

پوختہ یہ کہ بہ سہرہاتہ گرنگہ کانی پیغمبر ﷺ

قبات من حیاة الرسول ﷺ

شیخ احمد محمد عصف

وورگیرانی / عبداللہ حسن سعید (خہ لہ کانی)

منتدی اقرأ الثقافی
www.igra.dhifamontada.com

متندى اقرأ الثقافى

www.iqra.afilamontada.com

پوخته يه ك له به سهرهاته گرنه گه كانی پیغه مبه ر(ﷺ)

قبسات من حياة الرسول (ﷺ)

معجزات الرسول (صلى الله عليه وسلم)

قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين

نوسینی:

الشيخ أحمد محمد عساف

وه رگیړانی:

عبدالله حسن سعيد / خه له كانی

چاپی یه كه م

۱۴۳۰هـ - ۲۰۰۹ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ✓ ناوی کتیب: قيساة من حياة الرسول
- ✓ نوسەر: الشيخ احمد محمد عساف
- ✓ ناوی کتیب به کوردی: پوخته يهك له به سهر هاته گرنگه كانى پيغه مبهەر (ﷺ)
- ✓ ناوی وەرگێڕ: عبدالله حسن سعيد
- ✓ نۆره و سالى چاپ: چاپى يه كه م / سالى ۲۰۰۹
- ✓ ژماره ی سپاردن: ۱۳۳۸ ی و ه زاره تی پۆشنیری پیدراوه
- ✓ مافی چاپکردنه وه ی پارێزراوه بۆ وەرگێڕ.
- ✓ چاپخانه: چاپه مهنی سیما - سلیمانی (۰۷۷۰۲۲۶۸۱۸۱)
- ✓ تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

پوختە پەندە لە بەسەر هاتە گرنگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەسائە من حیاة رمول (ﷺ)

پیشکەش بێت

- ۱- بەگیانی ئەوانەى گە ژانیان پۆشەن و پووناك كردمەو بە بەسەر هاتە گرنگەکانی، سەر بەرزى و سەرفىرازى.
- ۲- بەگیانی ئەوانەى گە ئاسودە و بەختە وەرن بەگێرانهوى بەسەر هاتى پێغەمبەر و یارانى.
- ۳- بەگیانی شیرینی دایكى خۆشەویستم و باوکی کۆچ کردوم کەبوونە هۆی ژيانم.
- ۴- بەگیانی هەموو شوینکەوتوانى بەرنامەى خودا و پێبازى پێغەمبەرى سەر وەرمان.
- ۵- بەگیانی براو، خوشك و، کور و، کچەکانم و، هاوسەرى ژيانم.
- ۶- بەگیانی ئەوانەى کەتەمەنیان بەفەرۆ نادەن و، هەردەم لەکار دان بۆ ئامۆژگارى چاکە.
- ۷- بەگیانی ئەوانەى گە ئەو کتیبە دەخویننەو و سودى لى دەبینن.

وەرگیر

۲۰۰۹-۳-۷

خەڵەکان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پێشهکی

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد النبي الامي وعلى اله وصحبه اجمعين. اما بعد، يقول الله سبحانه وتعالى: {ولقد كرمتنا بني ادم} الاسراء/ ۷۰

خودای بە بەزەیی و بە دەسەلات گەورەیی و خوشەویستی و پێزی ئادەمیزادەکانی ئیستای دواایش بە تەواوی بوونە وەر پادەگەینێ که ئادەمیزادەکانم بە سەر تەواوی دروست کراوە کاندە بەرزکردۆتە وەر پێزم لێناون. وە ھۆکاریکی ئەو پێزو خوشەویستییەش ئەو یە کە لە خودی خۆیان و نەو ی ئادەمی، پیغمبەرم بۆ ناردوون، بە مزگینێ دەر بۆ ئەوانە ی پێبازی راستی و خوداپەرستی بگرنە بەر و بە ترسینەریش بەرامبەر ئەوانە ی کە پێگای ھاوبەش کەران و، کوفر دەگرنە بەر، وە ئەو پیغمبەرەش پێبازی ھیدایەت و پۆشەنی ژیا نی بو دیاری کردوون، کە چۆن ھەلسوگەوت و پرەفتار بکەن، لە گەل خودا و تەواوی بەرە ی ئادەمیزاد ، ھە تار پێگە یان لێتیک نە چێ و بە دبەخت و مال و یران نە بن و، بەو ھۆیە شەو ژیا نیکی خوش بەختی و کامەرانی لە دنیا دا بە سەر بەرن و، لە دوا پۆژیشدا پزگاری سەر فیراز بن. بە مەرجیک بە شوین فەرمان و ئامۆزگاریە کانیاندا پرۆن. ئینجا تەو خودائەو چەندە نیعمەتێکی خوشە، وە چ پێز و گەورایە تیە کە کە خودا بە سەر بەندە کانیاندا پرستوو، بە راستی گەورە ترین نیعمەت و خوش بەختیە، کە خودای بە دەسەلات لە ناخوشی ھەردوک ژیا نی دنیا و دوا پۆژ پزگاری کردووی و، وە ھەر بەو جوړە تاریکی و شەو زەنگی دنیا و دوا پۆژی بۆ پۆشەن و پوونا ک کردوویە وە.

وە دبی ئیمە زۆرباش بزاین کە خودای گەورە ئادەمیزادی بە چەندین بە ھەر و ھۆکاری زۆر و جوړا و جوړی دروست کردو و بە دیھێناو، بۆ ھەر بە ھەر یە کیش کار و فەرمانێکی تایبەتی دانا و لەو ژیا نی دنیا دا کە بەرە و چاکە و پێنما ییدا دە ی بات و شارەزای دەکات ، کە چۆن بتوانی جێنشینا یەتی خۆی لەو ژیا نی سەر زەویە بە پێو بە ی.

پوخته په ځه له به سمراته ګرنگه ځاني پيغمبر (ﷺ) قېماته من حياة رسول (ﷺ)

هر به هه مان شيوهش چه ندين خو خوده ي ناشيرين و ناپه سند له ژيانې
 ئاده ميزادا هه يه كه ئينسان بهره و شهړه نځيزي و فه سادي پال پيووه دهنې،
 كه به پراستي مايه ي ئه وهش بهره و به دبه ختي و پريسوايي دهبات، هر چه نده كه
 بنه چه و فيتره تي ئينسان بهره و چا كه و كرداري باشه، به لام ئه و كرداره ناشيرين و
 خهراپانه ئاده ميزاد له و ريځا پاست و ته واوه ي بوي دروست كراوه، وهرې ده ځيرې
 ده بيته هو كار بو بهره و فه سادي و ناله باري و، ژيانې ئينسان ده شيوي ني و،
 كومه لگا بهره و به دپره و شتي هه لده ني، و به پراستيش هاوړپييه تي خهراپكاران و
 تي كه لي كومه لگاي به دپره و شت و خهراپ هره دم بهره و خهراپه دت بات و، هه رگيز
 ناهيلي خوش به ختي ببيني. ئه و دووړپيگايه ش كه ريځاي شهرو ريځاي ناشتبه
 هره دم كي بهر كيانه بو پاكيشاني ئاده ميزاد هكان به لاي خوياندا، بويه دهبې ئيمه
 زور ناگدار و خور اگريين، بهرام بهر ئه و جه نځه دژواړه ي بهرام بهر مان ده كريت
 خور اگرو پست ئه ستوورين نه هيلين به لاي فه سادي و خهراپه وهر مان بځيرې،
 له و باره شهوه پيغمبري پيشه و امان ﷺ ده فهرموي: ﴿كل مولود يولد على الفطر
 ولكن ابواه يهودانه او ينصرانه او يمجسانه﴾. واته: هر منداليك كه له دايك ده بيت
 پاك و بيگونا هه و، له سهر پي باز و فيتره تي ئيسلام له دايك ده بيت، به لام گونا هو
 تاوانه كه يان له ئه ستوي دايك و باوكيانه كه ده يان كه ن به جوله كه، يان به گا ور، يان
 ناگر، په رست.

به پريزان: هيچ گوماني تيدانيه هه ركاتي ئينسان وازي له بهر گري و پالنه ره كاني
 خير بهيني ئه و ده كه ويته دواي هه و او ئاره زوه كاني، ده بيته هاوړ و دوستي
 شه يتان و ئه و كاته ريځه ي پراستي لي داده خري و بهره و هه لديران و به دبه ختي
 دپوات و ريځاي پوهن و پووناكي لي ده بيته تاريك و شهوه زهنگ، خوشه ويستان:
 خوداي به سوژ و ميهره بان كه ئاده ميزادي دروست كړدوه به بي هو دروستي
 نه كړدوه و بهر لاشي نه كړدوه به لكو بهر نامه و ياساي ته واوي بو داناوه،
 به ته واوي ماناي خوشه ويستي، پريزي له ئاده ميزاد ناوه و، به سهر هه مو و
 دروست كراوه كانيدا به رزي كړدو ته وه و، به ته واوي تيي گه ياندوه و، ناگداري

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گۆرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

کردۆتەوێه که شەیتان دووژمنیکی سەر سەختی ئێوێهه، ئێوێش بەدووژمنی خۆتانی بزانی، بەدوای هەلوی ست و پێبازی نەکهون، وەخودای بەدەسەلات زۆر بە پەرۆشەوێه مەبەستیەتی که ئادەمیزادەکان پێگای سەربەرزى و سەرفرازى بگرنەبەر بۆ ئەوێ خۆش بەختی و ئازادی بۆ هەردووک دوونیا بەدەست بهێنن ، ئینجا هەر بۆ ئەو مەبەستیە که خودای بەسۆز و بەزەیی پیغمبەرانى بە بەرنامەى تەواوێه بۆناردوین، پێگەى راست و سەرفرازیان بۆ پوون و پۆشن کردو یەوێه، زەنگى ترسناکیان بۆ داناوین که لەو پێبازە لابدەین، ئینجا لەبەر ئەو هۆیانە هیندیک لە ئادەمیزادەکان ئەو پێباز و پێگە ئاین پەرەرییەیان زۆر بەشیوێهەکی چاک، وەکو ئیشک گریکی راستگۆ و پاک کارەکەى بەپێوێه دەبات و هەموو پێگاچەوت و چەوێلەکانى ئارەزوو بازى و بییدینی وازلى دەهینى و چوون خودا و پیغمبەرى خودا دەیانەوێ ئەو ها بەپێگەى بانگەوازەکیاندا دەپوون .

خوینەرانی خۆشەویست: دەبێ ئەو شەمان لەیادنەچیت، هەموو ئادەمیزادەکان که دینە سەر شانۆی ژيانى ئەو جیهانە، هەموویان وەکو یەك نین، که تەواو پابەندى ئاین و بەرنامە و بانگەوازی پیغمبەریان ببن، بەلکو ئادەمیزادەکان دەبن بەسى کۆمەلە و دەستەوێه:

کۆمەلێکیان: زۆر پابەندى ئاین و بەرنامە و بانگەوازی پیغمبەرانەو، بە هەموو هەول و توانا و ملکه چیهوێه گوێرایەل و لەفەرماندا یەو، هەرگیز بەلای تاوان و خەراپەدا ناپرات، بە تەواوی مانا پابەندى ئاین و بەرنامەکیەتی و . هەموو ئارەزوو سەرکەشیەکانى دادەمرکینى، پال نەریکی بەهیز دەبیئت بۆ لادانى کارە خەراپ و شەرەن گێزەکانى، بەتەواوی مانالە خزمەتی مروقایەتیدا یەو، خزمەت گوزار و بانگەوازکارە.

کۆمەلێ دووهم: کۆمەلێکن پەيوەندیان بە ئاینەوێه هەیه بەلام، هەتا بلیى سست و لاوازن پابەندى تەواویان بە ئاینەوێه، تەواو نیه، بیتوانان و لەکردارى خەراپەو نالەباریش خۆپاریزی ناکەن، میانە پەوێه، مام ناوەندى لە هەردووک پێگاوه پەرە پێدەدا، واتە: نەموسلمانیکى پابەندە، نەلادەریکی تەواو بەدەختە، بەلام لەپراستیدا

پوخته يېمکه له به سمر ماته گړنگه کانی پېغمبر (ﷺ) قېماته من حیاة رسول (ﷺ)

نه وکومه له زور که من و، ماندوبه دبه ختیشن. چونکه به دهر دی نه و ماله چووه که چهند
ثایه تیکی به لادیواره که ی مالیانی هلواسیوه، له لایه که ی تریش چهند وینه یه کی
پازاوه ی نافره تانی هلواسیوه، پرسپاریان کرد بوچی بهو شیوه یه تان کردووه ؟ که
ثایه تی قورئان له لایه کی دیواره که و، وینه ی نافره تیش له لایه که ی تر؟ له وه لامیاند
گوتیان: نه وه نه و ماله ده یانه وی دویا و دواړو ژیان پیکه وه ده ست بکه وی.

کومه لی سینه م: کومه لیکی زور زوره که ناره زوی ثاین له می شک و دلپاندا ته و او
کوژاوه ته وه و، هیچ هه ست به وه ناکه ی که نه و که سانه سوژی باوه پریان تیدا هه بیت،
به لام لایه نی خهراپه و فسادیان، ته و اوسه ر که شو، یاخی بوون. ټینجا نه و
سه ر که شیه یان ته و او پالی پیوه ناوون بوناوکاری سوکایه تی و فساد ی، که به پراستی
نه وه ش پالنه ریکی به هیزه بو ته و او لادانی له و پینگا راسته ی، که خودا
ناده میزاده کانی بو دروست کردووه به و هویه وه نه و به به سته به هیزه ده بری به ره و
کارو کرداری ناپه و، که عه قل و یژدانی مروقه قبولی ناکات، نه و په روه ردگاره ی
که خه لقی کردووه زانست و زانیاری پی به خشیوه نایناسی و نای په رست ی،
به پیچه وانه ی فرمانه کانی په فتارده کات و، ته نانه ت شهریک و هاو به شیشی بو پریار
ده د، خوینه ری نازیز: نه وه ش بزانه وه نه بی که بی باوه پان خودا ناپه رستن، له سه ر
شتیک کوک ویه که ده نگ بن. نا وانیه، ته نانه ت بی باوه پان له خودا ده ست کرده کانی
خویشیاند کیشی جوراو جوړو جیاوازیان هیه. هیندیک له بی باوه پان ته نها بو
خوشاردنه ویه یان له خودای راستی، به ردیان کردووه به خودا و ده پیه رستن، هیندیک
ناژهل و حه یوان و، هیندیک نه ستیره کان و، به چهندین شیوه خودای جیاوازیان هیه و،
لپیان نزیک ده که ونه وه و، قوربانیان بده که و، داوای هیوا و ناواته کانیان له
لا ده که و، لپیان ده پارینه وه، به بی نه وه ی هیچ قازانج و زهره ریان لپیان وه پی بگات،
ته نها شه یقان سه ری لی شیواندوون و قووی به می شک یاندا کردووه و، گومرای
کردوون و. پینگی راستی لی وون کردوون و، پینگی به د به ختی و گومرای بو
پوشه ن و پووناک کردوونه وه، که نه وه ش یه که م بنکه و خالی زهنگی ترسناکیه
که ده وره ی مروقایه تی ده دات و، ټینسانیه ت بوگه ن و ویران ده کات و، مه ترسیه کی
به هیز له ناو مروقایه تیدا بلاو ده کات وه، که زهره به ثاین و په وشت و کومه لایه تی

پوخته په ګڼ له بهر هاته ګرنگه ګانې پېغمبر (ﷺ) قوماً من حياة رسول (ﷺ)

ده دات. به وېونه وه ئينسان زهره مهندو مال ويرانى دنيو دوا پوژ ده بېت، كه به پراستى هر نه وانه ش زهره مهندي ته واوڼ. ئينجا، له سر نه و بڼه مايه ئيسلام به ته واوى مانا ه ولى داوه كه يو چاره سهرى هه موو كيشه كان و، به ګرنگيه كى زوره وه ه ولى داوه كه بهرنامه زېږينه كهى يو ئينسان په خش بلاو كړدو ته وه يو نه وهى هه موو ئاده ميزا ده كان په پړه وى ليكه و، فرمانه كانى به جيگه بگه يه نن، ګوره ترين شتيك كه ئينسان زور به ګرنگى بگريت پابه ند بوونمانه به ئاينه وه، وه به شوپن كه و تن و، به جيھينانى فرمانه كانى به جواترين شيوه، بوئنه وهى نه فس و گيانمان له ژه نګى خهراپه و، پيسى و، بى باوه پرى بپاريزين و، لاشه و نه دماه كانيشمان له كارى نابه جى و، خهراپه و، تاوان كارى دوو بگريڼ و، پق و قين و، دل پيسى و، كينه وخو پهرستى و، خودپه رستى له ناوناخ وده رونمان دهر بكه يڼ و، دوو ربخه يڼه وه و، كوڼه لگايه كه مان پاك را بگريڼ له و هه موو نه خوشى و ناخوشيه تيك ده رانه ي كه كوڼه لگا له يه كه هه لده وه شينى و، بوگه ن و قيزه ونى ده كات، ئينجا نه ګه ر به و جوړه ره فترمان كرد، تاك و كوڼه ل ئازاد و سهر فراز ده بېت و، مرقايه تيش پزگار و سهر كه و ت و، ده بېت له روخان و له بار چوون، نه وه ش به هوى ګه وري ي و پړه وشته جوان و بڼه ماكانى ئيسلام دهر ده كه وېت، هر له سر نه و بڼه ماپاك و بېگه رده بوو، كوڼه لانى موسلمانان خويان به خدا فروشتو وه و خدا خوې ده فهرموى: {إِنَّ

اللَّهُ اشْتَرَى مِنْكَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَرْبَ لَهْمُ الْجَنَّةِ { التوبه/ ۱۱۱ .

واته: به پراستى خوداى ګه وړه گيان و مالى له باوه پداران كړيو وه له بهر امبه رى، شه هيديان به هشتيان پى ده به خشى.

به لى به پراستى ژيان به لای نه و موسلمانان پراسته قينانه وه و مهيدان و پانتايه ك وه مايه كه بېكه نه جيگه ي ګره و پيش بركى و، ته واو خويان هيلاك ده كنه بوېر دنه وهى پيش بركيه كه و، خه لاته كه يان به رنه وه، وه هر به و شيويه نمره و پله ي به رزو نرمان له پوژى دوايى به ګوړه ي ره فتر و پړه وشته و خوپاريزيانه له و ژيانه دا، وه كو خدا ده فهرموى: {إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ} الحجرات/ ۱۳

پوخته په ځه له بهر هاته گړنگه کانی پټغم بهر (ﷺ) قېمات من حیات رسول (ﷺ)

واته: بهر پاستی گه وره و بهر یزتان له لای خودا ئه و که سانه تانن که زورتر له خودا ترسو فرمان بهر دارترن وه خوداش باشر له هموان زانا و ټاگادار تره. ټینجا بهر پاستی هره به هوئی نه و پالنه وان و ټازاو نه بهر دانه بوو، ټالای ئیسلام له بهر زیدا ده شه کایه وه، به هوئی شیري پرنده یان له وسهر زهویه، سهر کرده و پادشایان ده هاتنه ناو که مهندي ئیسلام وه. بهر پاستی باوهر کاری له راده به دهر و که م وینه به دی ده هیئت، ههروه که و شاعیر پاستی فرمووه که ده لیئت:

أ نَجِيتَ لِلدِّينِ وَالْدُّنْيَا قِیَاصِرَةً بِالْأَمْسِ كَانُوا رِعَاةَ الشَّاةِ وَالنَّعَمِ
وَجِئْتَ بِالْعِلْمِ أَمِیْنِ مَادِرْسُوا فَأَصْبَحُوا سَادَةَ الْأَعْرَابِ وَالْعَجَمِ
بهو جوړه کردمه شعر:

مندا لیک له دایک بوو دین و دنیای خرؤشانند
دهستی هه ژارانی گرت زور دارانی هه لوه شانند
تالاو بوو له ده شت و کیوشوانی گاگل و مهر بوو
دلسوزو خوشه و پست و رهوشت بهر زو نه بهر دبوو
به بی هه ول و تیکوشان خوا کردی به ماموستا
علم و زانیاری پیدا و له تیکوشان نه وه ستا
خودا ریزی زور لینا کردیه ماموستای جیهان
بوو به گه وره ی ئینس و جن پیشه وای پیغمبه ران

به لی، ئه و پالنه وانانن که خودا ریزی لینا ون، به باوهری پاسته قینه باسیان ده کات، که بهر پاستی جیگه ی ریزو لیبوورده یین، ئه و خودایه ی که نه وانیه ی کردو ته پیشه نگی ئیمه بوئه وه ی به شوین ریزبازیاندا برؤین و چاوایان لیبکه ین بوئه وه ی ئیمه ش خاوه نی ئه و پله ونمره بهر زانه بین که به وان به خشتراوه.

ټینجا منیش هه رله بهر نه و مبهسته بوو بیرم کرده وه که په راویک دابنیم له باره ی ئه و باوهر داره جوامیرو، پالنه وانانیه ی که میژووی پاسته قینه یان بوئیمه دروست کردوو پیشانیان داین به هوئی گیرانه وه و پرووداوو، به سهراته کانیان له گیان خوبه خت کردنیاندا، تیکوشان و، خوبه که م گرتنیان له سهر هاوه له کانیان و رهوشته جوان و

پوختە پەندە لە بەسەر ماتە گۆرنگە گانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

بەرزێهەکیان، کە لە ئاسمانی بەرزیدالە گەل گیانە شیرینەکیان و باوەری راستیان و، ئارامی و داد گەریان و، خوشەویستی بۆیک سوتانیان دەدرەوشایەو، بۆ ئەوەی ئەو هەلۆیست و ئازایی و، لێبوردەیان، بێتە ئامۆزگاریەکی پڕسەروری بۆ ئەوەی گەنج و لاوەکانمان پێگەی پۆشەنیان بۆ پوون بێتەو و پێگای راستی ئەوان بگرنە بەر لەو ژیانەی ئەمڕۆدا، بەتایبەتی لە وکات و زەمانەی کە خێر و چاکەو، پەروشت کەم بوو و نە ماوو، شەپۆخەرایی و بەدبەختیش بەدەرەو و بازاری گەشاو و درەوشاو، ئومێد و ئارم کە لاوەکان بگەڕێنەو سەر ئاین و پەروشت و، راستە شەقامی بیروباوەری راستی و، بیروباوەریان بە هیزبکەن و لە هەموو کرداریکی سوکی و سەرشۆپی دور بکەن و نەو و خۆیان لە خووخووەی خەراپ پاک رابگرن، وە زۆرباشیش تێبگەن کە پێغەمبەر (ﷺ) یارە شیرینە بەرپێزە گانی (ﷺ) چەندە تێکۆشان و، خەباتیان کردو و هەوڵیانداو بۆ بەرز راگرتنی ئالای ئیسلام و، سەربەرز و پێگەیانندنی ئەو ئاینە بەرپێز، هەتایە ئەمانەت گەیشتوو بە دەستی ئێمە: بەلام بە ناخ و بە داخێنەو، کە ئێمەش چەندە کەمتەرخەمین و، گۆی نەدەرین بۆ تێگەیشتن و حالێ بوونمان و، بە تەواوی سنورە قەدەغە کراوەکان دەبەزێنین و، شالۆ بۆ هەموو کاریکی خەراپە و ناپێک دەبەین، بەبێ ئەوەی گۆی بدەینە هیچ ماف و یاسایەک و، تەنانەت پێزو ترس و خۆپارێزیمان لە خوداش نیە !!.

خودایە ئێمە داوات لێدەکەین و، لێت دەپارێنەو سەرکەوتوو مان بکە ی بۆ ئەو کارانەی کە خێر و چاکەیان تێدا یە، وە پێنمونی و هیدایەتی گەنج و لاوەکانمان بەدە ی بۆ ئەوەی بە شوێن پێباز و پەروشتی پێغەمبەر (ﷺ) یارە خوشەویست و تێکۆشەرەکانیدا (ﷺ) بپوون، بۆ ئەوەی ئەو ئاین و بەرنامە بەرز و بەرپێزە هەردەم بە بەرز و، ئاوداری و، گەشاوایی بمینیتەو. خوداش سەرور و پێشەوای یارمەتی دەرانە.

پوخته بښي له بهرمراته څرنگه کاني پيغه مېره (ﷺ) څومره من حيا رسول (ﷺ)

شته کهم وينه کاني پيغه مېره ﷺ : معجزات الرسول ﷺ

{ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ } المائدة/ ١٥

واته: خودای پاک و بیوینه پیغمبره ناوازه که ی هره تی محمدی ﷺ تایبته مه ند
کردو و به سوپاس گوزاریه کی زور و چه ندین نیشانه و شتی گرنگی بهرچاوی
له سهر دهستی نه و پیغمبره دا ﷺ به دی هیانه وه و، به زور گه وره و به پریزی، له سهر
شیوه ی خو ی و تایبته ته ندی و خوشه ویستانی بهر زرتو بلندر تر راگرتو وه، ته نانه ت
له قورئانی شدا زور مه دح و سه نای کردو و، زور شتی فیږ کردو و، که وانه بایه نه یان
دهزانی وه نه و پیغمبره ﷺ تا که که سه بوو بو به دی هیانی داهینه ری نه ینی
پاریزراوه کان، که چاوی نابینای پی پو شنه ده بیټ و گو یچ که ی که پی پی
ده کریته وه و، دلی بی ناگای پی به ناگا دیته وه، هه روه ک و خوداش له و باره یه وه
ده فهرموی: { قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ } المائدة/ ١٥

خودای به ده سه لات به چه ندین به لگه ی دیار و نا شکرا و، چه ندین به لگه ی زوری کهم وینه ی
به دیهینه ر یار مه تی و کو مه کی پیغمبره ی کرد بو به دیهینانی په یامی راستی، ینجا
شته کهم وینه کان (معجزات) بو نه وانه ی که پریگرو بهر ه لست کار بوون له پریگا و پریبازی
پیغمبره ﷺ بو هیدایه ت و پریمونیان به بی هیچ ره وانی پریزی و زمان پاراوییه ک که
هه یان بیت و به بی بیر کردنه وه و تیرامانیان له قورئاندا که پریه تی له ره وشت و ره فتاری
جوان و پریبایه خ که هه موو ناده میزادیک ده توانی له خودی خویدا به دی بهینی و به هیچ
جوړیکیش نه وانه بیر یان له وه نه کردو ته وه و چاویکیان به پشینانی خو یاندا نه گپرا وه
که نه وانه ی دوژمنایه تی و به ره لستیان له گه ل نه و قورئان و بهر نامه یه کردو وه تی شکا وون و،
به بهر شقه ی پوزگار که و توون هه رگیز هه ست و په یان به نه نییه شا را وه کانی نه و قورئانه
نه کردو وه، بویه هه ر به گویره ی نه و با وه ره لا وازه ی خو یان سه یری شته مادی و بهر
چاویه کان یان کردو وه له دونیای ماده دا، که نه وه ش به ته نها بو گوړانکاری ژبانی نه و
بوونه و هره ی به دی ده کری که نه و جوړه گوړانکاریانه ش له توانای به دی هیانی هیچ
مروقیکی ناساییدانییه و به دی نا کری، بویه بو به دی هیانی نه و کاره کهم وینه وانه بهر ده وام
بوون و، به لینیان دده نه گه ر تو نه و کاره کهم وینه مان به راستی بو به دی بهینی نه و

پوخته پدەكە له بەمەڕهاته گەرنەگەهانی پێغه‌مبەر (ﷺ) قەماتە من حیاتە رسول (ﷺ)
 ئێمەش باوەرپەت پێدەكەین و بەپراستی گۆت دادەنێن لە داواوەكەتدا. بەلام بە پێچەوانەو
 ئێمە بەدرۆزنت دادەنێن، بەره‌هەستیششت لێ دەكەین. هەر بەو جۆرە بێباوەرپان
 بەردەوام بوون لەسەر داواكردنی بەدیھێنانی شتەكەم وێنەكان. ئێنجا خودای بەتوانا
 بەدەسەلات زۆر لەو شتە كەموینانەیی بۆ پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) لە بەرچاوی بێ باوەرپانی
 بەدیھێنا كە لێرە بە داواوە گۆی بیستیان دەین كەخودا حەز بكات.

له ڕاگەیانندن و ئاگاداریه‌كانی به‌رزی پێغه‌مبەرایه‌تی (ﷺ) من أعلام النبوة (ﷺ)

پوداویکی گەرنەگەهانی چالی خەندەق، لەو كاتی هەلەكەندنەدا بەردیکی زۆر
 گەورە هاتەپێشی چال هەلەكەنەكان بەناوی (كدیە) كەبەپراستی زۆر هیلاك و
 شیرزەیی كردن و هەر چەند هەولیاندا بۆ شكانی بێسود بوو، هیچ چاره‌یه‌کیان بۆ
 لە گەڵ نەكرا، پێغه‌مبەریان ئاگاداركرده‌وه وەك ڕاویژپێكردن چونكە تەواوی
 ڕێگای چالەلەكەندن لێگرتبون، پێغه‌مبەر (ﷺ) هات و بەدەستی ڕۆژی چەكوچ
 (كوینی) بەرز كرده‌وه و ڕاوه‌شاندو لەبەردەكەیی دا پڕیشکی گەری ئاگری لێبەرز
 بۆوه و بەشێك لەسێ بەشی بەردەكەیی شكاندو شەقی كرد فەرمووی: (الله اكبر)
 وڵاتی قەیسەر ڕزگاری بوو، سویند بەخودا خانو و بالەخانه بەرزو جوانەكانی
 وڵاتی قەیسەر پۆم لەبەرچاوه‌و دەیان بینم.

بۆ جاری دووهم: كە كوینی ڕاوه‌شاند بەشێکی تری لەو دوو بەشە شكاندو
 فەرمووی: (الله اكبر) وڵاتی کیسرا ڕزگارکرا سویند بەخودا ئیستا بەچاوی خۆم
 خانو بالەخانه سپی و ڕازاوه‌ کانی کیسرا بەچاوی خۆم دەبینم.

بۆ جاری سێهەم: كە كوینی ڕاوه‌شاند بەشی سێهەمەكەشی وردوخاش كردو فەرمووی: (الله
 اكبر) وڵاتی یەمەن ڕزگار کرا سویند بەخودا ئیستا دەرگا و دەروازەیی سەنعام لەبەر چاوه‌.

كوپی (عبدالبر) لەدوای ئەو پوداوه‌ فەرمووی: بەپراستی خودا بەندەكەیی خۆی
 سەرخست و پەیمانی خۆی هێنایه‌ دی، سوپاس بۆ خودای هەموو بوونەوهر (وقد
 نصرالله عبده وصدق وعده والحمدلله رب العالمين. ابن هشام: ج ٢/ص ٢١٩).

پوخته بهمه له بهمه راته گرنه گهانی پیغمبر (ﷺ) ههاته من حیاة رسول (ﷺ)

ئەى عەمىر بۆچى ھاتوى؟ : ما اقدمك يا عمير؟

لەدواى كۆتايى جەنگى بەدر: (سەفوانى كۆپى ئومەيەى كورى خەلەف) بە (عەمىرى كۆپى وەھەب) ى وت: كەپياوئىكى زۆر ئازاو چاو نەترس بوو، ئەگەر تۆ بېرۆى محمەد بۆ بكوژى پەيمانە ئەدەمى ھەموو ئەو (وام) وقەزانەى كە لەسەر تەو پىئومى گىرۆدە و ئائارام بوى بۆت ئەدەمەو، وەسەر پەرەشتى و پارىزگارى خانەوادەكەشت بەتەواوى دەكەم: عەمىرىش بەو پەيمانە رازى بوو، بارگەو خۆراكى سەفەرى باش و تەواوى بۆ ئامادەكراو پىگای شارى مەدينەى گرتەبەرۆ بەبىرىكى ناپەوا گەيشتە شارى مەدينە، پۆيشتە مزگەوتى پىغەمبەرى خودا (ﷺ) بە ئامادە باشىەكى باشەو خۆى توندو چاپوك و تەيار كردبوو، شىرى لەشانى شەتەك دابوو چاوەرپوانى دىتنى پىغەمبەرى (ﷺ) دەكرد: لەوكاتەدا چاوى بە (عومەرى كۆپى خەتاب) ﷺ كەوت پرسىارى پىغەمبەرى لىكردو ئەویش لەگەلیدا پۆيشت و بىردى بۆلاى پىغەمبەر (ﷺ) پىغەمبەر فرمووى: ئەى عەمىر بۆ چى ھاتوى بۆئىرە؟

عەمىر لەو لەمدا گوتى: ئىمە ھىندىك دىلمان لەلای ئىئوھەيە دەمەوى بچمە لايان و بيان بينم، پىغەمبەر (ﷺ) فرمووى: ئەدى ئەوشىرە چىيە پىتە؟ عەمىر گوتى: راست دەفرمووى: من ھىچ پىئويستىم بەو شىرە نەبوو، كارىكى ناپەوايە كەپىمە، بەلام كەھاتم بۆئىرە بەشانمەو بوو نەم توانى و لەبىرم چووكەداى بنىم، پىغەمبەر (ﷺ) فرمووى: ئەى عەمىر راستى بلى بۆچى ھاتوى؟

عەمىر گوتى: تەنھا بۆلاى دىلەكانمان ھاتووم، پىغەمبەر (ﷺ) فرمووى: ئەى عەمىر چى پەيمانىكت لەگەل سەفوانى كۆپى ئومەيە بەستوو لە (حجر) كەجىگەيە كە لە مەككە، عەمىر ھاوارى كردو گوتى: من ھىچ پەيمانىكم لەگەل نەبەستوو؟. پىغەمبەر (ﷺ) فرمووى: ئەى عەمىر تۆ پەيمانە لەگەل سەفوان بەستوو كەبىيت و من بكوژى و لەبرى ئەویش سەفوان قەرزو وامەكانت بۆ بداتەو و پارىزگارى و ژيانى خانەوادەكەت بۆ دەستەبەر بكات، ئىنجا كاتى عەمىر گوئى لەفرمودەكەى پىغەمبەر بوو كە ئاگادارى نەئىيەكانى نىوانى سەفوان و ئەو بوو و كەسەيش ئاگای لەو بەين و بەستەنەبوو ھەر خىرا بەبى دوودلى گوتى: (اشھدان لا إله إلا

پوختەمبەر: له بەسەر هاتە ئورگەکانی پیغمبەر (ﷺ) هېماتە من حیاة رسول (ﷺ)

الله، و اشهدان محمدا رسول الله) به پراستی راستت فرموو: ئەی پیغمبەری راست گو ئینجا پیغمبەر (ﷺ) به هاوڵەکانی فرموو: (علموا أخاکم القرآن وأطلقوه أسیرہ) واتە: براکەتان فیتری قورئان بکەن و دیلەکانیشی بۆ بەربەدن. ئینجا لەدوای ئەوە عەمیر گەرایەووە بۆ مەککە و بوو بە بانگ خوازیکی باش بۆ بانگ هیشتنی خەلکی بۆ ئیسلام، بەو ھۆیەووە کۆمەڵە خەلکیکی زۆر ھاتنە ناو کە مەندو بازەنی ئیسلامەووە. ابن هشام/ج-۱-ص/۶۶۱

تۆلە ی ستەمکار: جزاء الظالم

دەگێڕنەووە ئەبو جەھل کە ناوی عمری کوپی هشام: پۆژیکی وتی: ئەی کۆمەڵانی قورەیش خۆ بۆ خۆتان بەچاوی خۆتان دیتتان کە محمد چى کرد لە ناشیرین کردنی ئاینەکەتان و، جێبۆدان بە خواپەکانتان و، مایە پوچ و، بەهیچ دانانی ھیواو، ئاواتەکانتان و، وتەى ناشیرین بەباوک و باپیرانتان، بەپراستی من ھیچکە ھێزو توانای خۆپاگرتنم نەماوەو، بۆم قبوڵ ناکرێ: پەیمان لەگەڵ خودای خۆم دەدەم کە بەیانی لە (حیجر) بۆی دادەنیشتم: بەردیکی گەورە ھەڵدەگرم ھەراکاتی محمد ھاتەلای کەعبە و نوێژی دابەست و چووەکرنۆش، ئەو بەردەى بەسەر میشتکی دادەدەم و میشتکی دەپەرژێنم، بەلام ئێشەش پارێزگاری سەلامەتیم لێبکەن کە لەدوای کوشتنی: ھۆزو نەوہی (عبدالمناف) دەست درێژی نەکەنە سەرم: بۆ بەیانی ئەبوجەھل پویششت بەردیکی گەورەى ھەلگرتەووەو خۆی لەجینگەیکە حەشارداو دانیششت وەکو ئەو پیلانەى کە بۆ خۆی داپەرشتبو چاوەروانی پیغمبەری دەکرد: پیغمبەریش (ﷺ) ھەر وەک و عادیاتی پۆزانەى پویششت بۆلای بەیت بۆ نوێژکردن بێباوەرانی قوریشیش لەشوێن و خانەى کۆبوونەووەکانیان سەیریان دەکردو چاوەروانی ئەوەبوون کە بزائن ئەبوجەھل چى دەکات کاتى پیغمبەر (ﷺ) نوێژی دابەست و پویششتە سەر سوژدەو کەرنۆش ئەبوجەھل ئامادەباشى خۆی پیشان داو بەردە گەورەکەى ھەلگرت و بەرە و لای پیغمبەر پویششت کە لێی نزیک بۆوہ ھەرزۆر بەخیرایى پاشەو پاش بەرەو دواوہ گەرایەووە

پوختەبەندە لە بەسەر هاتە گۆرنگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

ترس و سامیکی زۆری بەروخساریەو دیاریبوو پەنگی گۆراو بوو ئەو بەردەوی کەهەلی گرتبوو بۆدوور فرییدا، ئەو کۆمەلە خەڵکانەیی کە چاوەروانی ئەبوجەهل بوون بزانی چو دەکات کەچاویان بەئەبو جەهل کەوت سەرسام بوون و بەرەو لای ئەبوجەهل رایانکردو گوتیان: ئەی ئەبا حەکەم ئەو چو بوو؟ گوتی: بەخودا هەر کەویستم ئەو کارەیی پیلانم بۆداپشتب و بە ئەنجامی بگەیهنم، کەلێنی نزیک بومەو حوشتێکی زۆر بەهێزو گەورە کە تاک و ئیستاستنی ئەو هەم نەدیتووە پەلاماری دام و خەریک بووتی کەم بشکێنێ و بێم خوات؟ کاتێ ئەو قەسەیان بۆ پێغەمبەر گێڕایەو فەرمووی: ئەو جەرائیل بوو ئەگەر زیاتر نزیک بوبایەو پەلاماری دەداو دەوی گرتووتی کە دەشکاند.

پارچە پارچە کردنی دەسەلاتی کیسرا: تمزیک ملک کسری

پێغەمبەری سەرورەمان (ﷺ) چەند نامەیکە بۆسەرکردەو پادشایانی سەردەمی خۆی نووسی و داوای لێکردن کە موسڵمان ببن، هیندیکیان موسڵمان بوون، وەک و پادشای نەجاشی. هیندیکیشیان باوەری تەواویان بەسەر راستی و دروستی ئیسلام هیناوە و قەناعەتی تەواویان پێی هاتو بەلام لەبەر گەل و ھۆزەکەیی و، لە دەستچوونی دەسەلاتی نەیان دەوێرا باوەریان لەناو گەلەکیاندا نا شکرا بکەن، وەک و (قەیسەری پۆم) هیندیکیشیان زۆر بە جوانی و پێکی وەلامی نامەکیان دایەو، وەک و (مقەوقیس) پادشای (مصر) چەند کەسیکی کەمیش بەشیوہیکەیی زۆر نا شیرین و بیئەدەبانە وەلامی نامەکیان دەدایەو وەک و (ئەبروین) پادشای (کسری ی فارس) کاتێ کە نامەکیان بۆ خویندەو پرسی ھەستاو نامەکەیی زۆر بە توند و تیژی وەرگرت و پارچە پارچەیی کردو گوتی: چۆن محمد بەندەیی منەو نامە بۆ من دەنوسی. لەدوای ئەو پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: خودایە دەسەلاتی پادشایەتی و مال و دارایی کیسرا پارچە پارچە بکەیی ھەر وەک و چۆن نامەکەیی منی پارچە پارچە کرد: خودای گەورەو بەدەسەلات، ھەر بەو شیوہیکە کۆرەکەیی خۆی (شیرۆیەیی) بەسەر (ئەبروین) سەرخست و باوکی خۆی کوشت ملک و دەسەلات و دارایی بە نا شیرینترین شیوہ پارچە پارچە بوو ھەموو دەسەلات و تەواوی سامان و دارایی لە دەستی ئەمە ئەو ش بەدووعا و نزای پێغەمبەری (ﷺ) پارچە پارچەو، تێک شکێندرا.

پوخته په ځه له بهر سر ماته څرنگه گانې پټغمېمېر (ﷺ) ډېماته من حېاله رسول (ﷺ)

خودای به به زه یې پیڼغه مېهرې ﷺ له فیلی دوزمنانی ده پاریزی

ماصرف الله عن رسوله کید الأعداء

خیزای (ټه بوله هب) که زور نازاری جهسته و گیان و دهرونی پیڼغه مېهرې دده او درک و داللی ده خسته سهر پړنگای پیڼغه مېهروریکه ی پویشتنی لیده گرت، کاتئ گوئ بیستی ټه وېوېو که خودا ټایه تی هره شه ی بهرامېر خو ی و هاوسه رکه ی دابه زاندووه و هیناو ته خوار. پیڼغه مېهر ﷺ له گهل ټه بوبکر له لای مزگه وتی بیت دانیشتبون (ام جمیل) هاوسه ری ټه بوله هب به به ردیکي زور گه وړه وه بهر و لای بیت چوو کاتئ چه زه تی ټه بوبکر ﷺ چاوی پیکه وت دهستی کرد به گریان، پیڼغه مېهر ﷺ پرسپاری لی کرد ټه ی ټه بوبکر بوچی ده گریه ی، ټه بوبکر ﷺ له وه لاما فرمووی: ټه ی پیڼغه مېهرې خودا ﷺ و (ثوم جهیل) زور بهرق و توپه ییه وه به به ردیکي زور گه وړه بهرو لای ټیمه دیت پیڼغه مېهر ﷺ فرمووی: ټه ی ټه بوبکر وازی لی بهینه و گوئی مه ده یه چونکه ټه و ټا فره ته من نابینئ کاتئ نریک بووه گه یشته لایان به فرمانی خودا چاوی به پیڼغه مېهر ﷺ نه که وت ته نها ټه بوبه کری چاو پیکه وت که هردو وکیان له ته نیشت یه کتره وه دانیشتبون (ام جمیل) به ټه بوبه کری گوت: ټه بوبه کر کوا هاوه له که ت له کوئی ه؟ هوالیان پیدوم که به خه راپه باسی کردووم: که خودا فرموویه تی: { وَأَمْرُتُهُ حَمَلَةٌ فِي الْحَبْلِ جِدَهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ } {المسد/ ۴-۵} واته: ټه بوله هب و هاوسه رکه ی که له دونیا ه لگری کوله دارو نازاوه و فیتنه گیرې بوون له نیوانی ټاده میزاده کان و پیڼغه مېهر د ﷺ، نازار و سزای دهرونی جهسته یان زورده دا وه ههروها ټه وانه مایه ی کوله داری دپکاوی و نازاوه گیرې ته و او بوون بهرامېر به پیڼغه مېهرې سهر دارو نازدار، وه که له دونیا دا ملوانکه ی زیرو مرواری له مل و گه رده نی دابووه له پوژئ دواپی پت و گوریسی ناگرینی له ملی دهالینن، سویند به خودا ټه گهر چاوم پیبیکه وئ ټه و به رده ی له ده می ټه دم ټه و نه ده ی گوت و: گه راپه وه چاوی به پیڼغه مېهر ﷺ نه که وت که له وئ دانیشتبوو له گهل چه زه تی عومر ﷺ. ابن هشام ج ۱/ ۳۵

پوخته په ځه له بهمه راته څرنگه کانی پیغمبر (ﷺ) قېمات من حیات رسول (ﷺ)

ګوانه کانی وهک و سه رده می خوی لیها ته وه

عاد الضرع کعهده

(عبدالله ی کوری مه سعود ﷺ) ده فهرموئ: من مندالیکي فامیده بووم شوانی چه ند
سر مه پیکي (عوقبه ی کوری موعیت) بوم دم له وه پاند. له کاتیدا پیغه مبهرو ﷺ
نه بوبه کرم به لادا هاتن و فهرموویان: ئایا هیچ توژه شیریکت له لانیه بمان ده یه
نورمان تینووه؟ منیش پیم گوتن به خودا من چاودیرو لپرسراو باوهر پیکراوی
خاوه نی ئه و مه پانه م ناتوانم هیچ شیرتان بده مئ. پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: باشه
کاوپیهک یان کویشتیریکت له لا نییه بهرانی نه گرتبی، منیش گوتم: به لی له لامه
به رخیکم بو گرتن و بوم بردنه پیشه وه پیغه مبهرو ﷺ به رڅه که ی گرت و دهستی به
ګوانه کانیدا هیئا له خودا پارایه وه به لام من نه مده زانی چی ده فهرموو لیی حالی
نه ده بووم و تینه ده گیشتم هر له وکاته دا ئه و به رڅه ګوانه کانی پرېوون له شیر،
ئینجا نه بوبه کر به ردیکي قولی هیئا و شیریان تیدا دوشی نه بو بکر ﷺ لیی
خواردوه دواي منیش لییم خواردوه ئینجا پیغه مبه ریش لیی خواردوه، دواي
تیر خواردنه وه پیغه مبهرو ﷺ به ګوانه کانی فهرموو گچکه به وه ګوانه کانیش
گچکه بوونه وه وهک و پییشوی لیها ته وه.

ئو له نیوانی په نجه کانی هه لده قولی

الماء یتفجر من بین اصابعه

حه زه رتی (جابر ﷺ) ده گپړیته وه که بوخاری پړوايه تی کردو وه ده فهرموئ: جاریک
له گه ل پیغه مبهردا بووم کاتی نویژتی عسره ات هیچ ئاومان پینه مابوو ته نها
که میك ئاوی پاشماوه و به کاره ات و نه بیټ پیغه مبهرو ﷺ دواي ئه و ئاوه که مه ی
کردوله ناو قاپیک دا بو یان هیئا چاوم لیی بوو پیغه مبهرو به په نجه کانی دهستی
تیوه رده دا ده یه نیئاو ده ی برد دواي فهرمووی: له به ره که ت و پیروزی خودا وه یه،
وه رن بو ده ست نویژ، چاوم لیی بوو له نیوانی هه موو په نجه کانی دهستی

پوخته بده له بهمه راته گرنه گانی پیغمبر (ﷺ) هېماته من حیاة رسول (ﷺ)
 پیغمبردا ﷺ ئاو دهاته خوارو هله دوقولا یاره گانی پیغمبر (ﷺ) دهستیان کرد
 به دهستوئیز هه لگرتن و ئاو خوار دهنه وه شت پرکردن. له و کاته دا به جابر یان وت:
 ئه ی جابر ئیوه ئه و کاته چهند که سبوون؟ جابر وتی: ئه و کاته (۱۴۰۰) ههزارو چوار
 سده کهس بووین. رواه البخاری و مسلم برقم/ ۱۸۵۶

له شته کهم وینه گانی پیغمبر (ﷺ): من معجزات الرسول (ﷺ)

کابرایه که پرسیری له هندی کچی ئه بی هاله ی که زر کچی و دایه نی پیغمبر بوو
 کرد گوتی: سه رسورهینه ترین شتیک که له پیغمبره بیستیت یان دیبیت چي
 بووه بۆمان بگیڕه وه؟ ئه ویش له وه لامدا گوتی: هه مووکاره گانی پیغمبره
 سه رسورهینه رن وه له هه مووی سه رسورهینه تریش که خۆم دیتومه، من چهند
 حیوانیکی کیویم هه بوو که هوگرو هاوده میان بووم ئه و پۆژانه ی که له لایان ده بوم
 به هیچ جوړیک ئه و حیوانانه هه لئه دهستان له شوینی خویان به بهرده وامی چاویان
 ده بریه پیغمبره ی خودا به هیچ جوړیک خیسه ی چاویان به هیچ لایه کدا نه ده گێرا
 کاتی یه کیك له لایان هه لئه ستا به ته وای چاویان تیده بری که ده پۆیشته و، پشتی
 هه لئه کرد هه موو هه ست و نهستیان به لایدا ده سوپاند، که له به چاویان دیار نه ده ما
 کلکه سوئییه یان ده کردو، گوئییه گانیان ده له قاندو، له یه کیان ده دا به راستی ئه و
 هه لئوئسته یان منی زۆر سه رسام کردبوو.

به زه یی هاتنه وه ی پیغمبر (ﷺ) به گیانداران رافة الرسول بالبھائم

جاریك پیغمبره ی خودا ﷺ به لای راوچیكه دا پۆیشته مامزیکى راو کرد بوو
 به سستیویه وه. مامزه که هاته قسه و گوتی: ئه ی پیغمبره ی خودا گوانه کانم پر له
 شیرن و دوو بیچوی بچوک و برسیم به جیماوه ریگه م پی بدن برۆم بیچوه کانم شیر
 بدهم و تیریان بکه م و دایه ده گه ریمه وه بۆلات و له شوینی خوی بیه ستنه وه
 پیغمبر ﷺ فه رمووی: نیچیری که سیکی که ده سته بهرداری خوشیه گانی دونیا بووه،

پوخته په ګڼه له بهمه راته ګرنگه کانی پیغمبر (ﷺ) قېماته من حیاة رسول (ﷺ)

ګوانه کانی وهک و سهردهمی خوی لیها ته وه

عاد الضرع کعهده

(عبدالله ی کوری مه سعود ﷺ) ده فهرموئ: من مندالیکي فامیده بووم شوانی چه ند سهر مه پیکي (عوقبه ی کوری موعیت) بوم دم له وه پراند. له کاتیدا پیغمبر ﷺ نه بوبه کرم به لادا هاتن و فهرموویان: ئایا هیچ توژه شیریکت له لانیه بمان دهیه زورمان تینووه؟ منیش پیم گوتن به خودا من چاودیرو لیپرسراو باوه پیکراوی خاوه نی ئه و مه پرانه من ناتوانم هیچ شیرتان بده من. پیغمبر ﷺ فهرموئ: باشه کاو پییه ک یان کویشتیریکت له لا نییه بهرانی نه گرتبی، منیش گوتم: به لی له لامه بهرخیکم بو گرتن و بوم بردنه پیشه وه پیغمبر ﷺ بهر خه که ی گرت و دهستی به ګوانه کانیدا هیئا له خودا پارایه وه به لام من نه مده زانی چی ده فهرموو لیی حالی نه ده بووم و تینه ده گیشتم هر له و کاته دا ئه و بهر خه ګوانه کانی پرېوون له شیر، ئینجا نه بوبه کر بهر دیکي قولی هیئا و شیریان تیدا دوشی نه بو بکر ﷺ لیی خوارده وه دواي منیش لییم خوارده وه ئینجا پیغمبر ﷺ لیی خوارده وه، دواي تیر خوارده وه پیغمبر ﷺ به ګوانه کانی فهرموو گچکه به وه ګوانه کانیش گچکه بوونه وه وهک و پیشوی لیها ته وه.

ئو له نیوانی په نجه کانی هه لده قولی

الماء یتفجر من بین اصابعه

حه زه رته ی (جابر ﷺ) ده گپړیته وه که بوخاری پړوايه تی کردو وه ده فهرموئ: جاریک له گهل پیغمبر ﷺ بوم کاتی نویژی عسرهات هیچ ئاومان پینه ما بوو ته نها که میک ئاوی پاشماوه و به کارهات و نه بیت پیغمبر ﷺ دواي ئه و ئاوه که مه ی کردوله ناو قاپیک دا بویان هیئا چاوم لیی بوو پیغمبر ﷺ به په نجه کانی دهستی تیوه رده دا دهیه ئناو دهی برد دواي فهرموئ: له بهر که ت و پیروزی خودا دهیه، وهرن بو دهست نویژ، چاوم لیی بوو له نیوانی هه موو په نجه کانی دهستی

پوخته بڼه له بهمه راته څرنگه کاني پيغمبر (ﷺ) هېماته من حياة رسول (ﷺ)
 پيغمبردا (ﷺ) ښاو دهاته خوارو هډه قولا ياره کاني پيغمبر (ﷺ) دهستيان کرد
 به دهستنيوږ هډه لگرتن و ښاو خوار دنه وهو شت پرکردن. له و کاته دا به جابر يان وت:
 ښه جابر ښه وه ښه و کاته چنه که سېوون؟ جابر وتی: ښه و کاته (۱۴۰۰) هه زارو چوار
 سده که سېوون. رواه البخاری ومسلم برقم/ ۱۸۵۶

له شته که م وښه کاني پيغمبر (ﷺ): من معجزات الرسول (ﷺ)

کابرايه که پرسياړی له هندي کچي ښه بی هاله ی که ز کچي و دايه نی پيغمبر بوو
 کرد گوتی: سه رسو پيغمبر ترين شتي که له پيغمبره تر بيستيت يان ديستيت چي
 بووه بومان بگيرپوه؟. ښه ویش له وه لاما گوتی: هه مو و کاره کاني پيغمبر
 سه رسو پيغمبر نه وه له هه مووی سه رسو پيغمبر تریش که خوم دیتومه، من چنه
 حه يوانی کی کیویم هه بوو که هوگرو هاو ده میان بووم ښه و پوژانه ی که له لایان ده بوم
 به هیچ جوړی که ښه و حه يوانانه هډه دهستان له شوینی خویان به بهر ده وامي چاویان
 ده بریه پيغمبره ی خودا به هیچ جوړی که خیسه ی چاویان به هیچ لایه کدا نه ده گیرا
 کاتی یه کی که له لایان هډه ده ستا به ته وای چاویان تیده بری که ده پویشته و، پشته
 هډه کرد هه موو هه ست و نه ستیان به لایدا ده سوپاند، که له به چاویان دیار نه ده ما
 کلکه سوپیه یان ده کردو، گوپیه کانیا نه ده لاندو، له یه کیان ده دا به راستی ښه و
 هه لویسته یان منی زور سه رسام کرد بوو.

به زه ی هاته وهی پيغمبر (ﷺ) به گیانداران

رأفة الرسول بالبھائم

جاری که پيغمبره ی خودا (ﷺ) به لای راوچیه که دا پویشته مامزنی راو کرد بوو
 به ستبویه وه. مامزه که هاته قسه و گوتی: ښه ی پيغمبره ی خودا گوانه کانم پر له
 شیرن و دوو بیچوی بچوک و برسیم به جیماوه پنگه م پی بدن برؤم بیچوه کانم شیر
 بدهم و تیریان بکه م و دوا یی ده گپیمه وه بولات و له شوینی خوی بم به ستنه وه
 پيغمبر (ﷺ) فهرمووی: نیچیری که سیکي که دهسته بهرداری خوشیه کانی دونیا بووه،

پوخته په ځه له بهر ماته ځرنگه کانی پېغه مېر (ﷺ) هېمات من حيا رسول (ﷺ)

مامزه که گوتی: نهی پېغه مېرې خودا په یمان ت پېده دم که من بولات ده که پیمه وه پېغه مېر ﷺ په یمانی لیوهر گرت و بهری داو پویش ت ماوهیه کی زوری نه برد مامزه که گه پرایه وه و شیرې گوانه کانی به تال ببوو پېغه مېر بانگی راهیشت نه و مامزه خاوه نی کییه؟ گوتیان: ئیفلانه که سه پېغه مېر ﷺ داوای پېبه خشی نی لی کردو، پیان به خشی پېغه مېریش بهر لای کردو مامزه که پویش ت ئینجا پېغه مېر ﷺ فهرمووی: نه گهر گیان له بهران دهیان زانی وه و ئیمه شت ده زانین له باره ی مردنه وه له ژیان تاندا گیان له بهر نیکی قه له وتان نه ده خوارد.

جیگه ی سهر سورمانه گورگ قسه ده کات

عجبا لذنب یتکلم

ده گپړنه وه که نه با (سوفیانی کوپری حه رب) و (سه فوانی کوپری ئومه یه ی کوپری خه له ف) له مه که ده رچون. وه ختیک چاویان به گورگی که وت به دوا ی مامزیکه وه بوو زوری نه ما بوو گورگه که سواری پش ت مامزه که ببیت مامزه که پرویکرده حه رهمی بهیت. گورگه که خیرا وازی لی هینا و گه پرایه دوا وه (نه بوو سوفیان) گوتی: (ما أرض سکها قوم افضل من أرض أسکها الله إيانا) واته: هیچ خاکیک نیه خه لکانیک لی نیشته جیبی چاکتر بیت له و خاکه ی که خودا ئیمه ی لی نیشته جیکردو وه؟ نهی سه فوان سه یرت کرد نه و گورگه له و کاته دا چی کرد، سهر سامترین شت نه وه بوو که مامزه که پای کرده حه رهم و، گورگه که ش گه پرایه وه، هاته قسه وگوتی: له وه ش سهر سام ترین شت نه وه یه که (محمدی کوپری عبدالله ی کوپری عبدالمتلب) له مه دینه داواتان لیده کات برونه به هه شت، به لام بوو خوتان داوای چونه نا و ناگر ده که ن: (نه بوو سوفیان) گوتی: سویند (به لات و عوزا) نه گهر قسه ی نه و گورگه بوو خه لکی مه که بگپړمه وه یه که س به دوه وره مانه وه نامینئ و شوین که و ته مان چولده بی، وه هر له و باره وه باسکرا وه که (رافعی کوپری عه میره ی کوپری جابری) شوانی مه پومالات بوو. جاریک گورک که و ته نا و مه رکانیه وه باشتیرین و گه وره ترین مه ری له گهل خویدا برد (رافعیش) خو ی ئاماده کردو به دوا ی که وت بوو نه وه ی لی وه ربگریته وه رافع گوتی: من سهرم له وه سورما وه که نه و گورگه چو ن ناوا باشتیرین و گه وره

پوخته په ځه له بهمه راته ګرنگه ځای پیغمبر (ﷺ) هېماته من حیاة رمول (ﷺ)

ترین مه پری له ګه ل خویدا بر دوه هیشتا ګورګه که زور دوور نه که وتیووه ګوتی :
 (رافع) سهرسامترین شت که پیویسته سهرسامت بکات نه وه یه، خودای ګه وره
 بزق و خوارده مه نیه کی پی به خشیوم به لام تو ی ئاده میزاد به په وای منی نابینی و،
 به دوام که وتووی لیم بستینه وه دواپی (رافع) ګوتی : به راستی سهرسورمانه ګورک
 قسه بکات، دوو باره ګورګه که هاته وه قسه ګوتی : (رافع) له ودهش سهرسور هیتر تر
 نه وه یه نه وه ی که له لای (تو هامه) وه هاتووه داواتان لیده کات بو به هشت برؤن،
 به لام نیوه به رگری لیده که ن و ده لین : ته نها بو ناو ناگری ده پوین. کابرا خیرا
 پویشیت بو لای پیغمبر (ﷺ)، پیشی کابرا خودای ګه وره به بونه ی حه زره تی جبرائیل
 پیغمبری (ﷺ) ناگادار کرده وه له و ه وال و خه به ری که کابرا ده یوسیت ناگاداری
 بکاته وه له و به سهرهات و پوه داوه، دواپی نه وه ی کابرا ګه یشته لای پیغمبر
 (ﷺ) پیغمبر بوخوی ه وال و پوداوه که ی بو کابرا ګیرایه وه کابراش
 هه رخیرا باوه پری هیناو موسلمان بوو. ئهم چی پوک له ری ګای زور له هاوه له
 به پریزه کانه وه ګیردراوه ته وه خودایان لی پازی بیت : وه کو نه بو سه عیدی خودری و،
 سه له مه ی کوپی نه کوه و، ئیین نه بوو وه هه بو، نه بو هوپه پره. و امام
 احمد برقم / ۸۰۴۹ - و ترمذی و، حاکم.

مه پریکی بچوک

الشاة الصغیره

له (جابر ی کوری عبدالله (ﷺ) وه ده ګیرنه وه فهرموویه تی : له خزمهت
 پیغمبر (ﷺ) دا ئیشمان ده کرد له هه لکه ندنی خندهق، له ماله وه مه پریکی لاوازی
 بچوکمان هه بوو ګوشتی زور پیوه نه بوو، ګوتم : به خوا و باشه نه مړو نه و مه پری بو
 پیغمبر (ﷺ) سهر پرم : تو زیکیش جو مان هه بوو، به هاوسه ره که م ګوت برؤ
 نه و جو یه ش بهاره و بیکه به نارد و بی شیلو و بیکه به نان، مه پره که مان سهر پری و
 کرد مانه مه رګه و، که ئیواره داهات ده ستیان له نیش هه لگرت و پیغمبر ویستی
 براته وه مال منیش به دزیه وه پویشتمه لای پیغمبر و (ﷺ) ګوتم : نه ی پیغمبر ی

پوختە يەكەلە بەسەر ماتە حُرئەتە ئاي پېغەمبەر (ﷺ) قېمانە من حواء رسول (ﷺ)

خودا ﷻ من مەرەگە يەكەم بۇ دروست کردوی لەگەل چەند نانێکی جو حەز دەکەم لەگەل مندا پێکەووە برۆینەووە مال، من وام حەز دەکرد تەنها من و پېغەمبەر ﷻ بین بۆ ئەوێ بەباشی خواردنە کە بە شەمان بکات و کەس لەگەڵماندا نەبێت ئەو بەلام کاتێ بە پېغەمبەر ﷻ وت، فەرمووی: زۆرباشە هەر خێرا بانگی کەسیکی کردو، وتی بانگ پابێتە هەموو ئەو خەلکە بگەڕێنەووە بابۆن بۆ مائی جابر: لەلایەکی ترەو جابر ﷻ لەبەر شەرمەزاری نەبێ دەزانی چی بکات بۆیە دەی گوت: ئەو خودایە من چیم بەخۆم کرد (إنا لله وإنا إليه راجعون) پېغەمبەر ﷻ پووی کردە مائمان و هەموو خەلکە کەش بەدوای پېغەمبەر ﷻ کەوتن بەرەو مائی ئیمە منیش ئەو نەبێ کە نان و خواردنمان هەبوو هەموویم هێنا بۆ لای پېغەمبەر و دام نا پېغەمبەر ﷻ بسم اللهی کردو کۆمەلێک دەستیان کرد بە خواردن ئەو کۆمەلە تێر دەبوو ئەوان لادەچون و کۆمەلێکی تر دەهاتن دادەنیشتن و دەستیان دەکرد بە خواردن هەتا ئەوانیش تێر دەبوون، بەوجۆرە هەتا هەموو خەلکە چال هەلکەنەکان تێریان خوارد ئەو ش بە بەرە کەتێ دوای پېغەمبەر ﷻ بوو.

لە بەرە کەتو پیرۆزی پېغەمبەر ﷻ

من بركة الرسول ﷺ

(محمدي كوبری ئیسحاق) دەگێڕێتەو کچێکی (بە شیرێ کوری سەعد) وتی: دایکەم بانگی کردم (عومرە کچی پەواحە) چنگێک خورمای دامی و منیش لە کۆشم کردو پێی وتم: کێژۆلە ئەو خورمایە بۆ باوکت بەرە، لەدوای ئەو من پۆیشتم، بەلای پېغەمبەر ﷻ دا تێپەریم و خێرا پۆیشتم بۆ ئەوێ زوو بگەمە لای باوکم، پېغەمبەر ﷻ لە سەرچال هەلکەندە کە بوو، بانگی لێکردم گێژۆلە وەرە بۆ لای ئێرە منیش زۆر تەنگە تاو بووم زووبگەمە لای باوکم، بەلام پېغەمبەر ﷻ فەرمووی: کێژۆلە ئەوێ پێتە بۆم بەینە بزانم چییە؟ منیش هەموو خورمایە کەم کردە ناو دەستی پېغەمبەر ﷻ بەلام خورمایە کە زۆر نەبوو دەستی پېغەمبەر ﷻ پەر نەکرد دوای پېغەمبەر ﷻ فەرمووی: قوماش و بەرگێکم بۆ بەینە ئیمەش بۆمان هێنا و رايخست و

پوخته پەندە لە بەسەر هاتە گەرنەگەزانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

خورمایەکی خستە سەر قوماش و راخەرەکه، بەجۆریک خورمایەکه زۆر بوو که لەسەر ئەو پارچە راخەرە جینگە ی نە دەبۆو پێغەمبەر (ﷺ) پیاویکی لەلابوو پیی فەرموو: بانگی خەڵکانی چالەلکەن بکەن با بێن لەباتی خواردنی نیوهرۆ خورما بخۆن هەموو خەلکەکه لە دەورە ی خورمایەکه کۆبوونەو دەستیان کرد بەخواردن، هەتا لییان دەخوارد ئەو خورمایە زیاتر دەبوو هەموو خەلکی چال هەلکەنەکان تێر بوون و خورمایەکه لەسەر ئەو قوماش و راخەرە هەر زۆر دەبوو لەهەر چوار لایەو لێی دەپژایەو و جینگە ی نە دەبۆو.

ئای لەتۆ ئەبو سوفیان هیشتا کاتی نە هاتوو

ویلک یا أبا سفیان مآن لک ذالک

کاتی پێغەمبەری خودا (ﷺ) پەیمانی سەر بەستی و دنیایی بە (ئەبو سوفیانی کوپی حەرب) دا پێغەمبەر (ﷺ) بەعەباسی مامی فەرموو: هەستە برۆ ئەبو سوفیان بەرە بۆ لای خەیمە و چادەرەکانی خۆت تابه یانی کاتی ئەبو سوفیان پۆیشتە لای عەباس ئەبو سوفیان پەشیمان بۆو لەو کارو هەلوێسە ی که کردویەتی که خۆی تەسلیم بە پێغەمبەر کردوو لەدلی خۆیدا گوتی: باشە ئەو چ ی کردووە یەکی ناپوایە که من کردووە و بە دەستی خۆم چیم کردووە بەخۆم؟ ئەگەر ئەمن کۆمەلە خەلکیکی زۆری هۆزو نەو هەکانم کۆکردبایەو لە دەورو بەرو کەنانه و بەگژ محمد و هاوڕێکانیدا بچو باینا یەو زۆر باشترو چاکتر بوو بەسەریاندا سەردەکەوتین، پێغەمبەر (ﷺ) لەژێر خەیمەکه ی خۆی دا هەستی بەو بیر و خەیاڵ نە ی ئەبو سوفیان دەکرد بۆیە بانگی ئەبو سوفیانی کردو پیی فەرموو: ئەبو سوفیان ئەو بیر و خەیاڵە پەرۆ پوچ و خەراپانە لەدلت دەریکە دەنا خودا سوک و ریسوات دەکات ئەبو سوفیان هەرخیرا بەعەباسی گوت: ئە ی عەباس خیرا بمبە بۆ لای کوپی براکەت. عەباس گوتی: ئای لەتۆ ئەبو سوفیان هیشتا کاتی ئەو نە هاتوو کەبت بەم بۆ لای، لە دوا ییدا که ئەبو سوفیان پۆیشتە لای پێغەمبەر (ﷺ) پیی گوت: ئە ی پێغەمبەری خودا داوای لیبوردنت لێدەکەم که بەراستی بیروخەتەر یەکی خەراپم بەدل و بیردا هات ئیستاش بە بیروباوەر یکی راستیەو دەلیم (اشهدان لا إله إلا الله وانک رسول الله).

پوختەبەندە لە بەمەرمایە گەرنەگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەسەتە من حەیاتە رسول (ﷺ)

نیمە دەستەبەری گائە جارانتان لی دەکەین

إنا كفيناك المستهزئين

(عەباسی کوپی عبدالمطلب ﷺ) بۆمان باس دەکات و دەفەرموی: پۆژیک لە مزگەوت دانیشتبوم (ئەبوجەهل) ھاتە پیشەووە و گوتی: سویند دەخۆم کاتی (محمد) بدینم بێتە نێرە و نوێژ بکات و بچیتە کەنۆش پێم لەسەر سەر و ئەستۆی دانەنیم. ئەو خەبەرەیان بە پیغمبەر ﷺ گەیاند کەنەرۆتە مزگەوت و ئاگای لەخۆی بێت پیغمبەر ﷺ ھەرکە ھەوالەکە ی پێدراخیڤا زۆربە تۆرەییەو ھەستا و بەرە و مزگەوت کەوتە پێی لەبەر خیرایی و تۆرەیی پێرانەگەیششت بێرۆتە لای دەرگا و بەویدا بێرۆتە ژۆرەو، ھەر خیراخی فریدایە سەر دیوارەکە و پۆیششتە مزگەوت و نوێژی داوەست و دەستی بە خۆیندنی سوپەتی (علق) کرد ھەتا گەیششتە ئەو ئایەتە ی کە باسی ئەبو جەهل دەکات و دەفەرموی: (كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ أَلَمْ يَرَأْ أَن سَخَفًا : العلق/۶-۷ واتە: لەدوای تەواوکردنی سوپەتە کە پیغمبەر ﷺ پۆیششتە کەنۆش، یەکیک لە دانیشتاوان پۆیششت بە ئەبوجەھلی گوت: ئەو ئەباحەکەم، ئەو محمدە پۆیششتە کەنۆش ئەبوجەھلیش ھەرخیرا بەرە و لای محمد پۆیششت بەلام کەلێی نزیک بۆو ھەرخیرا بەرە و دوو پاشەوپاش کشایەو بەرە و دوو پێیان گوت: ئەو ئەباحەکەم ئەتۆ ئەو ھەموو ھەپەشەت کرد کەچی دەکە ی ئەدی بۆچی واز و گەپایەو کارەکەت بەجی ئەھینا؟ ئەبوجەھل گوتی: بەخودا کە پۆیششتە پیغمبەر ﷺ چالیکێ زۆر گەورە لە ئاگر ھەبوو کە زیاتر بپۆیششتا مایە دەکەوتە ناو ئەو ئاگرە. ابن کثیر/ج/۱/ص/۴۶۷

شتیکێ کەم وینە لەکاتی کوچ کردن دا

معجزة أثناء الهجرة

لە کاتی کوچ کردندا پیغمبەر ﷺ لەگەڵ حەزەرەتی ئەبوبەکر (رضی اللہ عنہ) ئارەزیان بوو لە جینگە کەدا پشو بەدن و بەسینەو. برسیان بوو دەیانویست خواردن و، ئازوخەیک پەیدا بکەن بۆ خواردن، بارگەیان لەلای دایکی مەعبەدی خست کە بەراستی (ام مەعبەد) لەنا خوشتەین بژێوی ژیان و ھەژاریدا دەگوزەران، چونکە

پوختەمبەر لە بەسەر ماته گۆرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) ئەمانە من حیاة رمول (ﷺ)

سالیکی وشک و بێباران و بێ گیا و تەپری و سەوزایی بوو گیاندارەکانیان
برسی و بێ خۆراک بوون و گوانی ئازەلەکانیان گەرە و بێشیر بوو بەلام پیغمبەر و
ئەبویەکر بە ناچاری پووین لەمالی دایکی مەعبەدکرد داویان لی کرد کە هەر
شتیکیان هەیە لەگوشت، لەخواردن، لەنان، لەخورما، لەشیر، یا هەر جورە
خواردنیک هەیە پێیان بفروشن، بەلام ئوم مەعبەد گوتی: سویند بەخودا ئەگەر
هەر شتیکمان لە لابوایە بەبێ فروشتن ئیوەمان بێبەش نەدەکرد: لەو کاتەدا
پیغمبەر ﷺ چاوی بە کویشتیریکی لاوازی لەر و لاواز و بێهیز کەوت کەلەگەل
میگەل بربوو، پیغمبەر ﷺ فرموی: ئەو کویشتیرە شیرێ تێدایە؟ دایکی مەعبەد
گوتی: بەخودا ئەو زۆر لاواز و لەرەو هیچ شیرێ تێدانییە؟ پیغمبەر ﷺ فرموی:
باشە تۆ پرێگەمان پێدەدە ئەو کویشتیرە لەر و لاوازە بدۆشین؟ دایکی
مەعبەد گوتی: بەخودا هێشتا ئەو کویشتیرە بەرانی نەدیتووە و شیرێ تێدانییە
ئەگەر شیریشی تێدابوایە بەخودا من بۆخۆم بۆم دەدۆشین؟ پیغمبەر ﷺ دەستی
پێوژی بە سەر پستی کویشتیرە کەدا هینا و ناوی خودای برد و دەستی بە
گوانەکانی داھینا شیر وەک و پلوسک بەگوانەکانیدا دەھاتە خوار پیغمبەر ﷺ
داوی قاپیکی گەرەوی کرد بۆیان هینا و لەبەر بەهیزی هاتنە خوارەوی شیر لە
گوانەکانی دەنگ و خۆرەوی شیرە کە دەھات، دایکی مەعبەد هاتە پێشەووە دەستی
کرد بە خواردنەوی شیر هەتا تێربوو ئەوانە کە لەویش ئامادەبوون هەموویان
خواردیانەووە و تێربوون، لەداوی هەموویان پیغمبەریش ﷺ دەستی بەخواردنەووە
کرد هەتا تێربوو. بەجۆرە پیغمبەری خودا ﷺ بویە بەرەکەت و میھرەبانی بۆ
ئەو دەقەرە و بەسەریاندا پرژا، بارانیان بۆ باری و گیا و گۆل سەوزبوو ئاو ژیانەووە
و گوانی گیان دارەکانیان پربوونەووە لەشیر. هەزاران سەلات و سەلام بۆ گیانی
پاکی پیغمبەری سەرپەرزی ئیسلامییت. ابن هشام/ج/۱/ص/۴۸۸-المشكاة برقم-
۵۹۴۳-و حاکم-۹-۱۰۹ و صححه.

کوته ره داریک بوو به شیر جزل من حطب انقلب الی سیف

(عکاشه ی کوپی میحسه نی کوپی حهسانی ئه سه دی ﷺ) له پوژی به دردا به شیریک شه پی ده کردو ده جهنگا، به لام له ناوهندی شه پ و پیکدادانی جهنگاوهران شیره که ی شکاو په پی، هر خیرا خو ی گه یانده پیغمبری خداو ﷺ داوای شیر ی لیکرد له و کاته شدا پیغمبر ﷺ هیچ شتیکی له لا نه بوو تنها کۆلکه داریکی ره قی له لا بوو پیغمبریش ﷺ کۆلکه داره که ی دایه دهستی عکاشه و فهرمووی: بهوداره بجهنگه و شه پکه ئه ی عکاشه، کاتی عکاشه داره که ی وهرگرت، ده فهرمووی: به خودا که داره که م وهرگرت له ناو ده ستمدا له رزه یه کی به هیزی لیها ت و که سه یرم کرد نهوداره ببوو به شیریکی برنده ی به هیزو دریزو له سپیان دهره وشایه وه، عکاشه شه پی پیکرد هتا موسلمانان سه رکه وتن. له دوا ییدا ئه و شیره یان ناولینا شیر ی یارمه تی دهر (العون) وه ئه و شیر ی بؤماو هیه کی زور دوورو دریز له لای مایه وه و چه ندین جهنگو شه پی خویناوی له گهل پیغمبردا ﷺ ئه نجام داوه و ماوه ته وه. ابن هشام/ج/۱/۶۳۷.

تو ئه و کویشتیره ت ژه هراوی کردوو انت سمعت هذه الشاة

پیغمبری خداو ﷺ له دوا ی جهنگی قه لای خه یبه رو پزگاری کردنی زهینه به ی کچی حارس مه پکی کولا و ئاماده کراوی ژه هراوی کردوو بو پیغمبرو ﷺ یاره کانی برد. پیغمبر ﷺ پاروویه کی ئاماده کرد و خواردی و هیندی که له یاره کانیشی لییان خوارد، دوا یی پیغمبر ﷺ فهرمووی: ده ست هه لگرن و ئه و خواردنه مه خو ن؟ هه موویان له خوار دنه که کشانه وه دوا وه، پیغمبر ﷺ به دوا ی زهینه به ی کچی حارس ی دانارد که خیرا بی ت و ئاماده بی ت؟ که گه یشت و ئاماده بوو پیغمبر ﷺ پرس یاری لیکرد و فهرمووی: تو ئه و کویشتیره ت ژه هراوی کردوه، پی م بلی له بهر

پوخته به که له به سهر ماتمه گرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) هبانه من حیاة رسول (ﷺ)

چی؟ زهینه به گوتی: کئی هه والی پیگه یاندی که نه و کویشتیره دهرماندا و کراوه؟ پیغمبر فرمودی: نه و قول به ندهی که له دهستم دایه هه والی زههراویه که ی پیدام، زهینه به گوتی: به لئی من زههراویم کردوه، بۆئه وهی راستی پیغمبرایه تی تۆم بۆ دهریکه وی، گوتم: نه گهر تۆ به راستی پیغمبر بیت نه و زههراویه هیچ نازارو زهره رت پیناگه یه نی: وه نه گهر پیغمبریش ﷺ نه بیت نه وه ئیمه له دهستت نازارو پرزگارمان ده بیئت: پیغمبر ﷺ له بهر راست گوئی گوتهی زهینه به نازادی کردوو لئی خووش بوو. ابن هشام ج/ ۲ / ص/ ۳۳۸

بازنه ی کیسری: سواری کسری

کاتی پیغمبری خودا ﷺ کوچی کرد بۆ مه دینه چه زره تی نه بویه کر له گه لیدا هاوړنی ړنگای بوو، سوړا قه ی کوړی مالک له خووشی دووسه دحوشتری خه لات و دیاری بۆ نه و که سه ی ړنگه یان دیاری بکات و یان بیان گریت، به دوا یاندا ده گه را به هه موو لایه کدا هه تا له جیگه یه ک چاوی پیکه وتن و به ره و لایان پویشته به هه ست و بیریکی خهراپه وه که نزیک بۆوه پیغمبر ﷺ یه که مین فرموده ی به سوړا قه ی فرموو: له وکاتی بیده سه لاتی و بیهیزی و نه دارییهدا فرمودی: سوړا قه به لات وه چۆنه که بازنه ی کسری له بهریکه ییت: سوړا قه به سه ر سوړمانیکه وه گوتی: (کسرای کوړی هه رمن) به راستی نه و وته یه بیجگه له خودا هیچ که سئ نه یده زانی که له گیانی سوړا قه دابه دی بکریت سوړا قه یه کی بیباوه پ و پیغمبر یکی دهرکراو له ولات و نیشتمانی و بی پناو پشتیوان له هیچ که سو ده وله تیکه وه، داوای سه ر که وتنیک ده کات به سه ر گه وره تین ئیمپرا توړی کسرای فارس؟! دیاره پیغمبر خودا ﷺ نه و وته یه ی له خوویه وه نه ووتوه، به لکو باوه ړی به ده سه لات و به تواناو هیزیکی بیایان هه بووه بۆی له کار دایه، که خودای به دیهینه ره و نه و پیغمبرش ﷺ به راستی به دنناییه وه جیگه ی متمانه و باوه ړی بووه.

ئینجا نه و فرموده ی پیغمبر خودا ﷺ له کاتی فرمانه وایی چه زره تی عومری کوړی خه تاب ﷺ هاته دی، کاتی ده سته وتی سه رکه وتنی جهنگی فارس هات و له نیوانی موسلماناندا دابه ش کرا چه زره تی عومه ر ﷺ فرموده که ی پیغمبر خودای ﷺ که وته وه یاد که په یمان و به لینی به سوړا قه دا بوو، چه زره تی عومه ر ﷺ باسی تاقمه

پوخته پمك: له به سمرهاته كرنكه كاني پيغمبر (ﷺ) هېمانه من حياة رمول (ﷺ)

بازنه كاني كي سرای کرد و بویان هیناو دایانه دهستی، ئینجا بانگی راهیشت نایا سوراقه ی کوری مالک له کوئییه؟ له ناو ئه و جه ما وهردها هیه؟ وه لامیان دایه وه به ئی سوراقه هه ستایه سه ری گوتی: ئه ی پیشه وای موسلمانان لیږه نامادم هه زره تی عومر (ﷺ) فهرمووی: وهره پیش، ئینجا بازنه کانی به سوراقه به خشی وپی گوت: ههسته له بهریان بکه و سه رکه وه سه ر ئه و مینه ره و دهسته کانت به رزبکه وه بۆ ناسمان و بلی:

به ئی به راستی ئه ی پیغمبری خودا (ﷺ) راستت فهرموو. رواه البخاری/ ۲۴۵/۴ - مسلم/ ۲۰۰۹ - واحد

مزگینی پیغمبری خودا (ﷺ) بۆ یاره کانی

بشارة الرسول (ﷺ) لصحابته

خه بابی کوری ئهره ت (ﷺ) یه کیک بوو له و یارانه ی که به ئاگرو داخکردن ئازار و سزا دهره پوژیک پیغمبر (ﷺ) له بن سیبهری که عبه عه بایه که ی راخستب و دانیشته بوو پالی دابووه، خه باب (ﷺ) هاته خزمه تی پیغمبری خودا (ﷺ) وتی: ئه ی نیردراوی خودا بۆچی دوعا و نزامان بۆ ناکه ی له و ئازارو سزایانه ی بیبا وهره پان بزگارمان بیته ؟ پیغمبر (ﷺ) هه ستاو دانیشته و پوخساری سور هه لگه پرابوو فهرمووی: ئه ی خه باب ئه وه تو ده لئی چی پیشینانی ئیوه به شانیه ی ئاسن ئازاریان نهدان و هه موو گوشته کانیان دا ده رنی و لییان ده کردنه وه ته نها ئیسک و ده ماریان نه مایه وه به لام ، ئه و هه موو ئازارو سزایه یان نه بووه مایه ی هه لگه پان و په شیمان بوونه و هیان له به رنامه و ئاینه که یان ! مشاریان له سه ر سه ریان داده نا و ده یان کردن به دوو که و ته وه به و هه موو ئازارانه شیان له ئاین هه لئه ده گه پانه وه و لایان نه ده داو نافهرمانی خودایان نه ده کرد سویند به خودا خودای به ده سه لات ئه و ده وره و کاته ده سوپینئ به جوړیک ئاده میزاد به ته نها و تاقه سوار له (سه نعا) ی یه مه نه وه دیته بۆ (هه زمه وت) له خودا نه بی له که سی تر ناترسی.

پوڌڻو پڪڙڻ لاءِ بمبئي راجه ڪرنڪي ڪاٺي پڙهيندڙ (ع) قيصات من حيات رسول (ع)

شتی کی کہ موینہ ی پیغہ مہری خودا ﷻ لہ ییشی پیغہ مہرایہ تی

معجزة قبل النبوة ﷺ

پیغمبەری خودا ﷺ لە پێنشی هاتنی پەيامی پیغمبەرایەتی بەردەوام لەگەڵ ئەبو تالیبی مامی دەگەڕا وەکو سەیبەر بەدەورەیدا (عەباسی ﷺ مامی پیغمبەر ﷺ داواي لە ئەبوتالیبی برای کرد که هیندیک باسی هەلسوکهوت و پەفتاری پیغمبەری ﷺ بەمەندالی بۆ بکات: ئەویش وتی: که محمد دەچیتەسەر سفرەي خواردن ناوی خودا دەهینێ کهتیری خوارد (الحمدلله) سوپاسی خودا دەکات، که ئەو سەردەمه هیچیان ئەو پەفتارو پەوشتەیان نەبوو. شەویکی زۆر گەرما داوامان لێکرد وەکو دابونەریتی عەرەب که جەلەکانی دابنێ هەستمان پێکرد زۆری پیناخۆش بوو بەلام، نەیدەویست نافەرمانی ئیئمە بکات، بۆیه بەمامی فەرموو: مامە ئێوه سەیری من مەکن چونکه دروست نیه کهس سەیری کهس بکات، دوايی پراکشاو نوست. ئەبوتالیب گوتی: سویند بەخودا لە نیوانی من و ئەودا بەرگ و پۆشاکێکی زۆر نەرم و شل هەبوو که لە ئاوریشم نەرم تریبوو بۆنی لەبۆنی مسک خوشتر بوو نەم دەزانێ ئەو بەرگ و پۆشاکە لەکوێهەاتووەکی بۆی هەناوه؟.

نہایتہ لحد و کولیرہیہ کی جو

ابوطليحة واقراص الشعر

(ئەنەسى كۆپى مالِك ﷺ) دەفەرمۇي: (ئەبۇ تەلحە ﷺ) ئى ئىنسانى بەھاسىرەكەى گوت : كەناۋى(ام سولەيم) بوو: گويم لەدەنگى پىنغەمبەرى خودا ﷻ بوو زۆر بى ھىز بوو وادىار بوو زۆرى برسى بوويىت : ھىچ خوار دىنىك لەمالمان شك دەبەى بو پىنغەمبەر؟ (ام سولەيم) وتى: بەلى كولىرەيەكى جۇمان ھەيە، ھىنايە دەرو لەناو سەرپۇشىكى ئالاندو لەژىر پۇشاكەكەيدا شارديەو، منى بو لاي پىنغەمبەرى ﷻ نارد، كەپۇيشتەمە مزگەوت پىنغەمبەر ﷻ لەگەل كۆمەلىكى زۆرى لەيارەكانى لەدەورەى دانىشتىمون، منىش راوہستام و دەنگم نەكرد: پىنغەمبەر ﷻ بوخوى

پوځمېر له بهر ماته گرنگه ګانې پيغمبر (ﷺ) هېماته من حياة رسول (ﷺ)
 فرمووی: (ئەنەس) (ئەبو تەلحە) تۆی ناردوو بۆلامان: منیش ګوتم بەئێ:
 فرمووی: بۆخواردنە؟ وتم: بەئێ، پيغمبەر ﷺ بەو هەموو خەلکەي که له دەرورەي
 بوون فرمووی: هەستەن بابروين، هەموو هەستان و بهرەو مائى (ئەبو تەلحە)
 بوشتن. منیش خيړا له پيشه وه پام کرد بهرەو مائى (ئەبو تەلحە) و هەوائى
 پيغمبرو جەماوهرەکم پيڤدا: (ئەبو تەلحە) بەخيړانەکەي پراگەياند: (ئوم سولهيم)
 بچستى شەرمەزاري بۆخۆمان وا پيغمبەر ﷺ هات و جەماوهرىکى زۆرى
 مگنډايە ئيمەش تەنها ئەو کوليرە جۆيەمان هەيە چي بکەين؟ (ئوم سولهيم)
 ګوتى: پياوهرکە خەجالەتى ناوێت خوداو پيغمبەري خودا ﷺ باشتەر دەرزانن له ئيمە
 نەبو تەلحە) خيړا بۆ پيشوازي پيغمبەري خودا ﷺ پويشته پيشه وه و پيشوازي
 يکردن. هەتا هەمويان پويشتنە ماله وه، پيغمبەر ﷺ فرمووی: ئەي (ئوم
 سولهيم) چي تان هەيە نامادەي بکە و بۆمان بهيئن: ئەويش که تەنها کوليرەيەکى
 جويان هەبوو نامادەي کردو و لەناو دەرڤيکى گەورەو گەرمى داناو بەسەر يەکیدا
 شايلا. قاپەکە پرېوو پيغمبەر ﷺ سەيرى دەکردو و فرمووی (١٠) دەرەفەر،
 حەفەر با بينە پيشه وه ئەوانە تيريان دەروردو دەرپويشتن و (١٠) دەرەفەري تر
 حەفات پيش، هەتا هەمويان بەتەواوي تيريان خوارد، که کۆي خەلکەکە (٧٠)
 حەفتا نەفەر بوون... متفق عليه.

ئەو چاوانە ناشيرين و تيبکچن

شاهت الوجوه

حکيرنەوه (فاتمەي کچى پيغمبەر) پۆڤيک پويشته لای پيغمبەر ﷺ بە گريانەوه،
 پيغمبەر ﷺ فرمووی: کچى خۆشەويستم بۆچى دەرگريەي؟ ګوتى: ئەي بابەگيان
 چۆن نەگريەم ئەو هەموو جەماوهرەي قورەيش لەلای کەعبە پراوەستان سويندو
 يعيمان بۆ يەك دەرڤون بەلات و، عوزاو، مەناتيان، که هەركات تۆ بدینن شالاو
 پەلامارت بۆ بهيئن و بە هەمويان بەيەك دەست بست کورن و لەناوت بەرن:
 پيغمبەر ﷺ زۆر بەهيمنى و بيشلەژان وتى: ئەي فاتمە برۆ ناوي دەستونيزم بۆ

پوخته یه که له به سهر ماته گرنه گهانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)

بهینه پیغمبر ﷺ ده ستونوژی هه لگرت و به ره و مزگهوت که و ته پری، که بیبا و رهان چاویان به پیغمبر که و ته هموو به جاریک و تیان: نه و محمد هات، که نزیک بووه، پیغمبر ﷺ چنگیک خوئی هه لگرت و ته و به ره و پویانی فریدا و فرمووی: (شاهت الوجوه) واته: نه و چاوانه ناشیرین و تیک بچن، نه و هموو سویند خورانه سهریان راده و شانده و ملیان بۆ زهوی شو پر کرده و که سیکیان تیدا نه بوو بتوانی به رامبر به پیغمبر ﷺ سهر بهرز بکاته و ته: وه ههر که سیکیان نه و خو له ی به رچاوی که و ته، له پوژی به دردا به کافری کوژا.

شتیکی که م وینه ی نه دیتراوی دابونه ریت

معجزات خاریقة للعاده

له و کاته ی که پیغمبره ی خودا ﷺ به دهستی پیروزی ئیشاره ی کرد بۆ مانگو، بوو به دوو که رته و ته و خه لکی (مه که که) به چاوی خو یان چاویان پیکه و ته که دوو پووناکی زورگه و ره شه و ق و پووناکیان ده دایه و ته، و هتین و گهرمای نه و دوو پووناکیه له نیوانیاندا هه ست ده کرا، که به راستی ئینسانی عاقلی سهرسام ده کرد، به لام (نه بوجهل) له بهر گیلی و نه قامی و گه و جیهی گوتی: نه و جادویه کی زورگه و ره بوو: پیغمبر ﷺ به ناماده بووانی فرمووی: هه وال بدنه ده و روبه رتان و بزائن نه و ره راسته قینه یه یان جادو و ته.

نه و هه ش له و راستیانه یه که هه والی مانگ شه قبوونیان له ده و روبه ی مه که و ته پیده گه یشت: که به راستی نه و هه ش له شته که م وینه حه ق و راسته نه دیترا و هه کانی پیغمبره ی خودا ﷺ بوو: وه ههر له و راستی و حه قیه تانه یه که کا برایه کی ده شته کی ته نها پرسیار ی نه و شته گه و ره سهر سوپه ی نه ره هه رگیز نه دیترا و هه ی کرد، با و هه ی هینا و موسلمان بوو: وه نه و شته که م وینه یه بوو مایه ی پینمونی.

پیغمبر ﷺ قهرمانی به چه ند داریک دا، داره کان به قهرمانی خودا پوویان له پیغمبره ی کردو و سه لامیان لی کردو، له به رده ستی را و هه ستان و دانیان به پیغمبره ی رایه تی پیغمبر و، تاک و ته نهایی خودا هینا:، وه ههر به ته نها نامازه بۆ کردنیکی پیغمبره ی داره کان رویشته و ته جیگه ی خو یان.

پوخته بدهد له به سمر ماته گونگمانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)

وه هر لهو شته بیوینه سهر سوپهینه رانه ی پیغمبر خودا (ﷺ) بوو که (۳۶۰) سی سهدو شهست بت لده وروبهری بهیت داندرا بوو قاچه کانیان به قورقوشمی به هیژ له بهر دوو شاخه به هیژه کانی دهوری که عبه قائیم کرابوو به هیچ جوړی جولہ یان نه ده کرد، کاتی سال پوژي پرزگاری مه ککه و بیت الحرام: پیغمبر (ﷺ) ته نها به دارعه سایه که به ده ستيه وه بوو ئامارهی بو بته کان ده کردوو ئه و بته به هیژه قائیم کراوانه به ره وپوو به پشتدا ده که وتن، به گویره ی ده ست لیپراوه شانده که.

وه هر له کاره بیوینه کانی پیغمبر خودا (ﷺ) بوو له پوژي ئو حود، که قه تاده (ﷺ) ی هاوړی پیغمبر (ﷺ) چاوه کانی پیکاو به سهر پیلوه کانی دا هاتنه خوار، پیغمبر (ﷺ) به ده ستی پیروزی چاوه کانی کرده وه جیگه ی خو ی و، زور با شتر چاوه کانی له پیشوی به هیژترو با شتر ده بیینی. وه هر لهو شته بیوینانه ی پیغمبر خودا (ﷺ) له پوداوی خه ی بهر، که حه زره تی (عہ لی ﷺ) چاوه کانی دیشاو سور ه لگه رابوو به هیچ جوړیک توانای دیتنی نه بوو پیغمبر (ﷺ) به ته نها یه ک تف لی کردنی چاک بووه. وه هر به هه مان شیوه له پوژي چال ه لکه ندنی خه نده ق کوړی (حه که م) قاچی شکا پیغمبر (ﷺ) تفی لیداو چاک بووه و یه کتری گرتو وه و ئازاری نه ما.

خودا له خه لک دت پاریزی

والله يعصمك من الناس

له دواي پرزگار کردنی شاری مه ککه پیغمبر (ﷺ) به لای (فولاله ی کوړی عه میری کوړی مه لومی له یسی) دا پویششت که هه رده م ئاره زوی شه پو جنیو فروشتن بوو به پیغمبر (ﷺ) له و کاته دا پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: ها (فولاله) ئیستا له دلای خوتدا چیت گوت: نه ویش له و لامدا گوتی: هیچم نه ووتوو، زیکرو یادی خودا ده که م، پیغمبر (ﷺ) پیکه نی و فهرمووی: (استغفر الله) ده ستی له سهر سینگی (فولاله) داناو، (فولاله) گوتی: سویند به خودا هیشتا پیغمبر (ﷺ) ده ستی له سهر سینگ ه لنه گرتبوو: خوشه ویستی پیغمبر (ﷺ) که و ته دلمه وه به جوړیک که هیچ که سینکم له و سهر زهویه له پیغمبر (ﷺ) خوشتر نه ده ویست. ابن هشام/ج/۲/ص/۴۱۷.

باوهری راسته قینه : الإیمان

خودای گه وره ده فهرموی: { إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ثُمَّ لَمْ يَزَآوْا وَّجْهَهُوْا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ } الحجرات/۱۰. واته: به راستی باوهره داره کان ته نها نه وانه که باوهریان به ته نهایی خودا و راستی پټغم بهری خودا هی ناوه و، له دوايشدا هیچ گومان و دودلیان بو دروست نه بووه له باوهره که یان وه به گیان و مال و سامانیان خبات و تیځو شانیان له ریځگی خودا اکر دوه، وه هر نهو که سانه شن که راست گوو پر استن له باوهره که یاندا که به راستی هر نه وانه باوهره داران. باوهر: به واتای باوهر پټکی راستی کردار باش و جوان، به ندهی باوهره دار به وانه ده گوتری که کرداری باش و چاکه نه انجام نه دهن و باوهر پټکی پته و دامه زراوی وایان هه بیټ که باوهری به په روه ردگاریکی تاک و ته نهایی واهه بیټ که خاوه نی هه موو هی زکی هی ز و گه وره یی و ره وشته به ها جوان و پاکه کانه: وه دوره له هه موو که موکو پره ناته و او یه کان، وه هر بهو شیوه تام و چیژی باوهر هه موو کات و ساتیک له دل و دهرونی دابیټ و بهو چیژه باوهره وه پوبکاته خودای په روه ردگار و به ته وای دلسوژی فرمان به رداری فرمانه کانی خودابیټ و هه ردهم و به رده وام و راست گوایانه باوهری وابیټ که خودا چاودیږ و له که میندایه و به ته وای لیی بترسی و خو پاریزی و خودا په رستی بکات.

باوهر: زورکاری نادیارو نهینی سرسوپهینه به دی ده هیټی: چونکه نه گهر سهیری یاره شیرینه کان بکهین هر له سر نهو ریبازه بوون توانیان دل و دهرونیان به باوهری ته وای ناوه دان بکه نه وه و به ناشتی و هیټی تام و له زه تی بیرو باوهر بجیژن، وه هر نهو باوهره به هیزه بوو که کاری تیځر دبوون و ده یان توانی گیان و مال و سه روه تیان له و پی ناوه دا بهخت بکهن و، هه ول بدن پر و نه مهیدانی جهنگ و تیځو شاننه وه. وه هر بهو باوهره به هیزه وه بووکه توانیان هه موو ریځگایه کی خوارو خيچ و درکاوی و به رده لان بېرن و لیی تیپه پرن و گوزمر بکهن و به ره و ناسو سر بکهون. هه رته و باوهره ش بووکه باوهره داری راسته قینه به فرمانه کانی خودا پشت نه ستورو به هیوابن و هه رگیز توشی دودلی و ناو میډی نه بنه وه و دل نارام

پوخته به خد له به سهرهاته گرنگه کانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیات رسول (ﷺ)

و ناسوده ژيانيان بهرپوهرنو، له هه موو کارو فرمانه کانيدا زور به هه ند و گرنگ و پيوستى سهرشاني وهى بگرن باکاره کهش زور گرنگ و بهردهوام بيټ. وه هر بهو جوړه باوهردار بهرو پرووى هه موو نازار و ناخوشيه کان دهبيته وه با زوريش گه وه بن به بى هيلاک و ماندوبوون و، به هه موو روح و گياني له پيناو سهرکه وتن و پيشکه وتنى نايه کهى تیده کوشى به هر شيوه يه که بيټ و هر شتيکيش بيته ريگه سارد و سست نابيته وه و بهرگري له هه موو پيشهاتى کى چاوه پروان کراو دهبيته وه، هه موو به سهرهات و پوداوه کانيشى به لاهه ساده و بينرخ ده بن، هه رچه ندهش گه وه و به هيزينو، ترس و توقان و کارى سهخت ناي ترسينى و ساردى ناکاته وه، پشت نه ستورو به هيو دهبيټ به باوهرکه کهى به ره پروى هه موو کارى کى سهخت دهبيته وه، بهرو پيشه وه هه نگاو ده نيټ. ده بى ئيمه ش زورباش بزاني نه گهر پيښموني هه کاني خداو ﷻ پیغمبرى خدا ﷻ زور به هه ند وه رنه گرین مانای وایه ئيمه هيج سوودمان له باوهر که مان نه ديتوو. بويه نه گهر خوشى و شادى و به خته وهى به هوى باوهر که مان وه بچيزين و گيان و روحمان به شاهه نشاهى په روهردگارى بونه وهر بناسين و له سهر بهرنامه ی خداو پرېبازى پیغمبرى سهر وهرمان بروين. نه وه به پرستى له دوا پوژدا له گهل پیغمبره او، پرستگويان و شهيدان و پياوچاکان دا دهبيت که نه وهش به پرستى بنهوان و سهرچاوه ی باشتريڼ هاوپړى و هاوسه رييه. پیغمبرى سهر وهرو سهر بهر زمان دهفه رموى: ﴿عن انس قال: قال رسول الله ثلاث منكن فيه وجد حلاوة الإيمان أن يكون الله ورسوله أحب إليه مما سواهما. وإذا أحب المرء لآحبه إلا لله وإن يكره أن يعود للكفر كما يحب أن يقذف في النار﴾. رواه البخارى، ومسلم، وترمذى، والنسائى.

واته: سى شت هه ن هه رکه سيک نه وسى شته ی تيدايت به پرستى شيرينى باوهرى چيشته، يه کهم خدا و پیغمبرى له هه موو شتيک له شته کاني خوشتر بويت، هر کاتى که سيکت خوشيست ته نها له پيناوى خدا دا خوشتر بويت وه له دواى نه وهى که باوهر ت هيناوه و هاتويه ناو که مهندي ئيسلامه وه، زورت پينا خوش بيټ پرويه وه سهر بيباوهرى و کافربوون، به نه دنازه ی نه وهى که پيت ناخوشه فرى بدريټه ناو ناگرى دوزخ وه.

پوخته په ګڼه له بهر ماته څرنگه ګانې پټه مېر (ﷺ) هېماته من حیات رسول (ﷺ)

باوهرو نازیه تی - ایمان و بطول

(نه نه سی کوږی نه زړه) که مامی (نه نه سی کوږی مالک) بوو به لای کوږه نیکه خه لکدا تیه پری که گیترو سهراسیمه بوون به هه والی نه مانی پیغه مېر له جهنگی ئو خوددا شیرو چه کیان فریدابوو: نه نه س پیی گوتن: نه وه چیه بؤوا سرگره ردانو به بی چه دانیشتون؟ نه وانیش زور به بیزاریه وه گوتیان: نه ی تازه چی بکهین که پیغه مېر کوژراوه نه ماوه: نه نه س گوتی: براکانم هه ستن خو نه گهر محمدیش کوژرابی، خو په روه ردگار (الله) ماوه و زیندووه، وه نه گهر نه وه قسه راست بیت له دواي پیغه مېر زیانتان بو چیه؟ ئیوه ش بجهنگن و شهر بکهین هه ر وه و پیغه مېر شهری ده کردو ده جهنگا، ئیوه ش له و ریگایه وه بمرن که هه زره تی محمد له سهری مرد. له دوايیدا (نه نه س) گوتی: خودایه من په نا ده گرم له و شته ی که نه وه موسلمانانه کردوویانه. وه من خوم جیاواز ده که مه وه له و موسلمانانه ی که کردوویانه یان نه و بیباوه رانه کردوویانه له دواي نه وه (نه نه س) چاوی به (سه عدی کوږی موعان) که وت، گوتی: نه ی (موعان) به راستی من ئیستا بؤنی به هه شت ده که م که له لای شاخی ئو خوده وه بؤلام دیت به و جوړه (نه نه س) پوښته مهیدانی جهنگه وه و شهری کرد هه تا شهید بوو. به لآم ئیمه هیچ، که سمان نه نه سمان نه ناسیه وه نه وه نده ی تیرو شیرو رمب پیکه وتبوو ژمارد مان (۸۹) هه شتاو نو شوینه برینی پیوه بوو کاتی خوشکه که ی هات به هو ی خالی که به لاشیه وه بوو ناسیه وه.

باوهری راستی

الایمان الصادق

له جهنگی به نی (موسته له ق) (عبداللهی کوږی ئویه یه ی کوږی سهرول) سهروک و که وره ی دوو پوهه کانی مه دینه گوتی: هه روه و خودا له سهر زوبانی نه و دووپوه ده فهرموی: یقولون لېن رجعتا الی المدینه لیخرجنی الی اعز منها الی اذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنین ولکن المتنفقین لا یعلمون (المنافقون/۸) . واته: دووپوهه کان ده لنین سویند به خودا نه گهر له و شهر و جهنگی (به نی موسته له ق) هه گه راینه وه بؤ

پوخته بيمكه له به سمرهاته څرنگه كاني پيغمبر (ﷺ) هېماته من حياة رسول (ﷺ)

مدينه و پرگارمان بوو دهبي پياوه نازاو به پزه كاني مدينه كه مهبه ستي دوپرو و منافقه كان بوو كه بو خويانن، دهبي هه ژار و پوت و پيسوايه كان دهريكه ين، نه وهش مهبه ستي پيغمبرو ﷺ موسلماننه كان بوو.

كاتي كوپړه كي به وه ي زاني كه باوكي چي گوتوه: خو ي له و تاوانه گه وره يه به دوور كړدو، پويشت بولاي پيغمبر و ﷺ گوتي: ئه ي پيغمبري خدا ﷺ سويند به خدا تو سه روهر و گه وره و به ريزي: باوكم سوک و زليل و بينرخه نه گهر به پريت حزن ده كه يت باوكم له مدينه دهرده كه ين به لام كاتي (كوپري عبدالله ي كوپري سهلول) سه روكي دووپروه كان به ناوي (عبدالله ﷺ) كاتي كه خه بر ي نه وه ي زاني كه پيغمبر ﷺ ده ي و يت باوكي بكوژي پويشته لاي پيغمبر و ﷺ گوتي: ئه ي پيغمبري خدا ﷺ بيستومه كه باوكم ده كوژي، به لام پيم خوشه نه و كار به من بسپيري بابوخوم بيكوژم. سويند به خدا به تنها فرمانم پي بده خوم ده ي كوژم: له گهل نه وه شدا كه زور پيز له باوكم ده گرم، چونكه له وه دهرسييم كه يه كيكي تر بيكوژيت، له درايبدا من نه توانم به رامبري نه و كه سه خوم رابگرم و، داواي توله بكه موه و به و هويه وه موسلماننك بكوژم و به و هويه وه برومه دوزخ، وه نه ساره كاني مدينه زورباش دهرانن كه من چهنده ريز و چاكه كاري و حورمه تي باوكم له لايه، پيغمبر ﷺ فرموي: تو هر به و جوړه داواي خير و چاكه ت بو باوكت هبي و نابي تو ييري كوشتنت به رامبر به باوكت هبييت، دووباره فرموي: تو هه تا پيت ده كړي له كاري چاكه دا به رامبر به باوكت دريغي مه كه ئينجا كاتي پيغمبر ﷺ موسلمانان له و جهنگه گه رانه وه بو مدينه: (عبدالله ﷺ) له سهر دهرگاي دهر وازه ي مدينه راوه ستا هه تا باوكي هات شيري ليراكيشاو سويندي له باوكي خوارد تو نابي بچيه ناو شاري مدينه وه، هه تا نه لي ي پيغمبره رو ﷺ موسلماننه كان گه وره و سه ربه رز و به ريزنو، ئيمهش زليل و سوک و ريسواين، پيتان پيناهم نه و يش به ناچاري واي گوت و: پيغمبر ﷺ فرماني چونه ژوري پيدا، دواي نه وه كه پيغمبر ﷺ هات فرماني پيدا كه بپواته ناو شار ئينجا ريگه ي پيداو پيشي چولكردو پويشته ژوره وه.

باوه پرداری له راده به دهر دروست دهکات

الإيمان يصنع المعجزات

(زڼيره) پومی کاره کړیک بوو له لای حه زره تی (عومره ﷺ) نهو عومره پیشی نهوهی باوه پردی بهینیت ئینسانیکی دل رهق هرچی میهره بانی هه بیت له دلی دانه بوو: وه به رامهر نهو ثافره ته کاره کړه شزور بیبه زیی بوو، له بهر نه زیه و نازار و لی دانی نهو کاره کړه چاوه گانی له ده ستدا، بیباوه پانی قورپیش پیانده و ت به راستی ، لاتو، عوزا : قین و رقیان لهو کاره کړه هه ستاوه و چاویان کویر کردووه، (زڼيره) ی خوین شیرین و روح سوك وتی: به خودا شتی وانیه چونکه لاتو عوزا ته نانه ت کهس له شوین که و ته گانی خوشیان نانا سن: به لام خودای گه و ره به ده سه لات، به توانایه که چاوه گانم بو بگپریته وه، خودای گه و ره به ده سه لات، داوایه که ی زڼیره و هرگرت و چاوه گانی چاک کرده وه. به لام نه م جاره بیباوه پانی قورپیش وه کو پیشه ی خراپی هه موو جاره گانی تر به جوریکی تر ده هاتنه و ته و ده یان وت: نهوه جادوی محمد بووه ، حه زره تی نه بو به کر پویشته لای عومره (زڼیره) ی لیکری به لام نه و جاره ش بی باوه پان به وه نه وه ستان و وتیان: به خوا نه گهر (زڼیره) خیری تی دا بوايه هرگیز پیشی ئیمه نه ده که وت: ئینجا له بهر پرزو گه و ره یی نهو کاره کړه خودای به به زه یی له باتی (زڼیره) وه لام ده داته وه و ده فهرموی: { وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ } الاحقاف/۱۱. واته: بیباوه پره کان سه باره ت به و که سانه ی ئیمان و باوه پان به خودا و قورپان هینا بوو پیان ده وتن، نه گهر نهو شته ی که محمد بو ی هاتووه شتیکی باش و چاکبوايه نهو هه ژارو نه دارانه پیشی ئیمه نه ده که وتن.

بیاوهرۆ، باوهردار - کفر و ایمان

حهزهرتی (ئەبوبەکر ﷺ) ئینسانێکی میهرەبان و، نەرم و، ھێدی و، دلناسک بوو: زۆر لە خودا دەرترسا، بە جۆرە ترسانیک کە دەبیوت ئەگەر قاچیکم ببەمە ناو بە ھەشتەوێ زۆر لەسزای خودا دەرترسیم کە قاچەکە ی ترم نەبەمە ناو بە ھەشت و بێکەنە دەرەوێ خودا بێماتە ناو دۆزەخەو.

حهزهرتی (ئەبوبەکر ﷺ) لەگەڵ ئەو ھەموو دڵسۆزی و باوهر بەھێزە و لە سەرە خۆییە پیاویکی بەھێز و بەتوانا و بەدەسلات بوو لە بەرامبەر ھەق و مافدا، بە ھیچ جۆریک لۆمە ی لۆمەکاران کاری تێنەکردووە و ھیچ دەسلەلاتدار و زۆرداریکیش نە ی توانیوە کاری تێبکات و لە خشتە ی بەری و، ھەستی سۆزی مەردی و پیاوهرتی لە ھیچ مەیدانیکیدا لەیادو بیری نەچۆتەو.

دەگێرنەو: پوژیکیان دەرپاتە ناوکۆریک لە کۆپ و سیمیناری جولەکەکان، یەکیک لە گەرە پیاوانی جولەکە بەناوی (مینخاص) لەو کۆپ و سیمینارەدا بوو، (ئەبوبەکر ﷺ) راستەوخۆ داوای لێکرد کە باوهر بەینێ و پێی و ت: ئە ی (مینخاص) نەتۆ زۆر باش دەزانی کە حەزەرەتی (محمد ﷺ) پەرسول و نێردراوی خودایە و خودا بە ھەق و راستی ناردویەتی و، ئیوہش لەناو (تەرپات و، ئینجیل) دا دیتوتانە و خویندوتانەو و ھەق و راستی محمدتان بۆ دەر کەوتوو. لە وەلامدا مینخاص گوتی: چۆن خودایەکی ھەژاردوا لە خودایەکی ھەژاری بەندە ی خۆی دەکات کە بێرستن و قەرزی پێبدەن، کە بۆ خۆی دەفەرموی: {مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا

حَسَنًا فَيُضَعِفَهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ} الحید/ ۱۷ واتە: ئایا ئەو کەسە کێیە کەوام و قەرزی باش دەدات بەخودا و مال و سامانی دەبەخشی لە پێناوی بەدەست ھێنانی پەرمەندی خودا، وە خوداش باشترین پاداشتی بێسنووری بە چەند قات دەداتەو و پاداشتی زۆر بەنرخ و بەرێزیشی بۆ ئامادەکردووە.

ئینجا: مینخاص گوتی: خودای ئیوہ ھەژارە و، ئیمە دەولەمەندین، ھەرگیز فەرمان بەرداری بۆ خودای ھەژار و نەدار ناکەین: حەزەرەتی (ئەبوبەکر ﷺ) بەو قەسە یە توپە

پوخته بدهد له بهمه رها ته ځونگه کانی پیغمبر (ﷺ) هېمانه من حیاة رمول (ﷺ)

بوو پقی هستاو دار دهسته که ی به دهستی گرت و بهره پوی مینخاسی بهر ز کرده وه، کاتی مینخاس بوی ده که وت و زانی که (نه بوبکر ﷺ) لییده دا هه لات و پویشت بوی لای پیغمبر و شکایه تی له حه زره تی نه بوبکر ﷺ کرد که هیچ شتی کمان له بهیندا نه بوو ته نها له بهر جوله کایه تیم لیم تو په بوه و به ثاره زویری له لیدانی من کردو ته وه و لیی دام، به لام بو راست گوئی حه زره تی نه بوبکر ﷺ خدای به به زه ی و به دهسه لات قورئانی بو پیغمبر خدای ﷺ دابه زاندو، ناره وایه کانی جوله که که ی ناشکرا کردو، په یمانی نازار و سزایه کی توندی بودیاری کرد که خدای ده فرموی: { لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَحَنُ أَعْيَاءُ سَنَكُتُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ ذَلِكَ الْحَرِيقِ مَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ } آل عمران/ ۱۸۱-۱۸۲. واته: خدای گو فتار و قسه ی نهو جوله که و یه هودیانه ی بیست که گو تیان: خدای هه ژار و نه داره و، ئیمه ده وه مه ند و زه نگی نین. خدای فرموی: به راستی ئیمه نهو گو فتار و کردارانه یان تو مار ده که ی و له سهریان دنوسین، وه هه روه ها کوشتنی پیغمبرانیش که به ناحق و ناره و کوشتویان تو مار ده که ی و، له دوا پوژدا تو له یان لیده ستینینه وه، پنیان ده لنین: بچیژن سزا و نازاری ناگری دوزه خ. وه نهو سزایه ش تو له ی نهو کرده وه ناله بارانه ی خوتانه دیته وه پیشتان و خدای به هیچ جوړیک ستم له که س ناکات.

هاوړی دهن له به هه شت - ترافقوا فی الجنة

له جهنګی (نوحود) هاوړنی به پړیزی (پیغمبر ﷺ) خدای دایکی (خولاد) ناماده ی نهو جهنګه بوو، که هر لهو جهنګه شدا هاوسره که ی (عمری کوپی جهموج) و کوپه که ی (خولاد) و برایه که ی دایکی خولاد (عبدالله ﷺ) شهید ببون: دایکی خولاد وه و شیره ژنیکی نازاو به غیرت تهرمی شهیده کانی له حوشره که ی خوی بارکرد، بو نه وه ی بیان با ته وه بو مه دینه و هر له ویش به خاکیان بسپیری، ئینجا هه رکاتی حوشره که ی پووی بهره و کیوی (نوحود) ده کرد حوشره که ی زور

پوخته بهمه له به سهر ماته گرنه گهانی پیغمبر (ﷺ) قوماض من حیاة رسول (ﷺ)

به خیرایی و چاپوکی ده پویششت، به لām که به ره و مه دینه پړوی ده کرده وه ئو
 حوشره قاچی ده چه قاندو نه ده پویششت یان زور به سستی وبی هیزی ده پویششت،
 که نه وهش ئا مازه بوکردنیک بو، بوئوهی که ئو تهرمانهش وه و تهرمی هاوړی و
 براکانی تر نه به نه وه بو مه دینه و هر له وی له لای سینبهری کیوی (ئو خود) بیان
 شارنه وه به خاکیان بسپیرن (پیغمبر ﷺ) هر له وی مایه وه هتا همویان
 به خاک سپاردن و، به دهستی پړوی خوی دهی شارنه وه، گلی به سهردا
 نه کردن، له دوی شارنه وه یان (پیغمبر ﷺ) به دایکی خولادی وت: ئی هیند
 نه وانه همویان هاوړی یه کترن له به هشتدا (عمری کوپی جه موح و، خولادی
 کوپت و، عبداللهی براههت دایکی خولاد گوتی: ئی پیغمبر ﷺ) خودا
 داواش بو من بکه که له گهل ئو اندام له به هشتدا پیغمبر ﷺ) فرموی: توش
 له گهل یان ده بیت له به هشتدا.

پیاوکی نه هلی به هه شتی

رجل من اهل الجنة

ده گیرنه وه: پوژیک (پیغمبر ﷺ) خودا (ﷺ) له گهل هاوړیکانی دانیشتبوو فرموی:
 نیستا پیاوکی به هه شتی ئه لیره وه درده که وی، هر له و کاته دا پیاوکی
 نه نساری له و شوینه کی (پیغمبر ﷺ) فرموی: به درکه وت، که پیشی ئوی
 ده ستونویژی لیده تکایه وه پیلاوه کانیشی به دهستی چه پیوه گرتبوو. نویژی کرد
 و گه پایه وه. بو پوژي دواپی به هه مانشیوه (پیغمبر ﷺ) ئو فرموده دی دوو باره
 کرده وه که نیستا پیاوکی به هه شتی لیره وه دیته ژور، نیمه ش چاومان بریپوه
 ئو جیگایه به لām کاتی که هاته ژور هه مان ئو پیاوه دی دینئ بو که هاته ژور.
 بو پوژي سیه میس (پیغمبر ﷺ) خودا (ﷺ) هر له هه مان شوینه و له هه مان کاته
 ئو فرموده دی و ته وه، نیمه ش که سهیرمان کرد هر هه مان پیاوه یه که م پوژو،
 دوو م پوژو بو که هاته ژور، نیجا له دوی ئوه کی (پیغمبر ﷺ) پویششت،
 (عبداللهی کوپی عومر ﷺ) ده فرموی: به دوی کابرا دا پویشتم هتا گه یشته
 ماله وه، منیش له درگام داو فرموی: لیکردم و چومه ژوره وه و پیموت: برام من

پوخته بدهند له بهمه رها ته گرنگه گانی پیغمبر (ﷺ) قهنامه من حیاة رسول (ﷺ)

له باوكم تورهبووم و سویندم خواردوه كه ههتا سئ پوژى تر نه پومهوه بۆ مالهوه
ئهگهر بهرپرژت بتوانى ئه و سئ پوژه ميوانداريم لى بكهى و جيگهه بكهيهوه له لای
خوت بمينمهوه زور حهزدهكهه: كابراش زۆربه دل خوشيهوه گوتى: منيش به
پيخوش حالیه وه حهزدهكهه. (عبداللهى كوپى عومهر ﷺ) دهفهرموئى: سئ شهو
له لای ئه و پياوه مامهوه و چاوديريم لیده کرد كه بزانه چى کرده وه يهكى وا دهكات
كه (پيغه مبهه ﷺ) ئاواى پى بفهرموئى: به لام هه رچه ندى كه من سهيرم ده کردو لى
وورد ده بومهوه هيچ شتىكى سه رسوپهينهم به چاو له و كابرايه نه ده ديت، ته نانه ت
شه وانesh بۆ شه و نويز زور كهه هه لده ستا، به لام كه له سه ر جيگه ي خوى به خه بهر
ده هات زيكره يادى خوداى ده کرد، هه تا بۆ نويزى به يانى هه لده ستا، وه گوفتار و
کردارى چاكه ي ده کرد و باسى هيچ شتىكى به خه راپه نه ده کرد، به لام له هه مانكاتدا
کرده وه كانيم زور به زورى نه ده هاته بهرچاو به و شيويه ي كه (پيغه مبهه ﷺ) ئه و
هه موو پرزو پاداشتى به هه شته ي بۆ ديارى بکات و مزگينى به هه شتى پى بدات
(عبدالله ﷺ) فهرمووى: له دواى تپه پرينى ئه وسى شه وه به كابرام گوت: برا كهه
به پراستى من هيچ ناکۆكى و توربه بوون له گه ل باوكم نه بووه و پوى نه داوه به لام،
من له وه سه رسام بووم كه پيغه مبهه رى خودا ﷺ سئ روژ له سه ر يه ك به رامبهه به
به رپرژت ئه وه ي فهرمووه: منيش بۆ ئه وه ي كه بزانه کرده وه گانى تۆ چپيه فيرى
ببم و بيانكهه، به لام له و چهن پوژه دا کردارىكى وام له تۆ بهرچاو نه كه وت كه ببيت
جيگه ي خوشحاليم و به نه نجام بگه يه نم: به لام ئيستا تۆ پيم بلن به چى ئه و پله
گه وره يه ت به ده ست هينا وه كه (پيغه مبهه ﷺ) ئه وه ات پى بفهرموئى: كابراش
گوتى: به خودا چون منت ديتووه هه ر به هه مان شيوه ئه و هام كه چونت ديتوم،
ته نها ئه وه م هه يه هه رگيز ئيره يى و (حه سودى) به كه سه وه نابه م هه رچى كه خودا
پى به خشيوه ويئى داوه، وه خيانه ت و فيل و خه راپه ش بۆ كه س به ره وا نابيم،
(عبدالله ﷺ) فهرمووى: به پراستى زۆرباش دياره هه ر ئه و ره وشت و ره فقا رانه ته
كه پى گه يشتووى.

خۆشه‌ویستی نیشتمان لە باوەردەویە

حب الوطن من الایمان

سەفوانی کۆپی ئومەیه) گەورەیی ھۆزی (جمع) لەدوای مردنی (ئومەیهی کۆپی خەلەف) ی باوکی ھەرورەکو لەژبانی باوکیشی داگەورەو پیڤشەوای قورەیش و سەرکردەو پیڤشەوای قومارباز و گالته‌جاڕەکانی سەردەمی نەزانی و نەقامی بوو، ئافەرەتیکی کچی گەرە پیوانی عەرەبی ھەلبژارد و دیاری کرد: ئینجا کاتێ که (پیڤغەمبەری خوداﷺ) بەرنامەیی پەيامی پیڤغەمبەرایەتی پێراگەیندرا، بانگەیشتنی موسلمان بوون و باوەری بەرنامەیی ئیسلامی بە خەلک راگەیاندا، ئەوکاتە (پیڤغەمبەرﷺ) و باوەرداران و، بیباوەران کەوتنە کیشەوێل ملانییەکی زۆر گەرە، کە بەپراستی لە میژودا وینەو شیوەی زۆرکەم بوو، کە یەکیکی سەرسەخت و ھەنسورپینەری ئەو ملانییە (سەفوانی کۆپی ئومەیه) بوو کە (عەمیری کوری وەھەب) ی کردبوو ھەنسورپینەری ئەو بەربەرەکانی و گێژاو شەپکردنە لەگەڵ پیڤغەمبەرﷺ) و یارەکانی، وە پیلانیکی وای رێکخستبوو کە بۆی بکری پیڤغەمبەر ﷺ بکوژیت، پیڤغەمبەری خوداﷺ فەرمانی خوینی سەفوانی بە ھەدەر دانا بوو بۆ ھەر کەسێک کە بتوانی بیکوژی: پۆژیک لەدوایی ئازادکردنی مەککە (عەمیر) ھاتەلای پیڤغەمبەر ووتی: ئەی پیڤغەمبەری خودا سەفوانی کۆپی ئومەیه) کە زۆر ئازار و سزای تۆی داو، بەلام خۆت دەزانی سەفوان سەرکردەو گەورەیی ھۆزەکەیت، ئیستا لەترسی تۆ بەرەو دەریا ھەلاتوو، بڕوات بەرەو (یەمەن) ئایا تۆ وەکو خەلکانی تر ئەمانەتیت پی بەخشیو؟ کە لە خۆی دانیاییت: پیڤغەمبەر لە وەلامدا فەرمووی: با لە خۆی دانیاییت (عەمیر) وتی: ئەی پیڤغەمبەری خوداﷺ شتیکم پی ببەخشە بۆئەو سەفوان دانیاییت لە پەیمانەکت پیڤغەمبەرﷺ بۆ دانیای ئەو میژەر و سەرپۆشەیی دایەکە پیی ھاتبوو ھاو مەککەو، ئینجا عەمیر بەدوای سەفواندا بەرەولای (جەدە) بەرێکەوت لەو کاتەدا سەفوان چاوەڕپی کەشتی دەکرد بۆ پەڕینەو بەرەو (یەمەن) کە لەوێ ژبانیکی نوێ بەسەر بەری، لەدوای ئەو سەرشۆری و تیشکان، بەزینەیی بیباوەران کەتوشیان ھات لەگەڵ ئازادکردنی

پوخته بماند له بهمه رها ته گرنگه گانې پيغمبر (ﷺ) هېمانه من حياء رسول (ﷺ)

مهككه دا ئه و كاته ي كه عه مير گه يشته لاي سه فوان خه ريكي سواړي كه شتي بوو،
عه مير هاواري ليكردو و گوتي: سه فوان دايك و باو كمت به فيدا بيت بوخاتري خودا
بگه پړوه مه پړ: من له لاي پيغه مبه ره و (ﷺ) هاتوم و په يمانې دلنځاييم بو هيناوې،
سه فوان گوتي: لاچو عه مير ليم نزيك مه به وه و قسم له گه لدا مه كه: عه مير گوتي:
ئه ي سه فوان به راستي گه وړه ترين و، به هيژ ترين و، به به زه يي ترين و،
به خشينه ترين و، له سه ره خو ترين و، باشتري ناده ميزاد له هه موو جيهاندا كوپي
براي مامته (محمد) گه وړه يي ئه و گه وړه يي تويه، پياو ته ي ئه و، پياو ته ي تويه،
خاوه ن داريه تي ئه و، خاوه ن داريه تي تويه: به لام سه فوان گوتي: تو خودا عه مير
ليم گه پړئ ئه و پړيگه ي گرتومه ده پړوم و، هه گيز ناگه پريمه وه: عه مير گوتي: سه فوان
بگه پړوه و له گه لم دا ودره وه بو مهككه كه نيشتماني خو ت و باوك و با پيرته، له وي
له دايك بووي و له باشتري و گه وړه ترين هو زي مهككه ي و سه رو كي ئه و هو زه شي:
سه فوان دلي نهرم بوو بو گه پرانه وه و گوتي: عه مير به خودا زور دهرسيم له
گه پرانه وه كه م بو مهككه بمكوژن: عه مير گوتي: سه فوان ئه وه ي كه تو يري
ليده كه يه وه به پيچه وانه ي يري ئه و پيغه مبه ره و (ﷺ) نازيز و سه رو هره يه كه به راستي
به خشينه رود لنهرم و به به زه يي تره: سه فوان ئه مجار له كه شتیه كه ي دابه زي وله گه ل
عه مير به ره و مهككه گه پرانه وه و پړويشتنه لاي پيغه مبه ره و (ﷺ) كه له پيغه مبه ره
نزيك بوونه وه سه فوان هاواري كردو و گوتي: ئه ي محمد به خودا عه مير مني
گيړاوه ته وه ده نا نه ده گه پرانه وه گوتويه تي: كه ئه تو به ليني دلنځاييت پيداوم و داوات
ليكردوم بگه پريمه وه، ئينجا ئه گه ر حه ز ده كه ي ده مينمه وه، يان ته نها ماوه ي دوو
مانگم بو ديارى بكه، ئينجا ده پړوم و هه رگيز ناگه پريمه وه: پيغه مبه ره و (ﷺ) زور به
ئارامې و له سه ره خو ييه وه به پړيزو حورمه ته وه فرمووي: (عه مير) راستي و تو وه
دابه زه و بمينه وه و مه پړئ ه ي باوكې ئومه يه، سه فوان گوتي: به خودا دانا به زم هه تا
كاتم بو ديارى نه كه ي، پيغه مبه ره و (ﷺ) فرمووي: ماوه ي (۴) چوار مانگ مؤلته دوايي
سه فوان له گه ل پيغه مبه ره داپويشت بو (حونه ين) موسلمانان له حونه يندا
سه ركه و تنيكي ته و او يان به ده ست هينا و پيغه مبه ره و (ﷺ) به ده سته و تنيكي زوره وه

پوخته بیهک له بهمه رها ته گرنگه گانی پیغمبر (ﷺ) قهامت من حیاة رسول (ﷺ)

گه پرایه وه، سه فوانیشی هر له گه لدا بو، وه له سر بیباوه پیه که شی هر بهرده وام بو. پیغمبر (ﷺ) و یاره گانی له مدول و شیوانه دا دهستکه وت و به شیکی زوری شهریان به دهست هینا، سه فوانیش چاوی ته واوی له و دهستکه وت و به شه زوری که له بیباوه ران به جیمابوو هر سهیری ده کردو و سوری سوپما بوو که نه و دول و شیوهی پر کرد بو، پیغمبر (ﷺ) چاوی بریووه سه فوان که چون به و هه موو دهستکه وت و سامانه سه رسامبووه: پیغمبر (ﷺ) فرمووی: سه فوان وا دیاره نه دهستکه وتانه سه رسامی کردووی؟ سه فوان گوتی: بهی بهراستی وایه: پیغمبر (ﷺ) فرمووی: سه فوان نه و هه موو دهستکه وت و سامانه با بو تو بیت !! سه فوان له و کاته دا به ته واوی سه رسامی و، بیئارامی پوی تی کردو و وتی: بهراستی هیچ گیانیکی وا پاکو خاویتم هه تا که نیستا هه رگیز له هیچ که سیکم بهدی نه کردووه و نه م دیتوه، دیاره نه و جوړه گیانانه ته نها گیانی پیغمبرانه (ﷺ): بویه بهی پراوه ستان گوتی: (اشهدان لا اله الا الله، واشهدان محمدا عبده و رسوله) ئینجا سه فوان بوو به موسلمانیکی تی کو شهری بیوینه هه تا له ژیاندا ما بوو به موسلمانی ژیانی برده سر، هه تا خودای به به زهی بر دیه وه بو ژیر بالی سوزو به زهی خوی.

باوه به خودا

الإيمان بالله

کاتی پیغمبر (ﷺ) یاره شیرینه کهی نه بو بکر (ﷺ) کو چیان کرد به ره و مه دینه له رینگا چونه نه شک و تی (سه ور) کافره کان به شوی نیان که وتن و جیگه ی پیان هه لگرتن به ره و نه شک و تی (سه ور) به لام خودا، پیغمبر و یاره به پر زه کهی له بی باوه ران پاراست و شاردنیه وه: فرمانی به جالجالو که کرد که درگای نه شک و ته که به تن و کو تر له سر درگای نه شک و ته که هیلانه ی کردو و هیلکه ی تیدا کردو، هر له هه مانکا تیشدا له سر هیلکه کان کورک بوو هه لنیشت که بیباوه ره کان نه و بوداوه یان به چاو دیت و تیان: نابی هیچ که سیک چو بیته ناو نه و نه شک و ته وه چونکه درگای نه شک و ته که ته ندراوه به جالجالو که ته ونه کهی نه شکاوه و،

پوختەبەگ، لە بەسەر ماتە گۆرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) هېمانە من حیاە رسول (ﷺ)
 خەرانە بوە، کۆترەکەش لەسەر هێلکە هەلنەستاوە. بەلام حەزەرەتی ئەبوبەکر (رضی اللہ عنہ)
 لەناو ئەشکەوتەکە، کە چاوی بە بیباوەپان کەوت لەسەر دەرگای ئەشکەوتەکە
 پراوەستان زۆر ترساو بە ترسەو دەیفەرموو: بەخودا ئەگەر سەیری بەری پێی
 خۆیان بکردبایە دەیان دیتین پیغمبەر (ﷺ) زانی کە ئەبوبەکر (رضی اللہ عنہ) زۆر دەترسێ
 فەرمووی: ئەی ئەبابەکر دلتەنگ مەبە ئێمە خودامان لەگەڵدایە بیروھۆشی تۆ چۆنە
 بەرامبەر بە دوو کەس کە خودا سیھەمەکیان بێت؟!

خودای پەرورەدگاری عومەر (رضی اللہ عنہ) دەزانێ

رب عمر (رضی اللہ عنہ) یعلم

دەگیرنەوێ حەزەرەتی (عومەر (رضی اللہ عنہ) لەسەردەمی دەسەلات و فەرمانڕەواییدا فەرمانی
 دەرکرد کە نابێ و ناپەرەوایە کە شیر ئاوی تێبکریت بۆ فرۆشتن. شەویەک لە
 دەورووبەری مەدینەدا حەزەرەتی (عومەر (رضی اللہ عنہ) بۆ هەوال و ئاگاداری دانیشتوانی بە
 کۆڵانەکانی مەدینەدا دەگەڕا لەمالیکەوێ گویی لە ئافەرەتیەک بوو کە دەبیوت: کچەکەم
 برۆ ئەوەندە ئاوە لەشیرەکە بکە بازۆرییت بۆفرۆشتنی واخەریکە پۆژدەبیتهوێ:
 کچەکە ی وتی: دایەگیان چۆن ئاوە بکەمە ناوشیرەکەوێ ئەدی گویت لە فەرمانەکە ی
 حەزەرەتی (عومەر (رضی اللہ عنہ) فەرمانڕەوای موسلمانان نەبوو کە ئاوە کردنە ناو شیرەو
 بەکاریکی خەرپ و ناپەرەوای داناوێ: دایکە کە گوتی: پۆلەکەم ئەدی هەموو خەلک
 نابینی ئاوی تێدەکەن، ئەتۆش ئاوی تێبکە خۆبەوشەوێ (عومەر (رضی اللہ عنہ) پێمان نازانی
 و ئاگای لێنیه؟ کچەکە گوتی: دایەگیان خۆئەگەر (عومەریش (رضی اللہ عنہ) ئاگای لێنەبی
 خودای (عومەر (رضی اللہ عنہ) ئاگای لێنەو پێی دەزانێ! بەراستی هەر شتی کە نەهی
 لێکرا بێ و بەناپەرەوای بژمێردرێ من کاری و ناپەرەوای ناکەم. قەسە ی ئەو کچەکاری کردە
 سەر حەزەرەتی (عومەر (رضی اللہ عنہ) و سەرسامی کرد. بۆیە بۆ بەیانی حەزەرەتی (عومەر
 (رضی اللہ عنہ) ئەو قەسە ی بۆ (عاسمی) کوپی باس کرد، کوپم برۆ بۆ فلانە گەرەکە ی شار،
 لە فلانە کۆڵانەو، دەرگای خانوی ژمارە ئەوەندە پرسیماری ئەو کچە بکە بزانی کێیە
 و کچی کێیەو بەدلتە؟ (عاسمی کوپی حەزەرەتی عومەر (رضی اللہ عنہ) بەگوێزە ی قەسە ی
 باوکی پۆیشت و پرسیماری لێکرد کە لە هۆز و نەوێ هیلالە، ئینجا حەزەرەتی

پوختەبەخدا، لە بەسەر ماته گەرنەگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەتائە من حیاة رسول (ﷺ)
 عومەر (رضی اللہ عنہ) فەرمووی: (عاسم رضی اللہ عنہ) بڕۆ بیخوێزە ئومێد دەکری کەنەوێهکی وای لی
 بکەوێتەوێه کە لە ولاتدا دەنگی بداتەوێه (عاسمی کوپی عومەر رضی اللہ عنہ) پۆیشت
 داخوای کردو ماری بپی، لەدواییدا کچیکیان بوو، لەدوای گەورە بوون
 عبدالعزیزی کوپی مەپوان) ماری بپی و ئویش (عومەری کوپی عبدالعزیز رضی اللہ عنہ) ی
 لی لەدایک بوو کە لە جیھاندا دەنگی ئازایی و دادگەریدا یەوێه.

بەراستی خودا باوکت دەپاریزی - إن الله مانع أبیک

نەدوای سالی ناخۆشی و ماتەمینەوێه پودوای ناخۆش پرویدا، ئەو سالی کە (ئەبی
 تالب) ی مامی پێغەمبەر و خەدیجە خاتونی هاوسەر و خیزانی پێغەمبەر (ﷺ) کوچیان
 کرد. ئەو سالی بەسالی ماتەم ناوی دەرکرد، بێباوەرانیشت زیاتر کەوتنە ئازاری لاشەو
 نەرونی پێغەمبەر (ﷺ) پۆژیکیان لەکاتی کدا کە پێغەمبەر (ﷺ) بەرە و مالهەوی دەگەرا
 یەو بێباوەرانی تۆز و خاکوخلیان بەسەر سەری پێغەمبەر (ﷺ) دا دەکرد کە گەیشتەوێه
 مالهەوش هەموو سەر و پووخی ساری لە تۆز و خۆل دابوو یەکی کە لەکچەکانی کە بەوجۆرە
 چاوی بەباوکی کەوت لی پۆیشتە پێشەوێه دەستی کرد بەگریان و سەر و پووخی ساری
 باوکی دەسپێهەو ئەو پێغەمبەرە (ﷺ) کە بەراستی خودای گەورە تەواوی دڵنەرمی و
 ئارامی و، بەزەیی پێبەخشی بوو بە جۆری کە لە ناو تەواوی بەرە ئادەمیزاد دا بەدی
 نەدەکرا و وێنە نەبوو کە خۆراگری هەموو ئازار و سزایەکی کۆمەلگای نەزانی دەکرد و
 لە سەرباری ئەو هەموو ئازارەدا بەدڵنیاییەوێه دەیفەرموو: کچم مەگریه خودا باوکت لە
 ئازار و خەراپی ئەو بێباوەرانی دەپاریزی.

هاوسییه تی تۆم ناوی

جوارک رد علیک

لەدوای ئەوێه کە (عومەری کوپی خەتاب رضی اللہ عنہ) موسلمان بوو دەفەرموی: پۆیشت
 بۆلای (ئەبو جەهلی کوپی هوشام) ی خالم کە پیاویکی باش بوو، لە دەرگام دا
 ووتی: کییه؟ منیش وەلام دایەوێه منم (عومەری کوپی خەتاب رضی اللہ عنہ) موسلمان
 بووم و باوەرم هیناوه، گوئی: شتی وامەکە، کاتی چومە ژوور هەموو دەرگاکانی
 دواوەیان لیداخستم گوتم: ئەوێه چیەو؟ بۆچی وا موسلمانان ئاوالییان دەدری،

پوخته پەندە لە بەسەر مەتەنە گەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

بەلام من موسلمان بووم و هیچ کەس لێم نەدەن؟، یەکیەک بە منی گوت: حەز دەکە ی موسلمان بوونی خۆت بۆ بۆبیتەو و خەڵک بزانی گوتم: بەلێ زۆرم حەز لێیە، گوتی: بڕۆ لە کەعبە لە لای (حیجر) کاتی جەماوەر کۆبوونەو و دانێشتن تۆ بەنهیانی و لە سەرەخۆ بە فلانە کەسە بەلێ شتێکت پێ دەلێم لە بەینی من و خۆت دابیت، کە ئەم موسلمان بووم!! ئەو پیاوێش ناتوانی نەینی بشاریتەو: عومەریش فەرمووی: چاوەڕوانییم کرد هەتا خەڵک کۆبۆو و، بەنەینی چومە لای و پێم گوت: کاریکەو لە نێوانی خۆم و خۆت دابیت پێت دەلێم: کە ئەم موسلمان بووم بەلام بەکەس مەلێ بانەزانی: پێی گوتم: بەراستی تۆ موسلمان بووی؟ گوتم بەلێ: ئەو کابرایە کەزانی بە تەواوی موسلمان بووم بە هەموو هێزی هاواری کردو گوتی: بەلێ بەراستی کوپری خەتاب موسلمان بوو خێراکەن وەرن بۆلام، خەڵکیکی زۆری لە لا کۆبۆو و، دەستیان کردبە لێدانی و ئەویش دەستی دەوێشاندەو و لێی دەداندەو، خەڵم گوتی: ئەو چیه بەو شیوە کۆبۆو و، گوتیان: (عومەر ﷺ) شیت بوو و موسلمان بوو: (ئەبوجەھلی کوپری هوشام) پۆشیشتە لای حجرو بە ئیشارە ی دەست و ئەنگوچکی باسکی گوتی: لێی گەڕێن من کوپری خوشکم بەکری گرتوو و بە تاقیم کردۆتەو، بۆیە ئێوە لەبەر چاوم لای بەن چونکە حەز ناکەم هیچ موسلمانێک لەبەر چاوی من لێی بدات، منیش دەزانم کەباوەری هیناوە و لەسەر ئەو لێی دەدەن (عومەر ﷺ) دەرەمۆی: ئەو چیه ئێوە توشتان بوو، ئینجا پۆشیشتە لای خەڵم و گوتم: ئەو خەڵە من بەهیچ جۆریک هاوسی تۆم ناوی بۆ خۆت. بەو شیوەیە هەر لێدان و هەر لێدان هەتا خودای گەرە ئەم دینە سەر بەرزو سەر فیراز دەکات.

لێم گەڕێن خودا دەم پارێزی - دعونی فإِنَّ الله سیمنعنی

پۆژێکیان یارەکانی (پێغەمبەر ﷺ) لە جیگە یەک کۆبۆو و دەیانگوت: بەراستی دانێشتوانی قورەیشی بە هیچ جۆریک نایانەوی بە ئاشکرا گوێ لەو قورئانە بگرن، چی کەسیکی ئازاو بە توانا هەیه بچیتە لایان و بەدەنگ قورئان بخوینێ هەتا گوێیان لێبیت (عبداللهی کوپری مەسعود ﷺ) فەرمووی: من دەپۆم و قورئانیان بۆ دەخوینمەو، یارەکان گوتیان: تۆ مەرۆ چونکە زۆر لە تۆ دەرەسین شتێکت لێبکەن

بوخته به گز له به سهر ماته گرنه گزانی پښغمبر (ﷺ) هېماته من حیا رسول (ﷺ)

و لیتېدهن، و امان پیّ باشه یه کیکی تر بېوات قورئانیان بو بخوینئ که خاوه نی
هیزو ده سولات بیت و جه ماوهری له پشته وه بیت که ده ستریزیان بو کرد یارمه تی
بدن و نه هیکن لیی بدن، به لام تو هه ژاریت و که سیشته نیه یارمه تیت بدات،
عبدالله (ﷺ) فرمووی: لیم گهرین هه ر بو خوم دهرؤم و قورئانیان بو ده خوینم
چونکه به راستی خدا پاریزگاریم لیده کات: بو به یانی (عبداللهی کوری
مه سعود (ﷺ) پویشته به یتو، چوه لای مه قامی حه زره تی ئیپراهم له کاتی
چیشته نگاو، کاتی قوره یشیه کان هه موویان له نادای و چایخانه کانیان کوپونه وه
عبداللهی کوری مه سعود (ﷺ) هه ستایه سهر پیّ و به دهنگیکی بهرز دهستی کرد
به قورئان خویندن و فرمووی {بسم الله الرحمن الرحيم: الرَّحْمَنُ عَلَّمَ
حَقَّ الْقُرْآنَ عَلَّمَهُ الْإِنْسَنَ الْبَيَانَ} الرحمن ١١ واته: به ناوی خودای به خشنده و
میهربان. ئه و خواجه به سوژ و میهره بانه به نده کانی فیری خویندته وهی قورئان و
تیگه یشتنیانی له قورئان کردوه. هه ر به تهنه ئه و خودایه ئاده می زاده کانیشی
دروست کردوه. وه هه ر ئه ویش ئاده می زاده کانی فیری گوفتار و زانین کردوه.
ئینجا کافره کانی قوره یش که له و شوینه کوپونه وه که گوئیان له و دهنگه بوو
هه موویان سه رسام بوون و گوئیان لیگرت و گوتیان: باشه کوری (ام عبد) چی
ده لی؟ هیندیکیان گوتیان: ئه و شته ده خوینیته وه که بو (محمد (ﷺ)) هاتوته خوار:
ئینجا هه موویان لیی راستبوونه وه ده ستیان کرد به لیدانی، به لام (عبدالله (ﷺ)) له
قورئان خویندنی خوی نه که وت هه تا ئه وه نده ی که خودا حه ز بکات خویندی،
دوایی به دهم و چاوی خویناوی و شه که ت و ماندوی نازاری لاشه ی گه پرایه وه لای
هاورپیکانی، هاورپیکانی به غم و په ژاره یه کی زوره وه گوتیان: ئه وه بوو که ئیمه
له تو ده ترساین قورئان بخوینئ: (عبدالله (ﷺ)) فرمووی: به خودا بیباوه ران
هه رچه نده به هیز و قه باره یان زور بی، له لای من هیچ نمودیک و به رچاویان نییه و،
که مترین شتن، وه ئه گه ر ئیوه حه ز بکه ن به یانیش به هه مانشیوه و له هه مانشیویندا
قورئانی تر ده خوینم! به لام یاره کان به تکایه کی زوره وه داویان لی کرد که نه پوات
و قورئان نه خوینئ چونکه ئه مړو ئه وه نده ت قورئان بو خویندون که دلیان بته زی و،
پنیاننا خوش بیت.

پوخته پدگه له به سهر ماته گرنگه گاهي پيغمبهر (ﷺ) قهسانه من حياه رمول (ﷺ)

به رده وامي و خوراگري پيغه مبهري (ﷺ) له راگه يانندن دا

ثبات الرسول (ﷺ) في دعوته

كاتي ته مهنی ژيانی (نه بوتالیب) ی مامی پیغه مبهري له هه شتا سالی تیپه پری کرد، وای به خه یال و بیری داهات و ترسی لیپهیدا بوو که له دواي مردنی کیښه ی به به ریه کدا چون له نیوانی قورپه یشیه کان و محمد پهیدا ده بیټ و پروو ده دات، وه ترس و نا نارامی دوا پوژی زوری که وته دلوه به تایبه تی له و کاته ی که حه زره تی عومهر و، حه زره تی حه مزه ی عبد المتلب (ﷺ) باوه پریان هیئا و موسلمان بوون بویه پیاوه لیها ت و ناوداره کانی قورپه یش پویشتنه لای نه بوتالیب و تیان: نه ی نه بوتالیب تو بو خوټ له ئیمه ی و زور باشیش ده زانی نه و ترسه ی له نیوانی ئیمه و برازا که ت محمد دا هیه: پیگه چاره یه ک بو نه ویش و ئیمه ش دابنی که نه ئیمه ش و نه نه ویش په له قاژه ی یه کتری نه که یین و، هیچمان ناو نا تو ره ی خه راپ به رامبه ری یه کتری و، پروپاگهنده و پیلان بو یه کتری دانه نیین: ئینجا بو نه و مه به سته بانگه یشتی پیغه مبهري (ﷺ) کرا و جه ماوهر یکی زوری خه لکان ئاماده ی نه و کوپونه وه یه بوون ، کاتي هوو دهره نجامی کوپونه وه جه ماوهر یه که دیاری کراو، به خه لکان راگه یه ندراو، ئاشکرا کراو، له یه کتری تیگه یشتن، پیغه مبهري (ﷺ) فهرمو ی: ته نها یه ک وشه له من وه ربگرن ئیوه دهنه خاوه ن و سهر کرده ی هه موو عه ره ب و، عه جه م و، ولا ته که تان و، قه رزار باری ئیوه ش ده بین: نه بو جه هل ها ته و ته و گو تی: به لی من له جیات ی هه موویان ده لیم، له بات ی وشه یه ک باده و شه ش بیټ و هه موو رازین: پیغه مبهري (ﷺ) فهرمو ی: ئیوه بلین (لا اله الا الله) و له و په رست تراوانه ی که به غهیری خودا ده یان په رستن واز به یین و، دوور بکه ونه وه لییان و دهر یجن. هیندیک له ناو ئاپو ره ی جه ماوهر ده نگیان بلند کردو و گوتیان: به خودا نه و پیاوه شتیکی زور و قورسی له سهر ئیوه دانه ناوه که ئیوه نه توانن پیی هه لبستن و توانای کردنی تان نه بیټ، شتیکی زور که می پییه خشین، به نه ندازه ی شتیکی که م که بو خوشتان چاوه ری زور له وه گه وره تر تان ده کرد، به لام بی باوه ران هیچ گوییان پیینه داو جیگا که یان چولکردو و نه و شوینه یان به جیه یشت.

نهی ساریه کیوهکه

ياسارية الجبل

حه زه تی عومر (ﷺ) له پوژي هینی له مه دینه وتاری ده خوینده وه: له وتاره که یدا
 فرمووی: نهی ساریه ی کوری حه سن کیوهکه ، کیوهکه . خوشتیکی دیاری و ناشکرایه
 هر که سینک گورگ بکاته شوای میځه لی حیوان خه راپه و سته می کردوه . هیندیک له
 ناده میزاده کان له کاتی گوئی لیبوونی نه و فرموده یه دا چاویان نه بله ق بوو سهیری
 یه کرتیان ده کردو نه یان ده زانی مه به سستی پیشه وای موسلمانان له و فرموده یه دا چیه؟
 بویه کاتی حه زه تی عومر (ﷺ) له وتاره که ی بووه و نوژیان کرد، حه زه تی
 علی (ﷺ) پویشته لای حه زه تی عومر و فرمووی: نهی پیشه وای باوه پداران نه و
 فرموده یه چی بوو فرمووت؟ حه زه تی عومر (ﷺ) فرمووی: گویتان لیبوو؟
 حه زه تی علی فرمووی: به لی منیش و هه موو نه وانه ی ناماده ی نوژی هینی بوون
 گوینان لی بوو: حه زه تی عومر (ﷺ) فرمووی: له و کاته دا چاوم پیکه وت و که وته
 نلیشمه وه که بیباوه ران له جهنگدا شکاون و برایانی باوه پدارانمان که وتوونه
 دوايان و پراویان دهنین وه نه و کومه له باوه پداره ی که له سهر کیوهکه ته ماسیان
 گرتووه و له که میندا ماونه وه و هیندیکیش دین و ده پون نه گهر له جیځه ی خویان
 جیگیر ببن نه و بیباوه ران به ته وای تیشکاون و دپاون به لام که له کیوهکه بیته
 خوارو نه مینن نه و تی ده شکین و ده دورین: به لام که سهیرم کرد موسلمانان خه ریکی
 دابه زین بوون له کیوهکه و بی باوه رانیش له لایه کی تره وه سهر ده که وتن نه گهر سهر
 بکه وتبانا یه سهر کیوهکه، موسلمانان ده دوران، بویه هاوارم کرد بو سهر وکی سوپا
 که نای ساریه بوو وتم: ساریه کیوهکه، کیوهکه . ئینجاله دوا ی یه ک مانگ له و پوداوه
 هه والده ریک مزگینی بو مه دینه هینا له ناو کومه لی یاره کاند ا نه و هه وال نیره باسی
 نه و دهنگه ی کرد که له و پوژ و سه عاته دا عومر (ﷺ) هاواری کردوه و نه وان گوینان
 لئی بووه له کاتی که ده ویستیان کیوهکه چولبکن و بیته خوار دهنگه که ش شیوه
 دهنگی حه زه تی عومر بووه که فرمووی: نهی ساریه ی کوری حه سن کیوهکه،
 کیوهکه . باوه پدارانیش هر خیرا پویشتنه وه و گه رانه وه سهر کیوهکه و پزگاریان بوو
 به سهر دووژمندا سهر که وتن.

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماوە گەرنەگەکانی پێغمەرم (ﷺ) قەسەتە من حیاة رسول (ﷺ)

هەرکەس فەرمان بەرداری خۆبەخت، هەمووشتیک فەرمان بەرداری ئەو دەکەن

من أطاع الله أطاعه كل شيء

کاتی کە ولاتی (میسر) ئازاد کرا خەڵکەکی پویشن بۆ پیشوازی عەمری کۆری عەس لە کاتی چوێ ناوڕۆژیکێ مانگی نوێی عەجەمی، وتیان: ئەو پیشەوا ئیمە لە پۆژیکێ سالیادی ئەو مانگەدا ئاوی دەریای نیل شوینەوار و تەقالیدیکی وای لە لایەن ئیمەو بۆ هەیه بەبێ ئەنجامدانی ئەو کارە ئاوی دەریای نیل ناپۆت. عەمری کۆری عەس فەرموو: ئەو تەقالیدە چی پەوشتیکە بۆتان داھێناوە، ئەوانیش وتیان: لە سالیادی هەموو پانزە ئۆمانگە دەچین کچیکێ جوان و شوخ و شەنگ دیاری دەکەین و باوک و دایکی پازیدەکەین و بەخشلی زیرو زیو و بەرگ و پۆشاکێ جوان دەپازیننەو و دەیبەین فری دەدەینە ناو دەریای نیلەو بۆ ئەو دەریای نیل بەچاک و پێک و پێکی بپۆت و نەبێتە هۆی مەترسی لەسەر دانیشتوانی. حەزەتی عەمری کۆری عەسیش پێیانی فەرموو: ئەو شتانەکی کە ئێو کردووتانە بە هیچ جۆرێک لە ئیسلامدا جێگە نایبێتەو، بە پاستی دینی سەر بەرزی ئیسلام هات و ئەو پێچکە پوچ و خورافیانەکی لە ناو بردو نەیبێشتن کە لە پیشووا هەبوون، ئەو پۆژە هەموو جەماوەری خەڵکە کە بە جاریک پویشنە سەر دەریای نیل و زۆر بە دیقەتەو چاودیری دەریای نیل یان دەکرد بەلام هیچ هەلچون و هاتنی دەریای نیل دیاری ئەدا هەموو خەڵکە هەستیان بە سەر سامی و شپێزەیی ناخۆشی لەبەر نەبوونی ئەو هۆیەو دەکرد. کاتی عەمری کۆری عەس ﷺ چاوی بەو دیاردەیه کەوت نامەیهکی بۆ حەزەتی عومەر ﷺ نوسی لەو بارەیهو ئەو پووداوی تێگەیاند: حەزەتی عومەر ﷺ لە وەلامی نامەکیدە فەرموو: بە پاستی ئیسلام ئەو پودا بە سەرھاتە خورافیانەکی پیشووی توو فری داو حەزەتی عومەر ﷺ کەرتیک (بناقە) لە ناو نامەیه کە دانا کە تێیدا نوسی بوو ئەو عەمر من ئەو کارتم بۆ ناردی کە لە ناو نامە کەم دایە فری بدە ناو دەریای نیل!! کاتی نامە حەزەتی عومەر ﷺ گەیشتە دەستی عەمر و نامەکی خویندەو و کارتەکی دەرھێنا لێی نوو سەراو و لەبەندە خوداوە عومەر کۆری خەتاب

پوختە بەندە لە بەسەر ماتە گۆرنگە گای پێغمبەر (ﷺ) ھەماتە من ھایە (رسول ﷺ)

پیشەوای موسلمانان بۆ دەریای نیلی میصر، ئەو نیل ئەگەر تۆ بە فەرمانی خۆت دەپۆی ئەو ھیچ پێویستی مان بە تۆ نیە و مەپۆ و نامانەوێی ! وە ئەگەر بە فەرمانی خوداش دیو دەپۆی ئەو لەخودای بەھێزو بە توانا داوا دەکەین بە چاکێ بپۆی. عەمریش کارتە کەو فریادیە ناودەریای نیلەو بە پۆژیک لە پیشی ھاتنی جەژنی خاچ (صلیب) بە فەرمانی خودا بە ماوەی یەک شەو (١٦) شانزە زیراع بەرز بۆو و خودای بە دەسلەت ئەوداب و نەریتەو خەلکی میصری کوێای پێھێنا و جاریکی تر ھەتا ئیستاش پووی نەداوەتەو.

چاوینی و مەرای، ھاوبەشی و شرکە - الریاء شرک

دەگێرنەو پێغمبەری خودا ﷺ لەو لای (شەدادی کوێی ئەوس) کاتی پرسیری لە پێغمبەر ﷺ کرد کە ئایا پوختاری پێغمبەر ﷺ بۆچی ئەو نەدە بە پەژارە و ماتەمینە ئویش فەرمووی: لەو دەترسێم گەل و نەتەو کەم ھەلبگەرنەو و شەریک و ھاوبەش بۆ خودا بریار بەدەن بەھۆی ئارەزو بەزی و، کەمتر خەمیان لە ئایە کەیان کە بەراستی شەریک و ون و نادیارە؟ شەداد گوتی: ئەو پێغمبەری خودا ﷺ بۆ لەوای تۆ گەل و شوێنکە و توانت دەپۆنەو سەر کوفر و ھاوبەشی بۆ خودا بریار دەدەن؟ پێغمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو شەداد گەل و شوێنکە و توانم، پۆژو، بتو، بەرد و، دارناپەرستن، بەلام بەھۆی کردەو کانیان پرای و چاوینی دەکەن، شەداد گوتی: بۆچی ئەو پێغمبەری خودا پوپامایی و، مەرای ھاوبەش پەیدا کردنە؟ پێغمبەر ﷺ فەرمووی: بەلێ ئادەمیزاد پۆژ دەکاتەو بە پۆژو و ، چاوی بە ئارەزو بەک لە ئارەزو کانی دنیا دەکەوئ ئویش زۆری ئارەزو دەکات و پۆژو کەو دەشکێنئ بۆیە خوداش دەفەرموئ: { وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ } یوسف/ ١٠٦ واتە: بەراستی زۆربەو زۆری خەلکی باوەر بەو خودایە تاک و تەنھایە ناھێنن و شەریک و ھاوبەشی بۆ بریار دەدەن، پێغمبەریش ﷺ گەلە کەو بۆ ئەو ئاگادار کردۆتەو دەفەرموئ: ئەو ئادەمیزادەکان لە خودا ترسن و خۆپاریز بن لە ھاوبەش پەیدا کردن چونکە بەراستی ئەو ھاوبەشی پەیدا کردنە زۆربەو چرپە و ھەستە و زۆر لە دەنگی پۆیشتنی میرو لە بۆ چرپە و ھەست ترە.

بۆيه گريام چونكه تهنه يهك گيانم هه بوو

بكيت حيث ليس لي الانفس واحده

له جهنگيگ له گهل پۆمه كاندا (عبداللهى كورى حوزافه ﷺ) سهرمى هاوړى پيغمبرى خودا به ديل دهگريت به دهستى پۆمه كان ياخي بووه كانى پۆم پيى دهليى عبدالله ببه به گاور دهنه له مهنجهلى مسى گهرمكراوى گهورهت دهواوين، ئهويش له وهلامدا دهفرموى: من به هيچ جورىك نابم به گاور. دهپۆن مهنجهلى گهورهى له مس دروست كراو دههينى و پرى له پۆنى زهيت دهكهن و دهيكوليىن به جورىك پريشكى گهرمى فرندهدا. له بهرچاوى عبدالله ديليكي موسلمان دههينى و پيى دهليى: ببه به گاور؟ دهنه له ناو ئهوه مهنجهله پۆنى قرحاوت دهواوين، ئهويش نابيته گاور و فرييدهنه ناو مهنجهلهكهوه و هر بهزوترين كات گوشتهكهى داده مائيىت و ئيسكه كانى به دهردكه ويى و گيانى دهرده چيى. ئينجا پوو له عبدالله دهكهن و پيى دهليى: ببه به گاور، ئهگينا شوين و چاره نوسى توش وهكو چاره نوسى ئهوه كه سانهيه، عبدالله ﷺ گوتى: ههرگيز من شتى واناكه و نابم به گاور، فرمانيان دهركردكه عبداللهش فرى بدنه ناوئهوه مهنجهلهوه، كه (عبدالله ﷺ) نزىك خرايهوه له مهنجهلهكه (عبدالله) دهستى كرد به گريان، به جاريىك هاواريان كرد ووتيان: وا عبدالله دهگريا بيگيرنهوه په شيمانبوتهوه؟! عبدالله ﷺ هاته گوشتار فهرمووى: وا مهزانن كه دهگريه په شيمانبووبمهوه: نا نهخير وانيه، ئهمن بۆيه دهگريه و هاوار دهكهم، له بهر ئهوه من نيه كه فرم دهدهنه ناو ئهوه مهنجهله گهرمى پۆن زهيت و دهكوژن بترسيم، نا له بهر ئهوه من نيه تهنه له بهر ئهوه دهگريه كه من يهك گيانم ههيه كه له پيىناوى خودا دهيبه خشم: حهز و ئارهزوم دهكرد كه به ئهنازهى ئهوه موانهى كه به لاشه مهويه گيانم ههبايه، ئيوهش ئهوه توانا دهسه لاته تان به سهر گيانى مندا ههبايه، منيش به پيخوش خاليهوه ههموو گيانه كانم ببه خشيبايه: گاوه كان بهوتى عبدالله سهرسام و حهيران بوون، بۆيه ئارهزومه يليان دهكرد كه له بهر ئازايى و چاپوك و چاو نه ترسيه، ويستيان عبدالله نهكوژن و بهرلهى بكهن، پادشاي پۆم بانگى عبداللهى كرد گوتى

پوختەدەكە لە بەسەرمانە گەرنەگەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

عبدالله من پیشنیاریکی بچوكم ههیه بۆ تۆ دەمووی ئازادەت بکەم تەنها سەرم ماچ بکە ئازادەت دەکەم و دەتەبەخشم عبدالله (ﷺ) فەرمووی: شتی واناكەم دوایی پادشا گوتی: ببە بەگاور کچەکەى خۆمت لیمارە دەپرەم و هەرچی مۆلك و پارە و هیز و نەسەلاتمە لەگەڵت دەکەمە دووبەش؟ عبدالله (ﷺ) فەرمووی: ئەوەش ناکەم!! پادشا گوتی: سەرم ماچ بکە خۆت و هەشتا گیراوی موسلمانان ئازاد دەکەم: ئینجا عبدالله (ﷺ) فەرمووی: ئەو شەرته دەکەم و بە ئەنجامی دەگەیهنم، سەری ماچ کردو خۆی و هەشتا موسلمانى ئازاد کرد و گەپراينهوه.

بەراستی واز لە ئاینە ناھێنم

إننى لأدع دینی

سەعدى كۆپى ئەبى وه قاص (ﷺ) كاتى باوەرپى هیناو موسلمان بوو دایكى زۆرى پیناخۆش بوو، بە موسلمان بوونەكەى ناپازى بوو، چونكە دایكى لەھاوبەش پەیداكەران بوو، زۆرىش لەسەر پێبازە پوچەكەى دلسۆز و بەردەوام بوو: سەعد بەرامبەر بە دایكىشى بەپارەیهكى زۆر و تەواو خزمەت گوزار و بەئەمەك و دلسۆز و نەرم و میهرەبان بوو: بۆیە دایكىشى لەبەر ئەو هەموو دلسۆزیەى بۆى زۆر جەختى لەسەر دەکرد و پێى دەوت ئەى سەعدپێم بلى ئەو ئاینە تازە چیه داتانھیناوه؟ وازى لى بێنە و هەتا زوو پەشیمان ببەوه: سویند بە خۆداكەمان هەتا پەشیمان نەبیهوه لەو ئاینە نەنان دەخۆم و نە ئاو یان پەشیمان دەبیهوه یان لە برسان و تینوان دەمرم و تۆش بە مردنى من خەجالت و شەرمەزار دەبى؟ سەعد گوتى: دایەگیان ئەوها پەفتار مەكە سویند بە خۆدا من لەو ئاینە پەشیمان نابمەوه! دایكى سەعد شەو پوژىك هیچى نەخوارد بۆ بەیانى دایكى تەواو بپهیز بوو پەنگى گۆپاو زەردەهەلگەرا لەبەر دڵنەرمى و سۆزى سەعد بۆ دایكى زۆرى لەگەڵ کرد كەنان بخوات بەلام بئسود بوو بۆیە بەدایكى وت: ئەى دایە خواردن بخۆ سویند بە خۆدا ئەگەر لەباتى يەك گيان هەزار گيانت تیدا بێت لەبەر چاوم يەك بەيەك ئەو گيانانە بێنەدەرى دلتیاو ئاسوده بە من تامى ئەو ئیمانەم

پوخته بهمه له بهمه رها ته خرنه گه گاهي پښه مېمر (ﷺ) قېماته من حيا (رمول) (ﷺ)

چېشتوهو په شيمان نابمه وه؟! ئينجا کاتي دايکي سهد د نيا بوو له وهی که سهد پاشگه ز نابيته وه له نايته که ی دهستی کرد به خواردن و خوار دنه وه. خودای گه وره و به به زه يش له و باره وه نه و نايته ته ی نارده خواره وه که ده فرموی: {وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ} لقمان/ ۱۵ واته: نه گره دايک و باوکت هه ولياندا له گه گلت به بی هيچ به لگه و زانياريه ک بو نه وهی شهريک و هاوېل بو خودا بريا ر بدهی، نه وه له و داوايه يان به قسه يان مه که. به لام هه رده م هاوړی و دوست و خزمه ت گوزاريان ببه بو کاری چاکه، وه پيگای نه و که سانه بگره که بو لای من گه پاونه وه، چونکه باش بزانه له دوا پوژدا هيچ پيگه يه ک نيه ته نها گه پاونه وه بو لای من نه بی. وه نه و کاته ناگادارتان ده که مه وه به هر کرده وه و ره فتاريک که کرد و وتانه.

به راستی من له دراوسیی که سيکم زور له تو به ريز تره

إني لفي جوار من هو أعز منك

ده گيرنه وه عوسمانی کوړی مه زعون ﷺ پياوی به ريزو خاوه نی که سایه تيه کی گه وره پوژيک به جيگه يه کدا ده رويشت گه يشته لای کو مه ليک له قورده يشيه کان که گوييان له له بیدی شاعر گر تبوو شعری بويان ده خوینده وه ده يوت: هر که سی له و جيهانه دا په يوه ندی له گه ل خودا دا بپچرينی نه و نه و ئينسانه بي سوده و هيچ که لکی نيه، عوسمانيش که گوی له و پارچه شره بوو سويندی خوار و گوتی: والله ی راستی گووت. له بيد له کوتايی شره که ی گوتی: هه موو خوشيه کيش گومانی تیدا نيه کوتايی دیت و ده پريته وه. به لام نه مجاره عوسمان ﷺ فرموی: به خودا دروده که ی چونکه نيعمه ت و خوشی به هه شت هر گيز کوتايی نايو نابريته وه: له بيد به دهنگيکی زور نارازی و تاسانه وه به و کو مه ل و جه ماوهره ی ده وره ی خوی گوت: نه وه چی گالته جاړی و کاریکه که هاوړييه کی کوړه که تان نازارم بداو سوکايه تيم پيېکات، چون ئيوه رازی ده بن: نه و پياوه که ی هاتوته ناو

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گۆرگەکانی پیغمبەر (ﷺ) ھەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

کۆرە کە مان، کابرایە ک لە ناو کۆرە کە ھەستاو زۆر قسە ی ناشیرینی بە عوسمان گوت و زللە و شە قاز لە یەکی شیی لە پوو خساری پراکی شە لە پی شیی چاوی وە لید کە لەو شۆینە زۆر نزیک بوو وە لید گوتی: سویند بە خودا کوپی بڕام، چاوە کانت زۆر لەو گەورە تر و بەرێز تر بوو لەو ی کە زللە کە ی بەرکەوت، عوسمان ﷺ فەر مووی: بە راستی ئێو بە رامبەری ئەو زللە یە ی کە لیم دراوێ زۆر ھە ژار و نە زانن، سویند بە خودا چاوە کە ی ترم زۆر ھە ژار تر بوو بە رامبەر بەو چاوە ی کە زللە کە ی بەرکەوتوو، بە راستی بزانە کە من دراوسینی کە سیکم کە زۆر لە تۆ گەورە و بەرێز ترە.

باوەری راستی

الإيمان الصادق

حەزەرە تێ ئەبۆ بەکر ﷺ ھاو پێی گیانی بە گیانی و دڵسۆز و بە ئەمەکی پیغمبەری خودا ﷺ کاتی خۆدا ی گەورە پە یامی پیغمبەرایە تێ پێ راگە یاند کۆمە لێک لە پیاوانی قورەیش چو نە لای ئەبۆبکر و پێیان گوت: ئە ی ئەبۆبکر بە راستی ھاو پێیە کە ت شیت بوو، ئەبۆبکر ﷺ فەر مووی: بۆچی چی بوو و چی پویداو؟ گوتیان: وا لە مزگەوتە و قسان دە کات: ئەبۆبکر ھەستاو بەرە و لای پیغمبەر ﷺ پویشت و لە دەرگای داو پیغمبەر ﷺ ھاتە دەر وە کە بە یە کگە یشتن ئەبۆبکر ﷺ فەر مووی: ئە ی باوکی قاسم ئەو چی ھەو لێکە لە لایەن تۆو پیم گە یشتو؟ پیغمبەر ﷺ فەر مووی: چیت بیستو ئەبۆبکر؟ فەر مووی: پێیان گوتم: کە تۆ داوای یە ک خودا پەرستی دە کە ی ت و دە لێی تە نھا یە ک خودا ھە یە و بۆ خوشت بانگە شە ی ئەو دە کە ی کە پیغمبەر و نێرد راوی خودای: پیغمبەر ﷺ فەر مووی بە لێ: ئەبۆبکر بە راستی خودا ناردومی بۆ ناو تەواوی بەرە ی ئادە میزادە کان بە مزگینێ دەرو تر سینەر وە کردومی بە ھۆی راگە یاندنی بەرنامە ی حەزەرە تێ ئیبراھیم (ع)، حەزەرە تێ ئەبۆبکر ﷺ فەر مووی: سویند بە خودا راست دە کە ی چونکە ھەر گیز درۆم لێنە دیتوی وە بە راستیش تۆ شایانی ھە لگرتنی ئەو پە یامە ی، چونکە بە راستی تۆ زۆر بەرزو گەورە، سەر راست و، دڵپاک و، بە جیھەنەری سیلە ی پەحم و،

پوختەمبەر ﷺ لە بەسەر ماتە گۆرنگەکانی پیغمبەر ﷺ) ھېمانە من حیاة رسول ﷺ)

بەزەیی و، جوان ڕەفتارە کردارە کانت، دەستت بینە بۆ ئەوەی پەیمانێت لەگەڵدا
بەدەم: پیغمبەر دەستی بۆ لای ئەبوبەکر درێژ کرد پەیمانی لەگەڵدا بەست
بەباوەڕیکی پتەو ڕاستەو: لەباوەڕ پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: ھەر کەسێک کە داوای
باوەڕبوونم لێکرد بێت؟ تۆزیک ڕاماو و بیریکی تەواوی کردۆتەو تەنھا ئەبوبەکر
نەبێت! ڕاستەو خۆ باوەڕی ھێناو و موسلمان بوو.

پرسیار لە کردار و ڕەفتاری ئادەمیزاد مەکە

لاتسأل عن أعمال الناس

جارێک پیغمبەر ﷺ لەگەڵ تەرمی کابرایەك ڕۆیشت بۆ گۆڕستان کاتی تەرمەکیان
دانا حەزەرتی عومەر ﷺ فەرموی: یا ڕەسول اللہ ئەو کابرایە داوینپیس و گوناھبارە
نویژی لەسەر مەکە: پیغمبەریش ﷺ ڕووی لەجەماوەرەکە کردو فەرموی: ھیچ
کەس لەئێوە ئەو کابرایە دیو لەسەرکردنی کارو فەرمانی ئیسلامی، یەکی
لەئامادەبوونی کۆپی بە خاک سپاردنی ئەو پیاو گوتی: ئەی پیغمبەری خودا
من دیتومە شەویک پاسەوانی لەڕێگای بەرنامەکەو پارێزگاری کرنی ئاین بوو؟
ئەمجارە پیغمبەر ﷺ نویژی لەسەر کردو، لەناو گۆڕیان ھاویشت و خۆلیان
بەسەردا کرد، پیغمبەر ﷺ ڕۆیشتە سەر گۆڕەکە و فەرموی: وا ھاوپیانت وا
گومان دەبەن کە تۆ جینگاو دانیشتوی ناو ئاگر و دۆزەخی بەلام من شاھیدی و
گەواھی دەدەم کە تۆ دانیشتوی ناو بەهەشتی؟ داوی پیغمبەر ﷺ فەرموی: ئەی
عومەر تۆ پرسیار لە کرداری خەلکی مەکە؟ بەلام پرسیار لەخو و ڕەوشت و
سروشت و نەژادی بکە.

مارەبیەکە ئیسلام بوون و باوەڕە - مەرھایە الاسلام

(ئەبوتەلحە) ئەنساری ﷺ پیاویکی دیارو بەناو شۆرەت بوو: لە پینشی موسلمان
بوونی و کاتی بێباوەڕیدا داوای ھاوسەرگیری لەدایکی (سولەیم) کرد، دایکی
(سولەیم) لەو ئەلامی (ئەبوتەلحە) دا گوتی: سویند بەخودا (ئەبوتەلحە) تۆ پیاویکی
مەردو دیارو بەرچاوی، شایانی ھەموو شتیکی و، ھەرگیز نەدەبوو داوایەکی تۆ

پوخته بیدار له به سهراته گرانگه خانای پیغمبر (ﷺ) قهساته من حیات رسول (ﷺ)

وهرنگیری و، گوئی پینه درى به لام، له بهر ئه وهى كه تو بیباوه پى و، منیش باوه دارم، هاوسه گریری باوه داردار له بیباوه پى نابیئت و دروست نیه؟ بویه مهرجت بو دهنیم نه گهر باوه پى بهینى و موسلمان ببی، ئه و کاته پازیم و ماره ییه که شم تهنه موسلمان بونه که ته و داوای هیچ شتى ترم نییه (ئه بو ته لحه) ش باوه پى هیئاو موسلمان بوو، دایکی (سولهیم) یش به تهنه موسلمان بوونه که ی کرده ماره یی هاوسه گریری که ی. پیشه و (سابت) ده فرموی: هیچ ئافره تیکم نه بیستوه که به پریز ترو. به نرخ ترین ماره یی هه بیئت له دایکی (سولهیم) نه بیئت که تهنه به موسلمان بونه که ی بوونه هاوسه رى یه کتری (ئه بو ته لحه) یه کیك بوو له مه دینه یه کان و به ریز و خوشه ویستترین هاوپری پیغمبرى خدا بوو.

سویند به خودا من له سهر ئایینی محمد (ﷺ)

والله انی علی دین محمد (ﷺ)

حگینه وه (غزیه ی کچی جابری کوپی حه کیم) له نه وه ی قوپه یش و هۆزی عامری بوو: هه رله گهل به ده رکه وتن و سه ره لدانی گه یاندنی په یامی پیغمبرایه تیدا که لعاو که شوه وایه کی زور ناخوش و ئالوز و دووپ و بیباوه پیدایه ناوی دایکی شه ریک) ناوی ده رکرد بوو موسلمان بوو، نه و ئافره ته له گهل هاوسه ره که ی به ناوی عه سگری دوسی) ناوی ده رکرد بو، له (مه که که) ژیا نیان ده برده سه ر، هه ر له گهل ناشکرا بوونی په یامی پیغمبرایه تیدا پیشه واپیشنگی هه موو ئافره تانی مه که بوو. بو وه لادانه وه و به ده نگه وه هاتنی پیشه وای مرقایه تی: ئه و ئافره ته هه ر بو خوی ژیا ن و چپوکی به سه ره اتی خوی له ناوه ندی خزم و که س و هاوه لانی دا باس ده کات و ده گپریته وه و ده لیئت: پوژیک خزم و که سی هاوسه ره که م هاتنه لام و گوتیا ن: ئیمه وا هه ست ده که یین که تو له سه ر ئایینی محمدی؟ منیش له وه لادما وتم: به لی به راستی له سه ر ئایینی ئه وم! پییا نگوتم: به خودا ده بی ئازار و سزایه کی ئه وه نده به هیزو تینت بده یین که به ته وای ئایینی محمدت له یاد بجیته وه، بو ئازار و سزادانم له پیشه وه نان و ههنگوینیکی زوریان ده رخوا ردام و،

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گۆرنگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قەسائە من حیاة رسول (ﷺ)

نەیان هیشت ئاو بخۆمەو، دوایی بردیانم سواری حوشتیکی چلیسی شەپەنگیزی زۆر خەراپیان کردم، لە پۆژگاریکی زۆر گەرم و بەتیندا، هەتا کو لای نیوہەژ، ئینجا لە حوشتەکە لە بیابانی چۆل و شکو گەرما دایان بەزاند و پویشتن و منیان بەجیھێشت و، خویان لێمشاردەو بەو جۆرە سی پۆژ بەم هەموو ئازار و ناخۆشیانە بردمە سەر، هۆش و چا و گویم سست و بەرەو نەمان دەپویشتن، لە پوژی سیھەم پێیان وەتم: ئاینی محمد واز لێبێنەو پەشیمان ببەو، منیش لەبەر ئەوەی ئەندامەکانی هەستم زۆر لاواز ببون زۆر بەکەمی و پچر پچری حالی دەبووم و تێدەگەیشتم: بۆ ئەوە ئەمە کەشیان کە توانای دەنگم زۆر لاواز ببوو، بە پەنجەیی دەستم ئامازەم بۆ دەکردن و، بەرەو ئاسمان هەلمدەبری و تاک و تەنھایی خودام پێدەگوتن، سویند بەخودا ئەو بیباوەرەنە کە هەرگیز بەزەبیان پێدا نەدەھاتەو، بەلکو هەردەم لەسەر ئازار و سزاکانیان بەردەوام بوون و، منیش بە تەواوی ماندو شەکەت بووم. بەخودا لەو کاتی شەکەت و ماندو بووندا هەستم کرد شتیکی شلک و ئاوی سارد و فینک کەوتە سەر سینگم منیش هەلم گرت و قومیک ئاوی باشم لێخواردەو، دوایی لێیان وەرگرتەو و لێیان ساند، کاتی سەیرم کرد ئەو شتەیی کە لێیان وەرگرتەو لە بۆشایی سەما و زەمین هەلواسرا بوو: بەلام بەداخووە توانای پێگەیشتنیم نەبوو، ئینجا لەدوای ماوەیەک هەر ئەو شتە شلەم لێ نزیککرایەو، قومیک ئاوی تری باشم لێخواردەو، دوایی بەرز کرایەو، ئینجا بۆ جاری سییەمیش بۆم نزیککرایەو و لێم خواردەو، هەتا تێر ئاو بووم و، زیادەکەشم بەسەر پوختسار و پۆشاکەکاندا کرد و هەموو گیانم تەپبوو، لەو کاتەدا خزم و کەسەکم دەر کەوتن و سەیریان کردم و وتیان: ئەو دوژمنی خودا ئەواناوەت لە کوێ بوو؟ منیش گوتم: دوژمنانی خودا ئەوانەیی بیجگە لەمن، کە پێچەوانەیی ئایینی من. وە کەباسی ئەو ئاوەش دەکەن لەکوێ بوو ئەو بەراستی لەلایەنی خودای پەروردگارمەو، کە خودای بە بەزەیی لە کاتی پێویستیدا بەھانای شوێنکەوتوانیەو دیت: بەلام، خزم و کەسانی بیباوەرم خێراپیان کردە سەرکوندەو مەشکەکانیان، وەیان زانی ئاوەکەیی ئەوانەو من

پوخته پەخۇ لە بەسەر ماتە گۇرنگە گای پېغەمبەر (ﷺ) قەبائەت مەن حیاة رسول (ﷺ)

هیناومە، بەلام کوندەو مەشکەکانیان هەرە کو خویان دەرکیان بەسترا بوو نەکرا بۆو: ئینجا بە سەر سوپمانیکەو بەلام گەپانەو گوتیان: شاهیدی دەدەین کە پەرەردگاری تۆ پەرەردگاری ئیمە و هەموو بونەوەرە!! بەراستی ئەو خودایە کە لەو شوینە چۆل و بیابانە گەرم و وشکەدا خۆراک و ئاوی پێبەخشیوی، بەراستی هەر ئەو پەرەردگارە کە دەستور و یاسای ئیسلامی داناوو بەرنامە ی بۆ داڕشتو، ئینجا لە دواي ئەو هەموو توندوتیژی و ئازاردانەدا، بەدژی ئەو موسلمانە بۆیان دەرکەوت کە بەراستی تەنھا پێگا و پێبازە کە ئەویان راستەو، ئی ئوانیش پوچ و بیکەلکە بۆیە هەموویان پەشیمان بوونەو موسلمان بوون، کۆچیان کرد بۆ لای پېغەمبەری خودا ﷺ.

جوانی پەیمان لە باوەرهو - حسن العهد من الإيمان

خودای گەورە پەلپ و بیانوگرتنی وەرگرتو لەو کەسانە کە نەیان توانیو بە پیری و پەککەوتەیان کۆچ بکەن بۆ مەدینە، بەلام لەسەر ئەو وەرگرتن و قەبول کرد نە شەو پیاویکی نەخۆشی پیر لەهۆزی (لەیس) بەناوی (حەسە کۆری حەمزە) جەعەدی بەبیرو باوەری توندو چەسپاوی وای لەخۆرا دەبینی کە بەراستی بەهێزو توانایە بۆیە دەیفەرموو: من توانای کۆچ کردنم هەیە و هیچ بەلگەو بیانی مانەو خۆراگرتنم لەمە کەدا نیە: و بەراستی من لەگەڵ ئەو کۆمەلەی کە خودا بەنەخۆش و لاوازی داناون و جودای کردونەو نیمو، وەمن هیچ فیل و پیلانیکم بەدی نەدەکرد بۆ کۆچ نەکردن. چونکە ئەو نەدەشم سەرۆت و سامان هەبو کە زۆر لە مەدینەش زیاتر بپۆم، بۆیە بپاری کۆچ کردنمدا کە لەو شەو زیاتر لەمە کەدا نەمێنمەو، بۆیە فەرمانی بە خانەوادە کەیدا بەو نەخۆشیەو لەسەر تەختە و کەژاوەیە کە هەلی بگرن و بیگەیهننە مەدینە: بەلام دەستی قەدەر ئەو توانایە پێنەبەخشی و لەپێگادا نەخۆشیە کە زۆری تین بۆ هینا و مردن بەرۆکی پێگرتو، ئینجا هەر بۆ خۆی بەهۆی باوەرە پتەو کە کە دەستی نەدەگەیشتە دەستی پېغەمبەرە شیرینە کە تەنھا بۆخۆی دەستی راستەو لەسەر دەستی چەپی دادەنا بۆ ئاماژە بە پەیمان نوێ کردنەو: ئینجا بەزوبانی بپھیزی هاواری دەکردو

پوخته بده؛ له به سهراته گرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) هېمانه من حیات رسول (ﷺ)

دهیوت ته وه په یمان دانو نویکړدنه وه یه له گهلّ خودادا! هر بهو جوړه دهسته گمانی له سهر یهک داده نا و دهیوت ته وهش په یمان دانه به پیغمبره به پریزه که ی خودادا: هر له دوباره کړدنه وه ی په یمان کانیدا بوو تا گیانی دهرچوو: کاتی ه وائی له مه کهکه دهرچونی و مردنی له ریگابلا و بووه و خه بهر گه یشته یاره گمانی پیغمبر زور دلته نگ و خه مبار بوون، ناواتیان دهخواست که تهو پیاوه نازاو به غیره ته بگه یشتبایه مه دینه و گه شتی کوچه که ی ته او بکړدبایه؟ به لام خودای به به زه یی ته و نایه ته ی دهرباری ته وانه ی کوچ ده که نه و ناگه نه مه نزل و جیگای خو یان دهر فرموی: { وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَغْمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ تُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْوُتُّ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا } النساء/ ۱۰۰ واته: هر که سینک له پیناوی په زابوونی خودا دا کوچ بکات: ته وه به پراستی سهر به رزی و به خته وه ریه کی زوری بو خوی به دهست هیناوه و، دوژمن و ناحه زانیشی سهر شوپو پیسوا کړدوه. وه خیرو به ره که تیکی زور بووی تیده کات. وه هر که سینکیش مال و حال و جیگه ی خوی به جیب هیلیت و له پیناوی په زابوونی خودا و پیغمبره که یدا کوچ بکات و، له دوا ی ته وه گیانی دهرچیت و بمریت ته وه پاداشت و توله ی ته نها له لای په روه دگاره، به پراستی خوداش لیخوش بوو میهره بانه.

به پراستی خودا له باتی تو سپارده و پراستی پاریزیت ده گه یه نی

إن الله سيؤدّي عنك أمانتك

ده گپړنه وه یه کیك له عهد و بنده گان: شوانی نازله ی یه کیك له جوله که گان ده بیټ له خه یه بهر: پوژیک چاوی لیده بیټ دانیش توانی خه یه بهر زور مشه وهش و نالوز دیارن و چهک و سلاحیان له خو یان به ستوه و ناماده باشی خو یان ده کړد، بویه پرسیاری لیکردن و گوټی: چی پویداوه و، نیازتان چی یه و چیده که نه؟ ته وانیش وه لایمان دایه وه گوټیان: ده مانه وی شپ له گهلّ ته و که سه ی که داوا ی پیغمبره یه تی ده کات بکه یین: ته و بنده یه به بیستنی ناوی پیغمبر (ﷺ) زور دلخوش و شادمان

پوښتمېر له بهرمراته څرنگه گانې پيغمبر (ﷺ) ښانه من حيا رسول (ﷺ)

جو: پوښتېك خوي ناماده كړد و به هموو ناڅه ل و حيوانه كانه وه پوښت بولاي
پيغمبروﷺ گوتې: ئه ي پيغمبري خدا: توچي دهليو بانگه شه ي
چيده كيت؟ وه نه وه ي كه تو بانگي بول ده كه ي چيه؟ پيغمبر ﷺ فهرمووي:
براكم من بانگ هيشتني ناده ميزاده كان ده كم بول سر رېبازي ئيسلام: كه
شاهيدي بدن و دانبنين كه هيچ خودايه ك نيه پرستيشي بول بكري تهنه زاتي
له نه بول وه شاهيدي بداو دان به وه دابنل كه منيش پيغمبرو پرهوانكراوي
خودام. ئه و به نديه گوتې: نه گهر من شاهيدي بدهم و دان بنيم به تهنه ياي خوداو
پرستي پرهوانكراوي پيغمبر چيم بول هيه؟ پيغمبر ﷺ فهرمووي: نه گهر له سر
نو باوه پره بمرې به هه شت بول هيه و ده پويه به هه شت ئه و به نديه باوه پري هيناو
موسلمان بوو. ئينجا گوتې: ئه ي پيغمبري خدا ئه و ناڅه ل و حيوانه له لاي
من سپارديه چيان لي بكه؟ پيغمبر ﷺ فهرمووي: هر له لاي خو ته وه به بهر د و
چو راماليان بكه وليان خوږه خوداي گوره له باتي توپاريزگاري ده كا و
سپارده كه ت ده گه يه نيته وه به خاوه نه كه ي ئه و به نديه ش به فرماني پيغمبري
كردو: ناڅه له كان پوښتنه وه بولاي خاوه نه كيان.

به مؤله ت و رپيداني خودا و هريگره - اخذ برخصة الله

نمگيرنه وه موسه يله مه ي درون دوپياوي له موسلمانان ناماده كړد و: به يه كياني
گوت: ده زاني كه من پيغمبري خودام؟ موسلمان كه گوتې: نا دروده كه ي به لكو محمد
ﷺ پيغمبري خودايه. موسه يله مه ئه و كاپرايه ي گرت و كوشتي. ئينجا پوي
له موسلمان كه ي تركړد و ه مان پرسپاري پيشوي ليكړدو، گوتې: من پيغمبري
خودام. به لام ئه و موسلمان له وه لاميدا گوتې: به لي ته توش و محمديش هر دوكتان
پيغمبري خودان: موسه يله مه ريگاي به و كاپرايه داو نازاديان كړد و پوښت ه وال
گه يشته پيغمبري خودا ته و يش فهرمووي: يه كه ميان به پرستي و دنيا ييه وه داني
به خويدا گرت و سوربوو له سر كاره كه ي. به لام دوو ميان به ناسان كردن و پښموني و
رپيشانداني خودا ريگه ي گرت و پوښت هيچ خه راپه و تاواني له سر نيه.

پوخته به ده له به سمراته خرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) هیماته من حیاة رسول (ﷺ)

متمانده و پشت به ستن به خودا

الثقة بالله

له نه نه سی کوپی مالیکه وه ﷺ ده گپنه وه فرمویه تی: له گهل کومه لیکندا چوینه سهردانی گهنجیکی نه نساری نه خوش بوو: به راستی نه خوشیه که ی زور گران و قورس بوو، خهریکی گیان دهرچوون بوو ئیمهش به جیمان نه هیشت و له لای ماینه وه هتا گیانی دهرچوو. هیئدیک له وانه ی که سهردانی نه خوشه که مان کرد پووین کرده ئافره تیکی پیر، که له لای سهری نه خوشه که وه دانیشتبوو، پرسیاریان لیکردو، گوتیان: خوشکم توش به فرمانی خودا رازیبه و مل که چی فرمانه کانی بیه؟ پیره ژنه که گوتی: بچی کوپه که م مرد گوتیان: به لی مرد. پیره ژنه که باوه پی نه ده کردو، گوتی تو خودا ئیوه به راستیتانه که کوپه که م مردوه؟ گوتمان به لی، به راستیمانه و مردوه. ئافره ته که دهستی بو ئاسمان بهرز کرده وه گوتی: خودایه تو زورباش ده زانی من باوه پم به تو هیناو، بولای پیغه مبه ره که ت کوچم کردو، ئاواته خواز بووم که له هه موو ئازار و ناخوشیه که یارمه تیم بده ی: خودایه نه و کاره ساته زور گه وره یه و نه مپو ناتوانم خومی بو رابگرم؟ ئینجا نه و پیره ژنه نه و په پویه ی که دم و چاوی نه و گهنجه مان پیدا پویشی بوو دهستی بو بردو له سهر دم و پوخساری هلی گرت سهرمان کرد هه ناسه ی ده هات و ژیان تییدا مابوو نه مردبوو، ههر له وکاته دا نه و گهنجه هه ستاو دانیششت و داوای خواردنی کردو ئیمهش خواردنمان له گهلدا خوارد.

به شی ئارامی: الصبر

(يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَٰبِطُوْا وَاَتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ) ال عمران/ ۲۰۰

واته: نه ی نه وانه ی که باوه پرتان هیناوه به ئارام و خوپاگرین و، به رامبه ری دووژمنان نه به زن و له سه نگه ردا پانه که ن و، هه ول بدن هه موو دم له کوشش دابن و، له خودا بترسیین و، خوپاریزی بکه ن به ئومیدی نه وه ی که سهر به رزو سهر فیراز بن.

پوخته بېخه له بهسرهاته گړنگېدلى پېغمبر (ﷺ) هېمانه من حېله رسول (ﷺ)

باوهر بناغه و بنه مای به هیڅی ویست و خواسته له لای ناده میزادو، نارامی و دنیای دپوینى له دلیانداو ناسوده یی به گیان د بهه خشى و، پاریزگاری له دل پراکه و نه خوڅی دهکات ، که به هوى ترسان و تاسان و شپړزه ییه وه توشی ده بیټ. که به پرستی نه وه ش شوینه وارو کاریگریه کی ته وای ده بیټ بؤ سرکیشان له گیانه وه بؤ لاشه و، توشبوونی به جوړه ها نه خوڅی و نازاری وها که هیلاکی و له ناوچونی گیان و ژیانى تیډایه: خدای به به زه یش بؤ دیاری و به یانکردنى نه و شتانه که ده فرموى: نه و کاره ناشکراو دیاریانه زورجار نه ینى و په نهایه کانی ده گوږدرى، وه به راستیش ویست و خواستی خوداش به چاکه ده گپى، هرچند که بؤ خوشت واهست بکى له و کاره تدا هیچ چاکى لیبه دى ناکى به لام هر چاکیه بؤت، هه روه کو خدا ده فرموى: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ} {سفره ۲۱۶/ واته: به پرستی جهنگتان له سر واجب کراوه له گهل بیباوه پان: بؤ بهرگری له خوتان و ناین و نیشتمانن: به لام دیاره زورتان پینا خوشه و، له سر لاشه تان قورس و گرانه ، به لام بوی هیه که شتیکتان پینا خوش بیټ به پیچه وانه وه خپرو پاداشت له ودها بیټ. وه بوشی هیه شتیك حه زیکن و ناره زوتان لی بیټ، که چى به پیچه وانه وه هیچ خپرو چاکى بوتان تیډا نه بیټ وشه پروناژاوه بى بوتان. وه به پرستی هه ر خدا بؤ خوی باش ده زانى چ شتیك باشه بوتان، یان خهراپه، نیوه نایزان.

به و جوړه خدای به توانا داوا له باوهر داران دهکات له هه لسوکه و تیاندا مامناوه ندی و میانه پړوى بن و له کاتى سود گه یانندیان و زهره کردنیاندا نارامی و سهبر به کار به ینى و، هه تا باش بویان دهریکه وى که به پرستی له دواى ناخوشیان خوڅى و، دهروى چاکه لیکردنه وه هیه، وه کو خدا ده فرموى:

{إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا. إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا} {الشرح ۶۰/ واته: به پرستی له گهل ناخوڅى و ته نگانه دا خوڅى و ناسوده یی دیت. به لى به پرستی به دنیاییه وه له گهل ناخوڅیدا خوڅى و ناسوده یی دیت.

پوخته به ګڼ له بهر مهاله څرنگه ګانې پټېښه (ﷺ) هېمانه من حيا رسول (ﷺ)

نارامی له جوانی و پوخته و پالاوته ی ئاده میزاده و جیاوازو ته نیای ده کاته وه له فریشته و، ئاژه لان خودای به ده سلات ئاژه لی دروست کردوه به چلیس و ئاژه زو بازی به بیهوش و ژیری دابین و کپکردنی هه وهس و ئاژه زوی.

وه فریشته شی دروست کردوه به هوش و بیری ته او به بی هیزی نه فس و ئاژه زو لادانیان له به جیهینانی فرمانی خودا. به لام ئاده میزاد دروستکراوه و کوکراوه ته وه له نیوانی هه ست و هوش و ئاژه زودا: ئینجا هر که سیك هه ست و ژیری به سهر ئاژه زوه کانیدا به کارهیناو به پړوهی برد نه وه به پراستی نه فس و گیانی کپ و دابین کردوه له سهر ئاژه زوه کانی: نه وه وه کو پادشا له سهر زوی ده پرات. هر که سیکیش به پی چه وانه وه کاربکات نه وه به پراستی جه له وی گیانی خوی وه کو ئاژه ل به ره لا کردوه بو هه او ئاژه زوه کانی به لکو زور له ئاژه لیش که متره وه کو خودا ده فره موی: { وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ. جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنَّا أُولَٰئِهِمْ وَأَرْوَاهُم وَذَرِيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ. سَلَامٌ عَلَيْهِم بِمَا صَبَرُوا فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ } :الرعد/۲۲-۲۴

واته: نه وانه ی سهر بو نارام ده گرن له پیناوی په زابونی خودا، نویژه کانیان به باشی به نه نجام ده گیه ننو، وه نه و سهر وهت و سامانه ی که خودا پیی داوون به ناشکراو په نهانی له پیناوی په زابونی خودا ده بیه خشنو، به کردار و په فتاری چاک و پاک خهراپه و ناړه وایی دور ده خه نه وه، نه وه به پراستی دوا پوژی نه وانه پر له خوشی و شادمانیه و، خوشی دوا پوژی ، سهر چاوه ی باخ و باخاته کانی به هه شتی (عه دنیان) بو هه یه و، ده پونه ناوی له گهل هه موو نه وانه ی که چاک و پاکن له بابو باپیر و هاوسهر و خوشه ویست و خانه واده یان ، وه فریشته کانی خوداش له هه موو پیگا و دروازه یه که وه ده چنه لایان و سهر دانیان لیده که ن و پییان ده لین، خوشی و ناشتی و سه لامه تیتان لیبی، به هوی نه و ده سته که وته تان به وجیگه خوشه، که به ره می سهر بو نارامی و خوږاگری خو تانه به سهر گالته جاری پیگردنتان له دوونیا، به پراستی جیگه یه کی خوش و باشتان به ده سته پناوه.

پوختەبەخە لە بەسەر مەتە خۆرگەکانی پیڤغەمبەر (ﷺ) قەسەتە من حەلە رسول (ﷺ)

ئارام گرتن چەند جۆری ھەیە: ئارام گرتنی ئادەمیزاد لەسەر بەجێھێنانی گوێزایی و کرداری پیویست (واجب). وە ئارامگرتنی ئادەمیزاد لەسەر ئەو خۆشی و حەز لیکردنە چلێس و ئارەزووەکانی و لەگەڵ ئەو خۆشی و تامداریانە ناپەرەواو حەرا من. وە ئارام گرتنی ئادەمیزاد لەسەر ئەو کارەسات و پوداوە ناخۆشیانە ژیان و قایل و دلنیا بوون بە چارەنوس سازانە خودا بەتێگەیاندن و دلنیا ییەو. وە ئارام گرتن لەسەر تێکۆشان لەپێیازی خودا و راستی. ئیسلام داوا لە ئادەمیزاد دەکات بە ھەموو کات و بوارەکانی بۆ ئارامی و خۆپاڤە چوونە ئیسلام تاقی کردنەوێ بەگوێزە توانا و خۆپاڤە و ئارام گرتنی: خودا لەو باوەردارە ئارام گرانبەمان بگێڕێ کە پزگار و ئازادبوون لە خۆشەویستی ئەم دونیای تێداچوو و وێران بوو کۆتا ھاتوو و، خۆیان بەخت کردو و ئارامیان گرتوو لەسەر ناخۆشیەکان و ھەموو کۆل و باریکی گران و قورسیان ھەلگرتوو لە پێناوی سەرکەوتنی ئەم ئاینە.

ئازاری قورەیشیەکان بۆ پیڤغەمبەر

إذاء قریش لرسول الله

لە عبداللە کۆبی مەسعودەو (ﷺ) دەگێرنەو: دەفرموی: جارێک پیڤغەمبەری خودا ﷺ لەلای بەیت نوێژی دەکرد، ئەبوجەھل و ھواریکانی دانیشتبوون، ئەبوجەھل گوتی: کێتان دەچیتە سەر گوێچکی مانی فلان کەس، و رگ و ریحۆلی ئازەلی سەرپرایی لێیە کە دوینی فریاندادەو بۆم بەین، کە محمد سەری خستە سەر زەوی بۆ کێنۆش، لەسەرمل و سەری دابن؟ خەراترین ئادەمیزاد پوڤشت و و رگ و ریحۆلە کە ی ھینا و لەکاتی کێنۆش، لەسەرشان و ملی پیڤغەمبەریان دانا. لەو کاتەدا پیاو بەشان و شکۆیەکانی قورەیش کە لەیانە و چایخانەکیان دانیشتبوون بۆ گالته جاپی ھەموویان دەستیانکردە پێکەنین بە جۆرێک ھەموویان بەلادا دەکەوتن، منیش بەلایانەو ھاوستانبووم و سەیرم دەکرد و نەمتوانی لەسەر شانی لایبەم، پیڤغەمبەریش نەیدەتوانی سەری بەرز بکاتەو، ھەتا یەکیک بەناوی

پوخته بيمه له بهمه رها ته گرنگه مانې پيغمبر (ﷺ) هېمانه من حياء رسول (ﷺ)

(جوهيره) پوښت و خه بهرې به (فاتمه) دا ئه وېش خپرا هات و ورگ و پړخوله كې له سهرې لاداو، زور به نازايانه پړې له گه وره پياوړې قوپه پېش كړو و زوړې قسه ي ناشيرين پيگوتن. له دواي نه وهې كه پيغمبر له نوږه كې بڼه به دهنگي بهرې سې جار نزا و دوعاي ليكړدن، چونكه پيغمبر ﷺ هه موو كاتيك له دوعا و پرسپاره كانيدا به سې جار دووباره ي ده كړده وه، پي گوتن : ياخودا قوپه پيشيه كان هه ر بڼ خوتان به خوتان بن: كه گوښان له دوعايه كې پيغمبر ﷺ بوو زور ترسان و وازيان له پيگه نين و گالته كړدن هيناو: پيغمبر ﷺ فرموي: خودايه نه بوجه هلي كورې هوشام و، عه قه به ي كورې ره بيه و، شه بيه ي كورې ره بيه و، وه ليدې كورې عه قه به و، نومه يه ي كورې خه له ف و، عه قه به ي كورې نه بي معيت: هه ر خوښان به خوښان بن. عبدالله ي كورې مه سعود ﷺ ده فرموي: سوښد به و كه سه ي كه محمد ي به راستي ناردوه، نه من له ژيانې خوم چاوم به ترمي هه موويان كه و توه له پوړي (به در) دا كوژرا بوون و له دوايشدا هه موويان فرېدرانه ناو چالي به دروه، كه بيريكې قولي كوڼ بوو.

نارام گرتنې پيغمبر ﷺ له سهر ناخوشي له ريگاي بانگه وازه كې

صبر الرسول ﷺ على المكاره فى سبيل دعوته

ده گيرنه وه له دواي مردنې نه بوتاليبي مامې پيغمبر ﷺ سزاو نازاري بيباوه ران بهرامبر به پيغمبر ﷺ چه ندين جار زور ترويه هيز تربوو. بڼه به ناچارې بڼ نه وهې كه شوينيكې به نارامتر و دوور له ده سترديژي بيباوه ران بدوږيته وه كوچې كړد بڼ (تائيف) كه شاريك بوو له پوږه لاتې مه ككه: به و هيوايه ي له وئ له ناو هوژي (سه قيف) كومه ك و يارمه تي بدرې و له و سزاو نازارانه بپاريزي. به لام به داخوه نه و گهل و هوژه ي (سه قيف) به ته ووي سه ريچيان كړد و به بانگه وازه كې رازي نه بوون و به رپه رچيان دايه وه بڼ ماوه ي (۱۰) ده پوږ له ناوياندا مايه وه و به سهر ماله كانياندا ده گه را له پيناوي ره زاي خودا ناموژگاري ده كړدن و هيلاك و ماندوبوونې زوړې له پيناوي بانگه وازه كيدا ده ديت، به لام نه و

پوخته پەندە لە بەسەر ماته گۆرگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

کۆمەڵی خەڵکە بە هیچ جۆریک قبوڵی بانگەوازەکیان نەبوو. زۆریشیان ئازار و سزا دەدا و، میوانداریشیان قبول نەکرد، ئینجا پیغمبەر (ﷺ) کە بە تەواوی بۆی دەرکەوت کە گوێ بە بانگەوازەکی نادەن و ئازاریشیان بۆی زۆرتر دەبێت، ویستی لەویش کۆچ بکات و بپروات، بەتکایەکی پێیگوتن: من لە ناوتان دەپۆم بەلام هەر چەند کە ئێوە بانگەوازەکی منتان وەر نەگرت ئاواتەخاوەم لێتان بێدەنگن و باسم مەکەن: پیغمبەر (ﷺ) لەو دەرستسا کە باسی میوانداری لێوە نەگرتنی بکەن و دانیشتوانی مەکەن پێی بزاننەو ئەوا زیاتر ئازاری دەدەن و دەلێن: لە هیچ شوێنێک جینگە ی ناییتەو، بەلام ئەو داوایەشی هەر بێسود بوو: هەرچی مندال و، گیل و، نەقام و، نەزان و، پەوشت نزمەکانیان هەیە لێیا کۆ کردەو و هەلمەتی دێرندانەیان بردە سەری و لەناو خۆیان گرت و هەریەک لە لایەکیوە بەردیان لێدەداو قەسە ی ناشرینیان پێدەگوت. لەو گەشت و سەفەرەشیدا بە تەنها زەیدی کوپی حارسە ی لەگەڵدا بوو ئەویش زۆر هەولی دەدا کە بەرگری و پارێزگاری لە پیغمبەر (ﷺ) بکات: بەلام هەرچی هەولیدا و خەریک بوو نەیتوانی لەگەڵ ئەو گەلە نەقام و نەزانەدا هیچ بە دەست بهێنێ و تەنانەت بۆ خوشی لە لێدان و بەردبارانی ئەو نەقامانە بێبەش نەبوو، سەری زەید (ﷺ) بریندار بوو، قاچەکانی پیغمبەر (ﷺ) خەلتانی خوینبوو خوینی لێدە چۆراپەو سەر زەوی، ئەو نەقامانە هەتا ئارەزوویان لێبو و هیاک بوون، بە دوايان کەوتن و پراویان نان، لە دوايي گەرانەو: ئینجا کاتیکی پیغمبەر (ﷺ) دانیای بوو کە کەسیان بە دواو نەماو لە دواي پێنج کیلۆ مەتر پراکردن، ویستی پشویەکی بدات: دانیشتی و پالی دایەو و بە گریانەو دەستی بەرزکرد بۆ ئاسمان و هاوار و نژای بۆ لای خودا بەزکردەو فەرمووی: (اللهم إلیک اشکوا ضعف قوتی و قلة حیلتي و هوانی علی الناس یا ارحم الراحمین. انت رب المستضعفین وانت ربی، إلی من تکلنی إلی بعید یتھجمنی او إلی عدو ملکته امری، إن لم یکن بک علی غضبی فلا ابالی ولكن عافیتک اوسع لی، اعوذ بنور وجهک الذی اشرقت له الظلمات و صلح علیه امرا الدنیا و الآخرة من انتنزل بی غضبک او تحل علی سخطک لک العتبی حتی ترضی و لا حول و لا قوۃ إلا بک)

پوخته بهنگ له بهمه رماته گرنه گانی پیغمبر (ﷺ) هیماته من حیاة رحول (ﷺ)

ئینجا له و کاته دا سۆزو به زهیی و میهره بانی له عوتبه و شهیبهی کوری ره بیعه جولاً و بندهیه کی مه سیحیان به ناوی (عه داس) هه بوو بانگیان کرد و چهند هیئشوهره تر یه کیان بو پیغمبر نارد، کاتی پیغمبر (ﷺ) دهستی بو هیئشوهره تر یه که برد فهرمووی: (بسم الله) ئینجا دهستی کرد به خواردن (عه داس) سهیری پیغمبر (ﷺ) ده کردو و لیئوه ده پروانی و پی گوت: ئه و قسه یه چی بوو کردت، چونکه خه لکی ئه و شاره شتی و نالین؟ پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: ئه ی عه داس ئه تو خه لکی چی شاریکی و ناینت چیه؟ عه داس گوتی: من خه لکی نهینه وام و مه سیحیم: پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: تو خه لکی شار و ئاوه دانی یونسی کوری مه تای پیاباشی. عه داس گوتی: یونسی کوری مه تال (ﷺ) چیه و چونی ده ناسی؟ پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: ئه و برامه و پیغمبره و منیش پیغمبرم. عه داس خوی به سه ر ده ست و قاچی پیغمبر دا داو ماچی کرد: کورانی ره بیعه که چاویان به و دیمه نه که وت، سهیری یه کتریان کردو، گوتیان: به راستی ئه و پیابوه بنده و نوکه ره که شمانی تیکداو خه راپی کرد. کاتی عه داس گه راپه وه کورانی ره بیعه پییانگوت: ئه ی عه داس له ناو بچی و به لات لیبا ئه وه چی بوو پرویدا؟ عه داس گوتی: به خودا له سه ر هه موو پروی ئه م زهویه پیابویکی باش و چاکی وه و ئه و پیابوهی تیدا نییه!! له دوا ی ئه وه پیغمبر (ﷺ) گه راپه وه به ره و مه که له گه ل زهیدی کوری حارسه (ﷺ).

ئارامی و باوه ر: صبر و ایمان

له کاتی پوداوی شه ری قادسیه له نیوانی عه رب و فارسه کاندایا فره تی شوهره سوار و، شوخ و شهنگی باوهرداری به هیژ خاتونه (خه نسا) پویشته به ره کانی جهنگ بو چاره سه ر و یارمه تی و هاوکاری کردنی زامدار و برینداره کان. به راستی ئه و خانمه شوخ و شهنگه کاره سات و مهینه تی زوری به سه ردا ها تووه و له هه موو تاقیکردنه وه و نه زمونه کانی دا سه رکه وتنی به دهسته ی ناوه به پله ی نایاب. ئه و ئا فره ته به ریزه به خوی و چوار کوپیه وه که وته ری بو به ره کانی جهنگ: پییشی

پوخته بخت له بهمه زمانه خرنه گمانی پښه مېر (ﷺ) قېمات من حیات رسول (ﷺ)

پوښتنی کوربه کانی بانگ کردن و کوی کردنه وه، ناموژگاریه کی باشی کردن و پییوتن: پوله کانم ئیوه به حهز و ئاره زوی خوتان باوه پتان هیناوه و موسلمان بوون: وه هر به مهیل و ئاره زوی خوتان کوچتان کردوه، سویند بهو خودایه ی که هیچ خودایه ک نیه تهنه بۆ خوی نه بیئت، ئیوه هه مووتان کوپی یه ک پیاون، هه روه ک و کوپی یه ک ئافره تیشن، باوکتان ناپاک وده ست بر نه بوو، وه خالتان به دره وشت و خهراپه کار نه بوو، وه هۆز و بنه ماله یان عه یبدار و ناتواو نه بوون وه نه ژاد و په چه له کیان خوپا گرونه گوپ بوون: هه روه کو ئیوه ش ده زانن ئه وه ی که خودا بۆ باوه پردارانی ناماده کردوه له پاداشت و ده سته کوتی زۆر له شه ر و جهنگی بیباوه پراندا: وه زۆر باشیش تیبگه ن و بزائن که شوین و خانوی مانه وه تان زۆر باشت و چاک تره له شوین و خانوی خهراپ و ویران، هر وه ک و خودا ده فهرموی: {يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرٰبِطُوْا وَاَتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ} : العمران/ ۲۰۰ واته ی ئه و ئایه ته مان له پښه وه کرد.

ئه گه ر خودا حهز بکات ئیوه به یانیتان کردوه به سه لامه تی و به بیوه ی، خوتان ناماده بکه ن بۆ جهنگی دوژمنتان به پۆشه نی و چاو کراوه یی و، چاپوک و ئازابن و منیش له خودا داوا ده که م سه ر به رزو سه رکه وتوو بن، ئینجا کاتی ئاشی شه ر ده ستی به گه ران کرد ئه و کوپانه زۆر به ئازایی و چاپوکی ده ستیان به شه پرکرد و ده ستی چاکیان ده وه شاندا: به لام ده ستی قه دهر وایکرد هر چوار کوربه که ی له و جهنگه دا شه هید بوون. کاتی (خه نسا) هه والی شه هید بوونی کوربه کانی پښگه یشت، هیچ هاوارو بیزاریه کی دهر نه بری و، تهنه به دهنگیکی به رز هاواری کرد گوئی: سوپاس بۆ ئه و خودایه ی که به شه هید بوونی کوربه کانم پایه به رز و شکواری کرم، له خودای گه وره ش ده خوازم که خودای به به زهیی و به ده سه لات له پرۆژی پاداشتی، به میهره بانی خوی له گه ل کوربه کانم کو مان بکاته وه.

ئارامگرتن لە سەر سەختی و دژواری

الصبر علی الشدائد

دەگێڕنەوێ لە فاتمە ی شوخ و شەنگ و خانمی پوختسار جەوانی کچی پێغمبەری
خودا: فەرمویەتی: پۆژنێک پێغمبەری ﷺ خودا هاتە لامان و فەرموی: کوان
کۆرەکانم لەکوێن؟ واتە حەسەن و حوسەین، منیش گوتم: بە خوا ئە ی پێغمبەری
خودا کە لە خەو هەستاین هیچ خواردنی کمان لە ماڵدا نەبوو کە بیچێژین و تامی
بکەین، ئەو قەسە بە ناشکوری ئالیم بەلام دەمەوی پراستیەکی بە تۆ بلیم، لەبەر
برسیەتی و نەبوونی نەوێ و مندالەکان داوای خواردن بکەن، حەزەرتی عەلی پێی
گوتم: هەستە مندالەکان لێرە لابە نەوێ کو برسیان بێت و داوای خواردن لێبکەن
و بە سەرتدا بگریەن و ئازارت پێبگەیهێنن، منیش بردمە لای مائی جولەکە کە مان:
پێغمبەری ﷺ بەرە و لایان دەپوات، چاوی پێیان دەکەوێت لە نازەوێکی
فەرزوای واتە: گیایی نەرمدا یاری دەکەن و قاپێک خورمای پاشماوەیان لە لایە،
پێغمبەر ﷺ دەفەرموی: ئە ی عەلی هەستە ئەو مندالانە بەرەو بۆ مائی هەتا گەرما
بەتەواوی تینی بۆنە هێناون؟ حەزەرتی عەلی ﷺ فەرموی: ئە ی پێغمبەری خودا
بەپراستی کە بەیانیمان کردەوێ هیچ خواردنی کمان لە ماڵدا نەبوو، ئێستا بەپریزت
لێرە داواییشتی هەتا دەپۆم چەند دانە خورمایە ک بۆ فاتمە پەیدا دەکەم و
دەیهێنمەوێ، پێغمبەر ﷺ داواییشت، حەزەرتی عەلیش پویشتە مائی جولەکە
و بەکری دۆلکە ی ئاوی بیری بۆ هەڵدەکێشان هەر دۆلکەیکە بە دەنکیک خورما.
هەتا ئەندازەیک خورمای کۆکردەوێ ئینجا لەدوایدا خورما یەکە یان هەلگرت و
بەرە و مال گەڕانەوێ: بە ئی بەپراستی حەزەرتی فاتمە زۆر بە ئارامیەوێ لەسەر ئەو
ژیانە سەخت و دژواردا خۆی پادەگرت، وە زۆر بە پەزەماندی و دانیاییەوێ
پیشوازی لێدە کرد، زۆریش سوپاسگوزار و شوکرانەبژێر بوو: لەسەر ئەو
بارودۆخی ژیان سەختیە.

سکالۆ و ناره‌زاییت تەنها بۆلای خودا بکە

شکواک لا تشکوها إلا لله

دەگێڕنەوێ: کوپری برای ئەحنەفی کوپری قەیس هات بۆلای ئەحنەف سکالۆی ماتەمینی کە بەسەری داها تێوو باس دەکرد: بەلام ئەحنەف پوی لیوێردەگێڕا و گویی لێنەدەگرت: کوپری بڕایە کە شەشی چەندینجار سکالۆی بۆ لا دەبردوو، ئەحنەفیش وەک و پێشەیی هەموو کاتەکانی هیچ گویی پێنەدەدا: کاتی ئەحنەف زانی کە بڕازاکەیی وازی لێناهیئێ و هەردەم سکالۆی بۆ لای دەکات و دووبارەیی دەکاتەوێ: پێی گوت: ئەو بڕازاکەم گویم لێبگرە و ئامۆژگاریت دەکەم، کاتێک مەینەتی و کارەساتیکت توش هات، سکالۆ بۆ ئەو کەسە ببە کە توانای یارمەتی و لە ناو بردن و نەهێشتنی مەینەتیەکانتی هەیە؟ سکالۆ بۆ لای ئادەمیزادە دروست کراوەکان مەبە!! چونکە ئادەمیزادەکان دوو جۆرن: یان دۆست و هاوێژتن، کە بە مەینەتی و کارەساتەکانت دڵتەنگ و خەمبار دەبن. یان دووژمن و ناحەزتن و بە مەینەتی و کارەساتەکانت خوشنود و شادمان دەبن. ئینجا ئەحنەف گوتی: کوپەرەزای خوشەویستم سەیری ئەو چاوەم بکە سویند بە خودا چل سالی پێکە هیچ دۆل و کیوم پێی نەدیتووە و نابینێ، بەلام بەخودا هەتا ئیستا نەمەهێشتووە هیچ کەسیک لە خزم و کەس و، تەنانهت هاوسەرە کە شەم پێم بزانێت !.

ئارامی باوەردار

صبر المؤمن

دەگێڕنەوێ عورووی کوپری زوبەیر ﷺ توشی نەخۆشیەکی ترسناکی قاچی بوو لە دواي نەبوونی هیچ چارەسەرێک، پزیشکەکان ویستیان قاچی بپرنەوێ لەبەر مەترسی و پارێزگاری گرتنەوێ هەموو گیانی: ئینجا پزیشکەکان ئەو کاتە پیویستیان بەدەرمانیکی سێرکاری (بەنج) هەبوو کە هۆشی لای خۆی نەمینی و چەند کەسیکیشی لەلابێت ، بۆ ئەوێ لەکاتی نەشتەرگەرێکە بیگرن و هۆشی

پوخته بیهوده له بهمه هاته گونگه گانی پښه بهر (ﷺ) هېمانه من حیاة رسول (ﷺ)

لای خوی نه بیت چونکه نه شتهر گه ریه که ی سهخت و دثواره و برینه وهی قاجیه تی: به لام عوروهی باوه پ به هیزو پته و به زوبانیکی شیرین و به نارام هاته گوفتار و گوتی: بؤ نه و کاره نه شتهر گه ریه ی که پیوستان به که سانی تر هیه: من له و که سانه بینیا زتان ده که م و هیچ پیوستانیان به که س نابیت له دوا ی نه وه عوروه نویژی دابه ست و له گهل خودای به به زه یی که و ته یادو زیگری خوداو په یوه ندی له گهل خودادا به ست و هو شی له ژیا ندا نه ما و له کاتی ته حیاتدا پزیشکه کان ناماده باشی ده ستبه کار بوونی نه شتهر گه ری قاچ برینه وهی بوون و، عوروش جیگرو وه ستاو هیچ جولہی نه ده کردو ناوری نه ده دایه وه، هه تا نه شتهر گه ریه که گه شته سهر نیسقان و مشاریان به کار هی ناو پونی زه یتی کولویان بؤ جیگه ی مشاره که به کار هی ناو قاجیان بریه وه: نه م هه موو کاره یان بؤ قاچ برینه وهی عوروه به کار هی نا تو ز قالیک عوروه خوی نه شله ژاندو پوی گرژ نه کردو هاواری لیوه به رز نه بؤ وه له دوا ی ته واو بوونی نه شتهر گه ری و قاچ برینه وهی، کابرایه ک هاته لای عوروه و داوای نارامی و سیبوری و دل دانه وهی بؤ عوروه ده کرد عوروش زور به باوه پیک ی پته و وتی: براهه م خودا جه زات بداته وه که داوای سیبوری قاچم ده که یت سوپاس بؤ خودا و له نازاری قاچم پزگارم بووه و نه سپه رده کرا و ته واو بوو. کابرا وتی: عوروه سهره پای برینه وهی قاچت، داوای نارامی و سیبوری کوپه که ت لیده که م کوپه که ت له ته ویله ی ولاغ که و ت و که و ته بهر لوشکه ی ولاغه کانی گیانی ده رچوه؟ عوروه گوتی: نه ی خودای به به زه یی و دلوقان نه گهر به هو ی قاجمه وه توشی سزات کردم که هه رگیز پیی نه پویشتم بؤکاری خه راپه نه وا سوپاس بؤ تو خودایه و نیستا ساغی و ته ندروستیت پیبه خشیم: وه نه گهر کوپیکیشتم لیوه رگرمه وه؟ سوپاس بؤ تو خودایه و امن و کوپیکیشتم هیشتو ته وه و ماوینه وه.

ئارامگرتن کلیلە دەرگای خوشیە

الصبر مفتاح الفرج

دەگێر نەو کاتێ باوکی سەلەمە ویستی لە مەككەو کۆچ بکات بۆ مەدینە حوشرێکی بۆ ھاوسەرەکەى خێزانى، واتە: دایکى سەلەمە ئامادە کردو ھاو سەرەکەى سواری حوشرە کە کرد و سەلەمەى منداڵ و جوانکیەلە لەپیشى خۆى لەباوەشى دایناو دەستیان کرد بەپۆشیشتن، ئەبو سەلەمە حوشرەکەى پادەکیشتا: کاتێ پیاوانى ھۆزى موغیرە خزم و کەسى ئوم سەلەمە چاویان بەو دیدارە کەوت خێرا بەرەو لایان پۆشیشتن و پێگایان پێگرت و پێیان گوت: بۆ خۆت ئازادى و پێگەت پێدەدەین بپۆى بۆ ھەر شوێنێک کە ئارەزوت لێیە: بەلام ئوم سەلەمە ئیخۆمانە و لە دەسەلاتى خۆمان دایەو پێگای ئەوێت پێنادەین، ئوم سەلەمە فەرمووی: ھەوسارى حوشرەکیان بە تۆبزی لە دەستى باوکی سەلەمەیان دەرھێناو بردیان: ئینجا لەلایەکی تریشەو ھۆز و نەوہى (عبدالاسد) یش کە لە ھۆزى ئەبو سەلەمە بوون توپەبوون و، کۆمەلێک لە پیاوکانیان ھاتن و گوتیان: سوێند بە خدا ھەر وەک و ئێو ھاوسەرەکەى ئەبو سەلەمەتان لیستاندەو ئێمەش ناھێلین کچەکەى ئەبو سەلەمە لەلای دایکى بیست و لیقان دەستینینەو ئەوانیش بە تۆبزی کچەکیان لیوەرگرتەو و لەگەڵ خۆیاندا بردیان و منیان بەتەنھا بەجێھێشت: لە دواى ئەو ھۆزى بەنى موغیرەش منیان لەکونجێکی مالەکە بەند کردو ھاوسەرەکەشم بەرەو مەدینە بە تەنھا پێگەى گرتە بەر و پۆشیشت: ئێمە ھەموومان لە یەکتەرى جودا بوینەو و پەرتەوازە بووین. ئوم سەلەمە لە دواى ئەو کارەساتە ھەموو پۆژێک لەسپێدەى بەرەبەیانەو لەمال دەرەچو دەپۆشیشت بۆ شوێنێک بەناوى (ئەبتەح) لەمەككەدا دەگریاو چاوى دەپوانى بەو شاخ و کێوانەو: یان بەدەمدا لەسەر دەم دەکەوت و دەستى دەکرد بە گریان ھەتا ئێوارە. ئەو کارو پیشەى ئەو ئافەرەتە بوو ھەتا نزیکەى یەك سال بەو جۆرەى بردە سەر. ھەتا یەكێک لە کۆرە مامەکانى دلى پێسوتاو بەزەیی پێدا ھاوہەو، پۆشیشتە لای خزم و کەسەکانى و پێیگوتن: بۆچی ئەو بەدبەخت و بێدەسەلاتەتان لە منداڵ و

ھاوسەرەكەيتان جودا كىردۆتەو بەردەوام دەگىيا و دەنالىنى، بۇ پىنگەي پۇشتىنى
 پىنادەن بابىرات: ئىنجا خىزم و كەسەكانىشىيان بە قىسەيان كىردو: ئەوانىش بە
 دايىكى سەلەمەيان گوت: مادام تۆ ئەو پىاوت لە بىرنەچۆتەو و خەز دەكەي بېرى
 بۇ لاي ھەستە بېرى بۇ لاي ھاوسەرەكەت: ئىنجا ھۆزى عبدل ئەسەدىش
 مىندالەكەيان بۇ گىپرايەو، ئوم سەلەمە بەخوى و مىندالەكەي لەدواي يەك سال
 كۆچى كىرد و بەرە و مەدىنە كەوتە پىنگا ئەو ئافىرتە بەپىزە لەدواي شەھىد كىردى
 ھاوسەرەكەي خۇداي بە بەزەيى پاداشتى دايەو كە پىغەمبەرى خۇدا مارەي بېرى
 و بوو بە دايىكى ھەموو باوهرداران.

بہشت لہ ژیر سیبہری شیردایہ : الجنة تحت ظلال السيوف

- ۷۴ -

تېكۆشان و جيهاد چەند جۆرى ھەيە:

يەكەم: تېكۆشان بەمال.

دووھەم: تېكۆشان بەزوبان.

سێھەم: تېكۆشان بەگيان.

تېكۆشان بەمال: لەگەنگەتەين بىنەماي دروستكردنى بناغەي دەستورى جەنگە، بەبئى مال خەرج كردن ئالۆزى و دووركەوتنەو ە بۆ سەرکەوتن و، زالبوون بەسەر دوورژمەناندا دروست دەبئى، پىلانەكانى داپشتنى شەپ دوا دەكەوئەت: چونكە مال ژمارەي جەنگاوەران و كەرەسەي چەكى جەنگى پى بەدى دئەت.

و ە تېكۆشانىش بە زوبان: بۆ پارىزگارى مۇسلمانان لە ژيان و بەرژەوئەندىەكانيان و ئابرويەن بۆ پىكەتەن و ئاشت بوونەو ە، خۆشگوزەرانى ژيانيان و بۆ نەهيشتن و لادانيان لە خەراپە و ئارپىكان، پونكردنەو ەي پىبازى بەختەو ەري و سەرفەرازيانەو، دوور كەوتنەو ە يانە لەخۆ فروشى و داماو و دەستبەسەري. ئەو ە فەرمانىكە خەو ە پىغەمبەري خەو ە پىيان پازىە: ەروەك و پىغەمبەر لەو بارەو ە دەفەرموئە: (من رد عن عرض اخيه، رد الله عن وجهه الناريوم القيامة).

واتە: ەر كەسك كاريكى خەراپە لەبراكەي دوور بخاتەو ە خەو ەي گەورە لە پۆزى دواييدا ئاگرى دۆزەخى لە پوخسارى دوور دەخاتەو ە.

تېكۆشانىش بەگيان: شەر كردنە بۆ لەناو بردنى زۆردار و ستەمكاران و، بۆ لا بردنى كۆسپ و پىگرتن، بۆ پارىزگارى لە بىروباو ەري ئاين و. شەپ و تېكۆشان لەگەل بىباو ەران كاريكى مەزن و پىرۆزە بۆ ئامانچ و مەبەستىكى مەرد و بەناو بانگ و ديارى.

تېكۆشان لەپىگەي خەو ە: ئارامگرى و خۆپاگرىە. چونكە بەپاستى ەر كاتى خەق و پاستى سەريەلداو سەرکەوتبوو: خەتمەن كۆمەلەك لەخەلكانى ستەمكار و بىباو ەپ و پەوشت نزم، يان كۆمەلەكەي لە پىلادەر بەرەنگار و بەرامبەري ئەو لايەنى خەق و پاستىە دەو ەستەو ە و بەر بەرەكانى ئەو پاستىە دەكەن و، ناھيئلە لايەنى يارمەتى دەرانىشيانەو ە يارمەتيان بدريئەت: ستەمكاران لايەنى خەق و

پوخته په ځه له بهر هاته ځرنگه ځای پیغه مېر (ﷺ) قېماته من حیات رسول (ﷺ)

راستی به خهراپه و نارېوا ددهنه قهلم و، پشتگیری و کومه کی تاوانباران دهکن و پو له پښای پاستان ودره گپږن و بهر بهر کانیان دوه ستنه وه، وه هموو توانا و دسه لات و هیږی کیان به کار دهخن بؤ گه یشتن به نامانچ و هدهفه گلاو مه به سته نارېوا په کیان به شیوه په کی وون و نادیار سته م و نارېوا کانیان دهشارنه وه و له ژیره وه کاری بؤ دهکن.

وه دې بزاین که بانگه شهی بانگه وازی پاستی پښای محمد خوبهخت کردنی دهویت و به هموو مانای هیږ و توانا وه: با هاوکاران و هه لگرانیشتی که م بن دې خوبهخت کارانه بهرو نامانچ و سرکه وتنی پښا بگرین و بیر له هیچ سزا و نازارو ماندوویون و هیلاکی نه که نه وه، بهو جوړه دهگنه باوه پری بانگه وازی پاست و راسته قینه ی تهواو که خودا خوی به پښو بهر و پاریزگار و هه لگرانی پږ و پله و پایه به رزن: بانگه وازی باوه پری پاستی که له پیښه وه کومه لیکی که مباوه پریان پیښا به لام خاوهنی هیږیکی تایبه تی و باوه پریکی پته و بوون که دهتواندرا بهو باوه پره به رام بهری هموو هیږیکی به هیږ بوه ستنه وه و خوراکرین: وه له پښای به دهست هیښانی نامانچه کیاندا هموو نازارو سزاو، لیدان و، ناخوشیه کیان به لاه سوک و بی بایه خ بوو، وه به رام بهری نازاره کانیشیان که خوراکری و توانایان به کار دینا، به رام بهریشیان دوه ستنه وه و جهنگیان له گه لدا دهکردن و هه ستیان به مردن و له ناوچون نه ده کرده وه، چونکه زورباش دهیانزانی که نهو ژیانی دویایه ژیانیک کیاتی و گالته و که لویه لیکی فریوده وه، تهنها ژیانی دوا پوږه که جیگای مانه وه و ژیانی راسته قینه یه، نه کوچ و، نه پره و، نه نه مانای به سهردا دیت و بهرده وام و هه تا هه تایه یه، بویه دهیان توانی و هلامی راسته قینه ی بانگه وازه که ی خودا و پیغه مېریان به دل سوزی و باشی ده دایه وه و بانگه وازی جیهاد و تیکو شانیان به سهر به رزی و گه وره یی و ژیانیک نوئ دهزانی، له دوا ی زه لیلی و بیده سه لاتی. شه هیدیشیان به سرکه وتنیکی گه وره و مه زن دهزانی له ژیانی دویایاندا بؤ کوچ کردن له دویای سوک و بینرخیدا بؤ دویای به خته وهری و ژیانی بهرده وام و بیکو تایی. بویه هه رده م داویان له پیغه مېر دهکرد که داوی

پوخته به خد له به سهراته گرنه گانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیات رسول (ﷺ)

شه هیدیان له لایهن خوداوه بویکات بو ئه و ژیا نه ی که هه رده م زیند و ده بن و پوزیان پیده دری. به راستی پیویستی سهرشانی هه موو موستمانیکه به گیان و دل، به مال و سامان، به قسه و گوفتار، تییکووشی بو به رزبونه و هی وشه ی (الله) و ئاین و به رنامه به پیزه که ی هه روک و چون کاتی خوی یار و یاوه ر و پیاوه به پیزه گانی پیشوو یاره شیرینه گانی پیغه مبه ری خودا هه و لیاندا و ئه و ئاینه یان به به ختکردنی گیان و مال و زوبانیان، سه ر به رز و سه ر فراز کرد به سه ر کرده و پیشه وای مرو قایه تی هه زه تی محمد پیغه مبه ری خودا.

ئه و به هه شته ی که پانیه که ی به ئه ندازه ی ئاسمان و زه مینه

جنة عرضها السموات والأرض

ده گپنه وه پیغه مبه ری ﷺ خودا له هیندیک له جهنگه کانیدا به یاره گانی ده فره موو: هه ستی برۆن بو به هه شتیک که پانی و فراوانیه که ی به ئه ندازه ی ئاسمان و زه مینه. (عه میری حومامی ئه نساری) ﷺ گوئی: ئه ی پیغه مبه ری خودا بو به هه شتیک که پانیه که ی به ئه ندازه ی ئاسمان و زه مینه!! پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: به ئی؟ عه میر گوئی: به خ، به خ، واته: ئای له و خوشیه، ئای له و خوشیه. پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: ئه ی عه میر چی هویه ک بوو گوئی: به خ، به خ: عه میر گوئی: سویند به خودا ئه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ ته نها مه به ستم ئه وه بوو که من برۆمه ئه و به هه شته و به نسیم بیت: پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: عه میر به راستی تو دانیشتیوی به هه شتی و ده پویه ناوی؟ له و کاته دا عه میر چه ند دانه خورمایه کی له ناو جانتایه که ی ده رهی نا بوو به ده ستی وه بوو ده یخوارد: به ئیمان به پر باوه رپه که ی گوئی: به خودا هه تا ئه وه نده خورمایه ده خۆم بژیه م به راستی ژیا نیکی زۆر درێژ خایه ن و دووره بویه هه ر خیرا خورمایه که ی ناو ده ستی، فریدا و. پویشته ناو جه رگه ی شه ره وه، ده ستی کرد به شه پرکردن له گه ل دوژمندا هه تا شه هید بوو خودا پیز و مه ره بانی له گه لدا بکات.

پوختەبەخە لە بەسەرمانە خەرنەگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رمول(ﷺ)

ئارام بگرن خانەوادەى ئال یاسیر بەراستی جیگەتان بەهەشتە

صبرا آل یاسیر فإن موعدکم الجنة

هۆزى قورەيش تەواوى دەسەلات و توانا، سەرەخۆیى و، نوێنەراییەتى خۆیان: بۆ بە جیگەیانەندى سزاو، ئازاردانى ئەو باوەردارانەى کە باوەریان بە بانگەوازەکەى پێغەمبەر ﷺ هینابوو: دابوو دەستى ئەبوجەهلى بەدەرەشت و خوین پێژ. هەروەک و بیلالى حەبەشى دەبردا ناو بەردە گەرم و گەرەکانى مەککە بۆ ئازاردان و سزای بەهێز و دوور لە پەرەشتى مەوقایەتى. هەر بەهەمان شێوە دەستور: خانەوادەى ئال یاسیری کە سێکەس بوون لە مائیکى پۆشن بێر و خوداناس (یاسر، سومەییە، عەممار) ﷺ هەموویانى پێکەو دەبردا هەورازى مەککە و ئازارى دەدان، بەلام چۆن ئازاریک. سومەییە یەکەمین: شەهیدى ئیسلام و خانەوادەکەى بوو: باوەرداریکی خۆراگرو بەتوانا، هەركاتى ئەبوجەهلى نەفرین لێکرا و سومەییەى دەبردا ناو چەو و، لم و، بەردەگەرەکانى پششى مەککە، جل و بەرگی لەبەردا دەکردنەو و زۆر بە دل پەقى و، بێویژدان و، نابوتانە، بە لێدانى بە ئازار و بێبەزىیانە فرییدەدانە سەر ئەو چەو و بەردەگەرە گەرمانە، سومەییەش زۆر بە توانای ئیمانى و خۆراگریەو لەسەر ئەو هەموو ئازارانە، بە تەنها دەیووت (أحد، أحد) ئینجا هەر کاتیکیش ئەبوجەهل ئەو وشەییەى لە دەمى سومەییە دووبارە دەبیستەو ئەوەندەى تریش پق و قینی هەلەستا و، بە شێوەى جۆرا و جۆرى جیاواز ئازارى بەتینتری دەدان. کاتیک دەچوو ئازار و سزای یاسرى هاوسەرى سومەییەى دەدا، بۆ ئەوەى ئەو ئازارو سزایە کاریگەر تربیت لەسەر هاوسەرەکەى و خانەوادەى و ئەو خۆشەویستیانەى کە بۆ یەکتریان هەیه. کاریان تێبکات بۆ پەشیمان بوونەوهیان لە نایە کەیان، بەلام هەرچەندە کە هونەرى لێدان و ئازارەکانى ئەبوجەهل دەگۆرا بە لای ئەو خانەوادەو، بێسود بوو بۆ پەشیمان بوونەوهیان. ئەمجارە ئەبوجەهل سزاو ئازار و لێدانى دەگواستەو بۆ کورە تاقانەکەى سومەییە کە بتوانى بەهۆى ئەو جگەر گۆشەییەو کاریان تێبکات و پەشیمانان بکاتەو: بەلام هەرچى کە دەى کردو بە کارى دەهینا بێسود

پوخته پدە له بدمه رها ته گزنگه گانی پیغه مبهەر (ﷺ) ههباته من حیاة رسول (ﷺ)

بوو. ساته گانی ئازارو سزا به کات و سات به هیزتر و ناخوشت تر تیده پهری: وه ئه وه موو گهرو بلیسه ی گهرمی ئه وه چه وه بهردانه که هه موو گیانی سومه ییه و خانه واده که ی شیواند بوو، هیچ کایگه ری و شوینه واریکی ئه وتۆی له سه ر با وه ری سومه ییه و خانه واده که ی نه بوو. هه رده م و به رده وام به یادی (احد، احد) کاتیان به ری ده کردو له ده می یه کتریان دووباره ده کرده وه ، دل و جه سته ی دووژمنانیان ده ته زاند و ئه بوجه هلیان هینا بوه له رزه: که ئه وه هه موو لیدان و سزا و ئازارانه کاریگه ریان له سه ر دروست نه بووه و، به دووباره بوونه وه ی دووهم و سییه م و، ده یه م و، سه ده م، وه لامیان ته نها و ته نها (الله احد، الله احد) بووه: که ئه بوجه هل ئاره زوی گوپیستی له وه خانه واده ئه وه بوو، که ئاینه سه ره رزه کی خوداو پیغه مبه ر به سوک و نابوت و له که دار باس بکه ن و، به هو ی سزا و ئازاریان له پر یباز و بانگه وازه که ی پیغه مبه ر په شیمان ببه وه وه، واز له ئاینه که ی بهینن و گوپرایه لی ئه بوجه هل بکه ن و، (بت و سه نه م) ه بیگیان و بیسو ده کان بپه رستن: به لام ئه وه خانه واده هه رده م هه تا ئازاریان زۆرتر ده بوو: ئه بوجه هل و بته کانیان به سوک و ریسواتر ناوزه د ده کرد.

حه زه رته ی ئه بو به کر: که ئه وه پو ودا وه ی چاو پیکه وت: زۆری هه ولدا که خانه واده ی (ئال یاسر) به هر شیوه و توانایه که وه بی ت له ئه بوجه هلیان بکری ته وه، به لام به داخه وه له بهر ئه وه ی که ئه بوجه هل زۆر سه ره که ش و یاخی بوو هیچ هه ول و هو یه کی پرزگاری کردنیانی لی به دی نه کراو، هه موو پیلانی کرینه وه کانیانی پوچه ل کرانه وه: ئه بوجه هل سویندی به لات و بته کانی خو یان خو ارد که ده بی هه تا مردن و له ناوچون به و ئازارانه وه گیان له ده ست بده ن؟ پوژیک له کاتی سه ر قالبوونی ئه بوجه هل به سزا و ئازاردانی ئه وه خانه واده ئارام گه ر، پیغه مبه ری ﷺ سه ره ره مان به لایاندا تیپه ری، زۆر به په رو شیه وه فه رمو ی: ئارام بگرن ئه ی خانه واده ی یاسر جیگه تان به هه شته. منیش ده لیم هه زار خو زگه مان به خو تان بکات ئه ی خانه واده به ریزه که ی یاسر. خودایه تو ش له خانه واده ی یاسر خو ش بیست، که به پرستی ئازایی و خو نه ویستی و نه به ردیان نواند. هه ر له وکاتانه ی که ئه بوجه هل ئازار و

پوختە بەدەنە لە بەمەرماتە گۆرنگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

سزای سومەییە دەدا و بەمردن و لە ناوچوون دەی ترساند، بەلام سومەییە ی خۆراگر وەلامی گالته جاپی ئەبوجهەلی زۆربە حەماسی دایەو و پێیگوت: ئە ی دوژمنی خودا ئەتۆ بەقین و داخی خۆتەو بمەر، ئیمە پێغەمبەری ﷺ خودا پەیمانی بەهەشتی پێداوین، بۆیە بەراستی مردنمان زۆر لە لا خۆشتەر و پیروژ ترە لەو ی که سەیری پوختساری ناشیرینی تۆ بکەین: ئەبو جەهل ئاگری تورپی لە چاوانی هەستا و زۆر بەرق و تورپیەو بەرەو لای سومەییە پویششت و، بەبێ ئاگا، هەستا و هۆشی رمی بەندەکی که لە لای بوو راکێشا و لەسەری دلی سومەییە داو خستیه سەرخاک و، سومەییەش بەدەمی پێکەنین و دلی ئاسودە و خۆش نودیەو، شادەو ئیمانی هینایەو و گیانی پیروزی بەرە و لای پەرەردگاری پیروزی بەرز بۆو. که ئەو ژنە شوپە سوارە یەکه مین ئافرەت بوو لە ئیسلامدا شەهیدبوو. خودای بە بەزەیش ئیمەش بە شەهیدی بگێڕیتەو بۆ لای خۆی.

ئە ی پێغەمبەری خودا ﷺ چۆنت ئارەزو ئییە وابکه لەگە ئت داین

امض یارسول الله ﷺ کما أردت فنحن معك

(سەعدی کوپی مەعان) ﷺ یەکیك بوو لە قوتابیە بەرپزەکانی پێغەمبەری خودا: لەداوی گوئیستی و تەکه ی (مەسەبی کوپی عەمیر) ﷺ باسی باوەرە پتەوو راستەکه ی خۆی بۆخزم و کە سوکارەکه ی باس دەکرد، کەچۆن باوەری هیناوە؟ لەبەرچی موسلمان بوو؟ گوتی: بە راستی گویم بۆ و تەکانی (مەسەب) راکرتبوو، و تەکانی زۆرباش و ریک بوون و، شایستە ی گو ی لیگرتن بوون و، هەموو و تەکانیشی لە پینا و بەرژەوێندی و بەختەوێنی ئینسانەکاندا بوون، بۆیە باوەرم بەتاک و تەنهای خودا، پەرەردگاری ئەو بونەوێرە هینا و، شەهیدیشم بە پێغەمبەراییەتی محمدی کوپی عبدالله ﷺ هیناوە، لە داویدا گوتی: هەموو کارو فەرمانیکی ژنان و پیاوانی هۆزەکه م لە من حەرام و ناپەرەو بیت هەتا ئیوێش باوەرپنەهینن. بەئێ سەعد ئەو کەسە بوو کە هەلوێستیکی زۆر مەردانە ی هەبوو، کاتی کە پێغەمبەر ﷺ داوای لە موسلمانان کرد کە ئامادەباشی خویان دەربەرن، بۆ

پوختەبەخدا لە بەمەرماتە گۆرەمەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول(ﷺ)

یەكەم: جار بۆ بەرامبەری پوبەپوبوونەوهی دووژمنانی بێباوەر بۆ جەنگ بە
شیوەیەکی ئاشکراو دیاری کە یەكەم: پوبەپوبوونەوهی جەنگی گەورە بەدر بوو،
کە لەو پۆژەدا سەعد مانای تەواوی خۆشەویستی و دڵسۆزی خۆی بەرامبەر
سەرکردە پێشەوای مەوقایەتی بەسەلمیانی و، لەو جیهانەشدا ئاشکرای بکات:
فەرموی: ئەو پێغەمبەری خودا ئێمە باوەرمان بە تۆ هێناوه، تۆمان بەراست و،
بەرنامەكەشتمان بە تیرو تەواو و باش زانیوه و، دانمان بەحق و راستیتدا
هێناوه و، پەیمان و بەلێنیشمان بەتۆكەم و تەواو پێداوی: ئەتۆش هەر چۆن
مەیل و ئارەزوت لێیە بیکە و کارەكانت بەجی بێنەو سارد مەبەوه و، ئێمە لەگەڵت
داین. سویند بەو كەسە کە تۆی بە راست ناردوو ئەگەر وانیشان بەدی تۆ
لەسەر دەریایەکی و خۆتی تیپهاوی ئێمەش لە دواتین و خۆمان دوا ناخەین و،
خۆمانی تێدەهاوین، وە بە هیچ شیوەیەك دڵتەنگ و ناخۆشی دەرنابڕین کە بەیانی
بەرامبەر دووژمن پامان بگری و بەیەكدا بەدەین زۆر باش بزانە ئێمە لە مەیدانی
دووژندا بە ئارام و خۆپاگر دەبین و، هێرش و پەلاماریان بۆ سەر دەکەین: خودا
یارمەتیمان بدات کاری ئازایی و نەبەردی واما لێدەبینی کە دڵت پێخۆش بێت و
چاوت پێی پووناك بێتەوه. ئەتۆش پامەوهستەو بڕۆ بە ئومید و هیوای سەرکەوتن
و، پشت بەخودا.

کۆ ئەو شیرەم بە راستو دادپەروەری لێوەردەگری

من یاخذ هذا السيف بحقه

لە مەیدانی شەپری ئوحدووه پێغەمبەر ﷺ شیرینکی دەست دایە و فەرمووی: کۆ ئەو شیرەم
بە حق و مافی خۆی لێوەردەگری؟ جەماوەرەكە لەو فەرموودە پێغەمبەرە سەریان
سووپما كەئەو هەموو خۆشەویستییان بۆ پێغەمبەر هەیه و، ئەویش چۆ دەفەرموێ:
كە وەك و ئێمە جینگەي مەتەنەي نەیین بۆیە هەموویان كەوتنە بیرو فەكریكی قول، بۆ
بەجیهانی ئەو پێویستیه گەورەیه. كە پێغەمبەر دیاری دەكات و بەپێویستی دادەنێت:
پێغەمبەر ﷺ ئەو فەرموودە دووبارەكردووه: ئینجا لەناو جەماوەرەكەدا (ئەبودووجانە)
كە ناوی (سماکی كۆپی خوپاشە) بوواتە وەلام و گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا من

پوخته بهر له بهر مهاته څرنگه ځای پیښه بهر (ﷺ) ځماته من حیات رسول (ﷺ)
 نامادم و حقې نهو شیره چیه؟ پیښه بهر ﷺ فرموی: حق و مافی نهو شیره نهو یه
 له دوژمنانی ئیسلام و بیباوه پانی بدهی هتا ده چه میته وه و خوارده بیت: (نه بود و جانه)
 وتی: نهی پیښه بهر ی خودا من به ه موو مافیکه وه وری ده گرم، پیښه بهر یش
 شیره که ی پیښه خشی، (نه بو دوجانه) ﷺ هر که شیره که ی وهرگرت به غارو خیرا بهر
 و مهیدانی جهنگ که و ته پړی و، په پړیه کی سووری له ده ست و قو لی به ست و، هاواری
 ده کردو و ده یگوت:

أنا الذى عاهد نى خليلى ونحن بالسفح لدى النخيل

أن لا أقوم الدهرفى الكيول أضرب بسيف الله والرسول

من که سیکی نازاو به جهرگو پاکم له شهریم یان له ناشتی زور بیباکم خوشه ویستم
 په یمان و وده دهی داوه له بن رازو له باخی پر هواوه پشو نادم راناوه ستم
 له ژیانم کوشش ده کهم تیده کو شتم ده توانم به شیری خوا شه پرده کهم من سهروهرم
 به خته وهرم به شه هیدی له سر پړنگای پیښه بهر.

واته: من نهو که ستم که خوشه ویستم په یمانی پندوم که به راستی له قه دپالی کیو
 شاخین و، له ناودار خورماین و، نه من هه میسه له کاتی تیه له چون و لیکه ومان
 راناوه ستم و، ترس نوک نیم: له سر زهوی بهر زو بلندیش به شیری تیژی خوداو پیښه بهر،
 لیږده دم و شهر ده کهم. بهو جوړه نهو پیاوه نازاو به غیړه ته له مهیدانی جهنگ ده که پراو
 ده سوړا و هر که سیکی له بیباوه پان بدیبايه په لاماری دها و شالوی دهرده سر، هتا
 نهی کوشتبا وازی لینه ده هینا: بهو جوړه (نه بود و جانه) ﷺ دل سوژی خو ی نواندو
 په زابونی خودا و پیښه بهر ی به ده سته ینا.

فرشته شوشتیان - غسلته الملائكة

(حه نزه له ی کوپى عامر) ﷺ نهو هاوړی بهر یزه یه که فرشته کان شوشتیان: له
 جهنگی ثوحد دا له گهل (نه بوسو فیانی کوپى حهرب) ده گنه بهرام بهر ی یه کتری
 حه نزه له لای سهروه ی لیږده گری وده یه ویست بیکوژى به لام (شه دادی کوپى
 نهوس) که پیان ده گوت کوپى گهل (ابن شعب) چاوی پیږه که وى و اخه ریکه
 نه بوسفیان ده کوژى هر خیرا په لاماری حه نزه له دهاو ده یکوژى و شه هیدی
 ده کات: پیښه بهر فرموی: به راستی هاوړیکه تانم دیت فرشته ده یان شوشت.

پوخته بدهند له بهمه زمانه گرانگه گاهي پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)

پرسیار له خزم و کهسانی بکهن بزاین بۆچی وایه؟ پوښتن و پرسیاریان له هاوسهره کهی کرد که ناوی (حهسیلهی کچی ئوبهیییهی کوپی سهلول) بوو که بۆچی حهنزه له دواي شههیدی فریشته شوستویانه، ئهویش له وهلامدا وتی: من له لای حهنزه له یه کهم: شهوی شهکرا و بوکینیمان بوو لهشی گران و پیس بوو، که گوئی له دهنگی تهپل و بانگی شهپر بوو هر خیرا ههستا و پاپهپی و چهکی له خویداو پیپانه گهیشته خوی بشوات بهره و تهپل و بانگهوازی شهپر کهوتهپی: پیغمبر (ﷺ) فرمووی: ئهوه له بهر ئهوه فریشتهکانی خودا شوستویانه و دهیان شوست.

ئهگهر بتوتبا به ناوی خودا، فریشتهکان بهرزیان دهکردیهوه

لوقلت بسم الله لرفعك الملائكه

ئیمامی بهیهقی (ﷺ) له جابیرهوه دهگپریتهوه: کاتی پیغمبری (ﷺ) ئیسلام له گهڵ کۆمهڵیک له یارهکانی ئهנסار، که یهکیان (ئهبو تهلهی) (ﷺ) ئهنساری بوو پوښتن و سهردهکهوتنه سهر کیویک: کۆمهڵیکی بیباوه پانیان به دواوه بوو کاری زۆر نامهردی و سوکایهتیان به پیغمبر (ﷺ) دهکرد: پیغمبر (ﷺ) فرمووی: ئهوه پیاویکی ئازاتان تیدانیه بۆ ئهوه بیباوه پانه؟ (تهلهی کوپی عبیدالله) (ﷺ) فرمووی: به ئی ئهمن یا رسول الله (ﷺ) ئینجا دووباره پیغمبر (ﷺ) فرمووی: کیی کهش له خوی پادهبینی و توانای هیه؟ پیاویکی ئهنساری گوتی: من ئهی پیغمبری خودا له گهڵیدا دهجنگم: ئهوه دوانه له گهڵ ئهوه بیباوه پره جهنگان ههتا کوشتیان: بیباوه پرهکانی تر له دوايان نه بوونهوه و، هر به سوکایهتی و خهراپه ناوی پیغمبریان دهبرد: پیغمبریش (ﷺ) ههردوو بارهی دهکردهوه و دهیفرموو: ئهوه پیاویکی ئازای واتان تیدا نیه بۆ ئهوانه؟ دیسان ئهبو (تهلهی) گوتی: ئهمن ئهی پیغمبری خودا: پیغمبر (ﷺ) فرمووی: هر ئهتۆ ئهی تهلهی: ئهبوتهلهی خوی زۆر به ملکهچ و زهلیل نیشاندهدا: ئینجا یهکیکی تر له هاوپیانی ئهانسار دهپواته مهیدان و شهپردهکات، ههتا شههید دهبیته و دهکوژری: بهو جوړه ههتا پینج له هاوپیانی پیغمبر شههید دهکرین و دهکوژین: له دواي ئهم پوداوه

پوخته به ۲ له به سهراته گرنه گانی پیغمبر (ﷺ) هباته من حیات رسول (ﷺ)

دلته زینه نه بو تهلحه خوئی ناماده کرد و بهرهو پووی نهو بیباوه رانه بووه وه و مهیدانی لیگرتن و شهریکی مردانه ی له گهل داکردن و ، به پشتیوانی خودای گه وره چهند که سسی لیکوشتن و برینداری کردن . به لام نه بو تهلحه ، لهو شهره به سهر چه سپاوه دا سهری په نجه یه کی پیکاو ، پیشه وا حه سهن ده فهرموئ: پیغمبر (ﷺ) فهرموویه تی: نه گهر نه بو تهلحه گوتبای (بسم الله) فریشته کان به ره و هه وای ناسمان به رزیان ده کرده وه و ، جه ماوهریش سهیریان ده کرد . بهو شیوه نه بو تهلحه به گوچی مایه وه که نه وهش نیشانه ی به رزی و دیاری بوو بو نازایه تی و ، جوانمیری و ، تیکویشانی له ژیانی دوونیا: هر بهو شیوه یهش ده مینیتته وه هتا پوژی به یه کگه یشتنه وه ی پوژی گه وره ی دوا پوژ.

نه ی به نده که م داوام لیبه که پیته ده به خشم

یا عبدی سلمی اعطیک

پیشه وا جابر (رضه) ده فهرموئ: پیغمبر (ﷺ) سهیری کردم و فهرمووی: نه ی جابر بوچی وا به که ساس و ، غه مباریت ده بینم؟ جابر گوتی: نه ی پیغمبره ی خودا چون غه مبار نه بم ! باو کم شه هیدو کوژراوه و ، خانه واده یه کی زوری به جیهیشتوه و وام (قرض) یکی زوری له سهره . پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: نه ی جابر دلته نگ و خه مبار مه به؟ هه والیکو خوش و مرگینیت پیبده م؟ خودای گه وره قسه ی له گهل هر که سیکدا کرد بیت، له نیوانیاندا چهن دین په رده ی تاریکی هه بووه . به لام خودا به بی په رده له گهل باو کتدا قسه ی کردووه و ، پیی فهرمووه: نه ی به نده که م داوام لیبه که هرچی داوا بکه ی لیته ناشارمه وه و پیته ده به خشم . باو کیشیت گوتویه تی: نه ی خودایه داوات لیده که م بمگیریه وه بو دنیا بو نه وه ی له پیناوی تودا دووباره بکوژیمه وه ! خوداش له وه لامی نهو داوایه یدا فهرموویه تی نه من له پیشودا فهرمووده ی خویم ته واو کردوه: (انهم إليها لایرجعون) ئینجا باوکت گوتی: نه ی خودایه نهو هه والهم به خه لکانی دوا ی خویم بگه یه نه خودای به به ره یهش نهو نایه ته ی نارد که ده فهرموئ: { وَتَحْسَبَنَّ لَا الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ

عَنْدَ رَبِّهَمْ يُرْزُقُونَ : { ال عمران/۱۶۹ واتهی ئەو ئایەتەشمان لە پێشەوه کردوو. باوکی جابر حەوت کۆپی هەبوو بەلام جابری کرد بوو لێپرسراوی هەموو برایهکانی و، پێیگوتبوو: کۆرم من نامەوی تۆ لەباتی خۆم هەلبژێرم بۆ پوشتن لەگەڵ پێغه مەبری خودا بۆ جەنگ: بەلکو بۆ خۆم دەپۆم بۆ جەنگ بە هیوای ئەو کەخودا شەهیدم بە نسیب دەبێت و بە شەهیدی دەگەم.

ھەر كاتىك پيغەمبەرى ﷺ خۇدا بېرۇشتايە بۇ جەنگ جەماوهرىكى نۇرى
 بىئىژومارى لەگەلدا دەرەدەچو بە جورىكى وەھا كە لەر پىگايانەى كە پىدا
 دەرۇشتەن دەبوايە لە يەكترى داپران و جىبابوننەو ھەبايە دەنا لە پىگاگەدا
 جىگەيان نەدەبوو: ئىنجار كارو پرەوشتى دوورەكان ئەو بوو ھەر لە پىگا جىاواز
 دەبوونەو ۋ دەگەرەنەو دواو ۋ مۇسلمانەكانيان بەجىدەھىشت: ئەوانىش دەبوونە
 دوو بەشەو: ئەو ھى كە ترس و سامى جەنگى بدىت بايە خىرا بەلايەكدا دەگەرەپايەو ۋ،
 تەنھا مۇسلمانە راستەقىنەكان دەمانەو.

- 40 -

پوخته بهمه له بهمه راته گرنه گاهي پیغمبر (ﷺ) هوماته من حیات رسول (ﷺ)

که پانه وهی ئه وهه موو دوو پوانه وه، ئه وه که جهرو گوجه رانه هوریه یان پوخابوو، نیازی تیشکان وه لاتنیا ن هه بوو. ئینجا له وه کاتی سه غله تی و دژواریه دا زور نزیک بوو باز نه ی که مار و دانی شه پ به سه ر باوه رداراندا بشکیته وه. پیغمبر به دهنگیکی زور به رزه وه بانگو هاواری له جهنگاوهرانی ئه نسار کردو وهوانیش له ناوجه رگی مهیدانی شه ردا وتیان: له خزمه تتداین و راوه ستاوین و ئیمه له گه لتداین. ئینجا جهنگاوهرانی ئه نسار زور به ئازایی و مهردانه پویشتنه وه ناو مهیدانی جهنگو، شوینی خویان به توندتر گرتوه، به بی ترس دهستیان کرده وه به شه پ. هه تا خودای به ده سه لات سه رکه وتنی کرده به شی پیغمبر وه وهه موسلمان ه راسته قینانه. ئینجا له دوا ی کو تایی جهنگو کو کرد نه وهی تالانی جهنگ. پیغمبر ﷺ دانیشتبوو ماله تالانیه که ی دابه ش ده کرد. به لام هیچ له وه ماله تالانیه ی نه دایه شه رکارانی ئه نسار که ته نها وهوانیش شه ره که یان کردو و سه رکه وتنیا ن به ده سه ته ی نا. به لکو هه موو ماله تالانیه که ی دابه وه که سانه ی که هر له گه ل هه لگیرسانی شه ردا هه لاتبوون. چونکه پیغمبر ﷺ زورباش ده یزانی وهوانه ی که له گه ل پیغمبره ردا هاتبوون بو شه پ له پیناوی برسیه تی وهه ژاری هاتبوون و بو ده سه وتی شه پ هاتبوون: نه که له پیناوی هه ده ف و بیرو ئامانجی بیباوه ریدا. له دوا ییدا پیغمبر ﷺ فه رموده یه کی شیرین و به پیزی بو ئه نساره کان خوینده وه و، فه رموی: ئه ی کو مه لی ئه نسار ئیوه به وه رازی نابن. که وه جه ماوه ره به حوشت و مه رو کویشتیر بگه رینه وه بو ماله کانیا ن وه، ئیوه ش له گه ل پیغمبره ی خودا ﷺ بگه رینه وه؟ سویند به وه که سه ی که گیانی محم دی به ده سه ته ئه گه ر له به ر کوچ کردن نه بوایه ئه من یه کی که ده بووم له ئه نسارا! وه ئه گه ر هه موو ئاده میزاده کان یه که رینگه و دۆلیان بگرتبایه: وه به ته نها ئه نساریش یه که رینگه ی بگرتبایه ئه من رینگه ی ئه نسارم ده گرت و له گه ل وهواندا ده بووم. خودایه به زه یی به ئه نسار و پوله و نه وهی ئه نسار بکه. ئه نساریه کانیش هه موو به جاریک دهستیان کرد به گریان و گوتیان: ئیمه به پیغمبره ی ﷺ خودا رازین وه، کامه ران و شادمانین به هه بوونی وهه بوونیش.

بوختەبەگد له بەسەر هاتە ئەرگەکانی پیغمبەر (ﷺ) هېمانە من حياة رسول (ﷺ)

پالەوانی، له جهنگدا: بطولة في الجهاد

دەگیرنەوێ عەوفی کۆری حارسى کۆری پوفاعە ﷺ هاوڕێی پایەبەرزى گەورە پیاوانى ولات بوو. بەلام هەتا بلیى ئادەمیزادىكى سادە و دەستکورت و هەژار. بەلام هەتا بلیى بەخشینهى و سەخى بوو، کاتى گەیشته جەماوەرى هاوڕێیانى لەسەرچاوەى بەدر: عەوف پووی لە پیغمبەر ﷺ کردوو فەرمووی: ئەى پیغمبەرى پێشەوا خودا بەچى کردەوێهەكى بەندەکانى سەرسامو خوشحاله و پێدەکەن؟ پیغمبەر ﷺ له وهلامیدا فەرمووی: کاتى بەندەى خۆى بەسەر پووتى و بێبەرگى و هەژارى ببینى لە پێناوى ئەودا لەگەڵ بێباوەران دەجەنگى و شەر دەکات. عەوف هەر خێرا زۆریهەكى لەبەردا بوو دایناو بەرەو مەیدانى جەنگ پویشت و دەستى کرد بەشەپکردن هەتا شەهید بوو.

خودا به دوو پالەوه له بهههشت پاداشتی دهداتهوه

أثابه الله بجناحين في الجنة

جەعفەرى کۆرى ئەبوتالیب ﷺ لەدواى شەهید بوونی زەیدى کۆرى حارسە ﷺ له جەنگى (مۆتە)دا لیپرسراویەتى جەنگى کەوتە دەست، ئالاو بەیداخى هەلگرت و، لە پێناوى خودادا جەنگا بە جوړىكى ئازا و مەردانە، زۆر بە کۆلنەدەرانە کە هیواىەتى شەهیدى بوو لەو پێبازە شیرینەو، کە زۆر بە بەختەوهرى و ئاواتەوێ چاوەپوانى دەکرد، چونکە بەپراستى ئەو بەخشیش و دەستکەوتەى کە لە شەهیدیدا دەستى دەکەوێ لە هیچ شوێن و پێبازىكى تردا بەدى ناکرێ. ئینجا بە بۆنەى چاپوک و چالاکیهەكى دوژمنان هیرشیان بو بردوو هەر چوار دەورەیان گرت و، پێگەى جولانەوهرى و لاغەهەى لیگیرا و توانای راپەرین و سوپانەوهرى ئەما. بۆیه لە لاغەهەى دابەزىو، بە هەر چوار لای خۆى دەسوپاىوێ و شەپى دەکرد. لەو کاتەدا یەکیك لەسەر بازەکانى پۆمى هەولیدا کە سواری و لاغەهەى بیّت بۆیه جەعفەر شیرىكى لەملی و لاغەهەدا و سەرى بېرى بو ئەوهرى نەکەوێتە بەر دەستى دوژمنى. جەعفەر زۆر بە مەردانە شەپى دەکردو و ئەو شیعرانەى دەخویندەوێ.

پوخته به کله به مهرهاته خرنه گاهای پیغمبر (ﷺ) بهمانه من حیات رسول (ﷺ)

ياحبذ الجنة واقتراها طيبة وبارد شرابها
والروم روم قد دنا عذابها كافرة بعيدة أنسابها

کاتی پۆمهکان چاویان به نازایه تی و نه به ردی جه عفر کهوت که لهو کاتی هیژشو تییه لچونه دهوهره گیراوهی جه عفر زۆر به چاپوک و نازیانه ههنگاوی دهنه و شهیری دهکرد، وهک و سوپایه کی به هیژ په لاماری نهو هیژ ههگورهیهی دهدا بو شکاندن و نه هیشتنی گه مارو و ئابلوقهی نهو سوپایه. لهو بارو دۆخه دا بوو دوژمنان فرسه تیان لیدیت و دهستی راسته تیان په راند. جه عفر به دهستی چه په یی ئالاکی هه لگرته وه و به رزی کرده وه. به لام به داخه وه دهستی چه په شیان پیکا و په راندیان. لهو بارو دۆخه دلته زین و کاره ساته نهی هیشت ئالاکی پیغمبر (ﷺ) بکهوێته سهر زهوی باوهشی لیگرتو، به باسک و بازوی ئالاکی به رز کرده وه، بهو شیوهیه ههتا هیژو توانای تیدا نه ماو، لهوکاته داپیاویکی پۆمی فرسه تی بینی شالوی برده سهر و شیریکی لیدا و کردی به دوو لهت و شهیدیان کرد، ههزاران میهره بانی خودای له سهر بیته. له دواهی شهید بوونه کهش، ئالایه که له نیوانی سینگی و ههردووک شانیدا چه قی بوو. کاتی پیغمبر (ﷺ) ههوالی شهید بوونی جه عفری پیگه یشت فهرمووی: خودای گه وهره پادا شتی جه عفری له باتی دووده ست به دووبال داته وه که له به ههشتدا بو هه شوینیک بیهوی پینی بفریت، بویه هه لهو کاته وه به جه عفریان دهوت: بالداری فرۆکه وان.

تیکۆشانی نافرته: جههاد المرأة

دهگیرنه وه پیغمبری خودا (ﷺ): جهنگ و تیکۆشانی به چهند نافرته تیکی نه نساری دهکرد: که یه کیك له وانه (دایکی سولهیمی کچی مه لحن) بوو له ناو جهنگاوه راندا ئاویان دهگیرا و برینداره کانیا تیار دهکرد. به لام ئهم دایکی سولهیمه له جهنگی ئو خوددا له گه ل جهنگاوه ران ده جهنگا و خه نجه ریکی به دهسته وه بوو شهیری پیده کرد لهو کاته دا که به خه نجه ره کهی شالوی دهبرد، له ناو جهنگه ی شهردا چاوی به پیغمبری خودا کهوت. پیغمبر (ﷺ) که سهیری کرد دایکی سولهیم

بوخته به خدایه له بهمه رماته گونگه مانې پیغمبر (ﷺ) قلماته من حیات رسول (ﷺ)

خه نجره یکی به دهسته وهیه فهرمووی: دایکی سولهیم نهو خه نجره چییه؟ نهویش گوتی: نهی پیغمبره خدایه بهو خه نجره ورگی بیباوه پرانی پیده پرېم: پیغمبر (ﷺ) بهو وتهیه پیکه نی: نینجا دایکی سولهیم گوتی: نهی ره سولی خدایه نهو نازادی کراوانه ی که تیشکا ون ، بیانکوژم ؟ پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: نهی دایکی سولهیم نهوانه خدایه له شهره و خهراپه به دووری کردوون و پاراستوونی مه یانکوژه.

نازایه تی وپاله وانی باوهر: بطولة وایمان

دهگیرنه وه موسه یله مه ی دروژن پیاویکی له هاوه لانی پیغمبر به دیلگرت به ناوی (حبیبی کوپری زهید) ﷺ پییگوت: نهی حبیب داندنه نی به وهی که نه من پیغمبره ی خدام؟ له وه لاما دایکی حبیب گوتی: هیچ گویم لهو وتهیه نیهو، نای بیستم!! نه مجار موسه یله مه گوتی: نه دی شاهیدی ده وهی که محمد پیغمبر و نیردراوی خودایه؟ حبیب گوتی: به لی محمد پیغمبره ی خودایه. موسه یله ی دروژن فرمانی ده رکرد نهو کابرایه بکوژن و له ناوی بهرن: پیاوه کانی موسه یله مه لاشه ی حبیبیان پارچه پارچه لیده کرده وه: له کاتی لیکردنه وهی هر پارچه یه کیشدا نهو پرسیاره یان لیدو و باره ده کرده وه و. حبیبیش هه مان وه لای پیشوی ده دانه وه و ده یفه رموو: گویم لی نیهو نای بیستم. وه لای دووه میشی به به لی ده دایه وه و ده یگوت: محمد پیغمبره ی خودایه. هه تا گیانی له ده ستدا و شهید بوو.

خه لیفه ی یه که م: خه زه تی نه بوبه کر ﷺ: کاتی ویستی سوپا ناماده بکات بو جهنگی موسه یله مه ی دروژن: به سه رکردایه تی (خالیدی کوپری وه لید) ﷺ دایکی حبیب که به دایکی عمار به نابانگ بوو ناوی (نه سیبه ی کچی که عب) ی نه نساری بوو داوای له خه زه تی نه بوبه کر کرد که ریگی پییدا بیته جهنگاوه ریگ و برواته مهیدانی جهنگی موسه یله مه ی دروژن: نه بوبه کر ﷺ ریگی بهو نافرته شوړه سواره دا که برواته مهیدانی جهنگ. نینجا کاتی سوپا به ریکه وت و گه یشتنه مهیدانی جهنگ و شهر گهرم بوو. نهو نافرته نازا و به جهرگه له ناو مهیدانی شهردا که زورباش ده جهنگا: به لام هر چاویشی ده گیرا بو نه وهی چاوی به

پوخته بښل له بدمرغانه ځرنگه کاني پيغمبر (ﷺ) قلمات من حياه رسول (ﷺ)

موسه يله بهكه وي و په لاماری بۇ بهریت: له كاتيكدا له دووره بهدی دهكات،
هیرش و شالو دهبا ته سهری: به لام كومه ليكي پاریزگارانی موسه يله به هیرشی
دهبه نه سهری و، دهستیكي نوسه یبه دهپيكي و دهپه ریت به لام: نوسیه ی
نازاوبه غیره تئوکاره ی شکستی پینه هیئا و رانه وهستا و ساردنه بڼوه: له هیرش
بردندا به لك و بۇ جاری دووهم: خوی ئاماده كرده وه و هیرش و په لاماریكي
مهردانه ی برده وه سهر موسه يله مه ی دروژن كه لهو كاته شدا سهری كرد (عبدالله
ی كوپي زهید) وهك و تئو هیرشی مهردانه دهكات سهر موسه يله مه. تهمجار تئو
دوو شیر نه بهردانه به یه كه وهیهك دهگرن و په لاماره كه یان پيکه وه به هاوکاری
دهكه نه سهری بۇ كوشتن و نه مانی تئو دووژمنه دروژنه. دایكي عمار بیجگه
له وهی كه دهستیكي په ری بوو له (۱۱) یانزه جیگه شه وه به برینداری سهختی تیرو،
شیر و، پمب پيكا بوو: له گهل تئو وه موو برین و نازارانه دا له مهیدانی جهنگ مایه وه و
مهیدانی چول نه كرده تاشه پر كوتایی پیها ت. كاتی كه گه پرایه وه بۇ مه دینه ش له بهر
كاریگه ری برینه كانی ههر له ژیر چاودیری پزیشكیدا بوو بۇ چاره سهری: حه زه تی
تئو بهر له بهر ریزو گه وره یی تئو نافرته به ریزه زور كات دهریشته لای و
سهردانی ده كرد.

سه عدی كوری ره بیع ووه سیه ت نامه گه ی

سعد بن ربیع و وصیته

له دواي كوتایی جهنگی ئوحد: پیغمبر (ﷺ) فرموی: كي هیه بتوانی بچی
هه والی سه عدم بۇ بهینئ چی به سهر هاتوه، زیندوه یان مردوه؟ پیاویكي
تئو نساری گوتی: تئمن دهچم تئو پیغمبره ی خدا هه والی ته واوت بۇ دهینم.
كاتی كبرا پویش ت گه را سعدی له ناو كوژراوه كاندا دوزیه وه، برینداریكي
سهخته و، خریكي گیانه لایه: پییگوت: تئو سعد پیغمبره ی خدا (ﷺ) منی
ناردوه هه والی توی پیپرا بگه یه نم: سعد گوتی: سه لامی من به پیغمبر (ﷺ)
بگه یه نه و پیی بفرموو: سه عدی كوری ره بیع له پزی مردوه كانه و دهیوت:
خودای به به زه یی پاداشت و جه زمان بداته وه به جواترین پاداشت: كه پیغمبر

پوخته په ځه له بهر مراماته ځرنگه کالي پيغه مېر (ﷺ) قېمات من حياة رسول (ﷺ)

بهرامېر به نه ته وه که ی دېداته وه: وه دووباره، سهلامی منیش به ته وای موسلمانان بابگه یه نه و پټیان بلې، به راستی هیچ بیانویه کتان نیه و، نابیت له لای خدا که له پیغه مېر و پټباز هکله ی دوور بکه ونه وه و، که نارگیری لیبکه نه: به شیوه یه که بیناوه ران و هاو به شی پیداکه ران بتوانن بگه نه پیغه مېر و نازاری پټبگه یه نن، نیو ش چاوپو ش و پشستی تیبکه نه. له دوی نه وه سهعدی کوری ره بیع ﷺ چاوه کانی له یه که ناو به شهید ی سهری نایه وه. داوا له خدا ده که ی که به میهره بانی خوی له ویش و له نیمه ش ببوری و، به تاییه تی سهعده میهره بانی خدا بگات.

له رږزی ئو خود بؤ هره لایه که ئاورم دایه وه به بهرچاوم شه ری ده کرد

ما التفتت یمینا و شیمالا یوم أحد إلا ورأيتها تقاتل

دایکی سهعدی کچی سهعدی کوری ره بیع (ده فهرموی: پویشتمه لای (نوسه ییه ی کچی که عب) دایکی عه مپیم گوت: پوری پوداویکی خوتم پی بلې؟ نه ویش فهرموی: پوژی شه ری ئو خود له سپیده ی به یانیه وه کونده یه که ئاوم پیبوو، له مال پویشتمه دهر و چووم بؤ لای پیغه مېر ﷺ که له ناو هاوړیکانیدابوو، به راستی نیشانه ی سهر به رزی و، نازایه تی و سهر که و تنی موسلمانان بوو، چاوم له جهنگاوهران ده گیرا بزانه چیده که نه و چون هلمه ت ده بن، به لام زور به داخه وه له بهر زوری و هیرش ی بی نه ندازه ی دوور منان خویان پینه گیرا و شکستیان هینا و کشانه وه دواوه منیش کونده ی ئاوه که م داناو شیرم ده ست دایه و به شه پر کرده وه پویشتمه لای پیغه مېری ﷺ خداو، بهر گریم له پیغه مېر ده کردو خو م هله دایه بهر نه و شیر و رمبه ی که بو پیغه مېر ﷺ ده هاویشتر: به شیوه یه که واملیه ات هه موولا شه م بوو به برینی شیرو، تیرو، رمب، نازاری زورم له لاشه یدا هه بوو ته نانه ت برینیکی گه وره و قولم له سهرشانی هه بوو: دایکی سهعد ده فهرموی: سهیرم کرد به راستی برینه که ی گه وره و قولبوو، پیمگوت: نه و برینه ده زانی کی لییدای؟ دایکی عه مار گوتی: به لې، پیاویکی زله ی زه به لاحی زور ناشیرین، خدا داماو ریسوای بکات. کاتن جهنگاوهرانمان بهر و دواوه گه رانه وه و تیشکان و پیغه مېریان به جیه یشت. نه و که ته زله ناشیرینه له ناو مهیدانی شه ردا

پوختە پەندە لە بەسەر هاتە گۆرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

هاواری دەکردوو دەیگوت: محمدم پیشان بدن بەخوا ئەگەر پزگاریشی ببی ناهێلم ئەمڕۆ لە دەستم دەریچێ و بەسەلامەتی بگەڕێتەوە دواوە. ئینجا لەو کاتەدا من و مسعیی کوپی عەمیر و کۆمەڵە جەنگاوەریک ﷺ کە خۆیان پاگرتبوو لەمەیدان ولەگەڵ پیغمبەر ﷺ شەریان دەکرد مابوونەووە و پیغمبەریان بەجی نەهێشتبوو: شالۆ هێرشیان بردە سەر ئەو زلە زەبەلاحە و ئەویش ئەو گورزە کاریگەرە ی لێدام، هەر چەند کە منیش زۆر بەهێزەووە لێم دەدا و بەریدەکەوت: بەلام چونکە دوو زێنی پی بوو زۆر کاری تێنەدەکرد. بۆیە پیغمبەریش ﷺ بەرامبەر ئەو ئافەرەتە شوێرە سوارە ی مەیدانی جەنگ شاھیدی بوو دەدا و دەرەموی: لەو کاتی جەنگەدا بۆ هەر لایەک دەسوپام چاوم بە دایکی عەممار دەکەوت زۆر بەهێزەووە شەپی دەکرد.

بەراستی گەشتیە تۆلە ی خۆت ئە ی دایکی عەممار

لقد نلت قصاصك یا أم عمار

ئەو پودا و بەسەر هاتە ی کە دایکی عەممار باسی کرد گوتی: لە شەپی ئوحوود شانم پێکا و بەسەختی بریندار بوو، بە دەستی کابرایەکی زلە ی درێژ وەک و دار خورما هەلچو بوو، دوا یی لەبەر چاوم بزر بوو چاوم پیی نەکەوتەووە. شانم زۆر دیشاو خوینی زۆری لەبەر دەپۆشت و نەدەووەستا: پیغمبەر ﷺ فەرمووی: بڕۆ برینەکەت تیمار بکە و بیبەستەووە، کاتی لام کردەووە دایکم بۆ لای منەووە دەهات، چەند پەرۆیەکی بۆ بریندارانی جەنگی ئوحوودی ئامادە کرد بوو، هەر لەو ی برینەکە ی منیشی تیمار کردوو بەستەووە، کەسەرم هەلپری پیغمبەر ﷺ لە بەرامبەرم پراوەستا بوو سەیری دەکردم. دوا یی دایکم گوتی: هەستە کچەکەم بڕۆو شەپ بکە، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ئە ی دایکی عەممار دەتوانی شەپ بکە یان نا؟ لەو وتە و گوفتوگۆیانەدا بوون ئەو کابرا زلە درێژە بەغار بۆ لایان دەهات، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو زەلامە لە کچەکە ی تۆیدا و شانی بریندار کرد: ئەویش دەرەموی: منیش هەر خیرا هەلمەتم بردە سەری و لە هەردوو قاچەکانیمدا و، چۆکی دادا و کەوتە سەر زەوی: ئینجا سەرم هەلپری بۆ لای پیغمبەر ﷺ چاوم پێکەوت بە جوړیک پێدەکەنی کە ددانەکانی بەدەر کەوتبوون و فەرمووی: ئە ی دایکی عەممار بە راستی تۆلە ی خۆت کردەووە.

به گه ليكه وهديم بولات ، نارهزوى مردن دهكهن

وجنتك بقوم يحبون الموت

خليفه يه كه مى موسلمانان (ئهبوبه كرى صديق) ﷺ له دواى جهنگى ههنگه پارهكان له (يه مامه) (خالىدى كوپى وهليد) ﷺ ي نارد بو (عيراق) و نامه يهكى بو (هورمون) ي پيدا نارد، داواى ليكردبوو خوى به دهسته وه بدات و، نيت و السلام.

له ناوه پوكى نامه كه دا هاتبوو: له دواى سهلام، باوه پهبينه و موسلمان ببه؟ سهه فريز و ئاسوده دهبيت. يان پهيمان و به ليئى گيانى خوت و گه له كهت بكه بو پاراستنى سهه و گيان و مال، به دان پيدا هينان به هينديك ديارى كردنى سهه رانه ي مال، نه گهر وانه كه ي ئه وه هه رچيه كهت به سهه هات گله يى و گازنده ته نها له خوت بكه، كهس به تاوان بار مه گره، چونكه به پرستى گه ليكت بو لا ده هينم ههروهك و چون نارهزوى ژيان دهكهن، ههه به هه مان شيوه مردنيان له پريبازى خودا زور پيخوش تربيت له ژيان، به لام (هورمن) زور كهوته خو هه لكيشان و له خو بايى بوون و وه لامى نامه ي خالىدى نه دايه وه، به بيه وه ستنى خوى كهوته پيلان و ساخته و، فيل كردن، بوخوش كردنى مهيدانى شهه: پيلان و ساخته چيه تى له دليدا شارد وه وه دهيوست ساخته كاريه كاني خوى به نه ينى به دي به ينى. به لام خاليد به هيچ جوړيك وه لامى ساخته كاريه كاني هورموزى نه دايه وه. ئايا هو ي چى بوو خاليد داواى موباره وه به ره و بووونى نه كرده وه؟ به دلنيا ييه وه نه گهر خاليد داواى بكر دبا ئه وه ته واو شهه و كوشتار پويده داو ئه وه هه موو خو به گه وه ره زانى و خو هه لكيشى و جواميريه ي له دليدا نه ده شارد وه و په نهانى نه ده كرد: ده بوايه هيزى سوار چاكي و ئازايه تى به ناپاكي و خيانه ت نه نامد رابايه، ئه وه كاته ش هه مو شتيك كو تايى پي ده هات و مردن و له ناو چوني خاليدى پاله وانيش زامن و دهسته بهرى كو تايى جهنگ و يه كلايى كردنه وه ي كي شه ي ناكوكى شهه و نا ئاراميه و، به پيچه وانه شه وه تي شكان و هه لاتن شا يسته و دهسته بهرى گونجا وه بو تي كپرژان و به رامبه رى دوو سوپا. هورموز له دواى پاره و ستانى چه ند چركه يه كه له

پوخته بە ئۆلە بە سەرھاتە گۆرگەکانی پێغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

نیوانی دوو سەرکەردە و جەنگاوەری فارس، بانگی کرد کوا خالید لە کوێیە؟ خالیدی کوپری وەلید وەکو تیر لە ولاغەکەی دابەزی و لە لای هورمزیان ئامادەبوو، دوولیدانی کوشتینه‌ری دەست پێشخەری کردە سەر هورمزیان و، دوو سوارچاکی بەهێز دەورە ی خالید یان گرت و خەریکبوون بیکوژن. بەلام لیدانی خالید پێشکەوت و تر و جەرگرتەر بوو کە گیانی هورموزی دەرھینا، لە دوا ی چەند چەرکە یەک لەومە یانی و ت و وێژەدا چەتەو جەندرمەکانی هورموز پەلاماری خالیدیان داو شەر گەرم بوو لە نیوانیان. بەلام بەھیچ جوړیک توانای خوڤاگرتن و هەلمەت و پەلاماری پالەوانی جوامیر و بەجەرگ نەبوون و هەلاتن و پشتیان تێکرد: خالیدی پالەوانیش ﷺ بەشیر و تیر راوەشان بەدوایان کەوت و پراوی دەنان هەتا بە تەواوی تەم و تاریکایی لا برد و پەواندییەوه و سەرکەوتن و سەرفیرازی ھاتەدی.

من له پیناوی عومەر شەر ناکەم: ینی لا اقاتل لأجل عمر

(خالیدی کوپری وەلید) ﷺ بۆ بەجێھێنانی فەرمانی حەزەرەتی (ئەبوبکر) ی پاستگۆ سەری دانەواند و چوو ژێرباری فەرمانەکەی، ھەر چەند کە زۆر قورس و گرانبوو بۆ لە شکرکێشی کردن بەرەو (شام) بە ئامادەبوونی (٤٠) چل ھەزار جەنگاوەر بۆ بەرەبەرەکانی کردنی سوپای پۆم. حەزەرەتی (خالید) ﷺ لە دوا ی پۆیشتن و گەیشتنە مەبەست لە گۆرەپان و مەیدانی جەنگی (یرموک) ھەموو سەرکەردە ی سوپا و بەرپۆوە بەرانی کۆکردەو، و تاریکی زۆر پەسند و گونجاوی بۆ خۆیندنەو: کە ئەویش بەشیکە لە ناوەرپۆکی و تارەکە ی: خوشەوێستان ئەمڕۆ پۆژیکە لە پۆژەکانی خودا، پێویستی سەرشارنی ھەموو تاکە کەسیکمانە، کە خو بەگەرەزان و خو ھەلکێش و لە خو ی بایی نەبیّت و، زولم و ستەم بەکار نەھینن و، بە ئەمەک و دڵسۆزانە بجەنگن و خودا لەخۆتان پازیبکەن، بەھۆی تیکۆشان و کردارتانەو، چونکە ئەم پۆژە دوا پۆژی لە دوا یە؟ لە و تەکانیدا زۆرشتی پەسندکراوی و روژاند و، لەلایەن ئامادەبووانەو پەسندکراو، پێشوازی لێکرا. ئینجا لە دوا ی ئەو ھەردووک سوپای ئیسلا م و، پۆم بەیەکگەیشتن و سوار چاک و ئازایەکان پێشپرکی و ھەلمەت و

پوخته پەندە لە بەسەر ماتە گُرنگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) ھەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

شالۆیان دەبرد. بەو جوۆرە ئاگری شەڕ گەری سەندو تاویدا. لەو کاتی ھێرش و شالۆی بەیە کدادانەدا، نوێنەریک لەلای خەلیفەوہ نامەییەکی شاراوہی لە جەنگاوہرانی پێ بوو مەبەستی گەیشتنبوو بە (خالییدی) سەرکردە، جەنگاوہران زۆر مەبەستیان بوو بزائن ئەو نوێنەرە لەو کاتی تیکھەلچونەدا خالییدی بو چییە؟ بۆیە زۆر پرسیاریان لێدەکرد ئەویش وەلامی دەدانەوہ کہ تەنھا چاکە و خوش بەختی و ، سەرکەوتنیانی دەوێت. ئینجا کاتی بە خالیید گەیشت نامەکیدە بە دەستی خالیید: ھەزرتی خالیید سەیری کرد لە نامەکەدا نوسراوہ: ھەوال، ھەوال، ھەوال، زۆر خێرا و نھینی، جینشینی یەکەم (خلیفە) ئەبوبەکرێ صدیق کۆچی دوایی کرد: جینشینیایەتی فەرمانرەوایی گواسترایەوہ بو (عومەری کورپی خەتاب) ﷺ ئەو فەرمانە تازەییەش لەلایەن خەلیفەیی دووہم (عومەری کورپی خەتاب) ﷺ ھوہ دەر چووہ بە گەیشتنی نامە، (خالییدی کورپی وەلید) ﷺ لە سەرکردەیی سوپا نامینی و، (ئەبو عوبەیدەیی کورپی جەراح) ﷺ دەبیئتە فەرماندەیی گشتی سوپا. ئینجا با سەیری دلسۆزی و خوداپەرستی ئازا و بەئەمەک بکەین، کہ ئایا چۆن ھەلسوکەوت و پەفتار دەکات؟ کہ ئیمە بیرێ لێدەکەینەوہ تەزومان پێدا دیت: بەلام ئەو پالەوانە فەرمانرەواییە کہ سەیری بارودۆخەکەیی دەکرد لەو کاتی گەرمی شەڕە و شالۆ بردنە: بۆیە زۆر بە مەردی و ئازایی و، خۆنەویستی بەبی ھەلچون و تووپی، دەستپیشخەری نەکردو و نامەکەیی شاردەوہ و، باسی ھیچی نەکرد نەک خودا نەخواستە ئەو ھەوالە ببیئتە ھۆی تیکشکان و دوۆرانی موسلمانان. بۆیە بەردەوام بوو لە جەنگ و نەبەردیدا و، ھەردەم ھورەیی سەربازانی بەرز دەکردەوہ و، لە لاوازی و، تیکشکان دووری دەخستەوہ، بەراستی خالیید کاریکی نەجامدا لەگەڵ ھاوڕێکانیدا، ھەرگیز وینەیی نەبوو، لە دوای ئەو ھەوالە لە باتی شیریک بە دوو شیر شەڕی دەکرد و دەجەنگا ھەتا خودای گەورە سەرکەوتنی بە دەستھێنا. ئینجا لە دوای سەرکەوتن سەرکردەیی پالەوان (خالییدی کورپی وەلید) ﷺ بەرەو لای (ئەبو عوبەیدەیی کورپی جەراح) ﷺ پۆیشت و سوپاس و ریزلینانیکی دلسۆزانە و فەرمانبەرداری سەربازانەیی بەرامبەر بە ئەبو عوبەیدە

پوختە پەندە لە بەسەر ماتە گۆرنگە گانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

نواندو نامە ی جێنشینى موسلمانان (عومەرى كۆرى خەتاب) ﷺ ی پیشكەش كردو، وهكو سەربازىكى دلسۆز لە جەنگدا مایه وه لەژێر قەرمانى فەرمانرەوى سوپای تازەدا بەبێ ئەوهى كه هیچ دوو دلى و دلساردیهك پویدات. هیندیك لە ئادەمیزادەكان پینانوت: ئەى خالید، عومەر ستمى لە تۆ كردوو ئەتۆش بهو شیویه دلسۆزى بەرانبەر مەنۆنە و كارەكانت بە دلسۆزى و تەواوى ئەنجام مەدە: حەزەرەتى خالید ﷺ فەرمووى: براكانم من لە پیناوى عومەر شەر ناکەم بەلكو لە پیناوى خودای عومەر شەر دەكەم بۆیه بە دلسۆزى كارەكانم رانەپەڕینم: ئینجا كاتى ئەو هەوالە بەراست و دروستى وهك و خۆى گەیشته عومەر: ئەویش زۆر بە متمانە و دلسۆزییه وه خالیدی گێرايه وه سەر فەرماندە و لێرسراوى سوپا و فەرمووى: خودای بە بەزەیی سۆزى خۆى بەسەر ئەبوبەكردا برێژى بەراستى ئەو پیاوى لێهاتوو دلسۆزى زۆر لە من باشتەر ناسیوو.

ئەى پیاوهكان بۆكوئ دەپۆن؟: أیها الرجال، این تذهبون؟

كاتى چەند پیاویكى سوار چاکی سوپای ئیسلامى لە جەنگى (یرموك) دواكەوتن: كه لەناویاندا (ئەبوسوفیان) هەبوو، پۆیشتن بۆ لای ئافرەتانی موسلمانان كه لە دواى ریزى پیاوانە وه بوون (هیندی) هاوسەرى ئەبوسوفیانیان لێناودا بوو. ئافرەتەكان وایان هەست كرد كه ئەو پیاوانە لە مەیدانى جەنگە وه پرایان كردوو: بۆیه بەدەنگىكى زۆر بەرزە وه هاواریان كردوو گوتیان: ئەى پیاوهكان بۆ كوئ دەپۆن ئیوه هەلدین؟ خۆتان لە ریزى جەنگاوەرانى خودا دەشارنە وه: بە راستى خودا چاودێرو ناگاداره بەسەر هەموو كار و فەرمان و پوداویك، بپۆن بۆ لای سەربازە جەنگاوەرەكانتان و لە خودا بترسین: هیندى هاوسەرى ئەبوو سوفیان كه چاوى بە هاوسەرەكهى كەوت هەر خیرا كۆلەگەو ستونى رەشمال و چادەرەكهى دەرھینا و پەلامارى هاوسەرەكهیدا و ستونەكهى بەسەرى و لاغەكهیدا و تى: ئەى كۆپى ناو دۆل و شاخ و بەردەلان بگەپۆه بۆ ناو هاوپی و جەنگاوەرانت و شەر بکه و گیانى خۆت لە پیناوى رەزابوونى خودادا ببەخشە بۆ ئەوهى خودای بە بەزەیی ئەو خۆبەخت كردنەت بۆ بكاتە تاوان پۆشى

پوخته په دې له بهر هاته ځرنگه کاني پیغمبر (ﷺ) هېماته من حیا رسول (ﷺ)

تاوانه کانی پابردو و پیشتوت، یادې شو کاتانه ی که خه لکانت له دږی پیغمبر هاند هدا بکه وه، یارمه تی بیباوه رانت د هدا به دږی پیغمبر: ئینجا له و کاته د نه بسو فیان و ته کانی هیند زور کاریگر بوو به لایه وه بویه: زور به مردانه سهری ولاغه که ی بهر و مهیدانی جهنگ بادایه وه و گه پرایه وه ناو ئاپوره ی جهنگاوه ران و نهستی کرد به شهر کردن و، به لاو ئازاریکی زوری به سهر دوژمناندا هیئا که به راستی شیوه و وینه ی زور که مېوو.

نه گهر برویه نه وپه پری دنیاو بن هه وران له دوات نابینه وه

لوسرت إلی برك الغماد لسرنا

پیغمبره ی خدا (ﷺ) له پیښی تیکړژانی جهنگی (به در) پاوړیږی له گهل هاوه له بهر ږه کانیدا کرد له باره ی شو جهنگه وه حه زره تی (نه بویه ک) له لایه نی خوږیه وه هه ستایه سهری و فهرمووی: زورباشه نه ی پیغمبره ی خدا، هرچی تو بفهرمووی: دواى شو (عومر) هه ستاو فهرمووی: زورباش و گونجاوه نه ی ره سولی خدا، دواى (مقدادی کوپى عه مر) هه ستاو فهرمووی: نه ی پیغمبره ی خدا برؤ به فرمان و پشتیوانی خدا ئیمه له دواتین و له گهل تداين: واللہ ئیمه وهك و گهل و نه وه ی ئیسرائیلیان ناکه ین که به پیغمبره که یان گوت: تو برؤ له گهل خودایه که ت شهریکه و ئیمه ش لیره داده نیشین: به لام ئیمه ده لین، نه تو برؤ له گهل خودایه که ت بجهنگه و، ئیمه ش له گهل ت داین، سویند به و که سه ی که تو ی به راست ناردوه نه گهر برؤی بو نه وپه پری دنیاو بن هه وران ئیمه له گهل تداين و جیاواز نابینه وه، ئینجا پیغمبره ی خدا دوا و عاونزای خیری بوکردن و، پوی کرده هه موو یاره کانی و فهرمووی: برؤن له سهر خیر و بهر که ت و پشتیوانی خدا. له و کاته شدا شو ئایه ته هاته خوار که خدا ده فهرموى: {وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَضْرِهِمْ وَزَرَقَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ} : الانفال/ ۲۶ . واته: ئیوه بیرى شو کاته بکه نه وه که کو مه لیکى که می لاوازی بیه ینز بوون له وه ده ترسان که خه لك بتانگرن و

بوختەبەگە لە بەسەرمانە گەڕگەکانی پیغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)
 بتانکوژن: بەلام خودای بە توانا شوینی باش و دنیایی بۆدیاری کردن و، لەو
 شوینە حەوانەو و، بەهیزی کردن و بەسەر دووژمنانیدا سەریخستن و، بزق و
 پۆزی باش و پاکی پێدان. بۆ ئەوەی هەردەم شوکر و سوپاسی بکەن.

ئازایی و پالەوانیەتی ئەبودوجانە - بطولە ابی دجانە

لە دواى گەڕانەو و کۆچی کۆتایی پیغەمبەری (ﷺ) خودا بۆ لای پەرورەدگاری
 مەزن: (ئەبودوجانە) (ﷺ) لەکاتی فەرمان پەروایی جێنشینی حەزەرەتی (ئەبوبەکر)ی
 راستگۆ: سەربازێکی فەرمانبەرداری گۆی لەمست، لە ناو سوپایەکی گەورەدا،
 پوێشت بۆ بەرامبەری سوپایەکی گەورەى هەلگەپراوەکان. کە لە لایەن
 (موسەیلەمی) درۆزنى خو بە پیغەمبەرزان کۆکرا بوونەو. (ئەبودوجانە) (ﷺ) هەروەک
 و پەیمانى بە پیغەمبەر دابوو لە کاتی ژيان و دەسەلاتى پیغەمبەر دا: دەجەنگا و
 شەپى دەکرد، بەهەمانشیوەش لە دواى نەمانى پیغەمبەریشدا، (ﷺ) ئامادەباش و
 توانای شەپى هەبوو دەیکرد و لە پەیمانەکەى خوێ پاشگەز نەبوو کە لە کاتی
 پیغەمبەردا بەستبووی: بۆیە لەگەڵ هەلگەپراوەکانیشدا (یەمامە) شەپى دەکرد و
 دەجەنگا. ییری لەو نەدەکردەو کە لەسەردەمی پیغەمبەردا سەرکردە و لێپرسرا
 و بوو، ئیستاش سەربازێکی بچوکی ناو سوپایەکی گەورەیه. لە کاتییدا کە
 موسلمانان گریان خواردبوو بە دەستی قەلایەکەو کە لە ناو باخێکدا بوو
 هەلگەپراوان شەپیان تێدا دەکردو، هیچ پێگایەک نەبوو تێیدا بڕۆنە ناو قەلایەکەو.
 بۆیە ئەبودوجانە داواى لە هاوڕێیانی کرد کە پیلانێک پێکبێنن و هەلى بگرن و
 فریى بدەنە ناو قەلایەکەو بۆ ئەوەى لەودیوى قەلایەکەو بتوانى خوێ بگەیهنیتە
 دەرگا و بیکاتەو: بەلام، هاوڕێیانی ئەو کارەیان زۆر بەکاریکی پڕ مەترسی و
 سەخت و گران باس کردو و زۆریش بە زەحمەت بوو چونکە فرێدەدریته ناو
 ئاپۆرەى بێباوەران و بەتەنیا هیچی پێناکری. بەلام ئەبودوجانە زۆر بەتوندی هاتە
 جۆش و لەسەر داواى ئەو زۆر سووربوو: بۆیە هاوڕێیانی هەلیانگرت و لەناو
 جەنگەى شەپدا فریاندایە ناو قەلایەکەو بەهۆى هەلدانەکەو قاجیکی شکا!!

پوختە بەدەنە لە بەسەر هاتە گەرنە گەنای پیغمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

بەلام ئەو قاقچشکانە کاری تێنە کردو و بە شیرەکیەوه بە تەنها لە گەل هەلگەپراوان شەپری دەکردو، بە شەپکردنەوه بەره و لای دەرگایەکیەوه دەپۆیششت هەتا گەیشتنە لای دەرگا و کردیەوه. باوەردارانیش فرسەتیان وەرگرت و شالۆیان بۆ لای دەرگا بردو پۆیشتنە ژوورەوه و شەپ زیاتر گەرمبوو: هەلگەپراوان کە بۆیان دەرکەوت کە ئەبوودوجانە بوو مایە هاتنە ژوورەوهی باوەرداران و، قاقچیکیشی شکاوه و تینی تێدا نەماوه و لە کارکەوتوو، هەر لە مەیدانی شەپیش ماوەتەوه. هەلگەپراوان هەلمەتییکی گەلەکو میان لە هەموو لایەکیەوه برده سەر و شەهیدیان کرد. لە کوتایشدا باوەرداران سەرکەوتن و ئازادیان بە دەستەینا.

بە پشتیوانی خودا ، ناگەرێمەوه دواوه: لن تعود باذن الله

(ئەبوودوجانە) ﷺ یەکیك بوو لە وپالەوانە ئازایانەیی کە لە جەنگی (بەدر)دا شوینەواری دیار و بەرچاوی هەبوو: ئەو جەنگە لە سالی (۷) هەوتی کۆچی مانگی محرم بە سەرکردایەتی و ئامادەبوونی پیغمبەری ﷺ خودا بوو. (ئەبوودوجانە) ﷺ لە پیشەوهی جەنگاوەران دەهات و دەچوو شالۆی دەبرد، ئینجا بە هۆی ئەو نەبەردی و ئازایەتی و توانایی خۆی کە دەینواند و پەنگی دەدایەوه لە گەل هاورێ بە پێزەکانیدا، کە بە راستی قەلای سەخت و زۆردارانیا ن دەردەهینا، نەبەردی ئەمجاریان لە لای قەلای (سموان) بوو کە ئاخر هیوایەتی جولهکە و گاوەرەکان بوو: کە دەیانزانی ئەو قەلایەیان لە دەستبجی ئاخر و کوتایی و دواپی گاوەرەکانە، بۆیە ئەوانیش زۆر بە دڵسۆزانە ئامادەباشی خۆیان کردبوو شەپیان دەکرد لەو قەلایەدا، خۆبەختکار و، شەپییکی بەهیز و بیوینە پویدا. تەنانهت پیغمبەر لە لای قەلاکەوه بۆ خوشی شەپری دەکرد. جولهکەیک بەناوی (عزولا) لەناو قەلایەکە هاتەدەر، هاورێ دەکرد، بایەکیکی ئازام بۆ بیته مەیدان و بەرامبەرم (حوبابی کوپی مەنزم) کە گوئی لیبوو بۆی پۆیشتنە مەیدان و شیرییکی بۆ پراوەشان دنیوهی قۆلی پەراند. ئەمجار جولهکەیکە تر لە ناو قەلای هاتەدەر و، ئەویش داوای بەرامبەری کرد و، جەنگاوەریکی موسلمان بۆی پۆیشتنە مەیدان: بەلام، جولهکەکە موسلمانەکی شەهید کرد، دواپی ویستی بپراوەتەوه بۆ ناو قەلا: (ئەبوودوجانە) ﷺ

پوخته دهکده له به سمرقانه گرانگه گانه پینگه مبر (ﷺ) قېمانه من حياه رسول (ﷺ)

بو لای پوښت و هاواری لیکرد و، گوتی: خدا حز بکات ناهیلیم به سهلامه تی بگه پیه وه؟ خیرا شیریکی بو پاوه شانده و گوتی: بیگره، بیگره له لایه نه (ئهبودوجانه) ﷺ وه: بهو جوړه نه و بهریزه جوله که که ی کوشت. ئینجا شهر بهرده وام بوو هه تا به جوړیک جوله که و گاواره کانی قه لای (سموان) وره یان پوخا و توانای شهر کردنیان نه ماو (ئهبودوجانه) پوښته ناو قه لایه که و دهستی به سهردا گرت و، (ئهبو دوجانه) ش ﷺ دروشم و ناو نیشانی شهر ی به (الله اکبر) له گه ل هاو پیا نییدا دهگوته وه.

ئه گهر سزا دابه زییا ته نها عومهر پرزگاری ده بوو

لو نزل العذاب لما نجا منه غیر عمر

پوژ ی به در (۷۰) هفتا دیلیان هینا بو لای پینگه مبر که یه کیك له وانه (عباس) ی مامی پینگه مبر و عقیل) ی کوپی ئه بی تالیبی تیدا بوو ﷺ: پینگه مبر ﷺ پراوژ ی له گه ل ئه بوبه کر و یاره کانی دا کرد له باره ی دیله کانه وه چیان لیکنه (ئهبوبه کر) فهرمووی: ئه ی پینگه مبر ی خودا خزم و که سه کانت پیش برکیان کردوه و، هیوادارم که خودا توبه و په شیمانیاں لیومر بگری. ئه توش قوربانی پرزگاریانه یان لیوه ر بگره، بهو هوپه وه هاوړیکانیشت به هیزو تیتتر ده بن. به لام، حه زره تی (عومهر) ﷺ فهرمووی: ئه ی پینگه مبر ی خودا ئه وانه به درو یان خستیه وه و له نیشتمانی خوت دهریان کردی: ئیستا توش بیان هینه پی شه وه و له مل و ئه سستیان بده چونکه ئه وانه گه ل و نه ته وه ی کوفر و بیباوه پڼ خودا له و خزم و که سانه ی بینیا ز کردووی: واعه ل له شوینی عقیله و، حه مزه ش له جیگه ی عباس، باله ملیان بده ی؟ پینگه مبر ﷺ فهرمووی: به راستی خودا دل ی هیندیک له ئاده میزاده کان نهرم دهکات، که له شیر نهرم تر بیت و، هیندیکیش له بهرد رهق تریان دهکات: ئه ی (ئهبوبکر) شیوه ی نهرمی تووه و (حه زره تی ئیبراهیم) ﷺ که خودا له سهر زوبانی نه و ده فهرمووی: { رَبِّ اِنَّهُمْ اَضَلَّنَا كَثِیْرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِیْ فَاِنَّهُٓ مِنِّیْ وَمَنْ عَصَانِیْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ } : {ابراهیم/ ۳۶} واته: ئه ی پهروه دگارم به راستی نه و

پوختەبەند لە بەسەر هاتە گُرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاتە رسول (ﷺ)

بتانەخەلکانیکی زۆریان بەد بەخت و گومراکردوو و ئینجا هەرکەسیک بە شوین مندابکەوی و واز لەو بتانە بهیانی، ئەو شوین کەوتە و پەپرەوی منه. و ئەو کەسانەش کەلیم دور دەکەوێتە وەو یاخی دەبێت ئەو خودایە بۆ خۆت لیخۆش بوو میهرەبانی.

وەشیووی تۆش ئەی (عومەر) وەکو حەزرتی نوح وایە کە خودا لەسەر زوبانی ئەو دەفەرموی: وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا نوح/۲۶ واته: حەزرتی نوح (عليه السلام) نزاو دوای لە کافرو بێ پروایان کردوو فەرمووی:

یارەبی ئەی پەرەردگارم تۆوی بێ باوەڕان لەم سەر زەمینەدا نەهێلی، پیغمبەری خودا ﷺ لەو راویژ کردنەدا پێشنیار و بۆچونی حەزرتی ئەبوبکر (ی پەسند کردو، قوربانی پزگاری (فیدیە) لێوەرگرتن: بەلام لەدواییدا خودا پشتگیری بۆچون و پێشنیارەکی (عومەر) کردو ئایەتی ناردەخوارەو فەرمووی: { مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِرَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ } الانفال/۶۷ واته: بۆ هیچ پیغمبەریک نەبوو لە کاتی کەم دەستی و بیهێزیدا دیل لەلای خۆی پابگری و بیهێلێتەو، هەتا بەتوانا و بە دەسەلات دەبێت. ئایا ئیو کەلوپەل و سەر وەت و سامانی دۆنیاتان دەوێت؟ لە کاتی کە خودا سەرفیرازی و خۆش بەختی دواوژی لە ئیو دەوێت. بەراستی خودا بە دەسەلات و بەتوانا و دانایە.

لە دای هاتنە خوارەووی ئەو ئایەتە حەزرتی (عومەر) ﷺ پڕۆیشتەلای پیغمبەری خودا و ئەبوبکر: کە سەیری کردن هەردووکیان دەگریان: حەزرتی (عومەر) فەرمووی: ئەی پیغمبەری خودا پێم بلی بۆچی دەگریەن؟ ئەگەر گریانم بێت منیش دەگریەم و، ئەگەر گریانم نەیات خۆم بەگریان دەهینم: پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ئەی (عومەر) بۆ هاوڕێکانت بگریە لەسەر ئەو کە ئێمە قوربانی و فیدیەمان لە دیلەکان وەرگرت: بەراستی سزاو ئازاری بچوک بۆمن نیشان دراوە بەهۆی ئەو تێک چۆن و جیاوازیانە کەوتە نیاوانمانەو: ئەگەر سزا دا بەزێبا کەسمان لەو سزایە پزگاری نەدەبوو تەنها تۆ نەبی ئەی عومەر.

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گُرنگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قېماتە من حیاة رسول (ﷺ)

خودایە لە گەل خاوەنی چارشیو کۆم بکەیتەو

اللهم احشرنی مع صاحب النقب

(مەسلەمە ی کۆری عبدالله) ﷺ سەرکردە ی ئازا و بەوفا تەلار و سوپاشکیانی بیباوەران: چارێکیان بە سوپایەکی بەهێزەو گەمارۆی تەلار و قەلایەکی دوژمنانی لەولاتی سوڕیادا بوو: تیر ئەندازانیکی زۆری لە دەورە ی ئەو تەلارە کۆ کردبوو و پیلانی پۆیشتنە ناو تەلارەکیان دادەپشت، بەلام لەکونی تەلارەکانەو کە بەسەر جەنگاوەرانیەو دەروانی، تیر ئەندازی باشیان لەدەورە ی کونەکان کۆکردبوو موسلمانانی جەنگاوەر نەیان دەتوانی هێرش بکەنە سەر تەلارەکەو، لی ی نزیك بکەوئەو. بەلام لەپڕێکدا، کابرایەکی لاوازی باریکی پوخساردا پۆشراو، بە غارەات و لە ولاغەکی دابەزیو، بەرەولای دەرگای تەلارەکە پۆیشتو، هیچ گۆیی بەتیر و پمب نەداو، خۆی گەیانە دەرگاکی و پۆیشتە ژۆری تەلارەکە و دەرگای تەلاری کردەو و موسلمانان هێرشیان بۆکردوو، پۆیشتنە ناو تەلار و ئازادیان کرد. لە دوا ی ئازادکردنیو، کۆتایی شەر (مەسلەمە) ﷺ داوا ی ئەو کەسە ی کرد کە بە چوار شیویکەو زۆر بە ئازایی و مەردانە پۆیشتە ناو تەلارەکەو، بوو هۆی پزگاری و سەرکەوتنی موسلمانان. بەلام هیچ کەس بەدەنگی بانگەوازەکە یەو نەچوو: بۆیە (مەسلەمە) ﷺ کەوتە هەپەشە و گەڤ لیکردن و پەیمانان، کەدەبی ئەو کابرایە هەر بیئت بەهەر نرخیك بیئت: ئینجا پیاویك لە کاتیکی نادیار بەرە و لای پەشمالی پێشەوا و سەرکردە پۆیشتو، گوتی: بەپێزم من خاوەنی ئەو پێشەنگ و سەرەنگە دەزانم کییە؟ وە دەتوانم بیئت بلیم! بەلام ، بەچەند مەرج.

پێشەوا فەرمووی: ئەو مەرجانە چین ؟

کابرا گوتی: داوا ی ناوەکە ی لێنەکە ی.

وە نابێ ناوی لە دیوانی سەرکردایەتیدا تۆمار بکە ی.

وەنابی بە هیچ جۆر دیاری و پاداشتی بۆ دیاری بکە ی.

سەرکردەش بەلێن و پەیمانی پێدا کەرازیە بە مەرجەکان.

پوخته بدهند له بهمه رها ته گرانگه گانی پېغمبر (ﷺ) قېماته من حیاة رسول (ﷺ)

نه مجار کابرا گوتی: نه وکسه من بووم! له دواي نه وه کابرا هه ستاوېن
به شماله که ی به جېه نشت و پوښته دهره وه. فرمان بهری سهر کردهش له بهر بی
نه زموونی و نه زانی سهر بازه که سهری سوړما. له دواي نه وه (مه سله مه) له دواي
هه موو نزاو پارانه وه یه کی دهیگوت: (اللهم احشرنی مع صاحب النقب) واته:
خودایه له گهل خاوه نی چا وپوښدا کومبکه یه وه.

که سیک به راستی خودابناسی، خوداش به راستی دهیناسی

من صدق الله صدقه

(مه سعه بی کوپی عه میر) ﷺ هه لگری ئالای ئیسلام له پوژی (نوحود) دا کاتی
موسلمانان گه یشتن و ناماده بوون، (مه سعه ب) ی خوراکرو چه سپاو ناماده بوو. به لام
له کاتی شهرو پیکداداندا (کوپی قه میئه) ی گه نجیکی بیباوه پری فارسه کان بوو
پرووی کرده (موسعه ب) و شیریکی له دهستی راستیداو، تهواو پیکاو، هاواری کردو
و گوتی: (وما محمد إلا رسول قد خلت من قبله الرسول) نه یه نشت ئالاکه بکه ویته
سهر زهوی هه خیرا زور به دلسوزانه به دهستی چه پی به رزی کرده وه. (قه میئه) ی
بیباوه پری له ولیدانه یدافرسه تی لیدیته وه، دووباره هیژشی کرده وه سهر و له
دهستی چه په شیداو نه ویشی پیکاو. نه و پیاوه به رزو به ریزو دلسوزی ئیسلامه
نه ی هیشت ئالای ئیسلام بیناز بکه وی و بیریزی پیبکری، بویه هه خیرا به
هه ردو و قول به براوه که یه وه ئالایه که ی به سنگیه وه توند نوساند و له باوه شی گرت
و دهیفرموو: (وما محمد إلا رسول قد خلت من قبله الرسول) ئینجا نه و (قه میئه)
که زانی مه سعه ب دهسته گانی له کارکه وتوه و هیچ هیژیان تیدا نه ماوه بو سیه م
جار: هیژشی کرده وه سهر، شیریکی تری لیداو به تهواوی جهسته ی پیکاو
که وته سهر زهوی و، گیانی له دهست داو، ئالایه کهش به بی ناز که وته سهر زهوی.
(خه بابی کوپی نه پرت) ده فرموئ: هیچ شتیک نه بوو بکری به پوښاک و کفی
ته نها پارچه کالایه کی وینه پرهش و سپی نه بیت: له بهر بچوکی که به سهریماندا نه دا

پوخته په ګڼه له بهر ماته ګرنگه ګانې پيغمبر (ﷺ) قربانه من حياه رسول (ﷺ)

قاچه ګانې به دهر دهکوت و، نه ګر به قاچيمان دانه دا سهری به دهر دهکوت، هه تا پيغمبر (ﷺ) فرمووی: لای سهری پيدا بپوشن و قاچه کانیشی به پوه کیک که ناوی (نه زخه) ه بونیکی خوشی لیدیت، دای بپوشن. له دواييدا پيغمبره ی خودا (ﷻ) له سهر لاشه که ی (موسعه ب) پاره ستاو باسی چاکخوازی و بیګونا هی و پاکي موسعه بی کردو فرمووی: به پراستی ژیان و زینده گی به باشی و، وه فاو په یمانی ته واو، به پریز برده سهر و فرمووی: {مِنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا} [الاحزاب/ ۲۳] واته: له موسلمانان پیای و به پریزو نازا هیه نه و په یمانه ی که له ګل خوادا به ستویه تی به پراست و په وان پابه ندی په یمانه که ی بوو، لی لانه داو به پراستی بر دیه سهر له سهر په یمانه که ی مرد. وه هشیانه چاوه پروانی به جیګه یانندی په یمانه که ی دهکات و، هر ګیز ګوپان و لادان پووی تی ناکا.

نیجا له دوی نه و پيغمبر (ﷺ) پووی له خه لکه که کردو فرمووی: خوشه ویستان نیوه سهر دانی نه و به پریزانه بکه ن و پرونه لایان و سه لامیان پیبګه یه نن. سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته هر له نیستاوه هه تا پوژی دواپی هر موسلمانیک برواته سهر ګوپه که یان و سه لامیان لیبکات نه وان وه لامیان دده نه وه .

مندال و خانه واده که تم به بارمته له لا دابنیز

ارهنونی ابناکم

یه کیک له و دم پیسو و جنیو فروشانه ی که زور نازاری پيغمبره یان ددها (که عبی کوری نه شپه ف) بوو: ته نانه ت قورپه شیه کانیش له سهر نه و دم پیسیه و دم شپه ی زور سهر زه نشتیان ده کرد به لام، بیسود بوو: پيغمبر (ﷺ) به هاوپریکانی فرموو: کیان ده توانن ده مکوتی نه و که عبی کوری نه شپه ف بکه ن، که به پراستی به جنیوه ده مشپه کهانی به خودا و پيغمبره ی خودا، زورم نازار پیده که یه نن: (محمدی کوری مه سله مه) ﷺ ی نه نساری گوتی: نه ی پيغمبره ی خودا (ﷻ) نه و پریزو که وره یی به من به خشه و، نه ګر ناره زو مه یلت لییه ده یکوژم؟

پوخته‌ی نه له به‌سەرمانه گونگه‌گانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌مانه من حه‌له رسول (ﷺ)

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: پیم خوشه بیکوژه. دواویی محمد گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا رینگه‌م پیده‌ده‌ی قسه‌یه‌کی له‌گه‌لدا بکه‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئه‌ی محمد برۆ چیت هه‌یه بیلێ. ئه‌مجار له دوایدا (محمدی کوپری مه‌سه‌له‌مه) ﷺ و، چه‌ند که‌سی‌کیش له ئه‌نسار، که‌یه‌کیان باوکی (نائیه‌ی) برای شیرێ (که‌عبی کوپری ئه‌ش‌ره‌ف) بوو، (محمدی کوپری مه‌سه‌له‌مه) گوتی: ئه‌ی که‌عب ئه‌و پیاوه که مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر بوو داوای خیر و سه‌ده‌قه‌یه‌کی زۆری لیک‌کردوین و، ئیمه‌ش پیمان هه‌ل‌ناستی و. توانامان نییه بیده‌ین؟ بۆیه هاتووینه لای به‌ریزت که‌شتیکمان پیده‌ی، (که‌عب) گوتی: به‌خودا منیش ئه‌وه‌م به‌ئاوات ده‌خواست. (محمدی کوپری مه‌سه‌له‌مه) گوتی: ئه‌ی که‌عب ئیمه شوینی پیغه‌مبه‌ر که‌وتین و، ئیستاش هه‌ز ناکه‌ین له‌و نیوه رینگه‌یه‌ی وازی لێبه‌نین، هه‌تا به‌ ته‌واوی مه‌به‌ستیمان بو دهرده‌که‌وی و، بزانی به‌ره‌وکۆیمان ده‌باو، به‌چی ده‌گه‌ین: ئیستاش ئیمه بو ئه‌و داواکارییه‌ی محمد پیوستیمان به‌باریک، یان دووبار، خورما هه‌یه که بۆی به‌ین. که‌عب گوتی: له بارمه‌ی ئه‌وه‌ی که‌من ده‌تان ده‌می شتیکم له‌لا دابنێن: ئه‌وانیش گوتیان: ئیمه بۆیه هاتووینه لات که هیچمان نیه چیت له‌لا دابنێن؟ که‌عب گوتی: هاوسه‌رو خه‌زانه‌کانتانم له‌لا دابنێن؟ گوتیان: ئه‌ی که‌عب تو جوان ترین گه‌نج و لاوی ناو هۆزی عه‌ره‌بی، چون ره‌وایه هاوسه‌ره‌کانمان دابنێن شتی وانا‌بی؟ که‌عب گوتی: مادام منداڵ و کوپه‌کانتانم له‌لا به‌بارمه‌ دابنێن؟ گوتیان: که‌عب ئه‌وه‌ش شتیکی نا‌ره‌واو نه‌گونجاوه نابیت؟ دوا‌یی گوتیان: چه‌ک و سیلاحه‌کانمان به‌بارمه‌ داده‌نێن: که‌عب ئه‌مجارپازی بوو: (محمدی کوپری مه‌سه‌له‌مه) ﷺ به‌لێنیدا که شه‌و به‌جینی به‌ینی و، چه‌که‌کان به‌ده‌ستی که‌عب بگه‌یه‌نی: بو شه‌و محمد و هاو‌پێکانی پۆیشتنه‌وه مائی که‌عب و، بانگیان کرد بو دهره‌وه: هاوسه‌ره‌که‌ی گوتی: که‌عب به‌و ناوه‌خته بو کو‌ی ده‌رۆی؟ که‌عب گوتی: له‌گه‌ل باوکی نائیه‌ی برام و، محمدی کوپری مه‌سه‌له‌مه کاریم هه‌یه‌و دهرده‌چم: محمدی کوپری مه‌سه‌له‌مه ئاماده‌باشی خۆی کردوو به‌ هاو‌پێکانی گوت: کاتی که‌عب گه‌یشته لامان، من توکی سه‌ری ده‌گرم، بۆنی پیوه‌ده‌که‌م و ئیوه‌ش له‌لای پشتی ملی به‌دن و بیکوژن: به‌و جو‌ره پیلانه‌که‌یان سه‌ری گرت و، که‌عبیان کوشت و، پیغه‌مبه‌ریان له‌ ئازاری که‌عب پرگار کرد.

پيش برکييان دهکردبو شهيدی تنافس في الشهادة

باوک و کوپ، تيروپشکيان دهکرد بو پويشتني بهر هڪاني جهنگ (سهعد) ﷺ له گهل (خهيسه مه) ﷺ باوکی كه پيويست بوو تنها يه کيان بپوا بو بهر هڪاني جهنگي (بهدر) ههريهك لهو باوک و کوپ، دهوت من دهپوم بو بهر بهر هڪاني جهنگ، بويه ريکنه که وتن گوتيان: دهبي تيرو پشک بکهين بزانيں کامه مان دهپوات: له دواي تيرو پشک کوپه کهي ده رچو بپواته مهيداني جهنگ. باوکه کهي (خهيسه مه) زور دواي له کوپه کهي کرد: که ريگاي پييدات له مافي خوئی دابه زيت و، نهپوات و باوکی له جيگهي نهو بپوات. به لام کوپه کهي پيیگوت: نهی باب به خودا هر شتيکت دهويت نامادهم به گویرهي حهزي خوئی له گهل ت بکه م، به لام به خودا باب نهوه شهپرو نامانجه کهي به دهست کهوتني به هه شته، به هيچ جوړی من لهو کاره دهستبه رداری نابو رازی نابم. له دواي پويشتني سهعد بو بهر بهر هڪاني جهنگ له دواي هه لگير ساني شهپرو، مهردانه جهنگان، سهعد له وجهنگي (بهدر) شهيد بوو. ئينجا بو سالي داهاتو جهنگي (نوحود) هاته پيشه وه و (خهيسه مه) ﷺ هر که هه واله کهي بيست، پويشته لاي پيغه مبه و گوتي: نهی پيغه مبهري خودا، به خودا نه م شهو له خهونمدا چاوم به سهعدی کوپم کهوت، زور به جوانی و دلخوشي وه له ناو نازو نيعمه تي به ههشت دابو. پيی گوتم: نهی باب به پرستي نهو پهيمان و به لينهي که خودا پيیدابووم کهيشتميه و پيی به خشيم. نه توش خيراکو و هره با لهو شوينه خوشه پيکه وه هاوړی بين. ئينجا نهی پيغه مبهري ﷺ خودا من واهاتوم بولای بهريزت، به خوا تامه زروئی شهيدی و، ناواته خوازم به ديدنه کوپه کهم و، گهيشتن به ديداری پهر وهر دگاري مهزن ده کهم. داوام بو بکه که خودا شهيدی بکاته هيوا و به شم: پيغه مبهريش دوعای بو کردو پويشته ناو مهيداني جهنگي نوحوده وه، له دواي شهريکی شيرانه شهيد بوو.

پوخته پەندە: لە بەسەرمانە گەرنەگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

لە پێناوی خودا بڕامە، نا لە پێناوی بیباوەری إنه أخى فى الله ولا أخوة فى كفر

باوکی عزیز یەکیک بوو لە هاوبەش پەیدا کەرانى قورەیش، لەگەڵ بیباوەرانی قورەیش هاتبووە مەیدانی جەنگی (بەدر) بۆ شەڕکردن لەگەڵ پێغەمبەر و یارانى: بڕایەکی بەناوی (موسەبى کۆری عەمیر) لەناو سوپای موسلماناندا بوو هەنگری ئالای موسلمانان بوو: بە پێچەوانەى ئەویش باوکی عزیز ئەو پۆرژە لەو جەنگەدا هەنگری ئالای بیباوەری بوو: ئینجا لەو جەنگەدا بەدیل گیرا، کاتى موسەب چاوی پیکەوت بەو کەسەى کە بەدیگرتبوی پێیگوت: هەر بە ئالایەکەى خۆى دەستی بپەستەوه، بەراستی ئەوەداىکی خاوەنى سەرۆت و سامانى زۆرە، باوکی عزیز گوتى: ئەى براکەم توخودا ئەوەیە پاداشتی بڕایەکەت؟ موسەبیش دەفەرموی: ئەو کەسە بڕامە کە بۆ خودا بگونجى و بڕوادر بێت. دەنا هیچ بڕایەکم لە کوفرو بیباوەریدا نیه؟ لەدواییدا داىکی عزیز بۆ ئازاد کردنى کۆرەکەى (٤٠٠٠) چوار هەزار درەمى بەخشى، کە ئەوەش زۆرترین بەخشیش بوو لەناو دیلەکانى بەدردا.

پیش بڕکى لە پێناو خودا ئەوەک لەبەرمان

التنافس بالله وليس بالمال

پێغەمبەرى ﷺ خودا (ئەبا عوبەیدەى کۆرى جەراح) ﷺ ی پەوانەى و لاى بەحرەینى کرد: بۆ ئەوەى باج و سەرانی ئەو و لاى بەهینتەوه: لە گەپانەوهیدا سەرۆت و سامانىکی زۆرى هینایەوه، کاتى کۆمەلى ئەنصار هەوالى گەپانەوهى ئەبا عوبەیدەیان زانى کە بە مالىکی زۆرەوه گەپاوتەوه و، تەنانت نوێژى بەیانیشى لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ بە ئەنجام گەیاندووه: کاتى پێغەمبەر ﷺ لە نوێژى بەیانى گەپایەوه بەره و مال سەیری کرد کۆمەلى ئەنصار هەموویان لەنزیکی مالى پێغەمبەر کۆبونەوه. پێغەمبەر کە چاوی پێیانکەوت فەرموی: دیارە زانیوتانە کە (ئەبا عوبەیدە) بە باج و دەست کەوتىکی باشەوه گەپاوتەوه ئەوانیش گوتیان: بەلى زانیومانە، ئینجا پێغەمبەر ﷺ فەرموی: خوشى و شادمانى بۆ ئەو هیواو ئارەزووانەى کە هەتانه، بەرێزان سیوێند بەخودا من لە هەژاری و ئەداریتان

پوختە بە ئۆلە بە سەر ماتە گەرمە ئامانە پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

ناترسیم: بە لێکو لەو لێتێن دەترسیم کە نێعمەت و خوشی ژیان بە سەرتاندا بپژێ و، وەکو پیشینانی ئێو کە نێعمەت و خوشیان بە سەردا پێدا بەو ھۆیە و ھەموویان گۆپان و، ھیواو ئاواتیان بوو پیشپێکی پەیدا کردنی سەر وەت و زۆرکردنی سامانی دونیاو، پیشپێل کاری فەرمانەکانی خودایان کردو، بەو ھۆیە شەو بەرەو نەمان و لەناو چوون؟ بۆیە لەبەر ئەو ھۆیانە دەترسیم کە ئێو شە وەکو ئەوان بگەوتین و لەناو بچن.

باوکی خەیسەمە و تیکۆشان و شەری - أبو خیشمە و جەھادە

لەکاتی خۆئامادەبون و پوێشتن بۆ جەنگی (تەبوک) پیاویک بەناوی (باوکی خەیسەمە) بۆ پوێشتن لەگەڵ پیغمبەر (ﷺ) یارانێ بۆ مەیدانی جەنگ دواکەوت: ئەو کابرایە لەو پۆژە گەرماو بەتینەدا گەڕایەو بەو مالهو بەو لای دوو ھاوسەرە بەرپێزەکی کە لەناو باخیکی پێ لە جۆرە ھا میوەی جۆرا و جۆرە نایاب، دوو کەپری بۆ ھاوسەرەکانی کرد بوو، کە بەراستی دل حەیرانی فێکی و خوشیەکی دەبوو: دەورەکی کە پەرەکانی ئاو پێژێن کرابوون و خێزانەکانیشی خۆیان ئال و والو پازاندبوو، خواردنی خوش و بەلەزەتیان ئامادە کردبوو، چاوەڕێی ھاوسەرەکانیان دەکرد بێتەو، پیشوازی لێکەن، کاتی (باوکی خەیسەمە) گەیشتە مالهو، پیشوازیان لێکردو، خەیسەمە ھاو مو ناخوشی گەرماو، ئازاری دلی لەبەر چۆو: بەلام دوازی (باوکی خەیسەمە) بیری پیغمبەر ھاو پێیانی کردەو و گوتی: چۆن من لەناو ئەو ھاو مو نازو نێعمەت و خوشی و، ئاوی سازگارو، فێکیەدا بگوزەڕێم و، پیغمبەری خوداش لەناو گەرمی و ناخوشی و ھیلاکیدای: بۆیە باوکی خەیسەمە (ﷺ) سوێندی خوارد کە من نابێ بێمە ژێر ئەو کەپەرە دل فێن و، ئاو سازگارو ساردەو، لەلای ئەو ھاوسەرە جوان و شوخ و شەنگانەم، ژیان نابەمەسەر، بەخوا دەبێ منیش بپۆم، ئەو پێگا دوور و سەخت و گەرمیە بپرم ھەتا دەگەمە خزمەتی پیغمبەر: ھەر خێرا خواردن و تفاقیان بۆ ئامادە کردو، شیر و تیری لەخۆی بەست و، سواری حوشرەکی بوو کەوتە پێگا، ھەتا لە (تەبوک) بە پیغمبەر و یارانێ گەیشت .

بوختەيمۇز لە بەسەر ماتە گۇرنگەخانە پېغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حياة رسول (ﷺ)

ئەي پەرۋەردىگارم بەراستى من ئىۋارەلىي قايىل ورازى بووم اللهم انى امسيت راضيا عنه

(عبدالله ى كورپى مەسعود) ﷺ دەفەرمۇي: لەگەل پېغەمبەرى خودا بۇ (تبوك) دەر چوین و پۇشتىن. لەدۋاى گەشتىنمان بۇ (تبوك) شەۋىك لەنىۋەى شەۋ ھەستام چاۋم بەگپۇر بلىسەى ئاگر لە كەنارىكى سۇپاۋە كەۋت: مەنىش خىرا بەرەۋ لای ئاگرەكە پۇشتىم بزانم چىيە؟ بەلام كەپۇشتىم نىزىك بوومەۋە سەيرم كرد پېغەمبەرۋ، ئەبۇبكرۋ، عومەر، زۇر لەپىشى مەدا گەشتىبۋونە لای ئاگرەكەۋ كۆتۈرۈلپان كىردىۋو. ئەۋەش ھاۋەلىكى پېغەمبەر (عبدالله ى زول بجا دەین) مەردىۋو، گۇپران بۇ ھەل كەندىۋو، پېغەمبەر لەناۋ گۇپرەكەيدىۋو ئەبۇبكرۋ عومەرىش تەرمەكەيان شۇپ دەكرەدەۋ، پېغەمبەر ﷺ دەيفەرمۇو: براكەتەم بۇ شۇپ بەكەنەۋە، ئەۋانىش تەرمەكەيان بۇ لای پېغەمبەر ﷺ شۇپ دەكرەدەۋ بۇ ناۋ گۇپرەكەى، كاتى گەشتە جىگەى گلكۇۋ ئارامگاہەكەى، پېغەمبەر فەرمۇي: ئەي پەرۋەردىگارم: بەراستى من ئىۋارە لىي و دۇنياۋوم، ئەتۇش خودايە لىي قايىل و پازى بە. لەۋ كاتەدا (عبدالله ى كورپى مەسعود) ﷺ فەرمۇي: خۇزگا ئەمەن خاۋەنى ئەۋگۇپو ئارامگاہە بومايە .

پالەۋانىيەتى ئەسمائى كچى ئەبۇبكر بطولة أسماء بنت أبى بكر

كاتى كە پېغەمبەرۋ ﷺ ئەبۇبكر ﷺ: ۋىستىان كۇچ بەكەن بۇ مەدینە: چەند كەسىك لە قۇرەيشىيەكان ئەبۇ جەھلىشىيان لەگەلدا بوو، لەبەردەرگای مالى ئەبۇبكر پراۋەستا بوون. ئەۋكاتە (ئەسمائى كچى ئەبۇبكر) تەمەنى (۷) ھەۋت سالانەۋو پۇشتە دەرى بۇلايان، پرسىياريان لىكرد گوتيان: كچى باۋكت لەكۈيە؟ ئەۋىش لە ۋەلامیاندا گوتى: من نازانم، ئەبۇ جەھلى ناپەسەند شەقازلەيەكى لىداۋ گوارەى گۈنچكەى پچراندو، گۈنى بەخوین ھىنا. ئەبۇبكر ھەرچى سەرۋەت و سامانى ھەيۋو (۵۰۰۰) پىنچ ھەزار دەرەم بوو، ھەموۋى لەگەل خۇيدا ھەلگرتىۋو

بوختەيمەن: لە بەسەرمانە گەرنەگەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

بردبووی، ئەبو قوحافە ی باوکی ئەبو بکر پیاویکی کوێروبیاوەر بوو، گوتی: بەخودا هەرچەند کە بۆ خۆم هیچ نابینم، بەلام وادیارە ئەبو بکر بەهۆی پۆشیشتنی خۆی و بردنی سامان و مالهەکی غەمو پەژاردی زۆری بۆئێوە بەجێ هێشتووە، بەلام ئەسمائە بەو بچوکیەکی وەلامی دایەووە گوتی: ئەی بابەگەرە، باوكم خێرو چاکەیهکی زۆری بۆ ئێمە بەجێهێشتووە، هەستا کۆمەڵێک بەردو چەوی لەناو دەلاقەیک دانا لەو شوێنەکی کەباوکی شتی لێدادهنا دوايی بەرگ و قوماشیکی بەسەردا داو، دەستی باوکه گەورە گرت و بردیە لای دەلاقەکەو گوتی: بابەگەرە دەست لەسەر ئەوانە دابنێ، ئەو هەمووی پارەیه، باوكم بۆی بەجێهێشتووی، ئینجا ئەبو قوحافە گوتی: مادام شتی بۆ بەجێ هێشتون، پۆشیشتوو قەیدی نیە کەیفی خۆیەتی، لەراستیدا هیچی بەجێ نەهێشتبوو ئەبو بکر، بەلام ئەوکە زیڕەو بەتوانایە دەیزانی باپیری زۆر پیرو بیتوانایە و، بیهێژە زۆر غەمبارو بیتارام دەبی بەوێ کە کۆرەکە ی هیچی بەجێ نەهێشتووە، بۆیە بابە گەرە ی پێهەنخەلەتاند هەتا کو ئاسودە و دلتارامبیت .

جەنگ و تیکۆشان بەو جۆرە دەبیت: هکذا کان الجهاد

باوکی (پرافیی کۆری ئەبو حەقیق) ی جولهکە خاوەنی تەلار و قەلای بە هیز بوو لە خاکیی (حیجان) دا سەنگین و دەولەمەند بوو، بەلام ئادەمیزادیکی شەپەرەنگیزو ئاژاوە گیر، هەردەم خەریکی پیلان و ئاژاوە و ئازاردانی پێغەمبەر بوو: وە هاوکاری و کۆمەکی هەموو ئەو کەسانەشی دەکرد کە ئازاری پێغەمبەریان دەدا. پێغەمبەریش ﷺ کۆمەڵێک لەپیاوانی ئەنساری ئامادەکرد، کە بپوێنە سەری، یەکیک لەوانە (عبداللهی کۆری عتیک) ﷺ بوو. خۆیان پێک خست و پۆشیشتن، هەتا لە تەلارەکە ی نزیکبوونەو: (عبدالله) گوتی: ئێوە لێرە لە شوێنێک دابنیشن و خۆتان مەلەس بدەن، من دەپۆم هەوال و خەبەری تەواو وەرەگرم بزانم چی هەیە؟ (عبدالله) ﷺ دەلی: زۆر بەنەرمی و لەسەرە خۆی پۆشیشتم، لەدوورەو سەیرم دەکرد کە چۆن بپۆمە ناوتەلارەکەو، لە کوێوە دەرفەت دەبیت: سەیرم کرد

پوخته بدهند له به سهر ماته گرنه گه گانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیات رسول (ﷺ)

ناژه لیکیان له بهر دهست پای کرد، زور له دانیشتوانی ته لاره که به دواى كهوتن بؤ
گرته وهی، منیش خوم وا لیكد كهوا ههستبكه ن به دواى شتیكى زور پیویست
دهگه پیم، له وکاته دا ده رگاوان هاواری کردو گوتی: ههركه سى ديهوى پرواته وه ناو
ته لاره که دهنه ده رگا که داده خم: منیش زور به غافل گیری پویشتمه ژوره وه،
له لای شوینی ولاغه کان که له ده رگاوه نزیكبوو خوم شار دوه، شهو ناگام لیبوو
جوله که کان له ده وهی باوکی (رافع) کوپونه وه، وتو ویزو قسه یان ده کرد، هه تا
درهنگی شهو، دواى هه ریه که لهو جوله کانه گه پرانه وه شوینی خانه و مالی خوین:
له دواى نه وهی که ماته و بیدهنگی به سهر وهخته که داهاتو، جمو جول نه ما.
له شوینی هه شار که کم هاتمه دهرو، ناگام لیبوو ده رگاوان کللی ده رگای
ته لاره که ی له کویدانا، زور به بی ههست پویشتمه شوینه که و کلیه کم ده رهی ناو،
ده رگای ته لاره که کم کرده وه، زور به بی ههستی پویشتم له دیوی ده وه یان،
ده رگای خانوه کانم داخست له سهر یان، دواى به په یژهو پیپلکه کاند سهر که وتمو،
پویشتم بولای (باوکی رافع) به لام، له بهر تاریکی و شه وه زهنگی هیچ نه ده دیت،
بویه هاوارم کرد گوتم: نهی (باوکی رافع) نه ویش وه لامی دامه وه و منیش هه بهو
تاریکیه شیریکم بولای دهنگه که ی پامال کرد به لام، به داخه وه نهی گرت، نه مجار
پیلانیکی ترم به کاره ی نا دهنگی خوم گوپی، وه کو نه وه که یارمه تی بدهم، گوتم:
(باوکی رافع) نه وه چی پوویداوه؟ پیم بلی، له دواى قسه کردنی، دووباره شیریکى
ترم په وانیه لای دهنگه که کرده وه به لام، هه ر بیسود بوو، (باوکی رافع) وتی: کوپه
نه وه تو خه جالت نابى، وا خه ریه که دم کوژنو، توش هیچ دهنگ ناکه ی؟ نه مجار
هاواری کردو و هاوسه ره که ی هه ستاند، نه گهر له بهر فرموده که ی پیغمبر (ﷺ)
نه بوايه که نابى ئافرهت بکوژن ده مکوشت، به لام خیرا شیریکى ترم ئاراسته ی
(باوکی رافع) کردولیم داو کوشتم، ئینجا زور به سهر سامیه وه پویشتمه ده ر
تاگه یشتمه سهر پیپلکه کانو، ویستم برومه خوار، كهوتو قاچم شکاو، به
هه رچونیک بیت، به شه له شه ل پویشتمو، گه یشتمه وه ناو هاوه له کانم، گوتم: برؤن
هه وائی مزگینی کوشتنی (باوکی رافع) به پیغمبر (ﷺ) بگه یهن، نه منیش لیروه

پوخته په ګڼه له بهر مهاته ګرنگه ګانې پیغمبر (ﷺ) قېماته من حیاة رسول (ﷺ)

ده مینمه وه هه تا هه والی کوشتنی (باوکی رافع) له ناو ته لاره که وه پاده ګه یه ندری،
نینجا هر له ګه ل سپیده ی به یان، دهنگی نه مان و مردنی (باوکی رافع) بهر ز بووه و،
ګوتیان: (باوکی رافع) ګه وره بازرګانی ولاتی حیجاز کوچی دوايي کردووه:
(عبدالله) ده فرموئ: سویند به خودا که گویم له دهنگی بلاوېونه وه ی مردنی بوو،
هه ستم او پوښتم، له خوشیان هر ګیز هه ستم به نازاری قاچم نه کردو، ګه ی شتمه وه
لای هاوړیکانم، پیښی هاتنی پیغمبر هه والی ته واوم به هاوړیکانم ګه یانده.

نازایی و نه به ردی پیغمبر له جهنگ دا

شجاعة الرسول في الحرب

په وشتی نازایی پیغمبر ﷺ وها بوو: هر ګیز له کاتی شهرو جهنگدا ناوړی بو
دواوه نه ده دایه وه: چونکه نه و ناوړدانه وه له جهنگدا ده بووه مایه ی ترسنوکی. وه
پیغمبر ی خودا ﷻ زورچار له لای هاوړیکانی ده یفرموو: من له (نوبه یه ی کوړی
خه له ف) ده ترسیم که له لای دواوه فرسه تم لیب دینی و بوم بیت: نه ګر چاوتان پیښی
که وت خیرا ناګدارم بکه نه وه، له و کاته شدا نوبه یه به سرر ولاغه که یه وه ده رکوت
غاری دها، کاتی چاوی به پیغمبر ﷺ که وت، هاواری کرد نه ی محمد بو کوئ
ده پوی به خوا نه مړو هر ګیز له ده ستم پر ګارت نابیت، پیغمبر ﷺ هر خیرا
پرمبیکي له (زوبه یری کوړی عوام) وهر ګرت و، وه کو هه لو پیش برکيی فرینی
ده کرد، که هیچ که سیک له هاوړیکانی توانای نه و هه لمه ته یان نه بوو. که له
چالاکی جهنگ دا بینوینن: (نوبه یه) ش له لای خو یه وه هیرشیکي بو لای پیغمبر
هینا که لی بدات: به لام (موسعه بی کوړی عه میر) پیښی لی ګرت و شیریکي له
ده م وړوخساریدا، له بهر چاوی پیغمبر: پیغمبر یش ﷺ به نیشانه یه کی ته واو
پرمبیکي له نیوشانی (نوبه یه) داو له ولاغه که ی فرینی دایه خواره وه بوړه ی وه کو بو
په ی ګای لیډه هات. نه و پوداوه ش له جهنگی (به در) دا بوو.

يه كه م وتار له ئيسلام دا

اول خطبة في الاسلام

حه زره تي نه بوبكره ﷺ له گهل پيغه مبرو ﷺ ياره كان له پيشي هاتنه خواره وهی بانگه وازی به ناشکرا: داوای له پيغه مبر کرد که ئه په يامه ی که خودا پيی گياندووه بپواته مزگه وتو به ناشکرا بلاوی بکاته وه، پيغه مبر ﷺ فرموی: ئه ی نه بوبه کر ئیستاکاتی ئه وه نه هاتووه چونکه ئیستا ئیمه زور که مین و، توانای بهر بهر هکانی کوفرمان نیه: به لام نه بوبه کر زور جه ختی له سهر داوایه که ی کرده وه، هه تا پيغه مبر ﷺ پويشته مزگه وت و له جيگه يه که دانیشته: هه زره تی نه بوبه کر ﷺ هه ستایه سه ری بؤ نه وه ی يه که مین وتار له ئيسلامدا بخوینیتته وه، ببپاوه پان ناگریان که وته گیانیان و هه ستان و خرۆشان، شالاویان بؤ نه بوبه کر و موسلمانان بردو، زور به بی به زه ییانه که وتنه لیډانی نه بوبه کر و موسلمانان کان ﷺ نه بوبه کر شلو شه که ت بوو، که وته ژیر پییانه وه (عه ته به ی کوپی ره بیعه) پوویکرده نه بوبه کر و، دوو نه علی به دهسته وه بوو که وته لیډانی گیانی نه بوبه کر و هه موو لاشه ی نه بوبه کری شین و مؤر کرده وه و شوینی هه موو نه عله کانی پیوه دیار بوو، به جوړیک له دهم وړوخساری نه بوبه کری دها، له گهل لوت و که پوی جیاواز نه ده کرایه وه نه وه نده نه ستور ببوو، هوژی (به ن و ته ميم) هه لیان گرته وه و بردیانه وه بؤماله وه هیه هوش و ناگای له خو ی نه مابوو هه رچی که ده یدیت چاوه پیی ژيانی لی نه ده کرد. وه هیه توانای وته و قسه ی نه مابوو. ئینجا له سهر نه و حاله ی خو ی کاتی توژیک هو شی هاته وه گو تی: تو خودا هه وائی باشی پيغه مبرم ﷺ پيیگه يه نن هه تا دل و دهر ونم ئاسوده و ئارام گرتوو بیت.

پوختە بە گەڵە بە سەر ماتە گەرنجە گەڵە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

ئالابەدە دەستی کە سێک کە خودا و پێغەمبەری خودا خوشیان دەوی

لأعطين الراية رجلا يحبه الله ورسوله

جەنگی (خەیبەر) بە سەرکردایەتی پێشەوای مەزەنەیی حەزەرەتی محمد (ﷺ): هیندیک سەختی و ئاستەنگی ناخۆشی هاتە پێش مەسلمانان بۆ پرێگارکردنی تەلارەکان. پێغەمبەر (ﷺ) ئیسلام ئەوپۆرژە ئالای ئیسلامی دایە دەستی حەزەرەتی (ئەبوبکر) (ﷺ) بۆ پرێگاری تەلاری خەیبەر: حەزەرەتی (ئەبوبکر) زۆر بەخۆش حالێوە ئالاکەیی وەرگرت و گوتی: بەراستی ئەوە پرێز و شەرەفیکی زۆر گەورەییە بۆ من، هەر خێرا پاپەڕی و شەر و پێکدادانیکی زۆر بەرزێ ئەنجامدا: بەلام بەداخەو ئەو تەوانی ئەو پرێز و شکۆمەندیە بە دەست بەیئێ، لە دوا (ئەبوبکر) پێغەمبەر (ﷺ) ئالایەکی دایە دەستی (عومەر) (ﷺ) ئەویش زۆر بە هیوایەتی دڵسۆزانە وەرگرت و پوشتە مەیدانی جەنگ و تاقیکردنەوە بەلام، بە داخەو ئەویش نەیتوانی ئەو بەرە گەورەییە بە دەست بەیئێ.

لە دوا پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەو ئالایە بە پیاویک دەدم کە خودا و پێغەمبەر خوشیان دەوی، ئەویش خودا و پێغەمبەری خوش دەوی. ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەو پیاو لە شەردا گەرانەوێ نێه هەتا سەرکەوتن، تەلاری خەیبەر پرێگار دەکات: پێغەمبەر (ﷺ) بانگی حەزەرەتی (علی) (ﷺ) کرد کە چاوەکانی دەهێنا و ئازاری هەبوو: پێغەمبەر (ﷺ) دەستی بە سەردا هێنا و چاوەکانی ماچ کرد، فەرمووی: ئەو (علی) ئەو ئالایە هەلگرە و بەرەو تەلاری خەیبەر بڕۆ هیوادارم خودا بە دەستی تۆ پرێگاری بکات. حەزەرەتی (علی) (ﷺ) زۆر بەخۆش حالێوە ئالاکەیی هەلگرت و بەرە و تەلار نزیك بۆ، دانیشتوانی خەیبەر تەوا و هێرشیان بۆ حەزەرەتی علی هێنا شەرپەریم بوو، جۆلەکیە پەمبێکی بۆ حەزەرەتی علی پراوەشاند پەمب و زێکەیی حەزەرەتی علی لە دەستی کەوتە خوارەو. لەو کاتەدا کە حەزەرەتی علی لە دەرگای تەلارەکەو نزیك بوو پەلاماری دەرگای داو کردی بەزێ، پارێزگاری خۆی پێدەکرد، بەمەردانە دەجەنگا هەتا خودای گەورە لە سەر دەستی ئەو پیاو بەرپێز ئەو تەلارە پرێگار کرا و کەوتە دەستی مەسلمانانەو.

و لە هیندیک سەرچاوەدا هاتوو کە هەشت پیاوی بەهێزی جەنگاوەر نەیان توانیوە ئەو دەرگایە دەرپەین کە حەزەرەتی علی کردووە بە قەلاغان و زێ و شەڕی پێکردووە.

ئارەزووی ئە ئیسلامە

رغبة فی الإسلام

نەگێرنەو (عومەری کوپری سابتی کوپری وەقش) بە (اصیرم) بەناو بانگ بوو، واتە (پوخسار جوان) بەلام زۆرسەر سەخت و، دژ بە ئیسلام بوو. بەلام، ئەو پیاوێ لە جەنگی (ئوحد) دا خودای گەورە هیدایەتی دا، دڵی پونا ککردهو بە سەر بەرزای ئیسلام، باوەری هینا، پێبازی خۆش بەختی و کامەرانی دۆزیو، هەستا خۆی ئامادە و پرچەك کرد، پوشت پەيوەندی بە پیغمبەرەو کرد، چوو ناو مەیدانی جەنگەو شەپکی مەردانە ی کرد: بەلام لەو پێکدادانە دا پێکا و بریندار بوو: هیچ کەسیش ئاگاداری ئەو پەداوەی نەبوون، کە (پوخسار جوان) باوەری هیناوە. هەتا وەختیک شەپکۆتایی پێهات و، هۆزی (عبدالاشل) بەدوای کوژاو بریندارەکانیاندا دەگەران. چاویان بە (عومەری کوپری سابت) کەوت برینیکی سوکی پیو بوو، کەسیان باوەریان نەدەکرد کە ئەو (پوخسار جوان) چونکە ئەو دژی فەرمانی خودا و پیغمبەر بوو، بەلام ئیستا بۆچی لێرە یە نازانین؟ دوایی پرسیاریان لێکرد ئە ی (عومەر) بۆچی هاتو یە ئێرە؟ بۆ مەیدانی جەنگ، وەپشتت لەگە لە کەت کردو و؟ یان ئارەزو ی ئیسلامت کردو؟ ئەویش گوتی: بەخودا خۆشەو یستی ئیسلام و موسلمانەتی منی هیناوە تە ئێرە باوەرم بەخودا و پیغمبەرە کە ی هیناوە، لەگە ل پیغمبەری خوادا جەنگاوم، هەتا توشی بریندار ی بووم، لە توانایی جەنگ و شەپری کردم. ئەو نەدی وتو، گیانی دەرچو، هەوالە کە یان بۆ پیغمبەر ﷺ گێرایەو، پیغمبەر فەرمووی: بەراستی ئەو دانیشت و جیگە ی بەهەشتە.

عەلی و عەمری کۆری وەد: علی و عمر و بن ود

کۆمەلێک لە بێ ئەخلاق و خەراپەکارانی قوڕەیش لەجەنگ و پوداوی (خەندەق) لەگەڵ موسڵمانان تێکخزان و بوو بەشەر (عەمری کۆری وەد) لە پیشیانەوه و سەرکردە ی سوپاکە بوو. کە بە ئینسانێکی ئازاو بەهێز ناوی دەرکرد بوو لەناو جەنگی مەیدان هاواری دەکردو، بەگالتەوه دەیگوت: ئەی محمد تۆ و هاوێلانەت وایەر دەکەنەوه هەر کەسێ لە ئێوه کوژرا دەپۆنە بەهەشت؟ ئینجا هەر کەسێ لە ئێوه حەزەدەکات بپرواتە بەهەشت ئەوا منیش ئامادەم خێرا پەوانی بەهەشتی بکەم. لەو کاتەدا حەزەرتی (عەلی کۆری ئەبی تالیب ﷺ) هەستا و خۆی ئامادەکرد و بەشیری دەستی بەرو لای (عەمر) بۆ بەرامبەری و موبارەزە پۆیشتە مەیدان. (عەمر) کەچاوی پیکەوت (عەلی) زۆر مندال دیاری دا، بەگالتەوه پینی گوت: بەراستی من نامەوێ تۆ بکوژم، لەبەر ئەوەی باوکت دۆستەم و تۆش زۆر مندالی. بەلام، ئازاو نەبەردی پالەوانی ئیسلام وای کرد کە پێشەوا (عەلی) شیری بەرز کردەوه بەرامبەری (عەمری کۆری وەد) ی سەرکردە ی سوپا و دەستی کرد بەشەرکردن لە ماوێهەکی زۆر کەمتوانی (عەمری کۆری وەد) سەرکردە ی سوپایەکیان بکوژی، ئەو کۆمەل و سوپا جەنگاوەرە ی لەگەڵیدا بوون. هەرکەس ئازابوو هەلاتو، گیانی خۆی پزگار کرد.

کە لەگەڵ خودا راست بێ خودا راستی بۆ دینی

إن تصدق الله يصدقك

کابرایەک لە هۆزی عەرەب هاتە خزمەت پێغەمبەر و باوەری پێهیناو، دواوی گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا من حەزەدەکەم لەگەڵ تۆدا کوچ بکەم. بەلام پێغەمبەر پاسپار دە ی کرد لەگەڵ هیندیک هاوێلانیدا، لەدوا ی ئەوه پێغەمبەر ﷺ شەپو جەنگێکی هاتە پیشو، لەو شەپەدا سەر کەوتنی بەدەستەهیناو، مال و سەر وەتیکی زۆری بەدەستکەوتو، بەسەر موسڵمانان و، جەنگاوەرانی دا بەشکرد. بەلام ئەو موسڵمانە پازی نەبوو هیچ شتێک لەبەشی خۆی وەرگیری، گوتی: ئەی پێغەمبەری

بوختەمبەر لە بەسەر ماتە گُرنگەکانی پیغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

خودا من بۆ ئەو نەبوومە موسلمان و، شوینت بکەوم. بەلکو من بۆیە باوەرم پیت کردوو موسلمانبووم، هەتا لەجەنگدا شیریکم بێرە بکەوی واتە: ئاماژەی بۆ بەمل و نەستۆی بکەوی و، شەهید بێم و بڕۆمە بەهەشت. پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەگەر راست بکات خودا راستی بۆدەکات. ئەو کابرایە ماوەیەکی کەم لەلای پیغەمبەر مایەو، دواوی هەستاو پڕۆیشت بەرەو مەیدانی جەنگ و شەری کرد، پاشماوەیەکی تیرینکی بەرگەر دەنی ئەوجیگایەکی کە بۆ خۆی ئاماژەی بۆ دەکرد بەرکەوت و، بەهەلگیراوی لەسەر شان هیئایانەو دواوەی مەیدانی شەپو بۆلای پیغەمبەر. پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو ئەو ھاوڕێیەمان بوو، گوتیان: بەلێ هەو بوو، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: لەگەڵ خودا راستی گوت: خوداش راستی بۆ هیئا، لە دواپیدا بە بەرگینکی پیغەمبەر، کفنیان کردوودایان پۆشی. ئینجا پیغەمبەر ﷺ دوعا و نزای بۆ کردوو فەرمووی: خودایە ئەو بەندەییەکی خۆتەو، بۆ رەزامەندی تۆ دەرچوو و، لەپڕیازی تۆشدا شەهید بوو، منیش شاهیدی شەهیدی بۆ دەدەم.

خودایە لەباتی من سەلام بەنێردراوت بگەیهنە

اللهم بلغ عني السلام لرسول الله

لەدواي جەنگی (ئوحد) کۆمەڵیک لەهۆزی (عەزەل) ھااتن بۆ مەدینە بۆلای پیغەمبەری خودا ﷺ گوتیان: ئێمەش چەند کەسیکی موسلمانمان تێدایەو، حەزەدەکەین کەچەند کەسیکی شارەزای ئاینمان لەگەڵدا بنێرن بۆ ئەوێ بەرنامەمی ئاین و قورئانمان پێی بلێن و فیڕمان بکەن. پیغەمبەریش لەگەرپانەو یاندا بۆ ولاتەکەیان (١٠) دە نەفەری شارەزاو زیرەکی لەگەڵدا ناردن. بەلام لە پێگا ناپاکیان لەگەڵدا کردن و، تەنھا (خەبیبی کوپی عەدی) و (زەیدی کوپی دەسەنە) نەبی ئەوانی تریان ھەموو کوشت و، شەھیدیان کردن، ئەو دوانەشیان بەقۆل بەستراوی لەگەڵ خۆیاندا بردن و، لە مەککە فرۆشتیان و، لە باتی ئەو سەرکردانەی خۆیان کە لەبەردا کوژرا بوون، ئەوانەیان کوشتەو. بەلام، چۆن کوشتنەو یەکی: (خەبیب) یان لە مالی (ماویە) لێپرسراوی هۆزی (عبدالمتلب) بەند کرد: (ماویە) دەلی لەکونی

پوخته يېدې له بهر ماته گړنگه کړې (ﷺ) هېماته من حياة رمول (ﷺ)

په نجره که وه چاوم به خه بيب که وت له ژورې به نډيه کهيدا هيشوه ترې جوان و
گه ورې له لېبو، ده يځوارد که له وکاته دا ده نځي کيش ترې نه بوو. نه و کاته زانيم
نه وه پزقو پوزيه که خودا پيې به خشيوه، منيش له دواي نه وه باوهرم هينا. خه بيب
به ئاشکرا قورئاني ده خوئند. ئافره تان گوئيان له دهنگي قورئانه که راده گرت و،
ده ستيان ده کړد به گريان. پوژيک (ماويه) پوښته لای خه بيب هه والی پيدا که
قوپه يشيه کان کوښنه وه و برياري کوشتنيانداوه. به لام خه بيب هيچ خوی
نه شيواند وتيک نه چوو به وه واله، داواي له (ماويه) کړد که پارچه يه ک ئاسنی تيژي
بو بهينې، ماويه پارچه يه ک موسی به کچوله بچوکه که ي پيدا نارد. خه بيب به
گالته وه پيې وت: سوئند به باوکت نه تو ژور چاپوک و ئازای، ئايا باوکت نه ترسا
که من خيانه ت و ناپاکي بکه م، له و کاته ي که دايکت نه موسی به تو دا نارد ووه و،
ئيوه ش ده تانه وي بمکوژن. ماويه وتی: سوئند به خودا نه تو سر راست و پاک و
پاريزگاري و، هه رگيز گومان نابهم که تو ناپاکي بکه يت! له دواي نه وه
(خه بيب) يان له به نډيخانه هينايه دهرو بهرو مهيدانی سيډاره يان برد بو کوشتن ،
کوښه لانی قوپه يش کوښنه وه بوئنه وه ي چاوديري کوشتني خه باب بکه ن. خه باب
داواي مؤله تي دوورکات نويزي ليکرن ، پيشي کوشتني، نه وانيش مؤله تيان دا،
دوورکات نويزي ژور کورتي کړد و، دريژه ي به نويزه که ي نه داو، گوتي: به خودا
نه گهر له بهر نه وه نه بایه بلين دترسي له مردن نويزه که م ژور دريژ ده کړده وه. نه و
دوورکات نويزه يه که مين سونه تي نويز بوو له کاتي مردندا. دواي نه وه خه بيب يان
ژورتوند به سته وه و، پييان گوت: له باوهره که ت پاش گهن به وه ريگه ت پينده ديه ن و
ئازادت ده که ين. نه و يش گوتي: (لا اله الا الله) به خودا نه گهر بمکه نه خاوه ني
ته واوي نه و دونيا يه، نامه وي له نايين و باوهره که م پاشگه زبیمه وه. (نه بو سوفيان)
پوښته پيشي و گوتي: حهن ناکه ي تو له ماله وه له ناو خيزان و خانه واده که ت
ببيت و دابنيشي و، ئيستا محمد له جيگه ي تو بيت؟ خه بيب گوتي: سوئند به خودا
من حهن ناکه م له ماله وه بم و دامنيشم و، پيغه مبه ر يه ک دپوکي به قاچي دابجي؟!
ژور نه و قسه يه يان ليډوباره ده کړده وه که له باوهره که ي پاشگه زبیمه وه ئازادي

پوخته به کد له به سمر ماته گرنگه کانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیات رسول (ﷺ)

حکمن. دهنه له سیداره ی ددهن و دهیکوژن. نهویش دهیگوت: به خوا گیانیکی من
تورساده و کهمه که له پیناوی په زامه نندی خودادا بکوژری. له دوايیدا نه و چهند
هغه سته ی دهگوت.

وقد خيرونی الکفر والموت دونه فقد ذرفت عینای من غیر مدمع

ومای حذار الموت إني لميت وإن إلى ربی إیابی ومرجعی

ولست ابالی حين اقتل مسلما علی ای شق کان فی الله مضجعی

بېباوه پان منیان له نیوانی بېباوه پری و مردندا سهر پشک کرد چاوه کانم فرمیسکیان
برژاند به بی نه وهی نه و فرمیسکه هیچ شوینه واری هه بیټ، نه من باوه یم به مردن هه یه
خومی لینا پاریزم چونکه ده زانم به راستی من ههر دهمرم، وه گه پانه وه و شوینی
ته وایشم بولای په روه ردگاری خاوهن به زه ییه، وه من هیچ باکم نیه به ههر چوئی
نه مکوژن، وه ږوم به ههر لایه که ده سوړینن و له ههر لا ته نیشیتیکم بیټ چونکه من
موسلمانم و گه پانه وه شم به تنه ا بولای په روه ردگاری به سوړو به زه ییه.

له دوايیدا خه بیب گوتی: نه ی په روه ردگار من بو هه لایه که ده ږوانم تنه ا پوخساری
ناشیرینی دوژمنان و بېباوه پان ده بینم. نه ی په روه ردگار من هیچ که سینک لیږه به دی
ناکه م که سه لامی من به پیغه مبر را بگه یه نی تو له باتی من سه لامی پیبگه یه نه.

ده گپړنه وه: له و کاته دا پیغه مبر ﷺ له مه دینه بوو ږوی به ره و لای هیندیک له
یاره کانی سوړاندو بیهوژی و تاریکی به سه ردا هات و له دوايی فهرمووی: سه لام و
میهره بانی خودات لیبی. دوايی پیغه مبر ﷺ به ناماده بوانی فهرموو: نه وه حه زره تی
جبرائیل بوو هات و سه لامی خه بیبی پیگه یاندم!

ئینجا بگه پړنه وه سه رباسی خه بیب: بېباوه و کافره کانی قوړه یش کوږ و گه نجانی
باوک کوژراوانی به دریان کوژده وه و یه کی ږمبیکیان دایه ده ست و هه ریه که ی
ږمبیکیان له خه بیب دا له دوايیدا چهند ساتیک مایه وه و، له ئاخر و کوټا ساته کانی
ژیانی، دانی به تاك و ته نه ایی خوداو پیغه مبرایه تی پیغه مبر هیناو، وتی (اشهد ان
لا اله الا الله. واشهد ان محمدا عبده ورسوله) له دواي ته وای نه ودان پیدا هیئانه به
شهیدی گیانی بهخت کرد.

پوخته بښي له بهر ماته ځړنگه کاني پېغمبر (ﷺ) قهات من حياة رسول (ﷺ)

په یمانم له گهل په روهردگارم کړدوه نه گهر بیدینم نه یکوژم

عاهدت ربی ان رأیتہ ان ا قتله

(عبدالرحمنی کوږی عهوف) ﷺ دوو پروداوی نازیه تی و پالنه وانی دوو گهنجی میرد مندالی نیسلامان بو ده گپړته وه که (عهوف و معوهزی کوږی حارس) ﷺ خه زه جی نه نصاری بوون. ده فرموی: من له جهنگی بهر له پریزی جهنگاوهران بووم: به هر لایه کدا ناوړمده دایه وه، دوو میرد مندالی جوانی هه لکه وتوم چاو پیده کوه. یه کیکیان هاته نزیکم و گوتی: نهی مامه (نه بوجهل) کامه یه پیشانم بده. منیش وتم: پوله کهم نه بو جهلت بو چییه چیده که ی؟ گوتی: به خودا په یمانم له گهل خودا به ستووه نه گهر چاوم پیی بکه وی یان له و پیناوه دا دهرم، یان ده یکوژم. ینجا نه و میرد منداله ی تر به دزی و نهینی منداله که ی ترهات و، هه مان داوایه ی لی کردم: منیش نه بوجهلم بو نیشانه کردن و پیم گوتن: نه ها نه وه نه بوجهله. نه و دوو میرد منداله هر که پیم گوتن: وه کو هلو شالو یان بو بردو په لاماریاندا له هه موو لایه که وه شیرو تیریان بوړاده وه شاندا، هه تا به ته وای شه که ت و ماندویان کردو له سره ولاغه که ی بهریان دایه وه و کوشتیان. به لام نه و دوو گهنجه له دوی نه و کاره گهره یه هر دوو کیان شهید کران.

سویند به خودا هه رگیز له لایه ن منه وه نازاری پیناگا

والله لن أضربك الحد أبدا

ده گپړنه وه (سعدی کوږی نه بی وه قاص) ﷺ (نه بو محجنی سه قه فی) به ند کرد بوو: له بهر تاوانی عاره ق خوار دنه وه: له کاتی پودانی جهنگ و شه پری قادسیه، نه بو محجن به ند کرابوو: له ناو به ندی خانه دا له کونی هه واکیش و په نجه رکان، سهیری تی که نه لچون و بهرام بهری جهنگاوهرانی ده کرد: کاتی چاوی به لاوازی و شکستی هیرشی جهنگاوهرانی نیسلام ده که وی، داوی له خیزان و هاوسه ری سه عد کرد: که له و کوژ و زنجیره ی تییدا نازادی بکات، دهراته بهر کانی جهنگ، هاوسه ری

پوختەبەخە لە بەمەرھاتە گەزەنخانە پێنجەمەرد (ﷺ) ھەماتە من حیاة رسول (ﷺ)
 سەعد ئەبو محجەنی ئازاد کردو لە بەندیخانە ھێناوە دەر و و لاغەکە ی سەعد
 کەناوی (بەلقاء) بوو بو ی ئامادە کردوو، سواری بوو، پویشتە ناو مەیدانی شەڕ،
 نۆز ئازایانە وەکو بروسک رادەپەری و شالۆی دەبرد، دووژمنانی دەھەژاندو
 پەرتەوازە ی پێدەکردن. کاتی سەعد لە میدانی شەڕ چاوی بەو جەنگاوەرە دەکەوی
 . سەرسام دەبی، دەلی خودایە من چیدەبینم؟ ئەو ھەلمەت و پەلامارە ئەگەر ئەبو
 محجەن لە بەندیخانە نەبایە، دەموت: ئەو ھەلمەتی ئەبو محجەنە. و لاغەکەش بە
 بەلقای خۆم دەچیت. بەلام ئیستا نازانم چۆن باوەرپەکم کە ئەوانە ئەبو محجەن و
 و لاغەکە ی منن. ئینجا لەدوای کۆتایی شەڕ سەرکەوتنی موسلمانان: ئەبو محجەن
 گەرایەوہ بو ژووری بەندیخانە، ھەتا کۆتایی ماوە ی بەندییەکە ی ھات. لەدوای
 ئازاد بوونی بەندیخانەکە ی ئەو کاتە سەد زانی کە ئەو ئازایە ئەبو محجەن بووہ.
 سەعد بەدوای ئەبو محجەنی داناردوو زۆر پێزی لینا و گوتی: سویند بەخودا
 لەدوای ئەو ئازایەتی و، نەبەردیە ی کە کردت و سوپای بیباوەرانت شکست پێھینا
 و بزگاری ئیمەت مسوگەر کرد، دلنیا بە لەلایەن منەوہ هیچ ئازاریکت پێناگات.
 ئەبو محجەنیش گوتی: منیش سویند بەخودا ھەرگیزا و ھەرگیز نزیک ی ئەو کارە
 پیسە نەبمەوہ و نەبخۆمەوہ. ھەتاک و ئیستاش کە دەمخواردوہ بە سەرکەشی
 دەمخواردوہ لەبەر ھۆزی عەرەب بوو، نەلین ئەبو محجەن لەترسی داری تۆلە
 (حەد) ناخواتەوہ، بەلام ئیستا کەتۆ وات فەرموو: منیش ھەرگیز ناخۆمەوہ بو
 ئەوہ ی ھەموو ھۆزی عەرەب بلین: لە ترسی خودا وازی ھینا و نەبخواردوہ. نەوہک
 و لەترسی فەرمانرەواییان.

خودایە ئیسلام سەر بەرز بکەیت و منیش بەشەھیدی بەریتەوہ

اللھم أعز الإسلام وأقبضنی شھیدا

میژونوسان جەنگی (نەھاوہند) یان لە نیوانی (عەرەب) و (فارس) دا بە بزگاری
 بزگارکەران (فتح الفتوح) ناو بردوہ، چونکە ئەو جەنگە کۆتایی ھینا بە نەھیشتنی
 جەورو ستەم، زۆرداری و، نەمان و پەمانی کۆشکی پادشایەتی و، ئیمپراتۆری. لەو
 جەنگە دا (۱۵۰۰۰۰) سەدو پەنجا ھەزار جەنگاوەری فارس کۆبووہ. لەکاتی ک دا

بوختە بە ئەر لە بەسەرمانە گەرنەگەنای پێغمەبەر (ﷺ) قەتاتە من حیاة رسول (ﷺ)

جەنگاوهری موسڵمانان (٣٠٠٠) سی هەزار کەس بوون بەسەر کردایەتی (نەعمان) کۆری مەقرن) ئەو دوو سوپایە بەیەکگەیشتن لەمەیدانی شەپدا، (نەعمان) ی سەرکرده که بەتەواوی سازو ئامادە ی جەنگ بوو لەگەڵ جەنگاوهرانی، لەسواری و لاغەکە ی سەری بەرز کردەووە دەستی بۆ ئاسمان راگرت و، بەدەنگی بەرز هاواری دەکردو دەبیوت: ئە ی پەرور دگارم لیت دەپارێمەووە، داوات لێدەکەم، ئەمڕۆ بە سەرکەوتنی موسڵمانان، کەسەر بەرز ی ئیسلامە چاوەکانم پۆشەن و پرووناک بکە ی و، گیانی شەم بەشەهیدی بکیشی. ئینجا پاپەڕی و بەرەو لای دوزمن شالای برد، وەک و چەغماغە ی تیشکی بروسکە، نەعرەتە و ئالە ی لێدەدا. جەنگاوهرانی موسڵمانانیش لەدوای ئەویەووە هیژشیا ن بردو، موسڵمان و بیباوهران تیکەڵ بەیەکتر بوون. زەوی بەخوینی جەنگاوهران سور هەلگەراو داپۆشرا، (نەعمان) ئەو سەرکرده بەتوانایە بەنەعرەتە ی هیژ و تەواو، خۆ ی بەناو ئاپۆرە ی سوپادا دەکردو، بەهیژو نەعرەتە و شیراوەشاندن، بیباوهرانی لەچوار دەورە ی خۆ ی بەزەویدا دەداو، هەرچی لەدەورە ی دابوون پایان دەکردو مەیدانیان چۆڵ دەکرد: لەوکاتی تیکەلچونەدا بوو تیرێک دەرچو بە تەنیشتن و پەراسووەکانی (نەعمان) کەوت و، کەوتە سەر زەوی و، ئالایەکەشی هەر بە دەستەووە بوو، نەبیشت بکەوێتە سەر زەوی. یەکیک لە جەنگاوهرانی باوهردار، لە دوای کۆتایی جەنگ دەگاتە لای نەعمان و، چاوی پێدەکەوێت خەریکی گیانە لاو گیان لە دەستدانە، هیندیک ئاوی بۆ ئامادە دەکات بۆ ئەو ی سەر و پوخساری سەرکرده ی بریندار و خویناوی پێیشواتەووە. نەعمان دەفەرموی: ئەتۆ کی ی؟ سەر بازەکە دەلی من (مەعقەلی کۆری یەسار) م ﷺ ئینجا لەو کاتی گیانە لاو تەنگەتاویدا پرسیا ی لێدەکات و دەلی، سوپای باوهرداران چیا ن لێ بەسەر هاتووە؟! مەعقەلێش لە وەلامدا دەلی، سوپاس بۆ خودا موسڵمانان سەر بەرز و براو بوون. ئینجا نەعمان لەو کاتی دوا هەناسە ی ژیا نی بەدەم زەردە ی پێکەنینەووە دەلی سوپاسیکی زۆری بیبا یان بۆ خودا بۆ نیعمەتی سەرکەوتن، نامە یەکی سەرکەوتن بۆ حەزەرەتی عومەر بنو سەن. بەو جۆرە ئەوشەرە گەورە ی بەسەرکەوتنی باوهرداران

پوخته به همد له به ممرهاته گرنه گه لای پیغمبر (ﷺ) قهوات من حیات رسول (ﷺ)

کوتایی پیّهات. ئینجا جهنگاوهرانی باوهردار پرسایریان له حال و چۆنیهتی (نه عممانی کوپری موقرین) کرد: له باتیان (مه عقلی) برای وه لای دایه وه گوئی: به راستی خودا چاره کانی پۆشه ن کرد، به سهرکه وتنی باوهرداران و، داواکشی به شهیدی قبول بو. له دوی ئه وه ئامازهی بۆ (حوزه یفه ی کوپری یه مان) کردو گوئی: لیڤه به دواوه نمره سهر کرده و پیښه وای سوپاتانه و به فرمانی ئه و بپۆن به ریگادا.

پاداشتی جهنگاوهران - ثواب المجاهدين

کابرایه ک هاته لای پیغمبر گوئی: ئه ی پیغمبره ی خودا (ﷺ) فیڤی کرداریکم بکه که به وه یه وه پیی بگه مه پله و پایه ی پاداشتی جهنگاوهرانی مهیدانی شه پ. پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: ده توانی شه و پوژ به بی پشودان و خه وتن، بهرده وام له نوێژدا بیت و پانه وهستی و وچان نه ده ی؟! وه به پوژو بی و هرگیز نیوان و پشوی نه ده یه؟ ئه ویش گوئی: به خودا ئه ی پیغمبره ی خودا (ﷺ) من زۆر له وه لاوان ترو بیهیترم که بتوانم وابکه م. پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: سویند به و که سه ی گیانمی به ده سه ته. ئه گهر توان و هیزی ئه و خودا په رسته یه زۆر تریش هه بایه؟! هیشتا نه ده گه یشتیه پله و پایه و پاداشتی جهنگاوهرانی ریباری خودا.

له پیناوی خودا جهنگاو پرگاری بوو - قاتل فی الله فنجا

کابرایه ک هاته خزمه ت پیغمبر (ﷺ) له کاتی کدا که چاره دیڤی جهنگی ده کرد له گهل بیناوه ران کابرا گوئی: ئه ی پیغمبره ی خودا (ﷺ) باوه ر به یئم ئینجا شه پرکه م؟ یان شه پر بکه م و دوا یی باوه ر به یئم؟ پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: باوه ر به یئه ئینجا شه پر بکه و بجهنگه. کابراش باوه ر به یئنا و پویشته مهیدانی جهنگ شه پرکی زۆر مهردانه و نه بهردانه ی کرد. کوئی نه دا هه تا شهید بوو: کاتی هه وائی شهیدی که یان به پیغمبره ر اگه یاند، پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: کرده ویه کی زۆر که م، پاداشتیکی زۆر. هیندی ک له هاوپیانی پرسایریان له و باره وه له پیغمبره کردو، گوئیان: باشه ئه و پیاوه چۆن به پاداشتیکی زۆر زۆره وه دانیشتی به هه شته؟! له کاتی کدا که یه ک رکات نوێژی نه کردو وه، سجده و کرپویشکی بۆ خودا نه بردو. له وه لایان ده لیڤن. پاداشتی گهره ی جیهاد، خزمه تیکی زۆری به موسلمان ی باوهردار ده کات.

پوختەبەگە لە بەسەر ماته ئەرگە ئامانە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

ئېمە چەند ھۆیەك مان بۆ مردن ھەيە باشترينيان شەرى بېياوەرانه

إن لنا آجالا إذا قربت فأكرمها القتل

مێژو بۆمان دەگێڕێتەوێك دەسەركردەى گەنجى موسلمانان (قوتەيبەى كورپى موسلم) ﷺ پوڤشت بەرەو ولاتى (صين) ولەوى نزىكبوو. (مەلىك و پيشەواى) سين كەزانى سوپاى ئىسلام لەولاتەكەى نزىك بۆتەو، نامەيەكى بۆ قوتەيبە نوسى، كە حەز دەكەم نوێنەرێكم بۆلا بنێرى، بزانم ئەوانە چين و، ئاينيان چييه و، چيان دەوێت؟! قوتەيبەش يەكێك لە پالەوان و ئازاو زيرەك و تىگەيشتوانى بەناوى (هەبىرەى كورپى المشمرج) ﷺ ى ھۆزى كەلانى ھەلبژارد. لەگەڵ ئەويشدا (١٠) دەپياوى خاوەن شان و شكۆ و پوخسار جوانى بەتواناى ديارى كردو، لەگەڵیدا بەرپێكەوتن. كاتى گەيشتنە لاى پادشای سين: زۆر بە عيزەت و ھيز و ليھات و، توندو قائىم بە چەكەو گەيشتنە بەردەمى پادشا، كە پادشای سين بەو جۆرە چاوى پىيانكەوت سەرسامبوو: دواى ويستى بيان ترسيڤنى و، سامى خۆى بەسەرياندا بدات، گوتى: چاوتان بە ھىزو دەسەلاتى زۆرى من كەوتوو، كە بەپراستى ھىچ كەس توانا و ھىزو دەسەلاتى منى نىو، ناتوانى بەرەركانىم لەگەڵداكات، ئىستاش ئىو بەو ھىزە كەمە بىدەسەلاتەتان كە وەكو ھىلكەيەكە لەناو دەستىداو، ھاتوونە ناو خاكى منەو، ئىستاش ئىو بەرۆنەو لاى ئەو دووسى ھاوړييانەتانو، پىيان بلين ھەتا زوو بە لىرە بپۆن و، ئەو مەيدانە چۆل بكەن بۆ خۆتان باشترو، خۆتان مەخەنە گىژاوى پەشيمانى، دەنا ھىزىكتان بۆسەر ئىو ھاوړىكانتان دەنيرم كەنەزانن لەكوئو ھاتوون؟! ھەمووتان بەھىلاك دەدەم. چونكە من مەبەستى ھاتنى ئىو بۆ خاكى ئىمە زۆرباش دەزانم، كەبەدواى چىدا دەگەرپن لە دواى ئەو قسانەى پادشای سين (ھەبىرەى كورپى مشمرەج) ﷺ ھاتە گوڤتارو گوتى: ئەى پادشا تۆ بەچى زوبانىك دەلىى ئىو سەوپايەكى زۆركەمن: سەوپاى ئىمە سەرتاييەكەى والەولاتى تۆدايەو كۆتاييەكەشى لەشويڤنى باغو باغاتى (زەيتون) داىە واتە: لەولاتى (فەلەستين) ئەگەر بەرپزەت دەلىى چاوچنوكن: ئەدى چۆن ئىمە توانيومانە بەسەر ئەو ھەموو ولاتانەدا

پوخته بېدنه له بهر ماته گرنگه کانی پېغمبر (ﷺ) هېماته من حیات رسول (ﷺ)

بروین هه تا گه یشته وینه ئیره ولاتی سین و، مه بهستی جیهاد و، ئازادکردنی ئه و
ولته شمان هیه و ده توانین. ئه و هه پرده شهی ترسان و توقانه ی که تو له گهل ئیمه یدا
نمکه یت: باش بزانه هه رگیز له مردن ناترسین. ئیمه چه ند هؤکارو شیوازیکی
مردنمان هیه بو نریکبونه وه و هاتنی مهرگ، چاکترینیان له لای ئیمه کوشتنه و
شانازی پیوه ده که ین. بویه ئیمه نه بیزارین و رقمان له مردنه، وه نه لیی ده ترسین و
له بهری هه لدین. به و ته پرمانا و شیرینه تیریکی کوشنده ی ژه هراوی زور به هیزی
له پادشای چلیس و له خو بای و خو به گه وره زاندا. پادشا تیگه یشته و حالی بوو،
که هاوړنیانی محمد له مردن ناترسین و سلی لینا که نه وه و به لکو به شانازییه وه
پیشوازی لیده که ن و، چه نده ی هیرو توانایان هه بیت به ته واوی مانا تیده کوشتن و
له کاتی به رامبه ری دوژمنانیدا به هیچ جوړیک پشت له دوژمن ناکه ن و
مه یدانیا ن بو چول ناکه ن. ئه و هه لو یسته مه ردا نه ی نوینه رانی قوته یبه وای له
پادشای سین کرد: که ته نازول بکات و ده ستبه ردار ی مافه کانی خو ی ببیت و،
داخوازیه کانی نوینه ری (قوته یبه ی کوړی مسلم) قبول بکات و، باج و سه رانه
بدن و، به ئه مه که و وه فا بیت له گهل سویند و په یمانه که ی که داویه تی و، به ته واوی
بیبا ته سه ر بو به جیهینانی په یمانه که شی قاپیکی گه وره ی دروستکرا و له زیر
ناماده کردو، پری کرد له گل بو ئه وه ی قوته یبه ی سه ر کرده قاچه کانی له سه ر دابنی
که ئه وه ش مایه ی مل که چی و په یمان به ردار ییه. ئه ویش زور به سه ر به رزی و
مه ردا نه وه وه ری گرت.

توشی گهل و نه ته وه یه که بوین ئه وه یه کی که له لیدانه کانیانه

لقینا قوما هذه إحدى ضرباتهم

(عه مری کوړی عدی زو بییدی) ﷺ یه کی که له پاله وان و ئازاکانی جهنگ و جیهاد بوو:
له زیر فرمانه کانی (سه عدی کوړی ئه بی وه قاس) ﷺ بوو: فارسه کان له و پوژده ا به
هه زاران سه ربازی ئازا و به سام و چاپوک و به هیزیان هه لېژارد بوو: له پیشی سوپادا
سه دان فیلی به هیرو چاونه ترسی خوین ریژی زریپوشی تانکی داریان له گهلدا

پوختەيمەن لە بەسەر ماته گەرنگەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول(ﷺ)

بوو: ھەر فیلێك (٢٠) بیست پیاوی پرچەکی لەسەردا بوو. ئامادەی شەڕو پێكدادان بوون بە خۆراگری و سوربۆنەو لەسەر شەڕ: سەركردەى پێشەوايان بەناوبانگ ترین سەركردەى سەردەمى فارس (پۆستەم) بوو لەسەر فیلێكى زۆر گەورەى بەھێز سوار ببو لەپێشى سوپاوە دەرپۆشت (عەمرى كۆپى مەعد) ﷺ كە چاوى پێیكەوت ویستی یەكەمین پەلامار و شالۆی جەنگی بۆ سەر پۆستەم ببات: چونكە ئەگەر سەركردەى سوپایان بكوژى، موسڵمانان ئاسودەو دانیان دەبن و ئازارو مەینەتیان لەبەر دەچیتەو. ئینجا ئەو سەركردە مەزنە بەراستی نیشانە شكێنە كە ھەردەم بەردەوام شیرو تیری پێچەوانە نەپۆشتەو ھەردەم نیشانەى پێكاو، بۆیە بەبى تێرامان راستەوخۆ پەمبى نیشان شكێنى ئاراستەى قاچەكانى فیلەكەى پۆستەمى كردو قاچەكانى پەراندو پۆستەم لەسەر فیلەكەى كەوتە خوارەو و فیلەكەشى بەسەرلادا كەوت ھەر بە خێرایى پۆستەم كوژراو گیانی لەدەستدا. ئەو بارو كۆلەى كە لەسەر پشتى فیلەكەى پۆستەم بوو كەوتە خوارەو (٤٠٠٠) چل ھەزار دینارى ئەو كاتەبوو: بوو بە بەشى موسڵمانان : وە بەراستی ئەولێدانە جەرگ بڕەى عەمرى كۆپى عودەى بوو ھۆكارێكى تەواو بۆ پێژانی ترسو سامى بەھێزو نەمانى وەرەى سوپایەكەى پۆستەم: ئینجا لە دواییدا قاچى پەریوى ئەو فیلەیان ھەلگرتەو و بردیانەو لە دیواری یەكێك لە کلیسەكانیان ھەلواسى، ئینجا ھەر كاتى ھەستیان بە تیشكان و بەزینی خۆیان دەكردەو بەرامبەر بە موسڵمانان دەیانگوت: بەخودا ئێمە توشمان بەتوشى گەل و نەتەو یەكەو ھات كە ئەو قاچانە یەكەمین گورزی كوشندەى لێدانیان بوو. بەو ھۆیەو ترسو سام دايدەگرتنەو. كە بەراستی ھەر ئەو ترسو سامەبوو، بوو ھۆكارى دەرونى بۆ سەركەوتنى موسڵمانان.

سوپاس بۆ خودا ئەوەی بۆ کردمە سەرمايەى پۆزى دوا پۆژم

الحمد لله الذى جعله ذخيرة لى يوم القيامة

هە مینۆی ئیسلامیدا بۆمان دەردەکەوی کەدایک چی کاریگەری و پالەوانیەتییکی لە سەربۆلەکانیدا داوەتەووە تیشک و پووناکیەکی زۆرگەرنگی پەخشکردووە، جیگەى سەرسامی و گێڕانەووەی هەتا هەتایی دانیشتوانی سەر ئەو زەویەیه. با هەموومان گۆنمان لەو پوداو چێڕۆکە بەسامە بیئت کە (ئەبو قودامە) پیاوی خودا و پالەوانی جەنگ. ماندوونەناسی پێگا بێری پێگای دووری ولاتی پۆم. لەکاتی کە لەمەزگەوتی پیغەمبەری خودا قسەى بۆ هاوپیانی دەکردو، باسی یادەوەرەکانی جەنگی نەگێڕایەو، پرسسیاریان لێکرد. سەرسوڕهینەرترین شت چییە لەو جەنگە بەرچاوتکەوتبێ؟ ئەویش بەسەر سامیەو فەرمووی: پۆژیک چومە شارى پوقەى) لەمەزگەوت دانیشتم کۆمە لە خەڵکانی کى زۆردانیشتبوون باسی گەرەیی پلەى شەپو، جیهاد و شەهیدى، تیکۆشانم بۆ کردن. دواى پۆیشتم و لاغیکم کړى کە چەك و تفاق و خواردەمەنى شەپى لێبارکەم و بەرەو (پۆم) پێگا بگرەبەر. لە دواى بەرپیکەوتنم چاوم بە ئافەرەتیکەوت بانگی لێکردم، گوتی (ئەبو قودامە) راوەستە؟! بۆلام هات و گوتی: گۆیم لێبوو باسی گەرەیی جیهاد و شەهیدیت دەکرد. بەلام، ئێمەى ئافەرەت کە جیهادمان لەسەر واجب نیە: بۆیە خوشەوێست ترین شت کە من هەمەو، گەرە ترين نيعمەتى خوشيه خودا پيێ بەخشیوم. وەهیچ ئافەرەتیکم نەدیتووە کە خودا قژو پرچی وەکو من جوان بیئت. ئیستاش بۆ بەشداری کردنم لە شەپو جیهاد: وا پرچ و کەزیه کانم بریووە و کردومە بە (دەست بەند) پێشمە بۆ لاغەکەت فەرموو بیگرە. بەو هیوايەم کە هیندیک تۆز و غوباری شەپ و جەنگی بکەوێتە سەر لە پێناوی پەزنامەندى خودا. کە ئەو کەزیا نەش هەموو هیواى خوشبەختی ژيانم بوو. (قودامە) دەفەرموئ: لەدواى ئەو دەست بەندەکەم لێوەرگرت، ئینجا گوتی: ئەى (ئەبو قودامە) هاوسەرەکەم کۆژاوە و شەهید بوو. جوانترین مندالی بۆ بەجی هیشتوم، کە فێرى قورئان خوینی و، سوارچاکى و، تیر ئەندازی کردووە. بە پۆژ بە پۆژووە بەشەو شەو نوێژ دەکات، وە کێلگە و

پوخته بيمه له به سهراته گرنه گهاني پيغمبر (ﷺ) قومات من حياه رسول (ﷺ)

خانوبه ريه كي باشيشمان هه يه كه كوره كه م هيچ كه لك و سوديان لينا بيني بويه
پيشي پويشتنت نه وانيشتم كرده سه ده قه و ديارى له پيناوى خودادا بو پيويسىتى
به ركهاني جهنگ به هيواى پاداشتي په رورديگاري مه زن وه له خوداش ده خوازم
كه خوداي گه وره له پاداشتي جيهاد و شهيدى بيه شتم نه كات. ئينجا (نه بو قدامه)
زور سوياسى هه ستي به رزي نه و ئافره ته ي كرد له سهر نه و ئازايى و غم خو ريه ي
بو ئيسلام. له داوى ته واو بوني قسه ي نه و ئافره ته (قودامه) له گه ل هاوپيكانى به رى
كه وتن و پويشتن. كاتى گه يشتنه لاي ته لارى (مه سله مه ي كورى عبد
الملك) ده قهرموى: چاومان به سوارى كه وت له دومان وه زور به چاپوك و ئازايى
ده هات و هاوارى ده كرد و ده يوت: په حمه تى خوداتان ليبي توژيك راوه ستن؟
له داوى توژيك راوه ستان: نه و سوار چاپوك و ئازايه يان لينزيك بووه و، ده سته
ملانه ي يه كتر بوون ئينجا گوتى: (الحمد لله الذى لم يحرمنى صحبتك ولم يردنى خائبا لقد
جنت لأغزومك) واته: سوياس بو نه و خودايه ي كه له هاوپييه تى ئيوه ي بيه ش
نه كردم و، به سهر گهردانى و نا ئوميدى ده رى نه كردم و، گه يشتمه لاتان بو نه وه ي
هاوپي جيهادى ئيوه يم. (نه بو قودامه) زور له و گه نچ و سواره تيراما سه يرى كرد
زور ميردمندال دياربوو، بويه نه بو قودامه پرسىارى ليكرد نه ي پوله گيان تو
باوكت هه يه؟! نه و گه نجه گوتى: نه خير. به لام باوكم له جهنگدا شهيد بووه و،
ده مه وى تو له ي باوكم بكه مه وه و، له خوداش ده خوازم وه كو باوكم شهيديم به
نسيب ببيت. داوى نه بو قودامه گوتى: نه دى دايكت هه يه؟ گوتى: به لى، نه بو
قودامه گوتى: برپوه داوى مؤله ت و رپييدان له دايكت بكه: گه نجه كه گوتى: نه ي
به ريز نه تو من ناناسى كورى كيم؟ من كورى خاوه نى ده ست به نده كه م، نه گه ر
خودا حه ز بكات يه كي دهم له شهيد هكان، به خودا سوينت دده م سه يرى
بچوكيم مه كه ن و به بيريزى سه يرم مه كه ن و، له جيهاد و تيكوشان، له گه ل خو تان
ريگه م ليمه گرن، چونكه دايكم سويندى داوم كه به ته واوى جهنگ بكه م و
نه گه ريمه وه دواوه و، پشت له دوژمنان نه كه م و، پشت به خودا به ستم و، داوى
هاوسيه تى له گه ل باوكم و هاوپي و برا به ريزه كاني سه نگه ر و جيهادم بكه م له

بِحَقِّهِمْ لَهُ بِمَسْرَعَاتِهِ كُرْبُكُهُ لَانِي بِتَعْمِيمِهِ (ﷺ) قَبْلَهُ مِنْ حَيَاةِ رَسُولِ (ﷺ)

حەشتاد، وەپێی گۆت: ئەگەر خودا شەهیدی کردە بەشت لە داواکاری و پارانەوه
خەشتم نەکەیت، ئینجەلەدوایی دایکم باوەشی پێدا گرتم و، بەسنگ و بەرۆکی خۆیەوه
کوشیم، سەری بەرزکردەوه بۆ ئاسمان و گۆتی: ئەی پەرەردگارم، ئەی گەورە و
سەردارم، ئەو کۆرە پۆلەئێ منە! خوشەویست و تیکەلێ خوێن و دڵمە، وابەتۆم سپارد
بەشترین پارێزگاری سپاردە ئەتۆی، تۆش لەباوکی نزیک بکەوه و بیکە بەهاوسی ئەو
حەمەهشتاد. کاتێ (ئەبو قودامە) ﷺ گۆتی لەو قسانە بوو: چاوەکانی پێ بوو لە
فرمێسک و، رازی و قایل بوو کە ئەو گەنجە بەشداری سوپا و جەنگاوەرانی شەری
بکات و، لەگەڵیاندا بپوات. ئەویش لەگەڵیاندا بوو بە هاوپی و، ئەو شەوه کە پۆژیان
کردەوه بۆ بەیانی بانگ کەرێک بانگی کرد ئەو سوارچاکانی خودا ئەو هەلگرانی
بەبازی راستی، سواربێن و سەرکەون بەهەشت چاوەپێتانه بپۆن بەسەنگینی و،
سەر بەرزی تێکۆشن و، بجەنگن بۆ سەر بەرزی بەرنامەیی خودا. زۆری نەبرد سوپای
بێ باوەران هیژشیان بۆ هیئەت و پەلاماریان دان. یەكەمین کەس کە هەستوو
بوو بە پرویان هاتەوه ئەو گەنجە خاوەن دەست بەندە بوو، کە بە راستی ئازایەتی و،
لەهاوایی هیژو بینایی بینەرانی دڵخۆش و سەر سام کرد: کە هەر جارەیی بەلایە کدا
دووژمنانی دەپەتاندو، بڵاوی پێدەکردن و، سوار چاک و چاپۆکەکانی بێباوەرانی
لەزەوی دەدا و دەیکوشتن. ئەو شەپەرە خوێناویە زۆری درێژە کێشا بەلام، لەکوێتاییدا
بەشەهید بوونی چەندین قارەمانی جەنگ و، ئەو گەنجە کوپی خاوەنی ئافەرەتی
(دەست بەند) کە کوێتایی پێهات سەرکەوتن بوو بە شەیی موسلمانان. لەدوای
گەرانەوهی سوپای ئیسلام بەرەو شاری (پوقەیی) (ئەبو قودامە) ﷺ پووی کردە مالی
ئەو ئافەرەتە خودا پەرست و بەهیمەتە بۆ ئەوهی هەوایی سەرکەوتنی شەپەر و شەهید
بوونی کۆرەکەیی پێدات. گەیشتە لای و پێی گۆت: خوێشی و مرگێنی بیت کە خودای
گەورە هەدیە و دیاریەکەیی لێوەرگرتی؟! ئافەرەتەکە بەچاوی پێ فرمێسکەوه گۆتی: تو
خودا کۆرەکەم شەهید بوو، خودا بردیەوه؟! (ئەبو قودامە) گۆتی: بەلێ خودا بردیەوه:
ئەمجار ئەو ئافەرەتە سەری بەرز کردەوه بۆ ئاسمان و گۆتی: (الحمد لله الذي جعله ذخيرة
لي يوم القيامة) واتە: سوپاس بۆ ئەو خودایەیی کە ئەوهی کردە سەرمایە و توێشوی
پارێزگاریم بۆ پۆژی دوایی.

پوخته به کز له به سمر ماته کُرنگه کانی پښغم بهر (ﷺ) قېماته من حیاة رمول (ﷺ)

سویند بیت خودا ئه وانه سهرده خات که پشتگیری بهرنامه که ی ده که ن

ولینصرن الله من ینصره

له سهرده می خه لافه ت و سهرداری (عومهری کوپی خه تاب) ﷺ سوپای موسلمانان به سهر کردایه تی (سعدی کوپی وه قاص) ﷺ که و ته ریگا بهر و جهنگی فارسه کان له شه پری قادسیه دا: له پیشی بهر پیکردنی سوپای ئیسلام داخه لیفه ی موسلمانان. له وکاتی ته وای ئاماده باشی پویشتن بو ئه و جهنگه گه وره یه. سهر کرده و سهر بازه کانی کو کرده وه، و ته یه کی زور به نرخی بو خویندنه وه: له و ته که یدا فهرمووی: ئه ی سهر کرده ی سوپا (سعدی کوپی وه قاص) ﷺ فهرمان به توش و به هموو سوپای جهنگا وهران ده که م که له خودا بترسنو، ته قوای خودا بکه ن له هموو کات و سهرده می کدا، چونکه به راستی خو پاریزی باشتین چه ک و ده سته که و ته به سهر دوژمنانداو، گه وره ترین پیلان و تاک تیکی سهر که و تنی شه ره. وه داوا له توش و جهنگا وهرانی شت ده که م زور به توانا و خو پراگربن، له بهرام بهری پاریزگاری له گونا هه کانتان زور زیاتر له پاریزگاری له دوژمنه کانتان. چونکه به راستی تاوان و گونا هه ی سوپا زور به ترستره له جهنگ و شه پری دوژمنان. باش بزائن ئیمه به هو ی زیاتر خهراپی و تاوانی دوژمنانه وه سهر که و تنو ده بین: نه وه که به هو ی توانا و ئازایه تی و سوپای زوره وه. وه زور باش بزائنو، ئاگاتان له خو تان بیت که به راستی له ریگا برین و پویشتنیش تاندا چه ند فریشته یه کی خوداتان له گه ل دایه و ئاگاداری هه مو وه لئس و که و ت و ره فترتانه هه رچی ده یکه ن پیلان ئاگاداره و، لیان بز نابیئت. ده ئیوه ش شهرم له و په ره ردگار به کن و نافه رمانی خودا مه که ن، که ئیستا ئیوه له پیناوی په زابونی خودا کار ده که ن. ئیوه به وه ش غرور و له خو تان بایی مه بن بلین دوژمنه که مان له خو مان شه رهن گیزتر و خهراپترن و، به سهرماندا سهر که و ت و نابن. زور گه ل و نه وه ی خه راب سهر که و تنو بوون به سهر نه ته وه یه کدا که له سهر که و تنو کهان زور باشتربوون. هه ره که و ئاگر په رست و، بیبا وهرانی سهر خست به سهر هو ز و گه لی نه وه ی ئیسپرائیل، له کاتی کدا که تاوانیان به ئاشکرا ئه نجام ده دا، به لام هیشتاش گونا ه و تاوانه کانیان زور که متریش بوو

پوخته بدهد، له بهر مه راته خړنگه کړای پیغمبر (ﷺ) قہماتہ من حیاة رسول (ﷺ)

عبث پرست و ناگر پرسته كان (فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا) الاسرى/ه
واته: بهليني خودايه كه پوښتېك ديت موسلمانان به دواى جولهكه و يهوديدا
هگه پرين و هموو كون و كه له بهر يكي شاخ و شار دپشكنن و به دوايانه وه دهگه پرين
بياندوزنه وه. نه و ش و وعدو بهليني خوداي گه وره يه كه ديتته جى انشاء الله.
نينجا له خدا داوا بكه كه سر كه و توتوتان بكات و پاريزگاري تان ليښكات به سر
غيان و نه فستان له گونا ه و تاوان، له پيشي نه وى دواى سر كه و تن و يارمه تى
له خدا بكه بؤ سر كه و تن تان به سر دوزمنان تاندا.

له خوداده خوازم كه به و دوو قاچه شه له وه برؤمه به هه شتى

أرجو الله أن أطأ بعرجتي الجنة

دهگه پرنه وه (همرى كوپى جه موح) ﷺ شه ليكى ته واو شهل بوو: نه و پياوه به پريزه
جوار كوپى هه بوو: هر كاتيك پيغه مبر ﷺ برؤيشتبايه بؤ جهنگ نه و كوپانه له گه ليذا
دپريشتن و دهجه نگان. هه تاكاتى جهنگى (نوحود) هاته پيشه وه (همر) به كوپه كانى
گوت: به خودا له و جهنگه دا منيش له گه لتاندا ديم بؤ مهيدانى جهنگ. كوپه كانى
گوتيان: نهى بابو ته زور شهل و، تواناى چونه شه پرت نيه؟ وه نه گهر تواناشت
هه بيت خوداي به به زه يى مؤله تى توى داوه و، شه پرى له سر پيويست نه گيړاوى: نه توى
دانيشه و نيمه له باتى توش دپريونه مهيدانى جهنگ و دهجه نگان، (همر) به شهل شهل
پريشت بؤلاى پيغه مبر و سكالاي كوپه كانى له لاي پيغه مبر ﷺ كرد، گوتى نهى
پيغه مبرى خودا كوپه كانم پريگه ي جهنگم ليده گرن و، ناهيلن له گه ل به پريزتاندا بيم بؤ
جهنگ، چونكه به پراستى من زور حزم له جهنگ و شه هيديه له پرييازى خودا و، دهموى
به وقاچه شه لانه وه برؤمه ناوبه هه شت. پيغه مبر ﷺ فهرمووى: نهى (همر) خودا
پريگاي توى داوه و مؤله تى نه پريشتنى به ره كانى جهنگى له توى وهرگرتوه، به لام
(همر) له سر پريشتنى بؤ به ره كانى جهنگ به رده وام بوو بؤيه پيغه مبر به كوپه كانى
گوت: ليښگه پرين با (همر) له گه لتاندا بيت بؤ به ره كانى جهنگ، هيو دارم كه خوداي
گوره شه هيدى به نسيب بكات و، به و هويه وه بيتته دانيشتوى به هه شت. له دواى نه وه
(همر) له گه ليان پريشته به ره كانى جهنگ و، له دواى شه پر كړن يكي مهردانه (همر)
شه هيد بوو، به شه هيدى گه پرايه وه خزمهت په روه ردگارى مهن.

نالایي ونه به ردی: الشجاعة

{ الَّذِينَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ } آل عمران/ ۱۷۳ واته: ټو ټينسانه باوهر لاوازو ترسنوګانه ی په روه ردی دهستی کوفر و بیباوهرین ده پونه لای باوهردان بو ټوهری له باوهره که یان دوریان بخه نه وه به قسه ی دروژنانه ی خو یان وا له باوهرداران ده کن ده لئ: به خوا کوومه لیکي زوری بیباوهرپان واخه ریکی پیلان وله ناو بردنتانن ټه ګه رواز نه هیئن له و پربازهی له سهرین. به لام ټو باوهردارانه به و جوړه ګوته و قسانه باوهره که یان زیاتر و به هیژ تر ده بیټ و، هه رګیز ټه وپر و پاګنده چه په لانه کاریان ټیناکا و ته نها ده لئ: ټیوه برؤن به رینگه چه په له که ی خو ټان، ټیمه خودامان هه یه و به سمانه به پرستی خودا باشتین یارمه تیده ره بو مان.

ټاده میزاده کان به جوړیک بارهاتوون: که هه رده م به نالایان و نه به ردان دا هه لبللین و ستایشیان بکه و به رزبان بکه نه وه. ژانایان و لیها توانی پره وشتی باش زوړشتی باش و جوانیان بو ګه وره یی و نالایه تی له پیښه وه ی هه موو به ها به رزه کانی ټاده میزاد داناوه. نالایه تی وه کو بیري لیده که ی نه وه و دیته وه بیرمان له ناو بری و، ناشتکر دنه وه ی نیوانی پالنه ری هوښ و هه ست و به ربه ستی دلسوزی هه ستیاری و دهرونییه: وه ترسنوګیش له نیوانی ناا رامیدا واهه ست ده کات که به و ترسه ی پاریزګاری له نه فس و گیانی داده کات و ژیانی پاریزرا و ده بیټ: بو یه له پیناوی مانه وه که ی هه موو سه رشوړی و ملکه چیه ک قبول ده کات و پینی رازییه. وه هل چون و شالا و بردن به بی بیرکر دنه وه پالنه ری نه ریت و سروشتی شه پره نګیزیه. گیان و کروکی دوژمنکارانه ش به بی ټه وه ی که ه یچ هیوای شهرو دوژمنایه تی بیت و داوای بکات: له و کارانه یه که ټاده میزاد به ګه وره ی داده نیټ و ریزی لیده ګری: وه ټو شته ګه ورانه ی که ګه وره یی نالایی ریزی لیده نی و به ګه وره ی ده زانی له و ګه ورایه تیه نیه که به به رز و ګه وره ده ژمیر دری و سود و قازانجیکي تایبه تی ده ست ده که ویت ته نانه ت نه ګه ر ټه وسوده پیوه ری کبیټ له و پیوه رانه ی که پره وشتی پی

پوخته پمځ له بهرمراته ځرنگه کاني پېغمبر (ﷺ) قېمات من حياه رسول (ﷺ)

ده پيوريټ و، کرداری پيډه پيودريټ و، چاره نوسی ئاده ميزادی پي دیاری ده کړی. نازیه تی له ته وای پوداوه کاند له گه وره یی خویدا که م ناکاته وه و دانابه زی به ووی نه وړوخان و تیشکانه له پيشی نه ووی حسابی سرکه و تن و بردنه ووی بوبکری، نازیه تی نه و پال نره گه وره یه یه که پالمان پيوه نه ی بؤ کرداری باش و سودمه ندله تیکوشان و جهنگدا نه و کرداره جوان و گه ورانه ش سودو که لکه کانیا ن بؤ که سانیک راده مالی که زور باش ترو جوان تربیت له سودو که لکه کانیا ن له خاوه نه که ی.

نازیه تی له باوه پرده ویه: هر بویه شه پیغه مبهری خدا نمونه ی بهر زبوه له نازیه تیدا له ناو کومه لی باوه پرداران. حه زه تی علی ده فرموی: (کنا إذا حمر البأس ولقی القوم القوم إتیقنا برسول الله فما یكون أحد أقرب إلى العدومنه) وقال أيضا (لقد رأیتنی يوم بدر ونحن نلوذ بالنبی وهو أقربنا إلى العدو وکان من أشد الناس یومئذ بأسا)

به پاستی نه وه ته نه باوه پرده موسلمان وا لیډه کات که نه و گیانه ی له پیناوی به دی هیانی نامانچ و باوه پرده که ی و، نه هیشتن و لبردنی دوژمنی دوژمن کارندا و پاریزگاری و سهره وری شهره ف و نابروی گیانی شیرینی به که م ده زانی و، له و پیناوه دا پیشکه شو به ختی ده کات، وه به پاستی ته نه باوه پرده که نازیه تی و نه به ردی خو نه ویستی به حه زه تی (خالد) ده به خشی که له پیناویدا گیانی ببه خشی که ناماده ی (۱۰۰) سد جهنگ بووه و جیگه یه کی ساغی نه ماوه که شیرو رمب و تیری بهر نه که ویت. له کوتايشدا له سهر جیگای ماله ووی به پازیبون و قایلی ده مری و، فرمایشته بهر پرده که ی له جیهاندا ده نگده اته وه که ده فرموی: (لانا مت اعین الجبناء) واته: چاوی ترسنوک ناخه ویت. وه به پاستی نه و باوه پرده و له حه زه تی (نه بوبکر) بکات نه و وشه جوانه هردم دره وشاوه بیت که ده فرموی (احرص علی الموت توهب لك الحیاة) واته: به خه م و تهنگی مردنه وه مبه، زیانت پیډه به خشی. به لی به پاستی هر باوه پرده که و له موسلمان بکات هردم خو نه ویست و خوږاگریټ بهرامبر هه موو پیشه اته کانی ژیان: هره وکو خدا ده فرموی: {الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهِنَّ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ} آل عمران/۱۷۲-۱۷۴

له پیشه وه واته ی نه و نایه ته مان کرد.

ئەي محمد لە من ناترسی

أما تخافني يا محمد

دەگێر نەو پیاویك لە ھۆزی (مەحاریب) خۆی ئامادەي سەفەر كرد و لە ماڵەو دەرجو بەرەو لای پېڤەمبەر: بە ھیوای كوشتنی! كاتێ گەیشتە لای پېڤەمبەر سەیری كرد لە جیگەیهك دانیشتووە و شیرەكەشی لە دووری خۆی ھەلواسیووە، بۆیە كاپرا پەلاماری شیرەكەي داو بەدڵنیاوییەو گوتی: محمد ئەھا شیرەكەت سەیری بكە! پېڤەمبەر ﷺ فەرمووی: بەلێ ئەو شیرەكەمە، ئەو كاپرایەش بەشیری پروتی پای دەوێشانو، پرووی كردە پېڤەمبەر و لێی نزیکدەكەوتەو، بەلام خودا پارێزگاری لێدەكرد گوتی: ئەي محمد ئیستا لە من ناترسی؟ وا بەشیری پروتەو بەرامبەرت پراوەستاوم؟ پېڤەمبەر ﷺ فەرمووی: ئانە خێر لێت ناترسم خودا لە تۆدەم پارێزێ بەو جۆرە ئەو پیاو ھەر دەپۆیشتە پیش و ھەرەشەي دەكرد، بەلام ھیچ توانا و دەسەلاتێكی دەست درێژی نەبوو، ھەتا شیرەكەي لە دەست كەوتو، پېڤەمبەر ﷺ خودا. پەلاماری داو ھەلیگرتەو ئەو پرووداوە لە جەنگی (ذات الرقاع) پرویداوە كە بەپراستی زۆر دلتەزینەكە ئازایەتی و نەبەردی و، خۆپاگری و، دامەزراوی باوهری پتەوی پېڤەمبەر ﷺ خودا بەدیار دەخات.

لە باوكی عمارە بگەرێن بەپراستی جانیوی زۆرم بە برازاكەي داو

دعوا أبا عماره فقد سببت ابن أخيه

جاریکیان (ئەبوجەھل) لەلای كۆی (سەفا) بەلای پېڤەمبەردا تێپەری زۆر جانیو قسەي ناشیرینی پێوتو، زۆریاسی كەموكوپی و بێدەسەلاتی، لاوازی، ترسنۆکی پېڤەمبەر ﷺ گوت: ھەتا وەرەز و بیتاقەت بوو: ئینجا پېڤەمبەر ﷺ بەجێهێشت و، پۆیشت بەرەو چایخانە و یانەي قوڕەیشیەكان لەلای كەعبەو، لەگەڵیان دانیشت: پېڤەمبەر ﷺ جانیوكانی زۆر پیناخۆش بوو: وەرەز و بیتاقەت بوو بەلام، ھیچ وەلامی ئەبوجەھلی نەدایە وە. لەو كاتەدا كارە كەروپیش

پوختەمبەر: له بەسەر ماته گەزگەزانی پێغه مەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

خەزمەتیکی (عبداللهی کۆپی جودعان) لە مائی خۆیانەو گویى لێدەبیّت. کەئەو
هەموو قسە سوک و ناشیرینانە بە پێغه مەبەر دەلێت. لە دواى ئەو بەچەند ساتیکی
کەم (خەزمەى کۆپی عبدالمطلب ﷺ) بە چەك و تیرو کەوانەو لە پراو دەگەپایەو،
بۆیشتە کەعبەو تەوافی کرد. چونکە عادەتی خەزمە وەها بوو لە هەر شوێنیک
نەگەپایەو هەتا زیارەتی کەعبەى نەکردبا نەدەپویشتەو بۆ مال. لە دوایدا
بەرەو مال گەپایەو، بەلای یانەى قورەیشیەکاندا دەپوات و سەلامیان لێدەکاو
وتووێژیان لەگەڵدا دەکات: خەزمە بەرپزترین گەنجی قورەیشیەکان بوو،
ئێنسانیکی بەتوانا و بەهێزبوو: چاوی بەکارە کەرەکەى (عبدالله ی کۆپی
جودعان) دەکەوێت و پێى دەلى ئەى (باوکى عەمار) ئەگەر تۆزیک پێشی ئیستا
کۆپی بڕایەکەت محمدت دەدیت لێرە دانیشتبوو: ئەو جەهلی کۆپی هوشام بەلای
داها ت چی پێدەوت؟ زۆر شتی ناشیرین و سوکایەتی و زۆری ئازار پێگەیاندا هەتا
ئەبوجەهل وەرەز بوو پویشت. بەلام محمد هیچ قسەى نەکردو، لە دواى ئەو
ئەویش پویشتەو. خەزەرەتی (خەزمە) لەگەڵ ئەو هەموو پز و پایەى کە هەیبوو:
زۆر رقی هەستاو، دەستی کرد بە گەپان بەدواى ئەبوجەهل دالەلای کەس ئوقرەو
پراوەستانی نەبوو: هەتا چاوی بە ئەبوجەهل کەوت لەلای یانەى قورەیشیەکان
دانیشتەو. خەزمە پەلاماری داو کە وانەکەى لەسەر سەرى داو لایەکی سەرى
شکاند، پێیگوت: ئەتۆ قسەى ناشیرین بە کەسێک دەلێی، کە ئەمن لەسەر رێبازی
ئەومو، ئاینی ئەوم وەرگرتوو، ئەگەر ئازاو پیاوی ئەوقسانە بۆمن دووبارە بکەو،
بەلام ئەبوجەهل هیچی نەوت، کۆمەلێک لە پیاوانی هۆزی مەخزومی بەرەو پوی
خەزمە بوونەو بۆ پشتیوانی لە ئەبوجەهل بەلام ئەبوجەهل هاتە قسەو گوتی: لە
باوکى عەمارە گەپێن، بەپراستی من زۆر قسەى ناشیرینم بە کۆپی براکەى گوتەو:
خەزەرەتی خەزمە ﷺ زۆر خوێراگر و بەئارام بوو لە شوێنکەوتنی ئاین و بەرنامەکەى
پێغه مەبەر ﷺ.

شهید عرش و کورسی خودای بۆ ده له زړی

شهید اهتز له العرش

کاتى هيرشى بى باوه پان تين و هيزىكى زورى کرده سهر باوه پداران و، گه ماروی مه دینه یان داو، ویستیان به هیز و دهسه لاتیکی ته واوه وه بپوڼه ناوشاری مه دینه وه له وکاته دا دوو سوپای زور گه وره بهرامبه ری یه کتر پاره ستا بوون و تیرهاويزان تیربارانی یه کتریان ده کرد. پیغمبره ری خوداش له لایه که وه به ئاماده باشی ته واو له سهر ولاغه که ی پاره ستا بوو. (سه عدی کوپی وه قاس) یش چاودی ری سنوری شاری مه دینه ی ده کرد، هه تا دوورمن دزهنه که نه ناوشار. بیباوه پان هه ولیانده دا چه شارگه یه که بدوژنه وه له ویوه کاره گانی خوین ئه نجام بدن: زوره ولیان ده داو چهن دین هیرشی یه که له دواى یه کیان بۆ ده کرد. هه تاله ئه نجامدا (جیهادی کوپی قه یسی کوپی عهرقه ی) توانی به لیدانی تیریکی جهرگ بپروکوشنده ده ماری سهره کی خوین به ری سه عدی بری (جیهان) هاواری ده کردو و ده یگوت بزائن ئه من کوپی (عهرقه م) (سه عد) یش به لاشه ی خویناویه وه وه لآمی دایه وه گوئی: خودای گه وره ده موچاوت له ناو ناگری بۆزه خ عاره قاوی بکات: خوین له لاشه ی سه عد ده هاته خوار و له به ری ده پۆ یشته ئینجا خیرا به هانای گه یشته و، دهرمان داویه کی کاتیان بۆ کرد بۆئه وه ی خوین به ری هه که ی بوه ستی، پیغمبره (ﷺ) فه رمانی داپه شمائی که له ته نیشتی خویه وه بۆ سه عد هه لبدن بۆ ئه وه ی سه عد له ژیر چاودی ری خو ی دابیت. ئینجا سه عد سهری به رز کرده وه بۆ ناسمان و گوئی: (اللهم انک تعلم انه ليس احد احب إلى من ان اجاهد فيک قوما کذبوا رسولک و اخرجوه، اللهم اظن انک قد وضعت الحرب بیننا و بینهم فان کان بقى من حرب قریش بشیء فابقنی لهم حتی اجاهد فيک، وان کنت قد وضعت الحرب بیننا و بینهم فافجرها واجعل موتی فیها ولا تمتنی حتی تقرعینی من بنی قریظه)

بهو جوړه پیغمبره و موسلمانان چهن د شه ویک له ژیر گه ماروی بیباوه پاندا بوون: دوا یی له بهر خودا پارانه وه. ده یان فه رموو: (اللهم انی انشدک عهدک و وعدک، اللهم منزل الکتاب سریع الحساب اهزم الاحزاب) خودای به به زه یی دوعا و نزا که ی

پوختەبەندە لە بەسەر مەتەنە گەنەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاتە رسول (ﷺ)

پێغەمبەری وەرگرت. خودای بە دەسەلات بەشەو بایەکی زۆر بەهێزی ھەلکرد،
دونیاى کردە تەپ و تۆزو تەتومان ، بە جوړیک ھێز و سوپای (ئەحزاب) ی
پەرتەوازە کردو، توانا و دەسەلات یان نەماو، پێش و بەردەمی خۆیان نەدەدیت.
بەو جوړە خودای بە دەسەلات باوەردارانى پاراستو، پرگاری کردن لەو سوپا
گەورە و بەهێزەى بێباوەران. موسلمانانیش سوپاس و ستایشی پەرورەدگاری
مەزنیان کرد. ئینجا لەدوای ئەو بەلایەى کە بەسەریاندا ھات مەیدانى جەنگیان
چۆل کردوگەپرانەوہ دواوہ. لەدوای گەپرانەوہى سوپای ئەحزاب، پێغەمبەری خودا
ھەلۆیستیکى وەرگرتو، بیرى دەکردەوہ لەوہى کەخودای گەورە پق و قینی لەو
شوینە گرتووەو تۆرە بووہ، لە بەو ھەلۆیستى نامرۆفانەو دووژمن کاریان بۆ
ئیسلاام و موسلمانان و، ھەلۆەشانەوہى ئەو پەیمان و بەلێنەى کەدابوو یان. لەدوای
ئەوہ موسلمانان (٢٥) بیست و پێنج پوژ ئابلقو و گەمارۆى ھۆزى (قەریزە)یاندا لە
دوای ئەوہ جولەکەکان نوینەریان بۆ لای پێغەمبەر نارد کە پێگەیان پێدەن و
وازیان لى بەینن کەکوچ بکەن بۆ (ئەزروعات) لەولاتی شامو، ھەرچى مال و مولکى
مەدینەیان ھەبە بۆ موسلمانانى بەجى بەیئن. بەلام پێغەمبەر لەبەر ئەو ھەموو
دووژمن کاریانەیان داوايەکەى لیوہرنەگرتن و قبولى نەکرد. فەرمووی: بایەکیک
دیاری بکەن بۆ ئەوہى ببیتە دادوہرى نیوانى ئیئەو ئەوانیش: کاتى جولەکەکان
زانیان ھىچ پێگای چارەکردنیان نییە، بە بى خو بە دەستەوہدانو، ھەلبژاردنى
دادوہرىک لە نیوانیاندا، بۆ ئەو مەبەستە (سەعدى کوپى مەعان) یان کردەدا دوەرى
نیوانیان. ئینجا پێغەمبەر داوای لە(سەعد) کرد کە لە بن خەیمەکەى بریندار و
کەوتبوو بیت و دادوہرى نیوانى موسلمانان و جولەکەکانى ھۆزى قەریزە بکات:
سەعد لەدوای ئامادەبونى نوینەرى ئەو دولایەنە راپۆرتى ئەو ھەموو زولم و ستەم
و غەدرەى کە ھۆزى قەریزە بەرامبەر بەموسلمانان کردویانە، کەئاخرشەپو
جەنگیان، ئەو شەپى خەندە قەیە ، کە زۆر نزیک بوو موسلمانان شکستى تەواو
بەینن و، شارى مەدینە داگیر بکەن، خستى پووخویندیەوہ. ئینجا زۆر بە ئازا و
بویرانە، لەگەل زانیاریەکی تەواو دادگەریانە، بە بیکاریکى دووژمنکارانە وەکو

پوخته په ځه له به سمراته څرنگه ځاني پيغمبر (ﷺ) هېماته من حياه رسول (ﷺ)

نوښته پري راسته قينه ى همدوك لا ، چونكه نه گهر نه وراستى و دوستايه تيه نه بایه ،
جوله كه كان هليان نه ده بژارد . يه كه م فه رمانيكى دادگه ريانه گوتى : ده بى شهركه رو
جهنگاوهره كانى هوزى قوپه ريزه بكورزين و ، سهردا بگيرى و ، به سهر موسلماناندا
دابه ش بكرى . ئينجا پيغمبر ﷺ فه رموى : ئه ى (سه عد) به استى دادوهره كه ت
به گوږه ى فه رمان و دادوهرى خدا بوو ، وه هوى په زابون وقايلى خداو ، ته واوى
باوهرداران بوو ، كه به راستى هر به و شيوه يه ش له ئايندا فه رمانت پيكر اوه . له
دواى ئه وه پويشته ناو شارى مه دينه و فه رمانى چالنه لكه نديان داويك به يه ك
جوله كه جهنگاوهره كانيان هيټاو له سهر ياندان و له و ناوچالنه يان هاويشتن و
شاردياننه وه . له دواى ته واو بوونى دادوهره كه ، سه عد گه پرايه وه بو بن په شماله كه ى
و ، برينه كه ى كه به ټاگر سوتيندرا بوو (كه وى) كرا بوو ، خوينى ليده هاته وه ، بويه
بو دووهم : جار كه ويكرايه وه ، به ټاگر داخ كرا ، دووباره خوينى ته واوى له بهر
دهر وېشت و ته واو (نه زيف) ببوو هيچ چارى بو نه كرا و گيانى دهرچوو ،
شه هيدبوو : له دواى ئه وه هره ته جبرائيل هاته لاي پيغمبره ى ﷺ خداو
فه رموى : ئه ى محمد ئه و كه سه كنيه كه دهرگاى ئاسمانه كانى بو
كراوه ته وه وعه رش و كورسى خداى بو له رزيوه ؟ پيغمبره ى ﷺ خدا تاك و ئه و
كا ته نه يزانيبوو كه سه عد مردووه ، بويه خير ا پا په رى و پويشته بن په شماله كه ى
سه عد و ، سهرى كردگيانى دهرچوو ، ئينجا تهرمه كه يان له ژير په شماله كه هيټايه
درو نوو بژيان له سهر كردووبه ره و جيگاي هه تا هه تايه يان هه لگرت بو
شاردنه وه ى ، هاوپتيانى پيغمبره ى گوتيان : ئه ى پيغمبره ى ﷺ خدا به خوا ئيمه
چه ندين تهرمى مردومان هه لگرتووه به نه دازه ى ئه و تهرمه ش نه بووه ، له و تهرمه
قورس و گراتر بووه ، به راستى نه و تهرمه هيچ وه زن و كيشى تيډا نيبه و زور
سوكه ، پيغمبره ى ﷺ فه رموى : چوڼ واسوك و بيوه زن نابيت ، كه چه ندين فريشته
و مه لنيكه تى خدا له ئاسمانه وه دابه زيوون و ، تهرمه كه يان هه لگرتووه ، كه تا ئيست
نه مديوه نه وه نده فريشته دابه زنه خواره وه .

ئازایەتى له جهنگ و شهردا

الشجاعة فى الحرب

ههگیرنهوه کاتى (سهعدى کورى وه قاس) ﷺ گه‌یشتە نزیکى ده‌ریای (دجله) شارى مه‌دانن (یان لى) به‌ده‌رکه‌وت سه‌یریان کرد هه‌تا چاو بر ده‌کات شار و ئاوه‌دانى و خوش یه‌و، چاویان به‌باله‌ خانه‌و کۆشکه‌کانى (کسرى) که‌وت جوانى و رازاوه‌یى و گه‌وره‌یى ئه‌و باله‌خانه‌هه‌ بیۆینه‌بوون: بیروپریان واکرد که‌ هیچ که‌سیکیان له‌سواری ولاغه‌کان یان دانه‌به‌زنو، به‌بى‌ که‌شتى و به‌له‌م به‌سه‌ر ده‌ریادا بپه‌رنه‌وه! که‌ به‌پراستى ئه‌وه‌ش کاریکی زۆر دژوار و ده‌گه‌مەن و نوێکار بوو به‌لایانه‌وه: بۆیه له‌پیشه‌نگى هه‌مویانه‌وه (عاصمى کورە عه‌مر) له‌گه‌ل (٦٠٠) شه‌ش سه‌ده‌نه‌فه‌رى چاپوک و پزگارکه‌ر، پویشن هه‌تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر که‌نارى ده‌ریاو، ویستیان یه‌که‌مین کۆمه‌ل که‌ له‌و ده‌ریایه‌ ده‌په‌رنه‌وه ئه‌وان بن، به‌لام هیندیک له‌ پیاوانى ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ پاراو دو دل‌بوون له‌توانای په‌رینه‌وه‌ی سه‌ر ده‌ریا. بۆیه (عاصم) ئه‌و ئایه‌ته‌ی بۆ سوپای جه‌نگاوه‌ران خوینده‌وه: {وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُؤَجَّلَاتُهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّكِرِينَ} آل عمران/١٤٥ واته: ده‌بى‌ ئیمه‌ زۆرباش بزانی هه‌چ که‌سیک به‌ بیویستى خودا نامریت و هه‌تا ئه‌و کاته‌که‌ خودای به‌ توانا بۆی دیاری کردووه، ئه‌وه‌ش وامان بۆ ده‌رده‌خات که‌ هه‌رگیز له‌مردن نه‌ترسینو، هه‌موو ئیشوکاره‌ جوانه‌کانمان به‌چاکى پاپه‌رینین. ئینجا ئه‌وانه‌ی که‌ ته‌نها ژيانى دونیا یان ده‌وێت هیندیکى پێده‌به‌خشین، وه ئه‌وه‌ی که‌ ژيانى دواپوژیشى ده‌وێت، ئیمه‌ هه‌رپێی ده‌به‌خشین، با ئاده‌میزاده‌کان خوێان سه‌رپشک بن له‌ کاروبارى ژيانى خوێاندا، دونیا یان ده‌وێت یان دواپوژ، وه له‌ پوژى دواى پاداشتى چاکان و سوپاسگوزاران ده‌ده‌ینه‌وه.

ئینجا (عاصم) سه‌رى به‌رزکرده‌وه و خۆی به‌دریادا داو، سوپایه‌که‌شى له‌دواى ئه‌و خوێان به‌ ده‌ریادا داو ده‌ستیان کرد به‌ په‌رینه‌وه بۆ پاراستنى که‌نارى ده‌ریا. له‌دواى ئه‌و (قه‌عقاعى کورى عومەر) ﷺ که‌ به‌شیکی له‌شکری یه‌ك بوو (الکتیبه

پوخته به ټول له بهر ماته ځړنگه کانی پیغمبر (ﷺ) قهرمانه من حیلة رسول (ﷺ)

الاولی): چاویکهوت به جهنگاوه رانی بهره و پیشهوه دپوښ، سهیری کرد وا دوژمن له پښتیا کی کهوه ناماده باشی دهکات بو ټهوهی لهو کاتی په پښهوه دا فرسه تیان لیږدینی و لیان بدن. قه عقاق فرمانیدا هر خیرابه هر (٦٠٠) شهش سده کهسو ولاغه کانیش یا نهوه له دریا بدن و پوښه ناوی بو په پښهوه وهک و عاصم و هاوړیکانی، به لام دوژمنانی بیباوهر که چاویان بهوکاره کهوت سه رسام و سرگردان بوون: که ټهوانه چین بهو جوړه له دریا ددهن؟! بویه ټهوه تیان به فرسه ترانی که له وکاته دا په لاماریان بدن و زهره ریان پیښگه یهن، هر خیرا پیاه نازاو جهنگاوه ره کانیان نارد که نه هیلن په رنهوه به سهلامه تی و، شه ریان له گه لدا بکه. له وکاته دا (عاصم) هاواری کردو و فرمووی: خیرا کهن تیر ټه نازده کان به تیره کانیان چاویان کویر بکهن بهو جوړه سوپای ترسو و سام (کتیبه الاهوال) هموویان به سهلامه تی په پښهوه.

مه ترسین

لن تراخوا

سهیری پیغه مبهری ﷺ خودا بکهن نازاترین و، به خشینه ترین و، جواترین، ټاده میزاد بوو: جاریکیان دانیشتوانی مه دیه گویان له دهنگه دهنگ و هراهه کی زور ده بیټ، هموو خه لکان ترسیان لیهاټ، که ټهوه دوژمنه و به سه ریان داداون: پیغه مبه ریش یه کیك بوو لهو که سانه ی که گوئی له ودهنگه ده بیټ هر خیرا خوی ټاماده دهکات و شیر و چهک له خوی دبه سستی و، سواری ولاغه که ی ده بیټ و به ته نیا له پیشی هموو خه لکه که به ره ولای دهنگه که ده پوات. زور ده گه پښ و هیچ به دی ناکات، له دوا ییدا ده گه پښهوه، له پښا چاوی به خه لکی مه دینه ده که ویټ ټهوانیش به ره ولای دهنگه که دپوښ له پښا چاویان به پیغه مبه ر ﷺ ده کوئی له لای دهنگه که وه ده گه پښهوه، پیغه مبه ر ﷺ پیان ده فرموئی: بگه پښهوه و مه ترسین و مه شله ژین هیچ نه بوو ټینجا هموویان ده گه پښهوه.

پیاوان میژووین دروستکرد

رجال صنعوا التاريخ

پێشەوای موسلمانان (عومەری کوپی خەتاب) ﷺ هەتا کاتی کۆتایی هاتنی جەنگی (یرموک) نەگیانی ئاسودەیی و ئارمی بەخۆیەو دیتو، وە نە چاوەکانیشی چوونەخەو هێلاکی تێدا نەمیشت. فەرمانیکی بۆ سەرکردەکانی جەنگ دەرکرد لە سەروی هەموو شیانەو (ئەبو عوبەیدە کوپی جەراح) ﷺ داوای لێکردن کە بە تەواوی چاودیتری سوپای پۆم بکەن لەو پێگایانەی پێیدا دەپۆن، لەکوێش کۆ دەبنەو. وە فەرمانیدا کە (ئەبو عوبەیدە کوپی جەراح) ﷺ، لەگەڵ خالیدی کوپی (وەلید) ﷺ بۆلای باکووری شام بپۆن بۆ ئازادکردنی ولاتی سوریا (دیمشق) وە (عەمری کوپی عاصو، شەرەبیلی کوپی حسەن) ﷺ بەرەو فەلەستین بپۆن وە سوپای پۆم لە (بەتخەلو، ئەجنادەین) کۆبونەو و پشتیان زۆر بەهێزە بە سەرکردە ئازاو پالەوانی پۆم (ئەتریۆن) چونکە ئەو سەرکردە گەورەترین پالەوانو، زیرەکو و هوشیارترین سەرکردە پۆم بوو. ئەو ئەتریۆنە وای بەباشزانی، هەموو سوپای پۆم لە فەلەستیندا لەیەک شوێن کۆبکاتەو، بۆ ئەوەی فەرمان دەی سوپا هەمووی بە دەستی خۆیەو بیئت و پەرتەوازەو، پچر پچر نەبن و بە ئاسانی بکەونە دەستی موسلمانانەو، تێکیان بشکێنن. وە لە فەلەستینیش زۆربە سوپایەکی بەلای (ئەجنادەین) دابرد و لەوەی کۆی کردنەو، بۆ ئەوەی لەو سەرخاکە لەگەڵ موسلماناندا بجەنگی و سوپایەکی لەوێ پارێزراوتر بیئت کە جیگەو شوێنەکی باشتر و شیاوترە لە شوێنانی ترو، قەلاو تەلاریکی زۆر گەورەو بەهێزی لێبوو، کە بە تەواوی مانا پشتیان بەوقەلایەو ئەستور بوو. کاتی عەمری کوپی عاص ﷺ چاوی بەو سوپا زۆرە بێشومارە پۆمکەوت، کە هەرچی پێویستی شەربیی تەواو نامادەبوو لەخواردن، لەچەک، لەتۆپو، بارخانە، و لاخی سواری ئەوکاتە، وە سەرکردەکەشیان بەزاناو بلیمەت و فیلبازو ساختە چی ناوی دەرکرد بوو. وە (عەمری کوپی عاص) ﷺ یش سەرکردەیهکی لێهات و زاناو ئازاو، زیرەکو و شارەزا بوو. هیچی لە ئەتریۆن کەمتر نەبوو بەلکو بەهۆی باوەرو

پوختە بە ئۆرە لە بەسەر هاتە ئۆرنگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) هەمانە من حیاە (محول) (ﷺ)

ئیمانەکی زۆر بە هیژترو بەتوانا تر بوو لە ئەتریۆن. وە پشت ئەستور بە خودا و باوەرە کە، هیواو ئومیدی سەرکەوتنی هەبوو بە یارمەتی و پشتیوانی خودا. (ەمری کوپی عاص) ھەر خێرانامە یەکی بۆ ھەزەرەتی (ەومەری کوپی خەتاب ﷺ) نوسی باسی زۆری سوپای پۆم، چەك و بارخانەیان و، باسی ئازایی و فیلبازی و ساختەچی ئەتریۆنی تێدا نوسی: وە داوای ھاوکاری و یارمەتی خێرای لێکرد، بۆ ئەوەی خێرا بەسەر دوژمندا بدات، لە ئەجنادەین، کاتینامە ی ەمر گەیشتە خەلیفە ی موسلمانان و، خویندیەو داوای خێراترین یارمەتی و ھاوکاری دەکات بۆ ھێرشکردنە سەر سوپای پۆم ھەزەرەتی ەومەر ﷺ دەستی کرد بە پیکەنین و ھەر بە پیکەنینی شەو بە ھاوڕێییانی دەورووبەری خۆی گوت: بەراستی برايان ئێمە بە ئەتریۆنی موسڵمانان لە ئەتریۆنی پۆماندا، ئینجا سەیر بکەن خوێشی چۆن تەواو بڵاودەبیته. ئینجا (ەمری کوپی عاص ﷺ) زۆری ھەولدا کە کەسیکی شارەزا بدۆزیتەو بۆ تێپەرێبون بەسەر ئەو تەنگە تاو ناخۆشیانە ی پۆمەکان یان کەسیکی وە ھا بێت شارەزای ڕێگای پۆیشتنی ناو قەلاو، تەلارە کە بێت و، لەو چال و خەندەکانە ی لە پێدا بەر بەست و نادیارن، شارەزای ھە بێت بۆ ئەوەی بە ئاسانی بتوانن بڕۆنە ناو قەلاکەو. بەلام، کەسیکی وای دەست نەکەوت. ئەمجارە پیلانیکی تری ڕیکخست بۆ ھێرش بردنە سەر ئەو قەلا یە، ئەویش ئەو بوو ھەولێ زۆریدا بۆ دۆزینەو ی ناریکی و ناتە واویەکانی ناو پیزەکانی دووژمن. بۆ ئەوەی دەست پێشخەری لە ھێرش بردن بکات و، دووژمن تێیدا سەرفراز نەبێت و، ھیچ سودی بە دەست نەھێنن. بۆئەو مەبەستە (ەمر) نوێنەریکی نارد بۆ لای (ئەتریۆن) بۆ گۆڕینەو ی بیروپا، دۆزینەو ی چارە سەریەك بۆ ناشتی و، نەھیشتن پێژانی خوین لە نیوانیاندا: وە نوێنەرە کەش وای تێگە یەندرا بوو کە بە ئازایی و زیرەکی لە گەل و تووێژێ ئاشتیدا بتوانی ڕێگە چارە یەکی باش بۆ ھێرش بردن لەو سەفەریدا بدۆزیتەو بەلام، بە داخەو ئەویش سەری نەگرت و نە ی توانی و ھەلیکی بۆ ئەو ڕێگا یە ڕیکنە کەوت و، ھیچ ڕێگە چارە یەکی نە دۆزیەو. تەنھا ھاتە سەر ئەو بیروپایە کە (ەمر) بۆ خۆی ئەو کارە ئەنجام بدا، ڕیکخەری پیلانە کە بێت،

پوختەبەند، لە بەسەرمانە ئەرگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

نەمجارە بۆ خۆی وەك و نوێنەری (عەمر) خۆی ئامادەکرد و پوێشت بۆ لای
(ئەتریۆن) بەلام زۆر بە نەینیی و چاپوكانە كاری دەکرد، نەبادا پیلانەكە ئاشكرا
بیت و (ئەتریۆن) پێی بزانی كە ئەو نوێنەرە بۆ خۆی (عەمری كۆپى عاصە)
چونكە ئەو پیلانە ئاشكرا بێت كوشتنى مسۆگەرە. (عەمر) پوێشتە بەردەرکی
قەلاو زۆر بە ئاگادار و زانایی دەپروانی، وێنەى قەلاکەى بەباشی دەگرت،
نەیزانی چیدەكا و چۆن دەپوات. لە دواى چوونەلای (ئەتریۆن) وەك و نوێنەری
(عەمری كۆپى عاصﷺ) هەردوکیان دەستیان بەوتووێژى ئاشتى كرد. زىرەك و
دانایی (ئەتریۆن) لە وتەكانى (عەمر) كەوتە گومانەوه، لەدلى خویدا گوتى: بەخودا
ئەو پیاوێ یان (عەمرە) یان راویژگارى تەواوى (عەمر)؟! ئەگەر ئەوه بكوژم
بەراستى كاریگەرێكى زۆر و تەواوى لەسەر ئەو گەل و سوپایە دەبێت! بۆیە
(ئەتریۆن) بەنەینى لەگەڵ سەربازێك لەپاسەوانەكانى دوا و گوتى: هەر كاتى ئەو
عەرەبە لەگەرانەوهى گەیشته فلانە شوێن لێى بدەن و بیکوژن؟ بەلام (عەمر)یش
بەزىرەك و دانایی خۆى، لەساختەو تەلەكەبازى (ئەتریۆن) تیگەیشته كەچى
نیهتێكى خەراپى هەیه. بۆیە بە (ئەتریۆن)ى گوت: ئەى سەركرده من گویم لە
وتەكانى تۆ بوو، تۆش گویت لەوتەكانى من بوو، بە راستى وتەكانت كاریگەریەكى
زوورى لەسەرم هەبوو، بەلام لەبەر ئەوهى من یەكێكم لەو (١٠) دە نەفەرەنى كە
حەزەرەتى (عومەر) ﷺ ناردوینى كە ئاگادارى هەلسوكەوتى (عەمرى كۆپى عاصﷺ)
بكهین بزانی چیدەكات، بۆیە دەبى ئیستارێگەم پێبەدى دەپۆم قسە لەگەڵ ئەوانى
تريش دەكەم، هەموومان پێكەوه دەگەرپێنەوه بۆئێرە، ئینجا ئەگەر بیر و هەستى
ئەوانیش وەك و هەستى من بوون، ئەوه هەموو سوپا و سەركرده لەگەڵمان دایەو،
زۆر باشە، خو ئەگەر بیروپاى ئەوان وانەبوو، ئەوه ئەوان دەگەرپێنەوه، منیش
لەژێر فەرمانى تۆ دادەبم. كە (ئەتریۆن) گوێى لەوتە بوو، گومانەكەى لەدل
دەرچوو نەماو، ئەو سەربازەى كە بەنەینى قسەى لەگەڵدا كرد، گەراندیەوه بۆ لای
خۆى، بۆ ئەوهى ئەو فەرمانە بەجێنەهێنى كە پێى سپاردووه. ئینجا بە (عەمر)ى
وت: بڕۆ هاوڕێكانت بهێنە؟ (عەمر) گەراییەوه بۆ لای سوپا و سەربازەكانى، لای بە

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گۆرنگەمانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

هیچ لایەکدا وەرنەگیرا. وە هیوای گەپانەوێ جاریکی تری نەبوو بۆ لای (ئەتریۆن) بگەڕێتەو. لە دواى تەواوی پیلانەکە و پزگاربوونی (عەمر) ئەتریۆن گوتی: بەپراستی ئەوکابرایە بەزیرەکی و دانایی فریوی دام و هەلی خەڵە تاندم: زۆر لەمن زیرەک تر و زۆر زاتر بوو؟ لە دواى ئەوێ کە ئەو هەوالە گەیشتەو (عومەر) فەرموی: بەپراستی (عەمر) بەسەر (ئەتریۆن) دا سەرکەوت، ئای (عەمر) بەخودا سویندت دەدەم. ئینجا (عەمری کوپی عاص) بەهۆی زیرەکی و دانایی و نازایەتی سەرکەوت بەسەر ساختە چیی و پالەوان و، قیلبازترین دووژمنانی.

کاتی ئەو نەهاتوو کە سوارچاکان بکەوێ پێیان

أما آن للفارس أن يترجل

لە کاتی کدا کە (حەججی کوپی یوسفی) سەقەفی تەنگ و بێزاری بەسەر (عبداللەه) کوپی زوبەیر) دا هەلچنی کە جینگە و پەناگەى لەناو حەوشە و حەشارگەى (بیت اللە الحرام) بوو: کاتی یەك لایە نەکردنەوێ جەنگی یەك لایى لە نێوانیاندا: لە کاتی کدا کە هاوێ و، لایەنگر و یارمەتیدەرانیان لێیان دوورکەوتبۆنەو، وازیان لێ هێنا بوو (عبداللە) پۆشیشتە لای دایکی کە (ئەسمائەى کچی ئەبوبەکرى صدیق) بوو خاوەنى دوو پشیتین (ذات النطاقین) و تووێژى لەگەڵدا کردو و گوتی: ئەى دایە زۆربەى هاوێ و کەس و دۆستانم وازیان لێهێناوم و لێم دوورکەوتوونەو هەتا تەنانت کوپ و خیزان و خانەوادە کەشم. تەنها چەند کەسیکی کەمى بێتوانام بە دەورەو ماوە کە توانای بەرامبەرى و پارێزگارى و، خۆپارێزگارى زۆر کەمە و لە جەنگدا بێتوانان. بەلام بۆ لایەنى سەروەت و مال بەخشین هەرچیم بوێ پێم دەدەن و دەیبەخشن. ئینجا ئەى دایەگیان تۆش فەرمانت بەچییه؟ دایکی گوتی: پۆلە کەم تۆ بۆ خۆت زۆر باشتر خۆت دەناسی، ئەگەر دەزانی حەق بە تۆیە و لەسەر پراستی، وە هەول و کۆشش دەکەیت بۆ بەدەستھێنانی ئەو پراستیە؟ ئەو پامەوێستى و، بڕۆ بە ئەنجامی بگەیهنە. لەسەر ئەو پێبازە پراستەش بوو، کە هاوڕییانت کوژران، خۆت وایمە کە کە مندال و گەمژەى ھۆزى (ئومەيە) گالتەت پێیکەن و، بەسەرتا

پوخته بھڙ لہ بہہ مر ماتہ کُرن گھٹائی پڙھم بہر (ﷺ) قہماتہ من حیاة رسول (ﷺ)

زانیو، گھردن کہ چیان بؤ بکھی، وہ ئہ گھر لہو کارہشتدا مہ بہستت تہنہا بؤ
دہستکہ وتی مال و سامان و دہسہ لاتہ۔ ئہوہ تۆ خہراپترین و بہدبہ خترین
نادہ میزادی، گیانت بہہدہر لہ دہستت دہدہی، ہرچی لہ گہل تۆشدہا ہروات و
بکوژری ئہوہ بہدبہخت و خہسارہ تمہندہ۔ کوہم گھر تۆ دہلئی من لہ سہرہ حق و
راستیم، ئہوسستی و، لاوازی و، بیہیزی خۆت و، ہاوپییانت بؤچی! بہراستی ئہو
سسیتیہ کاری مروقہی نازاد و سہرہست و، باوہر دار نییہ! ہہرچہند لہو دونیا یہدا
بہزہبونی و لاوازی بژیہی؟ باش بزانیہ کوہری (زوبہیر) نہمان و کوشتن باشترین
دہسکہوتہ۔ سویند بہخودا لیڈانی شیر و تیر لہ سہرہیژ و قوت و سہرہری و
دہسہلات، بہلای منہوہ زۆر خۆشہویست تر و باشترہ، لہ قامچی و شوپرکیک، لہ
ملکہچی و داماویدا۔ دواہی (عبداللہ) گوتی: ئہی دایہ: من لہوہدہترسیم لہدواہی
بہرہرہکانی و بہرامبہری بدوہریم و دواہی سوکایہتیم پی بکری و ہلہمبواسن۔
دایکی گوتی: پۆلہکہم کھول کردن و پیست دامالینی بہران لہدواہی سہرہپرینی
ہیچ ئیش و نازار و زہرہری پیناگہیہنیت، کوہم ہہستہ بہدانایی و کارامہییہوہ
برؤ و داواہی یارمہتی و کۆمہکی لہخودا بکہ۔ (عبداللہ) لہدایکی نزیکبؤوہ و سہری
دایکی ماچکردو، گوتی: سویند بہخودا ئہوہی کہ تۆ فہرمانت پیکردم: ہیواو
ہلہوہیست و ناواتی من ببوہ، ہہر لہو پۆژوہوہ ہہتا ئیستا ہہرگیژ پشتہ بہ دونیا
نہبہستوہ و دونیاشم ئہوہندہ خۆش نہویستوہ، وہ لہبہر خودا نہپۆیشتموہ
مہیدانی شہر، نہوہکو لہ کار و فہرمانیکدا برق و قینم لیبگریٹ بہ نہزانی و
سہرکیشیہوہ، راستی بہناراست بزانی، بؤیہ ہاتمہ لای تۆپیم خۆشبوو بیرو پای
تۆش و ہرگرم و، پوگہشی و کارامہیی و، زانیاری تۆش لہگہل بیرو ہہست و
کارامہیی خۆم تیگہل بکہم۔ ئہی دایہ: تۆ وا ہہست بکہ لہ ئہمپڑوہ من کوژراوم
و، دلتہنگ و غہمبار مہبہ و خۆت تہسلیمی فہرمانی خودابکہ۔ ئہی دایہ: بہراستی
دنیا بہ کہ کوہرہکەت ہیچ پڙگہیہکی خہراپہی نہگرتوہ، کاریکی ناشیاوی ئہنجام
نہداوہ، وہ ہیچ کاری نامہردانہی نہکردوہ، وہ ہیچ کاریکی ستہم کارانہی نہ
لہگہل مروقہکان، وہ نہ لہگہل بہرنامہ و پڙیازہکہی خودا ئہنجام نہداوہ، ستہم

بوختەيمۇن لە بەسەر ماتە گۇرنگەگانی پېغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

لە هیچ بەندەو، عەبدو پەیمان پىندراویکم نەکردو. وە ھەر سەتەم و زۆرداریەکی
فەرماندارو ژێر دەستەیکیشم پىگەیشتبىت پىی قایل و پازىنەبووم، بەلکو
بەرپەرچىم داوئەتەو و پىم ناخۆش بوو و پىی قایل نەبووم، وە هیچ شتىکم بە
ئەندازەى رەزايون و قایل بوونی خوداپىی خوشتر و گەرەتر نەبوو، ئىنجا خودایە ئەر
پاساو بۆ گيانم ناھىنمەو، بۆ بىگوناھى و پاکبونەوھى گيانم ناکەم، چونکە تۆ
زۆر باشتەر لە من دەزانى، تەنھامن بۆیە ئەو دەلىم کەبىتتە دلدانەوھى دایکم،
لەدوای خۆم دلتەنگ و غەمبار و ئائارام نەبىت بۆم، ھەردەم دەم بەدوئا و پارانەو
بىت بۆم، دایکی گوتى: ھەردەم زوبان بە دوئاو دەم. ئىنجا ھەر کەسى کە لە
بەرامبەرت بەناپەوا دەکوژى، بزانەکە تۆ لەسەر حەق و راستى دەکوژى، لەدوای
ئەو دایکی سەرى بۆ ئاسمان بەرزکردو و وتى: خودایە بەزەبى و سۆزىت بەو بەژن
و بالا شوخ و شەنگو بەرزەدا بىتەو، ئەولاشە دەموشک و تىنۆ لە ئاوارەو
دەربەدەرى مەدینەدا، وە خودایە بەزەبى و مېھرەبانى لەگەل باوکى و لەگەل
منىشدابکەى، خودایە وا بۆ ئەو کارە بەتۆم سپاردو بە ھەموو کار و فەرمان و بەسەر
ھاتىکت پازى و قایل ھەرچى لەلای تۆوھى، خودایە: گيانى ئارامى و خۆراگرىم
پىبەدەى و پاداشتى ئارامگران و سوپاس گوزەرانم پىبەخشى، ئەو دوئا و نزاىانە بە
جۆرىک ھىز و غىرەت و ھەماسى (عبداللە)ى بزواندو، بەھىزو ھەماسیەو گەراپەو
ناو ھاوپى و دۆستەکانى، بەو غىرەت و ھەماسیەى ھىرشى بردە سەر دۆژمنو، بە
چاپوکی و باوھپىکی تەواو خۆراگر شەپى کرد، بەلام کاتىکی زۆرى نەبرد ھىرشى
تەواویان کردە سەرۆبە شىر و تىرلىيانداو کەوتە سەر زەوى و گيانى دەرچو. لەدوای
ئەو ھەر وەکو بۆ خۆى لە دوا پۆژى خۆى دەترسا کە ھەلىبواسن بەو جۆرە (حەجاج
عبداللە)ى لە دەروازەى دەرى مەدینەو ھەلواسى، ئەوئەندەماپەو ھەتا دایکی کوێر و
ناپىناى پۆیشت بەلایدا، دەستى بەسەر لاشەکەیدا دەگىراو، ئەو وتە بەرز و شىرینە
شکوئدارەى، لە زوبان دەھاتە دەرو دەیفەرمو: ئایاکاتى ئەو نەھاتو کە سوارچاکان
بکەونە پىیان. مەبەستى لەو وتەى ئەو بو ئایا وەختى ئەو نەھاتو کە لاشەى ئەو
پالەوانە لە سەردارى سىدارە بەیتنە خوار.

نازايه تي و پاله واني تي نافر هتان له جه ننگدا

شجاعة النساء في الحرب

سهي ه کچی عبدالمتلب و تي: (حساني کوږی سابت) له ته لاری (فارغ) له پوژي خندهق) له لامان بوو: نهو پوژه مندال و نافر هتمان له لایوو: کابرایه کی جوله که هر به لا ماندا دهات و دهچوو له دهوړه ته لاره که دهوړه ده داین. گوتم: نهی حسان) نهو جوله که ده بیښی به دهوړه ته لاره که دا ده سوږی، به راستی من لهو جوله که یه دنیا نیم که جوله که کانی تر ناگدار ناکاته وه، هوالی نیمه یانی پیرانگه یه نی و له دواوه به نهی نی نایه و پیغه مبر یش له نیمه بیئاگایه. نهی حسان تو ږو ږو لای و بیکوژه؟ حسان گوتی: نهی کچی (عبدالمتلب) خودا به حمت پیبکات نه تو ږو خوټ نه من ناناسی پیاوکی بیهیزو ترسنوکم و، توانای نهو کارانه م نییه، (سهي ه) گوتی: که (حسان) نهو ها وه لامي دامه وه سه یرم کرد هیچ شتيکم به لایه وه نه دیت: هر خیرا به په رویه ک سهری خوی پیچاو، کوله که و ستونیکم ه لگرت و، له سهر ته لاره که چومه خوارو، بهر و لای جوله که که پویشتم بهو کوله که و ستونه ی پیم بوو: که و تمه سهری به لیدان هتا کوشتم. دواپی گه پامه وه ږو سهر قه لایه که، و تم: نهی حسان نیستا نه تو ږو ږو خواره وه ږولای تهرمه که ی و پروتی بکه وه. له بهر نهو هی نهو پیاو بوو: ږویه پوتم نه کرده وه، حسان گوتی: به خودا کچی (عبدالمتلب) من هیچ پیویشتم به شته کانی نییه.

رهوشت

الأخلاق

خودای گه وره له قورثانی پیروژدا دهرباره ی رهوشت و ثاکاری پیغه مبر ده فرموی: {وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ} القلم/۴ واته: به راستی نهی محمد تو له بهر ترین پله ی رهوشت و خوی به رزو جوانی. پیغه مبر ی خودا ﷺ ده فرموی: (إِنَّمَا بَعَثَ لِأَتَمِّ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ) رهوشت گیان و ژیان و هلویشتی گهل و نه ته وه یه که: نه گهر گیان باش بوو نهو گهل و نه ته وه یه شش باش ده بیټ، به ژیانیکی به هیزو

پوختەبەخە لە بەسەر ماتە گۆرگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

سەر بەرز، ژیان دەباتە سەر، لە هەمولا یە کەو و یارمەتی و کۆمەکی و پشتی پێ دەبەستن و پێزدارانە پێزی لێ دەگیری. بەلام بە پێچەوانەو هەر گەلیک گیان و پەوشتی پوچ و فاسدبوو، ئەو ئەو گەلە سست و لاواز و بێهیز دەبێت و توانای پراوەستان و خۆپاگرتنی نامینی، ئەو گەلە دەبێتە هیوا و ئومیدی چلێس و چاو چنۆکان، ئامانجی دوورژمان. ئەو گەل و نەتەوێی کە لە کۆمەلە خەلکیکی پەرگەز جیاوازی دوور لە پەوشت و بەها بەرز و جوانەکانی قیەمی مەرقایەتی بێت: دەبێ پێز و نرخێ ئەو گەل و نەتەوێە چینی؟ تەنھا تۆز و خۆل و خاکیکی بێسوود. هەر پەوشت و کرداری جوانە سەربەرز و بەهای گەل و نەتەوێە بەبێ ئەوپەرەوشتە جوانانە هەموو زێڕ و خێر و بێری و لات بپێزێو بپیاپەخە، بۆیە دەلیین: پەوشت و پەرەفتارە بەهاکانی ئادەمیزاد، چەک و هیزی تەواوی لەبن نەهاتوی گەل و نەتەوێە، هیچ هیزیکی دەرەکی خۆی لەبەرەمبەریدا پاناگیرێت. بەو جۆرە پەوشتی ئیسلامی بەشیو و پەوشتی چاکە و باشی بێ سنور ناوێد دەکرێت، بەدەسلات و توانای تەواو گشتی دیاری دەکرێت، کە بەراستی تەواوی پەوشت و بەها جوانەکانی ئینسان لە دەرەنجام شوێنکەوتە ی دین و ئاینەوێە و، زامن و دەستەبەری چاکە و بێسنوری بەردەوام و گونجاو بۆ تەواوی بەرە ی ئادەمیزاد لە سەرچاوەی ئەو شتانەوێە هیزیکی کاریگەری پراستگۆی بەرپرسیاری تەواوی بە جیگەیهەر ئامادە دەکات، لە ئاشکراو نادیاریدا، لەخۆشی و ناخۆشیدا، چونکە چاودێری تەواوی ئەوکارە، خۆدای بەتواناو خاوەن دەسلاتە، نەدەخەوی و نەوێە و زیش دەباتەو، وە بەوردیلەیهکی ش ئە لە ئاسمان و نەلەزمین لێی پەنھان و نادیار نابێت: ئینجا هەرلەسەر ئەو پەوشت و پێوێرو پێوانە بوو باوەردارانی پێش و بوونە پێشەنگ و سەرورە ی بۆ ئازادکردن و سەرداری و لات، ئەوێش لە ئەنجامی خۆدایەستی، پراستی لە تەقوا و خۆپاریزیدا: وە لەپراستیشدا هیچ سەرچاوەیهکی پاکێ و خۆپاریزی و، خاوینی و، پراستی و، بەخشین و، لەسەرە خۆیی و وەفایی نابینی و بەدەست ناکەوی کەوێ و تەقوا و خۆپاریزی و، پابەندبوون بە بەجێهێنانی فرمانەکانی خۆداو دوورکەوتنەو لە تاوان و

پوخته بدم له به سهر ماتە گونگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

نافەرمانیەکانی باشترو چاکترییت. هەر لەسەر بنەمای ئەو پەروشت و پێبازە پاک و بەرزەبوو کە هاوێڵە بەپێزەکانی پیغمبەر راپەرین و ژیانیکێ سەربەرزانەیی کۆمەڵگای ئیسلامیان بەدی هێنا. وه هەر بەهۆی پەروشتی جوان و بەرزى بوو، ئالای سەربەرزى ئیسلام لەتەواوی سەرپۆی زەمین دەشەکایەوه: بەلام چۆن وانابیت کە ئەو هاوڕێیانە لە زانکۆ و کۆلیجەکانی پیغمبەر و سەرور و سەردار خویندویانەو هەر لەو خویندنگایەشدا دەرچوون و پێگەیشتون. ئەو پیغمبەر (ﷺ) کە خاوەنى تەواوی دەسەلات و بەتوانای ئەو بوونەومەرە لەباسیدا بفرمویت: (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ): القلم/٤.

من و هاوڕێکەم زۆر لەوه زیاتر پێویستترین ئەى عومەر

أنا و صاحبى أحوج إلى غير هذا يا عمر

دەگێرنەوه کەجولەکەیهک وامى (قرض) لەلای پیغمبەر بوو (ﷺ) ویستی داواى وامەکەى بکاتەوه لە پێشى کاتى هاتنى وامەکەى. لە پێگای مەدینه پێشى بە پیغمبەر (د.خ) گرت و بە تورپییهوه پەخنە لە پیغمبەر (ﷺ) دەگرى و دەلى: بەراستى ئێوهى هۆزى (عبدالمطلب) گەل و نەتەوهیهکن زۆر قەرز کوێرن و قەرز نادەنەوه خاوەنى، کاتى حەزەرەتى (عومەر) (ﷺ) چاوى پێدەکەوى ئەوا جولەکەیهک پێشى بە پیغمبەر (ﷺ) گرتوو و قسەى پێدەلى، زۆر تورپە دەبى و رقى هەلەدەستى و دەلى: ئەى پیغمبەرى (ﷺ) خودا پێگام پێدە لە گەردەنى بدهم؟ پیغمبەر (ﷺ) دەفرموى: ئەى (عومەر) (ﷺ) ئێمه و هاوڕێکەمان زۆر پێویستمان هەیه بۆ شتیکی تر بێجگە لەوشتە. پێویستە تۆ بە جوړیکى تر داوا لەخواوەن وامە بکەى بلى، تۆ بە شیوه و داوایهکی جوانتر داواى وامەکەت بکەوه: وه بەمنیش بلى ئەتۆش زۆر بەباش و جوانى وامەکەت بدهوه: ئینجا پیغمبەر (ﷺ) زۆر بە هیمنى پوی لە جولەکە کە کردو گوتى: ئەى جولەکە وامەکەت سبەى کاتى دانەوهیهتى، نەوهک و ئەمرو.

برادرېك برادره كې ده گړني

صديق يېكې صديقه

کاتې سهر دار و خواپېداو (زهيدی کوری حاریس) ﷺ شهيد ده کړې له جهنگي (مؤته) دا پيغه مېهر (د.خ) ده فېرموئ: به پاستی زهيد له پيناوی خوادا زور به باش و پاستی جهنگاو، نه مړو به خزمه تی خدا ده گاو، هيچ شتيکی ناخوشي به سهر وه ناييت به لام کچي زهيد له دواي نهو فرمايشته ی پيغه مېهر (د.خ) له سهر تهرمه کي باوکی ده گړياو ده يگوت: نهو چيه من دهی بينم؟ پيغه مېهر (د.خ) که له لای تهرمه کي راوه ستابوو، فرميسک ی له چاوان قه تيس مابوودهی فېرموو: برادرېك برادره کي ده گړيه نی. له سهر پرو داوی نهو چيروکه (توماس چارليل) نوسری به ناوبانگی ټينگليزی پونکر دنه وه يه ک دهر دېرې و، ده لې نهو گو فتارو کردارانه له محمدي براو دوستی هه موو ئاده ميزاده کان دانه بينين، وه به پاستی نهو به به زه ی و مېهره بانه، دوست و برای هه موومانه. نهو به سوز ودل نه رمه، مېهره بان و دل ناسکه: کوپي دايکی يه که م و باوکه گهره ی يه که ممانه.

نایا من چاکه م له گه لتدا کردووه؟

هل أحسنت إليك؟

پوژيک عهره بيکی ده شته کی داوی شتيک له پيغه مېهر ﷺ ده کات. پيغه مېهر يش شته کي پيډه به خشي. له دواي چنه د کاتيک پيغه مېهر ﷺ به کابرا ده فېرموئ: نه ی من هيچم پي به خشي؟ کابراي ده شته کيش له ناو ياره کانيدا ده لیت، نه به خدا نه چاکت له گه لمدا کردووه، نه په فتاری جوانيشت له گه لدا به کاره ټناوم. باوه پداران له دروی نهو کابرايه زور تووپه بوونو، ليی هه ستان و، به ره ولای پويشتن که ليی بدن. به لام پيغه مېهر هه ستاو به ره و مال گه پرايه وه، ئامارهی بو هاوپياني کرد نه که ن ده ست دريژی نه که نه سهر و، هاوپيکه مان ئازار نه دهن. ئينجا پيغه مېهر له مال وه به دواي نهو کابرا ده شته کيه ی دانار دوو، شتيکی زورترو باشتريشي پي به خشي، له دواي ماوه يه ک پيغه مېهر ﷺ پرسياړی لهو

پوخته بدمکه له بهمه رها ته گرنه گه گانی پیغه مبهه (ﷺ) قهواته من حیاة رسول (ﷺ)

کابرایه کرده وه گوتی: ئایا ئیستا من هیچ شتم پیبه خشییوی؟ کابرا گوتی: بهلئى نهی پیغه مبهه ری خودا (ﷺ) شتی زۆرت پیبه خشییوم خودا پاداشتی چاکه ی تۆو، گهل و هۆزو نه ته وه که شت بداته وه. ئینجا له دواى ئه وه پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: ئه ی برام تۆله ناو هاوړیکاندا شتیکی ناشیرینت گوت: که هه موویان دلیان گه ردی گرتو، پیی غه مار و نا ئارام بوون: ئه گهر ده ته وئى هاوړیکانم دلیان گه ردی تیدا نه مینئى، بهرامبه رت دلپاک ببه وه، ئه و وته یه ی که ئیستا له لای من گوتت: له لای نه وانیش دووباره ی بکه وه. کابرا به دل خوشیه وه گوتی: بهلئى به سه ر چاو. بۆ پوژى دواىی کابرای ده شته کی هاته وه لای پیغه مبهه و یاره گانی: پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: ئه و کابرایه بوو که دویئى شتیکی ناشیرینی گوت: به لام له دوا ییدا ئیمه بۆمان زیاد کرد: ئه ویش قایل و پازی بووه، وانیه ئه ی برای ده شته کی؟ نه ویش زۆر به دل خوشیه وه گوتی: بهلئى راسته ئه ی پیغه مبهه ری خودا، خودای گه و ره پاداشتی چاکه ی تۆشو هه موو هۆزو نه وه و هاوړییانت بداته وه. له و کاته دا پوخساری پیغه مبهه (ﷺ) له خو شیان ده دره وشایه وه.

ئینجا: پیغه مبهه (ﷺ) پودا ویکی بۆ یاره گانی فهرموو: شیوه ی من و ئه و برا ده شته کیه وه و شیوه ی کابرایه ک وایه، که حوشتریکی هه بی و له به رده ستی رابکات و خه لکانیکی زۆر به دوا یدا رابکه ن: به لام حوشتره که هه ر چه ند چاوی به و جه ماوهره زۆره ده که وت زیاتر هه لئى ده تیزاندو، پای ده کردو، دوورتر ده که وته وه. خاوه نی حوشتره که ش هاواری له خه لکه که ده کرد و ده ی وت: تو خودا برایان واز له حوشتره که م به یئن و بگه رپینه وه، مه یدانى حوشتره که بۆ من چۆل بکه ن. چونکه ئه من بۆ خو م په وشتی حوشتره که م ده زانم، زۆر به ئارام و میهره بان تریشم بۆ حوشتره که م له ئیوه. ئینجا، کابرای خاوه ن حوشت ر زۆر به هیمنی بۆ لای حوشتره که ی پویش ت و چنگیك خۆل و خاکی زه وى هه لگرت و بۆ لای حوشتره که ی هاویش ت و، حوشتره که ش به ره و لای کابرا گه راپیه وه و، ئه ویش زۆر به هیواشی به ره و لای پویش ت، کاتى لیى نزیک بووه کابرا داوای له حوشتره که ی کرد که وه رکه ویته سه ر زه وى، حوشتره که ش زۆر به هیواشی که وته سه ر زه وى و وه رکه وت. ئینجا

پوختەبەخە لە بەسەر ماتە گەرنجەخانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

کابرا دەستی بەسەردا گرتەوهو کوپان و کەل و پەلەکە ی لی قائیم کردەوهو، بەسەر چلیسی حوشتەرەکیدە سەرکەوت. بەراستی منیش ئەگەر ئەو کابرا دەشتەکیەم لەلای ئیوه بەجی هیشتبایە لەدوای ئەو ی ئەو وتەیی گوتو، ئیوهش دلتان گەردی گرت، ئەو ئیوه دەتان کوشتو، ئەو کابرایەش دەپۆیشتە ناو ناگریهوه.

دارم لە پشتمی هەرکەسی داوه ئەوه پشتم

من کنت جلدت له ظهرا فهذا ظهري

دەگیرنەوه جاریکیان هاوڕێیەکی پیغمبەر (ﷺ) دەرواته لای پیغمبەر (ﷺ): بەلام لەبەر شەرم و حەیا لە پیغمبەر (ﷺ) زۆر دەترسی و هەرچەندی دەکات ناتوانی بەتەواوی قسە لەگەڵ پیغمبەردا بکات: پیغمبەر (ﷺ) هەستی خەجالت و ترسی پێدەکات و زۆر لە سەرە خۆوە پێی دەلیت براکەم هۆشت بێنەوه سەرخۆ و ترست نەبی: منیش وەک و تۆ ئادەمیزاد یکم، کوپی ئافەرەتیکم کە لەمە کە گوشتی وشکراوی دەخوارد.

پوژیک پیغمبەر (ﷺ) بەلای کۆمەلیک خەلکدا دەروات: ئەوانیش بۆ پێزلینان و ئەدەب لە بەریهەلدەستن. بەلام پیغمبەر (ﷺ) نەیهیشت لەبەری هەستن و، پێیگوتن: ئیوه وەک و عەجەم وامەن کە هیندیکیان لەبەر یەکتەری هەلدەستن بە کێنۆش بردنەوه هەلدەستن. وە پیغمبەری ئیسلام (ﷺ) کاتی بەتەواوی بۆی دەرکەوت و هەستی کرد کە کوچ دەکات لەدوینیا: لەدوای ئەو ی کە خودای بە دەسەلات تەواوی بەخشیش و نیعمەتی گەورە ی ئیسلام و بەرنامە و ئایینی بۆ سەر موسلمانان تەواوکرد. پۆیشتە سەر (منبر) و فەرمووی: ئەی ئادەمیزادەکان هەر کەسی داریکم لێی داوه ئەوه پشتم و بادارەکەم لێداتەوه تۆلە ی خۆی بکاتەوه. وە هەر بەو جۆرە هەر کەسیک و تەیهکی ناشیرین یان جنیویکم پێداوه، با بیست و پێم بلێتەوه. وە هەر کەسی مالم لێساندوو: ئەوه مالم و باهەلیی بگریتەوه: وە هیچ لە تۆلە ی دوا پوژی خۆی نەترسی، چونکە تۆلە سینەوه لە شان و شکۆی من ناوەشیتەوه.

پوژیک (غەوسی کوپی حارس) پێگە ی لە پیغمبەر گرتو، شیر ی لەکالان دەرھینا بۆ کوشتنی پیغمبەر (ﷺ) گوتی: ئەی محمد ئیستا دەتکوژم کێ هەیه لەدەستی من

پوختە يەكەن لە بەسەر ھاتە كُرنەكە ئانى پېغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حياة رسول (ﷺ)

پزگارت بکات؟ پېغەمبەر (ﷺ) لەو ئەمدا فەرمووی (اللہ) ھەر لە گەل وشەي (اللہ) شیرەكەي لە دەستی بەربۆو و کەوتە سەر زەوی: پېغەمبەر (ﷺ) پەلاماریداو ھەلیگرتەو و گوتی: ئەدی کێ تۆ لە دەستی من پزگارت دەکات؟ غەوس گوتی: بەپراستی تۆ زۆر بەزەیی و بەخشندەي: پېغەمبەریش ئازادی کرد و پۆیشتەو و ناو گەل و ھۆزەكەي و پێیگوتن: من لەلای باش ترین و چاکترین ئادەمیزادی سەر ئەو گۆی زەویەو ھاتووم بۆلاتان.

شیردۆشی مەرەکانە ئەي دایە

حالب شاة یا ماھ

دەگیرنەو و سەرور و پێشەوامان ھەزەرەتي (ئەبوبەکر (ﷺ)) لە پێشی ھەلبژاردنی بە پێشەوای موسلمانان و جێنشینی پېغەمبەري خودا. بەردەوام خەريکی بەجێھێنانی ئیش و کاری باش و پیرۆز بوو بەرامبەر بەھاو سێ و ھەژاران، بۆ مائی شەھیدو، ھەتیو، نەدارو، لاوازو، بیئە وایاندەپۆیشتو، پێویستی و ئیشوکارەکانیان بۆ بەجێدەگەیاندن و لە ھەر شوێنێک کە پێویستیان بەو سەرکردە پێشەوایە ببوایە ھیچ درێخی نەدەکرد و دەپۆیشتو، ئامادە باشی لەو شوێنە ھەبوو، بۆ پێزلێنانی ئەو نەدار و ھەژارانە، ئازەلی بۆ دەدۆشین و، نانی بۆ دەکردن و، بەزەیی و سۆزی پێاندا دەھاتەو. کاتی بووبە پێشەواو جێنشین. ئەو ھەژارو نەدارانە ترس و بیمێکی گەورەیان توش ھات، وتیان ئەمجار لەمەوداوە تازە (ئەبوبکر) ئەو سۆز و بەزەییەي نامینی بەرامبەرمان، چونکە بۆتە سەر کردەو پێشەوا، ئەبوبکر گویی لێبو یۆھەژنێک دەي گوت: تازە ئازەلمان بۆ نادۆشی، بەلام ئەبوبکر وەلامی دایەو وەو گوتی: بەخودا ھەتا گیانم تیدا مابیت ھەر بۆتان دەدۆشم! ئینجا بەخیرایی ئەبوبکر بەرەو لای دەرگایەکیان دەپۆیشتو، مەندالێکی بچوک دەرگای لێدەکاتەو. ھەر کە چاوی پێدەکەوت ھاوار دەکاتو، دەلی ئەي دایە ئەو ھەو مەرۆ ئازەل دۆشەكەي. ھەر لەبەر ئەو ھەموو سۆزو میھرەبانییەي ئەبوبکر بوو، کە پېغەمبەري (ﷺ) خودا تەواوی ماف و فەرمانی پێبەخشی بوو، کاتی کە پێی دەوت بەبەزەیتەو نەتەو ھەم بەبەزەیی نەتەو ھەي ئەبوبەکرە.

خودای گه وره له وی باشتري پینه داوم

ما ابدلنی الله خیرامنھا

له دوی تیشکان و سهرنه که وتنی گه ماروی قورپه شیه کان: به سهر موسلماناندا. حه زره تی (خه دیجه) له گهل پینغه مبهری خودا گه پرانه وه شوین و جیگه ی خوین بو مه که. وه نه و شته ی که پیغه دېهر و هاوسه ره که ی پالی پیوه نان بوئه وه ی له مال و جیگه ی خوین دهرېچن و، پوبکه نه دولی (نه بوتالیب) که نیوانی دوو کیو بوون: که هیچی لینه بوو ما وه ی سی سال له دوله دا مانه وه و گه مارو و نابلو قه یان له سهر بوو: نازارو نه شکه نجه و ناخوشی ته و او یان به هوژ و گه له وه زور چیشیت. بی نیشوکاره کهم خوراک و خوارده مهنی. له ماوه ی نه و سی ساله دا حه زره تی خه دیجه سهره و ت و سامانیکی زوری ماله که ی به ناره ز و خوشی خوی خه رج ده کرد و ده یبه خشیه وه، زوربه نارامی و گیانی فیدا کارانه. له دوی سی سال به ره و مه که گه پرانه وه. به لام گه پرانه وه که یان زور جیاوازی هه بوو له دهرچون و پویشتنه که یان: چونکه پویشتنه که یان چاوه پروان و نه گهری نه مان وله ناوچونی تیدا بوو: سهره پای نه وه مووشه که ت و ماندو بوون و نازار دانه ش. حه زره تی خه دیجه له و کاته دا ته مهنی به سال دا چوبووبی هیزو کهم تاقت بېوتینی تیدا نه ما بوو ته مهنی گه یشتبوه (۶۵) شه ست و پینچ سال وله سهر جیگه دا که وتبوو، پیغه مبه ریش به لایه وه ما بووه و لیی دوور نه ده که و ته وه، نیشانه ی مردنی پیوه دیار بوو. سی پوژ به نه خوشی و نازارو ماندو بوونی زوره وه مایه وه: زوری ناره ز و ده کرد که له و کاته دا نه مریت هه تا بهری بانگه وازو سهرکه وتنی ئیسلام ده بینیت. خوی وه ها ده هینا یه پیش که هیوا یه تیه کی زوری له پیشه بویه به که به پرېزه که ی نوم که لسومی ده و ت که که کم خوزیا ته مهن موله تی دهاد هه تائه و شه که ت و ماندو بوونم له بیر ده چووه و پوخوش و ناسوده بوو مایه و تاموچیزئی خوشیم بجیشتبایه. نوم که لسوم له وه لامیدا ده یوت نه ی دایه به راستی هیچ سام و ناخوشیت له سهر ییه. ئینجا حه زره تی خه دیجه هاته وه گوفتار و تی: نه ی کچم به راستی ئیستان من هیچ ترسو و سامم له سهر نیه، وه هیچ نافرته تیک له نافرته تانی قورپه ریش وه و من تاموچیزئی

پوخته به خدای له به ممراته گرنه گدانی پیغمبر (ﷺ) قہامت من حیات رسول (ﷺ)

خویشان نه چیشته وه هیچ ئافره تیک نه گه یشتوته ئه و پله یه ی که من پیی گه یشتوم به شی من له و جیهانه دا به سه که محمد سهروه و هاوسه ری خوشه ویستم بوه، له دواروژیشدا ئه وه به سه که بوومه یه که مین ئافره تی موسلمان له و جیهانه و دایکی موسلمانانیشم. ئینجا له دوا ی ئه وه چاوه کانی به یه کدادا و زور به دهنگیکی هیواش و له سه ره خو گو تی:

(اللهم إني لأحصى ثناء عليك ، اللهم إني لا أكره لقائك، ولكني أطمع في مزيد من التضحية لأكون جديرة بما أنعمت علي) له و کاته دا و امانه ست کرد که خه ریکه گیانی به خودا ده سپیریّت و مالّ ئاوا یی یه کجاری له و ژیا نه ده کات: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: خودایه ده رچونی گیانی بو ئاسان و سوک بکه. وه مژده ی به هه شتی پیندا، که خودای به به زه یی (جنات النعیم) به هه شتی خوشی بو ئاماده کردوه به بو نه ی ئه وه ی که یه که مین ئافره ت بووه که باوه ری هینا وه، سهروه ت و سامانه که ی له خزمه تی خودا و موسلماناندا به خشیه و، خزمه ت و یارمه تی ته واوی پیغه مبه رو (ﷺ) پربازی ئیسلامی داوه بو سه رکه وتنی پربازو ئاینی ئیسلام: خودای گه وه ده فهرمویت: {إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ. ءَاخِذِينَ مَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ. كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ. وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ. وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْخُرُومِ} الزاریات/۱۵-۱۹ واته: به لی به راستی ئه وانه ی که ته قواکار و خو پاریزن له ناوباخ و باخات و کانیا وه کانی به هه شت پاده بوین و، ئه وه ی که خودای گه وه په یمانی پیدابوون له دنیا دا پینان ده به خشو، ئه وانی ش به خوشیه وه وه ریده گرن، چونکه حقه ی ئه و کاره یانه که له دنیا دا کردوویانه به ره فتاری جوان و باش، ته نانه ت له بهر ره زابوونی خودا شه و خهویان له چاویان زړاندوه بو کرداری چاکه و، به یانی شیان ته رخان کردوه بو زیکرو یادی خودا و داوا ی په شیمانی و لیخوش بوون ده که ن و، وه به شیک له و سهروه ته ی که پینان به خشراوه ده یبه خشن بو هه ژارو نه دارو که م ده ستان.

پوختە بە ئۆزى لە بەسەرمانە گۆرگەکانى پېغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

ئىنجا لەدواى ئەو خاتو خەدىجە گىيانە شىرىنەكەى پوشت بۆ خزمەتى خوداى بەبەزەيى و مېھربان. بەراستى پېغەمبەرى خودا (ﷺ) زۆر بەوفا و دلسۆز بووبەرامبەر بەھاوسەرە بەرپزەكەى، تەنانەت پۆڭك پېغەمبەرگويى لەدەنگى (ھالە)ى خوشكى شىرى دەيىت لەلايەكى گوشەى خانووەكەى، كەدەنگى زۆر بەدەنگى خەدىجەخاتون دەچوو، پېغەمبەر دلى راچەنى و ھاوارى كردووگوتى: ھالە ئەوئەتۆى! چونكە پېغەمبەر (ﷺ) خەدىجەى زۆر خوشدەويست بۆيە ھەردەم لەيرو خەيالۆلەبەرچاوى دابوو لەيادى نەدەچۆو. لەوكاتەدا ھەزەرەتى عائىشە غىرەت گرتى و خۆى بۆ نەگىراو نەى توانى ھەست وھۆشى خۆى كپ و بىدەنگ بكات بەرامبەر بەو ھەموو سۆزو خوشدەويستى پېغەمبەر بەرامبەر بە خەدىجە، بۆيە بە پېغەمبەرى (ﷺ) فەرموو: ئەوچىيەئەتۆ بەردەوام باسى ئەوئافرەتە پىرەقورەيشىيە دەكەى كەكۆلمى سورى چرچ ولۆچ ببوو: تەواو پىرەبەسالىدا چوبوو بەرپوشتنى پۆڭگاركوئايى تەمەنى گىيانى دەرچوو: خوداش لەباتى ئەوئافرەتەىكى زۆرگەنج و جوانتر و باشتري لەوى پى بە خشىوى. بەلام پېغەمبەر رەنگى گۆراو توپەبوو، بەرەقەو بە عائىشەى فەرموو: سوڭند بەخودا ئەى عائىشە خودا لە خەدىجەى باشتروچاكتەر پىنەداوم؟ خەدىجە لەكاتىدا باوەرى پىھىنام كەھەموو خەلكان و، ئادەمىزادەكانى تر باوەريان پىم نەبوو: خەدىجە منى بەراست و پراستگۆ دەزانى، لەكاتىك دا كە ھەمو ئادەمىزادەكان منيان بەسەر لىشىواودرۆزن دەزانى. خەدىجە بەمالۆسەرەوتەكەى ھاوكارى و كۆمەكى دەكردم، لەكاتىكدا كە ئادەمىزادەكان لەمنيان دەگرتەو و بىيەبەشيان دەكردم. خوداى گەرە لەخەدىجە مندالى پىيەخشىم و لە ھاوسەر و خىزانەكانى تر ھىچى پىنەبەخشىم.

لەرەوشتى پېغەمبەرايەتى

من أخلاق النبوة

دەگىرەنەو (سەمامەى كۆپى ئاسال)ى ھەنەفى گەرە پياوى ھۆزى يەمامە، بەرەو شارى مەدينەى پېغەمبەرى خودا كەوتە پى، بۆ مەبەستىكى گلاوى نابەجى، بۆ كوشتنى پېغەمبەرى خودا: لەگەل گەيشتنى بۆ مەدينەى پېغەمبەر پۆلىك (سرىە)

پوخته يېږي له بهر هاته كړنكې كاني پيغهمبر (ﷺ) قېماته من حياة رسول (ﷺ)

له سر بازانى (محمدي كورې مه سله مه) به ديليان گرتو، له كوله كه يه كى مرگه وت به ستiane وه، هه والى گرتنه كه يان راگه ياند، پيغهمبر (ﷺ) فرموى: په فتارى جوان له گهل ديله كه تان بكنو، هه والى به ماله وه راگه ياند كه چى خوار دنيكمان هه يه ييبه ن بؤ نهو ديله، شيرى نهو حوشتره ي كه پوژانه خوراك و پيخورiane بؤى بهرن، له دواى نهو پيغهمبر بؤخوى پويشت بؤ لاي سه مامه و، فرموى: نهو چيه سه مامه بؤچى هاتوى؟ تؤ نهو توانا و هيژه ت هه يه نهو كار به نه نجام بگه يه نى؟ سه مامه وتى: نهى محمد حق به تويه به لام، نه گهر له برى نهو تؤ بمكوژيه وه نهو تؤ ته نها خاوه نى خوينيك ده كوژى، خو نه گهر ليبور دن و عه فوشت هه بى، نهو به راستى جيگه ي سوپاسه و كاريكى گهره ت نه نجامد او، وه نه گهر داواى پاره و به خشيش بكه ي نهو هه تا ده توانى داوا بكه ي پيټ ده به خشم! له سيهم: پوژى به ديل گرتنه كه ي، پيغهمبرى خودالينى خوش بوو ئازادى كرد. دواى نهو (سه مامه) پويشت و گه پرايه وه چوه سر ئاويك خوى جوان شويشت و جله كاني خاوين كرده وه و، بهر و مه دينه گه پرايه وه و، پويشته وه بؤلاى پيغهمبر و، گوتى: سويند به خودائيه ي پيغهمبرى خدا كه هاتم بؤمه دينه هيچ پوخسارو كه سيكم له سر پوى نهو زه مينه به نه نندازه ي تؤ پق ليى نه بوو. به لام، سويند به خودا ئيستا پووخسارى تؤ له لام له هه موو پوو خساره كان خوشه ويست ترو بهر يژ تره به لامه وه. وه سويند به خودا كه هاتم هيچ ئاين و پيياز يكم به نه نندازه ي نهو ئاينه پق ليى نه بوو. به لام ئيستا نهو ئاين و پيياز ه ي تؤ له هه موو ئاين و پيياز ه كاني تر خوشه ويست تر و بهر و پير وژ تره به لامه وه. وه هه روه ها هيچ شارو ئاوه دانيه كم به نه نندازه ي نهو شارى مه دينه پق لينه بوو. به لام ئيستا نهو شاره له هه موو شاره كاني جيهان خوشه ويست ترو بهر يژ تره به لامه وه. له دواى نهو گفتوگويه به راست و ته واه شاهيدى به راستى داو موسلمان بوو. له دواى باوه رهيئاننى به راستى، داواى له پيغهمبر (ﷺ) كرد كه بگه ريته وه بهر و لاي خانه واده كه ي به سر دان بؤ مه ككه: كاتى قوپه يشيه كاني مه ككه تيگه يشتن كه سه مامه باوه رى هيئاه و موسلمان بووه، پييانگوت: نهى سه مامه نهو له ئاينه كه ت

پوختەبەگە، لە بەسەر ماته گۆرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)
 ھەلگەپراویەو و پەشیمانبوویەو، لەو لāmدا گوتی: نەخیر ھەلنەگەپراومەو بەلک و
 موسڵمانبووم بەدوای ئاین و پێبازی پیغمبەر کەوتووم. بێباوەرانی قورەیش
 خەریک بوون پەلاماری بدەن و بیکوژن، بەلām لەو ترسان کە ھەرچی خواردن و
 دانەوێڵە پێگایان لێبگیری و، بۆیان نەیا و، ئابلقەوی خۆراکیان بکەوێتە سەر،
 چونکە ھەرچی خۆراک و دانەوێڵە ھەیە لەیەمامەو بۆیان دیت: بۆیە نەیان
 وێراییکوژن. بەلām سەمامە پەیمانیدا کەتازە لێرە بەدواو ھەرچی خواردن و
 خۆراک ھەیە، نابێ لەیەمامەو ھیچ بگاتە دەستیان تەنھا بە فەرمانی پیغمبەر
 نەبێت. لەدوای گەپانەوی سەمامە بەرەو یەمامە پەیمانکە ھینایەدی و، نەیی
 ھێشت یەک دەنکە دانەوێڵە بگاتە مەککە و ھەموو پێگایەکانی لی بڕین. بەجۆریک
 دانیشتوانی مەککە زۆر برسی و بیتاقەت بوون: بە ناچاری نوینەریان بۆلای
 پیغمبەر ناردکە لەبەر خاتری خودا و سوۆز بەزەیی بەھەژاران و نەدارانی مەککە
 فەرمان بە سەمامە بکات و ھیچ کە گەمارۆی ئابلقەمان لەسەر نەکات و پێگامان بۆ
 بکاتەو و نەبێتە بەر بەستی پێگای خواردەمە نیمان. ئینجا پیغمبەری خودا
 نامە یەکی بۆ (سەمامە) نوسی کە ھیچی تر نەبێتە بەر بەست و پێگری خواردن و
 دانەوێڵەیان و، پێگایان بۆ بکاتەو. ئەویش بە فەرمانی پیغمبەر پێگای بۆ ئاوالە
 کردنەو و خواردن و دانەوێڵەیان بۆ بەپێکرا.

بگەرێو بۆلای ھۆزە کەت ئێمە خەراپە و ناپاکی ناکەین

انطلق إلى قومك فإننا لانفد

دەگێرپنەو (ئەبو بەسیر) ﷺ یەکیک بوو لە ھەژار و نەدارەکانی مەککە، باوھری
 ھینا، کوچ و باری کرد بۆ شاری مەدینە، بێباوەران نامە یەکیان بۆ پیغمبەر ﷺ
 نووسی دەر بارە (ئەبو بەسیر) ناوھێرکی نامە کە بەر جۆرە بوو: ئەی محمد ئێمە لە
 نیوانی خۆماندا پەیمانیکمان واژۆ کردوو بەچەند بەندیکەو و لە سەری
 پێکەوتوین: یەکیک لەبەندەکان ئەو یە: ھەر کەسێک لە ئێمە بێتە لای ئێو دەبێ
 بۆمانبگێرپنەو: ئێستاش (ئەبو بەسیر) ھاوپیەکی ئێمە بوو ھاوتۆتە لاتان و دەبێ
 بۆمانپەوانە بکەنەو؟ پیغمبەریش ﷺ بانگی ئەبو بەسیری کرد و فەرمووی: ئەی

بِحَقِّهِمْ لَهُ بِمَسْرَعَاتِهِ كُرْبُكَهَ كَانِي، پَيَغَمْبَر (ﷺ) قَبْلَاتِهِ مِنْ حَيَاةِ رَسُولِ (ﷺ)

-كى- بيسير ئىمه له گەل بىباوەرانی قورەيش پەيمانىگمان واژۆ کردوو و لەسەرى كۆت و رازىبوين. پەيمانەكەش ئەو يە هەر كەسى له هۆزى قورەيش بىتەلامان نابى ئىمه وەرى بگريں بۆيە ئىستاش ئەگەر تۆلەلای خۇمان بەيلینەو ئەو ديارە ستممان له پەيمانەكەمان کردوو بۆيە پىيوستە ئىستا تۆلەگەل نوینەرى نامەكەدا بگريئەو بۆ مەككە. ئەبو بەسیر گوتى: ئەى پىغەمبەرى خدا من موسلمان بووم و خاوەن بىباوەراندە هەلاتووم و رامکردوو تۆش ئىستا پەوانەى بەردەستى بىباوەراندە نەكەيەو، ئاژاوەم بۆدروست بکەن و بىم گزيرنەو سەر بى باوەرى و لەئايى پاستەقىنە سوورم بخنەو؟ پىغەمبەر لەسەر داوايە كەى بۆ گەرانەوى ئەبو بەسیر سوور بوو قەرمووى: ئىمه نابيت پەيمان و وەفاشكىن بين ئەگەرچى له گەل دوورمەكانيشماندا، وە هيوادارم لەخوداى گەورە ئەگەر حەز بکات لەو ناخۆشى و تەنگەتاويانە پزگارت نەمات و دەرگاى خۆشى و پووناكيت بۆدەكاتەو.

خاوەنى كەل و پەل بۆخۆى پىيوست ترە بۆهەنگرتنى

صاحب الشى و أحق بحمله

بۆزىك (ئەبوهورەيرە) ﷺ له گەل پىغەمبەردا پۆيشتە بازار شتومەكى پىيوستى بکريت: كابراى فرۆشيار هەر خيرا هەستا و پەلامارى دەستى پىغەمبەرى ﷺ دا ماچى بکات بەلام پىغەمبەر ﷺ دەستى كيشايەو و نەى هيشت ماچى بکات و، فەرمووى: ئەو كار و پيشەى عەجەمانە له گەل پادشا و گەورەكانيان بەكارى دەهينن، خوئەمنىش پادشانىم و تاکەكەسيكى وەك و ئيوەم. لە دوايیدا ئەبو هورەيرە ويستى شتەكانى بۆ هەلبگرى، بەلام پىغەمبەر ﷺ نەى هيشت و، فەرمووى: خاوەنى شتومەك بۆ خۆى شايانترى هەنگرتنى شتەكانىيەتى.

برۆدار بەينە

إذهب فاحتطب

دەگيرنەو بۆزىك كابرايەكى ئەنسارى داواى تۆزىك خواردنى له پىغەمبەر كرد پىغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: بڕام تۆ لە مالتدا هيجت نيبە؟ لە وەلامدا گوتى: بەلى ئەى پىغەمبەرى ﷺ خودا ژير پراخەريگمان هەيە كە هيندىكى پادەخەين و ئەوەكەى

پوختە يەكە لە بەسەر ماته گەرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) ھەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

تريشی بەخۆماندا ئەدەین و، قاپیکی ئاو خواردنەو و شەمان ھەیه: پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: بڕۆ بۆمبەینە. کابرا پۆشت لەمالەو ھینای پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: کێ ئەوانەم لێدەکری؟ کابرایەکی گوتی: من بەدرھەمێک دەمەوی پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: کێ زیادی دەکات، یەکیکیتر گوتی: من بە دوو درھەم دەمەوی: پیغمبەر (ﷺ) شتەکانی دایەو دوو درھەمەکی لێوەر گرت و، دایە دەستی کابرای ئەنساریەکی بە پێی فەرموو: بڕۆ بە درھەمێک خواردن بۆ خۆت و خانەوادەت بکەر و، بە درھەمەکی تر (بیور) یان (تەشوی) یەکی بکەر و بۆم بەینەو، ئەنساریەکی پۆشتە بازارو شتەکانی کڕی و گەرایەو بۆ لای پیغمبەر (ﷺ) ئەویش دەسکیکی داری بۆ بە بیورەکی خست و فەرمووی: بڕۆدار لەو کێو بێنە و بیفرۆشە، بەلام ھەتا (۱۵) پانزە پۆژی تر نەیهو بۆ لام: کابرا پۆشت دەستی بەدارفرۆشتن کرد، لەدوای پانزە پۆژەکی گەرایەو بۆ لای پیغمبەر (ﷺ) (۱۰) دەدرھەمی قازانج کەردبوو. ھینیک لەو پارەییە بە خواردن و ھیندیکیشی بە جلو بەرگدا و، ئینجا پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەو زۆر باشترە بۆ تۆ کەبچی سوال بەکی و دەست لەخەڵک پان بەکیەو، شت پێدەن یان پێت نەدەن بەراستی ئەو خالیکێ زۆر ناشرینە بە پووخسارتەو لەپۆژی داوییدا.

ھەرکەسیک لە رێبازی ئیمە دووربکەوێتەو لە ئیمە نیە

من رغب عن سنتی فلیس منی

دەگیرنەو پۆژیک سی نەفەر ھاتنە مالی پیغمبەر (ﷺ) پرسیری عیبادەت و خودا پەرستی پیغمبەریان کرد: کاتی خوداپەرستی پیغمبەریان بۆ پوونکردنەو و تییانگەیاندن، ئەوانە خوداپەرستی پیغمبەریان (ﷺ) زۆر بە کەمزانی. بەلام گوتیان: باشە ئیمە لە کوێ و پیغمبەر (ﷺ) لە کوێ، خودا لە گوناھ و تاوانی پاش و پیشی خوشبوو، خوداپەرستی پیغمبەر (ﷺ) وەکو ئیمە نییە، بۆیە پێویستە ئیمە زۆرتر خوداپەرستی بەکەین: یەکیکیان گوتی: ئەمن لە دواي نوێژە واجبەکان، شەو ھەر نانوم و ھەر نوێژ دەکەم.

پوختەبەگە لە بەسەر مائە گەرنگەخانە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول(ﷺ)
 سووھ میان گوتی: منیش لە باتی پۆژووی پرەمەزان ھەر دواخزە مانگەکە ی سال بە
 پۆژو دەبم و نایشکێنم.

سێھە میان گوتی: منیش ھەر گیز ژن ناھێنم.
 ھەدوای ئەو کە پێغەمبەر ھاتەوھ مال، ھەوالی ئەو نەفەرانیان پێدا کە چیان
 گوتوو: پێغەمبەر ﷺ موسڵمانانی لە مرگەوت کۆ کردووە و وتاریکی بۆ
 خوێندنەوھ و فەرمووی: ئەوچێھ ھێندێ کەس بەئارەزوی خۆیان قسەدەکەن؟
 نەوا و ئەوا دەلێن: سوێند بەخودا من لە ھەمووتان لەخودا نزیکترم، لە
 ھەمووشتان زیاتر دەترسێم. بەلام بە پۆژو دەبم و، یێجگە لە پرەمەزان بە پۆژوش
 نابم. نوێژیش دەکەم و شەویش دەنوم و، پشوش ئەدەم، ژنیش دەھێنم، ھەر
 کەسێکیش لە پێبازی من لابدا ئەو لەمن نیە: واتە بەموسڵمان ناژمێردری.

میرات گرانە بە دەوڵە مەندی بە جی بھیلی باشتەنەك بە ھەژاری

إن تذر ورثتك أغنياء خير من أن تذرهم عالة

دەگیرنەوھ (سەعدی کۆری وەقاس) ﷺ خاوەن سەروەت و سامانیکی زۆر، خوش
 گوزەران بوو. لە کاتی گەنجی و لاویدا نەخۆشیەکی سامناک و ترسناکی نزیک لە
 مردن توش ھات. پێغەمبەر ﷺ سەردانی کرد: (سەعد) ﷺ فەرمووی: ئەی پێغەمبەری
 خودا ﷺ من سەروەت و سامانیکی زۆرم ھەیە. میرات گریشم تەنھا یەك کچم ھەیە.
 پاسپاردە یەك (وصیە) دەکەم بە دووبەش لەسیبەشی مالهەکەم؟ پێغەمبەر ﷺ
 فەرمووی: ناشتی وامەکە ناییت. ئەمجار سەعد فەرمووی: نیوەی مالهەکەم دەکەم
 بەوھسیەت؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ناشتی واش مەکە ناییت. لەدوا ییدا (سەعد)
 گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ، بەشێک لەسیبەشی مالهەکەم دەکەم بەوھسیەت؟
 پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (سەعد) سییەك زۆر. ئەگەر میرات گرەکەت بە دەوڵە مەندی
 بەجیبھیلی زۆر باشتەرە لەوھ کە بە ھەژاری بەجیبھیلی، چاوەیان لە دەستی
 خەڵکان بێت، دەستیان بۆیان بکەنەوھ.

پوختە بە گەلە بە سەر ماڵە ئەرگە خانە پێغەمبەر (ﷺ) ھەمانە مەن حیاە رمول (ﷺ)

دادوەر بە رگری کرد لە وەرگرتنی بەخشیش

منع الحاكم من أخذ الهدايا

دەگیرنەو و پێغەمبەری (ﷺ) خودا کوپی (تەیبە) ی پاسپارد بۆ وەرگرتن و کۆکردنەو و خێرو بەخشندەیی ھۆزی (سەلیم) لەدوای کۆکردنەو و خێرو بەخشندەکانی و، وەرگرتنیان و گەرانەو و کۆمەڵیک ئەشیای جیاوازی پێبوو. پۆیشتەلای پێغەمبەر (ﷺ) گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا (ﷺ) ئەو و خێرو بەخشندەکانی ھۆزی سەلیمە و، ئەو کۆمەڵە شتەش بەشی خۆمە بەتەنیا پێیان بەخشیوم، بەلام با ئەو ش بۆ ئێوە بێت لەگەڵ ئەوانە تر. پێغەمبەر (ﷺ) فەرموی: ئەو کوپی (تەیبە) ئەگەر راست دەکەوێ ئەو بەشی خۆتە ئەو بۆ لەمالی خۆت دانەدەنیشتی ھەتا ئەو شتانەت بۆ دەھات؟. بخاری / ۹۲۵- و مسلم / ۱۸۳۲

مەبەستی پێغەمبەر (ﷺ) لێرە ئەو بوو ئەو بەخشیشە کە پێیانداوە لەبەر ئەو پیشەییە بوو کە پێی سپێردراوە داویانەتی نەک لەبەر خۆی. ئایا ئەگەر لەمالەو دانیشتبە ئەو شتانەیان بۆ دەھێنا؟.

دینی نیە ئەو ی پارێزگاری لە سپاردنە کات

لادین لمن لا امانة له

حەزەرەتی عەلی (ﷺ) خودا پوختساری پووناک بکات دەفەرموی: پۆژیک لەخزمەت پێغەمبەر (ﷺ) دانیشتبووین لەناکاو کابرایەکی دەوڵەمەندی خاوەن شکۆ ھاتەلامان و، گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا (ﷺ): پێم بڵی چی شتیک لەو ئاینەدا لە ھەموو شتیک گەرەتر و بەنرخترە؟ وەچ شتیکیش لە ھەموو شتیک ئاسان و نەرم ترە؟ پێغەمبەر (ﷺ) فەرموی: لە ھەموو شتیک نەرموونیان و ئاساتەر: وشە (اشھد ان لا إله إلا الله، واشھدان محمدا عبده ورسوله) یە، و لە ھەمووشی گەرەتر و بەھێزتر ئەو برای خاوەن شکۆ سپاردە (امانە): بەراستی دین و ئایینی نیە ئەو ی پارێزگاری لە سپاردەو ئەمانەتدا نەکات با نوێژو پۆژ و شی ھەبێت.

ئادەمىزادى ئازادو سەر بەست درۇناكات

الحر لا يكذب

كاتى جەنگى (يىرموك) لەنىۋانى ەەرەب و پۇم پويىدا: كاتى كەوتنە بەرامبەرى يەكتروپالەوان بازى، لەناو پىزەكانى سوپاي پۇمدا سەر كەردەيەكى ئەرەمنى بەناۋى (جىرە) لەناو كۆمەلىك تىمى سەربازى زۇردا كەژمارەيان (۱۲۰۰) دوانزە ەزار جەنگاۋەر بۈۋەتە نىۋانى ەەردوك سوپاۋ، ھاۋارى كەرد: با (خالىدى كورى ۋەلىد) ﷺ بۇ بىتە مەيدان. (خالىدى كورى ۋەلىد) ﷺ يىش لەگەل بىستىنى دەنگى (جىرە) خىراھەستە پۇششتە مەيدان. ەەرىك لەو دوو پالەۋانە ئازايى و خوشحالى خۇيان دەردەبىرى بەرامبەر بەيەكتىرى و، ەەردوۋكىيان پەيمانى زەرەر بەيەكتەر نەگەياندىيان بەيەكتىرىدا ئىنجا (جىرە) ھاتە گوتە و گوتى: ئەى خالىد تۇ لەگوفتارو پەفتارت ئازادو سەربەستى و، ئادەمىزادى سەربەست ، راستى دەلى و بەرامبەرەكەى ەلنا فرىۋىنى و ناي خەلەتىنى: ۋە ئادەمىزادى پىزدار، نىردراۋى خۇى لەخشتە نابات: ئايا خۇداى گەۋرە ھىچ شىرى بۇ پىغەمبەرەكەت ناردوۋە و ، ئەۋەش بەتۋى بەخشىبىت و، بەسەر ەەر گەل و ھۆزو پالەۋانىكت دادابىت وشىرت لىراكىشبايت ، خۇى بۇ پانەگرتوۋىي و تىكتىشكاندوۋە؟ (خالىد) لەۋەلامدا فەرموۋى: نەخىر شتى ۋانەبوۋە. (جىرە) گوتى: ئەدى بۇچى پىت دەگوتىرى شىرى خۇدا؟ (خالىد) فەرموۋى: خۇداى گەۋرە پىغەمبەرىكى ﷺ بۇ ناردىن و منىش باۋەرم پىنى نەكەردو، لەگەلىدا دەجەنگام و شەرم لەدژى دەكەرد: لە دوايىدا خۇدا پىنمۈنى كەردم، ھىدايەتى دام و بەشۋىن پىيازو بەرنامەكەى كەۋتم. پىغەمبەرى خۇدا ﷺ ەلىنام، بۇ پىزلىنەن و ئازايەتىم پىنى فەرموۋم: ئەتۇ شىرىكى لە شىرەكانى خۇدا لەكالا ن دەرى ھىناۋى بۇ بىرىنى مل و ئەستۋى بىباۋەپان و ھاۋەش پەيدا كەران. لە دوايىدا دوعا و نزاى سەركەۋتنى بۇ كەردم (جىرە) گوتى: ئەى (خالىد) ئەۋانەى كە باۋەر دەھىنەن و مۇسلمان دەبن چى جىگە و مەرتەبەيەكىيان دەستدەكەۋى ، لەۋەلام دانەۋەى ئەۋ بانگەۋازەى ئىۋە بانگەشەى بۇ دەكەن؟ (خالىد) فەرموۋى: شۋىن و مەرتەبەى بانگ خۋازەكان و شۋىن

پوختەبەگە لە بەسەر هااتە گُرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاتە رسول (ﷺ)

کەوتووەکان یەك شوین و جیگەیه (جرجە)گوتی: لە خێرو پاداشتی چاکەشدا وەك یەكن (خالید)فەرمووی: بەلێ و بەزیادەووش، چونکە ئێمە کە باوەرمان بە پیغمبەری خودا ﷺ هینا، زیندوو بوو لە ژياندا بوو، هەوال و خەبەری نادیارى پێدەداين و، شتى سەر سۆپهینه رمان لێى دەدیت و، بەلگە و نیشانهى سهیرى پيشان دەداين، بەپراستی واجبى سەر شانى ئەوانەى کە وەك ئێمە دەبیستى و دەبینى باوەرى پێبهێنى، ئینجا ئیوه کە نه تان دیتوه و شتتان لێى نه بیستوه هەر کە سێك بە نیه تیكى پاك و راسته وه باوهرى پێى بهێنى ئەوه زۆر لە ئێمەش چاکتر و باشتره. ئینجا لەو کاتەدا (جرجە) هەلگە پرایه وهو زرییه کەى هەلسو پراندو، پالیدایه لای (خالید) و گوتی: ئەى (خالید) ئاینى ئیسلامم فێرکە؟ حەزرتى (خالید) (جرجە) ی لە گەل خۆیدا برد بۆ بن خەیمه و چادره کەى و، کوندهیهك ئاوى لى بوو پێیدا کردو خۆى پیشوشت و، دوو رکات نوێژى کردوو، لە گەل خالید گە پرایه وه مهیدانى جهنگو، شەپێکی زۆر ئازاو مەردانەى دەکرد هەر لە دەرکەوتن و بەرز بوونە وهى پوژ، هەتاسیبهرو ئاوابونى پوژ، لەکاتى ئاوابونى پوژ (جرجە) پێکاو بریندار بوو لە پێکەوت و، هیچ توانای نه ماو لە و دوو رکات نوێژهى موسلمان بوون و باوهرى زیاتر (جرجە) هیچ سوجه و کړنوښکی تری نه برد. بەشەهیدى گيانى پاکی سپارد.

من بۆئەوه نه نیردراوم نه فرین له خه لك بكه م

إنی لم أبعث لعنا

لە پوژى جهنگى ئوحد لە کاتی کدا کە پوختەبەرى ﷺ خودا هەموى بریندار بوو خوینى لێدەتکا، کە بەپراستی هاوپی و شوینکە و توانی پیغمبەر ﷺ زۆر عاجزو غەمبار ببون و ئەو کاره ناخۆشى و بێئارامیهکی زۆری کردە سەریان: گوتیان ئەى پیغمبەرى خودا ﷺ بۆچى دوعا و نزیان لیناکەى خودا لە ناویان بەرى. پیغمبەر ﷺ لە وه لامدا فەرموى: من بۆ ئەوه پەوانه نه کراوم نه فرین (لعنه) له خه لك بكه م: بەلکو بۆ ئەوه پەوا نه کراوم کە بانگه وازیکی کارامه و میهره بان بم لە گەل خەلکید. ئەى خودای گەوره و به به زه یی، پهروهردگارى بونه وەر، پێنمونی

بوختەبەگە لە بەسەر ماتە گەرنەگەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

گەل و ھۆزەكەم بكە، چونكە بەراستی ئەوانە زۆر نەزان و نەفامان. وە ھەر وەھا كاتێك كە خودای بە دەسەلات پێغەمبەری سەر بەرز و سەر كەوت و كرد بەسەر ئورژمانیدا شاری مەككەى لە دەستی بێباوەران پزگار كرد و موسلمانان سەر بەرز و سەر كەو تو بوون: دووژمنانی قورەیش لەدوای ئەو ھەموو ئازار و كوشتن و عەربە دەریە گوومانیان لە تۆلە سەندنەوہی پێغەمبەر ﷺ نەبوو: بۆیە لەدوای كۆكردنەوہیان پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: دەزانن چیتان لێدەكەم؟ ھەموویان بە جارێك گوتیان ئێمە ھەر ھیوای چاكەمان بە تۆ ھەیە و، ھەر چاكەش چاوەروان دەكەین، تۆ باریەكی باش و، كۆپی باریەكی باشی، پێغەمبەریش ﷺ چاوپۆشی لەھەموو تاوانەكانی پیشوایانی كردو و فەرمووی: ھەمووتان لەلایەن ئێمەوہ ئازادن و بپۆن.

پێغەمبەر لە بانگەوازەكەیدا راستی فەرموو

صدق الرسول فی دعوتہ

ئەبو تالیبی مامی پێغەمبەر ﷺ: بە نوینەرایەتی خەلك پۆیشتەلای پێغەمبەر ﷺ پینی گوت: ئەی كۆپی بڕام گەل و ھۆزەكەت ھاتوونە لام و زۆریان گلەیی و گازندە لە تۆ ھەیسەو، پێیان گوتە: كۆپی باریەكەت زۆردەم درێژێ دەكات و جنیو قەسەى ناشیرین بە خودایەكانمان دەدات و دین و ئاینەكەمان بە ناشیرینی سەیر دەكات و ھیچ پزێك بۆ خودایەكانمان دانانی، وە ھیوا و ئاواتەكانمان بە پوچ و بێبایەخ باسو و وەسف دەكات و، باوك و باپیرانمان بەنەزان و سەرلێ شیواو دادەنێت: گوتیان: دەبێ تۆ كارێكى وای لەگەڵ بكەى كە ئەو پەفتارە ناشیرینانە بەرامەرمان نەكات و وازبھێنى. یان دەبێ رینگە بە ئێمە بەدەى بزانی ئێمەو ئەو چی دەكەین: ئێمە زۆر باشیش دەزانین كە بۆچوونی تۆش ھەر وەك و بۆچوونی ئێمە وایە: پاریزگاری و جینگیر بوونی ئێمەو گیانی خوشت بكەو كارێكى وامان لەسەر دامەنى كە توانامان بەسەرى دانەبێت. پێغەمبەر ﷺ گومانى وابردەمامى وازی لێدەھێنى، سست و لاوازو بێھیزە لە یارمەتیدانى و پشنگیری لە بانگەوازەكەى ناكات. پێغەمبەر ﷺ لە وەلامیدا فەرمووی: ئەى مامە سویند بەخودا ئەگەر پوژ لەسەر شانى راستەم دابنێن و مانگیش لەسەر شانى چەپەم دابنێن بۆ ئەوہی

پوختەمىڭىز لە بىسمەرھاتە ئىزنىڭىڭىزنى پىغەمبەر (ﷺ) قىيامەتتىن ھىيائە رىمولى (ﷺ)

ۋازلەۋ كارۋ بانگەۋازەم بېيىم شىتىكى نادروسىت ۋە نەگۈنجاۋە، ھەتتا خۇداي گەۋرە لەۋ پىڭگەيەدا سەرگەۋتوۋم دەكات: يان لەۋ پىيازەدا سەر دەنىمەۋەۋ نامىم ۋازى لىئاھىيىم؟ پىغەمبەر ﷺ لەۋداي ئەۋ ۋتوۋيژە زۆر خەمبارۋ ئائىرام بوۋ دەستى كىر بە گىيان ۋ، لەلەي مامى ھەستائۇ پۇيشت، ئەبوتالىب بانگى لىكىردوۋ گوتى: ئەي برازام پوم تىبىكەۋ ۋەرەلام؟ پىغەمبەر ﷺ يىش بەرە ۋ لەي پوۋى سوپاند بزانى مامى چى دەلى! ئەبوتالىب گوتى: ئەي كوپى براۋ ھىچ خۇت دلتەنگ ۋ خەفەتبار مەكە بىرۋ چۇنت ئارەزولىيە بانگەۋازەكەي خۇت پابگەيەنە. سوپىند بە خۇدا بەھىچ جۇرىك تۇ بەدەستەۋە نادەم.

كۇتايى ستەم ۋ ناپاكي

نھايۋ الغدر

دەگىرپنەۋە (عامرى كوپى مالىكى كوپى جەغفەر) ناز ناۋى ئەبو (براء) بەنۇيىنەرى ھۇزەكەي ھاتە خزمەتى پىغەمبەر ﷺ. ئەۋيىش داۋاي لە (عامر) كىر مۇسلمان بىي؟ عامر لارى كىر ۋ مۇسلمان نەبوۋ. لە داۋايىدا داۋاي لە پىغەمبەر ﷺ كىر ئەمەن باۋەر ناھىيىم بەلام، پىم خۇشە كۇمەلىك لە ھاپرىكانت بىنرە بۇ ۋلاتى (نەجد) بۇئەۋەي خەلىكى بانگ بىكەن بۇسەر پىيازى ئايىنى سەرەرزى ئىسلام، فىرى ئايىيان بىكەن. ئىنجا، ۋەك ۋ لە ئەبو ئىسحاق ۋە پىۋايەت كراۋە پىغەمبەر ﷺ (۷۰) چىل كەسى لە ھاپرى بەرپىزەكانى نارد. بەلام، لە فەرمودەي صحىح داھاتوۋە پىغەمبەر ﷺ (۷۰) ھەفتا كەسى لە ھاپرىيانى قوپئانخوۋىن ۋ زىرەك ۋ پىاۋە بەرپىزەكانى شارى مەدىنەدا نارد. پۇيشتن ھەتتا گەيشتنە بىرى (مەۋنە) كە شوپىنكىكە دەكەۋىتە نىۋانى ھەۋارگەي ھۇزى بەنى عامرو، زەۋى بەنى سەلىم كە بە بەردى پەش داپۇشراۋە، لەۋ شوپىنە بارگەيانخست ۋ پشوياندا.

لە داۋايىدا نامەيەكى پىغەمبەريان بە (ھەرامى كوپى مەلھان) دا نارد بۇلەي (عامرى كوپى تەفيل) ھەركە زانى نامەكە لەلەي پىغەمبەر ۋەيە ﷺ ھەر سەيرى نەكرد ۋ نامەكەي پارچە پارچە كىرد، خىرا نوپىنەرو پەيامنىرى پىغەمبەرى ﷺ كۈشت. ۋە بەزوترىن كات عامر ھەۋالى دايە ھۇزى سەلىم كە ھەموۋ ھاپرى ۋ نوپىنەرانى

پوخته په ګڼ له به سمر ماته څرنگه ځای پېغمبر (ﷺ) څه ماته من حیاة رسول (ﷺ)

محمد بکوژن؟ نه وانیښ هر خیرا ګه مارویانندان و هه موویان کوشتن ۞
ته نها (عه مری کوپری نومیه یی زه مری ۞) نه بیت بویان نه کوژاو بهرو شاری
مه دینه ګه پرایه وه: له ریګادا ګه یشته دوو پیایوی هوزی عامر نه ویش هردوو کیانی
کوشت؟ زور به خوش حالیه وه وای زانی کاریکی زور باشی کردووه و به شینک
له توله یی هاوړیانی کردوته وه: به لام کاره که به جوړیکی تربوو، نه و دوو پیاه
له لایه ن پیغه مبهروه ۞ نوسراو په یمانی پیغه مبهریان ۞ پی بوو، به لام عامر ناګای
له و پرووداو به سهراته نه بوو. پیغه مبهر ۞ به ګه یشتنی نه وه واته زور خه فته
باروپه ریشان بوو. وه خه و نازاری زوریشی بو نه و دوو پیاه کوژاو خوار.
له بهر نه وه یی ره وشت و ناګاری پیغه مبهرو ۞ نیسلام پیچه وانه یی بیرو بوچوونی
بیباوه رانه. فهرمووی: له بهر نه وه یی نیمه په یمانان له ګه لدا به ستوون و، له ژیر
په یمانی نیمه دا کوژاون ده بی وک و نیسلام نیمه خوینی هردوک پیاهه که بده ن.
بو نه و مه به سته پیغه مبهری ۞ خدا پویشته ناو جوله که یی هوزی (به نی نه زیر) که
په یمانی ریکه و تنیان له ګه ل یه کتر هه بوو، که شپ له ګه ل یه کتر دا نه که ن و، هر
کاتیکیش پیوستان هه بوو هاوکاری و کومه کی یه کتر بکه ن. پیغه مبهر ۞ داوای
یارمته یی خوینی کوشتنی نه و دوو کوژاو به هه له یی لی کردن: نه وانیښ له وه لامی
پیغه مبهردا ۞ به وته یی شیرینی سهرده میان، سهر پیچیان نه کردو، ناماده باشیان
پیشکه ش کردو گوتیان: نه یی باوکی قاسم نیمه په یمانی ناشتی و کومه کیمان
له ګه ل یه کتریدا هه یه و ههرشتیک که تو پیت باش بیت نیمه ش قایل و رازین و
فرمانت به سهر چاو ههرچی توبیلی نیمه رازین و واز له تو ناهینین. به لام نه وانه
هه مووی و ته یی لوس و غافلگیری بوو، له لایه کی تره وه دهیانویست به وته یی لوس
داخی دلی خویمان به پیغه مبهر ۞ بریژن. له وکاته دا که له بن دیواری مالی
جوله که یه که دانیشتبوون گوتیان: نه یی محمد تولیره دابنیشو پشویه که بده هه تا
نیمه دهچین پاره که ت بو کو ده که یه وه. له ولاشه وه کابرایه کی جوله که یان ناګادار
کردبوه وه که بروات و له سهر بانه وه به ردیکی ګه وره یی وه کو ده ستاپ به سهرسهری
پیغه مبهردا بدات و، بیکوژی و پیغه مبهریش ۞ بی ناګا له و پیلانه ګلاو خراپه.
۴۶۰

پوختەبەخەر لە بەممەراتە ئەرگەمانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول(ﷺ)

ئینجا خودای بە دەسەلات و بەزەیی حەزەرەتی پێغەمبەری (ﷺ) لەو پیلانە دزیووی جولهکەکان ناگادار کردەووە. پێغەمبەری (ﷺ) لەو شوێنە هەستا بەناوی ئەوێ کە کاریکی زۆرگەنگی بەبەر کەوتۆتەووە، دەروا بەجیگەیی دەهێنێ. پڕۆیشت موسڵمانانی ناگادار کردەووە، کۆیکردنەووە دەورەیی جولهکەکانی گەمارۆدو لەمال و جیگای خۆیانی بەدەرنان و ، دەریکردن بەهۆی ئەو ناپاکی و خەراپەیان .

رەوشتی ئیسلام

أخلاق الاسلام

لەو کاتانە کە موسڵمانان گەمارۆی شاری (سوس)یاندا لە کاتی شەڕ جەنگیان لەگەڵ فارسەکاندا خەڵکی شار لەو کاتە پڕ ترس و ناخۆشیەیاندا بە شیوەیەکی سەر سوڕەینەر دانیشتوانی ناو شار دەهاتنە بەرچاو، دەرگای مالهکانیان دەکردەووە، بەبێ سیلاح و چەك دەپڕۆیشتنە بازار، زۆر بە ئەمێن و دلدنایییەو، هەروەک و لەشەر دانەبن وابوو. موسڵمانان نوێنەریان بۆلایان نارد بۆ ئەوێ سپرو نەینێ ئەوکارە ناوازیان پێبۆلێن، بۆچی کە هەوالی سوپای موسڵمانان گەیشته ئەو شوێنە بۆ و بەخێرای دەرگای مالهکانیان کردەووە بەرو بازار پڕۆیشتن بەبێ چەك بۆ بەجیهێنانی پێوێستیان هەروەک و حالەتی شەڕ نەبێت وابوو لە هیچ نەدەترسان. دانیشتوانی شار لەو لەمدا گوتیان: ئێو ئێمەتان ناگادار کردەووە بە هێمنی و ئارامی ئێمەش بە دلدنایییەو وەرمان گرت و قبۆلمان کرد ، وە ئێمەش داوای پاداشتمان کرد بۆ ئێو لە بەرامبەری ئەوێ کەوازتان لێهێناوین. موسڵمانەکانیش بە سەرسامییەو گوتیان: ئێمە وازمان لێنەهێناوین، وەکو ئێویش دەلێن وامان نەگوتووە. دووبارە ئەوانیش گوتیان: ئێمەش راستی دەلێنێن، و درۆمان نەکردووە. بەو بۆنەو موسڵمانەکان کەوتنە ووت و وێژو پرسیارکردن لەگەڵ یەکتەدا: یەکیك لە موسڵمانان بەناوی (مکف)کە لە راستیدا سەربازیکی (یەسابور) بوودەلێ ئەو بوووە کە مۆلەتی دلدناییی و ئاسودەیی پێبەخشی بوون. موسڵمانان ویستیان ئەو ئەمانەت و ئاسودەیان لێوەر بگرنەووە، چونکە تەنها سەربازیك بەبێرو پای خۆی ئەوێ کردەو بەبێ ناگاداری هیچ بەر پەرس و

پوختە پەندە لە بەسەر ماتە گەرن گەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)
 لێپرسراویك. ئەوانیش لەوە لāmدا گوتیان: ئێمە ئازاد و حر، بەندەو عبدتان لەیەك
 جیاواز ناكەینەو. تەنها ئەو دەزانن ئێو دانیایی و ئاسودەیتان پێبەخشیوین و
 ئێمەش لێمان وەرگرتوون و قبوتمان كردو، تازەش پەدی ناكەینەو و نایگۆڕین،
 ئینجا ئەگەر ئێو ش چۆن حەز دەكەن زۆلم و ستممان لێبكەن كەیفی خۆتانە
 فەرموون. بێكەن. بەو ھۆیەو موسلمانان ناچار بوون، كە جەنگ رابگرن و دەست
 درێژی نەكەنە سەریان، ھەتا پرسیار لە پێشەوای موسلمانان حەزەرتی (عومەری
 كۆپی خەتاب ﷺ) دەكەن حەزەرتی عومەر لەوە لāmدا فەرمووی: خودای گەورە پەیمان
 بردنەسەری زۆر بەگەورەو بەرێزداناو. ئێو ش پێتان ناگوتری خاوەن وەفا، ھەتا
 بەتەواوی پەیمان نەبەنە سەر، ئینجا ئەگەر ئێو گومانتان لە بەلێنەكەتان ھەیە ئەو
 پاداشتی تەواویان بدەنەو، پەیمان و بەلێنی تەواویان پێبدەن و، بەراستیش
 بێبەنەسەر لەگەڵیاندا. موسلمانانیش بەتەواوی فەرمانەكە حەزەرتی عومەریان
 بەجێھێنا و پەیمانی دانیایان تەواو بردە سەر و ھیچ كەم و كۆپی و ناتەواویان
 لە مافەكانی پەیمان بردنە سەر نەكرد و دانیایی تەواویان پێدان.

چاكترینی ئادەمیزاد خیر بە خەلك گەیانندنە

خیر الناس من ینفع الناس

دەگیرنەو (عبداللهی كۆپی عەباس ﷺ) لە مزگەوتی پێغەمبەردا ﷺ گۆشە نشینی و
 خودا پەرسستی دەكرد (معتكف) لە ناكاوێكدا كە باریكە هاتە ژووری
 مزگەوت و سەلامی كرد، هاتە لام دانیشتن. عبدالله ﷺ فەرمووی: بڕام لە حالێكی
 نایاسایی دەتبینم، ماتەم و غەمبار دیاری؟ كەبرا لە وە لāmدا گوتی: خاوەنی ئەو
 گۆڤە ماف و پێویستی سالاری و سەرداری لەسەرم ھەیە، بە لām بەداخەو دەستم
 پێی ناگاو، توانام نیە بەسەریدا پاداشتی بدەمەو. عبداللهی كۆپی
 عەباس ﷺ گوتی: حەز دەكەي لەباتی تۆ قەسە لەگەڵدا بكەم؟ كەبرا گوتی: ئەگەر تۆ
 حەز بكەي من زۆر ئارەزوومەندم و پێم خۆشە: لەدوای تەواو تیگەیشتنی، عبدالله
 ﷺ ھەستاو لە مزگەوت پزێشتەدر، كەبرا گوتی: ئەي كۆپی عەباس تۆ مەبەستی
 گۆشە نشینی مزگەوتت لەبیرچوو و بۆچی لێرەي؟! عبداللهی كۆپی عەباس ﷺ گوتی:

پوختە بەندە لە بەسەر هاتە ئەرگەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

نەخێر لە یادم نەچۆتەو، بەلام گویم لە دەنگی خاوەنی ئەو گۆرەیی کەتۆ باسی دەکەیی بوو، بانگی لێکردم، کە پەیمانی چاو دێرێکە زۆرنزیکبوو، چاوەکانی پڕ لە فرمێسک بوو، لەگەڵ فرمێسکی چاوەکانی دەیگوت: ھەرکەسی بۆ بەجێھێنانی پێویستی ئادەمیزادێک بپروا و کارەکەیی بۆ بەجێھێنێ و پێکیبخات، ئەوێ خێر و پاداشتی لە (۲۰) بیست سالی گۆشەنشینی و خوداپەرستی باشتەر. لە کاتی کدا کە ھەرکەسی ئەک پۆژ لە پیناوی پەزابوونی خودا گۆشەنشینی بکات، خودای بەدەسەلات ماو و نیوانی ئەو ئادەمیزادە و ئاگری دۆزەخە سی چال دوری دەخاتەو، کەپانی نیوانی ھەر چالێک بە ئەندازەیی نیوان پۆژەلات و پۆژئاوایە.

خۆبەخت کردن له پیناوی بەرژەوێندی گشتی

التفانی فی سبیل المصلحة العامة

لەدوای مردنی پێغەمبەری خودا (ﷺ) (حەزەرەتی ئەبوەبکرى صديق ﷺ) دیاری و دەستنیشان کرا بۆ جێنشینی پێغەمبەری خودا (ﷺ). لەدوای و لێدان و ووت و وێژێکی تەواو ئەبووبکر دیاری کرا (ﷺ) بە جێنشینی پێغەمبەر (ﷺ) (ئەبو عوبەیدەیی کۆری جەھراح ﷺ) کە یەکیک بوو لە پالێوراوان بۆ ئەو پۆستە. ھەستایە سەر پێ و ، بەدەنگێکی بەرز ھاواری کردوو گوتی: بەلێ ئەبووبکر ھەلەدەبژێرین، سوێند بەخودا ئەبووبکر گەرەتەری کۆچ کردوانە نەفەری دووھمی ھاوێی پێغەمبەری (ﷺ) خودایە لەناو ئەشکەوتداو، ھەر خۆی جێنشینی پێغەمبەری خودایە (ﷺ)، جا ھەر کەسی حەزەدەکات و ئارەزووی لێیە و ئەو کارە دەگرێتە ئەستۆی خۆی بابێتە پێشەو؟ لەوکاتدا حەزەرەتی عومەر ھاتە پێشەو و ئەو ووت و وێژە جوانەیی کەوێک گەوھەر و مرواری بەسەر یە کدا دەھاتە خوارو، پێزی دەبەست ، ھاتە نیوانەو ، کە بەپراستی گەرەتەری خەبات و تیکۆشانە، لە پیناوی بەرژەوێندی گشتی. عومەر فەرمووی: بەپراستی ئەبووبکر تۆ زۆر لەمن گەرەتەر، بەرێزتری و، شایانی ئەو جێنشینیە. ئەبووبکریش ھاتە گوشتارو فەرمووی: بەپراستی عومەر تۆش زۆر لەمن بەھێز و تواناتری. لەدوای ئەو حەزەرەتی عومەر ھاتەو گوشتارو فەرمووی: ئەبووبکر ھێز و توانایە کە من لەگەڵ گەورایەتی و پێزی تۆ بیت.

من نه وه نيم بتوانم نهينى پيغمبر بدرکينم

لم اکن لافشى سر رسول الله

دهگيرنه وه له دواى مردنى هاوسه رى (حه فصه كچى حه زره تى عومر) به ينها و سه رى و بيوه ژنى مايه وه، حه زره تى عومر پويشته لاي حه زره تى عوسمان و داواى ليكرد كه پيى خوشه كچه كه لى له خوى ماره بېرى! به لام حه زره تى عوسمان ﷺ هيچ ناماده باشى نه بوو، له دواى دنيا بوونى پويشته لاي حه زره تى نه بوبكر ﷺ، نه ویش هيچ ناماده باشى و ناكاميكى نه بوو. له و باره وهش حه زره تى عومر ﷺ بؤ خوى نه و پوداوه مان بؤ دهگيرنه وه باگوئى لى بگريڼ دهفرموى: كه به حه زره تى عوسمانم گوت: له وه لامدا گوتى: نهى عومر بابيريكي ليكه مه وه، له دواى تنپه رينى چهندين شو عوسمان توشم هات و فرموى: نهى عومر بؤمن وا باشه كه له و كاته دا ژن نه هيڼم. به لام حه زره تى نه بوبكر هر وه لامى نه دامه وه و نه هاته وه بؤ لام، بؤيه هر چهنده له هره دووكيان دلگران بووم، به لام له نه بوبكر زياتر دل گران و داخواى بووم. به لام له دواى ماويه كه پيغمبر خودا ﷺ بؤ خوى داخواى ليكردم و ماره ي بېرى. نينجا له دواى نه وهى كه پيغمبر ﷺ حه فصه ماره بېرى چاوم به نه بوبكر كه وتو، فرموى: نهى عومر دلته هيچ نه كات نه و كاته كه باسى حه فصه ته له لاكردم، منيش هيچ وه لام نه دايه وه له بهر نه وه بوو، پوژنيك پيغمبر خودا ﷺ له لاي من باسى حه فصه كړدبوو، به لام من نه متوانى نهينى پيغمبر خودا ﷺ له لات بدرکينم بؤيه هيچ باسم نه كړد. وه نه گهر پيغمبر خودا ﷺ وازى لى بهينابايه و نه يوستبايه من قبولم ده كړد.

جوانى گومان له باوهره - حسن الظن من الإيمان

له دواى بوختان و درو گه وړه هه لېه ستراوه كه لى به حه زره تى عايشه. هاوسه رى نه بو نه يوبى نه نسارى ﷺ به هاوسه ركه لى گوت: نهى باوكى نه يوب تو بيستوته كه خه لكانيك چيان بؤ حه زره تى عايشه هه لېه ستوه؟ نه ویش فرموى: به لى نه و درو بوختانه م بيستوه. باوكى نه يوب فرموى: نهى دايكى نه يوب نه توش وات

پوخته په مکه له بهر مهاته کړنکته نه دي پیغمبر (ﷺ) هېماته من حیاة رسول (ﷺ)

گوتوه؟! دایکې نه یوب گوتی: به پرستی حاشا که من هرگز گومان و دروی ناوا بکم. ئینجا باوکی نه یوب فرمووی: سویند به گوره یی خودا عايشه زور له تو چاک تر و پاک تره نهی دایکې نه یوب.

له من توره بووی نهی پیغمبره خودا

او جدت علی یا رسول الله

ده گپړنه وه جاریک پیغمبره (ﷺ) دانیشتبوو هیندیک له یاره بهر پزه کانی له لا بوو: کابرایه که هات و قسه ی زور ناشیرینی به نه بوبکر گوت: به لام نه بوبکر پیدهنگ بوو. کابرا پرانه وستاو هر جنیو قسه ی ناشیرینی ده گوت: نه بوبکر هر وه لامی نه دایه وه. کابراش هر در پزه ی به جنیو کانی ددها. نه بوبکر رقی ه ستاو نه ویش جنیو به کابرا دایه وه. پیغمبره (ﷺ) خیرا ه ستاو پویش، نه بوبکر فرمووی: نهی پیغمبره خودا (ﷺ) له من دلگران و توره بووی: پیغمبره (ﷺ) فرمووی: نهی نه بوبکر نه و کاته ی که نه و کابرایه جنیو قسه ی پیده گوتی: فریشته یه که له ناسمان هاته خوار و، نه و کابرایه ی به درو ده خسته وه و جنیو که ی بو کابرا ده گپړایه وه: به لام که تو جنیو که ت پیده وه فریشته که ه ستاو پویش و شهیتان هاته جیگه ی. منیش هر شونینک شهیتانی لیبی لیبی دانانیشم.

نه گهر نه ونه وهی فرمووی راستی فرمووه

لن کان قال ذالك فقد صدق

کاتی که پیغمبره خودا (ﷺ) شه پره وی پیکرا له مه که وه بو بیت المقدس و ، له ویشه وه بو فه زای سهر وی ناسمانه کان. هوالی پویشتنه که ی به (هند) دایکې هانی کچی نه بوتالیب راگه یاند له جیگه ی پشودانی. ئینجا کاتیک پیغمبره (ﷺ) ویستی هه ستی و، هواله که به خه لک را بگه یه نی، قاچی له ده لینگی گۆشه ی کراسه که ی گیر بوو که زانی محمد دهراته دهر، گوتی: نهی پیغمبره خودا (ﷺ) سویندت ددهم به خودا، نهی کوپی مام، نه که ی نه و قسه و هوالی شه پره ویه له لای قوره یشیه کانی مه که باس بکه ی و به که س را بگه یه نی ، به راستی من دلنیام له

پوختە بە ئۆلە بە مەرمەر ماتە گەرمە ئۆلە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە مەن حیاة رمول (ﷺ)

پراستی پووداوه که، بە لām ئەوان بە درۆت دەخەنەوه و باوەرت پێناکەن، بە
پێچەوانەی گوشتارەکانی تۆ پرەفتار دەکەن: پێغەمبەر ﷺ بە دەستی گۆشەیی داوینی
کراسەکی لا داو پویشت، چەندکە سیکی قورەیشیەکان دانیشتبوون لە ناویاندا
موتەعی کوپی عودە) و (ئەبوجەلی کوپی هوشام) یان لە ناودا بوو. پێغەمبەر
ﷺ لە ناویاندا دانیشت، بە لām زۆر بە دلتهنگی و غەمباری چونکە دەیزانی ئەگەر
باسی ئەو پووداوه گەورەیه بکات، هەرگیز باوەری پێناکەن. ئەبوجەل بە گالته پی
کردنەوه گوتی: ها محمد چی پوویداوه ئەمڕۆ؟! پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی:
ئەمشەو شەو پرەویم پیکراوه؟ ئەبوجەل گوتی: بۆ کوێ چووی؟ پێغەمبەر
ﷺ فەرمووی: چومە (بیت المقدس) ئەبوجەل گوتی: ئەم شەو چویمە (بیت
المقدس) و ئیستاش لە ناو ئیمەدای؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بە ئێ؟ ئەبوجەل
گوتی: بە پراستی شتیکی سەیرە، ئەگەر ئیستا گەل و هۆزەکان کۆ بکەینەوه
لێرە، ئە و قسانەیی که بۆ ئیمەت کرد بۆ ئەوانیش باس دەکەیی؟ پێغەمبەر ﷺ
فەرمووی بە ئێ: ئەبوجەل هاواری کردو و بانگی پراشت، ئەو کۆمەلانی
قورەیش ئەو هۆزی که عەبی کوپی لوتەیی: خەلکان هەرچی گوێیان لەو بانگەوازه
بوو پراپەڕین و پویشتنە شوێنی دانیشتن و کۆبوونەوه کانیان. ئەبوجەل گوتی:
محمد پێیان بێ: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بە پراستی مەن ئەمشەو بردیانم بۆ (بیت
المقدس) کۆمەلێک پێغەمبەرانی ﷺ هاتنە پیشوازیم که حەزەرەتی ئیبراهیم و عیسی و
موسی یان تێدا بوو. کاتی قورەیش ئەو هیان بیست، هەراو هاواریکی زۆر بەرزبوو
و، ئەو شەو پرەو هیان بە لاوه شتیکی زۆر گەورە و سەرسوڕهێنەر بوو. وه
لە پراستیشدا بیر لە دەسلاتی خودا ئەکەیهوه ئاوابوو. بۆیه هیندیک لەو خەلکانەیی
که گوێیان لە فەرماشتهکەیی پێغەمبەر ﷺ بوو، بە سەرسامیهوه بە سەری خۆیاندا
دەداو، دەیان کردە چەپلەو هەرا، (موتەعی کوپی عودەیی) گوتی: فەرمان و
داواکانی محمد لە پێشی ئەمڕۆ کاریکی ئاسان و سوک بوو. بە لām ئەو داواکارییهی
ئەمڕۆی زۆر جیاوازو، دیارو ئاشکرایه، که درۆزن و فیلبازە. چونکە ئیمە لێرەوه
که دەپۆین بۆ بیت المقدس بە سواری حوشتەر بە نازارو سەختی و ناخۆشیەکی

پوختە بە ئۆزى لە بەمەرماتە ئۆزىگە ئائىلى پىغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حياة (مول (ﷺ)

زۆرەو، بەيەك مانگ رىنگا بېرىن دەيگەينى، بە مانگىكىش لەو سەر دەگەپرىنەو،
تۆ چۆن بەشەويك چويه بيت المقدس و لەويشەو گەپرايەو، بە راستى جىگەي
سەرسوپمانە؟ سويند بەلات و عوزا. تۆ راست ناكەي و درۆدەكەي. وە لەو
كاتەشدا تەكنۆلۆجى وەك و ئىستا نەبوو سەيارە و تەيارەو، وەسانىلى گەيەنەر
هەيىت و، بتوانى بەخىرايى بېراو بگەپرىتەو. چەند كەسيك كە ئەوەيان بىست ،
خىرا پويشتن بۆ لاي ئەبوبكر هەوالەكەيان پىراگەيان، چونكە دەيان زانى
ئەبوبەكر زۆر لەگوى و فەرمانى پىغەمبەر (ﷺ) دابوو، دەيان ويست بەگوى لى بوونى
ئەبوبەكر. لە قسەي پىغەمبەر (ﷺ) ئەويش لىي دورور بگەويتەو، بەراستى نەزانى
بۆيە گوتيان: ئەي ئەبوبكر وەرە بۆلای ھاوپرىكەت محمد بزانه چيدەلى؟ بانگەشەي
شەپەرەوي دەكات كەئەم شەوي پاربردو پويشتوتە بيت المقدس و گەپراو تەو،
ئەبوبەكر فەرمووي: ئايا پىغەمبەر (ﷺ) وای فەرموو؟ گوتيان بەلى وای گوتوو:
حەزەرەتى ئەبوبكر (ﷺ) فەرمووي: سويند بەخودا ئەگەر پىغەمبەر (ﷺ) وای
فەرموويىت: بەبى دوودلى راست و دروست و تەواو. ئىنجا حەزەرەتى ئەبوبكر (ﷺ)
هەر لەو پۆژەشەو نازناوي پازگويى (صديق) پىندراو لە بارەيەو خوداي بە
بەزەيى و بەدەسەلات ئەو ئايەتەي ناردە خواریو: {وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ} الزمر/۲۳ واتە: ئەوكەسەي راستى هيناو و باوەرى تەواويشى
پيىهەتى بەراستى ئەوانەن خوپارىزو تەقواكارو لە خودا ترس.

لە پىناوى خودادا تۆ ئازادى

أنت حر لوجه الله

حەزەرەتى عەلى كۆپى ئەبى تاليب (ﷺ) لەبەپرىزترين ئادەمىزادەكان و جواترين ئاكارو
پەوشتى بوو. پۆژىك بانگى لە پيش خزمەت و، بەردەستەكەيان دەكات بەلام،
كەس وەلامى نەدايەو، دووبارە و سىيارە بانگى ليكردوو، بىسود بوو، حەزەرەتى
عەلى (ﷺ) پويشت بۆلای چاوى پىكەوت پاكشاو و بەخەبەرە. پىي گوت: تۆ گويت لە
بانگەوازەكەي من نەبوو. بەردەستەكەيان گوتى بەلى: گويم لى بوو، پيشەوا عەلى

پوخته به خدایه له به ممراته گرانگه نهانی پیغمبر (ﷺ) جهاته من حیاة رسول (ﷺ)

خه فرمووی: باشه چی هویهک بوو ولامت نهدامه وه؟ پیش خزمه ته که یان گوتی: بهخوا من له وه دلتیا بووم که هیچ نازارو سزایه کم له لایه ن توه پیناگات بویه کردم به به نلی و بیده نگ بووم. ئینجا حه زه تی عهلی ﷺ فرمووی: له باتی که توله ت لیمور بگرمه وه، نه وه له پیناوی ره زابوونی خودا نازاد و سه به ستم کردی.

له ره وشت و ناکاری پیغه مبه ره له پیشی بانگه وازیدا

من اخلاق الرسول قبل النبوة

پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فرمووی: نه و ناکارو ره وشتانه ی که له ده وری نه زانیدا ناده میزاده کان ده یان کرد و په پره ویان لینی ده کرد. هه رگیز نه و کردارانه هیوا به ت و بوجونی من نه بووه و به لایاندا نه پویشتموم: به ته نه دوجار نه بی که و ریکه و توه که ناره زوویان به که م و توشیان بيم. به لام سوپاس بو خودا، له و کردارانه پووی و هر گپراوم و منی لیان پاراستوه. له دوا ی نه وه ش هیچ مه یل و ناره زویه کم بو هیچ شتی تر نه بووه، هه تا خودای گه وره په یامی پیغه مبه رایه تی ﷺ بو ناردم و پرزی پی به خشیم. نه وه ش به سه ره اتی نه و دوجاره بوو، که ناره زو هیوا به تم بووه، جار یکیان به و ها وه نه ئیشکه ره ی که هه رده م له گه ل خوم بوو، بو ئیشوکارو به جی هینانی کاری پوژانه م و، پیکه وه شوان بووین. له هه ورازو پشته وه ی مه که که. پیم گوت برای به پریم نه گه ر چاودیر و ناگاداری مه پره کانم بو بکه ی توژیک ده پومه ناو مه که که و هیندیک شادی و خوشی ده رده بپرم و، وه و گه نه ج و لاوه کانی مه که که راده بویرن و شادی ده که ن، شوانه ها ورپی به که م پینی گوتم: پر و هیچ غه م و نیگه رانی مه پره کانت نه بی؟ منیش به و هیوا به ته خوشه وه دابه زیمه خوار بو ناو شاری مه که که. یه که مین مال که پینی گه یشتم، له ده ره وه گویم لنبوو، موسیقا و، زوپناو، ته پل و، ده ف و، نایه و، گورانی، ده نگ ی ده دایه وه و، نه و ناوه ی پر له ناوازی هه مه جور کرد بوو، پرسیارم کرد نه وه چی به و چی پووی داوه؟! گوتیان: فلان کوپی فلان ژن ده هی نی، کچی فلانه که س. منیش له لایه که وه دانیشتم بو گو یگرتن و ته ماشا کردنی نه و ره قس و چه نه ی گورانی و موسیقایه، به لام خودای به ده سه لات نه یه یشت حه زه تی محمد ﷺ له ناو تاواندا بتلی ته وه و، وه نه وزه و

پوختە بە ئۆلە بە مەرماتە گۆرگە ئاتى، پېغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حياة رمول (ﷺ)

خەۋىكى واگرتى ھەرچى ھۆش بىت نەى ماو خەۋى لىكەوت. ۋەختى بەھۆش ھاتە ۋە
قرچەى گەرمای پۆژبوو. پۆيشتە ۋە بۆ لای ھاۋرىكەى، ۋ، گوتى: ھائەم شەۋ چىت
کرد؟ گوتى: بە خوا ھىچ نە کردو، ھەۋالەكەى پېراگەيانە.

جارى دوۋەمىش: ھەر بەھەمان شىۋە داۋام لە ھاۋرىكەم كەردە ۋە كە چاۋدىرى مەرو
ئازەلەكان بكاۋە ۋە، منىش بېرۋە ۋە بۆ ناۋ شارى مەككە، بۆيارى ۋ گۆيگرتن ۋ
راۋاردن. ھاۋرىكەم دوۋبارە رىگەى پىدام، منىش پۆيشتە بۆ ناۋ شارى مەككە ھەر
لەگەل گەيشىستەم بە ناۋ شار، ۋەك ۋ جارى پىشوو، گۆيەم لەدەنگى گۆرانى ۋ
مۆسقىقاۋو، منىش بەرە ۋ لايان پۆيشتە سەما، ۋ رەقس، ۋ سوپدان بوو. ۋىستەم
لەلەيەكە ۋە دابنىشەم بۆ سەيركردن ۋ گۆي گرتن. بەھەمان جارى پىشو گۆيەكانە
كاسبوون، چاۋەكانىشەم تارىك ھەلگەپراۋ، ھۆش لەھىچ نە ماو خەۋم لىكەوت. سوپەند
بەخودا لەگەل گەرمای پۆژ خەبەرم بۆۋە، گەپامە ۋە بۆ لای ھاۋرىكەم، ھەۋالى
پۆيشتەكەم پېراگەيانە. لەدۋاى ئەم جارە ھىچ جارىكى تر بىروكارى ۋا لاۋازو پوچم
نە كەردە ۋە. ھەتا خوداى گەرە پەيام ۋە بەرنامەى پىغەمبەرايەتى ﷺ پىبەخشىم.

بە راستى ئەى محمد تۆلە بەرزترىن پلەى رەۋشە باشى دای

وانك لعلى خلق عظيم

دەگىرنە ۋە جارىك كابرەك ھاتە خزمەت پىغەمبەرى ﷺ خوداۋگوتى: ئەى
پىغەمبەرى خودا، ﷺ پۆژىك تۆ ئازارت بەمن گەياندوۋە ۋ لىتداۋم: پىغەمبەر ﷺ
فەرموۋى: براى شىرىنەم بفرموو: من چۆنم لىداۋى ۋەرە لىم بەدوۋە، تۆلەى خۆت
بكەۋە. كابرە ۋوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ، ئەۋ پۆژەى كەتۆ لىتداۋم، من شانەم
پووت بوو، پىغەمبەر ﷺ كراس ۋ بەرگەكەى داناۋ، شانى پووتكەردە ۋە فەرموۋى:
ۋەرە تۆلەى خۆت بكەۋە. كابرەش زۆر بە پىخۆش حالىۋە ئاۋات ۋ داخۋازىيەكانى
ھاتەدى، بەرە ۋلاى لاشەى پىغەمبەر ﷺ نرىك بۆۋە، پەلامارى شانى پىرۋزى
پىغەمبەرىداۋ، ماچى كەردو گوتى: دايك ۋ باۋكەم بەفیدات بىت، كى ھەيە حق ۋ
مافى لەسەر تۆ بىت. من تەنھا بۆيە ۋامكرد ھەتابە ۋ بۆنەيە ۋە بگەمە ئەۋ شەرەفە
بەرزو گەرەيە كە لاشەم بەلاشەتەۋە بكەۋى، كەبەرەستىش پىنى گەيشتم.

ئێمە بەهۆی ئەوێ قسەى پێدەكەین سزادەدریڤ

وانا لێواخزون بمانتەكلم بە

«مەعازى كۆرى جەبەل» ئەو دەگێرپنەو، دەفەرموێ: بە پێغەمبەرم ﷺ گوت: تەمۆزگار یەكەم بەكو، هەوائى كاریكى وام پێبێ، كە لەناگرى دۆزەخ بپارێزێو، نوورم بختەو، پێشى بپۆمە ناو بەهەشت. پێغەمبەر ﷺ فەرموو: بەپراستى پرسىارت لەشتىكى زۆر گەورە كرد. وە لە پراستیدا ئەو پرسىارە زۆر كەمە بۆ ئەوانەى كە خودا سووك و ئاسانى بكات بۆیان. گۆی بگرە بۆ ئەو كار و فەرمانانە كە پێت دەلێم، ئەگەر بە ئەنجامیان بگەیهنى، ئەو بەپراستى دەگەیهیوا و ئامانجى خۆت. ئەویش ئەو یە؟ بەتەواوى خودا پەرسى بۆخودا بەكو، بەهێچ جۆرىك شەرىك و هاوێلى بۆبەربار نەدەى. نوێژەكانت بە تەواوى بەجى بگەیهنى بەبێكەم و كۆرى. زەكاتى مالت نەركەى و بەجى بگەیهنى بەتەواوى. پۆژووى مانگى پەمەزان بەتەواوى بگرى. وە ئەگەر مالى زیادەت بوو بەو ئەندازەى، پێى بپۆیه مالى خودا و پێى بگەپنێهە، واجباتى حەج بەجى بگەیهنى. لەدواى ئەو فەرموو: پێگا و دەرگای خێر و چاكەت پێشان بەدەم، چى و چۆن؟ باش بزانە، كە پۆژوو، خۆپارێزى. بەخشىش و سەدەقە و چاكە، گوناھ و تاوان دەشواتەو. هەر وەكو ئاو ئاگر دەكوژنێتەو. وە نوێژ كرد نیش لەنیوێ شەودا. لەوكاتەدا پێغەمبەر ﷺ ئەو ئایەتەى خویندەو. (تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ. فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) الم السجده ١٦ واته: ئەو موسلمانە پراستەقینانەى كە شەوانە بەخەو و بى ئاگایى بەپێ ئاكنەو بەلكو جیگەى نەرموو گەرمى شەویان بەلاو دەنێو، زۆربەى كاتەكانیان لەبەر ترس و سامى پەروەردگار و دواپۆژیان، بە عیبادەت و خودا پەرسى دەبەنە سەر چونكە لەخودا دەترسێن كە بەناگرى دۆزەخ بیان سوتێنێو، وە هیواو ئومیدی بەهەشت و لى خوش بوونیان هەیه لەلایەن خوداوە. وە لەو بەشە پزق و پۆزیهى كە خودا پێى داو، هەر لە پێناوى خودا داھێندىكى دەبەخشێ. بۆیه بەپراستى كەس نازانى كە خوداى بەدەسەلات چى

پوخته په ځه له بهر ماته ځرنگه ځاني پېغمبر (ﷺ) هېماته من حياه رسول (ﷺ)

بو څه وانه ناماده كړدوه، كه له پوڅي دوايي چاوه كان پښي گهش و د لښان پښي نارام و خوش ده بښت، څه و هاش پاداشتي څه و كړده وانه به كه له دونيا كړدويانه. خدا پيمان بېه خشي.

له دواييدا فېرمووي: پيټ بلنم سهره تاو جه مسهري فېرمان و كوله گهي به هيزي سهره چله پوپهي لوتكه چييه؟ منيش گوتم، به لي: څه پيغه مېهري خودا ﷻ پيم بلي: له وه لاما فېرمووي: سهر چاوه ي فېرمان ي ته واو ئيسلامه. پايه و راگري ئيسلام نويزه. وه سهره چله پوپهي ئيسلاميش جيهاد و تيكوشانه. دوايي فېرمووي: پيشت بلنم خاوه نې توانا و ده سلا تي ته واوي څه وانه هه موويان چين؟ گوتم به لي، پيم بلي: پيغه مېهريش ﷻ زوباني خوي گرت و فېرمووي: ناگات له وه بي و بيگرو بهر لاي مه كه، ده فېرموي: گوتم څه پيغه مېهري خودا ﷻ بو له سهر څه و گو فتار و قسانه ي كه ده ي كه ين سزاده درين؟. پيغه مېهريش ﷻ فېرمووي: دا يكت پوله پوت بوبكا مه عاز، څه دي نازاني څه وانه ي فريده درينه ناو ناگروهو، له سهر دم و چاو پاده كي شرين، يان له سهر دم و لوتي پاده كي شرين هر له سهر درويڼه ي زوباني نيه !.

هېچ له سهر تو نيه څه ي برام

لا باس عليك يا اخی

له دوا كوتايي سهر كه وتني سوپاي موسلمانان، به سهر فارسه كاندا له جهنگي قادسيه: به سهر كړدايه تي (سعدی كوپي څه بي وه قاس ﷻ) سه عد نامه يه كي سهر كه وتني بو (عومري كوپي څه تاب ﷻ) نوسي و به يه كي به جهنگاو هراييدا به ناوي (به شير) په وانه كړد: چه زړه تي عومريش ﷻ له وكات و سهرده مانده دا پوژانه ده هاته دهره وه ي مه دينه و، سهر ريگا و بانه كان، چاوه پروني هه والي بهر هكاني جهنگي ده كړد كه پښي بگات: چه زړه تي عومريش ﷻ هر كه چاوي به و جهنگاو هره كه وت له دووره وه بو لاي پوښت، چه زړه تي عومريش ﷻ هره خيرا پووي له و كا برياه كړدو و گوتي: برام هه والي بهر هكاني جهنگي موسلمانان پييه، خيرا پيم بلي بزانم چي بووه؟ به شير ته نها به و لامي كي كه مي سهر زاره كي گوتي: خوداي گه وړه بي باوه و هاوبه ش پيدا كهراني شكست و تيشكاو كړدوه: چه زړه تي عومريش ﷻ

پوخته بماند؛ له بهمه زمانه څرنگه کانی، پیغمبر (ﷺ) قہامت من حیات رسول (ﷺ)

ښه پرسیاری له (به شیر) ده کړدو (به شیر) یش له بهر نه وهی که حه زړه تی عومهری ﷺ به باشی نه دهناسی و، هیچ بهرگیکی پیشه وایی له بهر دانه بوو، وهک و نینسانیکي ساده دهاته بهرچاو، بویه زور گوئی بو ووتنه کانی نه ده گرت و، ته نانه ته ولاغه که شی دانه به زی و، دهیویست خیرا بروات و بگاته باره گای حه زړه تی عومهر، ﷺ خه بهر که ی پیبگه یه نی: له دواي نه وهی که گه یشته ناو شارو، حه زړه تی عومهر یش ﷺ هر به دوايه وه دپویشته. سهیری ده کړد، خه لکانی ناو شار زور پرېز له و پیاوهی له دوايه وهی ته ده گرن و، سه لامی لیده کهن و، پیی ده لین پیشه وای موسلمانان، بویه نه و جه نگاهره ش بوی ده رکوت که نه و پیاوهی له دواي دپروات و، هر پرسیاری لیده کات، نه وه حه زړه تی عومهر و پیشه وای موسلمانان. بویه خیرا له ولاغه که ی دابه زی و، به شه رمه زاریه که وه به حه زړه تی عومهری ﷺ فرموو: نه ی به بهر ره حمه ته و میهره بانی خودا بکه وی، من که تو م نه ناسیووه بوچی بوخوت پیټ نه گوتم، که تو سرکرده و پیشه وای موسلمانانی! به لام حه زړه تی عومهر ﷺ فرمووی: برای به پریم هیچ مه شله ژی و هیچ باکت نه بیټ و، تو هیچت له سر نه یه. بو خوم حه زم نه کړد پیټ بلیم، من پیشه وای موسلمانانم.

به هه وائی ناسمانه کانی ش باوهرت پیده که م

أصدقك بخبر السماء

له (خوزه یمه وه) ﷺ ده گپړنه وه که یه کیك بووه له هاوړی به پرېزه کانی پیغمبر ﷺ: جاریکیان پیغمبر ﷺ ولاغیکی له عهره بیك کړی به ناوی (سه وائی کوړی قه یس) ی مه حاربی، له و کاته دا پیغمبر ﷺ پاره ی پینه بوو: به خیرا پویشته پاره که ی بو بهی نی، عهره به ده شته کیه که ورده ورده له پیشه یوه زور به هیواشی دپویشته: چهنده که سیکی توش هات چهنه وچون و سه وداي فروشتنی ولاغه که یان له گه لدا ده کړد: نه وانه نه یان دزمانی که ولاغه که ی فروشتووه، بویه نرخي کرینه که یان له سر یه ک بوزیاد ده کړد. له کاتی زیاد کړدنې نرخه که یان، کابرا له فروشتنی به پیغمبر په شیمان بووه، هاواری کړدو، گوئی: نه گهر ولاغه که م لیده کړی وهره

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماته گەرنە گەنای پێغەمبەر (ﷺ) ھەماتە من ھەلە (رسول) (ﷺ)

بیکرە دەنا دەیفروشم؟ پێغەمبەر (ﷺ) کە گۆنێ لە بانگی کابرا بوو ھەلۆیستە یەکی کردوو فەرمووی: بڕام ئەدی من و لاغە کەم لێنە کەریوی؟ دەشتە کێشە کەش سویندی خوارد کە لێت نە کەریوم و نە فروشتوو: پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: بەلێ من ئەو و لاغەم لەتۆ کەریوو، ھەتا کۆمەلە خەلکیکی زۆر کۆبوونەووە لە لایان. عەرەبە کە ھاتە ئەو پادەییە بە پێغەمبەر (ﷺ) ی گوت: ئەگەر دەلێی لێت کەریوم، ئەمن گومانم ھەیە بۆ شاییدم بۆ بەینە کە کەریوتە، ئەو جەماوەری کە لە لایان وەستابوون دەپۆشتنە لای کابرای عەرەب و دەیانگوت: کۆرە تۆ دەزانی لە گەل کێدا قسە دەکەیت. ئەو پێغەمبەر (ﷺ) خودایەو، ھەرچی راستی نەبێت نایلی کاتی خوزەیمە کۆری سابت (ﷺ) گەیشتە ئەو شوێنەو کێبەرکی کابرای خاوەن و لاغە کە ی گۆی لێبوو پەشیمان بۆتەووە، ھەر ھاوار دەکات دەلێ، بۆ شاییدیکم بۆ بەینە، کە من ئەو و لاغەم پێفروشتوی: خوزەیمە ھاتە پێشەووە، گۆتی: بە راستی من شاییدی دەدەم کە تۆ ئەو و لاغەت فروشتوووە، پێغەمبەر (ﷺ) کەریویتی؟ پێغەمبەر (ﷺ) پووی لە خوزەیمە کردوو فەرمووی: ئەو خوزەیمە تۆبەچی حەقی شاییدی دەدەیت، خۆ تۆ ئامادەنە بووی کە کەریم؟. خوزەیمە گۆتی: ئەو پێغەمبەر (ﷺ) خودا (ﷻ) من کە بە ھەوالی ئاسمانان باوەرت پێ بکەم چون بە ھەوال و گوشتارت باوەر ناکەم. پێغەمبەر (ﷺ) خودا (ﷻ) شاییدی دانی خوزەیمە بە شاییدیدانی دووپیاو وەرگرت، ئەو ھەش ھیچ جینگە سەر سوورمان نیە، چونکە ھەر کاتی موسلمانان باوەری تەواویان بە بەرنامە بەرێزە کە ی ئیسلام ھەبوو، وە دنیابوون لە ڕاگەیانندی بەرنامە و ئاینە کە ی: ئەو زۆر پێویست ترە کە دنیابن لە گوشتار و کردارە کە ی دنیای چونکە پێغەمبەر (ﷺ) ھەرگیز لە خۆیەو قسە ی نە کردوو، ھەر وە کە خودا خۆی دەفەرموێ: {يَنْطِقُ وَمَا عَنِ الْهَوَىٰ} النجم/ ۳ واتە: پێغەمبەر ھەرگیز لە خۆیەو قسە ی نە کردوو تەنھا ھەرچی فەرموویەتی: بە فرمانی خودا بوو.

پوخته به له به سهر ماته کړنگه کانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیا رسول (ﷺ)

من دهرسیم خه راپه و شه ربجیته دلتانه وه انی خشیت أن یقذف فی قلوب کما شرا

جاریکیان پیغمبره خدای ﷺ له خه لوه دا بوو: (سه فیهی کچی حه) خیزان و هاوسه ری دهراته لای و سهردانی لیده کات. له دواي چهند ووتویریک، دهیه ویت بهر و مال بگه ریته وه. پیغمبره خدای ﷺ له گه لیدا پویش، که به ری بکات و بیگه یه نیته وه بو ماله وه، که له خانوی (ئوسامه ی کوری زهید) دا بوو: له کاتی پویشتنی چاویان به دوو پیایو ئه نساری کهوت به لایاندا تیپه رین. ئه دوو پیاه که چاویان به پیغمبر ﷺ کهوت، سهریان نه وی کردو خیرا پویشتن: به لام پیغمبر ﷺ بانگی لیکردن و فرمووی: براکانم بزائن ئه وه (سه فیهی کچی حه) هاوسه رمه؟ ئه دوو پیاه وش زور به خه جاله تیپه وه گوتیان: پاک و بیله که یی بو ئه خودایه یه ئه ی پیغمبره خدای ﷺ ئیمه خه یالی خه راپ بهرامبر به تو نابهین، پیغمبر ﷺ فرمووی: پیویسته که من پیتان رابگه یه نم چونکه شهیتان وهک و خوین له دهماره کانی ئینساندا ده گهریت: منیش له وه ترسام که بیري خه راپه بکه ویته دلتانه وه: بویه پیم راگه یانندن که توشی دله راوکه نه بن.

دل تیری موسلمان

قناعة المؤمن

ده گیرنه وه له یه مه نه وه (۱۲) سینزه پیای و میرد مندالیک به نوینه رایه تی هاتن بو خزمهت پیغمبر ﷺ: ئه ویش ههروهک وره وشت و باوی تایبه تی خوی هه ریه که ی دیاری و هه دیه یکی پیبه خشین. به لام له دوایدا پیغمبر ﷺ بو دنیای خوی فرمووی: ئایا هه مووتان ئه و دیاری و به خشیشه تان و مرگرتوه؟ ئه وانیش گوتیان: مندالیکمان له لای ولاغه کانمان به جیه نیشتوه، ئه وهرینه گرتوه: پیغمبر ﷺ فرمووی برؤن ئه و منداله بهینن، بائویش دیاری خوی و مربرگرت. له دواي ناماده بوونی منداله که پیغمبر ﷺ ویستی دیاری پیشکهش بکات. ئه و منداله گوتی: ئه ی پیغمبره خدای ﷺ خودا، ویست و خواستی من وهک و هاوړیکانم نییه،

پوخته به ٤ له به ممراته گرنه گانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیات رسول (ﷺ)

هرچند که ئەوانیش هیواو ئومیدی موسلمان بوونیان ههیه، به لām به خودا ئەو ئاوات و ئارەزووی که منی بۆهاتووم بۆ لای به پێرت ئەوهیه، که تۆ بۆم له خودا بپارییه وه که لیم رازی بیت، میهره بانیم له گه لدا بکات، لیم خوش بیت و دل تیری و قهناعه تیم بخاته دلّه وه، پیغه مبه ریش ﷺ بۆئه و مه به سته دوعای بۆکردو، دیاری خۆی پیبه خشی و به ره و یه مه ن گه رانه وه. له دوا ی ئەوه له سالی (۱۰) ده یه مدا چاوی به کۆمه لیک له و پیاوانه له مینادا که وت: پیغه مبه ر ﷺ هه والی ئەو مندالێ لیپرسین، ئەوانیش گوتیان: به خودا ئە ی پیغه مبه ری ﷺ خودا هه رگیز ئیمه هه تا ئیستا ئینسانی ئەوها خودا په رست و به قهناعه ت و دل تیرمان نه دیته وه ئەگه ر ئینسانه کان هه موو دوونیا له به ینی خۆیاندا دابه ش بکه ن، هه رگیز چاوی تیوه نییه و ئاوپی لیناداته وه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: به راستی ئەوه بۆمن هه والیک دڵ خوشکهر و سه رسو په یته ر بوو. دوا ی فه رمووی: سوپاس بۆ خودا هیوادارم که ئەو مندالّه به هه موو هیوا یه تیک تهاوای مردنه وه به مریت. یه کیک له ناویاندا گوتی: بۆچی ئە ی پیغه مبه ری ﷺ خودا، ئینسان که ده مریت به ته وای نامریت؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: به راستی هیواو ئاواته کانی دونیا ئەوه نده زۆره، ئینسان سه رقائی سه دان ئاواتیه تی، له ناو خه یالات و بیر و جه نجالی دونیادا سه رگه ردان و پۆچوو، ده شی له و کاتی سه رقالیه ی ژیا نی ده رچی و به مریت. ئەو کاته خودا بیباکه له هه ر لایه که وه به هیلاک و له ناوی به ریت.

پیویسته له گه یاندنی په یام راست گوین

وجوب التثبت من الخبر

ده گێر نه وه جارێک پیغه مبه ر ﷺ وه لیدی کوپی عه قبه ی نارد بۆ لای (حارسی کوپی ززاری) خوزاعی بۆ وهرگرتنی زه کات، سه ره وت و سامانی حارس و، هۆزه که ی: وه لید پوشت و پێگای گرت به ر، به لām له دوا ییدا له پێگای پوشتنی ترس و سامی لینیشته و که وته دلّه کوته و گه رایه وه. پوشتی لای پیغه مبه رو ﷺ، درۆ یه کی شاخدار ی هه لبه ست، گوتی یاره سول الله چومه لای حارسی کوپی زار به لām توندو تیریه کی زۆری بۆهینام و هیچی پێنه دام. پیغه مبه ر ﷺ وابیری کرده وه که

پوخته بهد، له به سمر ماته ځرنگه ځاني پيغمبر (ﷺ) قېمات من حيا (رسول ﷺ)

حارس له نايښه کي هه لگه رايته وه، بويه به و جوړه په فتاري له گهل نوينه ره کيدا
کرد بېت، چونکه حارس په يمانی به پيغمبر ﷺ دابو که زه کاتي خوی و
هوژه کي بؤ کو بکاته وه، له دوايدا پيغمبر ﷺ نوينه ريک بنيري و بيان با ته وه.
بويه حارسيش له لايه نى خوی و ابيري کرده وه که ناي پيغمبر ﷺ با وېرى به
په يمانه کي من نه بووه بويه هيچ که سى نه نار دووه، له بهر نه و يرو خياله حارس
هر بوخوی خيرا داهاتى زه کاتي خوی و هوژه کي له چندين حوشر بار کردو له گهل
چند که سيکى هوژه کي خوی روښتن بوشارى مه دينى پيغمبرى ﷺ خدا،
له و لاشه وه پيغمبر ﷺ چند که سيکى وه و نوينه ناماده کردو بولای حارسى
به ېرى کردن، بونه وهى بزاني هوى نه نار دنى داهات و زه کاته کي چيه؟ وه هوکاري
ريگرتنه کي چي بووه، واريکه وت هردووک نوينه له ريگادا توشيان به توشى
يه کتر هات و، به يه ک گه ښتن، هر له و شوينه دا هريه که هوى هاتنى خويان
بويه کترى باس کرد. نوينه راني پيغمبر ﷺ گوتيان: ئيمه بويه هاتوين بزاني
بوچى وه لامى و هليدت به و شيوه توندوتيزيه داوه ته وه، چونکه نه گهر نه و هابيت،
ده بېت له گهلدا بجه نگين وشه پرېکين. به لام حارس به بيستنى نه وقسه يه سهرى
سوه پړماو، سويندى خوارد که هيچ که سيکى نه ديتووه، بېت بولای و هه وائيشى
پينه دراوه، حارس به خوی و هه مو نه وانه ي که له گهلدا بوون، دريژهيان به
سفه ره کيان داوړوښتن هه تا گه ښتنه شارى مه دينه و پوښتنه خر مه تى
پيغمبرو ﷺ هه وال و خبه رى ته و او ي به پيغمبرى خدا گه ياند و، خوداى
گه ورهش نه و نايه تى نارده خواره وه که ده فهرموئ: يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ
فَاسِقُ بَنِي فَتَيَّبُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ تَنِيبِينَ. الحجرات/ ۶ واته:
ئهى نه وانه ي که با وړپتان هي ناوه. نه گهر که سينک هه واليکى بؤ هي نان خيرا با وېرى
پيمه که ن به لک و سهرنج بدن و ليى بکولنه وه تابوتان پوون ده بېته وه بزاني راسته
يان نا، نه بادا نه وه واله به بى ليکولينه وه ناخوشى و گرفت دروست بکات و
په شيمان بېنه وه و هيچ چاره ش نه مينى و کار له کار ترازابى.

پوخته بیهک له بزمه زمانه ئه بزمه زمانه پێغه مبه‌ر (ﷺ) هه‌ماته من حه‌له‌ رسول (ﷺ)
 حارس زۆر به باوه‌رو ئیمانیکی دامه‌زراو به دانیاییه‌وه جینگه‌ی متمانه‌ی
 پێغه‌مبه‌ری خودا بوو چونکه به‌ته‌واوی له‌په‌یمان و به‌ئینه‌که‌یدا راستگۆ بوو. به‌لام
 وه‌لید جینگه‌ی متمانه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) نه‌بوو، وه‌ سپارده‌و ئه‌مانه‌تیه‌که‌ی
 پێغه‌مبه‌ری خودای (ﷺ) به‌حارس نه‌که‌یاندو نامه‌که‌ی نه‌که‌یاند ده‌ستی.

یارمه‌تی لاوازو بی‌نه‌وايان

نصرة الضعیف

پێغه‌مبه‌ر خودا (ﷺ) پو‌یشته بازار چاوی به‌ (ئه‌بوجه‌ل) که‌وت له‌ناو کۆمه‌لێک خه‌لک دا
 هه‌راوکیشه‌ی له‌گه‌ڵ پیاویک هه‌بوو، ده‌یویست خو‌شتریکی به‌که‌مت‌رین نرخ
 لی‌بک‌ری‌ت و، که‌سیش نه‌یده‌توانی بجیته‌ نیوانیان و نرخ له‌سه‌ر (ئه‌بوجه‌ل) زیاده‌بکات
 له‌به‌ر هه‌یزو ده‌سه‌لاتی. ئه‌ویش ده‌یویست به‌و هه‌یزو ده‌سه‌لاته‌ زۆرداریه‌ی خو‌ی
 به‌سه‌ر کابرایدا به‌سه‌پینیت. له‌وکاته‌دا پێغه‌مبه‌ر پو‌یشته پێشه‌وه‌و، نرخ‌ی
 خو‌شتره‌که‌ی له‌سه‌ر (ئه‌بوجه‌ل) زیاد کرد، (ئه‌بوجه‌ل)یش زیاده‌کرد به‌جو‌ره
 نرخ‌ی زیادکردن که‌وته مه‌زاده‌وه هه‌تا ئه‌بوجه‌ل توانای زیاد بوونی نه‌ما و، نه‌ی
 توانی هه‌چکه‌ زیاد بکات، به‌ناچاری به‌سه‌ر شو‌پیه‌وه کشایه‌وه دواوه. وه‌نرخ و
 ک‌رینی خو‌شتره‌که‌ش زۆر له‌نرخ‌ی به‌رامبه‌ری خو‌ی زیاتری کرد. له‌دوا‌ی ئه‌وه
 پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) خو‌شتره‌که‌ی به‌پاره‌یه‌کی باش فروشت و، نرخ‌ی ته‌واوی
 خو‌شتره‌که‌شی به‌خواه‌نه‌که‌ی دا و ئه‌و پاره‌ زیاده‌ی له‌نرخ‌ی خو‌شتره‌که‌ مابۆوه
 به‌سه‌ر هه‌تیوو بی‌وه‌ژن و نه‌دارانی مه‌که‌ی دابه‌ش کرد.

ئه‌وه‌ پاش ماوه‌ی میراتی محمده

فذاک میرات محمد صلوات الله علیه

جاریکیان ئه‌بو هه‌ره‌په‌ به‌بازاری مه‌دینه‌دا ده‌پو‌یشت ته‌ماشای کرد هه‌رکه‌سه‌رو
 به‌ئیشیکه‌وه سه‌ر قاله‌و که‌س ئاگای له‌که‌س نییه‌، له‌شو‌ینێک پاره‌ستاو هاواری
 کردو گوتی: ئه‌ی خه‌لکینه‌ بۆ واکه‌م تواناو بی‌ده‌سه‌لات بوون: گوتیان، چی بووه
 ئه‌بو هه‌ره‌په‌ چی پو‌یداوه؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌وه له‌مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)

بۆختە بەككەلە بەمەر ماتە كۆرگەنلەي پېغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حياة رسول (ﷺ)

بۇماو (ميرات) دابەش دەكرى بۇناپۇن بەشى خۇتان وەر بگرن؟ ئەوخەلك و
نەماوەرە ھەر خىراو بە ھەلەداوان پۇيشتن بۇ مزگەوت، ئەبو ھوپرەپرە لەشوينى
ئى پراوەستاو بۇ ھىچ لايەك نەپۇيشت. زۇرى نەبرد جەماوەرەكە لەمزگەوت
گەرەنەو، ئەبو ھوپرەپرە گوتى: ئەو چى بو، وازو گەرەنەو؟ گوتيان: چوينە
مزگەوت بەلام، ھىچمان نەدیت دابەش بكرىت، ئەبو ھوپرەپرە گوتى: لەمزگەوت
چاوتان بەچى كەوت، گوتيان: ھىندىك كەسمان دیت، نويزيان دەكرى و ،
ھىندىكى ترقورئانيان دەخويندو، ھىندىكى تردەرسو، زكريان دەخويندو، باسى
شتى پەواو ناپەوايان دەكرى، ئەبو ھوپرەپرە فەرمووى: ھاوارە بۇئيەو، بۇ تىناگەن
ئاخر ئەو ميراتى پېغەمبەرە ﷺ.

ھەر كەسى ئەبەر خودا داماوى بكات، خودا بەرزى دەكاتەو

من تواضع لله رفعة

دەگىرەنەو لەدواى گەمارۇيەكى چىروتووندى (بيت المقدس) ماوئەيەكى زۇردرىژەي
خايند. سەرۇكى گاۋرەكان (بترىك صفرونيوس) لە دواى سەير و تىرامانىكى
زۇرو چەندىن فىل و پىلانى بىسود، گەمارۇكەش گەيشتبۈو دەورەي
بالەخانەوقەلا، بۇيە بەناچارى (صفرونيوس) داواى لەمۇسلمانان كىر كەئىمە
خۇمان بەدەستەو دەدەين بەلام، بەومەرچەي كە سەركرەو پىشەوايەكەتان بىتە
پىشەو و لەسەر دەستى ئەوخۇ بەدەستەو دەدەين. لەو كاتەدا سەركرەي سوپا
پۇيشتە پىشەو، بەلام (بەتريارك) گوتى: مەرچى ئىمە سەركرە و خەلىفەي
مۇسلمانانە، بۇخۇي سەرپەرشتى قودس و خۇ بەدەستەو دانەكە بكات ، لەو
كاتەدا سەرۇكى سوپا نامەيەكى بۇخەلىفەي مۇسلمانان (عومەرى كوپرى
خەتاب ﷺ) نوسى لە نامەكەدا نوسرايو، كە دانىشتوانى (بيت المقدس) داواى
ناشتى دەكەن و، دەيانەوئى خۇيەدەستەو بەدەن بەومەرچەي كەدەبى خەلىفە
بۇخۇي ئامادەبىت. ھەزرىتى عومەر ﷺ ھەر لەگەل گەيشتنى نامە خۇي
ئامادەكرىو. بەتەنھا لەگەل يەك پىش خىزمەتيدا بەھەر دووكيان يەك ولاغيان پى
بو، پىشيكەوتنە پىيان خەلىفە فەرمووى: بىرام ئىمە ھەردووكمان يەك ولاغمان

پوخته بهمه له بهمه ماته كړنگه ماني پټغمېمر (ﷺ) قېماته من حياة رمول (ﷺ)

پټيه ، نه گهر من سوارېم و توبه پټيان بيت ، دياره من ستمه له توكردووه ، وه نه گهر
توش سواريت و من به پټيان بم ، نه و دش ستمه له من ، وه نه گهر هر دوو كيشمان
سوارين ، نه و ستمه له ولاغه كه مان و ، پشتيمان شكاندووه . بويه ده بيت سوار
بوونه كه مان بگه ينه سى بهش ، بو ماوه يه ك من سوار ده بمو ، ماوه يه كيش توو ،
ماوه يه كيش پشودانى ولاغه كه بيت ، نينجا له سر نه و برياره كه وتنه پنگا بهرو
شارى قودس . كه نوبه سوارى حه زره تى عومره (ﷺ) ده بوو پيش خزمه ته كه ي
رېشمه ي راده كيښا . وه نه گهر نوبه ي پيش خزمه ته كه ي ده بوو بو سوار بوون ،
حه زره تى عومره (ﷺ) رېشمه ي راده كيښا ، نه و كاته ش كه نوبه ي ته نها ولاغه كه بوو
به بى سوارى رېشمه يان راده كيښا ، بهوشيوه يه پنگايان برى ، هه تا گه يشتنه
شوينكي بهر ز كه قودسى ته واو ليدره كه وت . هر له و كاته شدا نوبه سوارى
حه زره تى عومره (ﷺ) كو تايى هات و ، هر له سوارى ولاغه كه ي (الله اكبر) ي كردو . له
دوايى دا دابه زى وبه غلام و پيش خزمه تيه كه ي فهرموو : وهره سهر كه وه ؟ به لام
غلامه كه ي گوتى : نه ي پيشه وادامه به زه من سوار نا بم : وا ئيمه بهر و شار دهر پوين ،
له ناو شار يش ئاده ميزادى پوشه ن يرو ، زاناو ، شار ستانى و پيشكه و تووى
زور لييه ، وه ههروه ها ولاغى خرپن و ، جوان و پاراوه ي زين كراو ، عاره بانه ي
گاليه سكه و ، زهركه شو ، له ئالتون گيراوى لييه . نينجا كه من سوار بېم و ، پيشه واى
موسلمانان خليفه رېشمه ي ولاغه كه ي رابكيښى و ، بگه ينه ناوشار و ، جه ماومرو ،
سهر كرده كان بمان بينن ، گالته و شوخيمان پنده كه ن و ، ده بيت ته كاريگه ريكي زور
له ريگري سهر كه وتنمان . حه زره تى عومره (ﷺ) به غولامه كه ي فهرمووى : وهره
سوار به نوبه نوبه ي خوته ؟ نه گهر نوبه ي من بايه سوار نه ده بووى ، ئيستا كه نوبه ي
خوته ، سويند به خودا سوار ده بى ! به و جوړه غولامه كه سوار بوو . حه زره تى
عومره يش (ﷺ) رېشمه ي ولاغه كه ي راده كيښا ، كاتى گه يشتنه شوراى شار و ،
دهر گاي نه و شورا به به ناوى دهر گاي ديمه شق بوو ، له و شوينه دا كومه ليكي زورى
سهر كرده و ، سهر بازو ، جه ماومره يكي زورى ليبوو . له پيشه وه ي هه موانيشدا
سهر وكي قدس (بتريرك) (صفرونيوس) له گه لدابوو ، له و كاته داكه چاويان به

پوخته پمغه له به سمر ماته خرنه گمانی پېغمبر (ﷺ) قېماته من حیاة رسول (ﷺ)

حه زړه تی عومر ﷺ کهوت ریشمه ی ولاغی غولامه که ی راده کیښی و غولامه که شی سوار بووه. هه موویان دهستیان کردبه (الله اکبر) و کړنوشیان برد. له وکاتېدا غولامه که له سهر ولاغه که یوه بهر ز بووه و هاواری کرد نه ی هاوار سهر بهر ز که نه وه و کړنوش مه بن؟ چونکه کړنوش ته نها بوخودا ده بردری و، دروست نییه هیچ که سیکي تر کړنوشی بو بردری. نیجا سهریان بهر ز کرده وه، بتیرک سفر و نیوس پوښته گوشه یه ک و دهستی کرد به گریان. هه زړه تی عومر ﷺ که چاوی پیی کهوت به زه یی پیدا هاته وه، به پرویه کی پاکه وه بهر ولایه وه پوښت و دلی دایه وه، صفرو نیوس گوتی: من بویه گریام که به راستی پروام وایه که هه تا هه تایه خاک و ولاتان هه رده مینی و، هر گیز ته نک نابیت و کوتایی نایا و ناچریت.

چاو پوښی ئیسلام

سماحة الاسلام

نه و کاته ی که هه زړه تی عومر ﷺ پوښته شاری قودس، نامه یه کی دلفیایي و نه مینی بو دانیش توانی شاری قودس نوی. موسلمانانی قودس مزگه وتیکیان لهو شونینه ی که هه زړه تی عومر ﷺ نویژی لیکر دروست کرد. که به راستی نه و پوښه تو مار کراو بووه پوښکی میژوویی نه مری هه تا هه تایه بو خلیفه عومرو، بو ئیسلام. نه و پرووداوه به و جوړه بوو بتیرک صفرو نیوس: بانگېشتی له هه زړه تی عومر ﷺ کرد بو نه وه ی که گه شتیک به ناو که نیسه ی قیامه تدا بکات. هه زړه تی عومر ﷺ دا وایه که ی قبول کردو به دهنګیوه پوښت، له کاتی گه شت و گه رانه که ی به ناو که نیسه دا نویژ بوو، پروی له بتیرک کرد که له کوئ نویژ بکات نه ویش گوتی: هر له جیګه ی خوت نویژ بکه. به لام هه زړه تی عومر ﷺ فهرمووی: بو عومر نابیت نویژ لیره دا بکات، چونکه پوښیک دیت له دواي خوم موسلمانان دهلین: عومر لیره نویژی کردووه بابیکه ی نه مزگه وت، بویه هه زړه تی عومر ﷺ به نه دنازی بهر دهاویژنک دور که و ته وه و عه بایه که ی بهری راخست و نویژی کرد. له دواي هه زړه تی عومر ﷺ فهرمووده که ی به راست گه راو، هر لهو شونینه شدا مزگه وتیکیان دروست کرد که بهر دهاویژنک له که نیسه که دووره و، هه تائین ستاش نه و مزگه وته به ناوی عومره وه و هر ماوه.

سەرراستی پێغەمبەر، پەیمان جوانی وفاء الرسول وحسن عهده

پۆیشتە لای پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: خوشکم تۆ کی؟ ئافەرەتە کەش گوتی: من (حەسانە ی مەزینەم) پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەتۆ حسانە ی؟ ئیوە چۆن؟ حال و گۆزەرانقان چۆن؟ لەدوای ئیمە چیتان لێهات چۆن بوون؟ ئافەرەتە کە گوتی: بەدایک و باوکمەرە بە فیدات بین زۆر باشین. لەدوای ماوەیەک کە ئافەرەتە کە پۆیشت، حەزەرەتی عائیشە فەرمووی: ئە ی پێغەمبەری ﷺ خودا ئەو ئافەرەتە بەوجۆرە پێش وازی و پێزی لێدەگری کی؟ پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: ئە ی عائیشە ئەو ئافەرەتە لەکاتی ژیانی خەدیجەدا جار بەجار دەهاتە لامان. ئە ی عائیشە بەراستی پەیمان جوانی لەباوەرەویە.

بەرەو کۆی ئە ی کچی باوکی ئومەیه؟

إلى أين يابنت أبا أُمَيَّة؟

کاتی (ئوم سەلەمە) کۆچی کرد لە (مەککە) وە بۆ (مەدینە) سواری حوشرەکە ی بوو منداڵە کەشی لەبەردەمی خۆی دانا و دەستی کرد بە پۆیشتن بەرە و مەدینە بە تەنیا و بە بێ کەس لەو پێگا دوور و و درێژ شاخ و دۆلە پەر مەترسیەدا: لە میانە ی پێگایە کەیدا گەیشته (عوسمانی کۆپی تەلحە ی کۆپی ئەبوتەلحە) ی پێیگوت ئە ی کچی ئەبوو ئومەیه بەرەو کۆی دەپۆی؟ (دایکی سەلەمە) گوتی: دەپۆم بۆ (مەدینە) بۆ لای ھاوسەرە کەم (عوسمان) گوتی: خوشکم هیچ کەست لەگەڵدا ی؟ ئەویش گوتی: نەبە خوداتەنھا خودا و ئەو کۆرەم نەبێ کەسم لەگەڵدانیە (عوسمان) گوتی: سویند بەخودا بەتەنھا بەجێت ناھێلم. ھەوساری حوشرەکە ی گرت و پێشی کەوت و، لەگەڵیدا کەوتە پێگا. ئوم (سەلەمە) دەفەرموێ: سویند بەخودا لەناو عەرەبدا ھاو پێیەتی هیچ کەسیکم نەکردووە وەک ئەو پیاو، پاک و مەرد و بەرێز بێت: ئەگەر دەگەیشتی نە شوینی حەسانە وەمان حوشرەکە ی بۆ نیخ دەدامو، بۆ خوشی زۆر لە ئیمە دوور دەکەوتەو ھەتا لەسواری حوشرە کەم دەهاتمەخوار.

پوختە بەدەن لێ بە دەستە بەدەنێکی پێشەوێکی (ﷺ) ئەمەشە من حەبە (ﷺ)

ئێنجا دەهات هەوساری حوشرەکە ی دەگرت دەبێرد و لە دارێک یان لە شتێک دەبەستەو، بۆ خوشی زۆر لە ئێمە دوور دەکەوێتەو، دەپۆشیشتە بن دارو سیبەرێک پشوو دەدا. وەئەگەر کاتی پۆشیشتنمان بەتایبەو حوشرەکە ی دەهێناو لێمان دوور دەکەوێتەو هەتا سوار دەبۆین ئێنجا دەگەراییەو، پێشمەو هەوساری حوشرەکە ی پادەکیشتاوەو دەپۆشیشت، بەوجۆرە هەتا گەشتیشتە مەدینە بۆ لای ھاوسەرەکەم. ئوم سەلەمە دەگوت سۆیند بە خۆدا نەم زانیو هێچ کەسێک لە خانەوادە ی (بەیت) لە ناو ئێسلامدا توشی ناخوشی و چەرمەسەری بێت وەک و چۆن خانەوادە ی دایکی سەلەمە ی توشەت بێت. وە هێچ ھاوڕێیەکیشم هەرگیز نەدیتو وەک و (عوسمانی کۆری (تەلحە) باش و بەرێزو، بەخشندە و چاکبێت، لە کاتیکیشتا ئەو کاتە ی کە عوسمانی کۆری ئەبو تەلحە ئەو ھەموو خەبات و کۆششە ی کردو: هێشتا باوەری نەهێنا بوو موسلمان نەببوو. چونکە تەلحە لە کاتی پشوی ئاشت بوونەوێ حودەیبە موسلمان بوو.

مالی خۆت بۆخۆت بگرە

أَمْسِكْ عَلَيْكَ مَالَكَ

ئەبو ھورەیرە (رضی اللہ عنہ): لە پێشەوێکی (ﷺ) دەگێرێتەو (سی) نەفەر لە ناو ھۆزی بەنی ئیسرائیلیان ، خوداویستی تاقیان بکاتەو: بەلەکیو، کەچەلێک، کۆپێک، فریشتە یەکی بۆلایان نارد. یەکەم جار پۆشیشتە لای (بەلەکە) و پێشەوێکی: تۆ لە دۆنیادا ئارەزو ی چی دەکە ی و چیت پێخۆشە؟ لەو لای دەبەلەکە گوتی: ئارەزو ی پنگ و پێستیکی جوان و باش دەکەم و ئەو پەنگە بەلەکیە ی کە ھەمەو خەلکان قیز و بیزم لێدەکن ، پێشەوێکی و پاک بێمەو: فریشتە کە دەستی بەلاشە ی داھێناو بە فەرمانی خودا ھەرچی ناشرینی پێست و لا شە ی بوو ھێچ پێشەوێکی ساف و جوان و پاک بۆو. ئێنجا لەدوای ئەو فریشتە کە فەرموو: ئەد ی لەمال و سامانی دۆنیای چیت پێخۆشە؟ کابرا گوتی: بەراستی زۆرم حەزو ئارەزو لە حوشرە ی بە فەرمانی خودا کۆمەلە حوشرە یکی جوان و پەسەن و ئاوسی پێشەوێکی و دوعا ی بەرەکە تی لەخودا بۆ کرد و لەلای پۆشیشت.

پوخته بدهند له به ممراته گونگهانی پښممر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)

ئینجا فریشته که پوښته لای (که چهل) و پنیفهرموو: له دنیا دا حزو ناروزی چیت هیه به فرمانی خدا پیت دبه خشم ؟ نهویش گوتی: حزم له موویه کی ره شو جوانه بۆ سهرم ، وه ئو چلک و پیسو و بۆگه نیه ی که پیموه یه و، خه لکان بیزو قیزم لیده که نه مینی. فریشته که به فرمانی خودا دهستی به سهری داهیناوه رچی چلک و پیسی و ناشیرینی نه ماو، سهری جوان و موویه کی ره شو جوانی لیروایه وه. ئینجا فریشته که فهرموو: نه دی له مالی دنیا ناروزت له چییه ؟ نهویش گوتی: حزو ناروزی زۆرم له مانگا و ره شه ولاغه. فریشته که به فرمانی خودا کۆمه لیک ی زۆری له مانگای ئاوس و ره شه ولاغی پی به خشی و فهرموو: خودا بهر که تی تی بخات.

له دوی نهویش پوښت بۆ لای (کویره که) و پنیفهرموو: له دنیا دا حزو ناروزی چیده که ی ؟ نهویش له وه لام دا گوتی: ناروزوی دوو چاوی پۆشن و پروناک ده که م. فریشته که ش به فرمانی خودا دهستی به سهرچاوه کانی دینا و، به فرمانی خودا چاوه کانی پۆشن و جوان بوونه وه. ئینجا فریشته که فهرموو: نه دی له مالی دنیا دا حزو ناروزی چیده که ی ؟ نهویش گوتی: به راستی زۆر حزو نارزم له بز و مهره: فریشته که به فرمانی خودا کۆمه لیک ی باشی له مهر و بز پیت به خشی و دوعای بۆ کرد که خودا بهر که تی تی بخات.

به و شیوه یه پۆزگار هات و پوښت خودای گهره پیت و بهر که تیکی زۆری خسته ناو حوشترو مانگا و مهره کان و، چهن دین میگه ل وای لی پهیدا بوو. به پری دۆل و کیوه کان. ئینجا خودای گهره بۆ نه زمون و تاقیکردنه و هیان ، هه مان فریشته به شیوه و رهنگ و، پوخساریکی جیاواز نارده وه لایان. یه که مین جار پوښته وه بۆلا (به له که که) و پیی گوت: برای به پریم من گه شتیاریم و پرگه یه کی دوورو دریم له پیش دایه و، هیچ توانا و دهسه لاتی مالیم نه ماوه بگه مه وه شوینی خۆم. دیاره تۆش سوپاس بۆ خودا دهوله مندو سامانداری داوات لیده که م که له بهر پرمز ابوونی خودا یارمه تی و ده ست گرویم بکه ی و حوشتریکم پی به خشی، بۆنه وه ی گه شته که م ته و او بکه م و، بگه مه وه جیگه ی خۆم. به لام (به له که که) سهر پیچی

پوخته بیهک له بزمه رها ته گرانگه گاهي پېغمبر (ﷺ) قېماته من حياة رسول (ﷺ)

له هه موود او ایه کانی نه و فریشته به ناوگه شتیاره کړدو یارمه تی نه دا. ټینجا له دواى نه وه فریشته که خوی له شیوه ی هه ژار یکی نه دار پېشان ددها، له کابرای سه روه و ساماندار چوه پېشه وه و پېی گوت: باشه برام خو من نه توم دیوه، که پیاویکی نه خوش و به له ک و پیس بووی، خودا شیفای نه خوشی بو ناردی و، هه ژارو نه دار بووی نه وه مو سه روه و ساما نه ی پېبه خشی؟ کابرای به له ک هه ر خیرا به پرویدا هه لچه رخیه وه و گوتی: هه رگیز من نه خوش و هه ژار نه بووم و، نه وه سه روه و سامانه شم له باوکمه وه بوماوه ته وه. فریشته که فهرمووی: یار په بی خودایه که درو بکه ی وه و پېشوت لی بکاته وه. به له ک و هه ژار بییته وه؟

ټینجا له دواى نه وه پویشته لای (که چه له که) و به شیوه ی گوفتو گو ی له گه ل به له که که دا به رده وام بوو. (که چه لیش) هیچ هاوکاری فریشته ی به ناو هه ژارو گه شتیارى نه کړد. له کو تاییدا فریشته که دوعای له ویش کړد فهرمووی: یار په بی نه گه ر درو بکه ی وه و پېشوت لی بیته وه.

ټینجا فریشته که له دواى به له ک و، که چه له که پویشته لای (کویره که) و وه و نه وانی پېشود اوای یارمه تی وکومه کی لی کړد. (کویره که) گوتی: برای شیرین من کویرونا بینا بووم خودای گه وره چاوه کانی بو پروونا ک و پویشن کړدمه وه. هه ژارو نه دار بووم خودا دهوله مهن دی کړدم. نیستاش خودای گه وره نه وه مووېزن و، مه رې پی به خشیوم. سویند به خودا نه توش برپوړیگات لیناگرم، هه رچیت دهوی وچی نارونه ده کی هه لی بگره بوخوت. ټینجا فریشته که فهرمووی: به راستی خودای گه وره تاقی کړدنه وه ی له گه لدا کړدن، بزانی ت کامه تان خیر و چا که له سه ر نه و مال ه ده که ن و دهستی هه ژاران و، نه دارانی ده گرن و، کومه کی به هه ژاران ده که ن، نیستاش تو برو مالی خوت بوخوت و، خودا له تو رازی و قایله و، له نه زمون و تاقی کړدنه وه کان تو نمری نایاب و باشت هی نا، خودا به رکه ت و پیروزی باشت ربخاته سه روه ت و سامانه که ت به لام، خودا له دوو ها و پر پیه که ت. رازی و قایل نه بوو، ساقیت و بیده ست مایه هه ژار و نه خوشکه و تنه وه.

نډه وچاګرټين و بهر ټرټينى بهر ټرټرانه

هو اګرم الاګرمين

کابرايه کي عمره بي دهشته کي پوښته لای پيغه مبهري خودا (ﷺ) ګوتی: نهی پيغه مبهري (ﷺ) چی که سينک له هه مووکه س لپرسينه وهی راستی دهکات؟ پيغه مبهري (ﷺ) له وه لاما فهرمووی: (الله) کابرای عمره ب ګوتی: خودی خودا بو خوی لپرسينه وه دهکات پيغه مبهري (ﷺ) فهرمووی: به لئی، عمره به که پيکه نی. پيغه مبهري (ﷺ) به عمره به که ی فهرموو: بوچی پيکه نی؟ عمره به که ګوتی: راسته بهر ټرټرانه و چاکان که توانايان هه بوو ليده بووړن. پيغه مبهريش (ﷺ) فهرمووی: به راستی راسته دهکي. به لام هېچ چاکه کارو بهر ټرټريکيش له خودا چاکتر نه. خودا باشتري و چاکتريني بهر ټرټريني بهر ټرټرانه. له دواييدا پيغه مبهري (ﷺ) به ياره کانی فهرموو: نهو عمره به شهر عزانيکی زورباشه.

به خير بيت نه وهی که خودا له سهر نهو سهر زه نشت و گله یی ليکرم

أ هلا بما عاتبني بة ربی

جاريکیان پيغه مبهري (ﷺ) خودا ګوفتو ګوی له ګه ل (عه ته بهی کوپی په بيعه) و (نه بو جهلی کوپی هوشام) و (عه باسی کوپی عه بالمتلب) دهکرد زور به ګرنگی و بایه خوه له ګه لیاندا ددوا بو نه وهی باوهر پيښن. له و کاته دا (عبدالله ی کوپی مه کتوم) (ﷺ) به لایان دا دهروا به هه موو دهنگی به هیزی هاوار دهکات و ده لئی، نهی محمد له و شته ی که خودا فیتری کردوی له باره ی ثاینه وه شتيکم پيښلی و، فيرم بکه، پيغه مبهري (ﷺ) له و کاته دا ګوته که ی عبدالله ی پيښا خوش بوو ګوینی پيښه داو پشتي تيکرد و وپووی لیسوران. کاتی پيغه مبهري (ﷺ) ګوفتو ګويه که یی له ګه ل نهو نه فهرانه کوتایی پيښات، بهرو ماله وه ګه پايه وه، حاله تی نیګای وحی بو هات که چاوه کانی تاريک و له رزی ليښات، خودا نهو ثایه ته ی بو ناره خواره وه که ده فهرموو: (عَبَسَ وَتَوَلَّى. أُنْجَاءُ الْأَعْمَى: وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَرْجَى. أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعُهُ أَلَمْ يَكُنْ فِي السَّجْدِ عَنِ اللَّهِ؟) واته: کاتی عبدالله ی کوپی مه کتوم (ﷺ) هات بو لای پيغه مبهري (ﷺ)، پووی خوی لی ګرژ کردو، وه ګيږا، خودای ګه وره ګله یی له

پوخته بدهد له بهر هاته كړنكې نه شي پيغمبر (ﷺ) قېمات من حيا رسول (ﷺ)

پيغمبر ﷺ كړد كه بچي پړوي ليوه گيړا به شكم نه وه هاتبيت تا دل و دېروني
پاك و خاوين بكا ته وه، يان نسيحت و ناموزگاري گوي ليبيت بو نه وه زياتر كه لك
و سوود وېرېگري.

له دواي هاتنه خواره وهی نهو نايه ته، هر چنده جاري كه پيغمبر دهغه يشته
(عبداللهی كړي مه كتوم) ﷺ يان دهاته لای و چاوی پنده كه وت، پيغمبر ﷺ
كړاسه كه یی يان عه بايه كه یی خو ی بو پاده خست و دهی فرموو: ياخودا به خير بيی
نهو كه سهی كه خودا له سهر نهوی سهر زه نشته و گله یی ليكردم .

پاريزگاري له زوبان ودل و چاوه كانت بكه

إحفظ لسانك، وقلبك، وعينيك

كابرايه ك هاته خزمهت پيغمبر ﷺ گوتی: نهی پيغمبري خودا ﷺ من لهو
سونهت و واجبانې كه هيه له پوژوودا ته نها مانگی په مزان به پوژوو دېم و
هيچی ترناگرم. وه له نويزه كانيشدا ته نها پينج نويزه واجب و فېرزه كان ده كمه
و هيچی ترزياده ناكه م. وه به راستيش من زور هه ژار و نه دارم و توانای خير و
به خشيش و سه ده قه شم نييه، له پيناوی خودا دا بي به خشم. نه گهر مردم به و حاله وه
له كويدا دېم؟ پيغمبر ﷺ فرمووی: له بهه شتدا ده بيت. كبرا گوتی له گهل تودا
دېم له بهه شت، پيغمبر ﷺ پيكنه نی و فرمووی: به لی له گهل مندا ده بيت، نه گهر
دل و گيان ته له دووشت بپاريزی له فيل، (خيانه) وه له نيره یی (حسانه)
وه زوبانيشت له دووشت بپاريزی؟ له باس كردنی خه لك له پاشه مله، (غيبه)
وه درو كردن (كذب) وه چاويشت له دووشت بپاريزی، له ته ماشا كردنی نار هوا
(حرام) وه به چاوه كانت گالته جاري و، سو كايه تی به موسلمانان نه كه یی، نهو كاته
هر دوو كمان پيكنه وه به جوو ته دېروينه به هه شت.

باش پهیره وکړنی ژن بؤ هاوسه رکه ی

حسن تبعل المراه لزوجها

ده گېړنه وه جاريك پيغه مېرمنه له ناو ياره كاني دانيسيتبوو نافرته تيك به ناوې (نه سماته ی كچي يه زید) ی نه نساری هاته خزمه تی و پيښگوت: دايكم و باوكم به فيدات بيت نه ی پيغه مېرمنه ﷺ خودا من به نوينه رايه تی نافرته تانه وه هاتومه خزمه تت. خودا تو ی بؤ رينمايی ته واو ی بهر ی نادمه میزادی پياو و نافرته ناردوه، وه نيمه ش باوه پمان به توو په رومردگارت هيناوه. وه نيمه ی كومه لی نافرته تان گه مارو و چواره و ره گيراوین له چوار گوشه ی ماله كانماندا به نديكراوین، نيمه دامه زرينه ی ماله كانتانی، به جيپنه ی دامر كانه وه ی ناره ز و خواسته كانتانی، وه هه لگري كوپه، به خپو كړنی منداله كانتانی. به لام نيوه ی كومه لی پياوان، له خودا په رستيشدا زور له نيمه له پيشتر و گوره ترو، له سر نيمه به ريزترن، به هو ی نو یژی به كومه لو، نو یژی هه ینی و، زياتر سهردانی نه خو ش و، ناماده بوونتان له سهرترمی مردو و شاردنه وه ی و، حج له دوا ی حه ج كړدنتان و، له وانه ش گوره تر جيهاد و تيكو شان له ريبازی خودا، وه كاتيكي ش كه ده پو ن بؤ حج، يان عه مره، يان جيهاد، نه و كاته نيمه ش زياتر بار گرانی و، نركمان ده كه ويته سهرشان، به پاريزگاری كړنی مال و مندال: وه سهره پای جل شوړین و، دوورین و خزمه ت كړنی مال و مندال و، پاك و خاوین راگرتنی. نایا نيمه به شداری نه و پاداشت و خپرو بیره ی پياوان ده كه ی يان نا؟ نينجا پيغه مېرمنه ﷺ پو ی ته واو ی له ياره كانی كړدو و فهرموو ی: نيوه هرگيز گویتان له ووتی هیچ نافرته تيك بووه، كه جواتر بیت له پرسیار و وتی نه و نافرته له بهرامېر فهرمانی دین و نایینه كه ی: نه وانیش گوتیان: به راستی نه ی پيغه مېرمنه خودا ﷻ هه رگيز گومانمان نه دبرد كه نافرته تيك به و جوړه شاره زای نایینه كه ی بیت. له دوايیدا پيغه مېرمنه ﷻ پو ی به لای نافرته كه دا سوپاندو و فهرموو ی: خوشكم باش گوی بگروه تيبگه و، نافرته تانی دوا ی خو شت تيبگه یه نه و فیریان بكه. كه په فتارو پهیره و ی جوانی نافرته تان، بؤ هاوسه رو میړده كانیان و، به جيپنه ی ناره زو، به گويكړنی داواكانیان و، شوینكه و تن و په سندر كړنی راو پيشنیه ركه كانیان. ته واو ی هاوسه نگی و، بهرامېر ته واو ی هه موو خپرو چاكه كانیانه. نافرته كه نينجا زور به دل خو ش و شاديیه وه گه رایه وه بهر و مال.

پوختە بە گەلە بە سەر ماتە گەرنە گەلە (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

برۆ تۆ نایناسی اذهب فلست تعرفه

پوژیک کابرایەك هاتە لای سەر کردەو پێشەوا حەزەرتی (عومەری کۆپی خەتاب ﷺ) مەدحی پیاویکی دە کردوو، پێشەلە گوتوو، سوپاسی دە کرد. حەزەرتی عومەریش بە کابرایەکی فەرموو: برام ئەتۆ مەدحی ئەو کابرایە دەکە ی ، ئایا تۆ دراوسینی نزیکي ئەو کابرایە بووی کە تەواوی هەلسوکه و تەکانی ژوورەو دەرهەوی بزانی؟ کابرا ووتی: نەخیر.

ئەمجار حەزەرتی عومەر ﷺ فەرموو: تۆ هاوڕێیەتی ئەو کابرایەت کردوو لە گەشتوگوزاردا، بۆ ئەوەی شارەزای کردار و پەفتاری پەوشتی ئەو پیاو بەیت؟ کابرا ووتی: نەخیر.

حەزەرتی عومەر ﷺ فەرموو: ئیشوکاری بازگانی و دینار و پارەت لە گەل ئەو کابرایەدا کردوو بۆ ئەوەی لە خودا ترسان و سەرپاستی ئەو کابرایەت بۆ دەرکەوی؟ کابرا گوتی: نەخیر.

حەزەرتی عومەر ﷺ فەرموو: وا هەست دەکەم لە مزگەوت چاوت پێیکە و تەبێ لە نوێژو قورئان خوینی، کە هیندیک جار سەر بۆ سەرەو، هیندی جاریش بۆ خوارەو دەلە قینی و ، کزەلۆکە خۆیت پێنیشان دەدات؟ کابرا گوتی: بەلێ ئاوام دیتوو. حەزەرتی عومەر ﷺ فەرموو: برام تۆ ئەو کابرایە نا ناسی. برۆ یەکیکی تری وابھێنە کە بیناسی.

خودا لیت خوش بیٔ ئەی ئەبوبکر

غفر الله لك يا ابا بكر

دەگێر نەو لە نیوانی سەر وەرمان حەزەرتی (ئەبوبەکر صديق ﷺ) و (پەبەیی ئەسەمی) گوتوو و وێژو قەسە یەکی رەق و ناشیرین پوویدا، کە (ئەبوبکر) بە (پەبەیی) گوت: پەبەیی زۆری پێناخۆش بوو: لە دوایدا (ئەبوبکر) کەزانی پەبەیی ناخۆش بوو لە قەسەکی پەشیمان بۆو، بە پەبەیی فەرموو: وەرە قەسەکم پێ بێنێو، تۆلە خۆت لێبکەو، پەبەیی گوتی: هەرگیز من شتی وات پێ نالێمەو.

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گۆرنگە خانە پێغمەبەر (ﷺ) ھەماتە من ھەلە (رسول ﷺ)

بەلام ئەبوبکر بەدەنیا ییەو ھەرمووی: ئەی رەبیع یان دەبی قسەکەم پی بلییەو، یان لەگەڵدا دیی بپۆین بۆ لای پیغەمبەر ﷺ، رەبیع گوتی: ئەو شت لەگەڵدا ناکەم، ئەبوبکر بەتەنیا پۆیشت بۆ لای پیغەمبەر، رەبیعیشت لەدوای ئەبوبکرەو پۆیشت ، لە دواییدا کۆمەلیک پیاوی ھۆزی (ئەسلەمی) بەدوای رەبیع دا دەگەراند، دۆزیانەو پۆیشتنە لای، لەدوای تینگەیشتنیان لەپوداوەکە، پنیان گوت:خودامیھرەبانی لەگەڵ ئەبوبکر دا بکات ، لەپیناوی چیدا دەبی لەلای پیغەمبەر ﷺ ئامادەبن خۆئەوێ کە قسە کردووە، تاوان بارە ئەبوبکرەو، ئەوێ کە ویستوویەتی تەواو بەتۆی گوتووە؟ رەبیع وەلامی دانەو ئەی مالتویرانیە ئیو دەزانن ئەو کەسەکییە؟ ئەو ئەبوبەکرێ صدیقە ، ئەو دووھم کەسی دوونە ھەری ناوئەشکەوتە، کەخودا لەبارە یەو ھەرمووی: (ثَانِي) اَتَيْنَ اِذَا هُمَا فِي الْغَارِ (التوبة/ ٤٠) ئەو خاوەنی بەتەمەنی باوەردارانە، توخودا داواتان لیدەکەم، مەپۆنە پیشەو بەنەتاتان بینئ، وا ھەست بکات کەئێوە بۆ یارمەتی من ھاتوون، ئەویش توپەبیئتو، بپواتە لای پیغەمبەر، ئەویش بە توپەبەوونی ئەبوبکر توپە بیئت، ئینجا خودای گەرەش بە ھۆی توپەبەوونی ئەوانەو توپەبیئتو، رەبیعیشت بەو بۆنە یەو بە ھیلاک و لەناو بچيئت، لە دواییدا ئەوانیش گوتیان: ئەی باشە تۆچی ھەرمانیکمان پیدەدە؟ گوتی: ئێوە بگەرێنەو بەرە و دواو، ئەبوبکر لە پیشەو دەپۆیشتو، رەبیعیشت بە تەنھا بەدوای ئەبوبکر دا پۆیشت، تا گەیشتە لای پیغەمبەری ﷺ خودا: ئەبوبەکر پوداوەکە بەتەواوی وراستی بۆ پیغەمبەری گیرایەو، پیغەمبەر ﷺ سەری بەزکردووەو ھەرمووی: ئەی رەبیع ئەو لەگەڵ ئەبوبەکرێ راست گۆچیتان بوو؟ رەبیعیشت گوتی: ئەی پیغەمبەری ﷺ خودا ھەر ئەوھا بوو قسەمان دەکرد، ئەبوبکریش قسە یەکی رەق و ناشیرینی گوت: پینماخۆش بوو. دوا یی گوتی: ئەی رەبیع چیم پینگوتووی پیم بلیو لە تۆلە خۆت. بەلام، من گوتم: نەخیر شتی وا نالیم، پیغەمبەر ﷺ ھەرمووی: باشە قسەکە پی مەئێوە: بەلام لەجیاتێ قسە ناشیرینە کە پی پنی بلی (خودالیت خۆش بیئت ئەی ئەبابەکر) رەبیعیشت گوتی: خودا لیت خۆش بیئت ئەبوبکر، لەوکاتە دانەبەکر ﷺ پڕووی سوپاندو، پشستی تیکردن و دەستی کرد بەگریان، گەرایەو پۆیشت .

تۆنێشی خواردنی مالی نارەوا

جزاء آكل مال الحرام

(ئەبونا فە) پێش خزمەتی پێغه مەبەری خودا ﷺ دەگیرێتەو: کاتێ پێغه مەبەری ﷺ خودا نوێژی (عەصر)ی دەکرد دەپۆشت بۆ ناو ھۆزی (ئەشھەل) لە یارمەتی دەرائی ئەوس ئامۆژگاری و قسەیی بۆ دەکردن، ھەتا نزیکي شیوان دەمايەو و، بۆ نوێژی مەغریب بەخیرایی دەگەرايەو. پۆژیکیان لەگەڕانەوێ بەرە و مزگەوت بەلای گۆرستانی (بەقیع) دا تیپەری کەجیگای مردووی موسلمانانە لەمەدینە. پێغه مەبەر فەرمووی: ناخ و ئۆف لەتۆ، ناخ و ئۆف لەتۆ، بەرەو پووی سینگو بەرۆکی (اللە اکبری) کرد بەلام (ئەبونا فە) بە غەلەت و نادروست لە پێغه مەبەر تینگەیشت، بۆیە نەئێ توانی بەتەواوی گوێ بیستی ووتەکی پێغه مەبەری ﷺ خودا بێت: چونکە واتینگەیشت کە پێغه مەبەر ﷺ ئەو ناخ و ئۆفەیی لەبەرئەو کردبێت، بۆیە (ئەبونا فە) دەفەرموێ: خۆم دواخست: پێغه مەبەر ﷺ فەرمووی: ئەو چییە بۆ واسست دەپۆی (ئەبونا فە)؟ بەردەوام بە لەپۆشتن. (ئەبونا فە) دەئێ گوتم: ئەئێ پێغه مەبەری خودا ﷺ چی بوو چی پویداو؟ پێغه مەبەر ﷺ فەرمووی: ئەو چییە؟ (ئەبونا فە) گوتی: ئەئێ پێغه مەبەری خودا ﷺ ئەو ناخ و ئۆفەت لەگەڵ من بوو. پێغه مەبەر ﷺ فەرمووی: نەخیر. بەلام ئەو گۆرە گۆری فلانە کەسە ناردم بۆ ناو فلانە ھۆزی بۆمەر گرتنی واریدات و زەکانی مالیان: ئەویش دزی کرد و بەرگ و پۆشاکێکی لەخوری بۆ خۆی ھەلگرتبوو، ئیستاش بەگوێرەئێ ئەو بەرگە بەرگیکی لە ناگری لەبەر دایە و نازاری پێدەدرێ.

دان پێدا نەھێنان بە بەخشین و، پێداوھکانی خودا

الاحود بنعمة الله

دەگیرنەو (سەعلەبەئێ کۆری حاتەب ﷺ)ی ئەنصاری لەسەردەمی پێغه مەبەردا ناو بانگی بەکووتری مزگەوت دەرکرد بوو: چونکە بەردەوام لەمزگەوت و خزمەتی پێغه مەبەردا بوو: بەلام ھەتا بلیتی زۆر ھەژار و نەداربوو، بەو بۆنەئێو زۆردا تەنگ و

پوخته بيمه له به سهر ماته خورنگه كانى پيغمبر (ﷺ) هېماته من حيا (رسول (ﷺ))

بيزار بوو، بهو نه بوونى و كه م دهرامه تيهى. بويه داواى له پيغمبر (ﷺ) كرده دوعاى بوبكات و، خوداى گه وره دهروى خيروپاداشتى لييكاته وه، گوشادى و، خوشى خوراك و مالى پى ببه خشيت، پيغمبر (ﷺ) بهو جوړه ولامى دايه وه و فهرمووى: ئهى سه عله به هاوار به راستى كه م خوراكى و، سامان و پوزى كه م، كه سوپاس گوزارى خوداى له سهر بكهى زورباش ترو به كه لك تره، له وهى كه زورت هه بيت و سوپاس و ستايشى له سهر نه كهى، به لام سه عله به له سهر داواكهى سوربوو، زورى له پيغمبر (ﷺ) كرده ولامى بداته وه، داوايه كهى ليوهر بگرى، سه عله به په يمانيدا گوتى: ئه گهر خودا سه روه ت و سامانم بداتى، به راستى هه موو حقه و مافيكى ئه ماله به جیده گه يه نم و هه موو خاوم حقه و مافيك، مافى خوى به ته واوى دده مى: پيغمبر (ﷺ) داواى بو كړدو، خوداش داوايه كهى بو گيرا كړدو، ماله سه روه ت و سامانيكى زورى پيښه خشى، واى ليها ت ئه سه عله بهى كه به كو ترى مزگه وت ناوى دهر كړد بوو، له بهر هيلاك و ماندوو بوونى نهى ده توانى وهك و پيويست بپرواته مزگه وت و فرمانه كانى خودا به جيگه بهينى: پوژ له داواى پوژ كه سامانه كهى زور زيادى كړد، به جوړيك له شوينهى خوى جيگه نه ده بووه، بويه زياتر سه رقال و ماندو بوو نويزو فرمان و مزگه وتى هر له بير چوه: هه تا خودا قورئانى له باره يوه نارد ه خوار كه ده فهرموى { خذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ } التوبه/۱۰۳ واتهى ئه و نايه ته مان له پيښه وه كړد وه. واته: خواى گه وره فرمانى به پيغمبر كړد كه زه كات له مال و سامانى موسلمانان وهر بگرى ت، چونكه ئه و سامانه ده بيته خاوين وپاك بوونه وهى سامان و مال و دل و دهر ونيان و، بارانى په حمه ت و بهر كه ت به سه رياندا دهر پزى. وه ئه گهر مرديشن نويزيان له سهر بكه چونك ئه و نويزه ده بيته مايهى خوشى و دل نارامى وه به راستى خوداش زاناو بينايه به هه موو شتيك.

سال به سهر سه روه ت و سامانى سه عله به دا تيپه پرى و كاتى دهر كړدى زه كاتى مالى هات، پيغمبر (ﷺ) نوينه ريكي بولاى نارد كه حقه و مافى مالى له سه روه ته كهى دهر بكات، كاتى نوينه رى پيغمبر (ﷺ) به نوسراوه وه گه يشته لاي

پوخته بمطالع له بمسمراته حُرنگه گاهي پیغمبر (ﷺ) قِسمت من حیات رسول (ﷺ)

سه‌عله‌به: دونیای لیبه‌یه‌ک هاته‌وه، دل ته‌نگ‌وینارام بوو، به نوینه‌ره‌که‌ی گوت: به‌پاستی من مالی خوم به به‌لاش نادم به‌که‌س، نه‌وه‌ی که محمد پیغمبر (ﷺ) داوای ده‌کات نه‌وه سه‌رانه‌یه‌و هیچ په‌یوه‌ندی به‌مالی منه‌وه نیه: سه‌عله‌به نه‌وبه‌لین و په‌یمان‌ه‌ی که پیشودا بووی په‌شیمان بووه، هیچی له‌سامانی ماله‌که‌ی دهر نه‌کردوو، به‌ده‌ستی به‌تال نوینه‌ری پیغمبر (ﷺ) ره‌وانه‌کرده‌وه، ئینجا له‌وکاته‌دا خودای گه‌وره‌ نایه‌تی په‌یمان شکنی دهرباره‌ی سه‌عله‌به‌ نارد خواره‌وه، سه‌عله‌به‌ی به‌ دُپاو په‌یمان‌شکین ناوزه‌د کرد هه‌تا نه‌وکاته‌ی ده‌گاته‌وه به‌رده‌می دادگاراست و به‌پژده‌که‌ی وه‌ک و ده‌فرموی: {وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰثَرَ اِلٰهَ رَبِّ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ. فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ عٰثَرُوْهُ بِهٖ وَتَوَلّٰوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ. فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمٍ یَّلقَوْنَهٗ بِمَا اَخْلَقُوْا اِلٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ}. التوبة/۷۵-۷۷. واته: هیندیک له‌ئاده‌میزاده‌کان په‌یمان و به‌لین دده‌ن ک ه‌خودا مال و سامانیان پی بدات نه‌وانیش زه‌کات و خیری لیده‌که‌ن وله‌پیناوی ره‌زابونی خوداده‌ی به‌خشن و له‌پیزی پیاو باشان و چاکاندا ده‌بن. به‌لام کاتی خودای گه‌وره‌مال و سامانی پیدان نه‌وانه له به‌لینه‌که‌یان په‌شیمان ده‌بنه‌وه و چا و چنۆکی ده‌که‌ن و پاشه‌کشی لیده‌که‌ن و په‌یمان‌ه‌کیان نابه‌نه‌سر خودای گه‌وره‌ش به‌هوی نه‌و ناپه‌یمان‌ه‌یان سزایان به‌نه‌خوشتی دوو‌پووی له‌دل و دهرن‌یان دده‌ت هه‌تا نه‌و پوژده‌ی ده‌گه‌رینه‌وه لای خودا بو لپرسینه‌وه نایا بوچی پیچه‌وانه‌ی به‌لینه‌که‌یان جولآونه‌وه و درویان کرد.

تیبینه‌ک: من یم وایه نه‌و به‌سهره‌اته‌ی سه‌عله‌به‌ ده‌ست تیوهردانیکی دووژمن کاریانه‌ی تیدابیت چونکه سه‌عله‌به‌یه‌کینک بووه له یارانی به‌در و پیغمبر (ﷺ) ره‌یش له باره‌یان‌وه ده‌فرموی: ﴿لعل اللّٰهٖ اطلع الی اهل بدر فقال: اعملوا ما شئتم فقد غفرت لکم﴾ واته: له‌وانه‌یه خودای گه‌وره له‌باره‌ی ئاماده‌بووانی به‌در فرموویتی: چیده‌که‌ن بابیکه‌ن من لیان خوش بووم. بخاری و مسلم ریوایه‌ت‌یان کردوه.

دادگەری و چاکەى ئیوه بەلامانەوه خوشتر بوو له ستهمی پۆم

واعدلکم واحاسنکم احب إلینا من جور الروم

دەگێڕنەوه ئەوکاتەى کە شارى (حمس) لەسەردەستى شىرى بڕندەى خودا (خالىدى كورپى وهلید) ﷺ نازادکرا، لەو ناوچەىدا تەنها شارىكى بچوکی ئەو دەبەرە نازاد نەکراو مایەوه، بەلام زۆر بەداد گەریانەو، وێژدانەوه هەلسوکەوت و رەفتاریان لەگەڵدا دەکرا، تەنها سەرانیان لێدەسیندرا، چونکە هەر لەژێر ئاینى یەهودى خوێان مابونەوه. بەلام کاتیکی زۆرى نەبرد کە یەکیک لە دانیشتوانى ئەو شاروچکەى هاتە لای سەرکردەى سوپای موسلمانان، لە ناوچە نازاد کراوەکانداو: بە سەرلەشکری راگەیاندا کەوا سوپای پۆم واخەریکی گەلەکۆمینو، سوپایەکی گەورەیان کۆکردۆتە وهوبەرە وشارى (حمس) بۆ بەرەبرەکانى گەڕانەوهى ئەو شارە هەنگاو دەنێو، بەرەو پوتان دەبنەوه. لەو کاتەدا سەرکردەى سوپا، بەرپرسو لێپرسراوانى سوپای کۆکردەوهو راویژگارى تەواوى لەگەڵدا کردو، بەکۆى گشتى بریاریاندا کە شارى (حمس) چۆلەکنو، بگەڕێنەوه دواوهو شەپو، ترسو، ناخۆشى لەو ولاتەدا، لەگەڵ بێباوەرا نیان بڕەویننەوه: چونکە سوپای پۆم سوپایەکی بێژمارەو، ئەوشەپەش لەو ولاتەدا دەبیته مایەى لەناو چوێ زۆرى موسلمانو، دانیشتوانى ئەودەبەرە: بۆیە بۆ ئەو مەبەستە سەرکردەى موسلمانان هەموو پیاو بەناوتواناو لێهاتووەکانى دانیشتوانى شارى (حمس)ى کۆکردەوه و راویژى تەواوى لەگەڵ ئەوانیشدا بە ئەنجام گەیاندا، پێى فەرموون: ئێمە کە بێک پارەى سەرمانەمان لە ئیوه وەرگرتووە لە پێناوى پارێزگارى گیانومالى ئیوهو، بۆ پارێزگارىو، بەرژووەندىو، سەلامەتى ئیوهدابوو، بەلام ئیستاش کە مادام دۆژمنى پۆم هێرش و سوپای هیناوە بۆ گەڕانەوهى ئیوه بۆ ژێر دەسەلاتى خوێان، ئێمە نامانەوێ بەرامبەریان بوو ستنەوه لەبەر بەرژووەندى ئیوه، لەبەر ئەوه دەگەڕێنەوه دواوه. ئەو سەرانی کە ئێمە لە ئیوهمان وەرگرتووە بۆتان دەگێڕنەوه. ئینجا نوێنەرانو دانیشتوانى (حمس) وەلامى سەرکردەى موسلمانانیا نایەوه و گوتیان: ئەى سەرۆک ئێمە لەوچەند پۆژە کەمەى کە ئیوه

پوخته به خدا له به سهراته گونگه خانی پیغمبر (ﷺ) هباته من حیاة رسول (ﷺ)

سهعله به: دونیای لیبهیه که هاته وه، دل تهنگ و بیئارام بوو، به نوینه ره که ی گوت: به پراستی من مالی خوّم به به لاش نادم به که س، نه وهی که محمد پیغمبر (ﷺ) داوای دهکات نه وه سهرانه یه و هیچ په یوهندی به مالی منه وه نیه: سهعله به نه به لاین و په یمانه ی که پیشودا بووی په شیمان بووه، هیچی له سامانی ماله که ی دهر نه کردوو، به دهستی به تال نوینه ری پیغمبر (ﷺ) ره وانه کرده وه، نینجا له وکاته دا خودای گه وره نایه تی په یمان شکنی دهر باره ی سهعله به نارد خواره وه، سهعله به ی به دواو په یمان شکن نازده کرد هتا نه و کاته ی دهکاته وه به رده می دادگار است و به پزده که ی وه ک و ده فره موی: { وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَیْبِئِنَّ ءَاثِنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ . فَلَمَّ ءَاثَنَهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ نَجَلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ . فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمٍ یَّلْقَوْنَهٗ بِمَا اَخْلَفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ } . التوبة/ ۷۵-۷۷ . واته: هیندیک له نادمه میزاده کان په یمان و به لاین ددهن ک هخودا مال و سامانیان پی بدات نه و انیش زهکات و خیری لیده که ن وله پیناوی ره زابونی خوداده ی به خشن و له ریزی پیاو باشان و چاکاندا دهن. به لام کاتی خودای گه وره مال و سامانی پیدان نه وانه له به لینه که یان په شیمان دهنه وه و چا و چنوک ی دهکن و پاشه کشه ی لیده که ن و په یمانه که یان نابه نه سر خودای گه وره ش به هو ی نه و نابه یمانه یان سزایان به نه خوشی دوو پرویی له دل و دهرونیان ددات هتا نه و پوژهی ده گه پینه وه لای خودا بو لیپر سینه وه نایا بوچی پیچه وانه ی به لینه که یان جولونه وه و درویان کرد.

تیبینه که: من یم وایه نه و به سهراته ی سهعله به دهست تیوهر دانیکی دووژمن کاریانه ی تیدابیت چونکه سهعله به یه کی که بووه له یارانی به در و پیغمبر (ﷺ) به باره یانه وه ده فره موی: ﴿ لعل اللّٰة اطلع الى اهل بدر فقال: اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم ﴾ واته: له وانه یه خودای گه وره له باره ی ناماده بووانی به در فره موبیتی: چیده که ن بابیکه ن من لییان خوش بووم. بخاری و مسلم پریوایه تیان کردوه.

دادگەری و چاکەیی ئێوە بەلامانە وە خوشتر بوو لە ستمی پۆم

واعدلکم واحسانکم احب إلینا من جور الروم

دەگێڕنەووە ئەوکاتەیی کە شاری (حمس) لەسەردەستی شیریی بڕندەیی خودا (خالییدی کۆری وەلیدی) ﷺ نازادکرا، لەو ناوچەیەدا تەنھا شاریکی بچوکی ئەو دەبەرە نازاد نەکرا و مایەو، بەلام زۆر بەداد گەریانەو، وێژدانەو هەلسوگەوت و پەفتاریان لەگەڵدا دەکرا، تەنھا سەرانیان لێدەسیندرا، چونکە هەر لەژێر ئایینی یەهودی خوێان مابونەو. بەلام کاتیکی زۆری نەبرد کە یەکیک لە دانیشتوانی ئەو شارۆچکەیی هاتە لای سەرکردەیی سوپای موسلمانان، لە ناوچە نازاد کراوەکاندا: بە سەرلەشکری ڕاگەیاند کەوا سوپای پۆم و اخەریکی گەلەکۆمەینەو، سوپایەکی گەورەیان کۆکردۆتە وەوبەرە و شاری (حمس) بۆ بەربەرەکانی گەڕانەووەی ئەو شارە هەنگاو دەنێو، بەرەو پوتان دەبنەو. لەو کاتەدا سەرکردەیی سوپا، بەرپرسو لێپرسراوانی سوپای کۆکردەو و ڕاوێژکاری تەواوی لەگەڵدا کردن، بەکۆی گشتی بڕیاریاندا کە شاری (حمس) چۆلەکن، بگەڕێنەو دواوەو شەپ، ترسو، ناخۆشی لەو ولاتەدا، لەگەڵ بێباوەرا نیان بڕەویننەو: چونکە سوپای پۆم سوپایەکی بێژمارەو، ئەوشەپەش لەو ولاتەدا دەبێتە مایەیی لەناو چونی زۆری موسلمان، دانیشتوانی ئەودەبەرە: بۆیە بۆ ئەو مەبەستە سەرکردەیی موسلمانان هەموو پیاو بەناوتوانا و لیھاتووەکانی دانیشتوانی شاری (حمس) کۆکردەو و ڕاوێژی تەواوی لەگەڵ ئەوانیشدا بە ئەنجام گەیاند، پێی فەرموون: ئێمە کە بێک پارەیی سەرانیانمان لە ئێوە وەرگرتووە لە پێناوی پارێزگاری گیان و مالی ئێوە، بۆ پارێزگاری، بەرژووەندی، سەلامەتی ئێوە دابوو، بەلام ئێستاش کە مادام دۆژمەنی پۆم هێرش و سوپای هێناوە بۆ گەڕانەووەی ئێوە بۆ ژێر دەسەلاتی خوێان، ئێمە نامانەوێ بەرامبەریان بوو ستنەو لەبەر بەرژووەندی ئێوە، لەبەر ئەوە دەگەڕێنەو دواوە. ئەو سەرانی کە ئێمە لە ئێوەمان وەرگرتووە بۆتان دەگێڕنەو. ئینجا نوێنەران و دانیشتوانی (حمس) وەلامی سەرکردەیی موسلمانانمان دایەو و گوتیان: ئەی سەرۆک ئێمە لەوچەند پۆژە کەمەیی کە ئێوە

پوختە بەگە لە بەسەرمانە گەرنەگەنای پێغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حیاة رسول (ﷺ)

نەواوماندا بوون زۆربەچاکی لەپەرەوشت و ئاكارو دادگەری و چاکەیی ئێوە شارەزا بووین: ئێمە هەرچەند کە لەولاتی خۆمان و لە ژێر دەسەلاتی پۆم دابوین، زۆر چەوساوەو ستم لێکراو، بەد بەخت بووین، بەهۆی ئەوەی، ئەو پێژمەی خۆمان زۆریان نەچەوساندینەو، ئازاریان دەدا. ئەز بەو ناکەین کە بگەڕێننەو ژێر ستمو، زولمی ئەوان، دەمانەوی لەژێر فەرمان بەرداری ئێوەدا، ئەو و پۆمی ستمکار، بۆیە بەبێریا ریکی تەواوداواتان لێدەکەین ئێوە بەجێمان مەهێن، خۆراگرو، بەنارام بن، بەربەرەکانی سوپای پۆم بکەن و، ئێمەش بە هەموو هینز توانای خۆمان لەگەڵتاندا دەجەنگین و، پشت بەپشت و، سەرکەوتن لەخودا، ئەگەر ژیاين ئەوا پێکەو ئەژەین لەژێر سنبەری دادگەری ئیسلام، و ئەگەر بشمرین ئەو بۆ لای خودا نەگەڕێنەو. بەو شیوەیە دانیشتوانی (حمس) یەهودی لەگەڵ موسلمانان شیریان هەنگرت بۆ بەربەرەکانی دژی ستمکاری پۆم بۆ پارێزگاری لەولات و نیشتمانەیان، لەژێر دادگەری و فەرمان پەوای ئایینی سەر بەرزای ئیسلام.

بەرگری و سەركێشی لە ناپەرەوايیدا

العناد في الباطل

دەگیرنەو لە پێغەمبەرەو: کابرایەك دارخورمایەکی لەناو حەوشە و دیواری پیاویکی نەسرانی دابوو زۆرکاری ناخۆش و پووداوی نادروستی لێپۆدەدا: کابرای نەسرانی داوای لەکابرای خاوەن دار خورما کرد کە پێی بفروشی: بەلام کابرا نەئێ فرۆشت، داوای داوای لەکابرای کرد کە بەدار خورمایەکی تر لەگەڵی بگۆڕیتەو؟ دیسان کابرا لەگەڵی نەکرد. نەسرانیە کە لەبەر نەهێشتنی پوودا، کارەسات پۆیشتەلای پێغەمبەر: باسی ئەو دار خورمایە بۆ کرد: پێغەمبەر بانگی کابرای خاوەن دار خورمای کردوو پێی فەرموو: ئەودار خورمایە بەو کابرای نەسرانیە بفروشه؟ بەلام کابرا زۆر سەركێش بوو گوتی نای فرۆشم، پێغەمبەر فەرمووی: لەگەڵی بگۆڕەو؟ کابرا گوتی ناشی گۆرمەو. پێغەمبەر فەرمووی: بەراستی تۆ پیاویکی شەپەنگیزو زیانبەخشی. فەرمانی بە کابرای نەسرانییدا کە دار خورمایەکی بپری.

کي نه شو خيرو چاکه ی کردووه؟

این المتصدق الیلة ؟

ده گيرنه وه (عبله ی کوپی زهید) چاوی به چهند موسلمانیک کهوت که پیشپرکی و خیرا یی له چاکه کردندا دهکن بومال به خشین و یارمه تی کومه لی سوپای سه غله تی: (عبله) ش زورناره زوی بوو که نه ویش بهو جوړه پیشپرکی و کومه کی بکات: به لام له بهر هه ژاری و نه داری نهو هله گه وره یی بو نه دهره خسار نهیده توانی به شداری بو نه و مهیدانه پر سه وره یی بکات. بویه زور به که ساسی و مهلولی نهو شه وهی به چاوی پر فرمیسی قهتیس ماوه برده سهرو، پیلوی چاوی بو خو به یه که دا نه داو هه له خه لکانه وه پامابوو، که هه ریه که ی خه ریکی خوړنیک خستن و پیچانه وه بوون، یه که به دوا ییه کدا ده پویشتن (عبله ش) هه رناخو ناسوری هه لده کی شاو ناواتی ده خواست که نه ویش وه و نهو خه لکه توانای ببوا یه و له گه لیاندا به شداری نهو خیره پر سه وره یی بکردا بایه به پویشتن یان به کومه کی: بویه له بهر خودا ده پاریا یه وه ده یگوت: (اللهم انک قد امرت بالجهاد و رغبت فیه ثم لم تجعلی ید رسولک مایحملنی علیه، وها انا اتصدق علی کل مسلم بکل مظلمة اصابنی فیها مال او جسد او عرض)

(عبله) بهو هه موو غه مونا سوړیانه شهوی کرده وه به پوړ، ئینجا پویشتن و چاوی به پیغه مبهری خودا کهوت له ناو کومه لی کدا که خو یان ناماده ی پویشتن کردبوو هاواری لیده کردن و ده یفه رموو: کوا کین نه وانه ی که نه شو خيرو چاکه و سه ده قه یان کردووه؟ پیغه مبهر نهو فهرمووده ی دووباره ده کرده وه، ئینجا له دوا ی نه وه (زهید) نهو به سه رهات و پودا وه ی (عبله ی) بو پیغه مبهر ﷺ گنپرایه وه: پیغه مبهر ﷺ پیغه رموو: مرگینی وشادی بیت، سویند بهو که سه ی که گیانی منی به ده سته خيرو پاداشتی زه کاتی وهرگیرا و قبول کراوت بو نوسراوه.

وازبھێنن و دوور بکە و نەو لە گومان و چاوینی

ذروا المرء

ھەمگێر نەو ھە پۆژێک پێغەمبەر ﷺ بەلاماندا تیپەری: لەو کاتەدا لەبارە ی دینەو ھە مشت و مەر و لێدوانمان دەکردو، دەمانگوت: ھەر بەو جوورە یەکیک لە ھاورپییانی پێغەمبەر ﷺ بەوجوورە لەگەڵمان دواو ھە قسە ی بۆ کردوین. پێغەمبەر ﷺ گوئی لیبوو زۆر توورەبوو بەجووریک ھەرگیز وا توورە نەبوو: ئیئەش خیرا کو تایمان بە لێدوانە کەمان ھینا، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئە ی گەل و نەتەو ی پێغەمبەر ﷺ توخودا ئیئە بەو جوورە فەرمانمان پێکردوون؟ بەراستی زۆر بە ی گەل و نەتەو کانی پێشی ئیئە بەھو ی ئەو مشتومر و نارێکیانە خودا لەناو ی بردوون، دەئێو ش بەباشی واز لە وزۆر بلێی و مشت و مەر یە بھێنن. چونکە مشتومر و زۆر بلێی ھەردەم لە زەرەر و خەراپە و بەد بەختی دان و ، نیشانە و شیوہ ی پیاوہتی و رەوشت بەرز ی پێوہ نییە، وە پیاو ی باش زۆر بلێ و گالئە جاری نییە. وەتەنھا نەوئەندە تووش بوون و گێڕۆدە ی خەراپە و تاوان بەسە بۆ دوورکەوتنەو ی ئینسان لە زۆرگوتنی بی سوود و وشە پەن گیزی. وە بەراستی پیاو ی زۆر بلێ و درێژدادار لە پۆژی دوا ییشدا بە ھەر شەفاعەت و لی بووردە یی ناکەو ی. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: منیش خاوەنی سەرداری و گەورە یی سی شتم لە خاوەنداری باغ و باغاتەکانی بەھەشتیدا، لەژێر و خوارەویدا لە ناوہراستە کەیدا، لە سەرەو کەشیدا ، ئەو ش بۆ ئەوانە ی کە واز لەگەمە و گالئە و مشت و مەر دەھێنن و، راست و راسگو یانە رەفتاردە کەن. دەئێو ش واز لە گەمە و گالئە و زۆر بلێی بھێنن ، چونکە بەراستی خودا یە کەمین شت لەدوای وازھێنان لە بت و سەنەم و خودا دەستکردەکان، فەرمانم پێدرا بە دوورکەوتنەو لە زۆر بلێی و مشت و مەر و گەپ و گالئە ی بێسوود و بێکەلک: ھەر وە ک و پێغەمبەر ﷺ دە فەرمو ی: (إن أبغض الرجال إلى الله الألد الخصم) واتە: پێستری ن ئادە میزاد لەلای خودا ئەوانە ی زۆر، زۆر بلێ و چەنە باز و خەراپ کارن لە زۆر بلێی و گوته ی نابەجی.

بەرەكەت و پىرۆزى لە کاردايە

في العمل بركة

پۆژيكيان سەرلەبەيانى حەزرەتى (عەلىﷺ) لە مال ھاتەدەرو، پۆيشتە دەرەوہى (مەدينە) بۆ بەدەست ھيئانى کارىك كە بژئوى خۆى و خانەوادەكەى بەدەست بەيئى: چاوى بە ئافرەتيك كەوت، لە كرىكارىك دەگەرا، كەئاوى بۆ لەبىر ھەلنجيئى، بۆى لەچالێكى قورپىنى بكات. حەزرەتى عەلىﷺ فرموى: ئەمن زۆرباشم بۆ ئەوكارە؟ ئافرەتەكە حەزرەتى (عەلىﷺ) بەكرى گرت، ھەر دۆلكەيەك ئاوى بەيەك دەنكە خورما بۆ ھەلنجى، حەزرەتى عەليشﷺ لەگەلیدا پۆيشت (۲۰) بىست دۆلكەى ئاوى بۆ ھەلنجاو، بىست دەنكە خورماى لىوەرگرتو، بەرەومال گەرايەو: لە پىگا توشى پىغەمبەرﷺ ھاتو، فرموى: ئەى عەلى ئەوچى بەدەستەو؟ حەزرەتى عەلىﷺ فرموى: ئەى پىغەمبەرىﷺ خودا ئەو خورمايە، كرى ھەلگىشانى ئاوى ناو بىرە كەردوومە، سەير بگە بەھۆى بەدەست ھىنانىو ھەردو دەستم سور ھەلگەراو، چونكە پەتەكەى لەپىشالى دار خورما بوو: پىغەمبەرﷺ دەستى گرتو، دەستى پىرۆزى بەسەر دەستىدا دەھىناوبۆى بەستەو، ئىنجا دەستىشى بەسەر دەموچاو پوو خسارىداھىناو، فرموى: ئەو دەستىكە خودا بەرەكەت و پىرۆزى تىبخات. ئىنجا فرموى: ئەى عەلى دانەيەك لەو خورمايەم بەدەيە تەداوى پىدەكەم.

دۆسۆزى و سەرراستى بەندكراو

وفاء سجين

دەگىرنەو (مەرداس)ى خواريجى يەكێك بوو لەبەندەكانى گرتوخانەى (عبيداللەى كوپى زياد) لىپرسراوى بەندەكان پىي گوت، ئەمن حەز دەكەم كەيارمەتى و كۆمەكى باشت بكەم، ئىنجا ئەگەر من يارمەتيت بەدم، لە حەفتەى جارێك پىنگات بەدم بپۆيەو بۆ مالەو سەردانى بكەى، دوايە بۆ خۆت دىيەو بۆ گرتوخانە بەبى ئەوہى بە شويئندا بگەريئم؟! ئەويش گوتى: بەلى دەگەريئمەو. بەو جۆرە ھەموو

پوختەبەخدا لە بەسەرمانە گەرنەگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول(ﷺ)
 ھەفتەییەك پۆژێك سەردانی مالی دەکردوو ، پۆژی دوایی دەگەڕایەووە بەندیخانە ،
 ھەتا پۆژێك كۆمەڵێك لە دەرچوان (خەواریج) ئەو پاسەوان و لێپرسراوەی
 (عبداللهی كۆپی زیاد)یان كوشت ، كۆپی زیادیش فەرمانی دەرکرد، كە ھەموو
 كۆمەڵی خەواریجی ناو بەندیخانە لەتۆلەیی ئەویدا بكوژنەو: بەلام واریكەوت كە
 (مەرداس) لەوكاتەدا لە دەرەوھەیی بەندیخانە بوو، خەزم و كەسو خانەوادەیی
 پێیانگوت: ئەی مەرداس ئەو فەرمانێكی كوشتنی دەرچوان خەواریج دەرچوووە
 تۆش پارێزگاری لەخۆت بكەو ئاگات لەخۆت بێت، مەپۆوە بۆ بەندیخانە دەناتۆش
 وەكو ئەوان دەكوژیی: (مەرداس)گوتی: بەخودا من نامەوێت بەخیانەت و فیل
 گیانی خۆم پزگار بكەم بە زۆرداری و ستەم بگەڕێمەووە بۆ لای خودا: بەئێ
 بەراستی كۆپی زویاد زۆردارو ستەمكارە ، بەلام ھەرگیز خوشحال و شادمان نابێت
 بەكوشتنی بەندیەكان. خێرا مەرداس گەڕایەووە بۆ بەندیخانەو بە پاسەوانی
 بەندیەكانی گوت: پرسیواوشەرمەزار دەبێت ھاوێی و سەركر دەكەتان ئەگەر ئە
 و نیازو مەبەستەیی بۆ كوشتنی ھاوێكانمان ئەنجام بدات، بۆیە خێرا گەڕامەووە بۆ
 ئەوھە لێپرسراوەكەتان توشی ئاشارامی نەبێت، پاسەوانی بەندیەكان گوتی: تۆ
 ھەر پێگەییەك دەگری بۆ پزگاریت ئازادی و بیگرە، خودا ئازادەت بكات.

خۆت و خانەوادەت بێخۆن

كله أنت و عیالك

كابرایەکی عەرەبی دەشتەکی ھاتە لای پێغەمبەری ﷺ خودا گوتی: یا پەرسول الله
 ﷺ فەوتامو لەناوچوم ، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: چیشتیك لەناوی بردی؟ کابرا
 گوتی: ئەی پێغەمبەر ﷺ چومە لای خێزان و ھاوسەرەكەم بەپۆژی مانگی پەمەزان و
 بە پۆژو و بووم: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بۆ كەفارەتی ئەو كارەت دەبی بەندیەك
 ئازاد بكە؟ کابرا گوتی: بەخودا توانام نیە. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: دوومانگ
 لەسەریەك بە پۆژووبە؟ کابرا گوتی: بەخودا توانام نییە. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی:
 خواردنی (٦٠) شەست ھەژار بەدە؟ کابرا گوتی: بەخوا ئەو مائەم نییە بتوانم
 خواردن بەدەم بەھەژاران. پێغەمبەر ﷺ سەبەتەییەك خورمای بۆ ھێنا كە (٣٠)سی

پوختە بەدەلە لە بەمەرماتە ئەرگە ئاوی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاتە رسول (ﷺ)
 پێوانە (ساع) ی تێدا بوو، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بڕۆ ئەو بەکە بە خێروسە دەقە بۆ
 هەژاران؟ کابرا گوتی: بە خودا ئەو پێغەمبەری ﷺ خودا هیچ کەسێک شک نابەم کە
 هێندە ی خۆم پێویستی بە خواردنە بێت: پێغەمبەر ﷺ پێکەنی بە جۆریک ددانە کانی
 بە دەرکەوت: ئینجا بە کابرای فەرموو: بڕۆ بۆ خۆت و خانەوادەکەت بێخۆن.

رەوشتی باشی خوش دەویست

کان یحی مکارم الاخلاق

لەسەر دەمی پێغەمبەر ﷺ جەنگی ھۆزی (تە ی) کۆتایی پێهات ئەوکاتە دیلەکانیان ھینا
 بۆلای پێغەمبەر ﷺ: ئافەرەتێک لەناو دیلەکاندا ھەستاو دەستی کرد بەقسە کردن و
 گوتی: ئەو محمد ﷺ ئەگەر تۆ پێگە بەمن بەدە ی و بڕۆم بۆ ئەو ی ھۆز و گەلی عەرەبم
 پێخۆش نەکەن ئاواتە خوازم کە پێگەم پێبدەن: لە دوا ییدا داوا یە کە ی دووبارە
 دەکر دەو و دە یوت: باوکم یارمەتی ھەژاران و داماوانی دەداو، برس ی تێر دەکردو،
 دیلی ئازاد دەکردو، ھەرگیز داوا ی داماوانی دوانە دەخست و بەلاو ی نە دەدا، من
 کچی حاتە می تائیم. پێغەمبەر ﷺ فەرمو ی: ئەو کێژۆلە بەراستی رەوشتە کانی
 باوکت رەوشت و رەفتاری ئیسلامی بوون. ئەگەر باوکت موسلمان بوو یایە بەزە یی و
 سۆزما ن بۆ ی دەبوو: لە دوا ییدا پێغەمبەر ﷺ فەرمو ی: ئەو کێژۆلە ی ئازاد بکەن
 بابروات. چونکە بەراستی باوکی رەوشت و رەفتاری جوانی خۆش دەویست.

بەراستی ماری بری

أنكحك الصدق

بیلالی حەبەشی ﷺ بانگ دەری پێغەمبەری ﷺ خودا داوا ی ئافەرەتێکی قورەیشی بۆ
 برایەکی خۆ ی کرد: بلال بە خانەوادە ی کچە کە ی گوت، پێشی ھەموو شتێک پێم
 خۆشە بە تەواو ی خۆمانتان پێ بناسینم، ئێمە دوو بەندە بووین بە مەرەبان ی خودا
 ئازادیان کردین. وە ئێمە سەرلێشینا و پێ لیتێک چوو بووین پێنموونی کراین، وە
 ھەژار بووین دەولەندی کردین، ئیستاش من داوا ی کچی ئێو دەکەم بۆ برایەکی
 خۆم، ئەگەر پێمان ببەخشن و ماری بپێن ئەو مەرەبان ی خودایە و زۆرسو پاسی

پوختە بەدەنە لە بەمەرماتە ئۆرنگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) ھەماتە من ھایە (رسول) (ﷺ)

خودا دەکەین، وە ئەگەر نەشمان دەنی و داواکەمان پەدبکەنەو، ئەو خودای گەورە بەتوانا و دەسلەتە. لەدوای ئەو ھەندیکیان سەیری یەکتریان دەکردوودەیان گوت: ئەی بیلال ئێمە پەراوێزی ئێوەمان زانی، وەجێگە و شوێنی دیاری کراوتان دیارییە لەلای پێغەمبەر (ﷺ). لەبەر راستی و گوشتارتان کچەکەمانتان پێشکەش بێت و، وەرن ماری بێن. لەدوای ماری بێن و گەرانەوێیان، براکە ی بیلال بە بیلالی گوت: ئەی خودا لێت خوش بێت، بۆچی تۆ پێشینی خۆمانتان بۆکردن، بەراستی من زۆر دەترسم لەبەر ئەو نەماندەنی؟ تۆ تەنھا باسی پلەوپایە ئێستای لای پێغەمبەر (ﷺ) کردبا و واژت لە پێشینی کەمان بەینابایە، بیلال گوتی قسە ی راستمان گوت و، بەھۆی راستیمان کچەکیان داینی و ماریمان بری.

گەورەیی راستی

فضيلة الصدق

جاریکیان (حەجاجی کوپی یوسف) ی سەقەفی ووتاریکی زۆر درێژی خویندەو: کابرایەکی ئەھلی مزگەوت کە بەردەوام لە مزگەوت خەریکی نوێژیوو لەبەر ئەوەی کە دلی لای نوێژەکی بوو ھاواری کرد بەسیە نوێژە، نوێژ: چونکە بە راستی نوێژ چاوہ پێی تۆناکات و، پەرەردگاریش بێنو بەھانەت لیۆمرناگری. حەجاج لەو کابرایە توپە بوو فەرمانیدا بەندی بکەن و، بێخەنە گرتوخانە: لە دواییدا خزم و خانەوادەکی ھاتن ولەلای حەجاج پرجایان بۆ کرد کە عەقڵی تەواو نیو شیتە بەرێدات: حەجاج گوتی بپۆن بیهێن ئەگەر دان بە شیت و بیعاقڵی خۆی بەینێ بەریدەدەم: پڕوشتن بۆ لای و پێیان گوت حەجاج ئاوا ی گوتو، ئەگەر تۆش دان بەو دابنێی ئەو باشەو بەرت دەدا بەلام، کابرا گوتی: پەنا بەخودا کە من ھەرگیز خودا ئەزموون و تاقی کردنەوێ شیتی پێنەداوم و، ھۆشو عەقڵیکی زۆرباشی داومی و، بەتەواوی ھۆشیشەو قسەم کردو، کاتی حەجاج ئەو قسەیی کابرای بیستەو کە بەراستی قسە ی کردو، لەبەر پێزو گەورەیی راستگوییەکی ئازادی کرد و لێی خوش بوو.

پوخته بدهند له به سمر ماته خرنه گهانی پیغمبر (ﷺ) هه مانه من حیاة رمول (ﷺ)

ئیمه نه وه مان له توداوا نه ده کرد

إنا لم ترد منك هذا

ده گێر نه وه چه زه تهی (عائیشه) فهرموویه تهی: جارێک له نیوانی من و پیغه مبهردا (ﷺ) دلگرانیهک پرویدا: دواپی پیغه مبهردا (ﷺ) فهرمووی: وه ره با ئاشتبینه وه به لام عائیشه پازینه بوو گوتهی: ده بیته یه کیك له نیوانماندا هه بیته ئینجا ئاشته بمه وه، پیغه مبهردا (ﷺ) فهرمووی: به کی پازیده بیته نیوانمان و، ده مر است و، ناو بریمان بکات؟ ئایا به (ئه بو عوبه یدهی کوپی جه راح (ﷺ) پازیده بی؟ منیش گوتم نه خیر، چونکه ئه و پیاویکی نه رمو نیانه و بریار بۆ تۆ ده دات فهرمووی: به باوکت پازیده بی؟ گوتم به ئی: کاتی ئه بو به کر هات، پیغه مبهردا (ﷺ) فهرمووی: ئه ی عائیشه قسه که ی بۆ بگێره وه؟ منیش گوتم: نه خیر تۆ بیگێره وه. پیغه مبهردا (ﷺ) فهرمووی: ئه و کیشه ی نیوانمان ئه وها و ئه وها بووه. منیش گوتم: ئه ی پیغه مبهردا (ﷺ) خوا به راست و ته وای بیگێره وه: ئه بو بکر (ﷺ) ده ستهی به رز کرده وه هه تا هیزی تیدا بوو شه قاز له یه کی لیدام و، گوتهی: ئه ی کچی دایکی رامان، تۆ چون به رامبه ر به پیغه مبهردا (ﷺ) خودا قسه ی واده که ی؟ ئه گه ر پیغه مبهردا (ﷺ) خودا قسه ی راست و ته وای نه کات، کیده یکا؟ به و شه قاز له خوین له ده م ولوتم به ربوو: ئه مجار پیغه مبهردا (ﷺ) هاته ناو بریمان و جودای کردینه وه و فهرمووی: ئه بو بکر (ﷺ) ئیمه نه وه مان له تۆ نه ده ویست. له دوایدا پیغه مبهردا (ﷺ) خوینی جله کانه ی ده شو شته وه و ده یفه رموو: باشه عائیشه ئه وه ت پینخوش بوو. بزانه من چون به فریات گه یشتیم و له ده سته ی ئه و پیاوهم پزگار کردی.

لیبوردن له نه ریتی ریزدارانه

العفو من شیم الکرام

ده گێر نه وه: له نیوانی پیشه وای (حسین (ﷺ) و، (محمدی کوپی حه نیفه (ﷺ) ی برای باوکی ناخو ش و دلته نگیه ک پرویدا: له دوا ی له یه ک دابرا نیان محمد نامه یه کی بۆ حسین نوسی و فهرمووی: ئه ی حسین سه لامی خودات لی بیت: من و تۆ

بوختە بەدەخ لە بەمەرماتە گەرنەگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

هەردو کمان باوکمان یەکە کە عەلی کوپری ئەبوتالیبە (ع): نەتۆ لەمن گەورەتری،
نەمنیش لە تۆ گەورەترم بەهۆی عەلیەو: بەلام دایکی من ئافەرەتیکە لە هۆزی ئەبو
حەنیفە: بەلام دایکی تۆ فاتمە ی زەهرا یە کچی پیغمبەری (ﷺ) خودایە، سویند
بەو کەسە ی گیانمی بەدەستە ئەگەر ئەمن پر بەپری ئەوخاک و زەویەم زێرو
گەوهر هەبیت، دایکی من هاوتا و شیوەی دایکی تۆ ناکات. بۆیە ریز و گەورەیی
هەر بۆ ئیوە، ئەگەر نامە ی منت پیگەیشت زووخیرا وەرە بۆلام ئاشتم بکەو،
چونکە تۆ خاوەنی ریزو گەورەیی و هەر تۆش خاوەنی لیبوردن و بەخشینی.
کاتی پیشەواحسین نامەکە ی پیگەیشت و خویندیەو بەراستی کاریگەر یەکی
تەواوی هەبوو، کاری لەدلودەروونی حسینی کردو، هەرخیرا خۆی ئامادە کردو و
پویشت بۆلای محمدو ئاشتی کردەو، بەو هۆیە شەو، بوو بە خاوەنی پلە ی ریزو
خۆشەویستی، کە بەراستی هەر بۆخۆشی شایانی ئەو ریز و پایە بەرز یە.

چۆن رەفتار بکە ی ئاوا رەفتارت لە گەل دێکری

کما تدین تادان

پیشەوا (ئەحمەد) لە ئەبو ئومامەو دەگێرێتەو: گەنجیک هاتە خزمەت پیغمبەری
(ﷺ) خودا و گوتی: بەراستی من زۆر ئارەزو ی داوینپرسی زینادەکەم، رینگەم پێبە
برۆم زینا بکەم: هاوپیانی پیغمبەر (ﷺ) کە گوێیان لەگوتە ی ئەو کوپە بوو لە
بەرامبەر پیغمبەر (ﷺ) دا بەو پیشەرمیە ی دەدوێت: پاپەرین و هاواریان کردو،
بەپۆی ئەو گەنجەدا هەلگەرانەو و وێستیان لیی بدن: بەلام پیغمبەر (ﷺ)
بەشیوە یەکی زۆر هێمنانە بە گەنجەکە ی فەرموو: هەستەوەرە پیشەوەرە، لێم
نزیکیکەو، گەنجەکە هاتە پیشەوەرە و لە تەنیشتی پیغمبەر (ﷺ) دانیشت: پیغمبەر
(ﷺ) فەرموو: تۆپیت خۆشە زینا لە گەل دایکتدا بکریت ؟ گەنجەکە گوتی: دایکم و
باوکم بە قوربانان بێت بەخودا حەزناکەم. پیغمبەر (ﷺ) فەرموو: بەراستی
خەلکانیش حەزناکەن زینا لە گەل دایکیاندا بکریت. ئەمجار پیغمبەر (ﷺ) فەرموو:
ئەد ی حەزەکە ی زینا لە گەل خوشکتدا بکری ؟ گەنجەکە گوتی: نابەخودا ئە ی
پیغمبەری (ﷺ) خودا حەزناکەم. پیغمبەر (ﷺ) فەرموو: خەلکانیش بەو شیوە

پوخته په دې له بهر ماته څرنگه گانې پيغمبر (ﷺ) قېماته من حياء رسول (ﷺ)

حه زنا کهن زينا له گهل خوشکياندا بکړی. نه مجار پيغه مېر (ﷺ) فرمووی: حه ز نه که ی زينا له گهل کچه که ت ، يان پورت، يا هر که سيکی خرمندا بکړی؟ گه نجه که ش به هه مانشيوه دهیگوت: نه به خوادايکم و باوکمت به قوربان يیت حه زناکم. پيغه مېر (ﷺ) فرمووی: زور باش بزانه هيچ که س حه ز ناکات زيناو داوین پیسی له گهل که سی خرميدا بکړیت. نینجا له دواي نه وه پيغه مېر (ﷺ) دهستی له سر سینگې گه نجه که دا ناو فرمووی: خودايه دلی پاک بکه وه، له تاوانی ببوره، دامینی له خهراپه بپاريزه. له دواي نه وه نه وه گه نجه وای لیها ت هيچ شتيکی به نه دازه ی زيناو داوین پیسی قيزورقی لینه ده بڼوه.

هيمن و له سره خوږی عومهری کوری عبدالعزیز

حلم عمر بن عبدالعزیز

خليفه و پيشه وای موسلمانان (عومهری کوری عبدالعزیز (ﷺ) بؤ گه پان و سوپانی و، بؤ کاروبار و، ناگاداری ولاتی، خو وپه وشتی و ابو ته منا يه ک پاسه وانی له گهلدا ده بو: شه ویکي تاريک پوښته مزگهوت زورتاريک بوو چاوی نه يدیت قاچی به کابرايه ک کهوت که له مزگهوت پاکش ابو، کابرا سهری بهر ز کرده وه و گوتی: کوره توشيتی به و شه وه شق له من هله دهی؟ حه زه تی عومر (ﷺ) فرمووی: نه به خودا برام شیت نیم: پاسه وانه که ی په لاماری بؤ برد لینی بدات. حه زه تی عومر (ﷺ) فرمووی: نه که ی لینی بدهی؟ نه و کابرايه خو هيچی نه گووتوه ته نها گوتی: نه توشيتی؟ نه و پرسياری ليکردم، منيش وه لام داوه ته وه، برام شیت نیم .

موسلمان له کونیکه وه دوو جار پيوه نادری

لا يلدغ المؤمن من جحر مرتين

ده گیر نه وه جار يکیان کابرايه ک جنيو و قسه ی ناشیرینی به پيغه مېر (ﷺ) خودا گوت: پيغه مېر (ﷺ) فرمانيدا نه و کابرايه چاره نویکی پیس و خهراپی هیه برون بيکوژن؟ کابرا دهستی کرد به انا و هاوار و پارانه وه: پيغه مېر (ﷺ) لینی خوش بوو به خشی. به لام، نه و کابرايه له دوايید دهستی له خهراپه و باس کردنی

پوخته بدهد، له بهمه رماته گرانگه کانی پیغمبر (ﷺ) هېماته من حېاله رسول (ﷺ)
 پیغمبر (ﷺ) نه هیڅا، هه رده و به رده وام جنیوی به پیغمبر (ﷺ) دده او، قسه ی
 ناشیرینی له پاشه مله پیده گوت: دووباره پیغمبر (ﷺ) فرمانیدا بیکوژن؟ به هه مان
 جاری پیښو ته و کابرایه هاواری ده کرد و ده پارایه وه که پیغمبر (ﷺ) بیبه خشی:
 به لآم ته مجاره یان پیغمبر (ﷺ): نه ی به خشی وعه فوی نه کرد: پیغمبر (ﷺ)
 فرمووی: به خودا ته مجاره وازت لینا هیڅم، دوا یی برؤی به دهشت و کیوه کانی
 مه که دا و بلئی ته وه دوو جار گالته م به محمد کرد، برؤن بیکوژن. چونکه موسلمان
 له کونیکه وه دوو جار پیوه ی نادری و ناگه زتری.

خوښه ویستی له بهر خودا

المحبه فی الله

{وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بِتَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ} الانفال/ ۶۳ واته: خودای گه وره دل و دهرونی
 ناده میزاده کانی به یه که وه به سته وه، خوښه گهر هه موو سه روهت و سامانی
 دوونیا تان خه رج بکړد بایه بو به سته وه و به یه که گه یاندنی دل که کان نه تانده توانی.
 به لآم خودای گه وره به هو ی ثاینی سه ربه رزی ئیسلامه وه توانی په یوه ندی
 خوښه ویستی له گه لیاندا ببه ستیته وه، به راستی خودا به توانا و زانا یه.

خوښه ویستی

المحبة

سلمانان له لای خودای گه وره جوړا و جوړه، وه پله و مه رته به ی به رزو نزمیان له
 یه کتری جیا وازه. به رزترین پله و جیگا و، گه وره ترین شوین بوڼه و باوهر دارانه یه که
 هه موو کار و فرمانیکیان، خوښه ویستی و، بق لیبونه و هیان ته نها و ته نها له
 پیښو ی خوښه ویستی و په زابوونی خودادایه، وه له به رنامه ی ئیسلامی شدا
 دلسوزی و خوښه ویستی پیویسته و بریار دراوه، هر له بهر ته وه یه هر که سی
 که سیکی خوش ویست، پیویسته له لای باسی بکات و دهری بریت، بو ته وه ی له
 دل و دهروونی یه کتردا جیگیر بڼ و تاك و کومه لیش فیری بڼ و، هه موو

پوخته به ۱۰ له به سهراماته گرانگه گمانی پیغمبر (ﷺ) ههنامه من حیاة رسول (ﷺ)
 ئاده میزاده کان بگشتی په پیره وی لیبکه ن: چونکه ئه و خوشه ویستی به خته و مری
 موسلمانان و، کومه لگای تیداو، ته نانهت به خته و مری هه موو مرو قایه تی تیدا به
 گشتی. ههروهک و له پیښه واه و سهردارمانه وه (عومری کوری خه تاب ﷻ)
 ده گپړنه وه فهرموویه تی: که پیښه مبه رﷻ فهرموویه تی:

(قال رسول الله ان من عباد الله لانا سا ماهم بانبیاء ولا شهداء یغبطهم الانبیاء
 والشهداء يوم القيامة بمكانهم من الله ، فقال الصحابة: یارسول الله تخبرنا من هم؟
 فقال علیه الصلاة والسلام: هم قوم تحابوا فی الله علی غیر ارحام بینهم ولا اموال
 یتعاطونها، فوالله ان وجوههم لنوروا انهم لعلی نور لا یخافون إذا خاف الناس
 ولا یحزنون إذا حزن الناس. ثم تلا قوله تعالی: {أَلَا إِنَّ أَوْلِیَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَیْهِمْ
 وَلَا هُمْ یَحْزَنُونَ. الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا لَهُمْ یَتَّقُونَ الْبَشَرِی فی الْحَیَوةِ الدُّنْیَا
 وَفِی الْآخِرَةِ لَا تَبْدِیلَ لِمَکَرَمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ} یونس/ ۶۲-۶۴ واته:
 به راستی ئاگادارین که به هیچ جوړیک خوشه ویستان و نه ولیا یانی خودا ئازارو
 ترسو و بیم و ناخوشی پویان تیناکات له پوژنی دواپی، نه وانهش نه وکه سانه ن که
 باوه پریان به خودا هیناوه و دلیان له سهر ئاینه که یان دامه زراوه و له خودا ده ترسین و
 خو پاریزی ده که ن. نه وانه خوشی و مزگینیان پیده دریت له زکمانی دنیادا به هو
 ئایه ته کهانی قورئان و، له پوژنی دواپش به مزگیننی چونه به هه شتیانه وه، مزگیننی و
 فهرمووده کهانی خوداش هه رگیز گوزان کاریان به سهردا نایات و حه تمه ن دیته دی ،
 به راستی نه وهش گه وره ترین سهر به رزی و سهر فرازی و خوش به ختی.

هه ر له بهر نه و بنه مایه به که سهر دار و پیښه و امان هه زه تی پیښه مبه رﷻ بومان
 پرونده کاته وه ، تیمان ده گه یه نی، که پوژنی دوا پوژ نه و پوژه گه وره یه به ،
 که شایانی له بیر نه چو نه وه به ، هه ر ئاده میزادی که له شوین و تایبه تی خو
 داده نریت که بو دیاری و ناماده کراوه ، وه ده بریته نه و پله و مرته به ی که
 شایانیه تی، به گویره و نه ندازه ی کردارو ره فواره کهانی، که خودا پییده به خشی،
 ئینجا به و بونه یه وه کومه له که سانی که هه ن نه پیښه مبه رن و، نه شهیدین،
 پیښه مبه ران و شهیدان ئاواتیان بوده خوانن له پوژنی دواپی به هو ی نه و پله و پایه و
 نیعمه ت و به خشیشی که پییان دراوه و، بویان دیاری کردوون له شوینی

پوختەمبەر لە بەمەرماتە گۆرنگەخانە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

خۆشەویستانی خوداو، ئەوەش کە بۆ خۆشەویستانی خودادیارى کراوە، ئەو خۆشەویستىەش خێر و بەختەوهرى بەسەر گەل و کۆمەڵدا بەلۆدەکاتەو، هیواو ئاواتەکان دەپێکێ، بەهۆیهو هیزت پێدە بەخشى و گیانیکى خۆنەویستى و، تیکۆشەریکی بەهیزت لى دەرەچیت و، بەو هۆیه شەو دەگەیه سەرکەوتن بەسەر دووژمن و، ناحەزان و، لەبیرورادا وەك و یەك ئادەمیزادتان لیدەردەچیت، خودا پارێز گاريت لیدەکات و پششتیوان و هیزت دەبیت و هورەت بەرز و هیمەتت بەهیزدەکات، چاکە و خۆشیت پێدەبەخشى و، گەورەیی و پریزۆ توانایت پێدەبەخشى، ئەوەش چەند نمونەیهکی بەرچاوە لە خۆشەویستى لەپینا و خودادا کەلەکات و ژيانى پێغەمبەردا پرویداو.

خۆشەویستى عوسمانى کورى عەفان بۆ پێغەمبەرى خودا

محبة عثمان بن عفان لرسول الله

حەزەرەتى (عثمان ﷺ) بەهۆى هاوسەرگى خاتو (رۇقیە) ى کچى پێغەمبەرى ﷺ خودا لە ژيانىکی خوش و پڕ گۆزەرانى ژيانى بەسەر دەبرد، بەبى خەمو ناخ و ناسۆر بەلام ئەو پیاو بەپریزە، خوشى و ئاسودەیی هەتاسەر بەردەوام نەبوو: مردن بەرۆکی هاوسەر بەپریزەکەى گرت و لەژيانى خوشى دوونیای بى بەشکرد. حەزەرەتى عوسمانیش بەهۆى کۆچى دووایی هاوسەر بەپریزەکەى و، پچراندنى پەيوەندى خزمایەتى لەگەل پێشەواى مروفا یەتیدا، لەسەر ئەو ژيانە خوش و دلگەشیەیدا، وای لیها توشى خەم و ناخوشى و ئازار بوو: بە جۆرىك عوسمان هەرچى هەبونى و خوشى هەیه بەهۆى ئەو کارەساتەى کە بەسەرى داهاات کە لە هەموویان ناخۆشترنەمانى پەيوەندى خزمایەتى بوو، لەگەل پێغەمبەردا بەهیچ شتێك دلخۆش و ئاسودە نەدەبوو: هەردەم پەژارە و دلتنگی دایگرتبوو: بۆیه پێغەمبەر ﷺ کە بەو شیوەیه عوسمانى دەدیت زۆریۆى بە پەرۆش بوو: پرسیارى لیکرد ها عوسمان بۆ بەو جۆرە پەژارە و ماتەمینی دایگرتوى و، لە پوخسارتدا پووناکی و خوشى نابینم؟ حەزەرەتى عوسمان ﷺ فەرمووی: ئەى پێغەمبەر ﷺ خودا ئەو بەلاو کارەساتەى کە بەسەرمندا ها توو، بەسەر کەسیتدا

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گەرنە گەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)
 ھاتوو؟! ئەمەن خۆشەوێست ترین ھاوسەرم، کچی گەورەترین پێغەمبەر (ﷺ)،
 خۆشەوێستترین ھاوڕێ و سەرورەرم، کۆچی دایى کردوو، پەيوەندى خزمایەتى
 نێوانمانى لەیەك ھەلۆەشانى، پىشتى شکاندم. پێغەمبەرى (ﷺ) خودا دڵنەوازی
 عوسمانى کردوو پرسەى کۆچى ھاوسەرەكەى پێراگەیانوو: ھەر لەو كاتەدا
 كچىكى تری بە ناوى (ام كلثوم) لێمارە برى. ئەو غەم و ناسۆرەى لەدلى عسماندا
 لا بردوو پەواندییەو. ھەزەرەتى عسما ھەتا لە ژياندا بو و لەگەڵ ئەو ھاوسەرە
 بەرێژەیدا ژيانى بردەسەر تا کۆچى دواى کرد. وە بەھۆى ئەوێ كە ھەزەرەتى
 عوسمان بۆتە ھاوسەرى دوو کچی پێغەمبەر (ﷺ) (پوقیەو، ام كلثوم) ناو دەبرا بە (ذى
 النورین) واتە: خاوەنى دوو پووناكى. وە لە ھیچ سەرچاوەیەكى ترەو نەزانراوە
 كە پێغەمبەر (ﷺ) دوو كچی لەكەسى تر مارە برايت.

من له وانه نيم كه كسيكى تر به سه رتو دا هه لبر ئيرم

ما نا بالذى اختار عليك احدا

دایكى (زەید) لەگەڵ كۆرەكەیدا بەمەبەستى سەردان و دیدەنى بۆ ناو خەزم و
 كەسەكانیان پۆیشتن بۆ لای ھۆزى (بەنى مەن) لە ڕینگا چەند سوارىكى ھۆزى
 (قىنى كۆرى جسر)یان توشەت، ھەرچەند كە (زەید) مندال بوو بەلام گرتیان و
 لەگەڵ خۆیاندا بردیان، لەبازارى (عكاظ) بە (ھەكیمى كۆرى حزام)یان فرۆشت
 بە (٤٠٠) چوار سەد درھەم بۆ (خەدیجەى كچی خوەیلد) كە دایكى مۆسلمانان و
 ھاوسەرى پێغەمبەرى (ﷺ) خودابوو، (خەدیجە)ش ئەو مندالەى بە
 پێغەمبەر (ﷺ) بەخشى كەتەمەنى (٨) ھەشت سالانە بوو. باوكى (زەید) كە ھەوالەكەى
 پێگەیشت زۆر غەمبار و نا ئارام بوو ھەموو ھەول و كاریكیان بەكارھێنا كە بزائن
 كۆرەكەیان چى لى ھات و بەرھەكۆى بردیان: لە دواى ماوھەك كۆمەلە خەلکیكى
 ھۆزى (كلیب) پۆیشتن بۆ بەجێھێنانى واجباتى ھەج، چاویان بە (زەید) كەوت و
 ناسیانەو، ئەوانیش خۆیان پێناساند: لە دواى گەڕانەوێان بۆ ولاتەكەیان.
 پۆیشتنە لای باوكى (زەید) و ھەوالەكەیان پێراگەیاندا كە كۆرەكەیان لە كوئییە و
 لەكۆى دیویانە. باوكى زەیدیش ئاگرى جەرگ ھەلێگرتو، ڕینگەى (مەككە)ى

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گرتگەمانی پیڤەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

گرتە بەر. لە گەل گەیشتنی بەمەکە پرسیاریان لە پیڤەمبەری ﷺ خودا کرد کە مالیان لە کوێیە: هەواییان پێدا کە پیڤەمبەر والە مزگەوتە. ئەوانیش بەرە و مزگەوت ڕینگەیان گرتە بەر: کە گەیشتنە خزمەت پیڤەمبەر ﷺ بەگریانەو دەپارانەو و گوتیان: ئەی کوپی عبدالمتلب، ئەی دانیشت و جێنشینى حەرەمى مەككەى پەرۆز، ئەى گەرە و بەرپێزی ھۆزەكەت، بیستومانە ئێو بە سۆز و بەزەمین بەرامبەر بە بەندەیی و گیراوان، ئازادکاری مرقەکان، بە بەزەمی و سۆزنو، خواردن بەدیل و گیراوان دەدەن. ئێمەش ھاتوین بۆلای بەرپێزتان مندالیکمان لەلاتانە، پیاوھتی و گەرەیی و، بەخشندەیی خۆتانمان بەسەردا برپێزنو، پەفتاری چاک و باشمان لەگەڵدا بەکاربھێنن و، کورەکەمان بۆ ئازاد بکەن و بماندەنەو، وە بەرامبەری ئازاد کردنەکەشی ھەرچی داوا بکەن پێتان دەبەخشین. پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: ئێو کێتان مەبەستە؟ ئەوانیش گوتیان (زەیدی کوپی حارس ﷺ) پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: چیتان دەوێت پێتان دەدرێت، فەرمووی: بڕۆن زەید بانگ بکەن بابێتو، سەر پشکی بکەن لە پۆیشتنو، مانەوێ بە ئارەزوێ ئەو بکەن، کێ ھەڵدەبژێری. کە ئێوێ ھەڵبژارد ئەو بۆ ئێو، من ھیچ پاداشتیکم لە ئێو ناوێت، وە ئەگەر منیش ھەڵبژێرێت، ئەو سوێند بەخودا لەو زیاتر ھیچ شتیکی تر ھەڵنابژێرم پیڤەمبەر ﷺ. فەرمانی کرد بڕۆن زەید بھێن کاتی زەیدھات پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەوانە دەناسی کێن؟ زەید گوتی: بەلێ ئەوێان باوکمە و ئەوێیان ماممە: پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: زەید تۆمن دەناسی و دەزانی ھاوڕێیەتیم لەگەل تۆ چۆنە؟ ئەتۆش بۆخۆت سەرپشکی بە ئارەزوێ خۆت کێ ھەڵدەبژێری؟ زەید گوتی: بەخودا ھیچ کەسێک بەسەر تۆدا ھەڵنابژێرم، تۆ بۆمن لەجینگەیی باوکم، مامم، ھەموو کەسیکمی! باوک و مامی ھاواریان کردو و گوتیان: ئەی ھاوار زەید ئێمە لەداخی تۆ ئاراممان لێ ھەلگیرا بوو لەبەر تۆ ژیا ئیمان پەر لەداخ و ناسۆری بوو ھەتا سۆراخی تۆمان کردوو و لەوێرینگا دوورەو بەدوات داھاتوین ئیستاش تۆ بەندایەتی و دەربەدەری ھەڵدەبژێری، بەسەر ئازادی و گەڕانەوت بۆ لای باوکت و مامت و خانەوا دەکەت. زەید گوتی: بەخوا باش بزانن ئەوێ من لەو پیاویم دیو ھەرگیز ئامادەنیم کاریکی وابکەم کە ھیچ کەسیکی تر بەسەر ئەو دا

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گۆرنگەخانە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

هەلبێتێرم، پێغەمبەر لەوکاتەدا پۆیشتەلای حجر و فەرمووی: بە شاھیدبن زەیدکۆری خۆمەو، پاشماوەی (یرات) لێم دەگریو، منیش میرات پاشماوەی لێدەگرم. ئەر پروداوەش لەپیشی پەيامی پێغەمبەرایەتی بوو. ئینجا لەدوای ئەوپروداوە باوک و مامی بەخۆشی و دُنیاپیپەو گەرانەو بەرەومال و نیشتیمانی خۆیان. ئینجا لەدوای ئەو پێغەمبەر ﷺ پەيامی پێغەمبەرایەتی بۆهات و، ئەو ئایەتەش دەربارەي زەید هاتە خوارەو. (أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ) (الاحزاب/۵). چونکە لەپیشی هاتنی ئەر ئایەتە زەیدیان بەکۆری محمد ناو دەبرد: بەلام لەدوای ئەو زەید یان بەناوی باوکیەو ناو دەبرد دەیانگوت زەیدی کۆری حارس.

ناسی و ھۆگری بوو

عرفت فالزم

دەگیرنەو (حارس) گەنجیکی موسڵمانی لەخودا ترس بوو: کاتیەک نەخۆشبوو، پێغەمبەری ﷺ خوداسەردانی لێکردو، فەرمووی: ئەي (حارس) ئەمشەو چۆنت پۆژکردەو؟ گوتی: سوپاس بۆ خودا کە باوەری تەواوم پێی ھەيە. بەلام پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەي حارس ھەموو گوتەيەك راستی و حەقیقەتیکی ھەيە: پێم بڵێ راستی باوەری تۆ چییە؟ حارس گوتی: ئەي پێغەمبەری ﷺ خودا ئەو شەوم بە بێخەوی کردەو بە رۆژو، ئەو رۆژەشم بە تینوایەتی بردەسەر. دونیام لەبەر چاو زۆربێنرخ و سوکەو، بەلامەو ھەيچ بایەخی نییەو، بە رووگەو ھەری ئەودوونیایەم ھەموو لەلاوێک یەکە. وا ھەست دەکەم کە لەسەر پردی سیرات بەندکراوم. وەلەگەل دانیشتوانی بەھەشت لەخۆشی و خۆشگوزەرانیدامو، لەگەل دانیشتوانی دۆزەخیشدا سزا و ئازار دەکێشمو، وا ھەست دەکەم بەرەو تەخت و عەرشی خودا سەر دەکەوم. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەراستی تۆ خوات ناسیو ھە پابەنێ و ھۆگری ببە. ئەو بەندەيەکە کە خودای گەرە دڵ و دەررونی بەئیمانە و ھە پروناک کردو ھەو. حارس گوتی: ئەي پێغەمبەری ﷺ خودا دوای شەھیدیم بۆبکە لەرێگای خودادا: پێغەمبەریش ﷺ دوای بۆ کرو و حارس بووبەيەکیک لەشەھیدانی (بەدەر) لەدوای ئەو ھەدایکی لە فرسەتیکدا ھات بۆلای

پوختەمەكە لە بەسەر هاتە ئۆرنگەكانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)
 پێغەمبەر ﷺ گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا ﷻ ئەتۆ باش دەزانی کە من چەندە حارس
 خوش دەوێت هەرگیز لەدلم دا وون نابێت و لەبیرم ناچیتەو. پێم بلی ئەگەر لەناو
 بەهەشتدا بە ئادەل و دەروونم ئاسودە بێت و شادمان بێم. ئەگەر نەچۆتە بەهەشتیش
 هەوالم پێبدە باهەتا لەژێر ئادام بۆی بگیرەم، پێغەمبەر ﷻ لەو ئەمیدا فەرمووی:
 حارس لەیەك بەهەشتدا نییە بەلكو لەچەندین بەهەشتدا بەهەشتی
 فەردەوسی ئەغلادایە، ئەمجاردا یكی حارس زۆر شادمان بوو هەستاو زۆر
 بەدڵخۆشی و پێكەنینەو گەشایەو بەرەو مال و دەیگوت بەخ بەخ لەو خوشیەکی کە
 حارسی تێدائەو حارس خوشی و شادی بۆتۆ کە لەناو بەهەشتدا.

ئەو پەراخەری پێغەمبەری ﷻ خودایە

هَذَا فَرَاشَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

دەگێڕنەو (ئەبوسوفیانێ کۆپی حەرب) لە پێنشی موسلمانبوونی هاتە مەدینەو
 پوێشتە مانی پێغەمبەری ﷻ خودا بۆلای کچەکە (ام حەبیبە) کە هاوسەری
 پێغەمبەری ﷻ خودا بوو: ویستی لەسەر پرایەخە پێغەمبەری ﷻ خودا دابنیشی
 (ام حەبیبە) خێرا پەراخەرەکی لولدا و هەلیگرت. باوکی گوتی: کچم بۆچی
 واتکرت من بەپراستی نازانم پەراخەرەکت بەمن پەوانەبێنی، یان منت بەلاو
 پەسندتر بوو. کچەکە فەرمووی: ئەو بابە ئەو پرایەخ ئی پێغەمبەری ﷻ خودایە و
 تۆش لە هاوبەش پەیدا کەران، ئەوانیش پێسن بۆیە نامەوی تۆ لەسەر پرایەخی
 پێغەمبەر ﷻ دابنیشی. سەیرکەن ئەو هەلۆیستە خوشەوێستیەکی بەرامبەر بە
 پێغەمبەری ﷻ خودا هەیان بوو کە تەواوی دڵەکانیان داکرتبوو بەجۆرێک لە
 سەرروی توانای ئادەمیزادەو بوو لەکاتێکدا کە پێغەمبەر ﷻ نمونەکی تەواوی
 سەرورەکی هەموو ئادەمیزادەکانە بەتێکرای.

پوختە بەدەست لێ بە سەر ماتە ئێرێمانی پێغمبەر (ﷺ) قەتەتە من حیاة (مۆل) (ﷺ)

ئەوانە لە گەڵ ئەوانەن کە خودا بە خشیشی بە سەردا پێزانندون

فأولئك مع الذين أنعم الله عليهم

دەگێرێنەو هەواپێنەکی پێغمبەر (ﷺ) بە ناوی (سەوبان) زۆری پێغمبەر (ﷺ) خوشدەویست توانای خۆپاگرتنی دووری لە پێغمبەری (ﷺ) نەبوو: پۆزیک هاتە خزمەت پێغمبەری (ﷺ) خودا زۆر بە بێ هیزی و، لاشەیهکی لاواز و، پووختاریکی زەرد و هەلبزپکا و، پێغمبەر (ﷺ) پرسیاری لێکرد ئەو (سەوبان) چی بوو بۆ بەوجۆره خەماویی و، ناسۆریەت دەبینم ئازاری کویت هەیە؟ ئەویش لەو لām داگوێ: ئەو پێغمبەری (ﷺ) خودا بە خودا هیچ ئازاری جەستە و لاشەم نییە. بە لām هۆی کەم دیتنی تۆ وام لێدەکات کە بیهیز و بیتاقەت بێم، دووری تۆ یەوا دەکات هەست بە تەنیا بکەم. ئینجا لە سەر ئەو حالە شەو بیری دواپۆژم کردەو کە من ئیوە نابینم، چونکە ئەگەر بپۆینە بە هەشتیشەو ئەو پلەو پایە ی ئیوە ی پێغمبەر (ﷺ) لە پلە ی ئیمە بەرتر و گەورەترە هەرناتان بینن: بۆیە بەوجۆرەم لێها تۆوه. ئینجا لەو کاتەدا ئەو ئایەتە هاتە خوار کە دەفرموی: {وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا النساء/ ۶۹} واتە: هەر کەسێک تەقواکار و خۆپاڕیز بیت و فرمانەکانی خودا و پێغمبەری مەزن بەجێ بگەیهنێ ئەو ئەوانە لە پۆزی دوا یی لە بەهەشتدا لە گەڵ پێغمبەر (ﷺ) و شەهیدان و پیاو چاکاندا ژیا ن دەبەنە سەر ئای بە پاستی ئەوانە هاپێ و دوستی چاک و باشیان هەیە.

هەمووکارە ساتیک لە دوا ی تۆ بچو کە ئەو پێغمبەری خودا

كل مصيبة بعدك صغيرة يا رسول الله

دەگێرێنەو ئافەرەتیکی ئەنصاری لە جەنگی (ئوحود) باوک و، برا و، هاوسەرەکی شەهید دەکرێن و، دەکوژێن: کاتی ئەو هەوا لۆ کارەساتە دل تەزێنە ی پێدەگات: هیچ خۆی تێکنادات و، لەو لāmدا دەلێت: ئەو ی پێغمبەری خودا چۆنە؟ هیچی بە سەر هاتوو؟ دەلێن، سوپاس بۆ خودا پێغمبەر (ﷺ) تەندروستی باش و

پوخته به ده له به سمراته خرنه گه نامی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)
 سه لاهه ته. ئافره ته که ده ئی، تو خودا پیشانم بدن بادنم ئاسوده بیت: کاتی
 پیشانی نه بدن چاوی پیده که وی: له ناخی دلیه وه هاوار ده کات و، ده لیت: به راستی
 هه موو کاره سات و ناخوشیه که له دواى تو سوک و، ئاسان و، بچوکه نه ی
 پیغه مبهری ﷺ خودا.

خۆشه و یستی هاوه لانی بۆ پیغه مبه ره که یان

محبة الصحابة لنبیهم

کاتیک دانیشتوانی (مه که که) (زهیدی کوپی ده سه نه) یان له چه په می که عبه
 هینایه در بۆ نه وه ی بیکوژن (ئه بوسوفیانی کوپی حه رب) گوئی: نه ی زهید
 سویندت ئه دهم به خودا: چه زت نه ده کرد ئیستا محمد له جیگه ی تۆدا بایه و،
 نه تۆش له ناو خانه وا ده ی خۆت دانیشتبای؟ له وه لامدا زهید گوئی: سویند به
 خودا من چه ز ناکه م پیغه مبه ر ﷺ له و جیگه یه ی که لیه ته، ته نها یه که دپوکیشی
 به لاشه ی دابچی و، منیش له ناو خیزانم دابنیشم: ئینجا ئه بوسفیان گوئی: به خودا
 هیه ئاده میزادیکم نه دیتووه له ناو هه موو ئاده میزاده کاندای که که سینکیان
 خۆشبوئی: وه که و خۆشه و یستی هاوپیکانی محمد بۆ محمد.

به یانی ده گه ی نه خۆشه و یستان

غدا القی الاحبة

ده گپ نه وه کاتی بیلالی حه به شی ﷺ نه خوشیه کی زۆر سه ختی گرت و، هیواى
 ژیا نی لینه ده کرا و، خه ریکی گیانه لا بوو: خزم و خانه واده که ی له سه ری ده گریان و،
 هاواریان ده کرد و ده یان گوت: نه ی هاوار بۆ بیلال: به لام بیلال که تۆزیک توانای
 وه لامدانه وه ی مابوو زۆر به خوشی و شادی وه ده یگوت: تو خودا ئیوه وا مه که ن
 به راستی ئه مپۆ من له خوشیه کی زۆر خوشیدام که خودا گیانم بکیشی بۆ به یانی
 من ده پۆمه لای تا که خۆشه و یسته که م و هاوپی به پیزه کانی، ئینجا به راستی ئازار
 و ناخوشی مردن له گه ل خوشی و شادی هیواى به یه که گه یشتن و تیکه لا و بوون،
 ناخوشی له بیر بردبونه وه. وه تام و شیرینی خوشی باوه ر که له فهرموده کانی

پوخته به خدا له به سمراته خرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) بهمانه من حیاة رسول (ﷺ)
 پیغمبر ﷺ دا ناماژهی پیکراوه پهنگ ده داته وه، که ده فهرموی: ثلاث من کن فيه
 وجد حلاوة الايمان ان يكون الله ورسوله احب إليه من سواهما وان لا يحب المرء الا
 يحبه إلا لله وان يكره ان يعود في الكفر كما يكره ان يقذف في النار) رواه
 البخاری، ومسلم، واحمد، وغيرهم.

دل خوشه ویستی نه و که سه رای ده کیشی که چاکه ت له گهل داده کات

جبلت القلوب علی حب من أحسن إليها

ده گپړنه وه (جه عفری کوری محمد) ﷺ ناده میزادیکی قوشمه و گالته باز بوو: به لام
 کاتی ناوی پیغمبره ریان ﷺ له لا ده مینا پهنگی زمره ده بوو، زویانی وشک ده بوو،
 دهستی ده کرد به گریان فریسی چاوی ده رشت، هه تا ناوی چاوی وشک ده بوو.
 نه وه یه کیك بوو له وانه ی محمدیان زورخوش ده ویست. خوشه ویستیه که
 خورشت و خوراکی دله کان و، خورده نه ی گیان و، پووناکی چاوه کان بوو،
 ته نانه ت خوشه ویستیه که ی خوشی ته وای ژیان بوو. به راستی که سیك له وجوه
 خوشه ویستیه بیبه ش بیت، نه وه له ریزو کومه لی مردوانه، چونکه خوشه ویستی
 پووناکیه: دیاره هر که سی نه ی بیت نه وه له تاریکی و شه وه زه نگیدایه .
 خوشه ویستی ته ندروستی و له ش ساغیه: هر که سی نه ی بیت نه وه ته وای
 ژیانی له نه خوشی و تاداری و به دبه ختیه . وه جینگه ی سهر سوپرمانیش نییه ،
 که ته وای پراکیشانی خوشه ویستی دل له سهر خوشه ویستی چاکترین که سیك که
 چاکه ی له گهلدا کردوه.

گیان فیدا کردن و تیکوشان له ریازی خودا و پیغمبره که ی

التضحیة فی سبیل الله ورسولة

ده گپړنه وه موسعه بی کوری عه میر ﷺ هاوه لی به ریزی پیغمبره ی ﷺ خودا
 رويشته لای کومه لیک له برایانی دینی که له لای پیغمبره ﷺ دانیشتبون کوربان
 به سستبوو: که چاویان به مصعب ﷺ که وت سهریان دانه واند و چاویان تروکاند و
 فرمیست له چاوه کانیاں ده رزا. له بهر نه وه ی بهر گینکی شرو، سراو، پینه کراوی

پوختە بولمەككە لە بەسەر ماتە گۇرنگە ئاڭى پېغەمبەر (ﷺ) ھېماتە من ھىلە رسول (ﷺ)

لەبەردابوو: لەكاتىڭدا كە لە پېشى موسلمان بوونى كامە بەرگە، پۆشاكى جوان، نايابە لەبەرى دابوو: لەبەر ئەو ھى كاتى باوەرى ھىنا: دايكى زۆرى لەگەل كەرد كە پاشگەز پەشىمان بېيتەو: بەلام چونكە موسەب ﷺ تامى باوەرى چىشتبوو: ھەرگىز تازە پەشىمان نابېيتەو، ناگەرتەو ھەر كوفرو بىنباوەرى. بەو بۆنەو دايكى ھەرچى نىعمەت و خوشى و خوشگوزەرانى ھەيە، كە لەبەر دەستىدا بوو بېبەشى كەرد. بەلام، موسەب ﷺ لەدواى ئەو نەبوونى ھەزارىيە تازە ھەستى بەخوشى و شادى دەكات: چونكە وازى لە دار و بەرد پەرسەن ھىناو، گەراو تەو بۆلە پەروەردگار و بەدھىنەرى: بۆيە ھەرچى سەرەت و ژيانى دونيا ھەيە، بەلەيەو سوک و بىنرخ و پوچە.

ئەگەر ئەو قەسەيەم لەباو كەمەو بېيەستبايە بۆ پېغەمبەرم دەگىرايەو

لوسمعت ابى لقلت ذالك لرسول الله

دەگىرەنەو لە جەنگى ھۆزى (موسەلەق) بەھۆى جەنجالى و تىك چىرمانەو لەسەر ئا، پروداوئىك لەنىوانى كرىنگرتەى عومەرى كوپى خەتاب ﷺ و ھاوپەيمانىنى خەزەج پويىدا بەجۆرئىك كە كرىنگرتەى عومەر لە ھاوپەيمانىكەى خەزەجيدا، بىرىندارى كەردنەو ىش ھاوارى لەھۆزى خەزەج كەردو: بانگى يارمەتيدەران (ئەنصارى) كەردو، كرىنگرتەى عومەرىش ھاوارى لە كۆچكەردوكان كەرد. لەھەر دووك ھۆزەكەدا كۆمەلئىكى زۆرخەلكان كۆبوونەو: چەك و سىلاحيان لەيەك دەرھىناو، بەرامبەرى يەكتەر پراوستان. پېغەمبەر پۆيشتە لايان و، فەرمووى: ئەو چىتانە ئەو گەلە كۆمەكە لە يەكتەرى دەكەن بەراستى ئەو پەروشتى نەزانى جاھىليەتى پېشى ئىسلام و دوا كەو توييە وازى لىبھىنن، دوورىكەونەو، ئەو ھى ئىو دەيكەن داوايەكى پيس و بۆگەنە عبداللەى كوپى ئومەييەى كوپى سەلۇل تۆرەبوو كە سەرۆكى دوورو دەغەلەكان منافىقن بوو بەھۆى ئەو ھى كەكۆمەلئىكى زۆرى ھۆزى خەزەجى لەلابوو لەگەنج و بەتواناكان ھەكەوزەيدى كوپى ئەرقەم گوتى، مە ھەرگىز بىدەسەلاتى و زەلىلى و، پيسوايى ھەكە ئومەرم نەدیتو: سوئند بىت كەگەراينەو بۆ مەدينە دەبى گەورەو رېز دارەكان، لەگەل

پوختە بەخێر لە بەمەرماتە گەرمەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)
 ریسواو بێدەسەلاتەکان جودا بکەنەوە. لەو قەسەییەیدا مەبەستی بەرێز و گەورەکان
 بۆخۆی و هاوڕێکانی بوو، ریسواو بێدەسەلاتەکانیش پێغمەبەر (ﷺ) یارانە بوو.
 لەدواییدا زەیدی کوڕی ئەرەم پۆشت و، هەوالەکی بە پێغمەبەر (ﷺ) پراگەیاندا: بەلام
 پێغمەبەر (ﷺ) ئەو قەسەیی زۆر بە گەرم و ەرنەگرت و فرمووی: ئەو جەوان واهەست
 بکەم تۆلە عبدالله تورەبی، یان بەخەراپ لێ تێگەشتووی بۆیە هاتوی وادەلێ؟
 زەید گوتی: بەخودا تورەبیم و بۆخۆم لەوینبووم، گویم لێ بوو کەوايگتوو.
 زۆرباشیش حالی بووم: بەلام پێغمەبەر (ﷺ) باوەری پێنەکردو، زەید گوتی: دوا
 ئەوەی کە پێغمەبەر (ﷺ) باوەری پێنەکردم و بە درۆزنی دانام زۆر غەمبار و بێزارام بووم.
 مامم پێی گوتم پۆلە هیچ شتیکتر نەبوو بیکە، درۆلەگەل پێغمەبەردا نەبی. زەید
 لە وەلامدا گوتی: بەخودا درۆم نەکردوو، ئەو قەسەیشم لە دەمی خۆی بیست:
 وەئەگەر باوکیشم ئەو قەسە بکردایە بە پێغمەبەرم (ﷺ) نەگوت. ئێستاش من
 ئومێدەوارم لەخودای گەورە کە شتێک بۆ پێغمەبەر (ﷺ) بنێری، راستی قەسەکی منی
 بۆ دەرکەوی. لەدواییدا پێغمەبەر (ﷺ) جیگۆڕی بە خەڵک و ئامادەبووان کرد، بۆ ئەوەی
 لەو گوتە و ورتە ورتانەو، قەسو باسانە دووریان بختەو. ئێنجا لەدواي ئەوە
 زۆری نەبرد کە خودای گەورە سوپەتی (المنافقین)ی نارە خوارەو، پێغمەبەر (ﷺ) بە
 بناگویی زەیدی داچرپاندو فرمووی: ئەو جەوان بەراستی تۆ گویت لە قەسەکانی
 عبدالله بوو و بیستوتەو خودا قەسەکانی بەرێزتی بەراستگێراو، دوو پو
 دەغەلەکان درۆیان کرد.

سوهەیب قازانجی کرد

ربح صهيب

دەگێرنەو کاتی (سوهەیب) (رضی) پۆمی وستی کۆچ بکات: بێ باوەرانی قوڕەیش
 پێیا گوت: ئەو سوهەیب (رضی) کە تۆ هاتی بۆ ئێرە ریسواو هەژارو گەدابووی هیچت
 نەبوو: لەلای ئێمە سەرەت و سامانت زۆر بوو دەولەمەند بووی، گەیشتیە
 ئەوێلەو پایە کە پێی گەیشتووی: ئێستاش تۆ دەتەوی بەو هەموو سەرەت و
 سامانەتەو بپۆیی، بەسەلامەتی بۆیدەرچی؟ سویند بەخودا ئێمە ناھێلین ئاوا

پوخته بدهند له به سمرهاته گرنه گاهای پیغمبر (ﷺ) هبانه من حیاة رسول (ﷺ)

بهناسانی بوی دهرچی؟ سوهیب گوتی نه گهر هه موو سهروهت و سامانه کهم بو
نیوه بی، رینگه پیده دهن برۆم؟ نه وانیش گوتیان: به دلنیا ییه وه رینگهت پیده دهن.
سوهیب ﷺ گوتی: باشه با هه موو مال و سامانه کهم بو نیوه بیت: بهو شیویه
سوهیب ﷺ هه موو مال و سامانه کهی بو به جیهیشتن و کوچی کردو رویشته .
کاتی نه وه واله گه یشته وه به پیغمبر ﷺ . فرمووی: به راستی سوهیب ﷺ
قازانجی کرد به راستی قازانجی کرد.

پیاو له گه ل نه و که سه دایه که خوشی دهویت

المرء مع من احب

پیغمبری ﷺ خدا هه موو کاتیک له نزاو پارانه وه کانیدا دهیفرموو: اللهم ارزقنی حبک
و حب من یحبک و حب من یقریبی الی حبک، و جعل حبک احب الی من الماء البارد.
پیاویکی عهره بی بیابان گوتی: نهی پیغمبر ﷺ خدا کهی پرۆژی قیامهت دیت؟
پیغمبر ﷺ له وه لامیدا فرمووی: چیت بو نه و پرۆهی ناماده کردو وه؟ کابرای
دهشته کی گوتی: به خدا هیچ کرده وه یه کی باشم ناماده نه کردو وه و نییمه و،
نه پرۆژو نویریشم زور کردو وه: ته نهائه وهی که من بو نه و پرۆژه نامادهم کرد بیت، خوداو
پیغمبر ﷺ خودام زور خوش دهویت. پیغمبر ﷺ زهرده یه کی پیکه نینی کردو،
فرمووی: نینسان چه شرو کۆبونه وهی له گه ل نه و که سه دایه که خوشی دهویت.
رواه البخاری ، و مسلم ، و احمد فی مسنده

بوکی ژیر په رده ی بوکینی دهرواته به ههشت

زفاف إلى الجنة

دهگیرنه وه سعدی سه لیمی ﷺ به بنده یه کی ره شپیست بوو: باوه ریکی ته وای
هه بوو، به رده وام بو نویرنه کانی دهرویشه مزگه وتو، له خزمهت پیغمبر ﷺ
دهنیشت و کوپیان له دهوهری داده به ستو، گوینان له ووتارو فرمایشته کانی
دهگرتو، له باره ی دینه وه پرسیا ریان لیده کرد، جاریکیان سه عد ﷺ هه ستاو
گوتی: نهی پیغمبر ﷺ خودام پیاویکی ره شپیستم و پوخسار بهرز و نرمی

پوخته به ده له بهمه راته گرنه گه گانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)

ناشیرینم، ئایارینگهی چونه بهه شتم لینا گرت؟ پیغمبر (ﷺ) فرموی: سویند به وکسه سی که گیانمی به ده سته، تو چون خو یا ریزیت کردوه و خودات په رستوه و، باوهرت به بهرنامه هیناوه که خودا بۆ محمدی (ﷺ) ناردوه، نهویش گوتی: دانم به ودا هیناوه که هیچ خودایه که نییه تنها خودای به توانا و ده سلات نه بیت و، وه محمدیش (ﷺ) بهنده و نیردراوی خودایه، وه نامادهی پووداوی تیکوشان له پیناوی خودا دا بووم: چیم بۆ هیه ئهی پیغمبر (ﷺ) خودا؟ پیغمبر (ﷺ) فرموی: نهو می بۆ نهو که له هیه له خوشیان و له دریان بۆ توش هیه و، نه توش برای ئهوانی.

سه عد (ﷺ) ووتی: نهی پیغمبر (ﷺ) خودا من له تهواوی ئهوانی که لیله دانیشتون یان لیلهش نامادهنن داخوازیم لینان کردوه. له بهر پهنگی ره شو و پوخساری سوراویم وه لامیان نه داومه وه و ژنیان نه داومی. وه به راستی منیش له پیاوه وه جاغزاده و په سه نه گانی هۆزی به نی سلیم. پیغمبر (ﷺ) پینی فرمو: هه سته برۆ بۆ لای عه مری کوپی وه هه ب (ﷺ) له دهر گای بده و ناگاداریان بکه وه، سه لامیان لینکه و، له دوا ی فرمو و کردن برۆ ژوره وه، پینان بلای پیغمبر (ﷺ) خودا منی ناردوه که یه کی که له که کانتانم لیناره بپن: سه عدیش (ﷺ) وه که پیغمبر (ﷺ) فرمانی پیکردبو و پویش و، گه یشته مالیان و زوریان به خیر ینا و فرمانه که ی پیغمبر (ﷺ) پیرا گه یانندن. که یه کی که له که کانی لیناره بپن. به لام عه مر زور به شیوه یه کی ناشیرین وه لامی دایه وه: بۆیه سه عدیش (ﷺ) له مال هاته دهر و به ره و لای پیغمبر (ﷺ) گه پرایه وه: که که ی عه مر که له پشتی دهر گاه و راهه ستابوو گوئی له ووت و ویزه کان بو، که باوکی تو و په بو، سه عدیش (ﷺ) گه پرایه وه هه ر خیرا به نه یینی باوکی له ژور هاته دهر و به دوا ی سه عددا به را کردن پویش و، بانگی له سه عد کردوو گوئی: نهی عبدالله راهه سته و بگه پرتوه دوا و: مادام پیغمبر (ﷺ) تو ی ناردوه من پازیم و، له سه ر ره زای خودا و پیغمبر (ﷺ) مارهم بپه؟ له دوا ی بیرکردنه ویه کی تهوا و، سه عد گوتی: به راستی په زابوونی ئه و که به بی په زابوونی باوکی هیچ توانا و سودیکی نییه: بۆیه نه گه پرایه وه و به ره و لای پیغمبر (ﷺ) پویش و، نه مجار که که به خیرایی پویشته وه لای باوکی و پینی

پوخته دهغه له بهرمراته څرنگه کانی پیغمبر (ﷺ) قېماته من حیات رسول (ﷺ)

گووت: نهی بابۀ خیرا که برؤ بگه نهو گهنجهو، برؤ بو لای پیغمبر (ﷺ) به داوایه که ی رازی به پیشی نهو هی فرمان و په یامی خودا لهو باره وه دابزی و له ناو هه موو عه ربه دا نابړوت بچی ، چونکه خودا ده فرموی: {وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ} وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا { الاحزاب/ ۳۶ واته: هر گیز بو هیچ ناده میزادیکی موسلمان ی پیاو بیت یان ژن، بویان دروست نیه له بریاره کانی خودا و پیغمبر (ﷺ) خودا دا سر پشکی بکات له به جیبه نانی فرمانه کانی، وه هر که سینکیش سر پیچی له فرمانه کانی خودا و پیغمبر (ﷺ) خودا بکات نهو به راستی گومړاو سر لیښیواوه.

نیجا له دواي نهو هی که عمر بوی ناشکرا بوو که که که کی لهو باره وه بوچونه که ی باشر و ریکه، هر خیرا هه ستاو بهر و مالی پیغمبر (ﷺ) که و ته ریکا بو نهو هی داوای چاو پوښی لیبکات و فرمانه که ی به جیبه نیی. به لام سهد زووتر گه یشته وه لای پیغمبر (ﷺ) هه واله که ی پیرا گه یاند. کاتیکیش عمر گه یشته لای پیغمبر (ﷺ) پرسیاری لیکرد که بوچی وه لامی سهدیان به باشی نه داو ده وه؟ عمر ښگوئی: نیمه بویه به ره نستیمان کرد له و ترساین که خه بهر که ی به راستی نه بیت! نیستاش من بویه هاتوم بزاندو دنیایم نایا داوایه که ی راسته، یان نا. نیستاش که دنیایووم داوایه که ی راسته، نهوا که که هم لئی ماره بری، پیغمبر (ﷺ) پیروزایی ماره برینه که ی لیکردو فرموی: برؤ بولای هاوسه رکه ت و چی پیویسته بیکه ن و برؤنه په رده وه. سهد بهو هه واله زورخوښ حالبوو، به خوښیه وه پوښته بازار بو نهو هی هیندیک که ل و په لی پیویست بوخوی و سازدانی ټاهنگی ژن گواستنه وه ناماده بکات. له و کاتی دل خوښی و شادی هی که زور له میژر چاوهر پی ده کات. له نا کاو گوئی له دهنگیک ده بیت هاوار ده کات و ده لی نهی سوار چاکانی رپیازی خودا نه وانه ی خوښی و مزگینی به هه شت مهستی کردوون، ناماده بن بو جیهاد و ټیکوښان بو شه رله پیناوی پاریزگاری له ټاین و بهرنامه ی خودا. سهدی باوهر دار به بی سله مینه وه و سستبوون ، که نایا خریکی گواستنه وه هاوسه رکه ی بیت که چندين وخته چاوهر پی ده کات، یان برؤ بو جهنگ له پیناوی بهر زبوونه وه بهرنامه ی خودا، هر خیرا پووی

پوخته بدهد له بهر مهاته څرنگه گانې پيغمبر (ﷺ) قهامت من حياه ومول (ﷺ)

سوړاندو بهره و مه يانی چك و ولاغ ړنگه گي گرته بهر، نهو پاره يه ي که ناماده ي
 کرد بوو بؤ ژن گواستنه وه به ولاغ و چك و زړيږداو خيرا خوی گه يانده
 هاوړنيه گانې جهنگاوهری و ، هه تا مه يدانی جهنگ رانه وه ستاو له گهل بياباو پراندا
 دهستی کرد به شپې و کوشتر، زور به باشی وهك و سوارچاكيکی باش شپړی
 کرد: له دواييدا له ولاغه که ي دابهزی و به پياده شپړی ده کرد هه تا تمواو بی
 هيزوپه کی کهوت، به بی هيزيه کی زوره وه پووی کرده شوین و خه يمه که ي
 پيغه مبهرو ﷺ سهری له سهر وه تاغه که ي پيغه مبهرو ﷺ تاو گوتی: نه وه ولاغ و شپړو
 چه که که م بؤ هاوسهری دهر گيرانم بیت و، پنيان بلین به راستی خوداهاوسهری کی
 باشترو جواتری پنيه خشيم له که که ي نيوه و، نهوش میرات و بؤ ماوه کانيه تی
 بؤ نيوه و له کوتاييدا نه و نايه ته ي خوینده وه که خودا ده فرموی: {إِنَّ الْبَقِينَ فِي
 مَقَامٍ أَمِينٍ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ. كَذَلِكَ
 وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ} البخان/ ۵۱-۵۴ واته: به راستی نه وانه ي که ته قواکار و خوپاريزن
 له پوژي دواييدا له جيگه يه کی زور خوش و ناراميدا ژيان ده به نه سهر، له ناو باخ و
 باخاتی به هه شتدا له سهر گانی و کانياو و تا فگه و سهرچاوه ي خوش به ختی
 ده به نه سهر و پو شاك و بهرگی ناوړيشمی گران به هاو ته نک و نه ستوور و جوان
 له بهر ده که ن و، بهرام بهر به يه ک داده نيشن و خوشه ويستی بهرام بهر به يه که مده بهر
 نوکته و قسه ي خوش و ناياب له گهل يه کتردا ده که ن و، کات به سهر ده به ن.

نهی سواد چشتیک پالی پيوه نای نه وه بکه ي

ما حملك على هذا ياسواد

جاريکیان پيغه مبهري ﷺ خودا له پوژي به دردا تيريکی به دهسته وه بوو ياره گانی
 بؤ خو پيشانندان پريزه کرد نه گهر يه کيک له پريزه که دا خواريه کی تيډابايه بهو تيره
 پالی پيوه ده نان و راستی ده کردنه وه لهو کاته دا پيغه مبهر به لای سهوا دی کوپي
 غه زيه ي هاوپه يمانی هوزی (عوده ي) کوپي نه جاردا پويشت له پريزه که يدا زور
 هاتبووه پيش و ناړيکی کردبوو، پيغه مبهريش ﷺ بهو تيره له سکی داو پالی
 پيوه ناو فرموی: نه ي سهوا دېروداوه راستبه له گهل پريزه که دا، سهوا د گوتی:

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گەرنەگەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

بەخودا ئەو پێغەمبەری (ﷺ) خودا زۆر ئازارت پێگەیاندم، ئەدی تۆ بەرەحم و راست و دادگەر خودا ئەو ناردووی! بەخوا کە دادگەربێت ئەمن دەمەوی تۆ ئەو خۆمت لێ بکەمەو: بەلێ بەراستی پێغەمبەری (ﷺ) خودا بەراست و میهرەبان و دڵسۆز و دادگەربوو و خاوەنی هەموو رەوشتیکی جوان و تەواو بوو. بۆیە هەر لەو کاتەدا پێغەمبەر (ﷺ) سکی پروت کردو و فەرمووی: ئەو سەواد و مەرە تۆ ئەو خۆمت لێبکەو؟ سەواد هەر خێرا پەلاماری پێغەمبەری (ﷺ) داو باوەشی پێداکردو و سکی ماچ کرد، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەو سەواد بۆچی وات کرد؟ سەوادیش گوتی: بەخودا ئەو پێغەمبەری (ﷺ) خودا ویستم لەو دواکاتانەو ژیا نەم پێست و لاشەم بەلاشەو تۆو بنوسی بۆ ئەوێ رەحم و میهرەبانی خودام بەرکەوێ، پێغەمبەریش (ﷺ) دوعای چاکە و خێری بۆکرد.

ئەو خودایە لە رۆژی دوایدا ئەبویەکر بگەیهنە پایەى من

اللهم اجعل ابابكر في درجتي يوم القيامة

دەگێرنەو کاتێ پێغەمبەر (ﷺ) ویستی کۆچ بکاتبەرەو مەدینە بەاورپێهەتی ئەبویەکرێ راستگۆی خوشەویستی، لەرۆشتنیان پەنایان برد بۆ ئەشکەوتی سەر پێغەمبەر (ﷺ) زۆر بەباشی توانای رۆشتنی بۆ ئەو ئەشکەوتە نەبوو چونکە زۆر بەرزو بەرداوی تیز بوو، بەقاجی پێپەتی و پروتی رۆشتن و هەموو قاجەکانیان قەلش و برینداربوو، کاتێ ئەبویکر (ﷺ) چاوی بە پێغەمبەر (ﷺ) کەوت توانا و هیزێ تێدا نەماو، ئەبویکر (ﷺ) رۆشتە بن شانی پێغەمبەر (ﷺ) یارمەتی دەدا هەتا گەیشتنە بەر دەرکی ئەشکەوتەکە، پێغەمبەر (ﷺ) ویستی خێرا بپرواتە ناو ئەشکەوتەکە بەلام ئەبویکر (ﷺ) ئەو هێشت لە پێشەو بپرواتە ژوور هەتا بۆ خۆی لە پێشەو نەپروات، ئینجا ئەبویکر (ﷺ) رۆشتە ژوور بەتەواوی ئەشکەوتەکە ی پشکنی و چەند کون و کارێریکی تێدا بوو کراسەکە ی پارچە پارچە کرد، کونەکانی پێگرت، دوو کون لەلای یەك مابوونەو، بەلام هیچ نەما پێیان بگری بۆیە دانیشتو، بەهەردوو قاجەکانی کوونەکانی گرت، لەبەر ئەوێ نەبادا زیندەوهری زیان بەخشی تێدا بێت و زەرەر و ئازار بە پێغەمبەر (ﷺ) بگەیهنی، ئینجا

پوختەبەند لە بەسەر ماته گەرنەخانی پێغەمبەر (ﷺ) ھېمانە من حیاة رسول (ﷺ)

لەدوای ئەو بانگی پێغەمبەری (ﷺ) کرد فرموو: وەرە ژووری؟ پێغەمبەر (ﷺ) زۆر هیاک و ماندووبوو سەری لەسەر پانی ئەبوبکر داناو خەوی لێکەوت .و بەپراستی ترسی حەزەتی ئەبوبکر (ﷺ) لەزیندەوهران پراستبوو، زۆری نەبرد لە یەکیەک لەودوو کونانەو ماریک بە قاچی ئەبوبکر (ﷺ) یەو داو، زۆری ئازار پێگەیاند بەلام ئەبوبکر قاچی نەجولاند بۆ ئەوێ پێغەمبەر (ﷺ) بەخەبەر نەبیتهو، ھەم مارەکەش لەو کونە نەیتە دەروە، بەلام ئیشو ئازار زۆری بۆ ھینا و فرمیسکی چاوی ھاتە خوارو بە بەر پووخساری پێغەمبەر (ﷺ) کەوتو، بەناگا ھاتەو فرمووی: ھا ئەبوبکر (ﷺ) چی پوویداو؟ ئەبوبکریش (ﷺ) فرمووی: دایکم و باوکم بەفیدات بێ مار پێویدام پێغەمبەر (ﷺ) بەتەدەرمانی جیگای پێویدا نەکەو کردو ئازاری نەما. ئینجا کاتی پۆژ بۆو و تیشکی پۆژ لەناو ژووری ئەشکەوتەکید، پێغەمبەر (ﷺ) سەیری ئەبوبەکر (ﷺ) کرد ئەو کراسەکی کەدوینی لەبەری کرد بوو ھیچی لەبەردا نەمابوو، فرمووی: ئەبوبەکر کوا کراسەکی لەبەرت داو، فرمووی: ئەو پێغەمبەری (ﷺ) خودا شەو ھەموویم کەرت کەرت کردو، ئەو کونانەکی ئەشکەوتەکەم پێگرت. پێغەمبەر (ﷺ) دەستی بۆ ئاسمان بەرزکردووە و فرمووی: خودایە ئەبوبکر (ﷺ) بگەینە دەروەجە و مەرتەبەکی من لە دوا پۆژدا.

من و مائەکەم بۆ خوداو پێغەمبەری خودایە

أنا ومالی لله ولرسوله

دەگیرنەو کاتی پێغەمبەری (ﷺ) خودا کە دەپوێشتە سەفەر کووتا کەسێک کە پەيوەندی پێو دەکرد فاتمە زەھرابوو، وە لەدوای گەڕانەوێ لە سەفەرەکەشی یەکەمین کەس کە پەيوەندی پێو دەکرد ھەر فاتمە زەھرابوو کە زۆری خوش دەویست و بەزەیی زۆر پێدا دەھاتەو، بەبێ فاتمە تواناوانارامی لێ ھەندە گیراو، ھیزی تێدا نەدەماو، ھەردەم لەیاد و بیریداو. ئینجا لەدوای شوکردن و دەرچونی لەمالی پێغەمبەر (ﷺ) دا ھەموو پۆژێک پێغەمبەر (ﷺ) دەپوێشت سەری لێدەداو، پێیدەوت بەخودا فاتمە بەبێ تۆ بئارام دەت ھینمەو لای خۆم : فاتمە گوتی : لەو بارەو لەگەڵ حارسەکی کوپی نەعمان (ﷺ) قسە بکە بۆ گەڕانەو

پوخته به ځه له به سر ماته ځرنگه ځانې پښه مېر (ﷺ) قېماته من خېاله رحول (ﷺ)

پښه مېر ﷺ فرمووی: حارسه له نيمه جياواز بوته وه بويه به خدا من شهرم
نه کم پنی بلیم: نه و قسه يه گه يشته وه به حارسه، نه و يش هه ستاو به ره ولای
پښه مېر پوښت و، گوتی: نه ی پښه مېری ﷺ خدا بیستومه که فاته ده هینی وه
لای خوټ، نه و جینگه و خانوه ی نیشه جنی خوټ، که باشتړین و نزی ترین خانوی
هوژی به نی نه جاريانه له ماله که نیوه، بو تو بیت فاته بیته ناوی، به راستی من
خوټ و مالکشم بو خدا و پښه مېری ﷺ خدایه، وه سویند به خدا هیچ دل
پنوه نیه: وه نه و شته ی که تو لیم و هرده گری زور له و ماله پیخو شتره که له لای
خوټ ده مینیته وه و توناته وی! پښه مېر ﷺ زور دلخو شت بو به و فرمانه ی و،
فرمووی: راست ده کی نه ی حارسه خدا خیر و پیروزی به سر دا بریژی،
پښه مېر مالی فاته ی گیرایه وه بو خانوی حارسه.

کی هه یه بو نه و شه هیدانه بگریا له دواي نه و مزگینیه گه وره یه؟

ومن یبکی علیهم بعد هذا

دایکی سهدی کوری مو عاز ﷺ له دواي جهنگی ئو خود به دواي پښه مېر ﷺ دا
ده پوښت و غاری ده دا کوره بچکوله که شتی سهد به جه له و هه و ساری ولاغه کی
دا کرد بو، سهد گوتی: نه ی پښه مېری ﷺ خدائه وه دایکه؟ پښه مېر ﷺ
فرمووی: سه لاو له دایکت، دایکی پوښته پښه وه هه تا له پښه مېر ﷺ نریک بو وه
وبوی ده رکوت که به راستی پښه مېر ﷺ سه لامه ته و ته ندروستی زور باشه،
گوتی: به راستی نه ی پښه مېری ﷺ خدا که تو م به ساغ و سه لامه تی چاوپنکه وت
سو پاس بو خدا هه مو ناخو شتی و کاره ساته کان له بیرچوه، له دواي سه لامه تی تو
هه مو کاریک سوک و اسانه، پښه مېر ﷺ دلی نه و نافرته به بریزه ی دایه وه، پرسه
سهر خو شتی شه هید بونی عه مری کوری سهدی ﷺ هاوسه ری و، کوره کی لیکرد.
نینجا فرمووی: نه ی دایکی سهد مزگینتی و شادمانی بیت بو خوټ و خزم و
خانه واده که شت به راستی هه مو شه هید و کوژراوه کانت له به هه شتدا پښه وه
کو بو ونه وه که ژماره یان (۱۲) دوازه شه هید بوون، بو که سو کارو خانه واده یان
ده پارینه وه. نینجا دایکی سهد ﷺ گوتی: نیمه به پښه مېرا یه تی پښه مېری خدا
ﷺ قایل و رازین، کی هه بیت له دواي نه و موژده گه وره یه بو کوژراو شه هیده کان
بگریا!؟

ئەي ئەبا بەكر مه گريه

لا تبك يا ابا بكر

لەئەبی سەعیدی خودریه و ھەمە گۆرەنەرە فرمویەتی: پێغەمبەری ﷺ خود لەکاتی نەخۆشی مردنی دا بووسەری پێچابوو، پۆشت ھەتا سەرکەوتە سەر مینبەرەکە و، فرموی: من لەو ساتانە دا دەپۆمە سەر کانی و ھەوزەکە و کەوسەرم پادەوہستم . بەندەیک کە لە ھەموو خۆشی و پابواردنی دنیای بۆ ئامادە کرابوو، سەرپشک بوو لەو ژيانە دا بەلام، رازی نەبوو پی و دوا پۆژی ھەڵبژارد، وە ھیچ کەسێک بۆ ئەو شتە ھوشیار و بە ئاگا نەبوو تەنھا ھەزرەتی ئەبوبەکر ﷺ نەبێت فرموی: بە دایکم و باوکەوہ بە قوربانت بین ئەي پێغەمبەری ﷺ خودا، بەئکو بە باوک و بەدایک و بە گیان و بەمال و سەر و تەمەن بەفیدات دەبین، ئەي نێردراوی خودای بە بەزەیی: لەدوایدا دەستی کرد بە گریان! . پێغەمبەر ﷺ فرموی: مەگریه ئەي ئەبابکر، بەراستی باشترین ئادەمیزادی باوەرپێکرا و جینگەي متمانە و دنیای لە لای من و لە ھاوڕێیەتیم و لەمال و داراییەدا ئەبوبەکر تۆ بووی . ئەگەر ھەرکەسێکم بکردبایە تەنھا ھاوێ و خۆشەویستی خۆم لە ئادەمیزادەکان ، ئەبوبەکر ﷺ ئەو تۆ بووی ھەم دەبژاردی بەلام، ئەبوبەکر ﷺ تاکەبرامە لەدین و ئایندا . ھەموو دەرگاکانی مزگەوت دابخەن، تەنھا دەرگای ئەبوبەکر ﷺ نەبێت دای مەخەن. ئەبوبەکر ﷺ یش دەستی کرد بە گریان و فرموی: ئەمن بۆخۆم و سەر و تەمەن و سامان و تەواوی مالم پێشکەش بە تۆبێ ئەي پێغەمبەری خودا ﷺ .

خۆشەویستی لێپرسراوی بۆ ژێردەستەکانی

محبة الراعى لرعيته

هه‌نگێڕنه‌وه له‌کاتی فه‌رمان به‌رایه‌تی پێشه‌واو سه‌ردارمان چه‌زه‌تی عومهری کوپری خه‌تاب ﷺ قه‌یسه‌ری پۆم له‌قوسته‌نته‌نیه‌ مرد و کوچی کرد به‌وه‌یه‌وه ئیمپرا تۆریه‌تی پۆم سست و لاوازو بێتوانا بوو به‌وه‌یه‌وه گه‌وره‌ترین و ، نه‌وله‌م‌ه‌ند ترین وولاتی که‌وته ژێر ده‌ستی موس‌لمانان. به‌وه‌یه‌شه‌وه موس‌لمانان بوونه لێپرسراو و به‌ریوه به‌ری ولاتی میصرو، له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ردوله‌تی شام :وه‌ده‌سه‌لاتی ئیسلام درێژه‌ی ده‌دا به‌ره‌وکه‌ناری پۆژه‌لاتی ده‌ریای ناوه‌راست بۆده‌رفه‌ت وهرگرتن و قۆزتنه‌وه‌ی ئه‌وه‌له پادشاگه‌ردانیه‌و بێ یاساییه‌ی که‌ هه‌ر که‌سه‌ بۆ خۆیه‌تی، بۆته ناخۆران و بخۆران له‌ناو ده‌وله‌تی پۆمدا. موس‌لمانان باش تیگه‌یشتن که‌ئه‌وکاره‌ کۆتایی پینایا هه‌تا له‌ ده‌ریادا نه‌په‌رنه‌وه و ده‌سه‌لاتی ته‌واو به‌ده‌ست نه‌هێنن.

موعاویه‌ی کوپری ئه‌بوسوفیان ﷺ کاربه‌ده‌ست و فه‌رمان په‌وا‌ی دیمه‌شق بوودا‌وا‌ی له‌ سه‌رکرده‌ی موس‌لمانان کرد که‌پێگه‌ی پێیدا له‌پێگای ده‌ریاوه‌ به‌را‌و له‌گه‌ڵ پۆمدا بجه‌نگی چونکه‌ ئه‌و پێگایه‌ نزیکترین پێگایه‌ بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی پۆم . چه‌زه‌تی عومهریش ﷺ بۆئه‌و مه‌به‌سته‌ دا‌وا‌ی له‌ عه‌مری کوپری عاص ﷺ کرد که‌فه‌رمان په‌وا‌ی میصر بوو :که‌ پونکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو به‌رامبه‌ر به‌ده‌ریاو ده‌ریاوانان بکات :به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ دانیشتیوانی ولاتی میصرله‌ده‌ریاو ده‌ریاوانان شاره‌زان و ئه‌زموونی سواری و فێربونی هونه‌ری ناو ده‌ریایان هه‌یه . عه‌مری کوپری عاصیش زۆربه‌جوانی پونکرنه‌وه‌یه‌کی ته‌وا‌ی به‌ چه‌زه‌تی عومهر ﷺ دا‌و‌ب‌و‌ی نوسی :ئه‌ی پێشه‌وا‌ی موس‌لمانان ، به‌راستی من ده‌ریام دیوه‌ که‌به‌راستی به‌دی هینراویکی زۆر گه‌وره‌یه‌، له‌ کاتیکدا که‌به‌دی هینراویکی بچوک سواری ده‌بی‌ت، وه‌له‌راستیشدا هیچ شتیک نابینی ته‌نها ئاسمان و ئاونه‌بی‌ت . ئه‌گه‌ر ئاو مه‌نگو راوه‌ستاو بی‌ت، ده‌ل‌ه‌کان خه‌فه‌ت بارویی‌نارام ده‌کات، وه‌ ئه‌گه‌ر پو‌یشت و خشا ده‌ل‌ه‌کان وه‌رده‌گیر‌ی‌و له‌ناویان ده‌بات :له‌وناو ئاوه‌دا ئینسان وه‌کو کرمیک وایه‌ له‌

پوخته بښل له بهرمراته څرنگه ځاني پېغمبر (ﷺ) هېمانه من حياء رسول (ﷺ)
 سهردار و چيلکيهک ، نهوې له ناوې دايه بزړ و ونه و نهوې له دهره وشه تازمو
 له دايک بووه، نهگهر خوار ببښته وه نوم بووه نهگهر پرگاريشي ببښت خوش
 حال و دره وشاوه يه . کاتي حزه رتي عومر ﷺ نه و نامه يه ي به ده ست گه يشت ،
 ريگري له چوني ناوده رياوه ليگرتن و فرمووي : نه ي مه عاويه ﷺ سوښند بهو
 که سه ي که محمدی به حق ناردووه هرگيز نه هيلن هيچ موسلمانک بپرواته
 ناوده رياوه . ههروهک و بيستومانه دريای شام به ته و اوې له دريژ ترين درياو
 شتي سهر نه و زه مينه يه شه و پرژدهم به دوعايه بوئ نهوې وهک و لؤفاو يکي به هيز
 ته و اوې سهر زه وې داپوشن و ژيري بخت . ئينجا به پرستي دريا يهک نه و
 هيو او ناواتي بښت چؤن هاوپې و دؤستانمان له و دريا يه خو په رسته بدن ، سوښند
 به خدا گياني يهک موسلمان به لاهمه وه خوشه ويست تره له هه موو سهره و ت و
 سامان و نه ههنگي پؤم . بو يه تکاتان ليده کهم دوره په ريزو خو پاريز بن له و کاره ي
 که پيشنيارم کرد بؤتان .

له خوشه ويستی خودا - محبة الله

هينديک له پياوچاکان ده گير نه وه ده لين : له سهر ريگاي مه که له جيگايه کي چؤل
 گه نجی کي جوان کاری لښو به ته نها ، چوينه لای و پرسيامان ليکرد که نایا به و
 ته نيا يه له و جيگه دا بښتاقه نابيت ؟ له وه لاهما گوتي به پرستي وا له گه ل خودای
 خؤم تيکه ل بووم به خودا پرستي و يادکردني ، هرگيز او هرگيز بير له ته نيا يي و
 بښتاقه تي ناکه مه وه ، ده لې پيم گوت : ئيمه له کوې چاومان به يه کتر
 بکه وښت ويه کتر بد يني نه وه ، نه و يش گوتي له و دونيا يه چاوه پوانی ديتنی من
 مه که ، وه بؤ ديتنی دوا پرژيش ، نه و جيگه ي خودا په رست و ته واکارانه ، نه و
 کابرايه گوتي : نه من له کوې داوات بکه و به يهک بگه ي نه وه له دوا پرژدا ؟ گوتي :
 له گه ل کؤمه لې ته ماشا کا رانی خودا ، پيم گوت : چؤن نه و ت زانی له ئيستاوه ؟
 گوتي به داپوشيني چاوم له هه موو ناپه و اوې و قه دهغه کراو يک و ، خو پاراستم له
 هر چي شتي نادروست و ناپه سندو تاوان باريهک ، وه له خوداشم دا واکردووه
 که بمخاته نه و به هه شته ي که هر دم سه يري خودای ليده کړي .

خۆ بەکەم گرتن بەرامبەر خەڵکانی تر - الآثار

وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ {الحشر/ ٩} واتە: کۆمەڵی ئەنصارەکان بەباوەڕیکی باشەو یارمەتی کۆچکەرانیان زۆربەباشی دەدا بە جۆریک هەرچی هەیان یا لەگەڵیان دابەش کردن و هیچ ئێرەیی و حەسودیشیان پێ نەدەبردن لە کاتیگدا کە ئەو ئەنصارانە زۆریشیان پێویستیان بەو شتە هەبوو بێت، ئینجا هەر کەسی خۆپاریزی لە پێژدی و پەزێلی بکات ئەو بەراستی ئەوانە سەرکەوت و سەر فیرازن.

خۆ بەکەم سەیر کردن لە جوانترین پوشتە تایبەت مەندەکانی پلە ی بەرزیه کە دینی سەربەرزى ئیسلام داواى دەکات بۆ خۆ جوانکردن و پازاندنەوێ دڵەکان هەروەک و خودا دەفەرموێ: {وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ {الحشر/ ٩}. واتای ئەو ئاتە لە پێشەو کراوە.

بەراستی بەخشندەیی و دڵ فراوانی لەخودی خۆیداچاکەو پیاوێتیە بەلام، خۆ بەکەمزانی و بەبەرز سەیرکردنی خەڵکانی تر، زۆر گەورەتر و سەربەرزى ترە لە دڵ فراوانی. چونکە خۆبەکەم سەیر کردن نیشانەى سەربەرزى و، جوامیری و، پیاوێتی تەواوی مەوقایەتیە. وە بەراستی دەست گرویی مەوقایەتی هیزکی شاراوێیە لە ئادەمیزاد دا بەو سێفەت و ناو نیشانەى کە ئادەمیزادە: کاتى دەجولێتەو و دەبینى و، دەر دەکەوێ و، ئینجا گەشەو، نەشو نوما دەکات و گەورە دەبێت: کاتى خویناسى و، هەست و گیانی بزواو، نەرم و نیان بوو. ویزدانى بەهیزبوو، بیروفرى بزواو هەستى بیر کردنەوێ زۆر بوو، دلو هیزو سینگی فراوان و گوشاد بوو، بەجۆریک هەست و ناخی جیگای هەموو کەسێکی تێدا دەبوو و، دڵ نەرم و ناسک بوو، لەگەڵ دەر و پشیتیدا ئەو کاتە لایەنى گیانی مەوقایەتی سەربەرزو سەرکەوت و دەبێت بەسەر لایەنى مادى ئاژەل و حەیانیدا: لەبەر ئەوێ کە باوەڕى تەواوی هەیه کە ئادەمیزادیکی تەواو بەگیان و پوحو لاشەدا، ئەک هەر بەلاشەیهکی هەستەکان و بەیگیان: بۆیه ئەو ئینسانە هەموو هیواو ئاواتەکانی دەخاتە کارو، هەول دەدا گیان و پوحو بەکار بهێنى بۆ

پوختە بەدەلە لە بەسەر ماتە گۆرنگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

پێگەیاندن و خزمەت کردنی و ، خۆهیلاک و ماندوو دەکات ، ئاواتەکانی بێتەدی .
بەلام بۆلایەنی لاشەی بەو جوۆری گیان ، خۆی هیلاک و ماندووناکات تەنها
بەگوێزە پێویست نەبێت کە پارێزگاری لەمان و ژیاانی دەکات ، بۆئەومەبەستەش
تەنها ئەوەندە دەخوات کە بژیات ، ئەوەندە مەبەستی زۆر ژیاانی نییە ، بۆئەو
بخوات ، ئینجا هەر کاتی کە بیرکردنەوێ مەرقایەتی تەواو تێکەل و پێکەل بوو
لەگەل گیان و ژیاانی ئینساندا ، ئەوکاتە هەست و زانیینی نەرم و نیااندەبێت و ،
هەست و هۆشی تەواوی بەرامبەر بە پێویستیەکانی ئادەمیزادی دەرووبەری
دەکات و ، ئازارو ناخۆشیەکانیان دەچیژێ . بەو هۆیەو دەبێتە پالەنەری خێر و
چاکە بۆیان و ، بە هەموو هیژ و توانایەو تێدەکووشی بۆ گەیشتن بە پیش بەرکە
ژیاان و گەیشتن بە ئادەمیزادەکانی پیشی خۆی و ، هەول دەدا ئیش و کاری
پێویست کاران بە جێبەجێی و یارمەتی تەواوی بێتوانایان بکات و ، ئیش و ئازارو
مەینەتیان لێکەم بکاتەو و فرمیسکی قەتیس ماوی ناوچاویان بسپێتەو و ،
هیواو ئومیدی تەواو بخاتەو و ناودۆ دەروونی ئەوانە کە هیوا بپراو بوون لە
ژیااندا . ئینجا بەو بۆنەو ئینسانی ژیر و تەواو هەست بەچیژ و خووشی ژیاان
دەکات و ، گیان و پوچیشی خووش بەخت و ئاسودە دەبێت . وە هەر بەو هۆیانەو
هەستی خۆبەکەم گرتن و . بەرامبەرە کە شی بەرێزو گەرە تەماشاکردنی زۆرو
زیاد دەبێت ، ئەوێش وای لێدەکات کە بێتە چاکترین شیو و پەوشتی مەرقایەتی
لەژیااندا ، نرخ و پێزی ئەو جوۆر ئادەمیزادانە ، لەناو ئەوانی تری بێهەست کردن
بە لێپرسینەو و ، بە هەستانی ئەو کارە بەرێزە زۆرترو ، دیارترەو لەبەرچاوان ترە ،
ئەنجامی چاکە ئەوێش بۆدەر و بەری دەگەرێتەو و ، بەشیوێهە ک ناوی بەچاکە
دەبەن ، ئەوێک و تەنها وێک و ئەوانە کە دەربارەیان دەلێن (ماستحق ان یولدن
عاش لنفسه فقط) واتە : بەراستی مافی لەدایک بوونیان نییە ئەوانە کە تەنها هەر
بۆخوێان دەژیەن . بەلێ بەراستی ئەوانە کە خاوەنی گەرەیی و پێزی خۆبەکەم
گرتن و ، هیواي کردنی کرداری چاکەیان هەیهو ، ئاواتە خوازیشتن کە
ئادەمیزادەکانی تریش هەمان هەلوێست و پەفتاری چاکەیان بێت : بۆئەو

پوخته به خدایه له به سهرمانه گرنه گه گاهي پیغمبر (ﷺ) هوماته من حياه رسول (ﷺ)

نموانیش به ژيانیکي خوش به ختانه و، ناسوده بژیهن دورله قین و کینه و خراپه. وه هرگیز چه زو ناره زووی نه وه نه کات که ناده میزاده کانی ده ورووبه ری توووشی خراپه و کاری و ناره وابین: وه نه گهر لیشیان پرویدات نه و زوردلته نگ و خه مخوریان بن و، وه هردهم دهست به نزاو پارانه وه بن که خودای گهره چاکه و باشی به سهر خوی و، دهرو به ریدا برژینی که بییته مایه ی خوشبه ختی بو خوی و هه موو ناده میزاده کان. به راستی هر نه و هویه شه که دینی سهر به رزی ئیسلام گرینگیه کی زوری به گیانی خونه ویستی و، به کهم گرتنی داوه له ناو کومه لدا، وه دیاریشه که ئیسلام هرله خورا نه وه ی نه گوتوه، به نکوله بنه وان و سهرچاوه یه کی پاک و خاوینه وه، به هیژ و تینیکی باشه وه هه لی هه جنیوه و، به گیانیکی به خت کارانه هه ول بدات: هه تا زور له یاره به ریزه کانی پیغمبریه ری خودا که سانی تریان زورله خویان به ریزترو گهره تر سهر کردوه و ریزیان لینان. ئینجا له و باره شه وه زور نمونه ی ناشکرمان هیه که باسیان ده که یین.

خوبه کهم گرتنی نه بو عوبه یده ی کوری جهراح

ایشار ابو عبید بن الجراح

له کاتیدا که نه خوشی تاعون و پرشانه وه ی (عه مواس) له شام له نیوانی موسلماناندا پویدا: پییشه وای موسلمانان عومهری کوری خه تاب ﷺ به وای لیپرسراوی سوپای شامی دانارد. که نه بو عوبه یده ی کوری جهراح ﷺ بوو. به و جورده هاته ناخاوتن و فرمووی: نه باعوبه یده کاریکی تایبه تی تو که وتوته لامان، به بی ئاماده بوونی تو کاره که مان بو به جی نایات: ههرکاتی نه ونامه و نوینه ره ی من گه یشته لاتان دنلیام که شه و بگات پوژنابیته وه، سوارده بی و به ره ولامان ده که ویه ریگا. که پوژیش بگات، ناهیلی ئیواره بی و سوار ده بی و، خیرا به ره و لامان ده که ویه ریگا. کاتیک نه و په یامه گه یشته لای نه بو عوبه یده ﷺ پیکه نی و، بریاریدا که نه و ناره زوه ی عومهر نه هیئیته دی و، وه لامی نه داته وه: فرمووی: من کاره که ی دمرانم چییه؟ خودا به زه یی به عومهر دابیته وه ده یه وی شتیک به یئیته وه که پیویست به مانه وه ناکات: وه لامی دایه وه و فرمووی: نه ی پییشه وای موسلمانان هر که

پوخته بدهد له بمهرماه خړنگه مانې، پېغمبر (ﷺ) هېواد من حېاه رسول (ﷺ)

همواله کم پينگه يشت: له مېه بېست و نيازى همواله که ت گه يشتم: پينگه پيښه
له سېر نيازو سوور بوونى خوټ: من وهک و سېربازيکم له ناو سېربازه کانم و
نارهنزى داوايه که ت ناکه م نه با عوبه يده له تا عون و پشان وهکى (عمواس)
کوچى دوايى کرد نه و داوايى حېزه تى عومېرى پوچ کرده وه که سېربازه کانى
به جيپه ينى و خوئى له و فتا و نه خوئيه گهره يه پزگار بکات.

نهوانه هينديکيان براى يه کترن

انهم اخوة بعضهم من بعض

حېزه تى عومېرى کوپى خه تاب (٤٠٠) چوار صد دينارى له کيسه يه کدا بوئېبو
عبيده ي کوپى جه پراخى ﷺ نارد که پيويستيه کانى خوئى پى به جيپه ينى دايه
دهستى پياويکى نيشکاري خوئى و، پيى گوت که پاره که ت دايه دهستى ماويه ک
له ماليان بمنيوه بزانه نه و پاره ي چى ليده کات پياوه که ي حېزه تى عومېر ﷺ
پويشت پاره که ي دايه دهستى نه بو عوبه يده و ﷺ پيى گوت: حېزه تى عومېر ﷺ
نه و پاره يه ي بوندووى که پيويستيه کانى خوئى پيېه جيپه ينى. نه بو عوبيده
ﷺ پاره که ي وهرگرت فرمووى: خودا پاداشتى عومېر بداته وه. له دواييدا بانگى
که نيزه، کاره که ره که ي کردو، پيى گوت: ههسته نه و حېوت ديناره بو فلانه که سه
بېه و نه و پينجهش بو فلانه بېه و به و جوړه هه تا هه موو پاره ي ناو کيسه که ي
دابهش کرد. له دواى نه وه پياوه که ي حېزه تى عومېر گه پرايه وه بو لا حېزه تى
عومېر ﷺ هه واله که ي پيپراگه ياند. له دواييدا حېزه تى عومېر ﷺ کيسه يه کى (٤٠٠)
چوار صد دينارى که ي دايه دهستى پياوه که ي و فرمووى: بېرؤ نه و پاره يهش
بو موعازى کوپى جه بېل ﷺ بېه بېلام به هه مان جارى پيشو فرمووى: ماويه ک
له ماليان چاوه ران بکه بزانه نه و پاره يه چى ليده کات! موعازيش ﷺ به شيوه ي
نه بو عوبه يده هه مووى دابهش کرد به سېر هه ژاراند. له کاتيکدا خيژان و
هاوسه رى موعاز که زانى له لايه ن عومېر وه پاره هاتووه بو موعازو نه و يش دابهشى
دهکات هه ر خيژا خوئى گه يانده موعازو گوتى: نه ي موعاز سويند به خودا هيچ
شتيکمان له مالدانيه و خوار دنيشمان دهست ناکه وي نه ختيک له و پاره يه م بديه

پوختەمەكە لە بەمەرەتە كۆرگەكانى پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول(ﷺ)

خواردنى پى بکرم موعاز ﷺ دەستى لەناو تۆرەكەكە هاویشت تەنھا دوو دینارى تیدا ماو بوو ئەویشى دایە دەستى هاوسەرەكەى، ئینجا کابرا گەپرایەو بۆلای حەزەرتى عومەر ﷺ هەوالەكەى پێدا حەزەرتى عومەر ﷺ زۆر خوشحال بوو بە خوشیەو فەرمووی: بەراستى ئەوانە هیندىکیان براى یەکتەین.

لەوێ بۆ ئەوێ کولێرەكەى تۆ باشترە

کلى من هذا فهذا خير من قرصك

جاریك هەژاریك داواى شتى لە حەزەرتى عائیشە كرد ئەو پۆژە بە پۆژو بوو، لەمانیشیاندا تەنھا یەك كولێرە هەبوو، بەكەنیزەو كارەكەرەكەى گوت: ئەو كولێرە بده بە ئەو هەژارە، ئەویش گوتى: یا عائیشە بەخودا لەو كولێرە زیاتر هیچ خواردنىكى تێمان نیه بەربانگى پێبکەیتەو: بەلام حەزەرتى عائیشە فەرمووی: ئەو كولێرەى بده بەو هەژارە. كولێرەكەیان دابە هەژارەكە. بۆ ئێوارە بەرخىكى تەواویان بەدیارى بۆهینا بەشیوەى داپۆشەرى (كفن الشاه) واتە: باوونەرىتى عەرەب وابوو كەحەییوانیان سەر دەبرى كەولیان دەکردو و بەهەویری گەنمى دایان دەپۆشىو، ئینجا لەناو ئاگرى تەندووریان دەهاویشت هەتا زۆر باش دەبرتا هەرچى پۆنو چەورى هەیه هەویرەكە هەلى دەمژى: ئینجا بەوجۆریان دەگوت (كفن الشاه) حەزەرتى عائیشە بە كارەكەرەكەى دەگوت: دەبۆ لەو گۆشتە خوشە: بەراستى ئەو زۆر باشتر و خوشترە لە كولێرەكە.

لەخۆیان بەگەورەتر دەزانى

فلأوترنه على نفسى

لەو كاتى كە لە نوێژ شیریان لە حەزەرتى عومەر ﷺ دابە عبدەللهى ﷺ كۆپى فەرموو: هەستە برۆ بۆلای دایكى موسلمانان حەزەرتى عائیشەو پێى بلى عومەر سەلامەت پێدە گەیهنى: لەدوایدا پێى بلى، عومەر دەلى لەلای هاوپی خوشەویستەكانى حەزەرتى محمد و ئەبوبەكر بێشارنەو و تەسلىم بەخاكى بكەن: حەزەرتى عائیشەش فەرمووی: منیش ئەودا وایەم دەویست لەئەو. بەوجۆرە ئەوانە خۆیان زۆر بە بچوك و

پوختە بە گەمە لە بەمەرماتە ئۆرنگە ئامی پێغمەرم (ﷺ) ھەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

کەمى سەیر دەکرد لەسەر ئەوانى تردا. کاتى عبدالله گەپرایەوہ بۆ لای حەزەرەتى عومەرؓ پێیگوت: عبدالله حەزەرەتى عائیشە چۆن وەلامى دایەوہ؟ عبدالله ﷺ فەرمووی: ئەى پێشەوای موسلمانان ڕێگەى پێداوی کە لەلای ھاوڕێکانت بت شارنەوہ.

خۆبەگەم گرتن ھەتا مردن

الایشارحتى الموت

لە جەنگى (یەرموک) حوزەیفەى عەدەوێ ﷺ ھەوالى پێگەیش کە کوپى مامى لەناو جەنگاوەراندا بریندا بوو: ئەویش بەشەر بەیەك ئاوەوہ بەرەو مەیدانى جەنگو ، بۆناو بریندارەکان ڕۆیشت بەنیازەى ئەگەرزیندوبیئت ئاوى بداتى: کاتیک دۆزیەوہ سەیری کرد بریندارەو، لەنیوانى ژیان و مردن دایە، پێى گوت ھانى ئاوبخۆوہ؟ بە ئیشارە ئاماژەى بۆکرد گوتى: باشە ئاوم بەدەیه تینومە لەوکاتەدا لە تەنیشتى ئەوہوہ گوێى لى بوو بریندارىکى تر بەئاخ و ئۆفەوہ ھاواری ئاوى دەکرد: ھەر بەئیشارە گوتى: ئاوەکە ناخۆمەوہ بپۆ بیدە بەو بریندارەى تەنیشتم بیخواتەوہ کە ھوشامى کوپى عباس ﷺ بوو: ئینجا کاتى ھوشامیش ویستى ئاوەکە بخواتەوہ یەکیکى تر لەلایەکى ترەوہ بە ئاخ و ئۆفەوہ داواى ئاوى دەکرد ھوشام گوتى: ئاوەکە بۆ ئەو برايەم بەرە با بیخواتەوہ. ئەو لە منى تینوترە بەھەمانشیوہ ئەویش گوێى لەیەکیکى تر بوو، داواى ئاوى دەکرد: ئەویش نەى خواردەوہ گوتى: بپۆ بۆ فلانەکەسەى بەرە لەمنى تینوترە. بەو جۆرە کەپۆیشتە لای گیانى دەرچوو بوو خیراگەپرایەوہ بۆلای ھشام ئەویش گیانى دەرچوو بوو. ئەمجار گەپرایەوہ لای کوپەمامەکەى ئەویش گیانى دەرچوو بوو. یەك بەیەك بە سەریاندا گەپرایەوہ ھەموویان گیانیان دەرچوو ﷺ بوو. کەسیان لەبەر یەکترى لەوکاتى گیانەلایەشدا لەبەر خۆبەگەمى خوێان و، بە گەرەزانینی ھاوێ و، کەسەکانیان ئاوەکەیان نەخواردەوہ.

به راستی نهوه له من به خشنده تره

إن هذا لأسخى مني

دهگیرنه وه: عبداللهی کوپی جه عفره (ﷺ) بو شتیکی وون بوو دهگهرا پویشته ناو باخیکی دارخورما که بهندهیهکی ره شپیست سه ره رشتی نهو باغه ی دهکرد وهختیک سه گیکی دیت هاته ناو باخه که وه برسی بوو! کابرا خورجینی نانی دهرهینا سی کولیره ی تیدا بوو کولیره یهکی له بهرده می سه گه که داناو خواردی. دواپی کولیره ی دووه و سی هه میشی له بهر ده می داناو خواردی: عبداللهش (ﷺ) سه سه سامیه وه سهیری نهو کابرا ره شه ی دهکرد به لایه وه زور سهیر بوو، بویه به کابرای ره شه ی گوت: براكه م تو پوژانه خواردنت چهنده؟ نهویش گوتی: براكه م بوچی وا ده لئی چیت دیوه! عبدالله (ﷺ) گوتی: من به وه سه رسام بووم که تو خواردنی پوژانه ی خوت دایه نهو سه گه و، بو خوت بیخوژاک مایه وه؟ کابرای ره شه گوتی: براكه م نهو شوینه ی نیمه جیگه ی سه گان نییه، واهه ست ده که م نهو سه گه له شوینیکی دووره وه برسیه تی ریگای پی بریوه منیش هزم نه کرد به برسیه تی ده ی بکه م و خواردنی نه ده می. عبدالله (ﷺ) گوتی: باشه نه مپو چیده که ی به برسیه تیه؟ کابرا گوتی: نه مپو نه وها به پریده که م. عبدالله (ﷺ) گوتی: سویند به خودا نهو پیاوه زور له من باش تره به خشنده تره. دوا ی نهو عبدالله (ﷺ) باخه که وه بهنده که ی کپی و، بهنده که ی نازاد کرد و باخه که شی پیشکه ش به بهنده که کرد.

زهینه ب له لایهن حسین وه سه ره به ست و نازادگرا وه

إن زینب طالق من الحسین

دهگیرنه وه زینب کچی نیسحاق هاوسه ری عبداللهی کوپی سه لام (ﷺ) بوو ئافره تیکی هه تابلی جوان و شوخ و شنگ بوو سه رنجی یه زیدی کوپی مه عاوییه ی به لای خویدا راکیشا بوو یه زید به ته وای هوشی لیسه ندرابوو، هه ول و کوششی زوریان خسته کاربو سه ره به ستی وته لاق و نازاد بونی له لای هاوسه ری عبداللهی کوپی سه لامه وه (ﷺ) بو ئاسان کردن و گونجانی هاوسه ری و ما ره برینی بویه زید. له نه نجامی هه ولدانی زوری ساخته و فریودانی پیاوه کانی

پوختە پەندە لە بەسەر ماتە گەرنە گەنای پێغەمبەر (ﷺ) ھەمانە من حیاە رسول (ﷺ)

یەزیدو تەنانت بە ھاوکاری باوکیشی، ئەو ئافەرەتە ئازادو پەھا کرا. لە دواییدا ئەبۆدەردەئەیی مامیان ئاگادار کردەووە بۆ پازیبون و قەناعت پێکردنی ئافەرەتەکە بۆ ھاوسەرگیری، مەرەپێنی لە یەزید، وە ئەو خەبەرە شیان بەپێشەوا حسین راگەیاند کە ئەو کاتە لەکوفە بوو: بەلام حسین ﷺ و ھاوکارو پووداوەی زۆر بەلاوە ناحەزو، ناشیرین بوو: بۆیە حسین وای نیشانی ئەبو دەرەدەدا کە بۆ خۆی ئارەزووی ھاوسەرگیری لەگەڵ زەینەبدا ھەیە، وە بەناوی ئەویشەو بەزەینەب راگەیەنن. زەینەبیش بۆخۆی ئازاد و سەرپشکە، کەکی بۆ خۆی ھەندەبژێری؟ زەینەبیش بەئارەزووی خۆی حوسەینی ھەلبژاردو، مەرەیان بپریو بوو بە ھاوسەری حوسەین ﷺ. بەلام لەگەڵ ئەوشدا حوسەین زەینەبی سەرپشک کرد کە بۆ خۆی ئیختیاری ھەیە کێ ھەندەبژێری: لەولاشەو عبداللهی کۆری سەلام ﷺ ھاوسەری پێشوی ئازادکراوی زەینەب کەوتە ناوغەم و ئازار و پەژارەیی زۆرەووە بۆ دووری و لەدەست دان و جیابوونەووەی زەینەب: عبدالله دەم بەدەم لەر و لاوازو بێ ھینز دەبوو، سیسو کزھەلگەرا، چاوەکانی تاریک و لێل بوو بەدەبەختی و چارەپەشی بەتەواوە تی لێی دیاری دا ئەستێرەیی بەختی ئاوابوو، بەبێ ھیچ سود و قازانجێک کەوتە ناو دەریای غەم و ھیلاکیەو. بەلام ئەو غەم و پەژارەش ھەتاسەرنەبوو. بۆژێک عبدالله ﷺ پویشتەلای پێشەوا حسین و ﷺ سکاڵاوەردی دلی بۆحوسەین ھەلپشت و گوتی: کەزەینەب سپاردەییەکی تایبەتیەو بەوی بەخشیووە، ئیستاش ئەو سپاردەییە بۆگێریتەو؟ پێشەوا حوسەینیش زۆریە پێی خوشحالیەو و داواوەکەیی وەرگرتو پووی لەزەینەبە کرد کەلەلای حوسەین سپاردەییەو پێویستە بگەڕیتەو بۆلای عبدالله، ﷺ لەوکاتەدا کەئەو دوو پووخسارانە بەیەکگەشتنەو ھەردووکیان خوشحال و شادمان بوون و چەندین پووداو و بەسەر ھات و بیرەو ھەری شادیو، دلتەزین لەو دوو پووخسارانە دەخویندراوە، چاوەکان گەشانەووەو بیندەنگی و خاموشیەکی زۆر لەوکاتەدا پوویداو، نورو پووناکی لە چاوەکاندا دەخویندراوەو. بەراستی لەو کاتەدا پڕسام و غەمناکەدا: پێشەوا حوسەین ﷺ ئازایی و خۆپاگریو، سۆزو ئاوازی

پوخته بەدە لە بەسەرمانە گەرنەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەساتە من حیاة رسول (ﷺ)

میهربانی جولۆ، جوامیری و پیاویتی، گیانی خۆنەویستی هەلقولۆ،
دەمارگیری فرێداو، جواترین شیوەی مەردی و ئازایی لەسەردوو لیوێکانی
دەرچوو، گەورەترین زام و برینی سەختی پێ تیمارو ساریژ کرد: فەرموی:
زەینەب لەلایەن حوسەینەوێ ئازاد و ، سەربەست و بەرەڵا کراو : بۆ ئەوێ
جاریکی تێ پرۆاتەوێ باوەشی گەرم و سۆزو، خوشەویستی هاوسەرە بەرێزەکی
پیشووی :عبداللەهی کۆری سەلام ﷺ.

کراسی بوکینی

قمیص الزفاف

پیغمبەری ﷺخودا کراسیکی نوێی جوانی بۆ فاتمەیی کچی کۆری لەشەوی
بوکینیدا .کە لەو کاتەدا کراسیکی دپاوی پینەکراوی لەبەردابوو: دەرۆزەکەریک
لەسەردەرگاوه هاواری کردو و گوتی:داوا لەخانەوادەیی پیغمبەرﷺدەکەم : کە
کراسیکی شایان و گون جاو بەبەری خۆم پیندەن، ئەوانیش خەریکبوون ئەو
کراسە کۆنە پینەکراوێ پیندەن، بەلام لەدوایدا ئەو فەرموودە خوداییەیان
کەوتەوێ بیر کەدەفەرموی: {لَنْ تَأْلَوْا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ} وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ {ال عمران/ ۹۲} واتە: ئێوێهە هیچ جۆری ناگەنە پلەیی بەرزێ چاکەکاری
هەتا ئەو شتە کەزۆرخۆشتان دەوێت لەپینا و خوادا نەیبەخشن، وەهەر شتێک
کەدەیبەخشن بێگومان بن کەخودا پێی دەزانی و ئاگادارە.

ئەوانیش کراسە نوێیەکیان پینەخشی کاتی نزیکبوونەوێ زەماوەندی :حەزەرە
تی جبرائیل هاتەلای و بەدیاری کراسیکی ئاوریشمی نەرمی سەوزی بۆهینا،
کەهیچ ئافەرەتیکی جولەکەش ئەو جۆرە کراسەیی لەبەردا نەبوو، بۆیە
هەرئافەرەتیکی جولەکە ئامادەیی ئەو زەماوەندەبوو، باوەریان هینا و موسلمان
بوون، لەدوای ئەوانیش هاوسەرەکانیشیان باوەریان هینا.

ئەوە پاداشتی دینارە

هذا جزاء الدينار

دەگێر نەوە پۆژێک پێشەوا عەلی ﷺ پرسیاری لە فاتمە کرد: ئەو فاتمە برسیمە هیچ خواردنمان هەیە بیخوین؟ فاتمە فەرمووی: سویند بەو کەسە کە پێزی لەباوكم ناوێ بە پێغەمبەراییەتی ﷺ هیچ شتی کمان لەمال دانیه بیخوین: ئەو بەراستی دوو پۆژە هیچ شک نابەم کە زگمانی پێ نەرم بکەینەو، منداڵەکانمی پێ تێر بکەم. حەزەرەتی عەلی ﷺ فەرمووی: ئەو فاتمە بۆچی ئاگادارت نەکردووە؟ هەتا شتی کتان بۆ پەیدا بکەم؟ فاتمە فەرمووی: بەخودا شەرم لەخودا دەکەم کە داواي شتی کت لێ بکەم کە توانات بەسەریدا نەبیت. حەزەرەتی عەلی بە متمانە و دنیاییهو پشیتی بەخودا بەستو، هەستاو پۆیشیت (۱) یەك دیناری بەوام (قرض) وەرگرتو پۆیشیت خواردنە مەنی و شتی پێ بکری، لەوکاتی تین و گەرمایەدا چاوی بەمێقدا کەوت زۆر شپێزە و پەشوکا بوو، هێلاک و ماندوو، هەموو گیانی سەرتاپا بالای لەئارەقەدا بوو، کەچاوی بە ئیمامی عەلی ﷺ کەوت، ویستی خۆی هەلەبکات و نە یینی: بەلام ئیمامی عەلی ﷺ فەرمووی: ئەو مێقدا بۆچی وا هێلاک و ماندووییاری چی بوو ئیستا لەوکاتەدا لەمال هاتویدەر؟ ئەویش گوتی: ئەو باوکی حەسەن رینگەم بەردەو بەکاری خۆتەووە بڕوو هیچ پرسیارم لێمەکە، کە خەریکی چیم و بۆچی هاتومەدەر. حەزەرەتی عەلی ﷺ فەرمووی: ئەو کوپی بڕام پێویست ناکات، تۆ پێویستی خۆت لێ بشاریهو؟ ئینجا مێقدا ﷺ گوتی: ئەو پێشەوا مادام تۆ رینگەم پێناوەی واپیت دەلێم: سویند بەو کەسە کە پێزی لەمحمداو بە پێغەمبەراییەتی ﷺ، ئەوێ کە مەنی لەوکاتە لەمال بێزار کردووەو هاتومەدەر تەنها برسیایەتی، ئیستا منداڵەکانم لەمالەو لەبەر نەبوونی هیچ خواردن و خۆراکی کمان لەمالدا نەبوو، هاوسەرم و هەموو منداڵەکانم لەبرسان دەگریان و، دەیان نالاند، منیش لەبەر گریانێ منداڵەکان خۆم بۆ نەگراو، زەمین بەخۆی نەگرتو، سەری خۆم هەلگرتوو بەئاخ و دلتەنگیهو لەمال هاتمەدەر. ئەو بوو بەسەر هات و چپۆکی لەمال دەرچونم. لەوکاتەدا حەزەرەتی عەلی ﷺ فرمیسکی تەواوی

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گەرنجە گەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

لە چاوەکاندا دەباراند، بە جۆریک کە هەموو پیشی تەپبوو: ئینجا فەرمووی: سویند بەو سویندە ی کە تۆ سویندت پێ خواردمنیش هەر ئەو شتە ی کە تۆ غەمبار و بیتاقەت کردوو و لەمال هینا و یەتیەدەر، منیش بەهەمان شیوە ی تۆ هاتومەتەدەر. ئیستاش من دیناریکم بەوام (قرض) وەرگرتوو بەدەم بەتۆ حەزەرە ی عەلی (ع) لەسەر ئەو هەموو پێویستیە ی خۆ ی پارە کە یدابە میقداد. بۆ خوشی پۆیشت بۆ لای پێغەمبەر، (ﷺ) نوێژی نیوێ و عصر و غریبی لەدوای پێغەمبەر (ﷺ) کردو، تائەوکاتە نەگەرا یەوە بۆمال کە لە نوێژیوونەو، پێغەمبەر (ﷺ) هەستاو بەلای ئیمامی عەلی دا پۆیشت، کە لە پیزی پێشەوە بوو نامازە یەکی بۆ عەلی کرد: ئەویش بەدوای پێغەمبەر دا (ﷺ) پۆیشت: لەسەر دەرگا بەیەک گە یشتن. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئە ی باوکی حەسەن هیچتان خواردن هە یە بێم لەو ی شتی ک بخوین؟ عەلی (ع) سەری داخست و لەبەر شەرم و خەجالەتیان هیچ وەلامی پێنەدرا یەو. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: عەلی یان بلی خواردنمان هە یە هەتا بێم، یان بلی نیمانەو برۆمەو. حەزەرە ی عەلیش (ﷺ) زۆربە خوش حال یەو. فەرمووی: لەگەڵم وەرە دەپۆینەو. پێغەمبەر (ﷺ) دەستی حەزەرە ی عەلی گرتو، بە جوتە پۆیشتنەو بۆمال، لەوکاتە دا حەزەرە ی فاتمە نوێژی دەکرو، مەنجەلیکی گەورە ی لەسەر ئاگار دانا بوو دەکوڵ: فاتمە کە هەستی کرد پێغەمبەر (ﷺ) هاتوو خیرا لەنوێژە کە ی بۆو، سەلامی لە پێغەمبەر (ﷺ) کرد، کەبەراستی فاتمە خوشەویستترین و ئازیزترین کەس بوو لە لای پێغەمبەر، (ﷺ) پێغەمبەر وەلامی سەلامە کە ی دایەو، دەستی بەسەر سەری فاتمە دا هینا، فەرمووی: چۆنت ئیوارە کردەو؟ فاتمە فەرمووی: شەومان بەرپیکرد، خودالیت ببوری. ئینجا فاتمە قابله مە کە ی هەلگرت و لەبەردەستی پێغەمبەر ی داینا: حەزەرە ی عەلی سەیری کرد بۆنیکی زۆر خوشی لیدەهات. حەزەرە ی عەلی (ﷺ) زۆر بەسەر سامیەو چاوەکانی بریبوو. فاتمە. ئەویش فەرمووی: پاک و خاوینی تەنها بۆ خودایە ئە ی عەلی بۆچی وابەسەر سامیەو سەیرم دەکە ی چی پوویداو؟ ئایا هیچ تاوانێک لەنیوانی ئیمەو ئیو پویداو کەشایانی سەر سامی و ناپەزایی بووین؟ حەزەرە ی

پوخته به خدایه له به سمر ماته گونگه مانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)

عەلیش ﷺ فەرمووی: ئەی فاتمە چی تاوانیک لە وتاوانەیی ئەمڕۆ گەورە ترە، کە من پەیمانم پێدای خواردنت بۆ پەیدا بکەم. تۆ سویندت بە خودا خوارد کە برسیته و دوو پۆژە خواردنت نە خواردووه؟! فاتمە پووی لە ئاسمان کردو و فەرمووی: ئەی پەرەردگارم بە راستی هەرچی لە بونە وەرەدا هەیه زانا و پێی ئاگاداری، وە منیش هەرچی راستی نەبی نەم گووتووه. حەزەرەتی عەلی ﷺ فەرمووی: پێم بلی ئەر خواردنەت لە کوی هیناوه بە راستی من شتی وا خوشم نە خواردووه و بونی واخویشتم نە کردووه!! لەدوای ئەو گوفتوگۆیەیان. پێغەمبەر ﷺ دەستی پیرۆزی لە نیوانی هەر دوو ک شانی عەلی دانا و پای وەشانوو فەرمووی: ئەی عەلی ئەو پاداشتی دینارە کە یە. ئەو قازانجی دینارە کە یە. ئەو لە لایەن خوداوە یە هەرچی حەزو ئارەزووی لیبی پزق و پۆزی بەبی ژمارە پێدە بە خشی. لە و کاتەدا پێغەمبەر ﷺ دەستی کرد بە گریان و فرمییی چاوی هاتە خوارەوی فەرموو:

(الحمد لله الذي يخرجكم من الدنيا حتى يجريك يا علي في المجرى الذي فيه زكريا، ويجريك يا فاطمة في المجرى الذي فيه مريم) وە خودای گەورە دە فەرمووی:
﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ نَمْرَزُ أَنِّي لِكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ {ال عمران/ ۲۷} واتە: هەر کاتی حەزەرەتی زەکەریا ﷺ دە پویشته لای مەریەم بۆ شوینی خودا پەرستیه کە ی و سەر دانی دە کرد، تەماشای دە کرد میوه و پزق و پۆزی زۆری لە لایە، زەکەریا پێی دە فەرموو: ئەی مریەم ئەو هەموو پزق و میوه ت لە کوی بوو، ئەویش دەی فەرموو: ئەو لە لایەن خوداوە یە، خودا پۆزی دە بە خشی بە هەر کە سێک ئارەزووی لیبی.

دەعوەت و میوانداری بکە بابە مەریکیشت بیت

أولم ولو بشاه

کاتی عبدالرحمن ی کوری عەوف ﷺ کۆچی کرد بۆ مەدینە هەموو مال و سەر وەت و سامانە کە ی بە جیهیشت: کاتی گەیشته مەدینە پویشته خزمەت پێغەمبەر. پێغە مبەر ﷺ پرسیری لیکرد ئەی عبدالرحمن بۆچی هەموو مال و سامانت بە جی

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە ئۆرنگە خانە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

لە چاوەکاندا دەباراند، بە جۆریک کە هەموو پێشی تەپبوو: ئیبنجا فەرمووی: سویند بەو سویندەدی کە تۆ سویندت پێ خواردمنیش هەر ئەو شتەدی کە تۆ غەمبار و بیتاقەت کردوو و لەمال هینا و یەتیەدەر، منیش بەهەمان شێوەی تۆ هاتومەتەدەر. ئیستاش من دیناریکم بەوام (قرض) وەرگرتوو بەیدەم بەتۆ حەزەرەتی عەلی (ع) لەسەر ئەو هەموو پێویستیەدی خۆی پارەکەیدا بەمێقداد. بۆ خوشی پۆیشت بۆ لای پێغەمبەر، (ﷺ) نوێژی نیوێ و عصر و غریبی لەدوای پێغەمبەر (ﷺ) کردو، تائەوکاتە نەگەرا یەوە بۆمال کە لە نوێژیوونەو، پێغەمبەر (ﷺ) هەستاو بەلای ئیمامی عەلی دا پۆیشت، کە لە پیزی پێشەوە بوو نامازە یەکی بۆ عەلی کرد: ئەویش بەدوای پێغەمبەر دا (ﷺ) پۆیشت: لەسەر دەرگا بەیەک گە یشتن. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەو باوکی حەسەن هیچتان خواردن هەیه بێم لەوێ شتیکی بخوین؟ عەلی (ع) سەری داخست و لەبەر شەرم و خەجالەتیان هیچ وەلامی پێنەدرا یەو. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: عەلی یان بلی خواردنمان هەیه هەتا بێم، یان بلی نیمانەو برۆمەو. حەزەرەتی عەلیش (ع) زۆر بە خوش حال یەو فەرمووی: لەگەڵم وەرە دەپۆینەو. پێغەمبەر (ﷺ) دەستی حەزەرەتی عەلی گرتو، بە جوتە پۆیشتنەو بۆمال، لەوکاتەدا حەزەرەتی فاتمە نوێژی دەکرو، مەنجه ئێکی گەورە لەسەر ئاگار دانا بوو دەکول: فاتمە کە هەستی کرد پێغەمبەر (ﷺ) هاتوو خێرا لەنوێژەکی بۆو، سەلامی لە پێغەمبەر (ﷺ) کرد، کە بەراستی فاتمە خوشەویستترین و ئازیزترین کەس بوو لە لای پێغەمبەر، (ﷺ) پێغەمبەر وەلامی سەلامەکی دایەو، دەستی بەسەر سەری فاتمە دا هیناو، فەرمووی: چۆنت ئێوارە کردەو؟ فاتمە فەرمووی: شەومان بەرپێکرد، خودالیت ببوری. ئیبنجا فاتمە قابله مەکی هەلگرت و لەبەردەستی پێغەمبەر داینا: حەزەرەتی عەلی سەیری کرد بۆ ئێکی زۆر خوشی لێدەهات. حەزەرەتی عەلی (ع) زۆر بەسەر سامیەو چاوەکانی بریبوووە فاتمە. ئەویش فەرمووی: پاک و خاوینی تەنها بۆ خودایە ئەو عەلی بۆچی وابەسەر سامیەو سەیرم دەکەو چی پوویداو؟ ئایا هیچ تاوانێک لەنێوانی ئێمەو ئێو پوویداو کەشایانی سەرسامی و ناپەزایی بوویت؟ حەزەرەتی

پوخته بدهند له به ممراته گرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیات رسول (ﷺ)

عەلیش ﷺ فەرمووی: ئەو فاتمە چو تاوانیک لەوتوانەوێ ئەمڕۆ گەورەترە، کە من پەیمانم پێدای خواردنت بۆ پەیدا بکەم. تۆ سویندت بەخودا خوارد کە برسیتو دوو پۆژە خواردنت نەخواردوو؟! فاتمە پووی لە ئاسمان کردو فەرمووی: ئەو پەرەردگارم بەراستی هەرچی لەوبونەوهرەدا هەیه زاناو پێی ئاگاداری، وەمنیش هەرچی راستی نەبێ نەم گووتو. حەزەرەتی عەلی ﷺ فەرمووی: پێم بلێ ئەر خواردنەت لەکوێ هیناو بەراستی من شتی وا خوشم نەخواردوو و بۆنی واخویشتم نەکردوو!! لەدوای ئەو گوفتوگۆیەیان. پیغمبەر ﷺ دەستی پیرۆزی لەنیوانی هەر دوو ک شانی عەلی داناو پای وەشاندو فەرمووی: ئەو عەلی ئەو پاداشتی دینارە کە یە. ئەو قازانجی دینارە کە یە. ئەو لەلایەن خوداوەیە هەرچی حەزو ئەرەزوو ی لیبی پزق و پۆزی بەبێ ژمارە پێدەبخشی. لەوکاتەدا پیغمبەر ﷺ دەستی کرد بە گریان و فرمییسی چاوی هاتە خوارەوێ فەرموو:

(الحمد لله الذي يخرجكم من الدنيا حتى يجريك يا علي في المجرى الذي فيه زكريا، ويجريك يا فاطمة في المجرى الذي فيه مريم) وەخودای گەورە دەفەرمووی: { كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمَرِّمُ أُنَى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ } ۱۱ عمران/ ۳۷ واتە: هەر کاتی حەزەرەتی زەکەریا ﷺ دەپۆیشتە لای مەریەم بۆشوینی خودا پەرستییەکی و سەر دانی دەکرد، تەماشای دەکرد میوە و پزق و پۆزی زۆری لەلایە، زەکەریا پێی دە فەرموو: ئەو مەریەم ئەو هەموو پزق و میوەت لەکوێ بوو، ئەویش دەی فەرموو: ئەو لەلایەن خوداوەیە، خودا پۆزی دەبخشی بە هەر کەسێک ئەرەزووی لیبی.

دەعوەت و میوانداری بکە بابە مەریکیشت بیت

أولم ولو بشاه

کاتی عبدالرحمن ی کوپی عەوف ﷺ کوچی کرد بۆ مەدینە هەموو مال و سەرەوت و سامانەکی بە جێهێشت: کاتی گەیشته مەدینە پۆیشتە خزمەت پیغمبەر. پیغمبەر ﷺ پرسیری لیکرد ئەو عبدالرحمن بۆچی هەموو مال و سامانت بەجی

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گۆرنگە گەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

هێشت و هاتی بۆلامان؟ عبدالرحمن ﷺ گوتی: مَلِكْ و مَالَمْ تەنھا لەبەر خۆشەویستی
خودا و پێغەمبەرە کە ی بە جییهێشت. پێغەمبەریش، ﷺ عبدالرحمانی لە گەل یەکیك
لە هاو پەری یانی ئەنصار کردە برا: کاتی پۆیشتنەو بەرە و مال ئەنصارییە کە بە
عبدالرحمنی ﷺ گوت: ئەو عبدالرحمن پێغەمبەری ﷺ خودا من وتۆی کردوو
بەبرا: ئیستاش من دوو فرۆشگا و دوو کەنا هەیە، یەکیان بۆ تۆ و ئەوی تریش
بۆ من، وە پارچە زەویەکی باشیشم هەیە لە نیوانی خۆماندا دابەشی دەکەین، وە
دوو هاوسەر و خێزانم هەیە دەیان هینمە پێشەو، بیان دینە کامە یانت بەدل بوو
تە لاقی دەدەم لە دوا تەواو بوونی مۆلەتی ئافەرەتی تە لاق درا و تۆ بیخوێزە و
مارە ی بپرە: عبدالرحمن ﷺ هاتە وەلام و فەرمووی: خودا خێر و بەرە کەت و پێرۆزی
بەسەر خۆت و مال و خێزانتدا پێرێ: ئەمن بۆ خۆشەویستی خێزان و، سەرەت
و، سامان و، مال کۆچم نە کردوو! من تەنھا لەبەر خۆشەویستی خودا و
پێغەمبەری ﷺ خودا کۆچم کردوو. تۆ تەنھا چەند درەهەمێکم بە قەرزی پێدەو،
بازارم پیشان بدەو، هیچی تر. عبدالرحمن ﷺ لە سەرەتاوە بە شیر فرۆشتن دەستی
پێکرد و سامانیکی باشی پێکەو. هەتا هاوسەریکی باشی دۆزیو وە و مارە ی
بەری پۆژیک عبدالرحمن ﷺ بە جل و بەرگیکی سەوزی جوان و بە زە عەفران پەنگ
کراوی لە بەردا بوو خۆشی و شادی هاوسەرگیری پێو دیار بوو: بەو شیوێ
دەسواریو و پێغەمبەر ﷺ چاوی پێکەوت فەرمووی: ئەو عبدالرحمن ﷺ هاو سەرت
مارە بپێو؟ عبدالرحمن ﷺ گوتی: بەلێ ئەو پێغەمبەری ﷺ خودا مارەم بپێو.
پێغەمبەر ﷺ فەرمو: کییە مارەت بپێو؟ ئەویش فەرمووی: ئافەرەتیکی ئەنصارییە.
پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: مارە یە کە ی چەندە؟ گوتی بە ئەندازە ی ناو کە خورمایە ک لە زیر.
ئینجا پێغەمبەر ﷺ پێغەمبەر ﷺ فەرمو: دەعوەت و میوان داریە ک بە بە مەریکیش بێت.

ترسان لەزاتی خودا: مخافە اللہ

{وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ. فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ} {سازعات: ۱۰-۱۱} واتە: ھەر کەسێک لە پایە و مەقامی پەرەزدار بترسێ و خۆی لە کرداری خەراپ دوربکات و لە کرداری ھەوا و ھەوسێ گیان خۆپاریزی بکات ئەو بە راستی جیگا و مانەوی ھەتا ھەتایە لە بەھەشتی خوشیدا دەبێت.

ترسو، بێم: خۆپاریزی و سنوردیاری دەکات و، خۆبەدەستێکی گیانێ بەرھەم دەھێنێ بۆ گەیشتن بە شۆر و پەرژینی چوار دەورە تەلاریک لە کەوتنە ناو ھەلە و ناتەواوی، کەو تنە ناوچانی لە ناو بەر و فەوتینەر. ترسان: چەند جووێ ھەیە. چاکتر و گەورە بە ھیزیان ئەوێ، کە جینگە و شوێن لە ناو دندا دروست دەکات. ترسان لە خودای بە دەسەلات: ئەو جوو ترسان لە خودایە کەوا لە ئینسان بکات ئەو ئادەمیزادە بگەینێتە پلە ی بەرز ی نەمر ی تەواو، لە گەل ئەوانە ی کە لە پیناوی خوشەوێستی خودا، پێغەمبەری ﷺ خودا، بەرز بوونەوی بەرنامە ی خودا: کار دەکەن و تێدەکوژن. وە بەو ھۆیە دەبنە باشترین و چاکترین چاکە کارو، دور لە ھەموو خەراپە و ناپەوا ی، وە بە ھۆی ترسە و بێتە ئادەمیزادیکی تێگەیشتوو دور لە کەمتەرخەمی و بەرەلایی و بێمبالاتی، وە ی بێتە ئادەمیزادیکی راست و دروست و بە ئابروو داوین پاک و مەرد. وە بێتە ئینسانێکی دل تێر و بە قەناعەت و دەوڵە مەند. دور لە پراستە پڕی لادان و، دەست پڕین و ساختە یی وە بێتە ئادەمیزادیکی راست و ماف و حەق ناسی وەھا تێکەلاو ھەست بە لێ پڕسراوی و مافی ئادەمیزادەکانی تر دا بکات دەم پاک و دەست پاک و دادگەربێت و، تەواوی حەق و مافەکانی خودای تێدا بناسی و بە گۆڕە ی تەوانا بە جینگە ی بەینێ. وە مافی دایک و باوکی تێبگات و خزمەتیان بکات و خەراپە و تاوانیان بەرامبەر ئەنجام نەدات. وە سەرھەری ئەوانەش دەبێ فەرمانەکانی خودا واجب و پێویستییەکانی ئاین بزانی و، وریا و ئامادەبێ بۆ ھەموو ئەو ماف و فەرمانانە ی بە سەریدا دراوە و ھەموو کاتیکیش ئامادە ی پێویستییەکانی بێت کەلێی داوا دەکات، ھەتا دەبێتە پاک و خاوی ترین ئادەمیزاد ی ک، بەرزترین

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گەرنە گەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

نەرمو مەرتەبەى بەرزو بالای پێدە بەخشی. کە بێتە یەکیک لەوانەى کەخودا
خۆشەویستی، دڵسۆزی خۆى بەسەردا پشەتوون: بەوجۆرە دەبێتە ملکهچی
بەخەى خودا، دوور لە خودپەرستی و بەندایەتى بەندەکان. وە لەپراستیشدا
تەواوى جۆرەکانى ترس کارو، هۆن، بۆ خۆپاراستن و دوورکەوتنەو لە خەراپە و
ناپەروا، خۆپاراستنیش هۆکارە بۆ داواکردنى تەواوى کار و فەرمانەکان: لەکەم و
کۆپى و ناتەواوى. ترسو، بیم، خۆپاگرى و تیگەیشتنە لەئاین، بەرگ و کالایەک
نەى لەبازار بەئارەزووى خۆت بەبەداواى دامەزراوى بیکەرى و تەواو. وە بەپراستی
ترس هۆى تیگەیشتنە لەبەرنامەى ئاین بۆتەواوى بەرەى ئادەمیزاد. وە پێویستە
لەو سەرچاوەو چاکسازی و خۆشەختى تەواوى مەوقایەتى وەرگیرى، پێزو
گەورەیمان، هیزو دەسەلاتمان، خواردن و خۆراکمان، چاکوباشى
کردارمان. هەر لەوى وەرگیرى و هەلەنجین. بەلام ئەوانەى لەو سەرچاوەو پێبازە
دووردەکەونەو و پەپرەوى ناکەن و گوێى ئادەنى هەرگیز ئاسودەو دڵگوشادنین،
خەراپ کارولەپێ لادەرو، ترسنۆک و بێهەن. ئەوانەى بەشوێن پێبازى دین و
پێغەمبەر ﷺ دانابۆن. لاسارو، پوخاو لەرزۆکن، بەهیچ کلۆجى ناتوانن جەلەوى
ئارەزووبازى، شەپەن گێزى خویان بەرەلەنەکەن و بیان گەرنەو، دەسەلات و
توانایان بەسەریاندا هەبێ. بۆیە بەپێچەوانەى فەرمانەکانى خودا و
پێغەمبەر ﷺ دادەپۆن، چونکە هونەرى فێرکاری نەگريس و لاوازیان بەخەراپە
بەپێدەکەن: لەبەر ئەوەشە کە خودا دەفەرموى (وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

الرحمن/ ٤٦) وە لە پێگەو پێبازى یارە شیرینەکانى پێغەمبەرى ﷺ خۆدەش
باشترین و گەورەترین نمونەى پراستی و، سەرکەوتنمان بۆ پەروەدەبێتەو لەپێگای
ترسو و بیمەو، بەرامبەر بە بە دیهێنە ریان، هەلسۆکەوتیان بەرامبەر تەواوى
مەوقایەتى.

پوخته دهکده له به سهراته گونجی نهانی پیغمبر (ﷺ) ههواته من حیات رسول (ﷺ)

ئهی په روهردگار به هوێ رمزابونت خومان له خهراپه و تاوان ده پاریزین

اللهم انانعوذ برضاك من سخطك

له چه زه ته عانی شه وه دهگیر نه وه : پیغه مبهری ﷺ خدا هاته لامو، جله کانی دانا به لام، زور له لام نه مایه وه : هه ستاو خیرا جله کانی له بهر کرده وه و پویشته : به پراستی منیش غیره یه کی زور به هیز به بیردا هات و دلم زورتیک چوو، بیر خهراپم کرد بهرامبهری پیغه مبهری ﷺ : وام هه ست کرد که من به جیده هیلی و، ده پواته لای هاوسه ره کانی تری : ئه منیش له داخان به دوایدا پویشتم، لئی نزیک بوومه وه سه یرم کرد له ناو گوپرستانی (به قیغ) سکالا و داوای لیخو شبوونی بو موسلمانان و شه هیدان ده کرد . منیش چومه پینشی و گوتم : ئهی به دایک و باوکمه وه به قوربانت بین : ئه تو خهریکی به جیه یانی کار و فرهانی خودای و، ئه منیش له گه ل کار و فرهانی دنیا دا خه ریکم . ئینجا به دل خوشیه کی زور و گیانیکی به رزه وه گه رامه وه ژوره که ی خوم . له دوایدا پیغه مبهری ﷺ گه رایه وه فره مووی : ئهی عانی شه ئه و دل گه وره ییه چییه هه ته ؟ ده فره مووی : منیش گوتم : به دایک و باوکمه وه به فیدات بین ، ئهی پیغه مبهری ﷺ خدا تو ئه و کاته ی که هاتیه ژوره که ی من کاتی نوستنوو ، بهرگی شهوت داناو، هاتیه سه ر جیگی نوستنوت و دوا یی زور له لای من نه مایه وه هه ستای و بهرگت له بهر کرده وه و پویشته : به پراستی منیش غیره و دلپیسیم لی کردی ، وام به بیردا هات که تو من به جیده هیلی و ده پویه لای هاوسه ر و خیزانه کانی ترت : بویه منیش خوم بو نه گیراو به دواتدا هاتم به لام ، له ناو گوپرستانی (به قیغ) داچاوم پیتکهوت چیت ده کرد . پیغه مبهری ﷺ فره مووی : ئهی عانی شه تو له وه ده ترسای من فیل له خوداو، پیغه مبهرو ﷺ ، له تو بکه م؟ به لام ده رچونه که م له بهر نه وه بوو : چه زه ته جبرائیل ئه و کات هاته لام و فره مووی : ئه م شه و نیوه ی مانگی شه عبانه : له و شه وه دا خودای گه وره به نه ندازه ی مووی حه یوانه کانی هوژی (کوله یب) که دیاره ئه و هوژه حه یوان و مالاتیان یه کجار زوره یه ئاده میزاده کان نازاد ده کات ئه وانه ی که باوهریان به خودا هه بووه : به لام کرداری خهراپه یان کردوه : وه له و شه وه دا

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماتە گۆرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

خودای گەوره سەیری هاوبەش پەیدا کەرانو، ئەوانەى دوژمنایە تى و ناخۆشیان لەگەڵ یەکتەداھەییە ناکاتو، وەسەیری ئەوانەش ناکات کەسەردان و سیلەى خزمایەتى و دوستایەتى بەجێناھێنن، خەراپەکارو بەدرەوشتن، ئەوانەش کەنازارى دایکو باوکیان دەدەن و ، وە ئەوانەى مادەبیھۆشکەرەکان دەخۆنەو . نینجالەدواى ئەو ووتویژە پیغمبەر (ﷺ) جل و بەرگەکانى دانایەو، پێى گۆتم : ئەى عائیشە ئەم شەو پێگەم پێدەدەى نوێژو خوداپەرستى بکەم؟ منیش گۆتم : بەدایکم و باوکمەو بەفیدات بین بەلى، پێگەت پێدەدەم . پیغمبەر (ﷺ) ئەوجار ھەستا کەرنۆشیکی زۆر دوور و درێژخایەنى برد. بەجۆریک من وام ھەست کرد کە پیغمبەر (ﷺ) گیانى تیدا نەمايى بۆیە سەرى بەرز نەکردەو: منیش ھەستام و چومەلای دەستى لێبەدەم بزانم ماوہ یان نەماوہ: دەستم لەبەن قاچى پیغمبەر (ﷺ) دا قاچى جولاند، بەراستى بەو جولاندنەى زۆر کەیف خۆش بووم و دڵم گەشایەو . چونکەبۆم دەرکەوت کە پیغمبەر (ﷺ) ماوہ، وەگویم لێبوو لە کەرنۆشەکەیدا دەیفەرموو: (اللهم اعوذ بعفوك من عقابك، واعوذ برضاك من سخطك، واعوذ بك منك جل نفسك، لاأحصى ثناء عليك انت كما اثنيت على نفسك) بۆ بەیانى کە پۆژ بۆو، ئەو پروداوەم بۆ پیغمبەر (ﷺ) گێڕایەو ئەویش فەرموو: ئەى عائیشە فێرى ئەو دووعایە بوو؟ گۆتم: بەلى، پیغمبەر (ﷺ) فەرموو: ئەى عائیشە فێرى ببە: ئەو دووعایە حەزەرەوتى جبرائیل فێرى کرم، فەرمانیشى پێکردم کە لە کەرنۆشەکەمدا دووبارەى بکەمەو .

ترس لەزاتى خودا

مخافة الله

دەگێرێنەو سەعلەبەى كۆرى عبدالله (ﷺ) زۆر بەغەم و تەنگى پیغمبەرەو (ﷺ) بوو : ھەردەم لەلای بوو خزمەتى دەکرد: واپێکەوت پۆژیک بەلای ماله ئەنساریەکدا بۆیشت سەیری حەوشەکەیانى کردچاوى بەنافرەتیکى پووتکەوت خۆى دەشوشت : ھەر بەچاو پێکەوتنى یەکەم وازى نەھێناو پراوەستا ھەرسەیری دەکرد، ھەتا ترسوو بێمێکى زۆرى کەوتە دڵەو و لەرزى لێھات، بیری کردەو

پوخته بهمان له بهمه زمانه گرانگه گانې پيغمبر (ﷺ) قهات من حياه رسول (ﷺ)

نارامی لى هه لگيراو، له وه ترسا که به هوى ئو هه موو ته ماشا کړنده پرهفتار ناشيرينه، خودای گوره نايه تی دهر باره بنيرى و، نابروى سه عله به بیات له ناو باوه پردارندا بويه گوتی: و اچا که هه تا پیغه مبر ﷺ پینی نه زانیوم و خودا نايه تی بو نه ناردوه لیږه برؤم: هه لات و ریگای دهشت و دهری بری و، له نیوانی مه ککو. مه دینه دا پویشته نه شک و تیکه وه ماوه ی (۴۰) چل پوژ سه عله به بزر بوو هوالی نه بوو: بهرده و امیش پیغه مبر ﷺ هوالی ده پرسی به لام، که س نه بوو بزا نی له کوپیه؟ هه تا حه زره تی جبرائیل (علیه السلام) هاته خزمهت پیغه مبر ﷺ فرمووی: نهی محمد خودای گوره سه لامت لیده کات و هوالی سه عله بهت پیراده گیه نی که له ناو گه له کهت رای کردووه و، له فلانه شوینه له نه شک و تیک دایه بهرده و ام له خوداده پارپته وه که خوالینی خوشییت و له ناگری دوزه خ بیپاریزی: پیغه مبرى ﷺ خوداش بو مه به سستی ئو هه واله عومهری کوپى خهتاب و، سه لمانی فارسی ﷺ ناردوو فرمووی برؤن سه عله بهی کوپى عبدالرحمانم بو بهیننه وه له فلانه جیگه: نه وانیش به ناو دؤل و شیوه گانی مه دینه دا پویشتن بو هوال پرسین گه یشتنه شوانیکی مهر له وه پین به ناوی (زه فافه) عومهر ﷺ فرمووی: نهی زه فافه هیچ هه والت به گه نجیک هه یه له و ناو شاخانه دا؟ زه فافه گوتی: ئومید ده کم ئو گه نجه بلئی که له ترسی دوزه خ هه لاتوه؟ حه زره تی عومهر ﷺ فرمووی: چون ده زانی له ترسی دوزه خ هه لاتوه! زه فافه گوتی: که نیوهی شه ودا دیت له ناو نه و دؤله وه بو لای نیمه دیت، هه ردوک ده سستی له سه رسهری داده نیت و هاوار ده کا و ده گریا و ده لی: نای خودایه خوزگه گیانت ده کی شام و له ناو گیانداره کانتدا نه ده هیشتم خوزگه لاشه که مت له ناو لاشه کانتدا نه ده هیشت و، به پروتی بو لیپرسینه وه و جیاوازی له ناده میزاده کانه پانه کی شی: حه زره تی عومهر ﷺ فرمووی: به لی نه وه مان ده ویت؟ زه فافه له گه لیان پویشته ئو شوینه ی که هه موو شه ویک ده هات: ئو شه ودهش له نیوهی شه ودا گوینان لیبوو به ناله و هاوار یکی زوره وه به دهر که ووت به ره و لایان ده هات ده یگوت: نهی خودایه خوزگه گیانمت له ناو گیانه کانتدا دهرده کړد و لاشه که شمت له ناو لاشه کانتدا نه ده هیشت. که نزیك

پوخته بدهد له بهر ماته څرنگه گانې پيغه مېر (ﷺ) قېماته من حياة رمول (ﷺ)

بڼوه حه زړه تی عومر ﷺ شالوی برده سهری په لاماری داوگرتی: دواي څه وهی که هستی به عومر ﷺ کرد گوتی: داواي څا رامیت لیده که م څا رامی: څه ی عومر که ی من له ناگړې زگارم ده بیت: حه زړه تی عومر ﷺ فهرمووی: من عومری کوپی خه تاب، سه عله به ﷺ گوتی: تو خودا عومر ﷺ پيغه مېر ﷺ به تاوانه که ی منی زانیوه؟ عومر ﷺ فهرمووی: من هیچ زانیاریه کم له و باره وه نیه! ته نها دوینی پيغه مېر ﷺ زور به هیمنیه وه باسی تو ی بو کردین و، بولای تو ی ناردين بته بینه وه ، سه عله به ﷺ گوتی: تو خودا عومر که دم به یته وه لای پيغه مېر ﷺ یان له کاتی قامه تی بیلال دایت یان له کاتی نویژ دابه ستنی پيغه مېر ﷺ دابی: عومر ﷺ فهرمووی: باشه به لینه که ت به جیده گه یه نم ، ئینجا څه و کاته ی که حه زړه تی عومر ﷺ گه یشته وه مه دینه و پویشته مزگه وت پيغه مېر ﷺ نویژ ی ده کرد سه عله به که گوپی له دهنگی قورځان خوینی پيغه مېر ﷺ بوو بیهوش که وت، بویه سه عله به یان داناو عومرو سولمان ﷺ له گه ل پيغه مېر ﷺ نویژ یان دابه ست : که پيغه مېر ﷺ سه لامی دایه وه به عومرو سولمانی فهرموو: سه عله به ی کوپی عبدالحمقان چی لیکرد؟ عومر فهرمووی: څه و ته لیړه یه څه ی پيغه مېر ﷺ خودا، پيغه مېر ﷺ پویشته لای و پایوه شانده و به هوش و څا گای هینا یه وه، دواي پيغه مېر ﷺ فهرمووی: څه ی سه عله به هوی چیبو تو وا له من جیاواز بویوه وه: سه عله به ﷺ گوتی: به راستی هوی گوناوه تاوانم بوو: پيغه مېر ﷺ فهرمووی: شتیکت فیړکه م که گوناوه تاوان رهش ده کاته وه؟ څه ویش گوتی: به لی، څه ی پيغه مېر ﷺ خودا: فهرمووی: بلی ﷻ اللهم ربنا ی تنافی الدنیا حسنه وفی الآخره حسنه وقناعرّاب النار سه عله به ﷺ گوتی: یارسول الله ﷺ به راستی گوناوه تاوانی من زورگه وره یه؟ پيغه مېر ﷺ فهرمووی: نا سه عله به به لکو فهرمانی خودا زور له گوناوه تاوانی تو گه وره تره . ئینجا له دواي څه و پيغه مېر ﷺ ریځه ی به سه عله به دا بروات وه مال و پشویه ک بدا څه ویش پویشته وه مال و نه خویش که وت سی پوژ له جیگه دا که وت سولمان پویشته لای پيغه مېر ﷺ و ﷺ هوالی نه خویشی سه عله به ی به پيغه مېر ﷺ راگه یاند پيغه مېر ﷺ فهرمووی:

پوخته پەندە لە بەسەر ماتە گەرنە گەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رمول (ﷺ)

هەستێ بابرۆین بۆ دیدەنی سەعلەبە پێغەمبەر ﷺ پۆیشتە ژوورەو بۆلای
سەعلەبە ﷺ ئەویش سەری لەوشوینەنی پێغەمبەری ﷺ لیبوو لابرد : پێغەمبەر ﷺ
فەرمووی : ئەو سەعلەبە بۆچی سەرت لادەبە؟ گوتی : ئەو پێغەمبەری خودا ﷺ
میشک و سەرم پڕیەتی لە گونا و تاوان و ، حەزناکەم لەبەر ئەو گونا و تاوانانەو
لەلای تۆبیت؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی : سەعلەبە ئیستا هەست بەچی دەکەیت؟
سەعلەبە ﷺ گوتی : هەستدەکەم لە نیوانی پیست و ئیسقا نمدا وەک و
میروولەدیت و دەروات . پێغەمبەر ﷺ فەرمووی : حەز و ئارەزووی چیدە کەیت؟
ئەویش گوتی : حەز و ئارەزووی لیبوردنی خودادەکەم . پێغەمبەر ﷺ فەرمووی بەهۆی
ئەو تەوبە راستەقینە و پەشیمانبوونەو خودا لێت دەبوری ، لەو کاتەدا سەعلەبە
ﷺ هاوارێکی بەهیزی کردو گیانی دەرچوو . لەدوای ئەو پێغەمبەر ﷺ یارانی
شوشتیان و کفیان کردو نوێژی لەسەرکردو بەرە و گۆرستان هەلیان گرتو
پێغەمبەر ﷺ لەسەر پەنجەنی پێشەکانی زۆر بەهێواشی دەپۆیشت . گوتیان :
یارسول الله بۆچی وا بەسەر پەنجەنی پێشەکانت بەهێواشی دەپۆیت؟ لەو ئەمدا
فەرمووی : لەبەر زۆری ئامادەبوونی فریشتەکان بۆ بەخاکسپاردن و شاردنەو
سەعلەبە نەم دەتوانی قاچەکانم لەسەر خاکدا بنێم .

لەناو کفنه‌که‌م به‌اون هه‌تا به‌خزمه‌ت خودای خۆم ده‌گه‌م

أجعلہ فی کفنی ألقى به ربی

لە کاتی کدا حەزەرەتی عومەر ﷺ لەشام گەڕایەووە بۆ مەدینە : لەناو خەڵکدا جیاوازی
بۆوە لەناوشاری مەدینەدا دەگەڕا بۆ ئەوێ هەوایی شوێن کەوتوانی بپرسێ
چیە و چۆن : پۆیشت تا گەیشتە لای مانی ئافەرەتیکی پیر ، پۆیشتە ژوورەو
و. لە شوێن و جێگە و پەناگەی مانی خۆیان : عومەر ﷺ پۆیشتە لای و : ئافەرەتەکە
پرسیاری لێکرد بڕام عومەر چی لێهات؟ عومەریش ﷺ گوتی : خوشکم عومەر بە
تەندروستیەکی باشەو گەراوەتەو لەشام . ئافەرەتە پیرەکە گوتی : یارەبی خودا
باشی بۆ عومەر نەکات . عومەر ﷺ فەرمووی : لەبەرچی خوشکم خودا چاکێ بۆ
نەکا؟ ئافەرەتە پیرەکە گوتی : سوێند بە خودا لەوێتی عومەر بۆتە پێشەواو

پوخته بخت له به سمر ماته گرانگه گانی پېغمبر (ﷺ) قهات من حیات رسول (ﷺ)

فرمانداری دهوله تی وهرگرتووه، هرچی خیرو پاداشته له عومره وه به من نهگه یشتووه: عومریش ﷺ گوتی: خوشکم بوی هیه عومر له باره ی تۆوه هیچ زانیریه کی پینه گه یشتبیت له بهر نه وه ی ماله که ت له شوینکی بزرو نادیار دایه؟
نافرته پیره که گوتی: پاک و بيله که یی بوخودا. سویند به خودا من وا هست تاکم که سیک که فرمان په وای ولات بیت و، نه زانی له نیوان و، سنوری خور ه لات و، خور ناوای ولاتی فرمان په واییه که ی چی هیه و چی پوده دا. حه زره تی عومر ﷺ دهستی کرد به گریان فرمووی: نه ی عومر هه موو که س له تو زانا و داناره ته نانه ت پیرو په ککه و ته کانیش. ئینجا عومر ﷺ به پیره نه که ی گوت: نه ی خوشکی به پرېزم نه وستهم و تاوانه ی که عومر له تو ی کرد و به چه ندی پیم دفروشی تالیت بکرم، دهمو ی به رامبه به عومر به به زه یی و مهره بانیم وله ناگر بزگاری بکه م. پیره نه که گوتی: په حمه تی خودات لیبی گالته م پی مه که. عومر ﷺ فرمووی: به خودا گالته ت پیناکم و من گالته جارنیم. عومر ﷺ وازی لینه هینا هه تا دلی نافرته که ی پازی کرد به گهرده ن نازادی و (۲۵) بیست و پینج دیناریشی بداتی. هیشتا عومر ﷺ له لای پیره نه که بوو که حه زره تی عه ی کوپی نه بی تالیب و، عبدالله ی کوپی مه سعود ﷺ گه یشتنه لای و گوتیان: سه لامی خودات لینیت نه ی پیشه وای موسلمانان: کاتی پیره نه که زانی نه وه پیشه وای موسلمانان و حه زره تی عومره به هردو دهستی به سه ری خویدا دهاو، دهیگوت: به دبه خت و چاره پرهش بو خوم، نای چیم کرد خو نه من به رامبه پیشه وای موسلمانان قسه ی ناشیرین و جنیوم پیدا ئیستا من چیبکه م و بلیم چی؟ حه زره تی عومر ﷺ پیی گوت: خوشکم هیچ دلته نگ مبه هیچ نه بووه خودا په حمت پیبکات. له دوا ییدا حه زره تی عومر ﷺ دواوای پارچه یه ک شتی کرد نه و گهرده ن نازادی و، ریکه و تنه ی تیدا بنوسی: به لام هیچی دهست نه که وت: دوا یی هر له عه بایه که ی خوی پینه یه کی لینکرده وه و تیدانوسی: به ناوی خودای گه و ره میهره بان: نه و عومر زولم و ستم لینکراوی فلانه پیره نه ی له پوژی دهست به کارکردنی پیشه وایه تی هه تاک و نه مړو به (۲۵) بیست و پینج دینار کوپی .

پوخته بدهند له به سهر ماته گرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)

هرشتیک له پوژی دوايي له بهردهستی پوره دگار له عومر داوا بکات نهوا عومر نازادو سهر فیرازه. ئینجا له دواي نهوا دوايه حه زه تی عه لی کوری نه بوتالبو. عبداللهی کوری مه سعود ﷺ بوونه شاهد له سهر داوايه کهو، له کوتايشدا حه زه تی عومر ﷺ نوسراوه کهی دابه کوره کهی و پییگوت: هر کاتی مردم نهو کتاب و نوسراوه بۆ له ناو کفنه کهم بهاون بۆ نهوی بهو کتابه ره بگمه لای پوره دگاری خوم.

به راستی من له گوناھو تاوانم ده ترسم

انی اخاف ذنوبی

ده گیر نه وه جاریک پیغمبر ﷺ خودا پویشته سهر دانی کابرایه کی نه خوش که له گیانه لادا بوو: پینی فهرموو: چی ده بینی و چیت دیته پیش چاو؟ گوتی: به راستی زور له گوناھه کانم ده ترسیم، به لام هیواي زوریشم به لیبوردن و میهره بانی خودا هیه پیغمبر ﷺ خوداش فهرمووی: لهو کاته دا هر چی ئاده میزاد به بیی دابیت و داواي بکات خودا پینی ده به خشی و بی هیواي ناکات: وه هر چی شتیکیش که لینی بترسی، خودا هیمنی و ئارامی پیده به خشی.

له خوتان بیرسنه وه پیشی نه وهی لیتان بیرسنه وه

حاسبوا انفسکم قبل ان تحاسبوا

کابرایه کی هۆزی (مراد) جاریک به لای وهیسی قهره نیدا ﷺ پویشته پینی گوت: نه م شهوت چۆن برده سهر پوژت کرده وه؟ وه یس گوتی: به سوپاس و شوکری خودا پوژم کرده وه، پییگوت کات و سات چۆن له گه لندا ده پوات؟ وه یس گوتی برای مورادیم: کات و سات له م سهر پووی زه مینه هر گیز خوشی بۆ باومرداری تیدا نیه. وه نه گهر ئاده میزاد هه ولی فیر بوونی زانستی قورئان و فرمانه کانی خودا بدات با باش بزانی له مالیدا زیر و زیو جواهر نابینی. وه نه گهر به راستی و حهق و داد گهری بجولیتته وه، نه وه دۆست و هاوپی و خوشه ویستی نابیت. کابرا گوتی: قسه یه کم بۆ بکه که له پیغمبر ﷺ بیستوه؟ وه یس ﷺ گوتی: برام من پیغمبر ﷺ نه دیتوه هه تا قسه ت بۆ باس بکه م: به لام بهو جوژه کردارو رهفتار

پوخته بېخه له بېمه ماته څرنگه گانې پېغمبر (ﷺ) قېماته من حياة رحول (ﷺ)

بكه كه پېغمبر ﷺ فرمويه تې: ﴿حاسبوا انفسكم قبل ان تحاسبوا فان الله جعل الدنيا قنطرة للأخرة فاعتبروها﴾. بهلې بهراستی خدا ئه و دنيایه ی کردووه به پرد بؤ په پړینه وهی دواړوژ ئیوه ش په ندی لیوهر بگرن.

تۆ که وته و به د به ختېووی خودا به رزی کردیه وه

كنت وضیعا فرعك الله

کابرایه ک هاته لای عومهری کوږی خهتاب ﷺ پینی گوت: نهی عومهر فلانه که س سته می لی کردووم، حه ق و تۆله م بؤ وهر بگره وه؟ حه زره تی عومهر ﷺ عه سایه که ی به رز کرده وه، به سه ری خوی دادا و فرموی: ئیوه داوای تۆله له من ده که ن له کاتیدا که من سه رقائی به جیهینانی کاری موسلمانانم، دین و ده لئین تۆله، تۆله مان بؤ وهر بگره وه: کابرا له لای عومهر هاته دهر و هاواری ده کرد و دهنگی به رز کرده وه: حه زره تی عومهر ﷺ فرموی: ئه و پیاوه ئاماده بکه ن! کاتې ئاماده یان کرد ، حه زره تی عومهر ﷺ دار عه سایه که ی دایه ده ست و پییگوت : هه سته تۆله ی خۆتی لی بکه وه؟ کابرا گوتی: له بهر خوداو له بهر تۆوازی لی دینم: حه زره تی عومهر ﷺ فرموی: به و جوړه ی تۆ ده لئی نابیت: یان له بهر خوداو ازی لی بهینه و، به ویست و خواستی ئه وه ی له لایه تی: یان له بهر من وازی لی بهینه ! کابرا گوتی: له بهر خودا وازی لی ده هیتم: نه وه ی گوت و پویششت. له دوا ی ئه وه حه زره تی عومهر ﷺ پویشته وه شوینی خوی و، دوو ږکات نویژی سوکی کردو، پرووی له خوی کردو و به خوی گوت: نهی کوږی خهتاب تۆ له زهره ر و زیان و فه وتان دابووی، خودا به رزی کردیه وه. تۆ سه ر گهر دان و، به دبه خت بووی، خودا شاره زاو، پړنمونی کردی ، تۆ زه بوون و لاواز بووی، خودا به رز و گه وړه ی کردیه وه. که چی ئیستا که وتویه ویزه و ئه س توی خه لکی ، کابرایه ک دیته لات و داوای یارمه تیت لی ده کات و، تۆش تۆله ی بؤ ده که ی ته وه: پوژی دوا یی چی ده لئی و چو ن وه لام ده ده یه وه ؟ ئینجا ده سستی کرد به گریان.

نایا بۆچی به زه بیستان پيدا نه هاته وه

هلا رحمتوها

ده گيرنه وه نه حنه في كوپى قيس ﷺ له جهنگى نازادى گه وړه دا: هاته خزمهت
 چه زړه تى عومهرى كوپى خهتاب ﷺ به نه حنه في فرموو: ئيوه له كوى كوچ و بارگه تان
 خستوو؟ نه حنه فیش گوتى: له فلانه شوينه دا، چه زړه تى عومهر له گه لمان هات هه تا
 گه يشتینه شوین و جیگه ی بارگه که مان و، ناو ولاغه کان که به پرستی زور هیلاک و
 ماندور بوون به هو ی باروړیگه ی دوورمان. فرموو ی: بۆچی له خدا نه ترسان
 ولاغه کانتان زوربرسى کردووه و هیچتان پینه داو، نه دی نازانن نه وانهش حه قیان
 به سهر تانه وه هیه؟ بۆچی به زه بیستان پيدا نه هاتوونه وه بۆ نه وى پوش و گیای
 نه و خاک و زه مینه بخون؟ نه حنه ف گوتى: نه ی پیشه وای موسلمانان به پرستی نیمه له
 جهنگى نازاد کراوینكى زورگه وړه گه پراوینه وه و حزمان کردزوو بگهینه لای
 به پړتاتان و موسلمانان که هوالی دلخوشی سرکه و تنقان پی بدهین، نینجاله دواى
 نه وه چه زړه تى عومهر ﷺ گه پرایه وه و نیمهش گه پراینه وه.

له ترسى تو خودایه

خشیتهك یارب

پیغمبر ﷺ فرموو یه تى: له گهل و نه و ه کانی پیشی ئیوه کابرایهك زور له ناو
 گونا ه و تاواندا پوچوو بوو: پوژیک کوړه کانی کوړده وه و پیى گوتن پوله کانم:
 به پرستی من زور گونا ه و تاوانم کردووه نه گهر مردم زورباش بم
 سوتینن و وردوخاشم بکن و بهارن و، دواى فریم بدهنه ناو دهریاوه، سویند
 به خدا نه گهر خدا دهسه لاتی به سهرم دابیى سزاو نازارینكى وام ده دات هیچ
 که سینک و انازار نه درایت چونکه هیندم تاوان زوره. کاتى نه و پیاوه مرد
 کوړه کانی پاسپارده و وه صیه ته که ی باوکیان به جیهینا. له دوايیدا خودای گه وړه
 به دهسه لات فرمانی به زه ویدا نه وى که له ناو خوت شاردو و ته وه بومان بگيرنه وه
 دهرى: له و کاته دا نه و کابرایه به لاشه یه کی ته و او له بهر دهستی به توانا و

پوخته بماند له بهر ماته څرنگه ځای پېغمبر (ﷺ) هېماته من حیاة رسول (ﷺ)

بدهسه لاتى خودا ئاماده بوو: خودا فرموى: چى هویهك بوو پالى پښوهناى شو هات لیبكهن: نهویش له وهلام دا گوتى: به خودا له بهر زړى تاوانم له ترسى عزارى تو بوو: بهوى شو باوهرو ترسهى له خودا لښى خوش بوو.

زانيم كه خودا پرسيارم ليدهكات

علمت ان الله سائلى

نځيرنه وه عومهرى كوپى خهتاب ﷺ پويشته لای نه بوبه كرى صديق ﷺ سهلامى نيكرد نه بوبكر وهلامى نه دايه وه: عومهر، به عبدالرحمنى كوپى عوفى ﷺ گوت: بهراستى ده ترسيم له خهليفه وپيشه وای موسلمانان ليم عاجزو زوير بوو ينت: عبدالرحمن له وبار وه پويشته لای نه بوبكر قسهى له گه لدا كرد نه بوبكر ځله وه لامدا فرموى: عبدالرحمن ﷺ بهراستى له وكاتهى كه عومهر ﷺ هات نه من نووكه سى نه يار و ناحهزم له لا دانىشت بوون چاو و گويم به ته وای بوئوان كرد بووه و گويم له قسه كانيان گرتبوو زورباش ده مزانى كه خودا پرسىارى نه وانه و نه وى كه گوتويانه ليم دهكات و ده پرسېته وه، نه وى كه توش گوت.

خودا له كوييه نهى براى عه رب؟

واين الله يا اخا العرب؟

ده گيرنه وه: پيشه و عومهرى كوپى خهتاب ﷺ به پوژدا دادوهرى ده كردو به شه ویش ده گه پراوكارو بارى موسلمانانى به سرده كرده وه: جاريكيان زور هيلاك و ماندو بوو خه و نهوچكه وه نه وزهى ده برده وه ماويهك به و جوړه مايه وه: كابرايهك به گهله مه پيكه وه به برده مى عومهر دا پويشت: حه زه تى عومهر ﷺ به ناگاديته وه: نينجا بو نه زموون و تاقيكردنه وهى نه و كابرايه پيى ده لى: براكه م يه كيك له و مه پانه م پي بفروشه؟ كابراش ده لى: نه من به ندهم و شوانى نه و مه پانه م و، نيخوم نيه و خاوه نيان هيه خاوه نى گوره و لپير سراوه كه مه: عومهر ﷺ فرموى باشه قهيدى چييه تو مه پيكم پي بفروشه؟ له وكاته دا كه س ناگاي لينيه و خاوه نه كه شى نازانى و، له لای نهویش بلنى گورگ خواردوويه تى: له وكاته دا

پوختە بەمەكە لە بەسەر ماته ئەرگە ئاڤی پێغمەرم (ﷺ) هەمانە من حیاە رمول (ﷺ)

ئەو بەندە یە راچەنی و هاواری کردوو گوئی: ئەدی خودا لە کوێ یە ئە ی برای
عەرەب!؟ دوایی عومەر ﷺ تا و نیشانە ی ئەو ماله ی و مرگرت و، بۆ بە یانی کە پۆژ بۆو
پۆیشتە لای خاوەنی ئەو بەندە یە و لە کابرای کپی و ئازادی کرد ئینج
عومەر ﷺ پێیگوت: بڕام تۆبە یە ک وشە، خودا لە دونیا ئازاد و پزگاری کردی لە
بەندایە تی و ژیر دەستە یی، وە هیواداریشم لە دوا پۆژیشدا لە ناگری دۆزەخ
پزگارت ببی.

لە و پۆژەدا پرس یاری ئەو خوێ و نیعمە تە تان لێ دەکری

لتسألن یومئذ عن النعم

(ئەبو حازم) ﷺ دە فەرمو ی: جارێک لە (عومەری کوپی عبدالعزیز) ﷺ چومە پێش: کە
تە ماشای کردم ناسیم یە وە، بە لام من ئەوم نە ناسی: پێی گوتم: ئەبو حازم وەرە
پێشم لیم نزیک ببە وە کە لێی نزیک بوو وە وە منیش ناسیم وە. پێم گوت: عومەر ﷺ
ئەو تۆی ئیستا پێشە وای موسلمانانی؟ فەرمو ی: بە لێ، گوتم: دوینی کەس
لە مە دینە لێ پرسرا و نە بوو گوئی: بە لێ، و ابوو: منیش گوتم: بە راستی جینگە ی
سوار بوونت نەرم و نیانە و، بەرگ و پۆشا کە کەت پاک و جوانە و، پوخسارت گە شاو و
پازا و یە و، خواردنە کەت بە تام و خوێشە و، پاسە وانه کانت زۆرن و، چی شتێک وای
لێ کردی ئا و ابگوپی: خو تۆ پێشە وای سەرداری موسلمانانی: عومەر ﷺ دەستی
کرد بە گریان و دوایی فەرمو ی: ئە ی باوکی حازم ئە گەرتۆ لە وای سی پۆژ
لە نا و گوێ دابم بینی چیم پێ دە لێی کە ئە و کاتە گلێنە ی چا وە کانم بە سەرگۆنا و
کۆلمە کانمدا پژا و ن و، هاتوو نە خوار و، سکم تۆی تۆی و، قاش قاش بوو و، کرم
لە گیان و لاشەم بە ربوو و: ئە و کاتە هەر گیز لە ئە مپۆ خەراپتر نامناسیم وە؟
دە ئیستاش ئە و حە دیسە ی کە لە مە دینە دا بۆت باس کردم ئیستاش بۆم دوو بارە
بکە وە: منیش گوتم: باشە بە چا و ان ئە ی پێشە وای موسلمانان ﴿ سمعت ابا هريرة
يقول: سمعت رسول الله يقول إن بين أيديكم عقبة كؤودا مضرسة لن يجوزها إلا
كل ضامر مهزول ﴾. عومەر ﷺ دەستی کرد بە گریان و، گوئی: تۆ سەر زەنشتی من
دە کە ی ئە ی باوکی حازم دە تە و ی گیانی خۆم بۆ ئە و دونیای دوا پۆژ و شوینە

پوختەبەخت لە بەممەراتە حُرگەتانی پێغمەبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول(ﷺ)

بشارمەو: ئومیدەوارم کە لە ناخۆشی ئەوپۆژە پزگارم بێت: بەلام بەخودا هەست ناکەم پزگارم بێت چونکە ئەوپۆژە پرسپاری هەموو خۆشی و نێعمەتیکت لێدەکرێتەو.

داوات لێدەکەم بۆ ئەو کارانەی کە لە تۆم نزیکدەخاتەو

أَسْأَلُكَ مِنَ الْأُمُورِ أَقْرَبِهَا

زۆننونی میصری (ﷺ) دەفەرموی: شەویەک بەدەوری (بەیت) دا دەسوپامەو تەوافم دەکرد: چاوەکانم لەپێشوەسەنەو دا بوون: واتە: زۆر ئاگادار و وربابووم: لەو کاتەدا کابرایەکی گەیشتە تەنیشتم و گویم لێی بوو دەیگوت: ئەو پەرەردگارم من بەندەیهکی هەژارو دەرکراو، نەویستراوم: دەربەدەر و پەرتهوازم لەنیوانی دروست کراوەکان: داوات لێدەکەم بەوکارانەی کە لە تۆم نزیک دەکاتەو. وە دووبارە داوات لێدەکەم بە هەلبژێر دراوانی بەرپێز لە پێغمەبەران، شەربەتی پیالەیی خۆشەویستی خۆت پی نوش بکە، پەردەیی تاریکی و نەزانیش لەسەر دلم لابەدە، هەتا بە بالی شەوق و خۆشەویستی بۆلات بفەرم. داوات لێدەکەم بەستون و پایەکانی حەق و راستی لەنیوانی پووناکی و رازاوەیدا. لەدواي ئەو دەستی کرد بە گریان و زۆرگرا: دواي هەر لەو کاتەدا دەستی کرد بە پێکەنین و گەپایەو (زەننون) (ﷺ) بەدواي داپۆیششت هەتالە (بەیت) پۆیشتەدەر، شیو دۆل، وێرانگەکانی مەککەیی گرتەبەر، دواي پووی لە زەننون کردو گوتی: بۆچی لە دوواوەمی بگەڕێو تۆ ئیشوو کاری خۆت نییە؟ زەننون (ﷺ) گوتی: پێم بلێ ناوت چیە پەحمەتی خودات لێبی؟ گوتی: ناوم عبداللەه و کوپی عبداللەم زۆننونیشت گوتی: دەزانم هەموو دروست کراو بەندەکان، بەندەیی خودان و کوپی بەندەیی خودان: بەلام ئەوناوەی خۆتی پێدەناسرێتەو چییە؟ گوتی: سەر پەرشتیارم ناوی لێناوم باوکی سعدون. زۆننون گوتی: ئەوگەلە کێن کەتۆ بەناوی ئەوانەو داوا لەخودا دەکەیت؟ گوتی: ئەوانە هۆزو گەلیکن بە تەواوی بۆلای خودا پۆیشتون: وەکو ئەوانەیی کە خۆشەویستی لەنیوانی چاوەکانیاندا دیارو چەسپاوە. وەبە جۆریک لە خودا ترساوە، وەکو کەسیکی کار گوزاروئاگر خۆشکەری دۆزەخ دلی گرتبێت.

پوخته بښل له بدمرغانه څرنگه کاني پيغمبر (ﷺ) هېمانه من حياه رسول (ﷺ)

هر کس له خدا ترسي هموشتيکي ليده ترسي

من خاف الله خاف كل شيء

هر کس به ته وای له خدا ترسي: همو شتيکيش لهو ده ترسي ته نانت درنده و شیر و پلنگ. هر له بهر نه وه بوو چه زړه تی عومری کوپی خه تاب له گهل نهو همو ته وازعو مل که چی و خوبه کم زانینه ی، همو دروبه ر و ناده میزاده کان لی دترسان ته نانت دهیان گوت: دارده سته کی چه زړه تی عومر زور ترسناکتره له شیری چه جاج. به جوریک خه لکان له عومر دترسان دلیان ده توقی، ده گیر نه وه: جاریک عومر به به دواي نافرده تیکیدا نارد که زور بی شه رم بوو: له گهل پیاواندا ده دواو لیدوان ودهم به دمی ده کرد: کاتی نوینه ری عومر گه یشته لای نافرده ته که ترساو راچه نی و دلی تو قا: نهو نافرده مندالی له سکی دابوو بهر ده کی فریدا له ترسان: کاتی نهو وه وال له به عومر گه یشته وه زوری پینا خوش بوو: بو نهو مه به سته زور به ی یاره کانی پیغه مبر: نه وانه ی که خاوه نی پرسو ران کوکرده وه، نه وپوداوه ی بو باسکردن و، تی گه یانندن و، راویژی ته وای له گهلدا کردن، که عومر پیویسته چی بکات؟ نه وانیش له گفتوگو یه کانیاندا گوتیان: تو لهو بانگ هیشتنه دا مه به سست ناموزگاری بوو بو چاکه، بویه تو لهو باره وه هیچ له سرنیه به لام چه زړه تی عی له هیچ لیدوانی کی نه دا، عومر پوی له عی کردوو فهرمووی: نه ی عی توش لهو باره وه لیدوانی خوت ده ریږه؟ عی فهرمووی: گوئی بیستی لیدوانی هاوړیکانم بووم که چی یان گوت: به لام عومر فهرمووی: ده موی لیدوان و قسه ی توش لهو باره وه بزانه؟ عیش فهرمووی: هر نه وه نهو کو مه له فهرموویان به لام چه زړه تی عومر دلی له ترسان دانه دمه ز را بویه زور به دلنیا ییه وه فهرمووی: عی سوینت ددهم به خوا ده بی توش لیدوانی ته واوت ه بی و، چیت له دلدا یه پیم بللی؟ چه زړه تی عی فهرمووی: نه گهر به راستی خزم و که سه کانت له لات کو بونه وه و پشتیان گرتووی، نه وه به راستی هلیان خه له تاندووی، نه گهر لیشت دوور بکه ونه وه نهو دوو باره که مته رخه میان کردووه و

پوخته بماند له بهمه ماته خرنګه کانی پښه مېر (ﷺ) قېماته من حیات رسول (ﷺ)

ګوښان پي نه داوی: عومره ﷺ کوشتنی نه ومنداله به کوشتنی غه له ت (خطا) مرده چی و په یوه ندی به تووه یه! به ګویره ی یاسای شهر خونه که ی له سه رخزمه نژیکه کانی تویه. چه زه تی عومره ﷺ فرمووی: سویند به خودا علی نه تو یه که م کسم بووی له ناو نه و هموو کوږه چه ماوهریه دا ناموژگاریت کردم. نیستاش به خودا لپره نارپوم هه تا خوینی نه و منداله به هوژی عوده ی ندهم.

به راستی خودا له پوژي دواييدا پرسيارم ليده کات

ان ربي سيسألني يوم القيامة

کاتې عومره ی کورې عبدالعزیز ﷺ له دواي به خاک سپاردنی تهرمی برای هاوسه ری خلیفه سلیمانی کوری عبدالملک ﷺ بوونه وه: زور به ماته م و غه مباری به ره و مال ګه پرایه وه. دوست و براو هاوړییانی لیان پرسې؟ بوچی نه و نه ده ماته م و غه مباری دایګرتوون؟ عومره ﷺ فرمووی: بو نه و هموو کارو فرمانه ی که به سه رمندا که وتو ته وه. که به ته نها له سه ر من پیویسته: ژیان و خوشی و نارامی و ناسایش بو نه و هموو کومه له ی که له ژیر فرمان په وای دسه لاتی مندایه بویان داین بکه م: به بی نه وه ی که من هیچ نوسراو داواکاریه کم لیداو بکړی. له دواي نه وه عومره ﷺ دهستی کرد به ګریان. خیزانه که ی فاتمه ی کچی عبدالملک پویشته لای و پرسپاری لیکرد بوچی واپه ژاره دایګرتووی و ده ګریه ی؟ فرمووی: فاتمه چون نه ګریه م؟! من لپیرسراوی نه و ګه له م و نیش و کاری نه و ګه له هموو که وتو ته سه رشانی من ده بی بویان به دبیه نیم. به لام نیستا بیرده که مه وه له هه ژاریکی برسی، له نه خوشی کی ویل و سه رګه ردان، له پروت و شپه یه کی ماندو تیکو شنه، له هه تیویکی تیک شکاو، له بیوه ژنیکی ته نهاو بیلانه، له سته م لیکروایکی به زیو تیشکاو، له ناواریه کی نامو، له دیلیکی بیچاره و بی نومید، له پیریکی چه ماوه و بیکه س، له خاوه ن خیزانیکی به د بهخت و هه ژارو نه دار، شیوه ی نه وانه ش له دهره وه و ناوه وه ی ولات: وه زور باشیش ده زانم که خودای ګه وره پرسپاری هموو نه وانه م لیده کاته وه له پوژي دواييدا. نینجا بیری نه وانه ده که مه وه و ده ګریه م و په ژاره دام ده ګری.

پەشیمانی

التوبة

{وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ} طه/٨٢ واتە: بەراستی و دڵنیاوییەو
بزانن کە من زۆر لیخۆش بوو مەرەبانم بۆ ئەو کە سەنەیی کە باوەر دەهێنن و کرداری
رێکوپێک و باش ئەنجام دەدەن و لەدوای ئەوەش زۆر بە باشی لەسەر ئەو پێبازەد
هەون خودای گەورە دەفەر مویی: {إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا. وَلَيْسَ
التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنَ وَلَا
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا} النساء/١٧-١٨

واتە: بەراستی خودای بە دەسەلات تەنها تۆبە و پەشیمانی لەو کە سەنە و مردەگری
کە گوناھو تاوان بەنەزانی دەکات و لەدواییدا زوو دەگەرێتەو بۆ لای پەرەمردگاری
لە کردارەکانی پەشیمان دەبێتەو، ئەو بە راستی خودای بە دەسەلات ئەو
پەشیمانیە لەو کە سەنە و مردەگری وە خودای گەورەش زۆر زاناو دانایە بەو
کردارانەیی کە دەکات. تۆبە و پەشیمانی بۆ ئەو کە سەنەیی کە بەر دەوام لەسەر
خەراپە و تاوانن هەتا ئەوکاتەیی مردن یەخەیان پێدەگری و خەریکی کۆتایی
ژیانیانە ئینجا ئەوکاتە هیچ رینگە چارەییەکی ژیا نیان نەماوە هاوار دەکەن و دەلێن
ئێستا خودایە بۆ لای تۆ دەگەرێنەو پەشیمانین یان ئەوانەیی کە هەر بەبێ
باوەری دەمرن و کۆچ دەکەن بەراستی بۆ ئەوانە سزاو ئازارۆیکی زۆر ناخۆشمان
بۆ نامادە کردوون.

پەشیمانی بە مانای گەڕانەوێ بەندەکان و بەخۆداچونەوێیان و، پەشیمانبوونەو
لەو کردار و گوناھو تاوانا نەیی کە کردوویانە، وەبیریاری راستی و سووربوون بەدات
لەسەر نەگەڕانەوێ بۆسەر ئەو کردارە ناپێک و تاوان بارییەیی کە کردوویەتی
لەدوای تەمەنی ژیا نیادا، ببێتە تۆبەکاریکی پێک و تەواو و گەڕانەوێیان بۆ لای

پوخته بيمه له بهمه مراهه گرنه گهاني پيغمبر (ﷺ) قهامت من حياه رسول (ﷺ)

خودا . پاك و بيگهردي بولئو خودايه ي كه ده ستي قودره تي راخستوو به پوژ بول
گه پانه وه و په شيمان بوونه وه ي له و تاوانانه ي كه به شه و كردووني و، به شه و يش
راي خستوو بولئو تاوانانه ي كه به پوژ كردووني بولئو وه ي ئاده ميزاد هه رده م
خوداي له ياد بيت و هه موو كاتي به پاكي و بيتاواني ئاماده بيت بول گه پانه وه ي بول
لاي زاتي په روه ردگاري .

گه پانه وه و په شيمان بوونه وه دوو جوړي هه يه، يه كه ميان : په شيمان بوونه وه يه كه
خوداي به به زه يي و ميهره باني ريز و خوشه ويستي به زه يي به بنده كاني ده به خشي .
دوو هه ميش : په شيمان بوونه وه ي بنده كانه به گه پانه وه بولاي خوداي به
به خشنده و به زه يي و داواي ليبوردين و هيواي به خته و هري له خودا . پاك و
بيگه رديش بولئو خودايه ي كه ميهره بانيه كه ي هه موشتيكي گرتوته وه . ئينجا به و
هيوايه ي كه په حمه ت و ميهره باني خودا زور و فراوانه بولئو وه ي ده گه پانه وه بول
لاي خوداي خوځيان و په شيمان ده بيه وه . ئه وه ش هه موو تاوانا ريك ده گرتوته وه
هه ر چهند تاوانه كه ي زور گه و ره و فراوان بيت . خوداش حق و مافي هيج
ئينسانيك به فيرنا دا و ميهره باني به سه ردا ده ريژي كه توبه بكا و په شيمان
بيتته وه : هه ر له بهر ئه وه شه من له و په راوه دا تايبه تم كردوو به گي پانه وه ي چهند
چپوك و پووداويك بولئو وه ببينه به لگه و چاو پوونيه كي ته واو بولئو ، كه
گه و ره يي و په شيمان بوونه وه ي ته و به چنده گه و ره يه و پا داشته كه شي چنده
زوره له لايه ن خودا وه : كه باباي ته و به كا ر پي ده گات خوداي گه و ره ش له و باره وه
له فه رمو و ده ي قودسيدا ده فه رموي ﴿يا ابن آدم خلقتك يدي وريتك نعمتي وانت
تخالفني و تعصني وان رجعت الى تبت عليك فمن اين تجد لك ربا مثلي وانا الغفور الرحيم﴾

حه دم كه و ته سه ر تولهم بولئو بستينه

أصبت حدا فاقمة علي

جاريكيان ئافره تيكي هوزي (جوهينه) هاته خزمه ت پيغمبر ﷺ گوتي: ئه ي
پيغمبري ﷺ خودا توله ي شه رعيم كه و توته سه رو: ئه و تولهم لي بستينه وه! ئه و
ئافره ته داوین پيسي زينا ي كرد بوو مندا ليشي پهيدا ببوو: پيغمبري ﷺ خودا

پوخته به گد له به سهرهاته گرنه گدانی پیغمبر (ﷺ) جهاته من حیاة رسول (ﷺ)

ناردی بۆ لای سهرپهرشتیاره که و به لینی لیوه رگرت که له گهلی باش بیت و ژیا نی
بپاریزن ههتا مندا له که دادنه و، له دوا ی ئه وهش ههتا چل پۆژهی مندا ل بوونی
تهواو ده بی و دوا ی ئه وهش ههتا دووسا لی شیردانی به مندا له که تهواو ده بی ئینجا،
بیته وه لای پیغه مبه ر. ﷺ له دوا ی تهواو بوونی ئه و ماوه یه ئافره ته که هاته وه بۆ لای
پیغه مبه رو ﷺ هه ر سوور بوو له سه ر تۆ له لیوه رگرتنه وه ی: پیغه مبه ریش ﷺ فه رمانی دا
به رد بارانیان کرد هه تا وه فات ی کرد: ئینجا پیغه مبه ر ﷺ ویستی نویژی مردووی
له سه ر بکات: چه زره تی عومه ر ﷺ فه رمووی: ئه ی پیغه مبه ری ﷺ خودا ئه و
داوینپیسه ی زیناکه ره نویژی له سه ر ده که ی؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ئه ی عومه ر
ﷺ به راست ی ئه وه تۆ به یه کی وایکردوه ئه گه ر دابه شی بکه ی به سه ر (۷۰) چه فتا
پیای مه دینه دا به شی هه مو یان ده کات، چونکه تۆ به یه کی وای کردوه که گیانی
خۆی کرده قوربانی له پیناوی ره زابوونی خودا دا.

هیندیك له سهروهتو سامانه گهت بهیله وه

أَمْسَكَ عَلَيْكَ بَعْضُ مَالِكَ

ده گێر نه وه پیغه مبه ری ﷺ خودا یاره کانی قه دهغه کرد که له گه ل ئه وانه ی که بۆ
جهنگ ی (تبهوک) نه هاتبوون به تهواوی ئه و پۆژانه ی که له و جهنگه دا دوا که وتبوون
له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ، به بی به هانه ی شه رعی قسه بکه ن. که (که عبی کوپی مالک و،
مه راره ی کوپی ره بیع و، هیلالی کوپی ئومه یه ﷺ) بوون: ئینجا (که عبی کوپی
مالک ﷺ) بۆ خۆی ئه و به سه ر هاته مان بۆ ده گێر نه وه: ده لی به راست ی
گوپانکار یه کی تهواو بوو بۆ ئیمه: خه لک هه موو خۆیان لیده شار دینه وه، ته نانه ت
ئه و خا ک و زه ویه ش له به ر چاوم گوپا بوو. هیچ شتی کم نه ده هاته به ر چاوم، دلی
پنخۆش بکه م و بیناسم (۵۰) په نجا پۆژ به و شیوه یه مای نه وه. ته نانه ت بۆ مان
نه بوو برۆینه لای هاو سه ره کانیشمان. هاو پرێکانم له و ماوه یه دا له مال مانه وه و
نه ده هاته نه دمه وه و به رده وام هه ر ده گریان: به لام من نه م ده توانی له مال دا بینیشم،
ده پویشتم و ده گه رام و، ده چومه ناو خه لک و له بازا ر ده سوپا مه وه و، ده پویشتمه
مزگه و ت نویژم ده کرد: به لام هیچ که سی ک قسه ی له گه لدا نه ده کردم و هکو که رولا ل

پوخته بېځه له بېمه راته ځړنگه کاني پيغمبر (ﷺ) قېماته من حياء رسول (ﷺ)

دهاتم و دهجوم: تهنانت له کوږو دانيشتنه کاني پيغمبريش (ﷺ) ناماده دهووم و
سهلاميشم ليده کړد: بو خوم له گوماندا بووم ده مگوت دهبي پيغمبر (ﷺ) ليوه کاني
جولاندې بو وهلام دانه وهی سهلامه کم؟ وه له نويژه کانددا له نزیکي
پيغمبره وه (ﷺ) نويژم دا ده به ستو به دزی و خيسه ی چاوم له پيغمبرم (ﷺ)
دهرواني ده مگوت دهبي پيغمبر (ﷺ) سه یرم بکات؟ کاتي پيغمبر له مني
دهرواني منيش سه یرم ده کړد نه ویش خيرا چاوه کاني ليده سوپاندم: نه وکاره
واي له خه لکانيش کړدبو که هه موويان ليم لالوت بوون و فهراموشيان کړدم. پوژيک
پوښتمه باخچه ی نه بو قه تاده که کوږی مامم بوو به بي نه اندازه زورمان يه کتر
خوشده ويست: له سهر ديواړی باخچه که سهرکه وتم و پوښتمه ناوباخه که بولای
باوکی قه تاده چووم سه لامم ليی کړد، سويند به خدا وهلامی سه لامه که ی
نهدامه وه منيش گوت: نه بوقه تا ده سويندت ددهم به خدا فيری خوشه ويستی خوا
و پيغمبري (ﷺ) خودام ناکه ی؟ نه بوو قه تاده (ﷺ) بيدهنگ بوو: دووباره به خدا
سويندم دايه وه هر بيدهنگ بوو، سيبارهم کړده وه هر بيدهنگ بوو، له دواييدا
گوتی: خداو پيغمبر (ﷺ) دهرانن. ئينجا هر خداو پيغمبر (ﷺ) دهرانن چنده
بيتاقهت بووم و چاوه کانم ناويان ليده هاتو، تنها گيانم دهرنه دهچوو، به دل
سارديه که وه بهر وه لای ديوار و شوره ی باخچه که پوښتمو، به سهر ديواره که
که وتم و پوښتمه وه خوارو گه پامه وه بومال له دواي تيپه ربوونی (۵۰) په نجا شه
بهو جوړه: پوژيکيان له لای به يانی له سهر سهربانی مالمان يادی خداو نويژم
ده کړد که به راستی له و غه مو په ژارانده بووم دلته نگ و بيتارام بووم و نه و خاک و
زه ويه م له لا به يه که هاتبووه. له و کاته دا گويم له هاواری دهنگيک بوو له دووره
دهات، يان دهنگه که له سهر کيوی (سهر) وه دهات و به هه موو دهنگيه وه
دهيگوت نه ی (که عبي کوږی مالک) (ﷺ) مزگيني بيت منيش که گويم پراگرت و
دلنيا بووم له خوشيان کړنوشي سوپاس گوزاريم بر دبو خدا چونکه زانيم که
خوړی پووناکيم ليده رکه وت: پيغمبر (ﷺ) له نويژي به يانيدا موسلمانانی ناگادار
کړده وه که خدا نايه تی قبول کړدنې ته وبه ی له و سي که سه وهر گرتووه خه لکان

پوختەبەمەلە لە بەسەر هاتە ئەرگەمەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەسائە من حیاة رمول (ﷺ)

کۆمەل کۆمەل دەهاتنە لام و مزگینیان پێدەدام لەپیشی هەموویانەوه مزگینیان بەمن پادەگەیاندا یەكەمین کەسێك بەسواری و لاغەكەى بەغار دەهات مزگینی پێدەدام هەر یەكە هەولێ دەدا زووتر بگاتەلام، بەلام ئەوێ کە لەسەر کێوێكە بەهاواری دەنگی هەوالەكەى زووتر پێدام چونکە دەنگ زووتر دەگات هەر کە گەیشتە لام تەنھا بەرگەكەم هەبوو خێرا دام ناو، پێشكەشم کرد سویند بەخودا لەو کاتەدا هەر شتێك هەبایە دەمکرده دیاری و مزگینی .لەدواییدا پۆشاکێکم لەبەرکردوو، بەرەولای پێغەمبەر (ﷺ) پۆیشتم هەرخودا دەزانێ ئەوکاتە چى خوشی و شادیەکم لەدلدا دەگەرا. خەلك كۆمەل، كۆمەل پێشوازیان لێدەکردم و پیروزی بایی وەرگرتنی تۆبەكەیان پێدەگەیاندم کە گەیشتمە مزگەوت سەیرم کرد پێغەمبەر (ﷺ) دانیشتبوو كۆمەلێك خەلكی بەدەورەوه بوو، لەناو هەموو یاندا بەتەنھا (تەلحەى كوبرى عبدالله ﷺ) هەستاو بەغار بۆ لام هات و باوەشى پێدا كردم، پیروزیایی لێكردم. بەپراستی هەرگیز ئەو هەلوێستەى تەلحەم لەیاد ناچیتەوه. کە لە پێغەمبەر (ﷺ) نزیكبوومەوه و سەلام لێكرد پوخساری پێغەمبەر (ﷺ) لەخۆشیان وەك و پۆژ دەدرەوشایە وە فەرمووی: ئەى كەعب مزگینیت لێبێت بۆ باشتەین پۆژى ژیانەت لە كاتى لەدايك بوونتەوه .منیش گوتم :ئەى پێغەمبەرى (ﷺ) خودا ئەو وەرگرتنی تۆبەيەم لەلای تۆوێه ، یان لە لای خوداوێه؟ پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی لە لای خوداوێه ئینجا بە پوویەكى گەشاووه ئەو ئایەتەى خویندەوه {وَعَلَى الْاَلْنَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا اَنْ لَا مَلْجَاَ مِنْ اَللّٰهِ اِلَّا اِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوْا اِنَّ اَللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ} التوبة/ ۱۱۸ واتە:خودای بە سۆزو بەزەیی تۆبەو پەشیمانی ئەو سێ كەسەى كە لە جەنگی تەبوك دواكەوتبوون قبول كرد لەدواى ئەوێ كە هەموو دونیایان لێها تەبوه یەك و لە بوونی خۆشیان بێزاربوون و بەتەواوی دُنیا بوون كە هیچ پێگا و چارەيەك نیه تەنھا و تەنھا خودای پەرەردگار نەبێت تەوێه لێومر گرتن هەتا تەوێه بكەن بەپراستی خودا میهرەبان و تۆبە وەرگرە بۆ ئەوانەى كە تەوێه دەكەن.

پوختە بەدەلە لە بەدەر ماته ئۆرنگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حیاة رسول (ﷺ)

(کەعب) دەفەرموی: کاتێ لەلای پێغەمبەر (ﷺ) دانیشتم گوتم: ئەو پێغەمبەری (ﷺ) خودا لە پاداشتی وەرگرتنی تەو بە کەم هەرجی مال و سەر و تەم هەیه ئەوا کردمە خێرو سەدەقە لە پێناوی خودادا. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەو کەعب هیندیک لە مالت بەیئەو بۆخۆت باشترە. کەعبیش (ﷺ) فەرمووی: ئەو پێغەمبەری (ﷺ) خودا ئەو بەشە کە لە خەیبەر بەدەستم گەیشتوو بۆ خۆمی هەلەدەگرم. خودا لێی خوش بێت هەموو جووڕە دوژمنایەتیەکی بەرامبەرمان کردوو.

خوایە سەر هەر دوژمنایەتیە ک بەران بەرم دەیکات، لێی خوشبیت

غفر الله له کل عداوة عادانيها

دەگێر نەو ئەبوسفیانێ کۆپی حارس (ﷺ) کۆپی مامی پێغەمبەر و برای شیرێ کە حەلیمە سەعدیە شیرێ پێدا بوو: بە بچوکی پەيوەندی زۆرباشی لەگەڵ پێغەمبەر (ﷺ) هەبوو، بەلام کاتێ پەيامی پێغەمبەرایەتی (ﷺ) بۆ هات جووڕە دوژمنایەتیەکی لەگەڵ پێغەمبەر (ﷺ) دایە کرد کە هەرگیز هیچ کەسێک دوژمنایەتی بە جووڕە لەگەڵ نەکردوو. جێنێ و قسە ناشرینی بەخۆی و هاوڕێکانی دەگوت: ماوەی بیست ساڵ ئەو دوژمن کارییە بەردەوامبوو: وەبۆ هەر شەپۆ کوشتاریک بێباوەرانی قورەیش برۆشتبانا ئەبوسوفیان سەرقاflە بوو قەت دوانەدەکەوت، بەلام لەکو تایی تەمەنی خودای گەرە هیدایەت و رێنمونی کرد. کە پێغەمبەر (ﷺ) خۆینی بەخشی بوو، نەزری کردبوو: پۆژیک ئەبوسوفیان لەدیی (ئەبواء) کە لە نیوانی مەککە و مەدینەدا یە هاتە لای پێغەمبەر (ﷺ) گوتی: محمد بە جوژیک سەیری دەکردم وەک و بەچاو بمتەسینی وەها بوو، لەدای ماوەیە کە پەروی لێ سووڕاند، منیش هەستام و پۆیشتەم بەرامبەری، دووبارە پێغەمبەر (ﷺ) پەروی لێوەرگێرام، بەو جووڕە چەند جارێک محمد پەروی لێوەرگێرام و منیش دەچومەو بەرامبەری: کاتێ موسلمانان هەستیان پێکرد کە پێغەمبەر (ﷺ) نایەوی دەموچاو و پووختساری بدینی، ئەوانیش هەموویان

پوخته بدم له به سمرهاته خورگه کانی پیغمبر (ﷺ) ههاته من حهاله رسول (ﷺ)

پوویان لی وهگرپامو، کهسیان نهیان دهووست چاویان پیم بکهوی. ئینجا له دوای ئهوه منیش پووم بۆلای ههزهرتی عومهر (ﷺ) دهسوراندو تهماشای ئهوم دهکرد، کابرایهکی نهنساری هاته نزیکمهوه و پای کیشام و گوتی: ئهی دووژمنی خودا دووژمنکاری تو بو پیغه مبهری (ﷺ) خودا زۆری خایاندوه، جیهانت لی پرکردووه، ئیستاش وازناهیینی؟ منیش له دوای ئهوه لهوی ههستامو، پۆیشتم بۆلای عهباسی مامو، گوتم: ئهی مامه من هیواو ئومیدم بوو، که موسلمان دهبوو پیغه مبهریش (ﷺ) زۆرخوشحال دهبیئت به موسلمان بوونی من: یهکه م: له بهر ئهوهی که خزمایه تیمان هیه. دووهمیش: ئهمن خاوهنی پلهو پایهی بهرزی و شکۆمه ندیم: به لام، وهکو سهیر دهکه م به پیچهوانهی ئهوهیه؟ بۆیه ئهی مامه تو برۆ بۆلایو، لهو بارهوه قسهی له گه لدا بکهو، قه ناعهت و رازیبه که؟ مامه عهباسیشم گوتی: به خودا هه رگیز من لهو بارهوه له گه ل پیغه مبهردا (ﷺ) ووت و وێژناکه م: به تایبه تی لهوکاتهوه که پووی لیوهر دهگیرای: چونکه به خودامان شهرم له پیغه مبهر (ﷺ) دهکه م، لینی دهترسیم! ئینجا گوتم: ئهی مامه چارهیه که م بکهو، به کیم ده سپیری که یفی خۆته؟ گوتی: به خوامن هیچ رینگه چارهیه که نازانم. له دوای ئهوه پۆیشتمه لای ههزهرتی عه لیو، (ﷺ) قسه م له گه لدا کردو ئه ویش ههروهکو مام وهلامی دامه وه. ئه بو یوسف دهگیریته وه و ده لی: ئه بو سوفیان گوتی: پۆیشتمه به رده رگای پیغه مبهر دانیشتم، هه تا پیغه مبهر (ﷺ) هه ستا و پۆیشت بۆ (جوحفه) و پیغه مبهر (ﷺ) هیچ گوته یه کی له گه لدا نه کرد ته نانه ت هاوپییه که شی قسه ی نه کرد منیش به دوایاندا پۆیشتمه وه سه ر رینگا که ی داده نیشتم، جه عفه ری کوپیشم له گه لدا راوه ستا بوو: له هه ر شوینی که چاویان به من ده که وت پوویان لیوهر ده گیرام منیش له گه لیان ده رچوم و ناماده ی پرگار بوونی مه که که بووم، له گه ل ئه و کۆمه له سوارانه ی که له گه لیدا ده پۆیشتن هه تا گه یشتینه (ئه به ته ح) پۆیشتمه پێشه وه تا نزیک ی گومبه زه که ی بوومه وه، پیغه مبهر (ﷺ) به جوړیک ته ماشای کردم که جیاواز بوو له ته ماشا کردنه کانی پێشو: زۆر ئاوا ته خواز بووم زه رده یه کی به ره و پووم بکات. له و جینگه یه ئافره تانی

پوختەدەندە لە بەمەر ماتە گُرنگەخانە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

هۆزۆنەوێی عبدالمتلب پۆیشتەلای و، هاوسەرەکی منیشیان لەگەڵدا بوو. ئەو کاتە بەلامەوێ زۆر نەرمونیان بوو. لەدوا ییدا پۆیشت بۆمژگەوت منیش هەر بەدوایانەوێ بووم و، لێیان جیاواز نەدەبومەوێ بەهیچ جوړێک. هەتا پێغەمبەر (ﷺ) پۆیشتە (هەواژن) جەنگی (حونین) پێغەمبەر (ﷺ) لەسەر و لاغەکی کەناوی (شەهبا) بوو خۆی راگرتبوو شمشیری لەکالان هیئابووێ دەر ئەمنیش پۆیشتەم و لاغەکەم لەگەڵ ئەودا جووت کردو، شیرم بەدەستەوێبوو سویند بەخودا ئەو کاتە حەزم دەکرد لە شوینی پێغەمبەر (ﷺ) بمردبماوە، ئەو هیچی لێ بەسەر نەیات. پێغەمبەر (ﷺ) هەر سەیری دەکردم و هیچ قەسە نەدەکرد، عەباس لایەکی جەلەوی و لاغەکی پێغەمبەر (ﷺ) گرتو، منیش لایەکی گرت. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەو عەباس ئەوێ کێیە؟ عەباس (ﷺ) گوتی: ئەوێ براتە و کۆرەمامتە (ئەوێ سوفیانی کۆری حارس) لێی ببورەو، بێبەخشە ئەو پێغەمبەر (ﷺ) خودا! پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەوێمان لێی بوردم خودا لێی خوشبێت لەسەر ئەو هەموو دووژمنایەتیەکی بەرامبەرمانی کردووە. هەر بەسواریەکیەوێ قەدەمینکی بۆ پێشەوێ داو پووی لەمن کردو، گوتی: ئەوێ برام بەگیانم. ئەوێندە گوت و هێرشێ دووژمن و تێکڕانی بەرامبەری دەستی پێکرد. بەراستی کەچاوێم بەو هێرشە کەوت زۆر لە پێغەمبەر (ﷺ) دەترسام لەو هەموو شیر و تیرانە ناپراستە دەکرا. بۆیە بەهەرچۆاردەوێ پێغەمبەر (ﷺ) دا دەسوورامەوێ بۆ ئەوێ هیچ شتێک بەرپێغەمبەر (ﷺ) نەکەوێ و هەرچی ناپراستە ئەوێ دەکری بەمن بکەوێ، بەتەواوی چاوێم بپێبوو پێغەمبەر (ﷺ): ئەوێش هاواری لێکردم و فەرمووی: بپۆ پێش و، لەگەڵ ئەو گەل و هۆزە جەنگە. منیش پەلامارم دان و لە شوینی دامەزراوی خۆیانم دەپێراندن و پێغەمبەر (ﷺ) لەگەڵم دەهاتە پێش هەتا لەهەر چوار لای دەدرمان پێراندن و، توانای خۆراگرتنیان نەبوو هەتا بە ئەندازەکی یەك فەرسەخ دوورمان خستەوێ پەرتەواژەمان پێکردن لەهەموو لایەک. دوایی ناگام لێبوو پێغەمبەر (ﷺ) مشتێ خۆلی هەلگرتەوێ بەرەوپووی بپاوەرانی هەڵداو فەرمووی: چاوەکان کوێر نابینان. دوایی گوتی: سویند بەخودای کەعبە و دۆپان و تێکشکان هەر خۆیان نەگرتەوێ.

خودای بە بەزەیی لە کفل خوش بوو

إن الله غفر للكفل

لە (عبداللە ی کورێ عومەر ﷺ) هەو دەگیرنەو دەفەرموی: گویم لە پێنەمبەر ﷺ بوو دەیفەرموو: کابرایەك بەناوی کفل لەناو هۆزی بەنی ئیسرائیلیاندا بوو هەرگیز دوور کەوتنەو و خۆپاریزی لەگەڵ نەدەکرد ، بەردەوام خەریکی تاوان بوو. جاریکیان ئافەرەتێك هاتە لای و داوای پارە ی لێکرد ئەویش نەیدایە : لەدواییدا بە (٦٠) شەست دینار پازی کرد کە داوینپێسی لەگەڵدا بکات. لەوکاتە ی کە هەر دووکیان ئامادەباشی خۆیان کردو و باوەشیان بەیەکا کرد . ئافەرەتە کە پراچەنی و، بە ناگا هاتەو و ترسی لێنیش و، دەستی کرد بەگریان: کفل بە ئافەرەتە کە ی گوت باشە هۆی چیە دەگری! خۆمن و تۆ بەخۆشەوێستی یەکتەری ئەوکارە ئەنجام دەدەین و، هیچمان تۆبزیمان لەیەکتەر نەکردوو؟ ئافەرەتە کە گوتی: بەئێ راستە بەرەزەمانەندی هەردوو ک لامانە بەلام، هەتا ئێستا هەرگیز من کاری وانا شیرینم نەکردوو . ئێستاش لەبەر پێوێستی و کاری ناچاری و، برسێایەتی وای لێکردم کە لەبەر پارە کە و پێوێستیم پازیبم، کیفیل بەردەوام لەخۆش پابواردنی کاری خەرپ کاری هۆشی هاتەو و بەزە ییوسۆزی جولاو گوتی: ئافەرەتێکی پاکداوین کە هەگیز کاری واتنەکردبێ و، پێوێستی ناچاری کردبیت :منیش وێژانی خۆم ئازار نادەم : دوورکەوتەو و گوتی :هەستە بڕۆ و باپارە کەش بۆ خۆت بیت و، گەردەنت ئازاک بیت . سویند بە خوداش لەسەردەستی تۆمنیش تۆبەبیت لەکاری خەرپە و ناپەرەوا، هەرگیز جاریکی تر نا فەرمانی خوداوکاری ناپەرەوانە کەم. ئەو پیاو لەتاوان پۆچوو لەدوای ئەوشەو و کەدانی پەشیمان بوونەو وای خۆی داھێنا و جاریکی تر کاری واندات هەر ئەو شەو بەچەند ساتێک لەگەرانیو وای بۆلای خودا گیانی دەرچوو! بۆ بەیانی لەسەر دەرگای ماله کەیان نوسرابوو . بەراستی خودای گەرە بەهۆی ترسانی لەخودا و دوور کەوتنەو وای لەو ئافەرەتەو، گەرانیو وای بۆلای خودا: خودای بەبەزەیی لێی خوش بوو عەفوی کرد.

په ایمانت پیډه دم بونه وهی لیم خوش بی أبايعك على أن تغفري

ځیرنه وه جارېك كابرېكه به (عمرې كورې عاصﷺ) ی گوت: كه تۆ نه وهنده ژيرو هوشيارې بوجې وا زور به درهنگه وه موسلمان بوو؟ له وه لام دا گوتې: ئيمه له گهل گهل و هوزېك ده ژباين كه نه وان گه وه و پيشه وامانن: هيو و ناواتيان نه وهنده زور بوو له گهل كيڼه كاندا به رزو هاوسهنگ بوون، كه پیغمبر ﷺ په يامې پينگه يشت نه وان درېدونگو و نارازې بوون و، باوه پريان پيننه هينا، ئيمه ش به شوينې نه وان كه وتين و باوه پريان نه هينا . كاتې نه وان يش پوښتن و كارو بارې ولات هاته ده ستې ئيمه، بيرمان كرده وه كه حق و راستې به ده ستې نه وان وه يه و ئيمه هله ين: ئيسلام كه وته دل وه و كه پيوست بوو هر له زووه وه باوه پريان بگردبايه و، هه ول و ته قه لای ته واومان له گهل پیغمبر ﷺ دا كړدبايه، كه به راستې نه ومان به هله و سستيه كي ته واو زانې: له و باره وه گه نجیكي شارها له ناينيان بولا ناردم، كه هه رچې سه رنچ و تېروانينېكم له و باره وه هېيت منيش له و باره وه بريارې ته واومدا كه باوه ده هينم نه وهی كه له باره ی زیندو و بوونه وهی دوا پوژ باسې ده كن كه هه موو چا كه كاران به حق و پاداشتي خويان ده كن و، تاوانباران يش سزاو نازارې تاوانه كانيان ده چيژن راست و ته واوه . به پیچه وانه شه وه، پیچه وانه ی ياسای نه م جيهان و گهردوونه يه . بويه ليړه به دواوه هيچ ده رفهت و مه به ستېك بؤ كړدنې چاوه پروانې چا كه و، دور له ساخته و نارواييدا چاوه پروان ناكړيت ئينجا، عمر له دواي نه وه له مال هاته دهر و بهره و مالي پیغمبر ﷺ پښاي گرتنه بهر بؤ موسلمان بوونې: له پښاي توشي خالیدی كورې وه ليدو، عوسمانی كورې ته لحه ی سه رپه رشكارو خزمهت كاری مالی خودا له هوزې عبدالدار بوو: عمر به خالیدی گوت هاباوكې سوله يمان له و كاته دا بؤ كوی دېړوی ؟ خالید گوتې: سویند به خودا، شنه باي فينكي شه مال هه ليكردو و. نه و پياوې كه دواي پیغمبريه تي ﷺ دهكات به راستې پیغمبري ﷺ خودايه ؟! هه تاكه ی ئيمه دووژمنكاري و بهر هه نستی بكه ين؟ به خودا دېړوم موسلمان ده بم؟

پوختەبەخەنە لە بەمەرماتە گەرمەتەنە پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

عەمریش گوتی: دەبەخودا منیش ھەر بۆیە لەمال ھاتوومە دەرپرۆم موسڵمان بێم! کاتی گەشتینە لای پێغمەبەر (ﷺ) سەیریکی کردین و بە ھاوڕێکانی فەرموو: بەراستی ئێوە مەککەتان بەنرخترینی پارچەی دڵ و جگەرتان ئاوەدان کردووە، ئینجا عەمر فەرمووی: خالید پوشتە پێشەوہ و موسڵمان بوو پەیمانی راستی لەگەڵ پێغمەبەر (ﷺ) داوەست. لەدوای ئەویش من چومە پێشەوہ و گوتم: ئەو پێغمەبەری (ﷺ) خودا بە مەرجێک پەیمانی موسڵمان بوونت لەگەڵ دەبەستم کە داوای لیخۆش بوونی ھەموو تاوانەکانم بۆ بکەي؟ پێغمەبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەو عەمر تۆ موسڵمان بە تەنھا بە موسڵمان بوونەکت ھەموو گوناھ و تاوانەکانت ڕەش دەبنەوہ، کۆچ کردنیش ھەموو گوناھ و تاوانی پیشوی خۆت لادەبات. لەدوای باوەرھێنانی عەمر، پێغمەبەر (ﷺ) لەبەر زیرەکی و دانایی عەمری زۆر لە خۆی نزیکدەکردوہ و، زۆر ڕیزی بۆ دادەناو جار بەجاریش دیکردە نوێنەر، بریکاری خۆی: تەنانت لەشکان و پوختانی بتی گەورە (سواع) کە خودای ھیندیک لە ھەوی ھۆزی ھوزەیل بوو. خوداش لە قورئاندا باسی دەکات. سەرپەرشتیار و خزمەتکاری ئەو (سواع) زۆر عەمری ترساند و گوتی: ئەو کارەکی کەتۆ ئەنجامی دەدەي عەمر، ئەو زۆر ترساناکە و، ئەنجامی باشی نابێت: دوای ئەوہ عەمر بە خزمەتکارەکی گوت: دەبێ بۆ خۆت و بەدەستی خۆت ئەو (بت) بەشکیانی و بپروخیانی، چونکە ئەو کارەکی تۆ کاریکی بێسودو بایەخە. لە دوای شکان و تیکدانێ ئەوبتە: کە ھیچ پووداوێک پووی نەدا، عەمر (ﷺ) بەسەرپەرشتیارەکی گوت: ئیستا ھەست بەچی دەکەي؟ ئەویش گوتی: بەخودا ئیستا ھەست بەخۆشی و ئاسودەیی دلم دەکەم: سەری نەوازشی بۆخودا نەوی کردو بە تەواوی ڕەزاوونی دلی گوتی: باوەرم ھینابە پەرەردگارو، خواھەنی ئەو بوونەوہرە.

بۆ ئەدانیشتوانی دۆزەخ نیت

لست من أهل النار

دەگێڕنەو: (ئەنەسی کوپی مالیک) ﷺ پێش خزمەتی مالی پێغەمبەری ﷺ خودا بوو دەفەرموی: جاریکیان پێغەمبەر ﷺ ویستی بپرواتە دیدەنی (سابتی کوپی قەیس ﷺ) نەریت و ڕەوشتی پێغەمبەری ﷺ خودا وابوو کەسێک پلە و پایە و نمرە ی باشی لە لای خودا نەبواوە، لە لای جەماوەریش نرخ و بەهایەکی باش و خوشەویستی و دڵسۆزی لە ناویاندا نەبایە نەدەپۆیشتە لای، بۆ ئەو مەبەستە پرسیری کردوو فەرمووی: کێ هەیە؟ خەبەر و هەوالی سابتم پێدەگەیەنیت؟ ھاوڕێیەکی پێغەمبەر ﷺ گوتی: من پێت ڕادەگەیەنم ئەو پێغەمبەری ﷺ خودا: ھاوڕێی پێغەمبەر ﷺ پۆیشتە مالی سابیت کابرا سەیری کرد (سابت) لە مالهۆو زۆر بە مەلۆل و غەمباری دانیشتوو و سەری نەویکردوو: کابرا گوتی: ئەو چیە سابت بەو جۆرە بە ماتی دانیشتووی؟ لە وەلامدا گوتی: بڕام بەراستی هەرچی چاکە و باشی هەمە هەموویم بەباداوە و پوچ بۆتەو چونکە دەنگم بەسەر دەنگی پێغەمبەردا ﷺ بەرزکردۆتەو، بەهێز ھاوارم کردوو: بەو بۆنەییوە دەرگای بەهەشتەم لێداخراوەو دەرۆمە دۆزەخەو. ئینجا چۆن شیننەگێڕم و غەمبار نەبم!! لەدوای ئەو کابرا پۆیشتەو بۆ لای پێغەمبەر ﷺ هەوالەکە ی پێراگەیاندا: پێغەمبەر ﷺ بە کابرای ڕاگەیانداوەو فەرمووی: هەر ئێستا بڕۆو بۆ لای سابیت پێی بلی مەترسی! ئەو سابیت تۆ لە دانیشتوانی بەهەشتی کابرا بە ڕاکردن پۆیشتەو لای سابیت و پێی گوت ئەو سابیت خوشی و مزگینی بیت پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: تۆ لەبەشی ئاگر نیت.

لە سۆزو بەزەیی خودایی هیوا مەبن

لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ

لە دوا کۆتایی هاتنی جەنگی (ئوحد) و شەهید کردنی (حمزە ی کوپی عبدالمطلب ﷺ) بە دەستی وەحشی و بەهۆی هاندانی (ئومەییە ی کوپی خەلف) پێغەمبەر ﷺ بە کۆژانی حەمزە زۆری ئارامو ناپەرەحت بوو. فەرمانی دەرکرد هەر کەسی بتوانی

پوختە بەدەخدا لە بەمەڕماتە ئۆرگەمخانی، پێغمەبەر (ﷺ) ھەماتە من ھایە (رمول: ۲۵)

وہ حشی بکوڑی خوینە کە ی بە ھەدەر دەروات: وہ حشی لە ترسی کوشتنەوہ ی ھەلات و بو ی دەرچو پویششت بو (قەفار) کە جینگە یە کە، لەدوای تێپەر بوونی ماوہ یەکی زۆر بە سەر ئەو پوداوە: پوژیک لە پوژان وہ حشی بیری کردوہ کە ژیا نی بیباوہ ی ژیا نیکی بە دەبەختی و بیما یە یە ویستی باوہ پ بھینی و بگەریتەوہ بو یای خودا و موسلمان ببی: بو ئەو مەبەستە بیری کردوہ و لیی بوو بە ماخولان کە چۆن بپوا و موسلمان ببی چونکە گەورەترین و خوشەویست ترین کەسی پیغەمبەری ﷺ شەھید کردوہ: بۆیە لە پیشەوہ نامە یەکی بو پیغەمبەر ﷺ نوسی و گوتی: ئە ی محمد من دەمەوی موسلمان بېم، بەلام ئەو ئایەتە پینگەم پینادا کە دەفەر موی:

(وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضْعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلَدُ فِيهِ مَهْمَانًا)

الفرقان/ ۶۸-۶۹ واتە: ئەوانە ی کە ھیچ کەسیکی تر بیجگە لە خودا ناپەرستن و کەسی تر بەخودا نازانن، وە دەست درێژی تاوانی کوشتن بو ھیچ کەسیک درێژ ناکەن کە خودا بەناپەرە ی دانابی تەنھا کە ماف و حەقی کوشتنی لەسەر بیت، وە بە ھیچ جوړیکیش دەستدرێژی و نزیککەوتنەوہ ی کاری نامەردانە و تاوان باری ناکەن، ئەوانە بەبەندە ی خودا دەناسرین و ناسراون، بەلام ھەر کەسی ئەو تاوانانە ئەنجام بدات ئەو بەپراستی ئەوانە توشی پرسیوایی و سزاو نازاری ناخۆش دەبن..

منیش سەیردە کەم ئینسانیکی ھاو بەش پەیدا کەرو، بکوژو، داوینپیسیم کردوہ: بۆیە جینگای تۆبە بۆمن نییە. ئینجا لەدوای ئەو خودای بەبەزەیی بو پڕیزلینان لەئادەمیزادەکان ھەرچەندە گوناھ بارو شەرمەزاربن ئەگەر بیانەوێت بگەرینەوہ بۆلای خودای خوێان خودا پڕیزیان لێدەگری و نا ئومیدیان ناکات بۆیە ئەوانایەتە ی ناردە خواروہ کە دەفەر موی: (إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) الفرقان/ ۷۰ واتە: تەنھا ئەوانە ی تۆبە و پەشیمان دەبنەوہ لەو کردارە ناپەسندانە و باوہ ی تەواو بەخودا بھینیت و ئینجا کرداری

پوختەبەخە: له بەمەرماتە گەرنگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەتاتە من حیاة رسول (ﷺ)

باش و چاکیش ئەنجام بدات دواى ئەوە خودای میهرەبان کردووە خەراپەکانیشیان بۆیە چاکە دەگێڕی چونکە خودا هەردەم لیخۆش بوو میهرەبانە.

لەدواى دابەزینی ئەو ئایەتە پێغەمبەری (ﷺ) خودا بۆ وەلامدانەوهی وەحشی ئەو ئایەتەى بۆ پەوانکردووە: کاتى وەحشى ئەو ئایەتەى خویندەووە قەناعەت و دنیایى ئەهات بۆیە دوبارە نامەیهکی تری نووسی و گوتى: ئەى محمد ئەو ئایەتە مەرجى تێدايە کە دەفەرموی بەمەرجیک تۆبە بکەى و باوەر بهێنى و کردارى چاکەش بە ئەنجام بگەیهنى. کە بەراستی ئەو مەرجیکى قورس و گرانه، من دەمەوی موسلمان بێم بەبى هیچ مەرجیک. ئینجا خودای گەرە ئایەتیکى تری بۆ دنیایى تۆبەکاران بەبى مەرج نارد کە دەیانەوی بگەرێنەووە بۆ لای خودا فەرمووی: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) النساء/ ۱۱۶ واتە: خودای بە دەسهلات هەرگیز لەو کەسانە نابووێ کە شەریک و هاوبەشى بۆ بڕیار دەدەن بەلام بۆ هەر کەسیکی تر کە ئارەزوێ لیبێت خوش دەبێت بێجگە لە هاوبەش بڕیار دەران.

پێغەمبەر (ﷺ) بۆ وەلامی دووهمی وەحشى ئەو ئایەتەى ناردووە: کاتى وەحشى ئەو ئایەتەى خویندەووە: دیسان نامەیهکی تری بۆ پێغەمبەر (ﷺ) نوسیوە گوتى: ئەى محمد ئەو ئایەتەش تاییبەتمەندى پێو دیارە کە دەفەرموی: میهرەبانى من تاییبەتە بۆ ئەوانەى کە بۆ خۆم حەزم لیبەتەى، بۆى هەیه من لەناو ئەو ئایەتە تاییبەتمەندیاندا نەبم. ئینجا خودای بە سۆزو بەزەیی بەرامبەر بەندەکانى ئایەتیکى تری ناردوو فەرمووی: (قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِينَ أُسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) الزمر/ ۲۴ واتە: خودا بە پێغەمبەرمان دەفەرمیت بەو خەلکانەى کە تاوانیان کردووە ئەگەر ئارەزو دەکەن بۆ لای خودا بگەرێنەووە لە سۆزو بەزەیی خودا مەئوس و نا ئومید مەبن چونکە خودا لە هەموو تاوانەکانتان خوش دەبێت کە پەشیمان ببەنەووە بەراستی خوداش لى خوش بەرو میهرەبانە.

پوخته به خدایه له به صدرااته گرانگه خانای پیغمبر (ﷺ) قهواته من حیاة (مول (ﷺ)

ئینجا له دواى ئه وهى كه پیغه مبهري (ﷺ) ئه وئايه تهى بۆ وه لامة نامه ی سیهه می وه حشی نویسه وه: وه حشی له دواى خویندنه وهى نامه كه خیرا هه ستاو پویشته بۆ لای پیغه مبهري موسلمان بوو: ئه وه حشی له دواى موسلمان بوونی له چه ندین جهنگو غه زادا له گه ل پیغه مبهري (ﷺ) به شداری کردوه: وه هر به دهستی وه حشی بوو كه موسه یله مه ی درۆزن له جهنگی هه لگه راوه كاندا كوژا. ئینجا وه حشی ده ی گوت: له کاتی نه زانی و بیباوه یم دا گه وره ترین ئاده میزادی باوه یدار كه حمزه ی کوپی عبد المتلیب (ﷺ) بوو کوشتم: وه له دواى هیدایهت و پوشه نی و موسلمان بونیشتا گه وره ترین و خهراپترین ئاده میزادی بیباوه ی کوشته.

سۆز و به زهیی خودا بۆ تۆبه کاران

رحمة الله بالتائبين

له (ئه بو سه عیدی خودرییه وه (ﷺ) ده گیرنه وه كه پیغه مبهري (ﷺ) خودا فهرموویه تی: له پیشینانی پیشی پیش ئیوه دا کابرایه ك (٩٩) نه وهت و نو كه سی کوشتبوو ویستی تۆبه بکات ئینجا بۆ داواى تۆبه که ی ویستی چه ند پرسیارى له زانا و دانایه ك بکات بۆ ئه وه مه به سه دهستی کردبه گه ران و پرسیارو به دوا دا چونى زۆر: کابرایه کی راهیب و خودا په رستیان بۆ ده ست نیشان کرد پرسیارى لی بکات : ئه ویش به ره و لای کابرای خودا په رست و راهیب پویشته و پینی گوت: من (٩٩) نه وهت و نو كه سم کوشتوو به لام ئیستا ده مه وى تۆبه بکه م ئایا په شیمان بونه وه م بۆ هیه و تۆبه م لیوه ر ده گیرى له دواى ئه وه مه وو کوشتارانه؟ راهیبه كه گوتی: نه خیر تو تۆبه ت لیوه ر ناگیرى چونكه تاوا نه کانت زۆره بۆیه کابرای پیاو کوژ پقی هه ستاو ئه وه کابرا راهیبه شی کوشته بووبه (١٠٠) سه د کوژراوی ته واو. ئینجا دووباره دهستی کرده وه به گه ران و پرسیار له زانا و دانایانی تر ئاده میزادیکی زانایان بۆ دیاری کرد پویشته بۆ لای و پرسیارى تۆبه و گه رانه وه ی لی کردكه (١٠٠) سه د كه سی کوشتوو ئایا بۆی هیه تۆبه بکات و، تۆبه ی لى وهر ده گیرى؟ ئه ویش فهرمووی: به لى ده توانی تۆبه بکهیت و هیچ كه سیك ناتوانی ریگه ی تۆبه ت لیبگیریت. به لام به مه رجیک له و شوینه ی كه تاوانت لى نه نجام داوه

پوخته به له بهمه هاته خرنكه گاهى پيغمبر (ﷺ) قىامت من حياة رسول (ﷺ)

مه مينه وه و بړو بۇ فلانه شوي نه كه كوم له خه لكىكى موسلمان و خودا په رستى لىيه له گه ل نه واند ا خودا په رستى بكه و مه گه پيوه بۇ ئيره جىگه تى تاوان كړدنه كه ت. كابر ا به دلىكى پاكه وه ملي رىگه تى نه و شوي نه تى گرت كه بوى ديارى كرابوو: به لام مردن پيشى پيگرت و مو له تى پي نه دا بگاته نه و شوي نه و له نيوه تى رىگادا گيانى دمرچوو. ئينجا له نيوانى فرشته تى ميه ربانى و ، فرشته تى لىپرسراوى شه ر بوو به كيشه ، كه ناي ا نه و كابرايه له بهر نه وه تى نه گه يش توته جىگه تى ديارى كراو توبه تى ليوه رگراوه يان نا؟ فرشته تى ميه ربانى ده تى فرموو: توبه تى ليوه رگراوه چونكه به نيه تىكى پاكه وه توبه تى كړدوه: فرشته تى لىپرسراوى سزاو تاوانيش ده تى فرموو: توبه تى كړدوه به لام له بهر نه وه تى هيچ چا كه يه كى نه كړدوه و سوجه يه كى بۇ خودا نه بړدوه توبه تى ليوه رنه گراوه. بويه بۇ ناو بړى كړدى نه و دوانه فرشته تى سيهم به رهنكو و پوخسارى ناده مى هات بۇ چاره سه رى كيشه تى نه و دوانه و فرموو: وهرن ئيوه همر دووكتان پيوانه تى نيوانى نه و دوو شوي نه بكن كه له كوئى هاتووه و بۇكوئى ده چى، بزائن نيوانى كامه يان نزىكتره به همرلايه ك نزىك تر بوو نه وه قسه تى نه وراست و ته واوه، له دواى پيوانه تى به فرمانى خودا رىنگاى چونى بهر و خودا په رسته كان به نه ندازه تى بستى كنريك تر بۇ له رىنگاى لىي هاتبوو. خودا لىي خو ش بوو عه فوى كړد له كاتيدا كه سوجه و كړنو شىكى بۇ خودا نه بړدبوو .

داد گه رى

العدالة

(إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ٤٠ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا) النساء/ ٥٨ . واته: به راستى خودا تى به ده سه لات فرمانمان پي نه دات كه مالى سپارده بده ينه وه به ده ستى خاوه نى پيشويان، وه نه گهر كرانه دادوهر له نيوانى خه لكيدا نه وه زورباش به دادوهر يانه

پوختەيەك: له بەمەرماتە كۆرنگەمانى، پێغمەرم (ﷺ) قىيامەتە من حىاة رەمول (ﷺ)

فەرمان پەوايى بکەن چونکە بەپراستى خوداى بەدەسەلات زۆر بە پێك و پێكى
فەرمانتان پێدەدات، وە بەپراستى خوداش هەردەم بيسەرو بينايە.

ئىسلام بانگەوازيكى چاكساز و شياوہ بۆ پەرورەدە و فيرەبونى تاك بۆ بەهيزى
نرخاندنى، ببیتە ھۆى پرنیشاندانى بۆ پێگەى چاكە، وە ببیتە ھۆى ھاندانى
ئىنسان بۆ ئەوەى دادگەربیت لەگەڵ پەرورەدگاریدا، وە بە پوھىكى دادگەرە
لەگەڵ گيان و ھەست و ھۆشى، تەواوى ئادەمیزادەكان و كۆمەلگادا دادگەرە
پەفتار بكات وەلەسەر بنەمايەكى دادگەرەيانە خۆى دابمەزرىنى بۆ ئەوەى ببیتە
مايەى پازى و قايلەبونى خودا لى و ھەم قايل بونى كۆمەلانى ئادەمیزادەكانىش
بۆ ئەوەى لەژيانى دونياو دواپۆژ سەر بەرزو بەختەومر بىت. وە خوداى گەرە

فەرمانمان پێدەدات بەدادگەرى و دەفەرموى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

لِللَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا ۚ اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ

لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ} المائدة/ ۸ واتە: ئەى ئەوانەى

باوەرتان ھىناوہ لەبەر پەزابوونى خودا زۆر بەباش و پراستى بە كارى شاھىدى
دادپەرورەرانە ھەستن وە بەھىچ جورىك پقو و دوژمنايەتى و ناخوشىتان واتان
لینەكات كە دادپەرورەرانە نەجولینەوہ. دادپەرورەربن بەپراستى داد پەرورەرى نزىكە
لە تەقواو خۇپارىزى، وە تەقواو خۇپارىزىن چونكە بەپراستى خودا ئاگادارە بە
ھەموو كردەوہیەكى كە ئیوہ دەيكەن. وە لە ئایەتىكى تردا دەفەرموى {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ

بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُم

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} النحل/ ۹۰ واتە: بەپراستى خودا ھەر دەم فەرمان دەكات بە چاكى و

دادپەرورەرانە، وە فەرمان بە بەخشندەيى و یارمەتى بۆ خزم و دوستان دەكات و
بەرگرى لە خەراپە و تاوان و داوینپىسى و دەستدرىژى و گوناھ دەكات، وە ئامۆزگارىمان
دەكات بۆ ئەوەى تەواو بىر بکەینەوہ لە کردارى باشە و خۇپاراستن لە خەراپە.

پوخته بماند له بهر مراماته څرنگه گانې پیغمبر (ﷺ) هېماته من حیاة رمول (ﷺ)

چونیه تی دادگه ری ئاده میزاد له گهل پهره وردگاریدا ده بیټ باوه پړکی راست و
تهوای هه بیټ له خوداترسان و، خو پاریزی له بهرامبر هه موو هه لسوکه وت و
گوفتارو کرداره گانې و، به سر هات و گوران کاریه گانې هه بیټ. وه ئاماده
باشی وهه ست به لیپرسراوی تهوای بهرامبر هه موو ئه و ټهرك و اجباتانه ی
كه خودا دایناوه هه بیټ. وهك و عیبادت و خوداپه رستی و، کرین و فروشتن و
بازرگانی و، په وشت و هه لسوکه وتی پاک و جوان و، دور كه وتنه وه له هه موو ئه و
کارانه ی كه نه می لیكراوه و به خه راپه و تاوان و شه پرنگیزی سهر ده کریت، وه
به پیچه وانه شه وه هه موو کات سوپاس گوزار و شوکرانه بژیړی زوری ده سته که وت و
نیعه ته گانې خودا بیټ ، وه زور به وردی هه ولټدات دادگه ری له گوفتارو کردارو
هه لسوکه وتیدا به کاری بهینی، وه هیچ گومانی تیدانیه كه داد گه ری وله خودا
ترسان ئینسان والیده کات كه به ته نها له ده سلات و توانای خودا بترسی و هیچی
تر، ئه و کاته ی دادگه ری ده بیټه پیښه و او لیپرسراوی، به ئه نجام گه یاندنی
پیویست و مافه کان حه تمی و به جیده بن، ئه و کاته یه كه خودای گوره زوردارو
سته مکاران ده ترسینی و په یمانی سزاو نازاری زور به هیزی بؤ سته مکاران دیاری
کردوه هه روهك و خودا ده فرموی: { وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ
الشعراء/ ۲۲۷ } واته: له دوا ییدا ئه وانه ی كه سته م و زولمیان کردوه بویان دهر
ده كه وی و ده زانن كه چو ن به دوا و او تیکشکاو ی ده گه پړینه وه بؤ لای خودا. وه
پیغه مبه ری خوداش ده فرموی ﴿ إِنَّ النَّاسَ إِذَا أَرَادَ الظَّالِمُ فُلْمَ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ
أَنْ يَعْهَمَهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ ﴾، به لام دادگه ری ئاده میزاد له گهل گیان و نه فسی
خویدا ده بی ئه و هو یانه ی كه پاریزی گای له گیان و لاشه و ئه ندامه گانې ده کات
به کاریان بهینیټ و بیان پاریزی ئه وهش به پړک و پړک په فتار کردن و میانه په وی و
هه ستان به هه موو جوړی هه لسوکه وت و جولانه وهیهك چونكه میانه په وی و باش
په فتار کردن له په وشتی به رزی گه وره ی مرقایه تیه ، گه وره یی په فتاری جوانه
له نیوانی دوو چروکی و ملکه چیدا، وه زیاده پویش خوش رابواردنیکی
زیاده پویشی و کامه رانیه كه سهر ده کیښی بؤ خو هه لکیښان و خودم خستن ،

پوخته بماند له بهرمرماته خرنګه ګانې پټغمېمېر (ﷺ) هېمانه من حياة رمول (ﷺ)

سهرپرای نهووی که ده بیته هوۍ تیک شکان و زهرری لاشه وسامان به فیژدان. هر له بهر نهو شه که دینی سر بهرزی نیسلام به چه پام و نارپه وای داناوه که ناده میزا دزیاده پوۍ و نیسراف بکات و بهرگی ناوری شمی ګران به هاو پازاندنه ووی به زیږو زیو بکات که ده بیته مایه څو به مینه پیشانندان و هر دم چه زو ناره زوی له پابواردن و څو به دهر خستن بیت، هرو هک و خودا ده فرمویت:

{ يٰۤاٰدَمُ خُذْ زَيْنَتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلْ وَاشْرَبْ وَلَا تُسْرِفْ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

اَلْمُسْرِفِيْنَ } الاعراف/ ۳۱ واته: نهی نهو هکاني نادم له کاتي چونه ناو مزګه وتو

ده ست پیکردنی هه موو نویژه کانتان خوتان پاک و خاوین پابګرن و جل و پوشاکی پاک له بهر بګن، وه له و نازو نیعمه تهی که خودا پیی داوون بخون و بخونه وه به لام زوړو زیاده پړه ووی به کار مهینن چونکه به پراستی خودای میهره بان زیاده پړی خوش ناویت. وه خودا له نایه تیکی تردا ده فرموی { وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا } الفرقان/ ۶۷ واته: به نده کانی خودا نهوانه کاتی

مال و سامانیان ده به خشن هیچ زیاده پړی ناکه و زوړباشیش دهی بخش و پړیلی و چروکی و ده ست نوقاوی ناکه به لکو به مامناو هندی کاری خیر نه نجام ددهن .

نه مجاریان دادګری ناده میزاد له ګل که سانی دهورو بهر دا که به پراستی بومان دهر ده که ووی که نیسلام واقعیکی گونجاو هېو خوشه ویستی و یه ک پړی و پیکه وه ژیا نی هه موو ناده میزاده کان وه ده سته بهرو زامنی ته وای بهر ی ناده میزاده له موسلمان و ناموسلمان زهخت و توپزی له هیچ ناده میزادیک ناکات له سر ناینه که ی و هه موو مافه کانیشی، ته نانهت له کاتي به هیزترین کاتي سرکه وتن و سهر بهر زیدا. ته نها مه ګر له پیناوی ته ندرستی و بیرو هوشی ته و او سهر بهرزی ناده میزا ده کاند و دینی سهر بهرزی نیسلام فرمانی به شوینکه وتوانی کرد و ده که داد ګری ته و او به کار بهینن له ګل ته وای ناده میزاده کان ته نانهت له ګل نهوانه شدا که دوژمنایه تی و ناخوشیان له ناو یه کتر داهیه، هرو هک و خودا له و باره وه ده فرموی:

پوخته بدهد له بهمه زمانه خرنه گمانه، پښه مېمر (ﷺ) قېمانه من حيا رسول (ﷺ)

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ

اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾ {المائدة/ ٨} واته: خودای به دهسه لات ده فهرموی: نهی

باوه پرداران نه کهن به هوئی نارېکی و دووژمن کارانه تان پقو قین له یه کتر هه لگرن و دادپه روه نه بنو، مافی یه کتر داگیر بکه، پنیویسته ته واوداد گربن، چونکه دادگری له ته قوا و خوږاړیزی زوړنزیکه، ده نیوېش ته قواکارو خوږاړیز بن چونکه به پراستی خودا ناگاداري هه موو کرده وه یه کتانه که ده یکه.

دینی سهر به رزی نیسلام داوا له ته واوی شوین که وه توانی ده کات که به گویره ی تواناو لیها توی خوږاښه رامبه به شوینکه و توانی خوږان و ناده میزاده کان بو کارو فرمان پاپه پاندداد گره به وه فابن و چاودیږی ته واوی هه نسوکه زت و به جیهینانی فرمانه کانی خودا بکه و وه فرمانی ته واویش به هه موو تاکه تاکه کانی کومه لی ناده میزاده کانیش بکات بو به جیهینانی ته واوی دادگری و شیوازه کانی و به رامبه ری و به گژداچونه وهی زوړداری و نه هیشتنی ستم هه تا ته واوی ناده میزاده کان هه ست به ناسوده یی و د لنیایی ده کهن، وه له ژیانیکي ناسوده ییدا ده توان و لات به ره و ناوه دانی و پیشکه و تن به بن و، پاریزگاری له خاک و نیشتمان و ناینیان بکه و، به بیرو باوه ریکی ته واوگیان له سهرده ست و ناماده ی قوربانیدان بن بو سهرکه و تن و پیگه یاندنی و بنچینه ی مبه به ست و ناوه ته کانیان. هه روه و خودا ده فهرموی: ﴿اِنَّ اللّٰهَ يٰۤاْمُرُکُمْ اَنْ تُوْدُوْا اِلَآ اٰمَنْتُمْ اِلَآ اٰمَلْهَا وَاِذَا حَكَمْتُمْ

بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ﴾ {النساء/ ٨} واته: خودای گه وره فرمانمان پینده دات که

هه رچی سپارده و نه مانه ت هه یه بیده ی نه وه به ده ستی خاودنه پراسته که ی خوئی. وه هه کاتیکیش دادوهریتان کرد له نیوانی خه لکیدا نه وه زوړ به دادوهرانه فرمان په وایی بکه چونکه به پراستی خودا زوړ به چاک و جوانی فرمانتان پیده کات، وه به پراستی خوداش بیسه رو بینایه. ﴿وَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ: اَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَنْ اٰشْرَكَ اِلٰهًا فِی سُلْطٰنٍ فَجَارٍ فِی حُكْمِهِ﴾. وه به پراستی نه گهر سهیری پیشه وای ز لیپرسراوانی موسلمانانی پیشو بکه یی ب ته واوی (توانین بلین: نمونه ی

پوخته بدمند له بهممه رمانه گرنه گمانی، پیغمبر (ﷺ) قهامت من حیات رسول (ﷺ)

به رزی و پیشه والیی بوون بۆ به دیهینانی ته وای دادگه ری و یه ک سانی له نیوانی ته وای شوینکه وتوان و چین و تویره کانی ناو کۆمه ل. ئه وه ش نمونه یه که له پوداوه راستیانه ی که له نیوانی یه کی ک له سهربازو شوینکه وتوانیه وه پویداوه، ده گیرنه وه: سهربازیکی سوپای موسلمانان سکا لای له لای پیشه وای عومهری کوری خه تاب ﷺ ده کات که سهرکرده یکی پیشه وای به ناوی (ئه بوموسای ئه شعری ﷺ) لیی داوه و سهری تاشیوه: حه زره تی عومهر ﷺ هه رخیرا نامه یه کی بۆ ئه بوموسا نوسی و فهرمووی: ئه ی ئه بوموسا چۆن له و سهربازت داوه ئه به و شیوه تۆش بۆئه ومل که چه به هه تا تۆله و حه قی خۆی ده ستینیتته وه: کاتی نامه که ی پیگه یشت ئه بو موسا به مل که چی له به رده ستی سهربازه که له به رامبه ری ئه و هه موو سوپایه دا داده نیشی بۆ تۆله لیسه ندنه وه ی، ئینجا له و کاته دا سهربازه که سهر به رز ده کاته وه بۆ ئاسمان و ده لی: ئه ی خودای به به زه یی و میهره بان ئه من والیی خۆش بووم به و جۆره دادگه ری له ئیسلام به پیویستی داده نی له سهر ته وای موسلمانان که گرنگی بدن به سهرکه وتن و به جیهینانی دادگه ری و ئازادی و سهر به ستی: وه بجهنگن و قوه ربانی بدن به درژی سته م و ده ست درژی له ریگای به دی هیانی حه ق و راستی: که به راستی ئه وه ش واجب و پیویستی ته وای سهرشانی هه موو ئه وانه یه که لیپرسراویان له سهر شانه و هه ست به لیپرسراوی ته واده که ن بۆئه وکاره ی که له سهرخویان داناوه و هریان گرتووه، متمانه ی ته وایان پیدراوه: وه ریزو گه وریه ی دادگه ریش به رق و کینه و دوژمنایه تی و سستی نایه ته دی. پیغه مبه ر ﷺ له و باره وه ده فهرمو ی: ﴿يُوتَى بِالْوَلَاةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: أَنْتُمْ كُنْتُمْ دَعَا خَلِيفَتِي وَخَزَنَةَ مَلِكِي فِي أَرْضِي، ثُمَّ يَقُولُ لِأَحَدِهِمْ: لَمْ ضَرَبْتَ عِبَادِي فَوْقَ الْحَدِّ الَّذِي أَمَرْتُ بِهِ؟ فَيَقُولُ: يَارَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْكَ وَخَالَفُوكَ ثُمَّ يَقُولُ لِأَحَدِهِمْ لَمْ عَاقَبْتُ عِبَادِي أَقْلَ مِنَ الْحَدِّ الَّذِي أَمَرْتُ بِهِ؟ فَيَقُولُ يَارَبِّ إِنِّي رَحِمْتَهُمْ. فَيَقُولُ تَعَالَى: كَيْفَ تَكُونُ أَرْحَمَ مِنِّي؟ خَذُوا الَّذِي زَادَ وَالَّذِي نَقَصَ وَاحْشُوا بِمَا زَوَايَا جَهَنَّمَ﴾.

﴿وقال عليه الصلاة والسلام: ثلاثة لا ترد دعوتهم، الإمام العادل، والصائم حتى يقطر، ودعوة المظلوم تحمل على الفمام وتفتح لها أبواب السماء﴾.

ئىنجا لىرە بەدواوۋە چەند چىرۆك و بەسەرھاتىك لە لىپرسراوانى دادگەرى كە بۇمان پوون ودىارى دەكەن كە چۆن تويزىنەوۋە و پىشكىنىيان كردوۋە بۇ ئەوۋى نەكەونە ناو زولم و ستەمەوۋە، وە بۇ ئەوۋەش ئىمە ئەوانە بكەينە پىشەواو سەر مەشقى خۇمانو، بەشوينى رىگەو رىبازى ئەوانداپروينو، بەشيك لە دەستكەوت و لىخۆش بوونى خوداى بەبەزەبى و مېھرەبانمان دەست كەوتت.

لو أن فاطمة بنت محمد سرقت لقطعت يدها

- ۲۸۲ -

نه وه کچی تو یه نه یی شه وای موسلمانان

إنها إبتك يا أمير المؤمنين

(زهینهب) هی کچی(ئیمام علی کوپری ئەبوئالیپ ﷺ) ویستی بەزێرو، زیوو، گەوهەرو. خشلۆ، جل و بەرگی ئافەرتان خۆی جوان و پراژینیتهوه: بۆ ئەو مەبەستە لەناو خەزینەو (بیت المال)ی موسڵمانان دا(خەناکەو، گەردانە) مرواریەکی زۆر بەنرخ و جوانی تێدا بوو: (زهینهبە) پۆیشت بۆلای (کوپری ئەبوپرافع ﷺ)ی لێپرسراوی خەزینە ی موسڵمانان داوای لێکرد کە ئەو گەردانە ی پێی ببەخشی، بۆخۆجوان کردن و پازاندنەوه، بۆماوەی سێ پۆژی جەژن لەداوای ئەوه دەگێژیتەوه بۆ خەزینە، کوپری ئەبی پرافیعیش گەردانەکە ی پێدەبەخشی زهینهبەش دەپواو خۆی پێدەپراژینیتهوه: باوکی کەچاوی پێی دەکەوێت بەملوانکەو گەردانە یە ک خۆی ئارایش و پازاندۆتەوه پوختساری سورەلەدەگەڕێت و توپە دەبی: بە توپەییەوه دەلی، کچی تۆ ئەو گەردانە ت لەکوێ بووه؟وہکی پێی داوی؟ زهینهبەش زۆر بەترسو و سامەوہگووتی: بەسپاردە لەخەزینە ی موسڵمانان، لەکوپری ئەبوپرافع وەرگرتووه، تەنھا بۆ مەبەستی خۆپازاندنەوہ ی سێ پۆژە ی جەژن و داوی وەکو خۆی بیگێژمەوه: ئینجاخەزەرەتی علی جینشین و دادگە ری بە تەنگەوہهاتوو، خەمخۆرو پارێزگاری مالی موسڵمانان.داوای کرد کە کوپری ئەبوپرافع بیت بۆلای: کاتی کوپری ئەبوپرافع هات: بەتوپەییەوه پێی گوت :کی فرمانی پێکردووی کە ئەوملوانکە بەدیه کچی من لەناو ئەو ھەموو کچە موسڵمانانە ی ھەریمەکەماندا، ئایا تۆ فرمانت لەموسڵمانان وەرگرتوہ کە چۆن ئارەزووبکە ی لە خەزینەدا ئاوا پەفتار بکە ی؟ کوپری ئەبو پرافع زۆر بە پارانەوہو لێبوردنەوہ گوتی: ئە ی پیشەوای موسڵمانان ئەوہ کچەکە ی تۆیە! بەلام ئەم پارانەوہو داوای لێبوردنە پق و توپەری پیشەواعتی سارد نەکردەوہو، بەزەیی بە کچەکە ی دا نەهاتەوہ و گوتی: ئە ی کوپری ئەبوپرافع ئایا کچەکەم ئازار و سزای خودام لەسەر لادەبات، گوناھەکانم ھەلەدەگرێ لەپۆژی دوایدا؟ کوپری ئەبو پرافع گوتی: نەخیرئە ی پیشەوای موسڵمانان ھەلی ناگرێت. ئینجاخەزەرەتی علی ﷺ فرمووی: ھەر

پوخته بهمه له بهمه ماته خړنگه گاهي پټغمه مېر (ﷺ) هېماته من حياة رحول (ﷺ)

ئىستا ئو ملوانكه ليوهر ده گريه وه ده بيه يه وه ناو خه زينه و، هاوار بو حالت جاريكى تر نه و كار د دوباره بيته وه، چي به لايه كت به سهر دىنم!! كوږى پافعيش هر خيرا ملوانكه كه ليوهر گرته وه، برديه وه ناو خه زينه بو شويى خوى.

بو من ره وانيه زياد له پيوستى خوتانتان پي به خشم

لا يحل لي ان ازيدكم على ما كان يكفيكم

ده گيرنه وه كه پيشه وا(عليه السلام) جينشيني موسلمانان هه موو پوژيک نه ندازه يه ك خوراكي جوى ديارى كراوى ده دايه (عه قيل) ي براى كه به شى خوى و خانه واده ي ده كرد. وه هر به هه مان شيوه نه و خوراكه ده درايه خانه واده ي موسلمانان. به لام عه قيل هه موو پوژيک به شيك له و خوار دنه ي كه وه رى ده گرت نه يان ده خواردو پاشه كه وتيان ده كرد: له دواى ماوه يه ك، كه پاشه كه وته كه يان زيادى كرد نه و زياده يه ي برده بازو، خورما و پون و شتى كړى و (هه ريسه) يه كى خوشيان پيدروست كرد كه نه و خوار دنه له چهند شتى جوړاو جوړدروست ده كړى: زوريش له ميژه نه و جوړه خوار دنه يان نه خواردو وه، چونكه توانايان نه بووه. بو نه و مه به سته ش حه زه تى عه لىان بانگ كرد كه خوار دنيان له گه لدا بخوات، كاتى نه و خوار دنه يان بو پيشه وا عه لى ناماده كردو بوياندانا، فهرمووى: نه و خوار دنه تان له كووى بوو؟ نه وانيش وه لامياندايه وه به راستى له و به شه خوراكه ي بو مان ديارى كراوه و، ده ماندرى تى كه ميكمان لى پاشه كه وت ده كردو، نه مان ده خوارد تا كو مان كرده وه و نه و خوار دنه مان پيى ناماده كرد. حه زه تى عه لى(عليه السلام) فهرمووى: له دواى نه و به شى كه هه لى ده گرن خوار دنه كه به شتان ده كات؟ نه وانيش گوتيان: به لى به شمان ده كات. حه زه تى عه لى(عليه السلام) داواى له خه زينه كرد نه و به شى كه نه وان هه لى ده گرن و، نه ونده ي كه بو يان ده مي نيته وه به شيان ده كات ليان بېن و، هر نه ونده يان بده نى كه ده ي خون. عه قيل زورى هه ولدا كه نه و به شه خوراكه ي كه پييان ده درايان ده نى و نه ي بېن: به لام بيسود بوو. چونكه حه زه تى عه لى(عليه السلام) فهرمووى: بو ئيمه ره وانيه زياد له پيوستى خوت و خانه واده ت پيبندين، وه سهروه ت و سامانى موسلمانان نيش ته نها له بهر ده ستي مندانيه چونم ئاره زو ليبيت

پوختە بە ئالەم سەرما تە ئۆرگە ئالەم پەغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

بەبەخشم! بەلام عەقیل زۆر لالوت و تورەبوو: حەزەرەتى ئالى (ﷺ) ئاسنىكى بە ئاگر سووركردهوى به پوخسارى عەقىلىيەو و سوتاندى و عەقىل ھاوارى كردو ئالاندى: ئىنجا حەزەرەتى ئالى (ﷺ) به عەقىلى فەرموو: بەراستى عەقىل شتىكى شەرم و بىئابروانەيە كەتۆ دەتەوى ئىمە فەرىدەيە ئا و ئاگرى دۆزەخەو و بمان سوتىن و بەزەيىت بە ئىمەدا نايەتەو لە كاتىكدا كەتۆ بۆ كەمىك ئاگرى دونيا ھاوارەكەى. چونكە ئەگەر ئىمە ئەوزىادەى كەمەلى دەگرن پىتان بەبەخشىن زىادەپەويەو بەو ھۆيەو دەخريئە ئا و دۆزەخەو. بەلام عەقىل ھەر بە تورەيىيەو گوتى: من لاى تۆ بەجىدەھىلەم و دەپۆم بۆلاى كەسىكى تر كە بەر و ميوەى خوش و سەرەوت و كانزاي باشم پى بەبەخشى ھەر بەو جۆرە عەقىل پۆيشت و پەيوەندى بە معاويەو كردو ماويەىكى زۆر لەلاى ئەو مايەو: ئەو پۆيشتەى عەقىل بۆلاى معاويە، كارىكى زۆرباشى كردە سەر معاويە كە بەھەلى قۆزەتەو لەناو كۆمەلە جەماوەرىكى زۆرخۆى پىبەدەربخات و ھەلبەكىشى، بە خەلكە كە دەلى سەيرىكەن عەقىل لە بەرزىرەكى و دانايى خۆى ئىمەى بەباشترو بەھەقتە زانىو لەسەر برايەكەى بۆيە ھاتۆتە لاى ئىمەولەلاى عەلى نەماوەتەو بەلام، عەقىل ھەر خىراوەلامى معاويە دەداتەو دەلى بەراستى بەلاى مەنەو عەلى لەبارەى ديانەتەو زۆر لەتۆ باشترە بەلام تۆلەبارەى دونياو بۆ من زۆرلە عەلى باشترى منىش دونيام ھەلبەئارد بۆيە لەخودا دەخوام كە دواپۆژو عاقىبەت بەخىر بگىرى.

ھەستەبەرۆ بۆ خەزىنەى بەرمەو

قۇمى ئىبىت المال رەبھا

پۆژىك (عومەرى كۆپى خەتاب ﷺ) دەپواتە مالمەو، زۆرى برسە داواى خواردن دەكات ھاوسەرەكەى خواردنىكى شىرىنى نايابى بۆ دەھىنىت: حەزەرەتى عومەر ﷺ بە ھاوسەرەكەى دەلى: ئەو خواردنە نايابەت لەكۆى ھىناو؟ ھاوسەرەكەشى دەلى: ئەو بەشە خواردەمەنىەى كەپۆژانە و مەرىدەگرن، ھەرپۆژەى شتىكى كەمى لى پاشەكەوت دەكەم، پۆژىك ئاردو، پۆژىك پۆن و، پۆژىك ھەنگوین، ھەتا ئەمرو لە

پوخته پەندە لە بەسەر ماتە گۆرنگە گەنای پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

پاشەكەوتی چەندین پۆژانە ئەو خواردنەى لێدروست بوو. حەزەرەتى عومەر (رضي الله عنه) فەرمووی: بەوجۆرەى كەتۆ هەر پۆژەى شتێك لە خواردنى پۆژانە مان هەندەگى كەمدەبێت، یان نا ھاوسەرەكەشى گوتى: نەخێر كەمىكى لى هەندەگرم بۆ ئەوەى پێیەو ديار نەبێت حەزەرەتى عومەر (رضي الله عنه) فەرمووی: مادام كەمىیە و پێوەى ديارنیه! ديارە ئەو بەشەى كە هەلى دەگى زیادەیهو، بۆئیمەدروست نیه بىخوین: هەستە هەر ئیستا ئەو خواردنە بەرەو بۆ خەزینە. لێردا حافىزى ئیبراھىمى جوانى فەرمووە كە دەلى:

جوع الخليفة والد نيا بقبضته فى الزهدى منزلة سبحان موليا
يوم إشتتت زوجه الحلوى فقال لها من أين لى ثمن الحلوى فأ شريها
وأئت بعد خمس وهى حاملة دريهمات لتقضى من تشهيها
وبلى على عمر يرضى بموفية على الكفا ف وينهى مستزديها
ما زاد عن قوتنا فالمسلمون به أولى فقوى لببت المال رد يها
بەو جۆرەم كرد بەشعر:

پێشەوايانى ئىسلام خزمەت گوزار بوون تەواو
هەرگىز لەترسى خودا تێريان نەخوارد لەپلاو
زۆهدوخواپەرستى وان هەرگىز بۆت ناكړى باسى
بەهێز پلەو دەسەلات وا مل كەچ لەخوێناسى
رۆژى عومەر پوښتەمال ھاوسەرەكەى لى پەرسى
زۆر حەز لەخەلوا دەكەم بەزگى خالى و برسى
پێشەوا سویندى بۆ خوارد هیچ نيمه پۆل و پارە
لەكوى بۆت پەيدا بكەم بەخوا هیچ نيمه چارە
دواى تێپەر بوونى چەند رۆژ پێشەوا ھاتەو ھەمال
چەند درھەمىكى پى بووبە ھاوسەرى دا ھەوا ل
لە و خواردنەى خەزینە شتێكى لى ھەندەگرت
چوو بە بازار فرۆشتى خواردنى لى دروست كرد

پوخته به ۲: له به سهراته گرانگه گانی پښه مېر (ﷺ) قېماته من حياه رسول (ﷺ)

پيشهوا زور تووړه بوو چون زياده هه يه ليږه
بيسه وه ناو خه زينه بو ئيمه نه وها خيره
نه و ټافره ته به پر لزه رازي بوو به ي کيشه
به برسي ژيان بردنه سهر نه ک بو دواړو سهر ئيشه

واته: برسياهه تي خه ليفه به پرستي جيى سهر سو پرمانه، که دونياى له ژير
ده ستدايه خودا پرستي و گوينه دانى به دونيا له گهل نه و هه موو پله و پايه
به رزييه لى له دنيا پاک و چا کى ته و او بولتپر سراوى نه وها ده بيت. پوژيک هاو
سهره که لى ټاره زوى شير ينى ده کات: حه زره تي عومر ﷺ پيى ده ليت به خودا
پاره لى شيرينيم پينييه چون بتوانم بوټ بکړم!! له دواى پينج پوژله دا و لى
هاو سهره که لى چند دره مينکى بينرخى هينا هه تا ټاره زوه که لى خوى پينکړى
به و جوړه عومر و خانه واده که لى به و به شه که مه خورا که قايل بوون و، نه و زياده لى
که له به شى پوژانه يان پاشه که و تيان ده کرد و مري نه گرن و له خه زينه دا بمينيت هه و:
چونکه نه و به شى که له ئيمه زياده موسلمانان پيوستيان پيى هه يه .

دادگه رى بنه وانى خاوه نداريه تيبه

العدل اساس الملك

گه وره ترين نمونه له سهر دادگه رى دادومرى له ئيسلامدا، باس ده که ن که دادومر
(شريکى کوږى عبدالله ﷺ) يه ده گيرنه وه ټافره تيک ده پواته لاي نه و دادومر
شکايه ت له فرمانږه و (موساى کوږى عيسا ﷺ) لى مامى پيشه و لى موسلمانان
ده کات له کاتيډا که نيوانى باخه که لى به باخى موسا و هه و، دا و لى فروشتنى
باخه که لى ليډه کات، نه و ليش پيننا فروشى، موساش له داخان فرمان به گه نچ و
هه زره کاره گانى ده کات ، که سنورو نيوانى نه و باخه له گهل هه موو سهرچا و ه لى
زانباريه گانى تيکبدن و بږوخين و تيکه لى بکه ن: دادومر ليش پسوله لى ټاگادارى بو
موسا ده نوسى که له لاي دادومر ټاماده بيت ، به لام موساى فرمان په واه دهنيرته

پوختەپەندە لە بەمەرماتە ئۆرگەتەنە (ﷺ) قەماتە من حیاة الرسول (ﷺ)

لای سەرۆکی پۆلیسی کوفە و داوای لێدەکات کەئەو داوایە ئێو نوسیویەتی بۆ ئامادەبوونی لەگەڵ ئەو ئافەرەتە هەلبووشینیتەو، بۆیە دادوەریش فرمان بەگرتن و بەند کردنی سەرۆکی پۆلیس دەدات. کاتێ فرمان پەروا ئەوهوالەیی پێدەگات هیندیک لە پیاوێ ماقول و لێهاتوێکان دەنێرێ بۆلای دادوەرو سەر کۆنەو لۆمەیی بکەن: دادوەریش بەنۆینەرەن دەلێت: ئایا بۆچی سەرکردەیی فرمان پەروا ئەوداوايەیی پەدکردەو و ئامادەیی بەردەمی دادگا نەبوو؟ ئایا وا دەزانێ دادگایی تەنھا بۆ هەژارو نەدارو بێنەوايانە و بەس؟ ناوانییە دادگایی جیاوازی هیچ چین و توێژێکی ناو کۆمەڵ ناکات. ئێستا ئێوێش بەهۆی بەشداریتان لەپێگەری فرمانی دادوەریدا پێویستە پاداشت و سزای خۆتان وەرگیرن: فرمانیدا هەموویان بەند بکەن!! لەداوای ئەوێ پێشەوای فرمانپەروا بە کۆمەڵە سوپایەکی زۆرەو پێشێشتە بەردەمی بەندیخانە و بە هیژ هەموویانی بەرەڵا کرد. ئێنجا شەریکی دادوەریش خۆی ئامادەیی سەفەرکردوو ویستی بپروات بۆیغدا بۆلای جێنشینی موسڵمانان پێشەوا مەهدی: بۆئەوێ لەسەر ئەوکاری دادوەریە لای بدات، وە دەیی گوت سۆیند بەخودامن داوای دادوەریم نەکرد ووە لەناو گەل و هۆزی عەباس وەبەئارەزوی خۆم نەبوو بە تۆبزی کردویانمە دادوەرو ، پەیمانیش یان پێدام کە لە فرمانپەروایە کەمدا سەربەست و دادگەر بێم بۆ بەئەنجام گەیانندی هەموو فرمانیک. بەلام ئێستا هیچ پێگەییەکی فرمانپەرواییی، دادوەری، بەدادگەری و ئازادی بۆ من نەماوەتەو بەپێوێ بەرم بۆیە داوای لێبوردن دەکەم. کاتێ سەرۆکی فرمانپەروا ئەو هەوالەیی بیست خێرا هاتەلای دادوەری شەریک و داوای پەشیمانی و لێبوردنی کرد و گوتی: بەخودا بەس بۆخۆت بگەرێوێ بۆ فرماندارێکەیی خۆت ئەوێ تۆ فەرمووتە بە جێگەیی دەهینم. هەموو گیراوێکان با بپۆنەو بەندیخانە و بۆ خوشم ئامادەیی دادگایی دەبێم لەگەڵ ئەو ئافەرەتەدا. ئێنجا دادوەری شەریکیش فرمانیدا باغەکەو، هەموو پێویستی و زانیاری سنووری باغەکەو و پێشوی لێبکریتەو و بدیریتەو و خواوەنەکەیی ، بەو جۆرە فرمانەکە دامەزرا و جێبەجێ بوو.

پوخته به خدا له به سمرقانه خرمه زای، پیغمبر (ﷺ) بهمانه من حیاة رسول (ﷺ)

پیشه‌وا نه‌بو حنیفه رازی نه‌بو و پله‌ی دادومری و مرگری

الإمام أبو حنیفة یرفض منصب القضاء

(نه‌بو جه‌عف‌ری مه‌نصور ﷺ) دادومری و فرمان په‌واییدا به (نه‌بو حنیفه‌ی کوپی نه‌عمان ﷺ) به‌لام قبولی نه‌کرد: گوتی: نه‌و پله‌یه شایانی که‌سیکه که‌خواه‌نی ده‌سه‌لات و توانای ته‌واوبیت له‌لایه‌ن پیشه‌وای موسلمانان و ده‌ست و پیوه‌نده کانی: منیش خواه‌نی هیچ شتیک نیم. ماوه‌یه که نه‌بو جه‌عفر وازی لیته‌ینا به‌لام دواپی پویشته‌وه‌لای و داوای لیکرده‌وه که نه‌و دادومری‌ی لی قبول بکات و سویندی بو خوارد که‌ته‌نها ده‌بی تووه‌ری بگری. نه‌بو حنیفه‌ش ﷺ سویندی خوارد که‌من نه‌و پله‌یه وهرناگرم و قبولی ناکم. له‌دواپییدا به نه‌بو حنیفه‌یان گوت: بوچی که پیشه‌وا سویندی له‌سهر خواردی و دواپی توش سویندت خوارد: نه‌بو حنیفه ﷺ فرمووی: پیشه‌واو لیپرسراوی موسلمانان له‌من به‌تواناو به‌ده‌سه‌لات ترو، ده‌وه‌له‌مه‌ندتره ده‌توانی که‌فاره‌ت و بارمته‌ی سوینده‌که‌ی بدات. له‌دواپی نه‌وه جه‌عف‌ری مه‌نصور گه‌ډو هه‌ره‌ش‌ی له نه‌بو حنیفه‌ کرد، که‌ده‌بیت نه‌و فرمانه بگریته‌ده‌ست نه‌بو حنیفه ﷺ فرمووی: من به‌هیواشی و له‌سهره‌خوپییه‌وه رازی نه‌بووم نه‌و فرمانه بگره‌ ده‌ست چون به‌هه‌ره‌شه‌و ترسان رازی ده‌یم. به‌راستی نه‌گه‌ر مه‌نسور هه‌ره‌شه‌م لیبکات و بمرسنینی به‌وه‌ی که‌فریم بداته ناو ده‌ریای فورات ویم خنکینی، یان ده‌بی نه‌و پله‌یه وهربگرم، خنکان له‌ناو ده‌ریای فورات هه‌لده‌بژئرم. پیشه‌وا مه‌نسور چه‌ندین پیای به‌تواناو شیای نه‌و پله‌یه‌یان هه‌یه که‌پییان بسپییری: به‌لام من توانام نییه و شیای نه‌وکاره‌نیم.

له‌کوی خواردن و رۆزی به‌مندال و خانه‌واده‌م بده‌م

فمن این اطعم اولادی

نه‌و کاته‌ی که‌جینیشینی به‌ه‌زه‌رتی نه‌بو بکر ﷺ دراو‌کرا به‌خه‌لیفه. بو‌ب هیانی زوو نه‌بو بکر ﷺ به‌کولیکی گه‌وره‌ی جل و به‌رگه‌وه له‌سهرشانی دانا بوو، له‌مال ده‌رده‌چیت. له‌ریگا ده‌گاته عومری کوپی خه‌تاب، ﷺ نه‌ویش پینی ده‌لی، نه‌ی

پوختەبەندە لە بەمەرماتە گەڕگەتەم (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

جێنشینى پێغه مەبرﷺ تۆبە و هەموو بارەگرانەو بەکۆلت داداوه بۆ کوێ دەچی؟
ئەبوبکرﷺ دەفرموێ : بۆ بازار دەپۆم بۆپەیداکردنى پۆزى بۆخانەوادەم.
عومەرﷺ دەفرموێ: ئەبوبکر بازارى چى تۆبویه فەرمان پەرەوى موسلمانان و؟!
ئیش و کارى موسلمانان لە سەرشانە، کەى تازە توانای ئیشکردنت هەیه؟ ئینجا
ئەبوبکرﷺ فرمووی: ئەى عومەر چۆن و لەکوێ پۆزى و خواردن بۆ منداڵەکانم
پەیدا بکەم؟ بەراستى ئەگەر من خانەوادەم فرامۆش و لەبیر بکەم ، ئەوانزۆر
بەئاسانى دەتوانم موسلمانانى لەیاد بکەم. حەزەرەتى عومەرﷺ فرمانى دا
بابڕۆین بۆ مزگەوت بۆ ئەوەى خواردن و پۆزى خۆت و خانەوادەت لە خەزینەدا
دیاری بکەین، بۆ ئەوەى بۆئیش و کارى مالت دەست بەتالابیت و بەتەنها ساز و
گونجاو بیت بۆ فرمانى جێنشینایەتیت و، ئاوەدانى و خزمەتى نیشتمان. ئینجا
بۆئەو مەبەستە لە مزگەوت کۆبوونەوهو، دانیشتىکی تەواویان ئەنجامدا لەگەڵ
عومەرو، ئەبو عوبەیدەى کۆپى جەراحﷺ: کە لێپرسراوى خەزینەبوو، وە لەگەڵ
چەندین گەرەو لێپرسراوى یارانى پێغه مەبرﷺ. ئیش و کارەکان پێشنيارکران و
خرانە دەنگدان و راو بۆچون، بەگوێرەى پێویستى خۆى و، خانەوادەى بەجۆرێكى
گونجاو، موچەیان بۆ دیاری کردن.

هەر لاشەیهك له حەرام پەیدا بێت ناگر لەوه باشتەرە

كل جسد نبت من سحت فالنارأولى به

حەزەرەتى ئەبوبکرﷺ غولام و پێش خزمەتێكى هەبوو پۆزێك خواردنىك دینیتهوه بۆ
مال و ئەبوبکر پارویهكى لێهەندەگریت و دەیخوات. پێش خزمەتەكەى پێى دەلى:
ئەى پێشەوا تۆ هەموو ئیوارەیهك پرسىارت لێدەكردم ئەو شتەت لەکوێ هینا؟ بەلام
ئەمڕۆ هیچ پرسىارت لێنەكردم؟! حەزەرەتى ئەبوبکرﷺ فرمووی: ئەمڕۆ برسایەتى
پێگەى پێنەدام زۆرم برسى بوو، بۆیه پرسىارم نەكرد: بەلام ئیستا پێم بلێ ئەو
خواردنەت لە كوێ و چۆن هیناوتە؟ پێش خزمەتەكە گوتى: لە دەورى نەزانیمدا
جادوگەریم دەكرد بۆ كابرایەك ، بەلام بەباشى جادووم نەدەزانى و، تەنها كابرام
هەلەدەفریواند: ئەمڕۆ چاوى پێم كەوت و ئەو خواردنەى پێدام كە تۆش لێتخوارد.

پوختەبەخت لە بەمەرماتە حەزەرتەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

حەزەرتی ئەبوبەکر (رضی اللہ عنہ) دەستی لە گەرووی خۆی نا بۆ پرشانیوە، زۆری تین لەخۆی کرد، هەتا پرشایەو و هەرچی لەگە دەیدا بوو هاتەو دەر، گوتیان: ئەی ئەبوبەکر (رضی اللہ عنہ) خودا میهرەبانیت لەگەڵدا بکات، لە پێناوی یەک پارو ئەو هەموو ئازارەت بەخۆت گەیاند؟ فەرمووی: سویند بەخودا ئەگەر لەگەڵ ئەو پارو دا گیانی شەم دەرچوایە دەرە دەهینا؟ چونکە گویم لە پێغەمبەر (ﷺ) بوو دەیفەرھوو:

﴿ كل جسد نبى من سحت فالنار اولى به ﴾ واتە: هەر لاشە یەك لە حەرام پەیدا بێت ناگەر لەو بەشتەر ، منیش لەو ترسام شتێك لە لاشەم بەهۆی ئەو پارو پەیدا بێت.

لە کوشتنی ئەو پیاو و عومەر بێتاوانە

بری و عمر من قتل الرجل

دوو پیاو کێشەیان هەبوو چوونە خزمەتی پێغەمبەر (ﷺ) دادوهری لە نێوانیاندا کرد. ئەوێ فەرمانەکی بەسەردا بەراو دۆراندی قایل نەبوو. گوتی ئەی پێغەمبەر (ﷺ) خودا بمان نێرە بۆلای عومەر با ئەو دادوهریمان لە نێواندا بکات. پێغەمبەر (ﷺ) بۆلای عومەری پەوانەکردن: کابرای براوێ گوتی ئەی عومەر (رضی اللہ عنہ): پێغەمبەر (ﷺ) دادگایی کردین بەلام، بەرامبەرەکەم قایل نەبوو گوتی: بمان نێرە بۆلای عومەر: ئەویش بۆ لای تۆی پەوانەکردین: حەزەرتی عومەر (رضی اللہ عنہ) بە کابرای بەرامبەری گوت: راستە وابوو؟ کابراش گوتی: بەلێ وابوو. حەزەرتی عومەر (رضی اللە عنہ) فەرمووی: نێو دانیشن تۆزیک کارم هەیەو ئێستا دەگەرێمەو بۆلاتان! حەزەرتی عومەر پۆشیشت خۆی ئامادەکردو بە شیرەو گەرایەو بۆلایان، حەزەرتی عومەر (رضی اللە عنہ) لە ئەستۆی ئەو پیاوێ دا کە بە دادوهری پێغەمبەر (ﷺ) خودا پارزی نەبوو کوشتی. کابرای براوێ لە ترسان هەلات و پۆشیشتەو بۆ لای پێغەمبەر (ﷺ) و گوتی: ئەی پێغەمبەر (ﷺ) خودا حەزەرتی عومەر هاوڕێیەکی کوشت. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: هەرگیز من واگومان نابەم عومەر ئادەمیزادیکی موسلمان بکوژێ. لەدوای ئەو خودا ئەو نایەتە ناردە خوارووە کە دەفەرمووی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ النساء/ ٦٥ واتە: سویند

پوخته بیهوده له به سهرمانه خرنه گهانی پیغه مبر (ﷺ) ههواته من حیاة رسول (ﷺ)

به خودا نهوانه ی لافی باوهررداری دهکن، هه رگیز باوهری تهواویان نییه هه تا له هه موو پووداو به سهر هاتیگدا تو نه که نه دادوهر و گوپرایه نیت نه که نه وه ده بی به قهناعه تی دلایان گوی رایه لهن و هیچ نارازاییه که له دلایان دانه بیت بهرامبر به داد وهریه که ت و به تهواوی ته سلیم به تو بن و پازین. پیغه مبر ﷺ خوینی کوشتنی نهو پیاوه ی به خو پراییدا و هه زه تی عومهریشی ﷺ بیتاوان کرد له کوشتنی.

منت به گه وره تر دانا

فضلتني عليه

جوله که یه که شکایه تی له هه زه تی (علی ﷺ) کرد له لای هه زه تی (عومهری کوپی خه تاب) ﷺ له کاتی جینشینیدا کاتی هه ردو وکیان له به ردهستی عومهری کوپی خه تاب ﷺ پراوهستان هه زه تی عومهر ﷺ قسه ی له گه ل جوله که که ده کرد به ناوی خو یه وه بانگی ده کرد. به لام که بانگی علی ﷺ ده کرد ده یه فرموو (نه باحه سه ن) هه به شیوه ی پیشی داد گه ریه که یان بانگی ده کرد (نه باحه سه ن) یش کونیه یه و نهو بانگ کرده بۆرینز لینانه هه زه تی علی ﷺ به و جو ره بانگ کرده توو په یی له پوخساریدا دیاری دده له دوی داد گایه که هه زه تی عومر به علی فرموو: نه ی نه باحه سه ن ناگام لی بوو تو توو ره بووی له کاتی داد گایی کردنت ، ئایا پیئت ناخو شبوو له گه ل نهو جوله که یه بهرامبریه که پراوه ستا بوون؟ هه زه تی علی ﷺ فرمووی: نه خیر من بۆیه غه مبار و نا ئارام بووم تۆفه پق و جیاوازیت له نیوانماندا ده کرد ناوی منت به گه وره ده برد به نه باحه سه ن و جوله که کهش به ناوی ساده ی خو یه وه بانگت ده کرد بۆیه پیئم ناخو ش بوو.

که ی نهوخ ده لکه تان کردووه به کۆیله

متی استبعتم الناس

ده گیر نه وه که کوپی عومهری کوپی عاص ﷺ له کاتی فرمان بهری و لیپرسراوی ولاتی میصر دا له کاتی کی به رکیدا که کابرایه کی ناسایی پیش ده که وی لییده دا: کابراش سویند ده خوات که ده بیت له لای خه لیفه ی موسلمانان عومهری کوپی

پوخته پمخه له به ممراته خړگه مانې په مېمېر (ﷺ) قېمانه من حياه رسول (ﷺ)

خه تاب ﷺ سکا لاو شکایه تی لیبکات کوږی عه مړیش زور به سهر به ست و دلنیا یی به وه ده لئې بړو چیده که ی بیکه من کوږی لپرسراوی میصرم عومر هیچ پینالیت واقع دمر هات له کاتی به جی پینانی واجباتی حج عه مری کوږی عاص و کوږه که ی ﷺ له گهل خه لیفه ی موسلمانان حه زره تی ﷺ عومر دا بوو نهو پیاوه میصریه ش که پیکه وه یان ده بینې به فرسه تی ده زانی و ده پواته لای حه زره تی عومر و سکا لای له کوږی عه مړ ده کات و ده لیت به بی هیچ تاوانیک لید او دم و منیش به لئیم دا که له لای تو شکاتی لیبکه م نهویش زور به بیمنه تانه گوتی: بړو چیده که ی بیکه من کوږی گه وره پیاو ائمو هیچ له گه لدا ناکړی! حه زره تی عومر ﷺ توږه بوو پووی له عه مړ کردو و فهرمووی: که ی نهو خه لکه تان کردووه به کوپله له کاتیکدا به سر به ستی له دایک بوون؟ له دوا ییدا پووی کرده کابرای هه ژاروو فهرمووی: نهو دارده سته بگرو له کوږی باب گه وران بده هه روه و له تو ی داوه.

خوت له نژای سته م لیکراوان پیاړیزه

اتقوا دعوة المظلوم

ده گنې نه وه (نه پوای کچی نووه یس) له سهرده می معاویه ی کوږی نه بو سو فیان له لای مه پوانی کوږی حکیم ﷺ که فهرمان په وای مه دینه بوو شکاتی له سه عیدی کوږی زه ید ﷺ کرد که یه کیک بوو له وده که سه ی خودا له دوونیا مزگینې به مه شتی پیدابوو، وه له وانه بوو که خودا دوعا ونژای قبول و لیومر ده گرت. نه پرا گوتی: سه عید زه ویه کی لید اگیر کردووم و سته می لیکر دووم: مه پوان به دوا ی سه عیدی دانارد کاتی ناماده بوو گوتی: نه ی فهرمان په وای موسلمانان تو گومان ده به ی که من سته م لهو نافهرته کردبی؟ من گویم له پیغه مبهری ﷺ خودا بووه ده ی فهرموو: ﴿من ظلم شبرا من لرض طوقه الله يوم القيامة من سبع ارضين﴾ سه عد ﷺ فهرمووی: خودایه نه گه رنهو نافهرته دروده کات نه ی مړینی هه تا چاوه کانی کویر ده بیت و ، گوږه که شی ناو بیره که ی خو یان ده بیت!! بهو جوړه چهند پوژیک تی پهری چاوه کانی کویر بوو، له ماله وه له حه وشه هاتو چزو پیاسه ی ده کرد که ورته ناو نه و بیره ی که له مالی خوی لیدابوو هر له ویشدا مردوو بوو به گوږی هه تا هه تایه ی.

ئەو عومەر ئایا دادگەریت پێکاوه؟

هل حققت العدل يا عمر؟

پێشەوا ھەزەرەتی (عومەری کۆری خەتاب ﷺ) لەکاتیگدا کە پەغەبە و شوینکەوتووھەکانی بە سەرەدەکردووە لەکوچەبەکی مەدینەدا گوئی لەگریانی مندالیک بوو لە مالیکەوھ دەھات ماوہیک پراوہستا بەلام گریانەکە ھەر زیادی دەکردوو، کوئایی پێنەھات بۆیە پۆیشتە بەردەرگای مالەکەو لە دەرگایداو ئافرەتیک دەرگای کردوہ: ھەزەرەتی عومەر ﷺ فەرمووی: خوشکم بەراستی گریانێ ئەو مندالە زۆر ئازاری پێگەیاندم پێم بلی بو دەرگیا تاکو یارمەتیتان بەدەم ئافرەتەکە گوئی: زۆرسوپیاست دەکەم برای بەرێزم لەسەر ئەو ھەلوێستە جوانەت، بەلام ھەزەرەتی عومەر ﷺ ھیچ شتێکی دیاری نەکردووە بو مندالی شیرە خۆرە، منیش لەبەر ھەژاری و نەداریم دەمەوی ئەو مندالە لەشی رەبەرەو کە ھێستا کاتی شیربەرینەوہی نییە بۆیە دەرگیاو بێدەنگ نابیت. ھەزەرەتی عومەر ﷺ پووخسەتی خواست و گەراپەوہ بەرەو مزگەوت و ھەتا بەیانی زیکر و یادی خودا و داوی پەشیمانی لەخودا دەکردوہی فەرموو: ئای بەدەبەخت عومەر دەبێ ھەتا ئیستا چەند مندالی موسلمانان کوشتبی؟ ئینجا ئەو کاتە ی کە خودا پرس یارت لێدەکات تۆ وەلامت چییە؟ ئایا بەو شیوہ تۆ دادگەریت پێکاوه ئەو عومەر لە ناو گەل و ھۆزیکدا کە تۆ فەرمان پەرەواییان دەکەیت و کار و فەرمانیان لەدەستی تۆدایە: لەوہ لامیاندا دەلێی بەخوا ھێشتابەشو (حسەم) بو ئەو مندالە شیرەخۆرانە دانەناون. ئینجا ھەر لەگەل سپیندە ی بەیان و بەجێھێنانی نوێژی بەکۆمەل: ھەر خێرا فەرمانێکی سەرۆکایەتی دەرکردو بەپراگەبەندراوانی پراگەیاندا کەبە ھەموو خەلکان رابگەبەن ھیچ ئافرەتیک مندالە شیرە خۆرەکە ی خۆی لەپیشی ھاتنی کاتی شیربەرینەوہی کە دووسالە لەپیناوی موچە ی مندالەکە ی نەبێتەوہ چوونکە ھەرلەگەل کاتی بوونی مندالەکە موچەو دیاری کرای خۆی ھەبەو بۆی دەبێدێتەوہ لە ئیستاوہ.

دادگهری له نیسلام

العدالة في الإسلام

دهگېر نه وه (سه عدى كورې نه بى وه قاس ﷺ) له پېښى هه لگېر سانې جهنگى (قادسيه) (په بيغى كورې عامر ﷺ) ى نارد بولای (پوستم) ى سه روځ و لېږ سر او ى سوپاى فارس، ته ماشاى كرد كورې دانېشتنيان رازاوه ته وه، (پوستم) له سر كورسيه كى زېږ دانېشو وه (پيغېش ﷺ) به بهرگيكي نه ستورو، زړيو قه لغانيكي سهرنج پاكېش به تېروانيكيكي زوركهم، پووى له پوستم كردو و بهر مېه كېه وه كه له سر فهرشه كې داده نا هه موو جاريك جېگه ى له سهر فهرشه كې ديارى ده كردو كونى ده كرد، بهو شيوه سهر وه پوېشته پېشه وه، له نزيكي پوستم خو ى به سهر مېه كې دا هېنا وړاوه ستا پوستم پرسيارى ليكرد بوچى هاتوون بولامان؟ ره بيغ فهرمووى: خوداى گوره پېغه مېه ريكي بوناردووين بولئ وه ى بهنده كانى له بهندايه تى بهنده وه پزگار بكات بو عيبادت و بهندايه تى خوداى گوره، وه له ناخوشى و تنگه تاوى نازارى نه وړنځايه بوفراوان و گه وړه ى دونيا، وه پزگار كردنيان له زولم و ستم ى پښازى ثاينه كان، بو ناو دادگهرى به خته وهرى نيسلام.

كومه نيك بوون به گاور له بهر نهنگى و عه بييه شى قازله يهك

تنصرت الأشراف من عار لطة

دهگېر نه وه جاريك (جيبه ى كورې نه يه م ﷺ) يه كيك له پادشايانى (غه ساسنه) له دواى موسلمان بوونى: له دهورى كه عېدا ده سووړا يه وه و ته وافى ده كرد. يه كيك له ته واف كاران ده ستى به خاوليه كې كه وتو، پايكېشا، نه وېش زور به توپه ييه وه ناوړې ليديا يه وه و شى قازله يه كى له كابرادا: كابر اش گوتى: به خودا له لاي پېشه وای موسلمانان عومهرى كورې خه تاب ﷺ شكايه تت ليده كه م: له وكاته دا چه زره تى عومهر ﷺ له وى ثاماده بوو، سكالای نهو كابرايه يان پېراگه ياند: چه زره تى عومهر يش ﷺ جيبه ى بانگ كردو و پېي فهرموو: نه ى جيبه نه وه ى نهو پياوه ده ليلى راسته؟ جيبه گوتى: به لى راسته و، نه گهر له دهوره ى كه عېش نه بام به شير لوتيم ده پېراند، چه زره تى عومهر ﷺ فهرمووى: بوچى وات كرد؟! جيبه گوتى: من

پوخته بهمه له بهمه راته گونگه گاهي پېغمبر (ﷺ) قېماته من حياه رسول (ﷺ)

تو اقم ده كړدو ، نهوكا براهه ش خاويه كه ي پاكښام ، حه زره تي عومر فېرمووي :
 نه ي جيبه له دوو پيشنيار يه كيان هل بژړه ؟ يان داواي لېبور دن لهوكا براهه
 بكه ، يان داواي ليده كم شه قازله كه ت لېداته وه . جيبه پادشاي غه ساسنه
 له گوته كه ي عومر سهرسام بوو : گووتی : نه ي عومر ﷺ چو ن تو مني پادشاو
 گمروه ، نهو پياوه بازاريه وهكو يهك سهر ده كه ي ؟ ! حه زره تي عومر ﷺ
 فېرمووي : ديني سهر به رزي ئيسلام هيچ فېرقو جياوازي له نيواني هه ژارو ،
 دموله مهنه ، پادشاو ، گه دا ، ناكات و به يهك چاوي دادپه روه رانه ته ماشايان
 دهكات . ئينجا جيبه گوتي : نه ي عومر مؤله تي كم پيښه بايريك بكه مه وه تابزانم
 كامه يان هل ده بژړم حه زره تي عومر ﷺ مؤله تي پيدا : به لام جيبه شو
 بپارياندا به هه موو ده ست و پيوهنده كانيانه وه برون . نهو ه بوو له ناين هه لگه پرانه وه
 و پوښتن بوولاتي پوم ، بوون به گاور . له داواي ماوه يهك جيبه له هه لېژار دني گاور
 بووني و هه لاتني بو ولاتي پوم په شيمان بووه له وه ي كه كړدو يه تي و له وچنه
 ديږه هه لېسته يدا په شيماني خو ي دهر پري : كه ده لي :

تنصرت الأشراف من عارلطة وما كان فيها لوصبرت لها ضرر
 تكنفني فيها لجاج ونخوة فبعث لها العين الصحيحة بالعور
 فيا ليت أُمي لم تلدني وليتني رجعت إلى القول الذي قاله عمر
 بهوشيوه كرده شعر :

پيش نه وه ي په شيمان بي ناكات له خو ت بي برام
 باش بـزانه من بو تـو ورو ناكي نو ورو چرام
 سه ير كمن له وجيهانه له سه رشتي بي بايه خ
 له سر قه نه فو سېسه م ده كه ويه خوار بي رايه خ
 كاتي به لاهاته ريت بابت بي سه برو نارام
 ر قو كين به لاوه ني ده كه ي به هيو او مه رام
 به لام كه نارام نه ماچاوي روون ده بي تاريخك
 ژيان ت گشت لي ده شيو پړوژ گارت ده بي تاريخك
 هاوار ده كه ي سه د هه زار به قسه ي توم بكر دبايه
 نهك وهكو ئيسـتا ته واو له زين بيـزار بومايه

پوخته به خدایه له بهمه رما ته خرنه گه گاهي پښه مېمر (ﷺ) هېماته من حېاله رسول (ﷺ)

واته: من نهو پياووه به پريزانهم كرده گاړ له شهرمو نهنگي شه قازله يه ك: نه گهر دانم به خومدا بگرتبايه چي زهره و نهنگيكي تيدا بوو. بهراستي هيچ نهنگيه كي تيدا نه بوو ته نها خو به گهره زاني وفيز و هه وانه بيت، پق و كينه واي ليكردم كه چاوي ساغ و پوښه ن به چاوي كوړر بگورمه وه. خو زكه ده خوازم كه هر له دايك نه بومايه. وه خو زكه به فرموو ده كه ي عومهرم بگردبايه و نه و هام نه كرده يه.

عومهر و لپير سراويه تي فهرانر هوايي

عمر ومسئولية الحكم

له سهرده مي جينشينی دووهم (عومهری کوړی خه تاب ﷺ) دوو سالی پر نازار و ناخوشي وييبارانی زوربه تين به سهر نيوه دوورگه ي عهره بيدا و به تايبه تي ته وای موسلماناندا هات و، سهوزو وشكي پيکه وه سوتاندوله ناوی برد، شين و سهوزايه تي نه ما، باخ و باخات له ناوچوو، گياندارو مالآت شيريان تيدانه ما، زور پياوونافره تي به پريزو، سهر بازو جهنگاوهری نازا و بوړ مردن و له ناوچون (۹) نو مانگی ته و او باران نه باری گپرکان و ته به قاتی زهوی دهستی به له رينه وه و جوله كرد، سهر زهوی به ته وای په قو، وشك بوو سوتا، وهك خوله ميشی ليها ت، نه و ساله ناو نرا سالی خوله ميشی (الرماد) حه زره تي عومهر ﷺ هاواری خيرخوازان وشوين كه وتوانی له عيراق و، شام كرد: كه به فريای دانيشتوانی گهل و هوژی برايان و، دوورگه ي عهره بييه وه بين و، دانيشتوانه كه ي له و به لا و نافاتا له ناو چوانه بپاري زن. وه نامه يه كيشی بو (عومهری کوړی عاس ﷺ) نوسی له فله ستين: له دواي سه لام و پريز: بهراستي نيمه وا بهره و مهرگی کوتايی دهروين و نامينين. نيوهش ساغ و ته ندورستن: بويه داواتان ليده كه ين: هاواره، هاواره، هاواره بو نيوه؟! به هانا مان بگهن. نينجاله دواي نهو بانگه وازه وه له زوربه ي ولا تانه وه به دهر يادا و، به دهشتيدا به بارو به له م و، كه شتي: له ناردو، پون و، پنيويستي بهره و مهدينه هات و ولا ت ناوه دان بووه. حه زره تي عومه ﷺ به دهستی پيروزی خواردنی دروست ده كردو، دهر خواردی خه لکانی دهادو تيړی ده كردن. به وجوزه نوينه رانی حه زره تي عومه ﷺ به دهورو بهری ناو دوورگه ي عهره بيدا ده گهران و نهو خوارده مه نيانه يان به سهر

پوختەبەخەد لە بەسەر ماته خۆرنگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) ھەمانە من حیاة رمول(ﷺ)
 خەلکاندا دا بەش دەکردو، ئیش و نازارو ناخۆشیان لەسەر خەلکی کەمدەکردنەو.
 ھەزەرەتی عومەر (ﷺ) لە وەسالی گرانیدەدا سویندی خواردکە گوشت و چەوری و
 خواردنی خۆش نەخوات ھەتا ھەموو خەلک دلدیاو ئاسودە نەبنەو. وە بەپراستی
 لەسەر بەئین و پەیمانەکە ی خۆی بەردەوام بوو، بردیەسەر: ھەتا خودای گەورەش
 بەتەواوی بارانی باراندو خۆشی و ئاسودەیی گەپرایەو بۆ ولات. ھەزەرەتی
 عومەر (ﷺ) دەفەرموی: چۆن ھاوپەیمانان و شوینکەوتوانمان یارمەتی و کۆمەکیمان
 لەگەڵدا دەکەن لەکاتیک دا کەئەوان چیان بەسەردا بێت، بەلام پێشەواو
 سەرکردەکانیان بەسەریاندا نەیات.

مزگینی بە ھاوڕیکەتان بدەن کۆریان بوو

بشر صاحبك بغلام

ھەزەرەتی (عومەری کۆری خەتاب (ﷺ) شەویکیان بەناو شاری مەدینەدا بۆ ھەوال
 پرسین و ژیان و گوزەرانی موسلمانان دەسوپرایەو: لەدوورەو مائە پەشمانیکی
 چاو پیکەوت پۆشیشتە پێشەو، گوئی لەناڵەنالی ئافرەتیک بوو، کەسەیری کرد
 کابرایەکیشت لەلایە کێ پەشمانەکە دانیشتبوو: عومەر (ﷺ) لێی پرسى براکەم
 چییە؟ ئەو ئافرەتە بۆچی دەگریا و دەنالینى؟ کابرایەکە گوتی: بڕام ئەو ئافرەتە
 خەریکی مندالبوونە. ھەزەرەتی عومەر (ﷺ) فەرمووی: کەسی لەلایە: کابرا گوتی:
 نەخیر کەسی لەلانییە. عومەر (ﷺ) ھەرخیراگەپرایەو بەرەومالو، بەنوم کەلسومی
 ھاوسەری فەرموو: نایا ئارەزووی پاداشتیکی گەورە دەکە ی کەخودا بۆی
 ناردووی؟ ھاوسەرە کە ی گوتی: ئەو خیرە چییە خودا ناردوویەتی؟ فەرمووی:
 ئافرەتیکە خەریکی ژانی مندال بوونەو کەسیشتی لەلانییە ھاوسەری فەرمووی:
 مادام تۆ ھەزەرەکە ی بابڕۆین، وە ھەرچی بۆ مندال بوون پێویست بوو، لەگەل
 خۆیاندا ئامادەیان کردو، مەنجەلیک و، ھیندیک ئاردو شیرینی و، دانەوێڵەیان لەگەل
 خۆیاندا ھەلگرتو، بەدوای یەکدا پۆشیشتن ھەتا گەیشتنە بەر دەرکی مائی کابراو،
 بەھاوسەرەکە ی فەرموو: ئەتۆ بۆ ژوورەو بۆلای ئافرەتەکەو، ھەزەرەتی
 عومەریش (ﷺ) بانگی پیاوێکە ی کرد وەرە تۆش ئاگرم بۆ بکەو عومەریش

پوخته بوماند له بهمه مرهاته څرنگه ځانې پېغمبر (ﷺ) هېمانه من حياء رسول (ﷺ)

ناگره که ی خوش ده کردو و له ناو چړه ی دوکه لدا نو قم ببوو: مه نجه له که ی له سمر ناگردانا هه تا نهو شته ی که ده یان ویست ، حه لوا یان هر شتی کی تربوو، ته واو کولا، تا نهو کاته ش ټافره ته که مندا له که ی بوو. نوم که لسوم سهری بهرز کرده وو. هاواری کرد نه ی پیشه وای موسلمانان مزگیننی به هاوړیکه ت بده کوړیکیان بووه؟ کاتیک کابرا گوڼی له و ټافره ته بوو گوته: پیشه وای موسلمانان راچه نی و، سهرسام و خه جاله تی پیشانداو، گوته: نه ی شهره زاری و، خه جاله تی بو ئیمه نه ی پیشه وای موسلمانان نه تو هاتووی و یارمه تی و ئیش بو ئیمه ده که تی حه زره تی عومر ﷺ فهرمووی: برای عهره بم هرکه سی ئیش وکاری موسلمانانی به ده سته وه بیټ ده بیټ به ته وای، ناگای له کاری بچوک و گهره ی فرمانبه رانی بیټ ، چونکه نه وکه سه له هه موو ئیش و کاروباریان لیپرسراوه نه گهر له کارو فرمانیان خافل و بیناگابی زهره ر مهندي دنیاو دواړوړه.

هاوار بو تو عومر له ناگری

ویل لك يا عمر من النار

جاریکیان حه زره تی عومر ﷺ له مزگه وت دانیشتبوو: کابرایه ک به لایدا تیپه ری و گوته: نه ی هاوار بو تو (عومر) له ناگری دوزه خ. عومر ﷺ فهرمووی: وهره پیشه وه پیم بلئ نه و قسه ت بوچی کرد؟ نه ویش گوته: فرمان بهر داره کانت کاریکیان پی ده سپیری و بویان دیاری ده که تی و، به لام، له دواپییدا هیچ لییان نا پرسیه وه بزانی نه وکاره یان وه ک و پیویست نه جامداوه یان نا؟ عومر ﷺ فهرمووی: بوم پوون بکه وه وه ک و چی؟ کابرا گوته: تو فرمان په واییت داناوه له (میسر) وکاری تایبه تیټ بو دیاری کردو به لام، له دوا ی ده ست به کار بوونی نه وه ی که تو بوټ دیاری کردو بیکات نه و وازی له وکاره ی تو هیناوه و، به ئاره زوی خوی فرمان په وایی ده کات. حه زره تی عومر ﷺ هر خیرا دوپیایو ی نه نساری بهرو ولاتی میصر به ریډه کات بو نه وه ی سه یربکه ن بزانه نه وه ی نه وکابرایه ده یلیټ راسته یان نا: کاتئ نه و دوپیایوه گه یشتنه ولاتی میصر: پرسیاریان کرد: قسه ی نه وکابرایه راست بوو، ئینجا پویشته نه لای فرمان په وای نه وولاته وداویان لیکرد

پروچتمېښته له بمېرماته څرنگه ګانې پېغمبر (ﷺ) هېماته من حېاة رسول (ﷺ)

کله ګه ټيان بېټ بولای حزره تی عومر (رضي الله عنه) ټویش به ټینی پیدان وله ګه ټیاند ا پویش
بولای حزره تی عومر به لَام، عومر (رضي الله عنه) ناسیه وه، چونکه کاتی له مه دینه وه
پویش ټبوو پیاوړی ګه نه رنګی لاوازی بینموند، به لَام به هو ی دمه لَات و فرمان
په وایی به هو ی داهات و دست کهوتی شار و ګونده کانی، ګوشتین و سوور
هنگه پرابوو: بویه عومر (رضي الله عنه) پرسیاری لیکرد توکینی؟ ټویش ګوتی: من فلانه که سم
که کردو ته فرمان په وای ولاتی میصر. عومر (رضي الله عنه) فرمووی: هاوار بو تو که هر چی
فمانم پیکردووی بیکه ی نه ت کردووه، وه نه وه ی که فرمانم پیکردووی مه یکه
کردو ته! هه موو کاره کانت به پیچه وانه ی فرمانی ټیمه بووه: سویندبه خود اده بی
نازاریکت بدهم ته و او ټیشت پیښګات. له دوا یی عومر (رضي الله عنه) هاواری کرد بهر ګی کی خوری
له پوړ ټکی زور ګه رماد او، داره سایه ک و، (۳۰۰) سی سده سر ناژله ټی خیریان بو
هینا، ټینجا به وکا برا فرمان په وایه ی میصری فرموو: ټه بهر ګه خوریه ی که وه ک
لیفه وایه له بهری بکه؟ چونکه باوکیش ت بهر ګی کی ټه وای له بهر بوو، به لَام ټه بهر ګه
له ټی باوکیش ت نو ټیرو چاک تره، وه ټه دارده سته ش به دمه سته وه بګره، که زور
له دارده سته باوکت باشته، پو ټه ناژله لانه له فلانه شو ټنه باش بله وه پټنه. وه هیچ
که سینک له شیر و داهاتی ټه ناژله لانه مه ګیر وه؟ ته نه خرم و خانه واده ی عومری
نه بېټ. ټویش زور به شهر مزاری و لاوازیه وه هستا و پویش ت: حزره تی عومر (رضي الله عنه)
بانګی کردو ګیرا یه وه، پی ګوت: ته و او ټیګه یشتی من چیم پی ګوتی؟ ټویش
پاوه ستاو، ګوتی: به ټی باش ټیګه ی شتم، به لَام به خودا ټی پی شه وای موسلمانان
هر ګیز من توانای شوانیم نییه: ټه ګه ر حه ز ده که ی و ره له ملم بده و پیم خوشه
بمکوژ و پزگارم بکه: حزره تی عومر (رضي الله عنه) فرمووی: ټه ګه ر بت ګیر مه وه سر کار و
فرمان په وایه که ت ده بیه چی پیاوړیک؟ کابرا سویندی خوارد ټه ګه ر ټم جاره
بم ګیر وه بو سرکاره که ی خوم هر ګیز جاری کتر کاری خه راپه ت ګوی لی نایب ت و
نایب یستی وه، ته نه ټه شته ی که خوت پیت خوشه: ټینجا حزره تی عومر (رضي الله عنه) کابرای
ګه رانده وه سرکاره که ی خوی بو ولاتی میصر. ټویش له دوا ی ټه وه بوو به پیاوړی کی
زور باش و چاک.

پوختەبەند: لە بەمەرماتە ئورنەکانی پێغمەبەر (ﷺ) ھەماتە من ھایە (رسول) (ﷺ)

ئێوھ لە ئێمەن و بۆ لای ئێمەن خانەوادەى بەیت

أنتم منا والینا أهل البيت

دەگێرنەوھ (کسرا) نامە یەکی بۆ فەرمان پەرەوای و لاى (یەمەن) کە ناوی بازان بوو نارد: کە ھەوالم پێدراوھ کابرایەك لەمەککە لەھۆزى قورەیش پەیدا بوو ، واھەست دەکات کە پێغەمبەر ﷺ : بڕۆبۆلای داوای لێکە وازیبێنێ لەوداوا یە کە دەیکات : ئەگەر وازی ھێنا زۆر باشە ، ئەگەر وازی نەھێنا بەردەوام بوو: ئەوھ سەری لە لاشەى جودا بکەوھ و بۆمى بنێرە؟ بازانیش نامەکەى بۆ پێغەمبەر ﷺ پەرمانە کرد: ھەر لەگەڵ گەیشتنی نامەکەى : پێغەمبەر ﷺ وەلامى نامەکەى بۆ بازان نوسیوھ و فەرمووی: ئەى بازان خودای گەرە فەرمانى پێدام کە (کسرا) پادشای فارس لەمانگی فلان و پوژى فلان دا کوژراوھ: بازان کەئەو ھەوالەى پێگەیشتن کە نووسراوھ کسرا کوژراوھ سەری سوپماو گوتى: چۆن شتى وابوو!! بۆیە چاوەروانى ھەوال گەیشتن بوو لەو بارەوھ، گوتى: ئەگەر ئەوھەوالە راست بێت ئەوھ بەراستى پێغەمبەر ﷺ باوھەرى پێدە ھێنم بەلام، ئەگەر وانەبوو: دیارە خەراپ پوودەدات. کاتى بازان ھەوالى کوشتنى کيسراى پێگەیشتن لەچى پوژىکدا پێغەمبەر باسى کرد بوو وا بوو: بازان لەگەڵ کۆمەلێک لەدارو دەستەکانى باوھەریان ھێناو، موسلمان بوون: لەدواى ئەوھ بازان ھەوالى موسلمان بونى خۆى و کۆمەلەکەى بە پێغەمبەر ﷺ راگەیاندا. ئینجا ئەو کۆمەلەى کە نامەکەیان پێگەیاندا، لەدواى موسلمان بوونیان گوتیان: ئەى پێغەمبەر ﷺ خودا ئیستا ئێمە لەکێن؟ فەرمووی: ئێوھ لەئێمەن و خانەوادەى لای ئێمەن.

لێیگەرین ئەوھ بۆ ناو ئاگریە

دعه إلى النار

دەگێرنەوھ کە قەیسى کوپى (مەتاتىە) ى ھاتە ناو کوپو کۆمەلەک لەموسلمانان کە سەیری کرد سەلمانى فارسى و، سۆھەیبى پۆمى و، بیلالى حەبەشى، ﷺ تێدا یە گوتى: بەراستى لام سەیرە ئەوانە لێرەن: ھۆزى ئەوس و خەزرج یارمەتى

پوخته به ٢ له به سهرما ته گرانگه گانې پيغمبر (ﷺ) قېماته من حياه رسول (ﷺ)

وهول داني سهرکه وتني محمديان داوه: چونکه نه وانه له هوزي پيغمبر (ﷺ) وهره بن بهوزي نه ته وایه تیه وه یارمه تی دهن : به لام نه من نازانم نه وفارسی و پومی و حبه شیه چین لیرو و بوجی داوای یارمه تیان لیکراوه؟ له ناو کوږه که دا معازی کوږی جبهل هه ستاو بهرؤکی قه یسی گرت و بهر هولا ی پيغمبر (ﷺ) برد: بؤ پيغمبر (ﷺ) گپرایه وه که قه یس چی گوتوه: پيغمبر (ﷺ) زور تور هبوو: هه ستاو بهرؤکی قه یسی گرت و پای کیشا ، هه تا بردی بؤ مزگه وت و، بانگی راهیشت (ان الصلاه جامعه) بهراستی نویژ کوکهره وه یه و، جه ماوهری کوکدره وه و فرمووی:

﴿يا ايها الناس إن الرب واحد والاب واحد وإن الدين واحد وليست العربيه بأحدكم من اب وام وإنما هي اللسان فمن تكلم العربيه فهو عربي﴾ ئینجا موغازی کوږی جبهل (ﷺ) هه ستاو فرمووی: یارسلو الله چی فرمانیکمان پیده ده ی بهرامبر نه و دوپووه ی؟ پيغمبر (ﷺ) فرمووی: لیگه پین نه وه بؤ ناگریه. به جوږه قه یس له هه لگه پراوه کان و مرتد بوو وه به پاشگهزی و مرتدیی وه کوژا.

پی له سهر کوئمه م دابنی بؤنه وهی بیته دا پو شه ری تاوانه که م

دس علی خدی تکفیرا لذنبی

گوفتار قسه وابو له ناو یاره گانی پيغمبر (ﷺ) که (نه بوزم ی غه فاری (ﷺ) چاک ترین و خو پاریز و به ته قواترین له هاوړپیانې پيغمبر (ﷺ) بووه: جاريکیان نه بوزم له گهل بهنده یه کی ره شدا تیک ده گیرین و لییان ده بیته به دمه دمی و قسه گوتن به یه کتری: نه بوزم (ﷺ) تور هبوو به بهنده کی گوت: کوږی ره شه ی: پيغمبر (ﷺ) له نه بوزم تووړه بوو پی پی فرموو: (طف الصاع، طف الصاع) واته: پیوانه که پر بوو پیوانه که پر بوو بهراستی کوږی سپیان هیچ پیزو گه ورایه تیان به سهر کوږی ره شانه وه نیه ته نها ته قواو خو پاریزی و کرداری باش نه بیته: ئینجا هیچ پریگه چاره یه که بؤ نه بوزم نه مایه وه ته نها نه وه نه بی که داوای گهر دن نازادی و لی بووردن له بهنده که بکات: بویه سهر و پوخساری له سهر زهوی داناو به بهنده کی گوت: وهره پیته له سهر سهر و پوخسارم دابنی بؤنه وهی بیته ره ش بوونه وهی تاوانه که م .

ئەگەر درۆزنی نازارت دەدەین

ان كنت كاذبا عاقبناك

کابرایەك هاتە لای (سلیمانی کوپی عبدالملك ﷺ) گوتی: ئەو پێشەوامز نامۆزگاریەكم هەیه: ئەویش گوتی: ئەو نامۆزگاریە چییە؟ کابرا گوتی: فلانە کەس فەرمانبەری یەزیدو، وەلیدو، عبدالملك بوو: بەلام، من دەزانم نا پاکى لەکارى هەموویاندا کردوو و بە پێچەوانەى فەرمانى ئەوان جولۆتەتو و، مال و سامانیکی زۆری لەو پێناوەدا بەفێرۆ داو: فەرمان بەدە کە ئەو هەموومالە بەفێرۆچوو بەگەڕیشتەو. پێشەوا سلیمان ﷺ گوتی: بەراستی ئەتۆش زۆر لەوى شەپەن گێزێترو، ناپاکو، خەراپ ترى، ئەتۆ جاسوسی و، چاودێریت بەسەر کار و ئیشى ئەودا کردوو، شتت لى ئاشکرا کردوو: شتێکی واکەخودا شار دویەتیەتو و، داپۆشیو: ئەگەر لەو نەترسابام لەدواییدا هاوڕێیانی نامۆزگاری کار بەخەراپ و ناپەسندی ناوزەدبکەن، نازاریکی زۆر بەهێزم دەداى: بەلام ئیستا لەوسى رەوشتانە یەکیان هەڵدەبژێری؟ کابرا گوتی: ئەو پێشەواى مۆسڵمانان فەرموون: بزانی چى؟ فەرمووی: ئەگەر حەزەدەکەى دەپۆیین لى دەکۆلێنەو و، هەموو شتەکان دەخەینە روو، ئەگەر راستت گوت ئەو دەدەبێ جیگەى پڕوقین لیداکرتن، وە ئەگەر لەگوتەکانیشتدا درۆت کرد ئەو سزا و تۆلەت لیدەستێنین، ئەگەر حەزیش دەکەى لەسەر کارەکەت لات دەدەین. کابرا گوتی: لەسەر کارەکم لام بەدەن ئەو پێشەواى مۆسڵمانان؟ پێشەواش پێى گوت: دەتتیرێنەو سەر کارەکەى خۆت بەلام جارێکی تر ئەو کارە دووبارە نەبێتەو. ئادەمیزادی خاوەن پێز و شکۆ مەشکێنەو، شتێک کە خودا لى داپۆشیو و شار دویەتیەتو، تۆبە دەری مەخەو، بەسەر کارى خەلکیەو هەلمەو سەتە.

مافی خۆت وەر بگرە چونکە ددانى پێدا هیئا

خذ بحقك فقد أقر

دەگێرێنەو کابرایەك هیندى مالى بە سپاردە (امانە) لەلای یەکیك دانابوو: لەدواى ماوەیەك داواى مالهەكەى کردەو: ئەو کابرایەى کە مالهەكەى لەلاداندرا بوو، ئینکاری

پوختە بەدەنە لە بەسەر ماڵە حەرخەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قەمانە من حەلاە رسول (ﷺ)

کردوو، گوتی: هیچ مانی تۆم لە لانییه! کێشەیان لێپەیدا بوو: داوا یە کە یان پۆشیشتە لای دادوهری (ئێساسی کۆری معاویە ﷺ) کابرا داوا ی ماله کە ی کردووه کە لە فلانە شوێن و جێگە ئەو نەندە ماله م لە لای ئەو پیاو و داناو. (ئێساس) گوتی: ئەو شوێنە ی کە ئەو ماله ت دا بەو کابرایە چی لێبوو؟ کابرا گوتی: داریکی لێبوو. ئێساس گوتی: بۆ بۆ لای ئەو دەر: بەو هیوایە ی ئەو ماله ت لە لای ئەو دەر شار بیتەو، لە یادت نەما بیت، لەو ی بە چاو پێکەوتنی دەر کە بە بیرت بیتەو و بیدۆزیەو. ئەو کابرایە بەرەو ئەو شوێنە پۆشت کە دەر کە ی لێیه: ئێساس بە کابرای داوا لێکراویشی گوت: تۆ لێرە دانیشە چاو و پێکە هەتا ئەو پیاو دیتەو: ئەو کابرایە دانیشت، چاو و پێی دەکرد. ئێساسی دادوهریش لە گەل دادگایی کردنی داهەموو سەرە سەعاتیک سەیری کابرای داوا لێکراوی دەکرد. لە داواییدا پێی گوت: بۆی هەیه ئێستا هاو پێکەت گەشتیت بیتە ئەو شوێنی دەر ی کە باسی کردووه؟ بە لām کابرای داوا لێکراو گوتی: نەخیر هیشتا نە گەشتتووه: ئێنجا ئێساس گوتی: ئەو دوو ژمنی خودا تۆ ناپاک و خائنی! کابرا گوتی: پێگەم پێنیدە بۆم خودا باشت بۆبکا، ئێساس داوا ی کرد ئەو پیاو بە ئێنەو، پارێزگاری لێبکەن هەتا هاو پێکە ی دیتەو، کاتی هاو پێکە ی هاتەو پێی گوت: ماله کە ی خۆت وەر بگرەو چونکە دانی بە ماله کەت دا هینا.

ئێمە بۆ دادگەری پێویستترین لە کسرا

نحن أحق بالعدل من کسرا

جاریک یە کێک لە ئافەرەتەکانی هۆزی (قەبتی) پۆشیشتە لای عومەری کۆری خەتاب و ﷺ شکایەتی لە فەرمانرەوای میصر: عەمری کۆری عاص ﷺ کرد. کە پارچە یە ک لە زەوی ماله کە ی بە بەرمزگەوت کەوتو، کە ئێستاش بەرمزگەوتی (عەمری کۆری عاص ﷺ) بە ناو بانگە، پێشەوا عومەر نامە یەکی بۆ فەرمانرەوای میصر عەمری کۆری عاص ﷺ لە سەر پارچە یە ک گۆزە ی شکاو نوسی: ئەو ی عەمر ئێمە زۆر پێویسترو شایان ترین بۆ دادگەری لە (کیسرای ئەنەو شیرەوان) مەبەستی پێشەوا عومەر ﷺ ئەو بوو کە عەمر بیر لە وەر و داو بە کاتەو کاتیک ئەنەو شیرەوان ویستی کۆشک و

پوختە بەمەكە له بەسەر ماته كُرنەكەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

بالەخانەى كسرا دروست بكات زهويه كەى چوارگۆشه نەدەو سەتا لەبەر خانو مالىكى بچوكى پيرە ژنيك، داوايان لەو پيرەژنەكرد كە ئەو خانوەيان بەمەر شتيك دەيهوى پينيان بفرۆشى! بەلام ئافرەتە كە گوتى: من هاوسينيهتى پادشا ناگۆر مەو پڕ بەپىرى ئەندازەى خانو كەم بەزىر. ئينجا ئەگەر نەو شيرەوان خانو كەم لىنداگىر بكات ئەو زۆر بە ئاسانى دەتوانى و دەسەلاتى هەيه: چۆنى بوخۆى ئارەزو بكات. كسرا گوتى: واز لەو خانو كە لاوهى ئەوپيرەژنە بهيننو، كۆشك و بالەخانەكە دروست بكەن. لەدواى دەست بەكار بوون و تەواوبوونى كۆشكى پادشايى، زۆر لە ئەندازياران و پسپۆرانی خانو بەرەو رەخنە گران بۆ جوانى و ريك و پىكى سەير كردنى ئەو خانو هاتن، هەرچى سەيرى دەكرد لە جوانى و گەورەى بيناسازيدا سەر سام دەبوو: تەنها رەخنەيان لەو تۆزە خوارىيەى هەبوو، كە لەلاى خانوى ئەوپيرە ژنەو ديار بوو: دەيان گوت ئەگەر ئەو خوارىيە تىدا نەبايە هيج شتيكى نەدەگەيشتى؟ بەلام كسرا لەو لامياندا گوتى: منى ش دەلیم بەمانەوێ خانوى ئەوپيرەژنە و خواربوونى بالەخانەى نەوشيرەوان پازاوەتر و ريك و پيك و جوان تر بوو. ئينجا ئەو ئافرەتە ميصرييه نامەكەى لە پيشە واعومەر وەرگرت و گەرايەو. نامەكەى گەياندا دەستى عەمرى كۆرى عاص وﷺ، ئەويش زۆر ريزى لەنامەكەى عومەر گرتو، ئەوبەشە زهويهى خانوى ئەو ئافرەتەى بۆگەرانداو. لەبەرئەو ئەندازيارى نەخشەى مزگەوتەكە كاتى دروست كردنى راست و تەواو نەبوو، بەلام بەهۆى گەرانداوێ ئەو بەشە خانو، ريك و باش و تەواو بوو.

سویند بەخودا دادومریم بەحەق و راستی کردوو

والله لقد قضيت بالحق

موسلمان و جوله كەيهك بۆ چارەسەرى كيشەيه كيان پوشتنه لای حەزەرەتى عومەرﷺ: كە سەيرى كيشەكەيانى كرد، راستى و حەق بە جوله كەكە بوو: پيشەوا عومەريشﷺ حەق و مافى بە جوله كەكەدا. ئينجا جوله كەكە گوتى: والله دادومرەيه كى راستت كرد. عومەرﷺ فرموى: چيت پينگەيشتو؟ جوله كەكە گوتى: سویند بەخودا ئيمە لەتە و پاتدا پيمان گەيشتوو هەر دادومرەيك دادومرەى

پوخته بهكه له بهمه مراهاته كُرنكه كاني پېغه مېهر (ﷺ) قېماته من حياه رسول (ﷺ)

بهراستی و پهوانی بکات فریشته یهك له لای راستی و یه کیك له لای چه پی پړنمونی و یارمه تی ددهن بوحه ق و راستی مادام له گهل حق دایه. ئینجا هر کاتیکیش وازی له حق هیئا نهو فریشتانه ده پړون و به جینی دهینل.

له نه مړووه تویووی به سته مکار

صرت جائرامنذ الیوم

ده گړپنه وه جاریکیان عومهری کوپی خه تاب و ﷺ، ئوبه یه ی کوپی که عب (ﷺ) کیشه یه کیان له نیواندا پرووده دات: بۇ دادگایی نیوانیان ده پړونه لای (زهیدی کوپی ساییت) ﷺ که دادوهر و فرمان په وای چه زره تی عومهر ﷺ بوو له مه دینه. که پویشتنه لای زهید: له پیښه وه سه لام له عومهر ده کات و، زوړ پړزی له پیښه وه عومهر ده گړت و: بۇ خوش ترین شوین ناماز و فرمووی لیډه کات له کوپی دادگاییدا. له دواي خستنه باسی کیشه که یان: ئوبه یه داوای له عومهر کرد سویند بخوات: زهید رجای له ئوبه یه کرد، که پیښه وه عومهر ﷺ سویند نه دات و، لیی ببوری. چه زره تی عومهر ﷺ تووړه بوو، گوتی: ئه ی زهید تو له نه مړووه بوو یه سته مکار چونکه تو سه لام له من ده که ی و، به پیښه وه بانگم ده که ی و، جینگه ی خوشم بۇ چول ده که ی و، داوای لیبور دنیشم بۇ ده که ی.

به راستی من ئینسانیکم

انما انا بشر

دوو پیاو کیشه یان له باره ی میراته وه لی پهیدا بوو بۇ چاره سهری چونه لای پیغه مېهر ﷺ نهو دوو پیاوه هیچیان شاهیدیان نه بوو: پیغه مېهر ﷺ فرمووی: بهی شاهید هاتونه لام: منیش وهك و ئیوه ئاده میزادم: ئاده میزاده کانیش هیندیکیان له هیندیکیان زیکره ک تردانان ترن ده توان به هو ی دانایانه وه به لگه وزانیاری باشر بهیننه وه و بتوان به سهر بهرام بهر که یان سهر که و تووین، منیش به گوړه ی قسه و گو فتاره که یان دادوهر ی ده که م. بوی هیه دادوهری له بهر ژه وهندی که سینکیان بیت به هو ی قسه زانینی وه که حق وانه بوو نه و مال به دریت به نه و. ئینجا نه و مال ی

پوختە بەخێرە، لە بەسەر ماته گەرنەگەمانی، پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

کە بەلێ زانی خۆی وەری دەگریت: وەکو پارچە یەک ئاگر وایە بۆ گیانی، لە پۆزی دوا ییش وەکو ئەلقە یەک دەچیتە ناو ئەستۆی و دەگریت، ئینجا هەردوو پیاو و کە دەستیان کرد بە گریان و هەریەکەیان بەوی تری دەگوت برام بە راستی ماف و حەق بەتۆیە: دوا یی پێغمەبەر ﷺ فەرمووی: مادام ئێو بەو شیوایە دەلێن: بۆن ماکە لە نیوانی خۆتاندا بە حەق و راستی بکەن بەدوو بەشەو، وە بە شیوای تیر و پشک هاو یشتن لە نیوانیاندا بکەن، هەریەکە ی بە شیکیان هەلبگرن، لە دوا ییدا هەریەکەتان گەردەنی ئەو یترتان ئازاد بکات.

پێمخۆش نیه خۆم لە ئێو جیاواز بکەمەو

اگره ان اتمیز علیکم

دەگیرنەو پێغمەبەر ﷺ لە گەشتێکدا فەرمانیکرد مەریکیان ئامادە کرد: یەکیان گوتی: من سەری دەبەرم: یەکیتر گوتی منیش کەوێ دەکەم: یەکیتر گوتی منیش لێی دەنێم و دەیکو لێم: پێغمەبەریش ﷺ فەرمووی: منیش دار کو دەکەمەو: هاو پیکانی گوتیان: یارسول الله ﷺ ئێمە ئیشە کە ی تۆش دەکەین: پێغمەبەر ﷺ فەرمووی: دەزانم ئێو ئیشی من دەکەن بەلام بۆ خۆم حەز ناکەم خۆم لە ئێو جودا بکەمەو: چونکە خودای گەرەش حەز ناکا بەندەکانی خۆیان لە هاو پیکانیان جودا بکەنەو.

دادگەری عومەر لە گەل منداڵەکانی

عدل عمر فی ولده

دەگیرنەو (عبدالرحمنی کوپی عومەری کوپی خەتاب ﷺ) لە گەل باوکی (سروعه) ی پۆیشتنە لای (عەمری کوپی عاص ﷺ) فەرمان پەرەوای ولاتی میصر: هەردوکیان پوخواو تیک شکابوون، گوتیان: ئە ی عومەر تۆ لەو حەدی خودامان لێدەربکە ئێمە دوینی دۆراوین و توش بوین. عەمریش ﷺ هەردوکیانی سەرزەنشست کرد و دەر ی کرن. عبدالرحمن ﷺ گوتی: ئە گەر تۆ لەمان لێنەستینی کە پۆیشتەو، لە لای باوکم شکایەت لێدە کەم: عەمریش زانی ئە گەر تۆ لەو حەدیان لێدەرنە کات پۆیشتەو عومەر ﷺ لێی تو پرە دەبێت و، لە سەر کارە کە ی لای دەبات: ئینجا هەر لەو، ووت و

پوخته به خدا له به سهرماته خربگه خانی پښه مېر (ﷺ) قېماته من حېاة رسول (ﷺ)

وږانه دا بوون که عبداللهی کوږی عومره ﷺ هاته ژووره وه، عه مر زور به خیره اتنی کردوو، ویستی عبداللهی له سهره وهی کوږی دانیشتنه که دابنی، به لام عبدالله نهوداویه پرت کرده وه گوتی: باوکم داوای لینی کردووم که له سهره وه دانه نیشم: ته نها له کاتیکدا که هیچ جینگه یه که نه بیټ. براهم عبدالرحمن له بهر چاوی خه لکی سهرناتاشی، مه بهستی سهرتاشینی ئیره نهویه له پیشی لیدانی چه دواو بوو سهریان ده تاشین، به لام بولیدانی فرمانی خوداچون ده کری و کوږی باشه ناوای لیبدن. عه مر هینانیه ناو گوږه پانی حه وشه ی مالیان و، داری حه دی لیدان: عبدالله براهی له گهل باوکی سروعه ی بردنیه ناو ژوریکه وهو سهری تاشین. عه مر ده لی به خوا له و پوداوه من به هیچ جوړیک پیشه و عومره م ناگادار نه کرده وه، هه تا بوخوی نامه یه کی بوناردم: تییدا نوسرابوو:

﴿بسم الله الرحمن الرحيم: من عبدالله امير المؤمنين عمرالى العاصى ابن العاص، عجبت لك يا ابن العاص ولجرتك علي وخلاف عهدي فما اراني إلا عازلك فمسيء عزلك، تضرب ولدى عبدالرحمن فى بيتك وتحلق راسه وقد عرفت ان هذا يخالفنى، إنما هو رجل من رعيقتك تصنع به ما تصنع بغيره من المسلمين ولكن قلت هو ولد امير المؤمنين وقد عرفت الا هوادة لأحد من الناس عندى فى حق يجب الله عليه. فإذا جئت كتابي هذا فابعث به فى عبادة على قتب (للبعير) حتى يعرف سوء ما صنع﴾ واته: به ناوی خودای گوره و میهره بان: له بهنده ی خودا پیشه وای موسلمانان عومره ی کوږی خه تاب ﷺ بو عاصی کوږی عاص ﷺ من سهرسام بووم له تو ئه ی کوږی عاص له ونازایی و به توانایه ی تو که پیچه وانه ی به ئین و په یمانی من کارت کردوو، له عبدالرحمن ی کوږمت داوه و، سهرت تاشیوه له ناو حه وشه ی ماله که ت زورباشیش ده زانی که ئه و ره فتاره ت پیچه وانه ی فرمانی منه، کوږی منیش یه کی که له هاوکارانی ژیر ده سه لاتی تو، ده بیټ چون له گهل نه وانی ترده ره فتار ده که ی ده بیټ له گهل نه ویشدا به وجوره ره فتار بکه ی: به لام تو گوتوته نه وه کوږی پیشه وای موسلمانان به لام تو باش ده زانی که من مه یل و ناره زو به لای که س دانا که م بو به جیهینانی فرمانی خودا ئینجا هه رکاتی نامه ی منت به ده ست

پوخته په ځه له بهرمراته څرنگه ځانې پټغمېمر (ﷺ) هېماته من حياء رسول (ﷺ)

گه یشته ټه وکړه له ناوچه بایه کی پیچراودا به سواری حوشتړیکدا بوم پړه وانه ده که یوه بونه وهی هست بکات که چی تاوه انیکي کردوه) کاتی نامه گه یشته دهستی عمری کورپی عاص چون عمره فرموو بووی عبدالرحمنی بهوشیوه پړه وانه کرده وه. عبداللهی کورپی عومریش (ﷺ) نامه که ی باوکی خوینده وه، عومریش نامه یه کی بپیشخوا عومر نوسی و داوای لیبور دنی له عومر کردو، گوتی: به لی من له ناو حهوشه ی مالی خوم داری حدم لیداو به لام سوین به خودا بوم هومو موسلمان و، گاوریك هر لهو حهوشه ی ماله دا ټه وکاره ټه نجام ددهم به بی جیاوازی. عمر نامه که ی به عبدالله دا پړه وان کرد. کاتی گه یشته جیگا، عبدالرحمن بهر وولای باوکی پویشته به لام له بهر ټه و عه بایه ی که تیوه ی پیچرا بوو نه ی ده توانی باش به سواریه که ی پروات: پیشخوا عومر (ﷺ) فرمووی: عبدالرحمن ټه ویشته کرد؟ ټه ویش نه ی توانی وه لام بداته وه: عبدالرحمن ی کورپی عوف (ﷺ) فرمووی: ټه ی پیشخوا داری حدی لیدراوه، پیشخوا عومر (ﷺ) زوری لوم کردوو پووی به لایدا وهر نه گیرا. عبدالرحمن هاواری ده کردوو دهیگوت: به خوامن نه خوشم و توش ده مکوژی ټینجا لیداو بهندی کرد.

دادگهری نیسلام گاوریکی موسلمان کرد

عدالة الإسلام أسلمت يهوديا

جوله که یه که له گهل حه زره تی عه لید (ﷺ) له بهر ده می (شره یح) ی دادوهر دا دادوهری کرا: ټه و جوله که یه زریه که ی حه زره تی عه لی (ﷺ) پیبوو، دهیگوت: ټه و زریه ټیخومه له کاتیک دا که ده یزانی دروده کات به لام ، کاتی له بهرام بهری دادوهر راوه ستان: جوله که که سهیری کرده نس و که وتی دادوهر زور دادگهریانه بوو، وه به یه کسان ی پړه فتاری ده کرد هیچ شیوه ی خو په رستی له نیوانی عه لی و (ﷺ) جوله که که یدا نه ده کرد. وه ته نانه ت شاهیدی حه سنی کورپی عه لیشی (ﷺ) بوم عه لی قبول نه کرد و به سویندی جوله که که باوهری پی کردوو، زریه که ی پیشخوا عه لی (ﷺ) دایه وه به جوله که که، ټینجا لهو کاته ی که جوله که که هستی به یه کسان ی و دادگهری دادوهریه که کرد: زورییری له دادگهری نیسلام ده کرده وه ، دلی که وه خورپه و.

لێدان و ، لەرزینەو. بۆیە لەبەر چاوی موسڵمانان زۆر بەدل خۆشی و قازانجیکی زۆرەو موسڵمان بوونی خۆی ئاشکرا کردو زۆرێکەشی دایەو بە پێشەوا عەلی چونکە مانی خۆی بوو. وە دەگێرێنەو لەدواییدا پێشەوا عەلیش ﷺ ئەو زۆرێکی بە هەدیە دایەو بە جولهکە.

شاهید لەسەر داواکارە

البينة على المدعى

دەگێرێنەو خەلیفە (معتەزید) نامەیکە بۆ دادوەر شەریک نوسی: من مالم لەسەر فلانە کەسەو، هەوالم پێگەیشتوو کە هەموو قەرزارەکان لەلای تو قەرزەکیان تۆمار کردوو، ئەتۆش بە گۆڕی مالهەکیان بەشت بۆ داناون، منیش قەرم لەسەر ئەو کا بڕایە: داوات لێدەکەم بەگۆڕی قەرزێ خۆم بەشیکم بۆ دابنێن، دادوەر بەنێر دراوی خەلیفە گوت: بەپێشەوا بلیت و، بەبیری بەینەو کە لەکاتی تەسلیم کردنی دادوەریدا: خوداپایە بەرزوبەردەوامی بکات. ئەوکاتە کە فەرمان پەروایی لە ئەستۆی خۆی کردەو بە منی سپارد گوتی: دروست نیە دادوەری لەمالی کەسێکدا بکەیت بۆکەسێکی داواکار تەنها بە شاهید نەبێت. دواي ئەو نێردراوەکە گەڕایەو بۆ لای پێشەواوشتەکە پێراگەیاندا دووبارە خەلیفە نێردراوەکە بۆ لای شەریکی دادوەر پەروانە کردەو پێی گوت بەدادوەر بلی کە فلان و فلان بۆخۆی دەزانێ کە کوپی باش و چاک و بەرێزن ئەوان شاهیدن. دادوەر گوتی: پێویستە بێنەلام و شاهی دی بدەن و، منیش پرسیاریان لێدەکەم ئەگەر بەباش و زیڕەک شاهیدیەکیاندا ئەوا شاهیدیەکیان لێبەر دەگرم. بەلام کە بەباش و تەواوی شاهیدیان نەدائەو ادەلێم قەرزەکە لەلای من دیاری نەکرا: لەدواییدا شاهیدەکان لەترسان نەیان وێرا شاهیدی بدەن: بۆیە دادوەریش هیچ بەشیکێ بۆ پێشەواداری نەکرد.

سویند به خودا نيمه دادګه ريمان به کار نه هينا

فوالله ما أنصفنا

ده ګرڼه وه پښه وا عومری کوری خهتاب ﷺ چاوی به پیاوړکی جوله که ی پیر ودامیر کهوت :له به رده می مالیک سوال و ده روزه ی ده کرد: پښه وا عومر ﷺ پښی ګوت :نوه چی پالی پیوه ناوی بو نه و کاره؟ جوله که که ګوتی: داوای پیوړستی خوم و باجو سهرانه و به سال داچونی خوم. پښه وا عومر ﷺ ده سستی ګرت و، بر دیه وه بو مالی خو ی و، پیوړستی ی خواردنی نه و کاته ی بو به جی هینا و، دوا یی بر دی بو لای لیپر سراوی خه زینه و فهرمووی: چاودیری نه وه و شیوه ی نه وه ش بکه و له بیران نه که ی، سویند به خودا نيمه ویزدانمان ناسوده نابیت و دادګه رناین که به ګه نجی باج و سهرانه یان لی وهری ګرین و، به پیریش وازیان لی بهین و، به رله یان بکه ی و. ګو یان نه ده ینی؟ خودا ده فهرمو ی: { إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالتَّوْبَةِ ۶۰ } واته: به پراستی زه کات و خیر و چاکه بو هه ژار و نه دار و ګه دایانه.

خودا له نایه ته که دا باسی هه ژارونه داری موسلمانان باس ده کات: نه وه ش له نه دارانی خاوه ن کتابه، هر خیرا پښه وا عومر به فهرمانی کی سهر و کایه تی، باجو سهرانه ی له سهر نه وه و شیوه ی نه وه ش، له خاوه ن کتابیه کان هه لګرت و، له خه زینه ی موسلمانان یش برژیوی ژیان ی پی به خشین.

نایا سویند ده خو ی نه ی پښه وا ی موسلمانان

أتحلف يا أمیر المؤمنین

کابرایه کی ګاور هاته لای دادوم نه بو یوسف ﷺ زهویه کی لی دا ګیر کرا بوو: وا ګومانی ده برد که هارونه ره شید ﷺ پښه وا ی موسلمانان لی دا ګیر کردوه. دادوم به ګاوره که ی ګوت: نه و زهویه له ده سستی کیدایه؟ کابرا ګوتی: له ده سستی هارونه ره شید ﷺ پښه وا ی موسلمانانه. له دوا ییدا دادوم ګوتی: ویستم کارو فهرمانه کانی به سهر دا بدهم، پیم ګوت: کی به رو بوم و میوه که ی ده فروشی؟ ګوتی: پښه وا ی موسلمانان. دادوم ګوتی: پیم ګوت: کی ده ست کهوت و داهاتی

پوخته بهمه له بهمه ماته گرنه گانی پېغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)

کۆده کاته وه؟ گوتی: پېشه وای موسلمانان. دادوهر گوتی: هه ولما که یه کیی تر به غیری پېشه وای موسلمانان بیت بو نه و داواکاریه ناماده بیت: به لام داواییه که ت هر پووی له پېشه وابوو. ئینجا هر ژوکاتی دادگایی کردندا له کوپی دادگاییدا ، یه که به یه که داوا کراوه کان هاتنه پېشه وه هه تاسهری نه وگا وره هات و، بانگ کرایه بهرده می دادگا و، داواییه که ی نه و گا وره به سهر پېشه وای موسلماناندا خوینده وه، پېشه وای گوتی: نه و زو وه یه مالی حقی خو مانه و به میرات له مه نصوره وه بو مان به جیما وه. داده وهر به کابرای گاوری گوت: گویت لیه پېشه وای چیگوت: ئایائیستا تو شاهیدت هیه له سهر نه و زو یه ی که داوای ده که ی؟ گا وهر که گوتی: من شاهیدم نیه به لام، با نه و سویندم بو بخوات: منیش گوتم: نه ی پېشه وای سویند ده خوی؟ پېشه وای فرمووی: به ئی سویند ده خوم پېشه وای سویندی خوارد و، گا وره که ش به ده ست به تالی گه رایه وه. له داواییدا دادوهر گوتی: به راستی نه وه ی نه وه ی من لیی ده تر سام هه ر نه وه بوو. پېشه وایحه سه ن گوتی: نه با یوسف نه وه چی ترسیکی تیدایه نه وه ی که تو ویستوته و، پیویسته کردوته؟ دادوهر گوتی: ترسه که م نه و بوو کیدیویه تی که من له گه ل هارون له یه که کوپی دانیشتن دا دا بنیشم.

نه وه ت له کو ی بوو

من این لك هذا؟

ده گیر نه وه کاتی عومهری کوپی خه تاب ﷺ. فرمان په وای میصری به عهری کوپی عاص ﷺ سپارد: له داوای ما ویه که هه وال به پېشه وای عومهر ﷺ گه یشت: که عهری کوپی عاص ﷺ مالو سه روه تیکی زوری پیکه ئنا وه، زور ده وله مه ند بووه پېشه وای عومهر ﷺ نامه یه کی بو عهر نوی و فرمووی: هه والم پیگه یشتوه مالیکی زورت پیکه وه نا وه که هیچ به هه ول و تیکو شانی خوت نه بووه و، چاوم به سه روه تی تو که و تو وه که خواردنی پوژانه شت نه بووه پېش نه وه ی بی به فرمان په وای میصر هیچ نه بوو: نه و مال هت له کو ی هیئا؟ نه گهر په یوه ندیت به خومه وه نه با هر که س ناپاکی له مالی خودا بکات زور نا ئارام ده بووم و، فرمانم دهر ده کرد. وه باش بزانه عهر من زور له کوچ کردوانی پینشوم له لایه که زور باشترن له تو بو فرمان په وای

پوخته به که له بهمه زمانه گرانگه مانای پتغمه مهر (ﷺ) قهمانه من حیاة رسول (ﷺ)

به لām ، من تۆم دانا ئیستاش به خیرا پیم بلی ئه و مالهت له کوئوه پیکه وه نا. عمری کوری عاصیش ﷺ: هه رنامه که ی پیکه یشت و خوئندییه وه هه ر خیرا نامه یه کی بو پیشه واعومهر ﷺ نووسی وگوتی: من له ناوه پوکی نامه که ت تیکه یشتم: ئه و ماله ی که من پیکمه وه ناوه له بهر ئه وه یه! ئه وولاتی ئیمه که میصره ولاتیکی زۆر به بهر که ت و هه ر زانییه و، جهنگ و جیهادیشی زۆرتیدا یه و، ئه و مالهش زۆری ده ست که وتی ئه و جهنگ وشه پرانه یه که به شی خوما نه و پیمان ده درئ: هه ر ئه و هه و الان شه که به تۆ ده گات ئه ی پیشه وای موسلمانان. سوئنده خودا ئه گه ر ناپاکی ره و اش بایه ناپاکیم نه ده کرد: وه تۆمنت به ده ست پاک و باومر پیکراوی خوت دانا وه: وه ئیمه چه ندبنکه یه کی حیسابیمان هه یه: ئه گه ر بۆ سه رچا وه کان بگه ریننه وه ده و له مه ندیمان له وسه رچا وه و ریگایانه وه یه، ده نا سوئند به خودا ئه ی پیشه وای موسلمانان نه له ه یچ ده رگای مالنیکمان دا وه، نه ه یچ قفلنیکیشمان کرد و ته وه. پیشه واعومهر ﷺ بۆ وه لāmه که ی فه رمان ره وای، نامه یه کی تری نوسی و فه رمووی: ئه ی عه مر من ئه و نامه یه م به ساده یی نه نویسه وه، ه یچ زیاده ره و ی شم تیدا نه کرد و وه، له که سانی چه نه بازیشم نه بیستوه: به لām ئیوه ی کۆمه لی پیشه وایان و فه رمان ره وایان له سه ر سه رچا وه ی مال و سامانه وه دانیشتون و گرتوتانه، ریگای ه یچ بیان و پاسواتان بۆ نییه و لیتان وه رنا گیرئ: باش بزائن ئه وه ی ده ی خۆن له و ده ست که وتانه وه ئه وه ئاگر ده خۆن و، به ره و ناته وای و شوره یتان ده بات. ئیستاش ئه و محمدی کوری مه سه لمه م ﷺ بۆلاندی نیوه ی سه ره وت و سامانه که تی پنبه خشه! کاتی محمد گه یشته میصر عه مر پیشوا زیه کی باشی لیکردو، خواننیک شاهانه ی بۆ ئاماده کردو بانگه یشتی سه ر خوانه که ی کرا: به لām محمد قبولی نه کردو و گوتی: ئه و خواردنه پیشه کی ناخۆشی و خه راپه یه، ئه گه ر خواردنیک هاکه زایی میوانیت بۆ به ینابامایه ده مخوارد ئیستاش ئه و خواردنه هه ل بگرنه وه، ماله که تم بۆ ئاماده بکه: عه مریش هه ستاو نیوه ی ماله که ی بۆجیاواز کرده وه ، که چاوی به زۆری ماله که ی که وت گوتی: نه فرین له کات و زه مان که من بومه کریکاری عومهر.

زیره کی عومهر

فراسه عمر

ده گپرنه وه جارێك تهرمی گهنجیكی تازه پیگه یشت و له سهر پینگا فریدرابوو: هه لیانگرت و بردیان بۆلای حه زهره تی عومهر (ﷺ)، ئه ویش لیکۆلینه وه ی زۆری له سهر کرد به لām بێسود بوو هیچ زانیاریهك به ده ست نه هات، بۆ دۆزینه وه ی بکوژه که، پێشه وا عومهر (ﷺ) زۆردل گران و غه مگین بوو: له به ده ست نه که وتنی هیچ زانیاریهك. له دوا ی به سهر چوونی یهك سال به سهر نه و پرودا وه دا: مندالێکی ساوا ی شیر خۆره له هه مان شوینی تهرمی ئه و گه نجه دۆزیا وه فریدرابوو: حه زه تی عومهر (ﷺ) زۆر به خۆش حالیه وه فرمووی: ئه گه رخودا حه ز بکات بکوژی کوپه گه نجه کهم دۆزیه وه. فره مانیدا ئه و منداله بدن به دایه ن و، هه موو خه رجیه کیشی له ئیمه وه وه ربگری، به لām منداله که ی باش به خێو بکات و چاودیری ته واوی لیبکات. وه ناگادار بێت به و که سانه ی که ده چینه لای و، کی ئه و منداله ده لاوینینه وه له با وه شی ده گریت و، ماچی ده کات هه رکه سینکی به و جوړه ی دیت، ته واوی ناو نیشانی مال و شوینی لیوهر بگری و ناشنای ماله که یان بێت وه هه والیش به ئیمه بگه یه نی؟ کاتی منداله که گه و ره بوو هه سستی به چاکی و خه راپی ده کرد: ئا فره تیك هاته لای و به شیر ده ره که ی گوت: گه و ره کهم هه والی ئه و منداله ی بیستوه و، منی نارد بۆلای تو که ئه و منداله ی بۆ به م چاوی پی بکه ویت و، دوا ی بۆتی ده گه پرنمه وه؟ دایه نی ئه و منداله گوتی: باشه ده ت ده می به لām بۆخۆشم له گه ل تدا دیم، پۆیشن تا گه یشتنه ماله که یان له با وه شی گرت و ماچی ده کرد: شیر ده ره که بۆی ده رکه وت که ئه و کچه کچی پیاویکی ئه نسارییه له ها وه لانی پیغه مبه ره (ﷺ): هه ر ئه و کاته پۆیشن و هه والی به پێشه وا عومهر (ﷺ) دا ئه ویش خۆی ئا ماده کرد و شیر ی له خۆی به ست و، پۆیشن بۆلای مالی ئا فره ته که، باوکی کچه که له به ره ده رگای ماله وه دانیش ت بوو پالی دا بۆوه: پێشه وا عومهر (ﷺ) فرمووی: ئه ی برا فلانه کچه ت چی کردوه؟ کا برا گوتی: خودا پادا شتی خیری به چا که بداته وه به پراستی ئا فره تیکی چا که خوازو، خودا په رست وله خودا ترس و نوێژ که رو پۆژوگر و

پوختە بە ئۆلە بە مەرمەتە ئۆرۈنكە ئاي پېغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حیاة رمول (ﷺ)

لە فەرماندايە. حەزەرەتى عومەر (رضي الله عنه) فەرمووی: ئارمۇز دەكەم چاوم پینی بکەوینتو
هیندیکی ئامۇزگاری باشتەر و چاکتری بکەم زیاترهانی بدم بۆ چاکە کرن
حەزەرەتى عومەر (رضي الله عنه) سەبەتەنھا لەگەل ئافرەتە کەدا مایەو شیره کەى لە کالان هینایە
دەر، فەرمووی: هەرچی پووی داوہ راستیم پی بلی؟ ئافرەتە کە گوتی: سویند بە
خودا راستیت پیدەلیم: ئافرەتە کە دەستی بە گێرانهوی چیرۆکی بەسەر هاتە کەى
کردو گوتی: لیرە ئافرەتەکی پیر زۆر هاتوچۆی مالی ئیمەى دەکردو زۆر لەگەل
یە کدا ئاشنا بووین زۆر خوش دەویستو، لە جینگەى دایکی خۆم دانابوو: ئەویش
منی بە کچی خۆی حساب کردبوو: پۆژیک پینی گوتم: کچە کەم سەفەر و گەشتیکم لە
پیشە: بەلام کچیکم هەیه تازە پیدەگات حەز ناکەم لە مالهو بەتەنھا بە جینی بهینم:
هیچ جینگە یەکیش لەلای تۆ زیاتر بە باش نازانم کە بە جینی بهینم بۆیە ئەگەر
حەزەدە کەى دەیهینمە لای تۆ هەتا دەگەریمەو، منیش پازی بووم و ، بەناو
کچە کەى هینا کە لە بنەچەو ئەساسدا کوپبوو. بەلام بەروالەت هیچ گومانى تیدانەبوو
کە ئەو کچەو کوپنیه، منیش هەربە قسەى دایە پیرە وامزانى کچە چەند پۆژیک
لەلامان مایەو هیچ هەستم پینە کرد کە ئەو کوپە بۆیە پۆژیک بەتەواوی فەرا مۆشم
کردبوو خەوم لیکەوتبوو، ئەویش کە لە بنەپەتدا کوپبوو و کچە نەبوو: فرسەتى
لیدیتم و لەگەلەمدا جوت بوو، کاتى پاپەریم و بە خەبەر هاتم کار لە کار ترازای بوو
منیش زۆر بە خافل گیرانە دەستم بۆچەقۆیەک پراکیشاوە سەر دایم داو کوشتم و،
لەوشوئى نەى کە تەرمە کەى دۆزرایەو فریما. وە ئەنجامى تیکەل بوو نەکە شى ئەو
مندالەى لى پەیدا بوو: کاتى مندالە کەشم دانابردم لە هەمان شوینی تەرمى کوپە
بەناو کچە کەم فریدا. پیشە و عومەر (رضي الله عنه) فەرمووی: بەراستى راست گوت:
لە دوايیدا چەند ئامۇزگا رییە کى کردو و مندالە کەى پیدایەو، نزاو دوعاشى بۆ
کرد. دوايى بەباوکی کچە کەى فەر موو: بەراستى چاکتر و باشتەین کچت هەیه!
ئینجا پیشەوا: دوعا خوازی کرد و پۆیشت .

سویند بە خودا لە بیرم نەکردووی

والله مانسیتھا

دەگێرپنەوێک (عوامەری کوپی خەتاب) بە ناو بازاری مەدینەدا دەگەرا چاوی بە (ئە یاسی کوپی سەلمی) کەوت، لە سەر پێگایەکی تەنگە بەریدا پوشتابوو، بەر ھەلس تی خەلکی دەکردو: پێگە ی گرتبوو، پێشەوا عومەر (ﷺ) کە چاوی پێگەوت بەدار عەساکە ی دەستی پائی پێو ناودوری خستەو، پێی فرموو: ئە ی کوپی سەلما لە سەر پێگا رامەو سستیو، خەلکان ئازار مەدە. لەدوای بە سەر تێپەرینی یەک سال لەو پووداو پوژیک حەزەتی عومەر (ﷺ) چاوی بە ئە یاسی کەوتەو خۆی ئامادە ی بۆ یشتنی حەجی دەکرد. پێشەوا عومەر (ﷺ) فرمووی: ئە یاس نیازی چونی حەجەت ھەیە؟ ئە یاس گوتی: بە ئی ئە ی پێشەوا ی موسلمانان: پێشەوا دەستی ئە یاسی گرتو بردیەو بۆ مال (٦٠٠) شەش سەددرھەمی ئە وکاتە ی دایەو فرمووی: ئە یاس ئە وە کۆمەک و یارمەتیە بۆتو، لەبری ئە و پال پێو نانە ی کە سائی پار پێو م نای! ئە یاس گوتی: بە خوائە ی پێشەوا ی موسلمانان من ھەر لە یادیشم نە ما بوو، کە ئیستا تۆ بە یادت ھێنامەو، پێشەوا عومەر (ﷺ) فرمووی: سویند بە خودا ھەر گیز لە یادم نە کردووەو لە بیرم نە چۆتەو.

رازی بوونت فەرمانەرەواییە و تورە بوونیش سەربەرزە

رضاك حكم و غضبك عز

لە کاتێکدا کە پێغەمبەر (ﷺ) نوێژی دەکرد کابرایەکی موسلمان بە لای دوو پوو منافقاندا بۆ یشت دانیشتبوو ئە ویش پێی گوتن وا پێغەمبەر (ﷺ) خودا خەریکی نوێژەو، نوێژ دەکاتو، ئێو ش لێرە دانیشتون. ئە وانیش لە وە لامدا گوتیان: کاکە تۆبە ئیش و کاری خۆتەو بە پوچی کاریکت بە ئیمە ھەیە، کاتی پێغەمبەر (ﷺ) لە نوێژەکە ی بۆو ئە و قسەیان پێگوت: ئە ویش فرمووی: بۆچی لە ملیتان نە داو نە تانکوشت! حەزەتی عومەر (ﷺ) ھەستا بۆ ئە وە ی لە ملی بدات پێغەمبەر (ﷺ) فرمووی: ئە ی عومەر (ﷺ) بە راستی رەزامە ندیت فەرمانەرەواییەو، تورە بوونیش بە رزی و شکواریە.

نایا تۆ مەرچت لە سەر داناوه؟

هل كنت اشرتت عليه؟

دەگیرنەوێ جارێکیان پێشەوا عومەری کوپری خەتاب ﷺ چاوی بە کابرایەکی دەشتەکی کەوت شوانی کۆمەلێک خوشتر بوو: پێشەوا عومەر ﷺ لێی پرسی ئەر میگە لە دەفرۆشی؟ کابرا گوتی: بەلێ پێشەوا عومەر ﷺ (۱۴) چوار دە سەری لێ هەلوارد و جودای کردەوێ، لێی کپی. لە دوایدا پێشەوا عومەر ﷺ فەرمووی: ئەو ئیخۆمەو ئەوێ تریش بەشی خۆتە و بڕۆ بۆ لایان! کابرا گوتی: بەرێز دە بیئت پەخت و بنزینە کە یانم بۆ لێکە یەو: ئەوانەم نەفرۆشتوێ بەلام پێشەوا فەرمووی: من بە هەموو شتیکەو لێم کپیوی! لێیان بووبە کێشەو، پۆشیشتە لای حەزەرەتی عەلی ﷺ بە سەر هات و پڕووداوە کە یان بۆ گیرایەو: پووی لە عومەر ﷺ کردوێ فەرمووی: تۆبە مەرچت کردوێ کرینی خوشترەکان بەزینو، نەرمەزینو، پێشمەو شتەکانیەو بیئت، یان نا؟ حەزەرەتی عومەر ﷺ فەرمووی: نەخیر هیچ مەرجمان داناوێ بۆ کرینیان: حەزەرەتی عەلی ﷺ فەرمووی: مادام هیچ مەرچتانە کردوێ، ئەتۆ تەنھا خواوەنی خوشترەکانی و هیچی تر. ئینجا پێشەوا عومەر ﷺ بە کابرای فرۆشیاری فەرمووی: بڕۆ هەموو شتەکانی خۆتی لێکەوێ بۆ خۆتی بەرمەو.

پووخسارتان نەگۆری ئەه گەل

لم تتغير وجوهكم يا قوم

کۆمەلێک لە بەرێزان و پیاو ماقولانی هۆزی قوڕەیش کە لە نیویاندا (سوهەیلی کوپی عەمری کوپی عبدولشەمس، و تارییژی قوڕەیشو، ئەبوسوفیانی کوپی حەرب) یان لە گەل دابوو، پۆشیشتن بۆ لای (عومەری کوپی خەتاب ﷺ) داوای چوێ ژۆرەو یان کرد بۆ لای عومەر ﷺ. بەلام هەر لەو کاتەدا کۆمەلێک لە نوێنەرانی بەندە و کۆیلەکانی ئامادە بوانی جەنگی بەدر بوو بۆ ئامادەبوون و داوای چوێ ژۆرەو یان کرد: بەلام لە پێشەو فەرمانی بانگ هیشتنی کۆیلەکان کرا بۆ ژۆرەو کە پێکھاتبووێ بلالو، سوھەیبو، عەمارو، سەلمان ﷺ پیاو ماقول و بەرێزەکانی

پوخته به خدایه له به سمر ماته گونگه خانی پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رمول (ﷺ)

قوردهیش دواخرا، نه بو سوفیان تورده بوو گوتی: له هه موو ته منی ژيانمدا سوکایه تی و بیړزی وهک و نه مړوم نه دیتوه؟ له پیشی نیمه وه پښای بهنده و کویله کان بدری و نیمه ش دوا بکهوین؟ سو هیل گوتی: برایان نیوه مه شله ژینو دلتان هیچ نه کات، وهک و نه وانه پویشتنه ژوره وه نیمه ش سهرمان دهگاتی وده پوینه ژوره وه، نه وان پیشخران و نیمه ش له دواي نه وانه وه ده پوین و، هیچ دل تهنگیه کی ناویت. ینجا نه گهر نیوه لیږه له بهر دهرگای عومره څه نیریه و حه سودی به و به پزانه ببه، نه ی چیده کهن بوړژی دواي که خودای گهره نه و هه موو نیعمه ت و، خوشی و به خشیشه ی له به هشتدا بوی ناماده کردون چیده کهن؟

نه ی برایانم له وانه یه تورم کردین

واخوتاه لعلی ا غضبتکم

ده گیرنه وه له جهنگی پزگاریدا: نه بو سوفیان به سی نه فهری نازای قورده یشیه وه : له سهر پښاکانی (زه ران) سیخو پریان له سهر سو پای نیسلام ده کرد: ده ستیان به سهر داگیرا و گرتیانن. پیغه مبهری ﷺ خدا، په له ی نه کرد له بانگ هیشتنیان: نیمامی عه باس ﷺ بردنیه لای خوی هتا به یانی پیغه مبهری ﷺ بانگیان ده کات. ینجا له دواي نه وه ی که (نه بو سوفیان) موسلمان بووله گهل حه زه تی نه بو بکر ﷺ دا به ناو نا پوره ی موسلماناندا تیپه ری: له وکاته دا (سه لمان و، سو هیه بو، بیلال) ﷺ گوتو ویژیان ده کرد، یه کیان فهرمووی: به راستی به داخه وه که خودای گهره نه و هه ل و دهر فته ی پینه داین که شیرو تیره که مان له نه ستوی دوزمنی خودا بدین. نه بو بکر ﷺ راچه نی و ترسا له وه ی که نه بو سوفیان له دین پاشه گز بیته وه: حه زه تی نه بو بکر ﷺ خوی لیان نزیک کرده وه فهرمووی: نه ی هاوار نیوه له باره ی سه روک و گهره ی قورده یشه وه ده دوی؟ هه رخیرا نه بو بکر پویشته لای پیغه مبهری ﷺ خدا و هه وانه که ی پیږا گه یاند، به و هیوایه ی که پیغه مبهری ﷺ بانگیان بکات و، له سهر نه و گوتی که کردیان ناگاداریان بکاته وه: به لام پیغه مبهری ﷺ خدا به پیچه وانه ی بیرو پای حه زه تی نه بو بکر ﷺ بوو. پیغه مبهری ﷺ فهرمووی: نه ی نه بو بکر له وه ده ترسیم که لیان تور و عاجز بو بیت؟ سویند به خدا

پوختە بە ئۆلە بە مەرماتە ئۆرگە ئۆلە (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

كەلپان توپەبى خۇداش لە تۆ توپە دەبیت. ئەو فەرموودەىە وەك و ھەرە
تەرشقەىەكى بەھیز بەكەوئە سەرسەرى ئەبوبكر. ھەر خەراھەستابەرەولای ئەو
بەندە ئازاد كراوانەى كەبۆ خۆى بەمالى خۆى ئازادى كەربوون. پۆشت وداوى
لەبوردنى لەكردن و فەرمووى: ئەى براكانم لەوانەىە من بە قەسەكانم توپەم
كەردىن؟ ئەوانىش لەو لەمدا گوتیان: بەراستى لە لایەنى ئىمەو ھىچ شەك پەوى
نەداو، توپەنەبووین و ھىچىشمان لە دڵ نەگرتو، خۇدا لىت خۆش بىت.

ئایا ئەتۆ لە پۆزى دواى تەوانەكانم ھەلەدەگى

أَانتَ تَحْمِلُ عَنى ذَنْبى يَوْمَ الْقِيَامَةِ

دەگىرەنەو: كەدەبەنەرىتى ھەزەرتى عومەر (ﷺ) وابوو: شەوانە لە ناو شارو
كۆلاندا دەسوڤا و دەگەپابۆئەو ھاگادارى ژيان و گوزەرانى ھۆز وگەلەكەى
بىت. شەوئى زۆرساردو سەرما لەمال دەپواتە دەرو، يەكك لە ھاوپىيانى بەناوى
ئەسلەمى لەگەلدا دەبىت: لەدوورەو چاوى بەتروسكەىەك ئاگر دەكەوى، ئەویش
بەرەولای ئاگرەكە دەكەوئە پىگا، لەنەزىكەو سەىرەكەت مەنجەلەك لەسەر ئاگر
داندراو، چەند مندالەكەش بەدەورەى مەنجەلەكەدا دانىشتوون، دەگرەن
پىشەوا عومەر (ﷺ) زياتر دەپواتە پىشو سەلاميان لەدەكەت، ئافرەتەك وەلامى
سەلامەكەى دەداتەو: ھەزەرتى عومەر (ﷺ) دەفەرمووى: خوشكم وەرە پىشەو؟
ئافرەتەكە دەلى برا م ئەگەر خەرو چاكەت پىشە وەرە پىش! دەنا دووربەكەو: عومەر
(ﷺ) فەرمووى: خوشكم چىتانە وا ئەومندالانە دەگرەن و ژىريان ناكەيتەو؟
ئافرەتەكە گوتى: بەراستى سەرماو سۆلەى ئەمشەو بىتاقەتى كەردىن،
مندالەكانىش لەبەر برسەتى دەگرەن. عومەر (ﷺ) فەرمووى: ئەدى ئەوقابلەمەى
سەر ئاگر چىتەدايە؟ ئافرەتەكە گوتى: تەنھا ئاوى تەدايە بۆ ئەو ھى مندالەكان
فەرىو بەدەم و خەويان لەبەكەوى: بەلام باخۇدا لەنىوانى ئىمەو عومەردا بىت
ھەتاكەتى خۆى. پىشەوا عومەر (ﷺ) فەرمووى: خۇدا مەھرەبانىت لەگەل دابكات
دەبىنى عومەر (ﷺ) ئاگای لە ئۆو نە؟ ئافرەتەكە گوتى: چۆن دەبىت ئاگای لە ئىمە
نەبىت، ھەرگىز شەتى وانابىت، ئەدى عومەر پىشەواو گەورەى ئىمە نە چۆن دەبىت

پوختە پەندە لە بەسەر ماتە گەرنەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

لێمان بێناگا بێت؟! حەزەرەتی عومەر (رضی اللہ عنہ) ھەر خێرا پاپەڕی و بەغاردان دەپۆشت و (ئەسلەم) یشی بەدواوەبوو: پۆشت ھەتا گەشتە خەزینەو، بەتایبەت ئەو ژوورە ی کە ئاردی تێدابوو پۆشتە ژوورەو توورە کە یەکی پەر لە ئارد کردو و لە گەل ھیندیک پۆشتی پێویست، فەرمووی: ئەسلەم ئەو بە کوڵدا بە ئەسلەمیش گوتی: ئەو پێشەوامن ھەلیدەگرم بەلام، عومەر (رضی اللہ عنہ) فەرمووی: ئەو ھاوارتۆلە پۆزی دوایدا گوناھ و تاوانەکانی من ھەل دەگری! خێراشتەکانی بە کوڵی خۆی داداوەرەو مالی ئافرەتە کە بەخیرایی گەرایەو، فەرمووی: لێمگەرێن و وازم لێبھێنن: ئیستا خواردنتان بۆ ئامادە دەکەم ھەرخێرا ئاگریکی کردەو، ھیندیک ئاردو و پۆنی دەرھینا و خواردنیککی خوشی بۆ ئامادەکردن. پێشەوا عومەر (رضی اللہ عنہ) داوای لە ئافرەتە کە کرد قاپیک ئامادە بکات، خواردنە کە ی تیبات: ئینجا بە ئافرەتە کە ی فەرموو: وەرە خواردن بە بە مندالەکان و منیش یارمەتیت دەدەم. بە و جۆرە بەردەوام بوون ھەتا ھەموویان تێریوون. ئینجا لە داوی ئەو ئافرەتە کە گوتی بەخودا ئەتۆ باشتری کەبیبە پێشەوا ی موسلمانان نەوێک و عومەر، داوی عومەر بە ئافرەتە کە ی گوت: قسە ی باش بەرامبەر بە عومەر (رضی اللہ عنہ) بکە، چونکە ئەگەر بێیەلای خەلیفە عومەر (رضی اللہ عنہ) پێشەوا ی موسلمانان ئەو من لەلای ئەو دەبینی کەخودا حەزبکات. پێشەوا عومەر لەو جیگایە نەپۆشت بەو سەرما یە مایەو ھەتا مندالەکان دەستیان کرد بە گالتەو گەپ و پێکەنین. وە لە خەزینە ی موسلمانان پۆزی و خواردنی بۆ ئەو خانەوادە برێوەو، ئینجا ھەستا و پۆشت.

خودا فەرمان بە دادگەری دەدات

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

دەگێڕنەو: عوسمانی کوری جەمەحی (رضی اللہ عنہ) فەرمووی: ئەو کاتە ی کە موسلمان بووم: لەبەر ئەو ی کە زۆر شەرم لە پێغەمبەر (ﷺ) دەکرد: نەتوانی بەتەواوی باوەر بچیتە ناخەو، حالی بێم، تێگەم لە تەواوی بەرنامە ی ئیسلام: واریکەوت پۆژیک لە کوپو دانیشتنی پێغەمبەر (ﷺ) ئامادەبووم: قسە ی بۆدەکردین منیش چاوم بریبووە پێغەمبەر (ﷺ)، ئەویش چاوی بریبوو ئاسمان: لە داوی ماوێک چاوەکانی

پوخته به من له به سمر ماته گرانگه مانی پیغمبر (ﷺ) قهنامه من حیاة رسول (ﷺ)
 نهویکرده وه و سهیری لای راسته ی دهکرد. له دوا ییدا چاوی به ره و ئاسمان
 هه لبریه وه: منیش به خۆم نه وه ستام و گوتم: ئه ی پیغه مبهری (ﷺ) خودا بۆ وا
 چاوه کانت بریوه ته ئاسمان! پیغه مبهری (ﷺ) خودا فرمووی: له و کاته ی که من قسم
 بۆ ده کردن چه زه ته جبرائیل (ﷺ) له لای راسته وه هاته خوارو، ئه و ئایه ته ی له لایه ن
 خودا وه بۆ هینام، فرمووی: ئه ی محمد خودا ده فرمو ی:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
 وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} النحل/ ۹۰ واته: به راستی خودا فرمان ده کات
 به داگری و به خشنده یی و، یارمه تیدانی خزم و خویش، وه ههروه ها فرمان ده کات
 به دور و که و تنه وه له گونا هو تاوان و ده ستریزێ کردن بۆ خهرا په کاری و، کاری
 ناره و، وه ئامۆزگاریتان ده کات بۆ ئه وه ی بیر به که نه وه و هۆشتان له خۆتان بێت.
 عوسمان (ﷺ) فرمووی: له و کاته دا با وه پری ته و او چوه ناو دلمه وه و جیگیر بوو
 خوشه و یست ی پیغه مبهر (ﷺ) چوه ناو دلمه وه و زۆرم خوش ده و یست.

بۆچی ئه و پیره ت له ماله وه به جینه ده هیشته

هلا ترکت الشیخ فی بیه

ئه بو قوحافه ی باوکی ئه بو به کری صدیق (ﷺ) جینشین ی به که می پیغه مبهری خودا
 (ﷺ) له ژیا ندا مابۆ وه هه تا جینشینایه تی چه زه ته عومه ر (ﷺ) به لام ئه و پیا وه
 چاوه کانی کویر ببوو، هه تا پۆژی پزگار بوونی مه که که موسلمان نه بوو بوو، ئه و کاته
 موسلمان بوو. ئه و کاته ش چه زه ته ی ئه بو بکر (ﷺ) ده ستر گرت بوو ده ی برد بۆ لای
 پیغه مبهر (ﷺ) موسلمان بێت کاتی پیغه مبهر (ﷺ) چاوی پینی که و ت، فرمووی:
 ئه بو بکر (ﷺ) تو بۆچی ئه و پیا وه پیره بیتاقه ته ت هینا وه: با ست بکر دبا من ده چوم
 بۆ لای! ئه بو بکر (ﷺ) فرمووی: ئه ی پیغه مبهر (ﷺ) با وکم زۆر پنیو یستر بوو که بیت
 بۆ لای به پزرت. پیغه مبهر (ﷺ) ده سته به سه ر سنگی دا هینا و موسلمان
 بوو ئینجا چه زه ته ی ئه بو بکر (ﷺ) له سه ر ئیسلام بوو نه که ی سزا و ئازاریکی زۆری
 له ده سته ی (ئه بو سوفیانی کوپری چه رب) دیت بۆیه له و کاته ی که ئه بو سوفیان

پوختەبەندە لە بەسەر ماتە گەرنەگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

موسڵمان بوو پۆیشتە لای ئەبوبکر گوتی: بەخوامن زۆر ئازاری تۆم داوه و داوای
لنبوردن و گەر دەن ئازادیت لێدەکەم: لەداوای وەلام دانەوهی ئەبوبکر: کە ئەبو
قوحافە ی باوکی ئەبو بکر گوئی لەدەنگی ئەبوبکر بوو، وورده وورده هاته پێش و
بەئەبو بکری گوت: ئەی ئازاد کراو (عتیق) تۆ بەسەر ئەبوسوفیان گەورە ی ھۆزەکە ی
دەنگبەرز دەکە ی ھەو ھاوار دەکە ی؟ بەراستی تۆ زۆر زیاد لە سنور دەرچوی و،
سنورت بەزاندووە؟ ئەبو بکر ﷺ پێکەنی و فەرمووی: ئەی بابە خودای گەرە
بەبۆنە ی دینی ئیسلامەو ھە کو مەلئکی بەرز کردۆتەو و، کو مەلئکیشی ملکەچ
ودامو کردووە. ئینجا ئەو کاتە ی کە ئەبوبکر ﷺ کوچی داوی کرد ھەموو خەلکی
مەدینە ی شلە ژاند و شپەرزە بوون: کاتی ئەبو قوحافە گوئی لەدەنگی گریان بوو،
نە یزانی چی بوو ھە ی پرسیاری کرد ئەو گریانە چییە؟ گوتیان: کو پرەکە ت
ئەبوبکر ﷺ کوچی داوی کردووە و مردووە؟ ئەویش دەستی کرد بە گریان و، گوتی:
بەراستی نە ھامە تی و کارە سات بەسەر گەرەو سەر وەرمان و شکۆداراندا ھاتووە.
ئینجا لەداوای ئەو گوتی: کئ لەداوای ئەو لپیرسراویە تی جینشینایە تی
و مردە گری؟ گوتیان: عومەری کوپی خەتابە ﷺ: گوتی: بەلئ ھاو پێیە کە یە تی.

لپیرسینەو ھە عومەر لە کار بە دەستان

محاسبة عمر لعماله

دەگێر نەو: کاتی کە ئەبو ھو پرەیرە ﷺ لە بەحرەین گەرایەو ھە بۆ مەدینە. عومەری
کوپی خەتاب ﷺ پێی فەرموو: ئەی دووژمنی خوداو، کتیبی خودا تۆ مائی خودات
دزیو؟ ئەبو ھو پرەیرە ﷺ ووتی: من نە دووژمنی خودام و، نە دووژمنی کتیبی خودام:
بەلام دووژمنی ئەو کە سانەم کە دووژمنایە تیان دەکات. و ھەراستی مائی خوداشم
نە دزیو. ھەزەرە تی عومەر ﷺ فەرمووی: ئەدی باشە پێم بلئ تۆ ئەو (۱۰۰۰) دەھەزار
دەرھەمە ت لە کوئ ھیناو و کو ت کردۆتەو؟ ئەویش گوتی: ھە یوان و ئازە لە کانم
زاوژنیان کردووەو ئەو بەخشیش و دەست کە وتانە ی بە دەستم گەیشتووە، کو م
کردۆتەو. ئەبو ھو پرەیرە گوتی: لە نوژی بە یانی داوای لێخو ش بوونم لە
پێشەوای موسڵمانان عومەری کوپی خەتاب کردو داوای چاوپۆشیم لە کارە کەم

پوختەبەدە لە بەسەرمانە ئەرگەمانی پێغمەبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

کرد. عومەر ﷺ فەرمووی: بۆ کارو ئیش ناکە ی ئەبو ھوڕەیرە؟ دەلی منیش گوتە ناتوانم نایکەم، عومەر ﷺ فەرمووی: ئەبو ھوڕەیرە: کەسانی زۆرباشتر لە تۆ کارو فەرمان پەرەواییان کردووە کە حەزەرەتی (یوسف) منیش گوتە: یا عومەر یوسف پێغەمبەرە و کوپی پێغەمبەرە ﷺ، بەلام من کوپی ئومەیمەم و دووجارو سێجار زیاتر لە ئەو دەرترسێم: حەزەرەتی عومەر ﷺ فەرمووی: بۆچی گوتت دووسی جار بۆ نەتگوت پێنج جار؟ دەفەرمووی: منیش گوتە دەرترسێم بەبێ زانیاری قسەبکەم وە دادوهری بکەم بەبێ ئارامی و لەسەرەخوێی ، وەترسم ھەبە لە پشستی خۆم بێدەم و قسە ی ناشیرین و بێ ئابرویی بەکەس و ناموسی خۆم بێدەم و بەو جۆرە مال و حالی خۆم بەفەرۆ ھەدەر بێدەم.

بۆچی حەدەت لێدەر نەکرد

لە ترکە الحد

قودامە ی کوپی مەزەون ئارەق و مە ی خواردەو: حەزەرەتی عومەر ﷺ ویستی تۆلەو حەدی لی بستینی. قودامە بەحەزەرەتی عومەری گوت: من تۆلەم لەسەر نیە چونکە خودا فەرموویەتی: { لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ تَجِبُ الْخَيْرِينَ } المائدة/ ۹۳ واتە: ئەوانە ی کە باوەریان ھێناو بەخودا و کردەو ی باشیان ئەنجام داو ، ئەو خودا ھیچ گوناھ و تاوانیان بۆ نانوسی لەسەر ئەو کارە خەرپ و ناپەرەوانە ی پیش موسلمان بوونیان کردوویانە، لە خواردن و خواردنەو ی ناپەرەوا و خەرپ، لەکاتی کدا لەدوای باوەریان بەتەقواو خۆپاریزین و کردەو ی چاکەبکەن و، لەکارو پەرەفتاری خەرپ ھەرگیز نزیکنەکەو نەو و نیکەن و، ھەردەم باوەرەکیان پارێزگاریان لێبکات و کرداری چاکەبکەن، وە لە ھەموو حەرەمی و ناپەرەوانە ی خۆیان دووربگرن. ئەو بەپراستی خودای بەبەزەمی چاکەکارانی خۆش دەوێت.

پوختە بەمەدا لە بەمەرەتە گەرمەکانی پێغمەرم (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

حەزەرەتی عومەریش ﷺ وازی لەدار لێدانی هینا. ئینجا کاتی حەزەرەتی عومەر ﷺ لەگەڵ حەزەرەتی عەلی ﷺ بەیەکەیشتن عەلی بە عومەری ﷺ فەرموو: ئەو عومەر بۆچی داری تۆلەت لە قودامە ئەدا لە سەر مە ی خواردنەوه، عومەر ﷺ فەرموو: بەخودا قودامە ئەو ئایەتە ی بۆ خویندەمەوه کە لە پێشەوه خویندەمەوه بۆیە منیش تۆلەم لێ نەستاند عەلی فەرموو: بەپراستی قودامە شایان و پێز لێنانی ئەو ئایەتە ی نیه. وه هەرکە سینکیش بەشوینی پێگای قودامەدا بپوات بەپێگادا، کاری خەراپە و ناپەرەوا یی بکات و بە شوینی فەرمانەکانی خودادا نەپۆن و ئەو کارە خەراپانە ی کەخودا حەرامی کردووە ئەوان ئەنجامی بدن. ئەو بەپراستی پێزو پایە ی ئەو ئایەتە نایان گرتەوه: ئینجا ئەوانە ی کە باوەریان هیناوه و کرداری چاکە نەکەن بەهیچ جورێک حەرام و ناپەرەویان بۆحەلال نابێت. بپۆ قودامە بانگ بکەوداوی تۆبە ی لێبکە لە سەر ئەو گوشتار و کردارە ی، ئەگەر تۆبە ی کرد ئەوجا تۆلەوداری حەدی لێدەر بکە: وه ئەگەر تۆبە ی نەکرد لەسەر ئینکاری خۆی مایەوه، ئەو بیکۆژە چونکە لەکۆمەڵی موسلماناندا چۆتەدەر. حەزەرەتی عومەر ﷺ لەسەر ئەویرو پایە کۆک بوون. ئینجا کاتی قودامە ئەوهەوالە ی پێگەیشتن و زانیەوه هەرخیرا تەوبە ی کردوو کوشتنی لەسەر خۆی لا برد، حەزەرەتی عومەر ﷺ کوشتنی لەسەر هەلگرت بەلام نەیدەزانی چۆن و بەچی جورێک تۆلەوداری حەدی لێدەر بکات: بۆ ئەو مەبەستە ووت و وێژو پاریژی لەگەڵ پێشەوا عەلیدا کردەوه: ئەویش فەرموو: هەشتاداری لێبده. لەبەر ئەوه ی مە ی خۆر، کاتی مە ی خواردەوه، بپهۆش دەبیتو، کە بپهۆش بوو، وپێنەو دەبزرکێنیو، کە وپێنەشی کرد، درۆ دەکات.

گۆینەدان بە دنیاو خوداناسی - الزهد

{وَأَتَّبِعْ فِيمَا ءَاثَلَكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ۚ وَلَا تَسْرِ نَصِيكَ مِنَ الدُّنْيَا ۚ وَأُحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ } {القصاص/ ٧٧} واتە: خودا داوامان لێدەکات بە هۆی ئەو مال و سامانە ی کەخودا پێی بەخشیوین بتوانین پەزنامەندی خودا و مالی بەهەشت و دوا پۆژی پێ بەدەست بهێنینو، بەلام بەشی خوشمان لەیرو فەرامۆش نەکەین، پیویستە چاکە بکەین هەروەکو خودا چاکە ی لەگەڵماندا

پوختەبەخدا لە بەمەرماتە حُرئەتەکانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول(ﷺ)

کردوو وەمال و سامانی پێ بەخشیوین، وانهکەین بەهۆی ئەومالەووەکەخودا پێی دڵسەر
خەراپەوکاری ناپەرەواو فەسادێ ئەنجام بدەین لەوسەر زەویەدا، چونکە بەراستی خودای
گەرە خۆشی لەو کەسانە نایات کە بەدی و خەراپە و فەسادێ دەکەن. خوداناسی ریز و
گەرەباییەکە، کاری پێویست و دروستی تاییبەت مەندی خۆی هەیە، وە بەتەنها نامانجیکر
پووت و نالەبار و بێ ئەرك نیه، لەنیوانی خەلک و دونیادا دوورت بختەو، یان لەنیوانی
خەلک و ژیان و دونیادوورت بختەو، ئەگەر وەك و دڵین، وەها بوایە ئەو بەراستی
پەرەو دەژی ژیان بەهیچ جورێک بەرە و پیشکەوتن و ئاوەدانێ، گەشە کردن و گۆران کاری
ئیشی نەدەکردو رادەووەستا. هەر وەك و پێغەمبەریش دەفەرموی: ﴿من احب دنیا اضر
بآخرتہ، ومن احب آخرتہ اضر بدنیاه فآثراء ما یبقی علی ما یفنی﴾ گۆنەدان بە دنیا بە و
مانایە نیه وەك و زۆربەیی خەلکان و اتینگەیشتون کە ئادەمیزادەکان دور بەکەونەو لەهەول
و کۆشش و کارکردن بۆ دنیا: یان ببیتە ئادەمیزادێکی چاوچنۆکی پیسکە بۆ بژێوی
ژیانی خۆی، گرتنە وەر دەست قوچانی ئەومال و سامانەیی کەخودا پێی داوی، نەیی
بەخشی، وەهیچ ماف و حەقیکی لێنادا، بەلام کەسەیری فەرموودەکانی پێغەمبەری (ﷺ)
نازیزمان بەکەین گۆنەدانی بەدونیای، زوهدی چۆن بۆباس کردوین، زۆرباش تێدەگەین:
کەمەبەستی پێغەمبەری خودا هەول و کۆشش نەکردن، هەلپەیی ژیانی ئەو دونیایە
لەپینگای چەوت و چەوێل و خەراپە و ناپەرەواییە: بۆیە هەركاتی چاوت بە زەردوو، و
بریقەیی ئەم دونیایە کەوت، کەخەلکانی پێ هەل خەلەتاو، ئەویش خیرا پەلامار نەداو
هەولێ بەدەست گەیانندی بکات: پێویستە لەسەری زۆربە جوانی سەیربکات نایا ئەو
پینگایە کە بۆ هەولەدانی دەی گریتە بەر، راست و پەرەوایە، یان حەرام و ناپەرەوایە: ئینجا
ئەگەر بۆی دەرکەوت کە ئەو پینگایە پێنازیکی حەرام و ناپەرەوایە، دەبێ هەر خیرا بەگیان و
ئەندامی لێی دور بەکوێتەو، وەئەگەر حەلال و پەرەوایە بیت ئەو هەرچەندی هێزو توانای
هەیه با هەولێداو زیاتر بەدەستی بەینێ. ئینجا لەویارەو پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموی: ﴿ازهد
فی الدنیا یحبک اللہ و ازهد فیما عند الناس یحبک الناس﴾ بەسوک سەیر کردنی دنیا و زوهدی
راستەقینە هەر وەك و پێغەمبەرمان (ﷺ) بۆمانی دیاری کردوو و پوونی کردۆتەو و فیری
کردوین پێویستە لەسەرمان گۆی نەدەینە ئەومال و سامانەیی کەخودا بە حەرام و ناپەرەوای

پوخته پەندە لە بەسەر ماڵە حُرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

داناو، دوور کەوتنەو، لەو مال و سامانە ی کە پەیوەندی بەتۆو، نەخواوەنی کەسانیکێ، ترن، وە دوور کەوتنەو، لە هەموو ئەو شتەکانی کە شەیتان پازاو، و جوانی کردو، وە دوور کەوتنەو، لە هەموو شتیکی ستم کارو، تاوان باری. ئینجا پیغمبەری ﷺ خودا ئاواوە فتاری کردو، و، هەر ئەو پێباز و پەفتارە شتی بۆیارەکانی و هاوپیانی دواي ئەوانیشی دیاری کردو، و کە دەست دریزی نەکەنە سەر ئەو مال و سامانە ی کە هەموو موسلمانان تێیدا بەشدارن و بۆ هەموو گەلە بەراستی یارە شیرینە جێنشینهکانی راشدون بەهەمان پێبازو پێگای پیغمبەر ﷺ پۆشتن ئینجا ئەو بەپێزانە بۆ بەدیھێنانی ئەو پێبازە نەخشە و هونەری خۆیان بەراستی لە هەموو ناپێکی و ناتەواویەکی پامانتیان لەسەر قەناعەت و تیری و قایل بوون بەو بەشە ی کە خودا بۆی بریار داو: وە بەراستی ئەو نەخشە و نیگارە زۆر بەهێز و کاری گەرە کە بیگرینە بەر ئەو ی کە پەیوەندی بەتۆو، نە لێی دوور کەوێ، وە و ئاھی بۆ هەلمەکیشە وە دڵ نیاش بە لەو شتە ی کە خودا ی گەرە پێی بەخشیوی ئەو بەشە هەریختە و پێشت دەگات بۆیە بەتەواوی لەسەر وەت و سامانی دنیادوور کەو، بەپێگای خەراپە و ناو، و، چونکە ئەگەر داوای مالی زۆر کە ی لەپێگای خەراپە، زۆرباش بزانە کە سەر وەت و سامانیشت زۆر پێت ئەو، تۆ زۆر سوک و بێهێز و پوچ دەردەچی. وە بەراستی زۆر بە ی زۆری جێنشین و لێرسراوانی موسلمانان بەو جۆرە بونە پێشەنگ و پێشەوای ئێمە و بە گوێرە ی ئەو ئایەتە ش پەفتاریان کردو، {وَأَنْبَغِ فِيمَا ءَاتَيْتَكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۚ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ } القصص/ ۷۷ واتە ی ئەو ئایەتە مان لە پێشەو، کردو.

نەکارم بۆ تۆ کردو و نە بۆ کە سیکی تر

لَا عَمَلْتَ لَكَ وَلَا لْأَحَدٍ

باوکی عەمیری کوپی سەعد، پالەوان و نازایەکی زۆر بەغیرەت بوو، لە پێشەنگی پێشینان: وە هەر گێز لە هیچ شەر و جەنگێکدا کە پروی دابێت دوانە کەوتوو، کە پۆشتتۆتە جەنگ، هەتا کو تایی بە جەنگ نەهاتو، یەکلانە بوو بێتەو، مەیدانی جەنگی بە جێ نەهێشتو، لە گەل پیغمبەر ﷺ لە دواي پیغمبەریش ﷺ پۆشتتۆتە

پوخته بېخ له بهر مهاته څرنگه کانی پېغمبر (ﷺ) قېماته من حياء رسول (ﷺ)

بهره کانی جهنگ، بۇ بهر زکړدنه وهی ئالای ئیسلام و بلاوېونه وهی دینی سهر بهرزی ئیسلام. به وجوره بهر ده وام بوو هتا له پرودای جهنگی قادسیه دا شهید کړا. له دوی خوی عه میری به جی هیشت نه وکاته ته مه نی زور مندال وچوک بوو به لام زور به غیره و پالوانی جهنگ بوو نه و بهر پزه ش چه ندین جاره به شداری جهنگی کړدو وه له زوره ی کړودانیشتنی پیغه مبهردا (ﷺ) به شداری کړدو وه. وه نه و پیاوه بهر پزه ش له کاتی جینشینایه تی عومری کوری خه تابدا (ﷺ) فرمان په وایی شاری (حمس) ی پی سپیردراوه و لهو شاره دا کاری کړدو وه. له دوی تیپه رینی کاتیکی زوره یچ ده سته وت و واریداتیکی وای کونه کړدو وه که په وانه ی شاری مه دینه ی بکات: چونکه هه ردا هات و ده ست که وتیکی به ده ست ده گه یشت، ده سستی ده کړد به خه ر کړدنی نه ودا هاتی بویویستی موسلمانان و ولات و شاره که ی. ئینجا پیښه و عومر (ﷺ) نامه و نیردراویکی بۇ عه میر (ﷺ) نارد و فرمانی پیدا بوو، هه رکه نامه ی منت پینگه یش نه ی عه میر چیت پیباشه کوی بکه وه و خیراوه ره بولامان: که عه میر (ﷺ) نامه که ی پینگه یشت هه ستا شمشیره که ی دهره ینا له گه ل نه وقاپه ی که خواردنی تیداده خوارد و هه رچی په یوه ندی بهو شتانه وه بیت هه لی گرت و به شانی خوی دادا و دار عه سا که ی به ده سته وه گرت و، بهر و شاری مه دینه به پینان که وته رینگه به ی پراوه ستان و پشودان هه تا گه یشته شاری مه دینه و، ده پواته شوین و کوری پیښه و عومر (ﷺ)، لینی ده پواته پیښه وه و سه لامی لیده کات: له دوی وه لامدانه وهی سه لام: فهرمووی: نه ی عه میر کار و مالت چونه؟ عه میر (ﷺ) فهرمووی: به راستی ته ندرستیم زور باشه و هه موو خه لک و دنیا م له گه لدايه: پیښه و عومر (ﷺ) وای زانی غه نیمه ت و دا هاتی له گه ل خوی هیناوه: بویه پیښه و عومر (ﷺ) فهرمووی: نه ی عه میر تویه پینان پویشتیوی هاتووی؟ عه میر (ﷺ) فهرمووی: به لی. عومر (ﷺ) فهرمووی: که س نه بوو ولاغیکت پی ببه خشی؟ عه میر (ﷺ) فهرمووی: بۇخوم هه ولمنه داوه و، داواشم له که س نه کړدو وه. عومر (ﷺ) فهرمووی: به راستی موسلمانان خراپ بوون: عه میر (ﷺ) فهرمووی: نه ی عومر (ﷺ) خدا باس کړدنی پاشه مله ی حرام و یاساغ کړدو وه. عومر (ﷺ) فهرمووی: عه میر

پوختە بەخە لە بەمەرماتە ئۆرنگەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول(ﷺ)

چیت کردوو؟ عەمیر(ﷺ) فەرمووی: چومە ئەو شارە ی کە تۆمەنت بۆنەوی ناردوو: وە منیش هەموو پیاوێ باش و چاکەکانم کۆکردۆتەو، کردو و منە فەرمانپەرە ی کۆکردنەو ی داھات و مالیات هەتا هەموو کۆکراو تەو، ئینجا لەو شتە ی کە زۆر پێویستبوو خەرج کردوو: وە ئەگەر شتیکیش مابایەو بۆ ئێو دەینا عومەر(ﷺ) فەرموو: هیچت بۆ نەیناوی؟ عەمیر(ﷺ) فەرموو: نەخیر پێشەوا عومەر بەلێ پەرسراوانی دەورو بەری فەرمو: پەیمانی فەرمان پەرەواییە کە ی بۆ نوێ بکەنەو عەمیر(ﷺ) فەرموو: ئە ی عومەر من فەرمان پەرەوایی و کاری دڵسۆزانەم نە لە بەر خاتری تۆ کردوو و نە لە بەر کە سیکی تەنھا لە بەر پەزای خودا کردوو.

دونیایە و یستی و خودا پەرستی عومەری کوری عبدالعزیز

زەدە عمر بن عبدالعزیز

دەگێرنەو (فاتمە ی کچی عبدالملکی کوری مەرەوان) کە هاوسشەری (عومەری کوری عبدالعزیز) بوو، کاتی بەشودانی، باوکی داوی لە عومەر کرد بوو، کە زیڕ و خشلێکی زۆری بۆ بکڕی: ئینجا کاتی کە عومەر بووبە خەلیفە ی مۆسڵمانان، بە فاتمە ی گوت: ئە ی فاتمە من دوو پێگەت بۆ دیاری دەکەم، کامیان هەلدەبژێری سەر پشک بە: ئەو زیڕو خشلە ی کە هەتە نابێ لەلای تۆبێت: یان بیگێرەو بۆ خەزینە ی مۆسڵمانان (بیت المال) یان فەرمانی جودا بوونەو ی یەکتربدەین (طلاق) چونکە بەراستی من زۆردل تەنگ و بێزاردەم لە مالێک دا بنیشین و، ئەو هەموو خشلەت پێو بێت: فاتمە فەرموو: بەخوام لە بەرامبەر تۆدا هەموو خشل و زیڕی دنیام بەلاوە هیچە و تەنھا تۆ هەلدەبژێرم: هەموو مال و زیڕو پارەم لە پیناوی تۆدا بەخت دەکەم. هەستا هەموو زیڕو گەوا هیری کە هەیبوو بەخەزنا رەزوی خۆی بەخەزینە ی مۆسڵمانانی بە خشی. لە داوی مردنی عومەری کوری عبدالعزیز(ﷺ)، یەزیدی کوری عبدالملک(ﷺ) بووبە جێنشین یەزید بە فاتمە ی گوت: ئەگەر خەزبکە ی من هەموو خشل و گەوهرە کەت بۆ دەگێرەو وەری بگرەو. بەلام فاتمە فەرموو: سویند بەخودا کاتی ئەو زیڕو گەوهرەم بە فەرمانی عومەر بەخەزینە بەخشی، لە ژبانی عومەریشدا خەزنا رەزوی ئەو مالم نەکردوو، دلم بەلایەو نەبوو، هەتا بلیم ئیستا لە داوی مردنی وەری دەگرەو.

بوختەبەگە لە بمەرماتە ئەرگەمانی پێغمەرم (ﷺ) ھەماتە من حیاە رمول(ﷺ)

دوا پوژبوو خۆپاریزانە والعاقبة للمتقين

دەگێرنەوێه یەکیك لە خزمەکانی (عومەری کوپری عبدالعزیز)ﷺ دەرواته لای عومەر:
سەیر دەکات عومەرﷺ لەبەر یەپوچکەیی سوچیککی مالی خۆیان بەرامبەر بەخۆر
دانیشت وەر، پۆشاک و شتیکی بەخۆی داداوە. ئەو خزمەیی وای زانی نەخۆشە،
پرسیاری لیکرد ئەی پێشەواچی پویداوە والیرەپالت داوەتەو؟ عومەر
ﷺ فەرمووی: بڕام هیچ پووی نەداوە، بەلام چاومرێ دەکەم جلەکانم شۆراوە، وشک
ببنەوێه لەبەر یان بکەمەو: دووبارە بەسەر سوپمانیکەو پرسیری لیدەکاتەو
دەلی: جلەکانت چین؟ ئەویش دەفەرمووی: کراسینک و، دەریپێهەو، بالا پۆشینک.
کابراگوتی: ئەی پێشەواپوچی کراسو، دەریپو، بالا پۆشینکی تر ناکری؟ عومەرﷺ
فەرمووی: بڕام بەرگیککی ترم ھەبوو، بەلام کۆن بوو پزی. کابرا گوتی: بەرگیککی
نوی تر بکەر؟ عومەرﷺ ڕاچەنی و دەستی کرد بەگریان و، ھەر بەگریانەوێش ئەو
نایەتە دەخویندەو: {تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا
فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ} القصص/ ۸۳ واتە: دەبی ئادەمیزادەکان باش بزانن کە ئەو
بەھەشتە خۆش و بەرینەیی پوژی دوايمان ئامادەکردووە، بۆ ئەو کەسانەیی کە
خۆھەلکیش و لوت بەرز نین و لەوسەر زەویە خۆیان بەگەرە و بەنرخ دانانی و،
کردەوێ خەراپە و فەسادێ ناکەن و بلاوی ناکەنەو، بەراستی سەر بەرزی و
سەرفرازیش بۆخۆپاریز و لەخودا ترسانە.

نە پاسەوانی ھەییە و نە پەناگەییەك

لا حارس ولا حاجب

دەگێرنەوێه (عومەری کوپری خەتاب)ﷺ جینشینیی موسلمانان ھەردەم بەرگ و پۆشا
کیکی زبەر و ئەستور و دونیانە و یستانی لەبەردا بوو. کاتی کە موسلمانان
ھورمزیاں بەدیل گرتبوو: بەبەرگ و پۆشاککی شاھەن شاھی و تاجی زبیرینی
سەری: بردیانە شاری مەدینە، بۆلای پێشەوا عومەرکەلە سوچیککی مزگەوت

بوختەبەخت لێ بەمەرماتە حەزەتەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حەلا رسول (ﷺ)

بەوبەرگ و پۆشاکەوه بەبێ هیچ پاسەوانێک خەوی لێکەوتبوو. هورموز پرسیاری کرد کوا عومەر لەکوێیە؟ ئەوانیش گوتیان: ئەوه عومەرە ﷺ لێرە نووستوو هورموز سەرسام بوو. گوتی: ئەدی کوا پاسەوان و ئیشک چیهکانی، ئەوانیش گوتیان: عومەر ﷺ نەپاسەوانی هەیه و نەپەنا گەیهک، هورموز گوتی: بۆی هەیه ئەوه پێغەمبەر بێت، گوتیان: ئەوه پێغەمبەرنیە بەلام کاری پێغەمبەران (ﷺ) نەنجام دەدات. کاتی عومەر ﷺ بەخەبەرەات گوتی: ئەوه هورموزیانە؟ گوتیان بەلێ: ئینجا پێشەوا عومەر ﷺ دەستی بە گێڕانەوهی ناپاکیهکانی، دەست درێژی، تاوانەکانی دووژمن کاریانە هورموزیان. ئەویش لەلای خۆیهوه دەستی کرد بە پارانەوه، فیل، تاکتیکی خۆپەنادان، ماستا و ساردکردنەوه، بەجۆرەهاقسەیی پاساوالی، بووردهیی، چاوپۆشی دەکرد، داواي مۆلەتی پشودانی دەکرد. هەتا پێشەوا عومەر ﷺ چاوپۆشی لێکرد، لێی بوورد: لە دوایدا هورموزیان موسڵمان بوو. لەشاری مەدینە ژيانی دەبردهسەر.

من و ژيانی دوونیا

مالی و للدنیا

جاریکیان پێشەوا (عومەر ﷺ) دەپرواتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ سەیر دەکات لەسەر حەسیرێک ڕاکشاوه، شوێنی حەسیرەکەش بەهەموو لاشەکە یەوه دیاره: عومەر ﷺ فەرمووی: ئەی پێغەمبەری ﷺ خودا بۆچی ڕایەخیکی نەرم و نیانت بۆ دروست نەکەین؟ پێغەمبەر ﷺ ڕەنگ و ڕوخساری گۆڤاو، بەپروی عومەریدا ڕووانی، بەتۆڕەییەوه فەرمووی: عومەر وادەزانێ پێغەمبەرایەتی ئێمە، شیوەی پادشاکان، کیسرا وایە، کاری ئێمە پێغەمبەرایەتیە، پادشایی نییە؟ ئێمە سەروەتی دوونیا!! سامانی دوونیا وەک و سوارو ڕێبوارێک وەهایە کە لە پۆژیکێ سایەقەیی گەرمدا سەعاتێک ڕۆیە ژێر سیبەری دارێک لەدوایدا بپروات و بە جێی بەئێت.

هەولدان و ئارمەزى شتىك بىكەن كە بۇ لاى دەرفون

وارغبوا فىما أنتم علیہ قادمون

دەگىرنەنە: (كەسەویدى كۆپى حارس ﷺ) پەوداۋىكى گىراپەنە فەرموۋى: ئىمە (۷) حەوت كەس بوۋىن بەنۆنەراپەتە گەلەكەمان پۆيشتىن بۇلاى پىغەمبەر ﷺ: پەرسىارى لىكردىن ئىۋە كىن؟ ئىمەش گوتمان: مۇسلمانىن پىغەمبەر ﷺ پىكەنى و فەرموۋى: بەلى راستە، بەلام ھەموو شتىك حەقىقەتە، بىنەمايەكى راستى ھەيە! بىنەماو راستەقىنەى باۋەرى ئىۋە چىيە؟ ئىمەش گوتمان (۱۵) پانزە شتە (۵) پىنج شت نۆنەرەكەت فەرمانى پىكرەدوۋىن كەباۋەرى پىكەن: ۵) شتىش بەرپىزت فەرمانت پى كەردوۋىن كەكارىان پى بىكەن ۵) پىنج شتىش نەرىت و عەدەتەى دەۋرى نەزانى و بىباۋەرىمانە، كە ئىستاش ئەو پەوشتانە بەكار دەھىن، ھەتا فەرمانى پىناخوشبوۋىتقانمان بەسەردا دەسەپىن. پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەو پىنجەچىن كە نۆنەرەكانمان پىيان راگەياندوۋن؟ گوتمان: فەرمانمان پىكراۋە باۋەر بەخودا بىكەن، بە فرىشتەكان بىكەن، باۋەربە كىتەبەكانى خودا، بە پىغەمبەرەن ﷺ، بە زىندوۋوۋنەۋەى دۋاى مردن بىكەن. لەدۋاى ئەۋە پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەو پىنجەى كەمن فەرمانم پىكرەدوۋن بىكەن چىن؟ ئىمەش گوتمان: فەرمانت پىكرەدوۋىن بلىن (لا إله إلا الله) نۆزىكەن، زەكات بەدەن، پۆژوۋى پەمەزان بگىرن، ئەگەر تواناى مالىمان ھەبوۋە جەجى مالى خودا بىكەن. ئىنجا پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەدى ئەو پىنجەچىن، كە بۇ خۇتان لەكاتى نەزانى و بىباۋەرىدا كەردوۋتەنە، ئىستاش ھەلتان بىزاردوۋە، دەيكەن؟ گوتمان: شوكرە سوپاس كەردنى خودا، لەسەر نىعمەتەى خۇش گوزەرانىدا، ئارام گرتن لەكاتى گەرتارى، كارەسات دا، پازى و قايل بوۋن، لەكاتى بەخت و چارەنوسىدا، راست گۆيى لەكاتى بەيەكگەيشتن و پىكدادان، واز لى ھىنانى زىادە پۆيى لە دۇرئەنەتەيدا. پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: (أنتم علماء حكماء كدتم من فقهم أن تكونا أنبياء) ۵) ۵) ئىۋەزانە و لىزانە ۵) نەزىكە بەھۋى زانىارىتەنەۋە بىنە نىزدراۋ. لە دوايىدا پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: پىم خۇشە پىنج شتى تەرتان بۇ زىادەكەم كە ھەموۋى

پوخته بيمد له بيمه رها ته گرنگه مانې پيغمبر (ﷺ) قېمانه من حيا رسول (ﷺ)

دهيته (۲۰) بيست رهوشت، كه وهك و نيوه دهيلين واييت. نه وهى كه بوتان ناخوړى كوى مهكهنه وه هلييگرن، نه وهى كه تييدا دانانیشن، دروستى مهكهن، كى بهركى و مونا فسه له شتيكدا مهكهن كه به يانى له دهستان دهچى، تنها له و خودايه بترسين كه بولاي شو دهگه پښه وه، وه هر بولاي شو كوده كړينه وه، وه به ته واوى مهيل و ناره زوى شو شوينه بكن كه بوى دېرون و، هر دم له ویش دهمينه وه.

ناموژگاري گه له كهت كردو خيانه ت له باوكت كرد

نصحت قومك وغششت اباك

له دور و پيشه وايه تي (عومهرى كوپى خه تاب ﷺ) داده سلات و نازا دكردن و بهرو پيشچونى موسلمانان هر دم بهرو سر كه وتن و فراوانى و، گهره يى و، بوليشه وه دېر ویش. سرچاوهى داهات و داهينان زور دېوو، به لام پيشه وا عومهر ﷺ بولخوى هر دم له برسپه تي و تهنگه تاويدا بوو ژيانى دېر دېر سهر، دهستى بول داهاتى نه و خوار دنه نه دېر د. موسلمانان پويشته لاي دايكى موسلمانان خاتو حه فسه ي هاوسهرى پيغه مېر و ﷺ كچى پيشه وا عومهر ﷺ، گوتيان: خودا دهرى خيرى كردو ته وه به لام عومهر ﷺ نايه ویت، ژيانى به تيرى به رته سهر و گه ماروى ته واوى له سهر خوى داناوه، له سهر شو هه موو داهاتى كه خودا به سهريدا پړاندووين، دېا عومهر يش ﷺ له و داهات دا چوونى ناره زولويه باهلى بگريت و، خهرجى بكات، بوى ره وايه وهك و بول موسلمانان ره وايه. نينجا خاتو حه فسه له گهل بيروپراو ناره زوه كانى نه و موسلمانان يهك بيروپرا بوون. كاتى موسلمانان كان پويشتن. پيشه وا عومهر ﷺ پويشته لاي خاتو حه فسه ي كچى، نه ویش هرچى موسلمانان دهریان بريوو بول باوكى باس كرد. پيشه وا عومهر ﷺ فېر مووى: نهى حه فسه ي كچى عومهر ﷺ تو ناموژگاري هوزه كهت كردوه و خيانه ت له باوكت كردوه. نهى حه فسه گه له كه مافيان له ژيانم و داهاتدا هيه، به لام هيچ ده سلاتيان له لايه نى دينى و دلپاكى و نه مانه تيمدا نيه و، من دوژمنايه تي و بهر بهر كانيان له گه لدا ده كه م نه تو بول بير له پيغه مېر ﷺ ناكه يه وه كه چوون تهنگه تاوى ژيان تهنگى پينه لچنى بوو؟ پيشه وا عومهر هر دووباره ي ده كرده وه هه تا حه فسه ي به گريان خست.

بوختەبەخدا لە بەسەر ماتە حُرئەتخانەى پەنجمەمەر (ﷺ) قەماتە من حەلە رسول (ﷺ)

دەبەم بە پێغەمبەر و بەندە

أكون نبيا وعبدًا

(عبدالله ی کوپی عباس ﷺ) دەگێڕێتەوێ پۆژێك پێغەمبەر ﷺ لە مال دەر دەچێت و دەپوات و حەزەرتی جبرائیلی ﷺ لە گەلدا دەبێت و سەر دەکەوێتە سەر تەپۆلکەى (سەفا) و دەفەرموێ: ئەى جبرائیل سوێند بەو کەسەى کە تۆى بە حەق ناردووە ئەم ئێوارەىە لویچێك نارد لە مالێ پێغەمبەردا ﷺ نەبوو. هیستا پێغەمبەر ﷺ تەواو لە قسەکەى نەبیووە دەنگیکى زۆر بە سام و ترس لە ئاسمانەو هاتە گوێمان. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەى جبرائیل! خودا فەرمانى هاتنى پۆژى دواى داو؟ جبرائیل ﷺ فەرمووی: نا نەخێر بەلام ئەو ئیسرافیل بوو لە گەل قسەکەى تۆ هاتە سەر زەوى: دواى هاتە لای پێغەمبەر و ﷺ فەرمووی: ئەى محمد خودا قسەکەتى بیستو، منى بۆلای تۆ نارد بەخێرو بەرەکەتى سەر زەوى هەرچى ئارەزو بەکى بۆت بەدى بەینم: ئەگەر حەز دەکەى کێوى (تو هامت) بۆ بەکم بەزێرو، گەوهەر و، یاقوت و، زومەرەد. وە ئەگەر حەز بەکى ببێه پێغەمبەریکی فریشتە، یان پێغەمبەریکی بەندە. چى ئارەزو بەکى بە کەیفى خۆتە. لەوکاتەدا حەزەرتی جبرائیل ﷺ پێغەمبەرى ﷺ تینگەیاندا کە سەرى نەوازشى بۆخودا بنەوینى، پێغەمبەر ﷺ سى جار فەرمووی: حەز دەکەم پێغەمبەریکی بەندەبم؟ بەندەبم؟ بەندەبم؟

مالى بە جیماوێ ئەبویکر

ترکە سیدنا أبوبکر

لەدواى مردنى پێشەوا ئەبویەکرى ﷺ خودا پەرستو، ئاین خوازو، خۆپاریزى دونیانهوێست. حەزەرتی عائشەى دایکى موسلمانان: هەر خیرا لەدواى بەخاک سپاردنى هەستابە بەجێهێنانى سپاردە(وصیە)تەکەى باوکى کە پاشماو و میراتەکەى بوو، بردى تەسلیم بەدەستى عومەرى ﷺ کرد. کە بریتى بوو لە حوشرێك، کە ئاویان پێدەهینا، لەگەل قاپێك، کە شیریان تێدا دەدۆشى، وە لەگەل عەبایەك، کە نوینەرى ولاتان دەهاتن، پێشوازی پێو دەکرد. هەموو سامانى

پوخته پەتە لە بەسەر ماڵە حەزەتە ئاڤە (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

خۆشەویستترین کەسی پێغەمبەری ﷺ خودا، جێنشین، پێشەوای موسلمانان ئەوەندە بوو، ئەو پێشەوایە کە هەموو مانی لە پێناوی خودا بەخت دەکرد، بۆخزمەتی بەرە ی ئادەمیزاد، لە پێناوی ئازاد کردنی عەبدوبەندەکان خەرجی دەکرد. جاریکیان هەرچی لە مانی دابوو (٤٠٠٠٠٠) چوار سەد هەزار درەم بوو: بەخشی و هیچی بۆ مالهۆ نەهێشتە، تەنها لە پێناوی سەرکەوتنی حەق و راستی و بەرز بوونەوی کەلیمە (لا إله إلا الله) بەوام، قەرز دەیبەخشی، بۆدەست کەوتی دواپۆژی. ئینجا کاتی کە پێشەوا عومەر چاوی بە سەر وەت و سامانی ئەبوبکر کەوت. کە هەموو سامانە کە هەر ئەوەندە کە هێناویەتی خۆی بۆ رانەگیرا و دەستی کرد بە گریان. دواوی فەرمووی: پەحمەت و میهرەبانی خودای گەرە لەسەر ئەبوبکر ﷺ بێت بە راستی هەموو ئەو کەسانە کە لە دواوی ئەویە وە دین هێلاک و ماندووی کردن بەو پەوشت و کردارە کە کردی.

دووبازنە ی لەزیو

سوارین منفضە

دەگێرەنەو: جاریکیان سەردار و گەرە ی ئافەرەتانی ئەو کاتە (حەزەرەتی فاتمە) پۆیشتە لای باوکی، پێغەمبەری خودا ﷺ داوا ی لێکرد کە بە راستی زۆر ماندو و بە ئیش و کارەکانی راناقات، داوا ی لێکرد کە کارە کەرێک، پێش خزمەتیکی بۆ بگرێت. بەلام پێغەمبەر ﷺ هەر چەندە کە زۆری خۆش دەویست، پازی نەبوو بۆ بەجینگە یاندنی ئەو داوا یە. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەخودا کچە کەم من ئەو داوا یەت لێوەرناگرم و بەجینی ناگە یەنم. ئەتۆ بۆ سەیری ئەهلی (سوفە یە) ناکە ی کە چەندە کۆمە لێکی هەژار و نەدار بوون. پۆژیکیان پێغەمبەر ﷺ ویستی سەردانی فاتمە ی کچی بکات پۆیشت و لەدەرگای داو، دەرگایان لێکردەو، پێغەمبەر ﷺ سەیریکی فاتمە ی کردو، یە کسەر گە پرایەو نە پۆیشتە ژوور، فاتمە بە دوا ی پێغەمبەری ﷺ دانارد کە هۆی چی بوودەنگی نە کردو و گە پرایەو. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: کە سەیرم کرد فاتمە دووبازنی زێری لە دەستدایە بۆ یە گە پرایەو، فاتمە کە زانی پێغەمبەری ﷺ خودا لەبەر زێرەکان نە هاتۆتە ژوور هەر خێرا بازنەکانی داکەند و پەوانە ی لای پێغەمبەری ﷺ کردو، ئەویش پۆیشت هەر دوو ک بازنە کە ی فروشت و پارە کەشی بەسەر هەژاراند دابەش کرد.

دادگەر بووی، سەلامەت و دنیابووی، بێتەرس دەنوی

عدالت فائەنت فەنت

کاتی پادشای پۆم گۆی بیستی دادگەری و فەرمانڕەوای پێشەوا عومەر (ع) بوو کە چۆن کارو باری دەولەت بەرپێوە دەبات. نوێنەریکی نارد بۆ ئەوێ لە نزیکەوه ئاگاداری هەلسوکەوت و ڕەفتار و گۆفتاری عومەر (ع) ببیت، و تاجەندە پەییوەندی عومەر (ع) بەگەلەکیەوه هەیە و یەکتریان خۆش دەوێت. نوێنەری پادشا گەیشته مەدینە و پرسبیری لە شوێن و جێگە ی عومەر (ع) کرد، گۆی: پادشا کە تان لە کوێدا دەنیشی؟ وەلامیان دایەوه ئێمە پادشامان نیە!! تەنها ئەمیر و پێشەوا یە کەمان هەیە ، ئەویش ئیستا بۆ پشودان ڕۆیشتۆتە دەرەوێ شار. نوێنەری پادشا بۆ ئەو شوێنە ی کە هەوآلیان پێدا بوو ڕۆیشت. کە گەیشته لای سەیری کرد و عومەر (ع) لەبەر خۆرەکە و لەسەر قوم و لمی ئە و سەحرا یە درێژبووه و، داردەستەکی وەک و سەری لەبن سەری داناو و خەوی لیکەوتوو نارهقە ی گەرمی بەروو خساریدا دیتە خوار. کاتی نوێنەری پۆم عومەر (ع) بەوجۆرە دیت سام و هەیبەت و ترسیکی لێنیشت. ئینجا گۆی: بەراستی پیاویک کە هەموو پادشایان و دەسەلات دارانی ولات لێی بترسن و خویان لەبەرەمبەریدا ڕانەگرن و، ئەوێش بارودۆخەکی بیت. بەراستی دیارە ئە ی عومەر (ع) تۆ دادگەر و دنیاو سەربەستی بۆیە بێتەرس لەو شوێنە بەبێ پاسەوان و چاودێر دەنوویت. شایەدی دەدەم کە ئەو ئاینە ی ئێوه راست و دروستە، ئەگەر ئیستامان نوێنەر نەبوو مایە باوەری تەواوم دەهینابە خودا و ئەو ئاینە تان بەلام ئیستا دەپۆمەرە بۆلای پادشای پۆم و هەموو راستی و واقەکان بۆ پادشایاس دەکەم و دوا یی دەگەریمەرە باوەردەهینم ، بەوجۆرە گەرایەوه بۆ لای پادشای پۆم و دوا یی موسلمان بوو.

پوخته به خدا له به سمراته گرانگهانی پیغمبر (ﷺ) بهمانه من حیا رسول (ﷺ)

له خودا بیاریوه که خودا دهروی خیرمان لیبکاته وه

أدع الله أن يوسع علينا

دهگیرنه وه پیغمبره خودا ﷺ نه خوش ده بیته، چه زه ته عومره ﷺ سهردانی دهکات و دهراته ژوره وه: سهر دهکات پیغمبر ﷺ له سهر چه سیریکه زیرو خراپ و کون دریت بووه، چه د پشالیکی دارخورمای له ژیرسهری داناه و کردوویه ته به سهرین! عومره ﷺ ده فرموی: له ژوره کهیدا چاوم گیرا هیچ شتیکم نه که و ته بهرچا، ته نا جام و گوزیه کی ناو خوار دنه وه، لویچیک جو، سینگه داریک بو له واسینی جل و بهرگ عومره ﷺ دهستی کرد به گریان و فرموی: نهی پیغمبره ﷺ خودا له بهر خودا بیاریوه با گوزهرانی ژیانمان خوش بکات و وه ک و فارس و پومه کان مال و داراییمان به سهر دا برژینی، پیغمبره ﷺ فرموی: نهی عومره نه توش چه ز له سامان و دارایی و خوشگوزهرانی دنیا ده که ی، !! خوژگه نه و قسه یه م له تووه نه بیستبایه و، له یه کیکی ترم گوی لیبایه. نه و گهل و نه ته وانه گهلین هه بوونی ژیان دنیایان هه له دنیادا پنیاندراره و، بویان پیش که و ته. نیجا نه و نایه ته ی خوینده وه. { لَا يَغْرَنَكْ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ. مَتَّعَ قَلِيلٌ نُّمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ } ال عمران/ ۱۹۶-۱۹۷ واته: خودا داوامان لیدهکات. نهی باوهرداران نه و نه ده ساویله و باوهر لاواز نه بن که هه بوونی و دهسه لاتی بی باوهران کارتات تی بکات و له خشته تان بهری. چونکه باش بزائن نه و هه بوونی و دهسه لاته، رابواردنیکی زور که مه له و دنیایه دا، نه وانه شوین و جیگه ی مانه وه ی هه تا هه تایه یان ناوناگری به تینی دوزه خه، که ناخوشتین شوین و جیگه یه. خودا بمانپاریزی. نه وه سروشتی پیغمبرانه ﷺ له ژیانانداو، هیچ میرات و مالی بو ماوه یان، بو مندال و خانه واده یان له دوا ی خو یان به جی نه هیشتووه: بویه پیغمبره ﷺ ده فرموی: ﴿ نحن معاشر الانبياء لانورث، ماترکناه صدقه ﴾

پوخته بهمن له بهمه مهاته گرانگه گاهي پيغمبر (ﷺ) قوماته من حياه رسول (ﷺ)

تهنها له بهر خودا واز له دونيا بهينه

الزهد في الله

حامیدی کوږی ئه سوه ﷺ ده فرموي: جاريځيان له گهل خودا ناسی به راستی ئیبراهیمی خه واصل ﷺ له بیابانیکدا شهو له ژیر داریکدا ماینه وه. له ناکاویکدا شیرنکمان لی پیدا بوو. بهر و پوومان هات ئیبراهیم ﷺ خوی لیکه وتبوو منیش له ترسان به داره که هه لگه پام و هه تابه یانی خوم لی نه که وت. شیره که پویشته لای ئیبراهیم و هر له سهریه وه بونی پیوه ده کرد هه تا لای قاچه کانی، خوی تینه ده گیاند، له دوا پیدا شیره که پویشته. بووژی دوا یی پویشته چوینه گوندیک و، شهو چوینه مزگه وتیک ماینه وه، شهو میشوله یه که پویشته سر پووخساری ئیبراهیم ﷺ گه زیکی لیکرت ناله یه کی لیوه هات، نه منیش پیم گوت: به راستی شتیکی سهر سوپه نهره، دوینی شهو له بهر ئه شیره گهره یه هاوارت نه کرد. که چی ئه شهو له بهر ئه میشوله بچکوله هاوارده کی؟ ئیبراهیم ﷺ فرموي: به راستی دوینی شهو به ته وای له بارودوخیکی خودا په رستی دا بووم، په یوه ندیم به خواوه به ستبوو. به لام ئه شهو له بارودوخیکی سر قالی ژيانی خوم بووم.

تهنها خودا په رستی وازه ینان له دونيا

الزهد في الدنيا

ده گيرنه وه (سالمی کوږی عبداللهی کوږی عمر ﷺ) هه لویتيکی زور جوان و مهردانه ی هه بوو. له جوانی و پاک پاگرتنی گیان ونه فسی و، دوورکه وتنه وه ی له باق و بریقي خوشی ژيان و، زور کهم ترخه م و گوږی پینه ده دا. جاريک واريکه وت له ته وافی مالی بهیت چاوی به (هوشامی کوږی عبدالملك ﷺ) پيشه وای موسلمانان که وت، به سالمی گوت: دا وای چی ده کی پیم بلی پیت ده به خشم. سالم هر خیرا هاته وه لام و فرموي: نه ی هوشام نیستا له کاته دا که له خزمهت فرمانی خودا دام، به دهره ی که عبه دا ده سوپمه وه شهرم ده که م بیجگه له خودا له که سی

تر بپارېمه وه و داوای شت بکه. ! له داوای ته و او بوونی زیاره تو، پیو یستیه کانی
حه ج. دوو باره هوشام پرسپاری له سالم کرده و گوئی: ئیستا و له ناو بهیت
هاتوینه دهر، هیچ واجباتمان نه ماوه پرسپارم لیږکه، چیت پیو یسته پیټ
د به خشم. سالم به باوه پړکی پته و به هیژکی پولا ین و، گیانیکی خوڼه ویستی
فرموی: نهی هوشام من که داوای مالی دونیام له که سیک نه کردوم که خاوه نی هه مو
جیهان و بوونه و ره، چون داوای شت له که سیک ده که م که خاوه نی هیچ نیه؟.

نەو بەندە بەسەر مەنیش و تۆشدا سەرکەوت

ان هذا العبد غلبني وغلبك

کاتی(معاویہؓ) پیرو بہ سالد اچوو.(عہ مری کوپی عاصؓ)لہ گہل بہندہ کہی (وہردان) پڑیشتہ لای وسہردانی کرد.تہنہا ئہو سی کہسہ بوون دہستیان بہ ووتویژ کرد. عہ مرؓگوتی:ئہی پیشہوای موسلمانان پیم بلی چی شتیکت لہ لا ماوہ کہ چیژو خوشیہ کہی مابیت؟ معاویہ ؓگوتی:باشترین بہرگ و پوشاکی نہرم و باشم لہ بہر کردو، وہ ئہ گہر ئیستا لہ گہل پیستمدہ بہراوردی بکہین نازانم کامہیان نہرم و شلترہ، وہ خواردنی زورخوش و بہتام و لہزہ تم خواردوہ، بہلام بہخوا ئیستا نازانم کامہیان بہتام و خوشہ، وہ بون و بہرامی زورخوشم بون کردوہ ، بہلام ئیستہیچ شتیک چیژو خوشی لہلام نیہ، تہنہا ناوی سارد لہ پورژیکی گہرمای بہتینداو، سہیر کردنی نہوہو، نہوہی، نہوہم کہ بہدہورہمدا دہسوپینہوہ و دین و دہ پون.دوایی معاویہؓ پرویکردہ عہمر و گوتی:ئہی عہ مرؓتوجیت لہلاماوہ؟ عہ مرؓفہرمووی: ئہو بہروبوومہی کہ چاند وومہ، بہر ہہموو میوہ و قازانجہ کہیم بہدہست گہیشٹوہ. ئینجا معاویہ پووی بہلای (وہردان) داسوراندو فہرمووی: وہردان توجیت لہلاماوہ؟ لہوہلامدا وتی:کاریکی پیرو زومہزن وک و نیشانہیہک بہئہستوی گہلیکی بہرزوبہرین ہہلبواسری، وہ چہند کاریکی مہترسیدارپاداشتی لہسہرورہ بگری ہہتا بہخزمہتی خودا دہگہیہوہ، وہئہو نیشانہو، ویسامانہ لہ دوی خوی لہ ئہستویاندا بیت بپورژی دوایی. ئینجامعاویہؓ فہرمووی: یاخودا کوپ و دانیشتنی پورژانہمان بہربادبیت: بہراستی ئہو بہندہ بہسہر منیش و توشدا سہرکہوت.

پوخته به خدا له به سمراته خُرماتانی پتغممیر (ﷺ) قلمات من حیاة رسول (ﷺ)

به رۆژ تینو بوون و به شه و نخونی و نه نوستن

أظلمات نهاری و أسهرت لیلی

ده گپنه وه: جارێك (عومهری كۆپی عبدالعزیز ﷺ) نه خوش دهبی و كۆمه لێك له دانیش توانی ژێر فرمانه واییدا ده پۆنه لای و سهردانی دهكهن. له ناوایاندا گهنجێکی سیسی لاوازی تێكشكاویان تیدا بوو. عومهر ﷺ پووی له گهنجهكه كردو و فهرمووی: به پرستییم پیبلی، بۆچی واسیس و لاوازی؟ گهنجهكه گوتی: ئهی پیشه وای موسلمانان، شیرینی و خوشی دونیام چهشت، بۆم دهركهوت زۆر تال و ناخوش بوو. منیش گول و گولزارو شیرنیهكهی له لام زۆرسوك و بینرخ و بیبایهخ بوو، بۆیه دار و بهردوو زیرو زیوی ئهم دونیایه له لاوهك ویهكهو، هیچ بایه خێکی بۆ دانانیم. وه به ههموو ههست و نهستمه وه دهروانمه عهرش و كورسی خودا كه به پرستی گهوره و فراوانه. وه بیرله ئادهمیزادهكان دهكه مه وه كه هه موویان دهبن و ده پۆن، یان، بۆ به ههشت، یان بۆ دۆزهخ، له بهر ئه وهیه پۆژگارم تینوبی ئاوهو، شهوگاریشم شهو نخونی و بیخه وییه. وه ههرچی كه من دهیبینم و دهیکه له بهرامبهر پاداشتی خوداداو، له بهرامبهری سزا و نازارهكهی سوك و بینرخ و بیبایهخه. لهو كاته دا عومهر ﷺ دهستی كرد به گریان و فهرمووی: به پرستی و تهیهکی راست و باشت گوت.

به پرستی کارمان کردوو نهی پیشه وای موسلمانان

انّة عاملنا یا امیر المؤمنین

پیشه وای (عومهری كۆپی خهتاب ﷺ) به فرسه تی دهزانی كه له كاتی به جیهینانی واجبی چه جدا ههوالی نوینه رانی هه موو ناوچه كانی كه هاتوون بۆ چهج بپرسیو، ئاگاداری ژیان و بارودوخیان بزانی. بۆ ئه و مه بهسته به ناو كۆپ و كاروانی موسلمانان ده سوپایه وهو پرسپاری بارو گوزهران و ژیانانی ده كرد. لهو گه ران و هه وال پرسپانهیدا بۆی دهركهوت كه نوینه رو كاروانی ولاتی (حمص) هه ژارتیرینی كاروانیهكانن و پیوستیان به یارمه تی و كۆمهك هیه، بۆیه یه كێك له چاك

بِهَ حَتْمِهِمْ لَه بَهْمَه رَمَاتَه كُرْمَه كَهَانِي پَنَعَم مَهْمَر (ﷺ) قَبْلَاتِه مِنْ حَيَاةِ رَمُول (ﷺ)

خوارزانی (حیمص) ی بانگ کرد و پرس یاری لی کرد و پیی فرمود: ناوی هه موو هه ژاره کانی حمصم بۆ بنوسه! بهو هیوایه ی که له خه زینه ی موسلمانان شتیان بۆدیاری بکری. بۆ پۆژی دوا یی ناوی هه موو هه ژاره کانیان بۆ پیشه و عومره ﷺ هیناله پیشی هه موو ناوه کان، ناوی (عه میری کوپی سه عید ﷺ) نو سرا بوو، پیشه و عومره ﷺ فرموی: ئه و ناوه کییه؟ ئه و انیش گوتیان: ئه و پیشه و اوکارگو زارو لیپرسرا ومانه: عومره ﷺ فرموی: بۆچی فرمانه وایه که شتان هه ژاره؟ گوتیان: ئه ی پیشه و هه ژارترین کهس له نا وماندا که هیچی نه بی (عه میری کوپی سه عید ﷺ) ه پیشه و عومره دهستی کرد به گریان و فرموی: سوپاس بۆ ئه و خودایه ی که یارمه تی عومره ی داوه بۆ هه لبراردنی چاکترین ئاده می زاد بۆ فرمانه وای موسلمانان.

لیبوردن: العفو

{ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ } الاعراف/ ۱۶۹ واته: ئه ی محمد چاو پۆشی و لیبوردن له هه له و خهراپه ی خه لکی بکه و فرمان به کرده و ی باش و چاکه بکهو. واز له نه زان و تی نه گه یشتوان بهینه. وه خودا له نایه تیکی تردا ده فرموی: { الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُطُومِ وَالْغَيْطِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ^۲ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ } ال عمران/ ۱۳۴ واته: ئه وانه ی له خوشی و ناخوشیداو، له هه زانی و گرانی داسه روه و سامان و مالیان له پیناوی خودادا ده به خشن و خه رجی ده کهن، وه پوق و قینی خویان ده خۆنه وه و له تاوانی خه لکان ده بوورن و خوش ده بن، که به راستی خودای گه وره ش چاکه ی چاکه کارانی خوش ده ویت. لیبوردن دروستکاری بینا و ساختمانیکی بناغه و بنچینه جیگرو چه سپاوو پته و ی یه کگرتوه: وه دروست کارو دامه زراوی ره گو و رۆیشالی به رزی هیزو پته ویه. وه به رز که ره و ی هیما ی سه ر به رزی و پووسوورییه. وه جیگای تیرامان و سه ر سوورمان نیه که بلین نه هیشتنی توپه یی و پخواردنه وه نیشانه ی باوه ر و بپروایه، وه لی بووردنیش میوه و به ره می تیکۆشانه، وه لیبوردن و چاو پۆشی نوینه ر و

پوخته پەندە لە بەمەرماتە ئەرگەماتە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

رەبەری ئارامی و ئاشتیە. وەسەرکەوتن و یارمەتی گیان خۆهەل کێشانی گیانی بە
هەریەکە خۆرسکیە لە شەخسیەتی ئینساندا، وە خۆشەویستی و هیوای
تۆلەکردنەوهی بەرامبەرت پەیامێکی ئارەزووانە و کەم پێزی و خواستی گیان و،
دەرەنجامی خۆپەسندی کەسی و لە خۆبایی بوونە. هەر لەبەر ئەو ھۆیانەیە کە لەو
کات و ساتەماندا ئێمە ئادەمیزاد دەبینی ئەو کەسە کە خەرپەو ناپەرەوایی
بەرامبەر دەکری، ئەگەر لە ھێزو تینی خۆی رابردینی دەیویت بەو ھێزو تینە کە
ھەیتەتی تۆلە لە بەرامبەرە کە بە ھەر ھۆیکە و دەبیست و ڕیگریتەو بە بێ ئەوێ ھیچ
بیر کردنەوێک لە دەرەنجامە کە بکاتەو چێ پوودەدا، یان پوونادا، ھیچ گۆی
لە ئامۆژگاری و پەروشت و دین ناگریت. ئەو ھەلویستەتی تۆلەکردنەوێش بە
لاوازی و بێھیزی و گرژی و ھەلقراوی بە ئازار و ئێشەو چاوەرانی ھەلیک دەکات کە
بۆی پرەخسیت و تۆلە لە کەسی بەرامبەری بکاتەو بۆتێرکردن و بە جێھێنانی
ئاوات و ھیوا دێندانە کە کەئەوێش و ھەلام دانەوێ بانگەوازوی شەیتانیە. و
دەپراستی خوداش زۆرباش دەزانی ئەگەر کۆمەلگا بەو جۆرە کە دەبینین ژیان
بەریتە سەر ئەوە بنچینە ئارامی و ئاشتی دەھەژیت و تێک دەچی و بناغە و یاسای
کۆمەلایەتی دیتەلەرزەو، ئەمن و ئاسایش و خۆشی نامینی و ترس و سام و دلەپراوە
زۆر دبیت و پەییوەندی خۆشەویستی نامینی و بەزین و لەیە کتران و تیشکان لەناو
پێزی باوەرداران دروست دەبی. بۆیە خوداش لەوبارەو دەفەرموی: { خُذِ الْعَفْوَ
وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ } الاعراف/ ۹۹ واتای ئەو ئایەتەمان لە پێشەو کرد
وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى } البقرة/ ۲۳۷ بەو جۆرە خودای بەبەزەیی ئادەمیزادە کمان
ھان دەنی و غێرەتیان بۆ دروست دەکات کە ھەردەم لێبوردە و بە بەزەیی و لەگەڵ
گیانی شەپەنگیزی بەرامبەری بکەن و پێگای لە خۆبایی و گەورەزانینیان لێبگرن و
لەوکارە خەرپ و شەپەنگیزانە دووریان بخەنەو و لەو پێبازو پێگایانە کە بۆی
دروست کراوە بۆ بەختەو ھریان و تەربییەتیان بەدەن بۆ ئەوێ خودای گەورە
گیانیکی لێبوردە و لێخۆش بوویان پێبەخشی و بەسۆزو بەزەیی خۆی بیان خاتە

پوخته به همد له به سمرجاته گرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) قوماته من حیاة رسول (ﷺ)

به هشت. هره وک و خودا ده فرموی: {وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ لَمُتُّ قَبْلَ الْإِسْلَامِ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَظِيمِ الْأَفْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} {ال عمران/ ۱۳۳-۱۳۴} واته: په له و تالوکه بکن هتا ده گنه لیخو شیبونی په روه دگارتان که به هشتیکتان بو ناماده کراوه که پاناییه که ی ناسمان و زه مینی گرتوته وه. بو ته قواکار و خو پاریزان ناماده کراوه. نه وانه ی که له خو شی و ناخو شی و له هه بوونی و نه بوونی و له هه رزانی و گرانی دا سهره و تمال ده به خشی له پینا وره زابوونی خودادا، و برق و قینی خو یان ده خو نه وه و لیبوره و لیخوش بهرن بهرام بهر خهراپه ی خه لک، و به پرستی خودا چاکه کارانی خوش ده ویت به پرستی په وشت و ناکاری پیغمبر (ﷺ) یارو هاوړیکانی به و جوړه بوو. نیمه ش له خودا ده خوازین که یارمه تی و سمر فیرازمان بکات و بتوانین په پیره وی له په وشت و ژیان ی نه واند اوهریگرین وبتوانین له سهریگا و ربزازی نه واند ا برؤین و په پیره وی له کردار و په فتار و په وشتی نه واند ا بکین.

لیکته ری نه وه به په شیمانی وه بولامان هاتوه

دعه، فانه قد جاءنا تابا

ده گپړنه وه: کاتی (بوجهیری کوپی زوهیر (ﷺ) باوهری به پیغمبر (ﷺ) هینا و موسلمان بوو. که عبی برای زور تووره بوو. نامه یه کی بو نووسی و زوری سهره نشت کرد له سهر موسلمان بوونه که ی: بوجهیر پویشته لای پیغمبر و هوالی برایه که ی پیرا گه یاند. پیغمبر (ﷺ) فرموی: هر که سی گه یشته که عب بیکوژیت. بوجهیریش نامه یه کی بو که عبی برای نویسه وه و نه وه والی پیغمبر (ﷺ) پیرا گه یاند، که پیغمبر (ﷺ) خوینه که ی به خوړایی داوه به هر که سی بکوژی. نیجا هر کاریکت هیه خیرا وهره بو لای پیغمبر (ﷺ)، چونکه هر که سی داوی په شیمانی لی بکات لی ده بووری و داوا که ی وهره گری و، هیچ پرسیاریکی له کار و کرداری پیش موسلمان بوونی لینا کری. له داوی نه وه ی که که عب نامه که ی به ده سته یش. هه لات و پویشته بونا و گه ل و هره که ی بو نه وه ی دالده ی بده و

پوختەمەند لە بەسەرمانە حُرگەمانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

بیشارنەو: بەلام کەسیان دالەدیان نەدا ، بۆیە زۆر غەمبارو ناویند بوو، بەزەیی زۆری بە خۆی داهااتەو، ترسی زۆری کەوتە دلێههه، هەستاو بەرهه مه دینه کەوتە رینگا، لەپێشەوه پۆیشتە لای حەزەتی عەلی کۆپی ئەبی طالب (ﷺ)، ئەویش لەگەڵ خۆی بردی بۆ مزگەوتو، پێی گوت: ئەوه پێغه‌مبەر (ﷺ) هەستە برۆ بۆلای وداوای لی‌بوردن و سەلامەتی و، دانیایی لێکەو، وەلامەکەشت ببیستەوه. کەعب هەستاو پۆیشتە پێش، بۆبەرەمی پێغه‌مبەر (ﷺ) دانیش، دەستی لەناو دەستی پێغه‌مبەر (ﷺ) هاویش، گوتی: یارەسول الله (ﷺ) وا کەعبی کۆپی زوهریر هاتۆتە لات وداوای لی‌بوردن وچاو پۆشیت لیدەکاتو، گەراوەتەوه موسلمان بووه، ئایاتۆ، تۆبەو پەشیمانیه‌کە لێوهره‌گری، کەبچم لەگەڵ خۆم دابیھێنم بۆلات؟ پێغه‌مبەر (ﷺ) فەرمووی: بەئێ لێی وەر دەرگم. ئینجا کەعب گوتی: بە خودامن کەعبی کۆپی زوهریرم. پێغه‌مبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەوهی کە فەرمووی: فەرمووی؟ لەو کاتەدا پیاویکی ئەنصاری لەویدا پشمی گوتی: ئەه پێغه‌مبەری خودالیم گەری و فەرمانمپییدە، ئەودووژمنی خودایە دەرکۆژم: پێغه‌مبەر (ﷺ) فەرمووی: ئالێی گەری چونکە ئەوه بە تۆ بهو پەشیمانیه‌وه گەراوەتەوه بۆلامان. لەدواییدا کەعب دەستی کرد بەشعر و هەلبەستە ناودارەکانی بە ناوی (بانث سعاد) کە زۆرمەدحی پێغه‌مبەری تیدا دەرکات و پێی هەلدەلێت و باسی ترس و سامی پێغه‌مبەر دەرکات و هەوالی ترساندن بەدوو زمانان و بەدگومانی گەلەکە بۆلۆدەکردهوه، هەتا ئەوهی گەیشته ئەوهی کە گوتی: ﴿ إن الرسول لنور يستضاء به وصارم من سیوف الله مسلول.﴾

واتە: بەراستی پێغه‌مبەر (ﷺ) نووره و دنیای پێی پرووناک دەبێتەوه شیرێ بێن دەوتی ژبووی خودایە. پێغه‌مبەر (ﷺ) عەبایەکە دانا و بەره و لای کەعبی هەلداو عەفوی کردو لێی خوشبوو.

لی‌بوردن لەکاتی دەسەلات

العفو عند المقدرة

دەگیرنەوه: جارێک سێ گەنجی نەوجەوان پیاویکیان لەبەر دادگایی پێشەوا عومەر (رضی) راگرتبوو، داویان دەرکرد ئەو پیاوه باوکمانی کوشتو. کابراوانی بە

پوخته پەندە لە بەمەرماتە ئەرنگەمەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

تاوانە کەیدا هینا کە بە ئێ پراستە کوشتومە: بە لām پێویستم بە یارمەتی سێ پوژ مۆلەتە بۆ ئەوێ هیندیک مالی شاراووم هەیه، کەس نازانی لە کویم شار دۆتەو بەرۆم شوینە کە ی بە منداڵەکانم بلێم، پێیان ناشنا بکەم. بۆ ئەو مەبەستە (ئەبوزەری غەفار ﷺ) ی بووبە کە فیل و، بارمەتی ئەو کابرایە، تادە پراو دەگەریتەو، بە لām لە دوا ی سێ پوژە کە کابرا دیار نەبوو، بۆیە خەریک بوون تۆلە ی ئەو پیاو لە ئەبوزەر بکەنەو، کە بۆتە بارمەتی، ئینجە کاتی ئامادە بوونی کوشتنی ئەبوزەر، ئەو پیاو گە پرایەو ئامادە بوو: بە جل و بەرگیکی تۆزو خۆ لاوی و، هیلاک و ماندوو بوونەو. پێشەوا عومەر ﷺ پرس یاری لیکرد. چۆنی بوو لەوکاتە تۆ گە پرایەو، کە دەت زانی دەت کوژین و، توانای پراکردن یش ت هەبوو؟ کابرا گوتی: لەو ترسام بلێن پیاوانی بردنە سەری پەیمان و بەلێن نەماون. پێشەوا عومەر ﷺ ئەمجار، بە ئەبوزەری فەرموو: ئەتو چۆن بویە کە فیل و بارمەتی ئەو پیاو، لە کاتی کدا کە نەت دەناسی؟ ئەبوزەر ﷺ فەرموو: دە ترسام بلێن: پیاوی خاوەن هیمەت و پێزو کەرەم نەماون. لە دوا ییدا هەموو کورانی باوک کوژراو کەش کابای بکوژیان بە خشی و عەفوویان کرد. گوتیان: بۆ ئەوێ دەیبە خشین هەتانه لێن پیاوانی بەخشنە، لە کاتی تواناو دەسەلاتیان نەماون.

ئەو بۆچی پێغەمبەر ی کە؟

لای نبی هذا

دەگێر نەو: کۆمە لێک لە لای پێغەمبەر ﷺ دانیشتبوون. کاتیک چاومان کەوت پێغەمبەر ﷺ پێدە کەنی بە جوړیک ددانەکانی بەدەر کەوت. عومەری کور ی خەتاب ﷺ فەرموو: دایک و باوکم بە فیدات بێت بەچی پێکەنی؟ پێغەمبەر ﷺ فەرموو: دوو پیاو لەبەر دەستی بەتوانای پەرور دگار لەسەر چۆ کدان یش ت، یەکیان گوتی: ئە ی پەرور دگار تۆلەم بۆ لەو پیاو وەر یگرەو ستمی لیکردووم: خودای بەدەسەلات و بەتوانا بە زۆر دارە کە ی فەرموو: مافی ئەو پیاو چی لەلاتە بیدەو. کابرا گوتی: ئە ی پەرور دگارم خۆم هیچ چاکەم نەماو چی بدەمەو؟ خودای بەبەزە ی و مەرەبان بە کابرای داواکاری فەرموو: باشە چیدە کە ی لەگەل ئەو برایت، خۆ هیچ

پوخته پهغه له بهرمراته كړنگه كاني پيغمبر (ﷺ) قېماته من حياة رمول (ﷺ)

چا كه يه كي نه ماوه تا حقه كه ت بداته وه؟ كابر ا گوتی: نهی پهرومردگارم باله باتی حقه كه م گونا هو تاوانه كانم هه لېگری. له وكاته دا پيغمبر (ﷺ) وازی له پيكه نین هیناو، دهستی كرد به گریان وچاوه كانی پر له فرمیسك بوون. دوايي فهرمووی: نه و داواو فهرمانانه بو پوژيكي زورگه ورمه زنه. كه هه موو تاوان باريك ناچاره گونا هو تاواني ستم ليكراوه كانی بوخوی هه لېگری. ئینجا له دواي نه و كي به ركييه: خودا دواي له داواكاره كه كردكه ئیستا سره هه لېره بو ناسمان و ته ماشا بكه بزانه چیده بیني. كابر اسه ری به رزده كاته وه، سهرسام ده بیټ. ده لی نهی پهرومردگارم نه وه چیه من ده بیبیم، شارو ته لار و باله خانای وام چاو پيكه وتوه، خشته كان و بینا سازیه كه ی له زیرو له زیودروست كراوه نه وه بوچی پيغمبريكت دروست كړدوه. یان بوچی پیاوچاك وشه هیديكت ثاماده كړدوه؟ خودای به به زه یی ده فهرمووی: نه وه بو نه و كه سانه یه كه ماف وحه قیان بدات. كابر ا گوتی: خودای به ته وانا كي بی بتواني حقه و مافی نه و قه سر و باله خانانه بدات؟ خودا فهرمووی: زور ناسانه و توش ده تواني مافیان بدهی. كابر ا به سهر سامیه وه گوتی: خودایه چو ن ده توانم نرخ و مافی نه و قه سرانه بدهم و به چی؟ خودا فهرمووی: به ته نها لی بووردنت له وهاوه ل و په فیه قهت. خودانه و باله خان و قه سرانه ت پیده به خشی. نه ویش ده لی خودایه نه وه به راستی لی خوش بووم. ئینجا پيغمبریه (ﷺ) خودا فهرمووی: نهی ئاده میزاده كان له خودا بتر سین و، كرداری باشه بكن له نیوانی خو تاندا لیبوره و ناشتی خواز و میهره بان بن چونكه به راستی خودا ناشتی و ناشته وایی له نیوانی باوه رداراندا دهكات.

جوانی و رازاوه یی لیبوره یی

محاسن العفو

ده گپړنه وه (مه سعه بی کوپی زوبه یر (ﷺ) پیاوړی له هاوړنیانی موختاری کوپی نه با عبیده گرت و فهرمانیدا له ملی بدهن و بیكوژن: كابر ا گوتی: نهی پيشه وابه راستی كاريكي زوردزيوو ناشیرینه له پوژي دوايي كه خوم به و بالا جوانه ته وه بهالینم و بلینم نهی خودای به رزوبه ته وانا پر سیار له موضعه ب بكه

پوخته بماند له بهر ماته څرنگه گانې پېغمبر (ﷺ) قېماته من حياة رمول (ﷺ)

له بهر چي مني کوشته؟ پيشه وا (مه سعب) فه رمانی دهر کرد بهری بدن کابرا گوتی:
نه ی پيشه واما دام توژيانته پيښه خشيمه وه به لام، واکه ژياننکی خوشيم
هه بيته. پيشه واش فهرمووی (۱۰۰۰۰۰) صدهزار دره می بدنه. ئینجا کابرا
گوتی: دایکم و باو کم به فیدات بیت، بهراستی شاهیدی ددهم که نیوهی نهو
به خشيشه بوکوری قهیس بیت. ئینجا نهو پارچه هه لېسته ی گوت:

إنما مصعب شهاب من . الله تجلت عن وجهه الظلماء .

واته: بهراستی موسعب نه ستیره ی کلپه دار و دره وشاوهیه نهو گه وراهی تی
وړیزه ی له خوداوهیه که تاریکی و شه و زهنگی پيلاچوو. ئینجا مه صعب (ﷺ)
دهستی کرد به پیکه نین و گوتی: بهراستی تو به زهیت پيداها ته وه و تو دهستی
پیاوه تی و یارمه تیت تیدا یه. بویه پيشه وا فهرمانیدا (۱۰۰۰۰۰) صدهزار
دره مه که ی بداتی به بی نوقسانی و (۵۰۰۰۰) په نجا هزار دره می ش بدات به
کوری قهیس.

نهوانه ی رق و تووړه یی خو یان ده خونه وه

والکاظمین الغیظ

هر له و پرودا وانه یه که ده گپړنه وه هارونه پره شید (ﷺ) فه رمانی به بهنده یه ک کرد
ئاوی بو بهینی دهنو یژیک هه لده گری نهو پيش خزمه ته ش به خیرایی راپه پری و
پویشته و هاته وه و قاپه که ی له دهستی به ربووه و شکا پيشه وا لهو کاره تووړه بوو
ویستی لی بدات و توله ی لیستی نی: بهنده که گوتی نه ی پيشه وا لیم ببوره. هر
وهک و خودا ده فهرمو ی: {والکاظمین الغیظ} هاروون گوتی: نهوا تووړه بوونه که م
خوارده وه کابرا گوتی: {والعافین عن الناس} پيشه وا گوتی: نهوا به خشیمی. کابرا
گوتی {والله یحب المحسنین} پيشه وا گوتی: نهوا له بهر خودا عفو نازاد م کردی.

پوختەبەخە لە بەمەرماتە ئەرگەتەنای پێغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

ئەو سەر بەست و نازادە لەبەر پەزای خودا

هو حر لوجه الله

دەگێرنەو: جارێك (ئەبومەسعودی بەدری ﷺ) چەند قامچیکەى لە بەندەكەى خۆى دەدات: ئەو لێدانە کاریگەرەكەى زۆرى دەبێت لەسەر ئەو بەندەى، زۆر هاواری دەکردو لە خەلك دەپارایەو كە بەهاواریەو بێن بەلام كەس بەهاواریەو نەدەهات، هەتا لێى دەدا ئیشى زۆر تر پێدەگەیشتو، هاواری زۆرتردەکرد. هەتا وەختێك گویى لەدەنگێك بوو لەدوورەو هاواری دەکردو، دەیفەرموو: ئەى ئەبوو مەسعود ئاگاداربە! ئەبو مەسعود گویى لە دەنگەكە بوو، بەلام لەبەرتوپی و قینی خۆى نەى دەزانى ئەو دەنگە لە كۆنۆە یەویكێ! تەنها ئەوێ دەزانى كە جار بەجار دەنگەكە نزیکتر دەبۆو. كاتى بەتەواوى هەستى نزیك بوونەوێ دەنگەكەى كرد. ئەبو مەسعود ئاوپرێكى دایەو پەچەنى و سەیری كرد پێغمبەرى خودایە ﷺ، ترسو سامێكى زۆرى كەوتە دڵیەو قەمچیکەى لەدەستى كەوتە خوارو، بۆ خوشى بە پیۆه پاوەستابوو، زۆر بە شەر مەزاریەو سەرى نەوى كردبوو. پێغمبەر ﷺ فەرموو: ئەى ئەبو مەسعود: ئاگاداربە و بزانە خودای بەدەسەلات زۆر بە توانا ترو بەهیزترە لەتۆ. ئینجا كەتۆ دەسەلاتى خۆت بەسەر ئەو بەندەىدا دەنوێنى: ئاگاداربە خۆداش دەسەلاتى لەسەر تۆ دەنوێنى. ئەبو مەسعود زۆربە شەرمەو گوتى: ئەى پێغمبەرى خودا ﷺ! والە كەفەرەتى تاوانى ئەوزۆردارىەم ئەوانەو بەندەىەم لەپێناوى خودا نازاد كرد. پێغمبەر ﷺ فەرموو: بە راستى ئەبو مەسعود ئەگەر ئەوەت نەكردبایە، خودابە ئاگر دەیسوتاندى.

دانى پێدا دەهینم ئەوانە هەموویان نازادن

أشهد أنهم كلهم أحرار

دەگێرنەو: كەابرایەك هاتە خزمەتى پێغمبەر ﷺ، لەبەدەمیدا دانیشت و گوتى: ئەى پێغمبەرى ﷺ! خودا من دووبەندەم هەیه: بەلام درۆو، ناپاكىو، نافەرمانىم لەگەڵدا دەكەن، منیش جێنوو، قەسەیان پێدەلێم، جار بەجار لێشیان دەدەم:

پوختەيمەن، لە بەمەرماتە ئىرىگەنەي پىغەمبەر (ﷺ) قىماتە من حياة رمول(ﷺ)

لەسەر ئەو کارانەى کە ئەوان دەیکەن، ئایا ئەو کارانەى کە من لەگەڵیاندا دەکەم چۆنە؟ پىغەمبەرىش ﷺ لە وەلامیدا فرمووی: لە پۆژى دوايى: لىپرسىنەو، حسابى ھەموو ئەو ناپاکى و درۆکردن و نافەرما نانیەى تۆيان لىدەکرى، سزاوئازارى تۆش بۆئەوان، ئەگەر بەگوێرەى تاوانەکانى ئەوان بوو. ئەو ھىچ لەسەر تۆش و ئەوانىش نیە، چونکە تۆلەت لى کردوونەو. بەلام ئەگەر سزايەکەى تۆ بۆئەوان زیاتربوو، ئەو تۆلەى ئەوسزايەت لىدەکرىتەو بە ئەندازەى زیادە سزايەکەى لەگەڵتدا کردوون، ئىنجا ئەو کابرایە لەوکاتەدا پىشتى چەمايەو، کەوت و ھاوارى دەکرد و دەگريا، پىغەمبەر ﷺ بەکابرای فرموو: ئەى برا ئەو ئايەتەت نەخویندۆتەو کە خودا دەفرموى: {وَنَضْعُ الْمَوْزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ} {الانبياء/۴۷} واتە: بەپراستى ئىمە لە پۆژى دوايى تەرازووى عدالتەو داد پەرورەى دادەنەين ھىچ کەسنى زۆلم و ستمەى لىناکرىت و کەمترین و وردیلە (زەرە) لەچاکەو خەراپە کە ئەنجامى دايت بۆى ئامادە دەکرى و دەپەينینەو مەيدان، ئىنجا ئەوئەندە بەسە بۆ ئىمە کەبەو جۆرە لە ئىنسانەکان دەپرسىنەو. ئىنجا کابرا گوتى: ئەى پىغەمبەرى ﷺ خودا ھەر چەند سەیر دەکەم ھىچ شتىک نەوناوەدا لەجودا بوونەومان بە باشتەر نابىنم بۆيە بەشاھىد بن، ئەوانە ھەموويان لەپىناوى پەزاي خودا ئازادن.

عبداللہى كورى مەسعود و لىپوردەيى

عبداللہ بن مسعود و عفوہ

دەگىرنەو: پۆژىك (عبداللہى كورى مەسعود ﷺ) بۆ كرىنى ھىندىك كارى پىويستى مائەوھيان پۆيشتە بازار: بەلام ئەو چەند درھەم و پارەى كە پىنى بووليان دزى. خەلك و جەماوھرىكى زۆردەستيان كرد بە گەرانو، پرسىار كردن بۆ دۆزىنەوھى دزەكە. بەلام (عبداللہى كورى مەسعود ﷺ) پىنگەى لىگرتنو، داواى لىكردن كەواز لەدزەكە بەيننو، لىى گەپىن. ئىنجا دەستى بەرزكردەو بۆ ئاسمان و فرمووى: ئەى پەروردگارم تۆ زۆر باش دەزانى ئەوانەى كە پارەكەيان

پوخته بومخ له بهمه رماته خرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) هبانه من حیاة رمول (ﷺ)

لیدزیوم، نه گهر له بهر پیویستیان بیت و نه داربن. خودایه بهر که تیان بو تیبخه؛ وه خودایه ههروهک و بو خوشته زانی نه گهر نه که سه هر بهو کاره دزیه راهاتوه و کردوویه تیه پیشه ی هه میشه یی: خودایه بیکه یه ناخری کوتایی دزی و تاوانکاری له ژیانیدا.

خودا بوخوی چاکتره زانی چون بهرنامه که ی بلاوده کاته وه

الله اعلم حیث يجعل رسالته

دهگیرنه وه (عومهری کوپی خه تاب ﷺ) پرسپاری له کابرایهک کرد: توژه و شتت چونه؟ کابرا له وه لامدا گوتی: به خودا من زورحه زو ئاره زوم له شهر و ئاراهویه و، رقم له حق و راستیه و، شاهیدی به ناره و دهدهم به بی نه وهی ئاگام له هیچ بیت و دیبیت. عومهر ﷺ فهرمانیدا بیبهن بهندی بکه. له دواایدا پیشه واهه علی کوپی نه بو تالیب ﷺ فهرمووی: نهی عومهر نه و کابرایه قسه کانی زور راسته بو بهندی ده که ی! بیگیره وه با نه روا ته بهندیخانه. پیشه واهه عومهریش ﷺ فهرمووی: علی چون راست دهکات؟ علی ﷺ فهرمووی: نه و کابرایه مال و سامانی دنیا و، مندا و نه وهی زورخوش ده ویت. ههروهک و خوداش له و باره وه ده فهرمووی: {وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ} الانفال/۲۸ واته: زورباش بزانش ئاده میزاده کان که به راستی مال و سامان و مندا لتان بو تاقیکردنه وه یه کاریکی وابکه ن بتوانن له و تاقی کردنه وه ده رچن وه خودای گهرهش جهزا و پاداشتی زوری له لایه بو نه وانه ی که نایه ئن مال و سامانیان بیته کو سپ له رینگای خه بات و تیکوشانیان. وهرقی له مردن ده بیته وه که به راستی حق و ته واره، وه شاهیدیش ده دا که محمد پیغه مبرو نیردراوی خودایه: به لام پیغه مبریشی نه دیووه. ئینجا عومهر ﷺ فهرمانیدا نه و کابرایه بهر بهن و داوای لیبوردنیشی لیکردو، فهرمووی: به راستی خودا ده زانی چون بهرنامه که ی بلاوده کاته وه.

توبه ندهو پېغه مېرې خودای

انت مولی الله ورسوله

به ندهیه کی جهان هاته خزمهت پېغه مېر وﷺ، ناره زایی زوری دهر پری له ده سستی گه وړه و لپرسراوه که ی، له بهر نه وه ی لئی ده داو نازاری پیده گه یه نی و، نیستاش نه وه ته که پومی بریندار کردوه. له دوا ی نه وه گه وړه و لپرسراوه که ی دا واکرا، نه ویش به به لگوه پوونی کرده وه، که نه به ندهیه گونا ه و تاوانی کرده، بویه منیش لیم داوه و توله لیم لیستاندوه ته وه. پېغه مېریش ﷺ پرووی کرده به نده که و فرمووی: بړ تو نازادی! نه به ندهیه که و ته واقعی کی سهر گهر دانی و سهر سامی. نیجا گوتی: نه ی پېغه مېرې ﷺ خودا کی سهر دارو گه وړه ی منه؟ پېغه مېریش ﷺ فرمووی: خودا و پېغه مېرې خودا ﷺ. به و جوړه پېغه مېر ی خودا ﷺ سهر پهر شتیا ری نه به نده ی ده کرد هه تا له ژیا ندا ما بو. له دوا ی پېغه مېریش ﷺ سهر پهر شتیا ری نه بو بکر ﷺ بوو، له دوا ی نه ویش عومهر ی کوری خه تاب ﷺ.

به زه یی و میهره بانی

الرحمة

{لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ} التوبة/۱۲۸ واته: به پرستی نه ی ئاده میزاده کان ئیوه پېغه مېر یکتان ﷺ بړ په وانه کراوه که یه کی که له خوتان هر گیز حه ز ناکات توشی هیچ شتیک بین وه زور به په روش و خه متانه وه یه و حه ز ناکات توشی هیچ ناخوشیه ک بین وه بړ باوه پدارنیش زور دلسوزو میهره بانه. {وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ} الانبیاء/۱۰۷ واته: ئیمه پېغه مېرمان ﷺ په وانه نه کردوه ته نها به میهره بانی و دلسوزی بړ هه موو ئاده میزادو بوونه وهر.

وه له په وانبیژی و، به زه یی و نهرم و نیانی قورئان دایه که هه موو سوپه تیکی قورئان به (بسم الله الرحمن الرحيم) ده ست پیده کات ته نها سوپه تی ته و به نه بیّت. خودای گه وړه دووناوی زور پیروز و گه وړه ی له ناوه جوانه کانی خوی هه لېزار دوه و، کردویه تیه یه که م نیشانه و هیما ی په یوه ندی له گه ل به نده کانی دابو پیزو گه وړه یی و

بوخته يمه، له بهمه رماته خُرنگه گمانی پیغمبر (ﷺ) قلماته من حیاة رسول (ﷺ)

به خشیش بهرام بهریان که نه وهش وهک و هیما یه کی به زهی و میهره بانی که هه موو
بوونه وهریکی گرتوته وه و هیچ شتیکی لیببشه نه کردوه. هه وهک و علم و
زانباری و زانستی هه موو دونیا و بوو نه وهری ده ورده او و ته نانهت ووردیله و
زه رهشی گرتوته وه. هه ره بهر نه وهشه که له دوعا و نزای فریشته گمانی هه لگری
ته ختی خودا و ده ورو به ریدا هاتوه که ده فره موون: ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ واته: ئه ی په روه دگرم به زهی
و سوز و زانست و زانباری تو هه موو دونیا و بوونه وهری گرتوته وه خودایه له و
که سانه ببوره که تو به ده که نه و ده گه پینه وه بو لای سوزو به زهی خوت و
به شوینی ریبان و به رنامه که تدا ده پون. وه له نازار و سزای ناگری دوزه خ بیان
پارینه به زهی و میهره بانی په ها، نیشانه ی ته وای په هایه، به نه ندازه ی
به ش و ته و انای ئاده میزاد، ئینجا به راستی پیغه مبه ران (ﷺ) به سوزترین و میهره بان
ترین ئاده میزادن. وه پیغه مبه ران (ﷺ) که دواینی پیغه مبه رانه گه وره ترین به شی
له ره وشتی به رزی پیدراوه وهک و خودا له باره یه وه ده فره موو: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ﴾ التوبة/ ۱۲۸ واته ی نه و نایه ته مان له پیشه وه کرد. وه هیچ گومانی تیدا نیه
نه گهر نه و سوز و به زهی و دل نه رمی و له سه ره خو ی و پوناک و فراوانیه ی
پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نه بویه نه و هه موو شوینکه و توانه ی له دور و نزیک له
ده وهری کونه ده بوونه وه. وهک و خودا ده فره موو: ﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَنتَ لَهُمْ وَلَوْ
كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ العنبران/ ۵۹ واته: به هو ی نه و به زهی و
میهره بانی و دل نه رمی خوت بوو که نه و خه لکه ت له ده وره کۆده بووه، نه گهر دل
په ق و تو به و بی به زهی بویه نه و خه لکه ده وریان چۆله کردی و به لاتوه
نه ده مانه وه.

جیگه ی سه رسوپرمان نیه که په وانه کردنی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) به زهی و سوزه بو
ته وای بوونه وهر. هه ره بهر نه وهیه که ناینی سه ره رزی ئیسلام خوشه ویستی و
پیکه وه ژبانی به زهی و سوزی ته وای بهرام بهر ئاده میزاده کان کردوته په مزو
نیشانه ی راستی ئیمان و باوهری ئینسان. ئاده میزادی موسلمان ریزو

پوختە بەخەند لە بەسەرمانە گەرنگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەسائە من حیاة رسول (ﷺ)

خۆشەویستی تەواوی بۆ هەموو بەرهە ئادەمیزاد هەیه و بەسۆزو دلسۆزه بۆیان و هەردەم هەول دەدا بۆ کە مەکردنەوهی ئازار و ناخۆشیەکانیان. هەر وەک و پیغمبەر (ﷺ) دەفەرموی: ﴿لَنْ تَوْمِنُوا حَتَّى تَرْحَمُوا. قَالُوا يَارَسُولَ اللَّهِ كَلْنَا رَحِيمَ قَالَ: إِنِّهَا لِيَسْتَرْحِمَهُ أَحَدُكُمْ صَاحِبَهُ وَلَكِنَّهَا رَحِمَهُ عَامَةً﴾ لە پیشودا کە سانیك هەبوو بەزەیی و سۆزیان بۆ کەسی نزیك و خزمی خۆیان هەبوو: وه بەدەگمەنیش هیئندیک جار لەگەڵ کەسانی دۆست و ناسیاویان ئەو خۆشەویستیه یان در دەبێ، بەلام هەرگیز ئەو خۆشەویستیه پەیوەندی بەخەلکانی نامۆ و ئاوارەو نەبوو، وه بەرامبەریان بەژیانیکی تال و ناخۆش و دوور لە پەیوەندی خۆشەویستی دەبرده سەر. وه کە ئەوهی کەهیچ پیویستیەکان لەگەڵ یەکدا نیە بەلام کە ئیسلام هات هەموو ئەو شتە لاوەکیانە بە لاوهنا و فرمانیدا کە پیویستە ئینسان نەرم و نیاو و پوخواش و بە بەزەیی و سۆزداری بەرامبەری خزم و دۆست و ناسیارو نەناسیاودا. لە خزمەتی هەموو کەسیك دابی و هەچی هانای بۆببات بەدەنگیەوه بپوات، هەر وەک و پیغمبەر (ﷺ) دەفەرموی: ﴿مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمَهُ اللَّهُ﴾ لە ژياندا دەبینی زۆر جار ئینسان پیویستی بە سۆز و خۆشەویستی یارمەتی تەواوی هەیه لە کەسانی ترەوه، وه کە هەتیو بیوژن و مندال. وه لە بنەچە و بنەوانی پیویستی هەلویستی ئینسانە پەفتار و سۆزی لەگەڵ ئەوانە کە خزمەتی دەکەن و لە گەلیاندا دەژیەن پێزیان لیبگرن. وه تەنانت دینی سەربەری ئیسلام پیویستی کردووه کە دەبێت لەگەڵ ئازەل و گیاندارانیشت بەزەیی و سۆز و خۆشەویستی بەکار بهینی، هەر وەک و لەوبارەوه پیغمبەر (ﷺ) دەفەرموی: ﴿دَخَلَتْ إِمْرَأَةُ النَّارِ فِي هَرَّةٍ رِبَطْتُهَا فِلْمٌ تَطْعَمُهَا وَلَمْ تَدْعُهَا تَأْكُلْ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ﴾ لەخودای گەرەداو ادەکەم کە بەزەیی سۆزی تەواومان بەسەر دابڕێنی. وهبمان کاتە باشتەین شوین کەوتە پیغمبەری (ﷺ) بەسۆزو بەزەیی. وه ئیستاش کەمیک لە چپۆک و بەسەرهای بەزەیی و سۆز کە لە دەوروکاتی پیغمبەر (ﷺ) یارەکانی پوویداوه. ئومیدە واریشم کە بۆ ئیمەش ببێتە پەندو ئامۆزگاری.

پوختە بە ئۆلە لە بەمەرماتە ئۆرنگە ئۆلە پێغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حیاة رسول (ﷺ)

میهره بانی پیغه مبهری خودا بهرام بهر به نازە لان

رحمة الرسول بالبهائم

جاریکیان پیغه مبهری خودا ﷺ پویشته ناو باغی ماله ئه نساریهک، حوشتیکی لیبوو: که چاوی به پیغه مبهر ﷺ کهوت هار و هار بوو. پووی له پیغه مبهر ﷺ کردوو چاوه کانی فرمیسیکیان لیده باری: پیغه مبهر ﷺ به لایه وه پویشته و فرمیسیکه کانی بۆسری. حوشتیه که بیده نگ بوو، پیغه مبهر ﷺ پرسیاری خاوه نه که ی کرد: که گهنجیکی ئه نساری بوو. پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: بۆله خودا ناترسی و، به زه ییت به و نازە له دا نایه ته وه. که خودا تۆی کردوو به خاوه نی ئه و نازە له، هاتۆته لام و سکا لای ئه وه ده کات که تۆ برسی و تسن و هیلاکی ده که ی.

میهره بانی پیغه مبهر بۆ هاوسهره کانی

رحمة الرسول بأزواجه

پیغه مبهری خودا ﷺ به شیوه یه کی زۆر جوان پارێزگاری له هه ست و سۆزی به پێز (سه فیه ی کچی حه ی کوپی ئه خته ب) ی هاوسهری ده گرت: که له هۆزی یه هودی جوله که ی به نی نه زیر بوو. جاریک کیشه یه ک له نیوانی صه فیه و هه ردوو هاوسهری به پێزی پیغه مبهردا، ﷺ هه زه تی عایشه و ، هه فسه پویدا. عایشه به صه فیه ی گوت ئیمه له لای پیغه مبهر ﷺ له تۆ به پێزترین. صه فیه ش ئه و قسه یه ی به پیغه مبهر ﷺ راگه یاند: پیغه مبهریش ﷺ پێی فهرموو: بۆچی تۆ پێت نه گوتن چۆن ئیوه له من به پێز ترن. که هاوسهره که م پیغه مبهری ﷺ خودایه و، باوکم هاپونه و ، مامیشم موسایه. هه روه ک و ده گێر نه وه له بهر به زه یی هاتنه وه ی به صه فیه دوومانگ له سه ریه ک له زهینه به ی دایکی موسلمانان دوور که و ته وه بۆ سزادان و ته ربیه تی زهینه به ی، که ته نها له سه ر ئه وه ی جاریک به صه فیه ی گوتبوو جوله که.

پوختەبەخت لە بەمەراوە حُرنگەکانی پێغمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

بەراستی لاشەت مافیان بەسەر تەو ھەیه

ان لجسمك عليك حقا

دەگیرنەو ڕۆژێک پێغەمبەری ﷺ خودا لە دانیشتنیکی لای عایشەدا سەیری کرد ئافەرەتییکی لە لادانیشتووە بەرگنکی شەرۆل و دپاوی لەبەردایەو، لە پوختساری جوان و شیرینیدا، دل تەنگی و بیزاری پێو دیاربوو. دیمەنکی زۆر دزیو و ناشیرین. بۆیە پرسساری ئەو دلتەنگی و ناھەموارییە لیدەکەن، بۆ ئەوێ پراستی مەبەست و پووداوەکە بزەن. کە ئەو ئافەرەتە واتازە لە تەمەنی ژیانی خوشی و خوش گوزەرائی و ئاسودەیی دایەو بەو جۆرە ئائومیدیە بەدیار دەکەوێ. ئەویش لە وەلامدا دەلی: بەرێزان من ھاوسەرەکم (عبداللهی کۆپی عەمری کۆپی عاصﷺ) بەردەوام بە ڕۆژ بە ڕۆژووە و، شەوانەش ھەر خەریکی شەونویژە و، ژیانی بەردەوامی لە عیبادەت و خودا پەرستیدا بەسەردەبات و، ناگای لە هیچ شتیکی تر نییە. ئینجا کاتی پێغەمبەرگەیشتە لای عبدالله ئامۆزگاری تەواوی کردوو، پیتی فەرموو: ئەی عبدالله وا ھەوالم پێگەیشتووە کە تۆ بەردەوام بە ڕۆژ بە ڕۆژووی و، بەشەویش ھەر خەریکی شەونویژێ ! نابێت بەوجۆرە پەفتارت ھەبێت چونکە گیان و ئەندامەکانی لەشت مافیان بەسەر تەو ھەیه، چاوەکانت مافیان بەسەر تەو ھەیه، وە ھاوسەرەکەشت مافی بەسەر تەو ھەیه، ڕۆژو بگرە و بیشی شکیئە. ئینجا ئەو ئافەرەتە لە دواي ئەو ئامۆزگاریانە پێغەمبەر ﷺ بۆ ھاوسەرەکە، کە مەترخەمی نەدەکرد بۆ ھاتنی بۆلای ھەزەرتی عایشە بەلام، بەشیوھەکی جیاواز لە جارانی پێشوو، ئەمجارە بەپوختساریکی پووناک و گەشاووە بۆن خوشو، جوانو، رازاوەو، لەنجەولارو، دل ئاسودە بەئایینی چاوپۆشی و لیبوردەیی و زیاتر پەییوەندبوون بە ئاینەو.

باوکیکم دیت باشتەر لە باوکی خۆم

لقد رأيت أبا خیرامن أبي

پۆژنیک لە پۆژەکانی جەژنی پیرۆزی پەمەزان پیغمبەری خدا ﷺ بە شوینیک دا پۆیشت منداڵان یاریان دەکرد و زۆریش دڵخۆش و شادمان بوون: لەوکاتەدا چاوی بە منداڵیک کەوت لە گۆشەو کەناریکی دور لە منداڵەکان بە تۆزاوی خۆلاوی دەگریا، پیغمبەر ﷺ پۆیشتەلای و پیڤەرموو: ئەی جەوان بۆچی دەگریی؟ منداڵە کە هعاتە وەلام و گوتی: ئەی مامە لە من گەڕی بابە دەردی خۆمەو بەنالیئم: من منداڵیکم باوکم لەگەڵ پیغمبەری ﷺ خدا لە جەنگیکدا شەهید کرا. بۆیە لەم پۆژی جەژن و خوشیەدا من باوکم نەماوە وەک و ئەو منداڵانە خوشی و شادیم بخاتە دڵەو و شادمانم بکات. پیغمبەر ﷺ بە بەزەیی و سۆزەو بە منداڵە کە فەرموو: پێت خوشە من پیغمبەری ﷺ خدا ببمە باوکت، فاتمە خوشکت بێت، عایشەش دایکت بێت؟ منداڵە کە گوتی: بێ بەخشە ئەی پیغمبەری ﷺ خدا. ئینجا پیغمبەر ﷺ دەستی ئەو منداڵە گرت و، بەرەو مالهەوی هینایەو، خواردنیان دایە و تیریان کرد و، جل و بەرگیکی جەژنانەیان لەبەرکردوو، پارە ی جەژنانە ی منداڵانەیان دایەو، پیغمبەر ﷺ زۆر بە میهرەبانیەو فەرموو: کۆرم ئیستا برۆ لەگەڵ براو هاوپی منداڵە کانت یاری بکە. کاتی منداڵەکانی دەورو بەری سەیریان کرد. ئەو منداڵە بەشیوەیەکی جوان و گەش و، بەرگیکی نویی پازاوە هاتۆتەو ناویان، گوتیان: توخودا پیمان بلی، بەچی وادلت خوشەو، ئەو بەرگە جوانە نوییەت لەکۆی میناوە، خو ئەتۆ تۆزیک پێشی ئیستا لەناو خۆل و خاکدا دەگریای. منداڵە کە گوتی: پێشی ئیستا باوکم نەما بوو بەلام، ئیستا باوکیکی باشتەر لە باوکی خۆم و، دایکیکی باشتەر لە دایکی خۆم دیتەو؟

پوختە بەدەند لە بەسەر ماتە حُزُنكەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

ئەتۆمان تەنھا بەسۆز و میهرەبانی بۆ هەموو عالەم ڕەوانە کردوو

وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين

پێغەمبەری خودا ﷺ چەندین ئازاری جۆراو جۆری لە هۆزو گەلەكەیی پێگەشت: ئەگەر پێغەمبەر ﷺ لە خودای داوا بکردبایە هەموویانی لەناودەبرد. وە چەندین جاریش هەل و دەرفەتی بۆ پێگەوتووە بەلام، ئەو كارەیی نەكردوو بۆئەوێ بێتە پیشڕەوی ئەوانەیی دواي خۆی و، پەپڕەو لە ئەوبەكەن. وە بە پێچەوانەشەو لە بەرامبەری خەراپەیی ئەوان پاداشت و چاكەیی لەگەڵیاندا دەكرد. و بەرامبەری سزایان چاو پۆشی لێدەكردن. هەروەك و لەوبارەووە حەزەرەتی عائیشە دەفەرموی: بە پێغەمبەرم ﷺ گوت: ئەي پێغەمبەری ﷺ خودا هیچ پۆژێكی ناخۆشت وەك و پۆژی (ئوحد) بەسەر هاتوو؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەي عائیشە بەراستی ئەوەندەم ئازار و ناخۆشی لە هۆز و گەلەكەم پێگەشتوو، ناخۆش ترینیان كە توشم هاتوو لە پۆژی عەقەبە بوو: كە چومەلای (لیل كۆپی عبدالل) و باسی پێغەمبەرایەتی ﷺ خۆم بۆكرد. هیچ وەلامی وای نەدامەووە كە بۆخۆم دەمویست. دوايی بە غەم و پەژارەییەكمی زۆرەووە كە بەتەواوی لە پووخسارمدا بەدی دەكرا بەپێگەدا دەپۆشتم هیچ ئاگام لە خۆم نەبوو، كاتێ سەرم هەلجێ و بەناگا هاتمەووەهەستم كرد، وا گەیشتمەتە نزیك (سەعالیب) و لە پانتایەكی زۆرفراوان دابووم. سێبەرێكم بەسەر داهاات كە سەرم هەل بێری حەزەرەتی جبرائیل بوو بانگی لێكردم و فەرمووی: بەراستی ئەي محمد ﷺ خودای بە بەزەیی گوێی لە گوتهی گەلەكەت بوو كە چۆن بەرە و پووت بوونەووە. ئیستاش خودای بە بەزەیی فریشتەیی فەرمان پەواي كۆوەكانی بۆ ناردووی هەر فەرمانیكیان پێ بكەي ئامادەن. ئینجا فریشتەیی كۆوەكان بانگی لێكردم و فەرمووی: ئەي محمد ﷺ هەر فەرمانێك بە ئێمە دەسپێری ئامادەین بۆ بە جێ هیئانی؟ ئەگەر حەز دەكەي ئەو دوو كۆوە بەسەر ئەو خەلكەدا لە یەك دەدەین و وێران و لە ناویان دەبەین. پێغەمبەر ﷺ لە وەلامدا فەرمووی: نا من هیوادارم لە خودای میهرەبان كە لە نەوێ ئەوەانەگەل و هۆزێك بێنە كایەووە كە بە تەنھا خودا بپەرسن و شەریك و هاوێلی بۆ بریار نەدن.

ئەوێ چیدەلێی ئەو عومەر

وما یدریک یا عمر؟

كاتی بە كۆی دەنگی موسلمانان بپاریان دابەرەو ئازاد كردنی مەكە بكەونە ڕینگا: (حاتبی كۆپی ئەبی بەلتەعە) نامەیەکی بە نەیننی نوسی بۆ قۆرەیشییەکانی مەككە، هەوایی نەیننی كۆبونەوێ پێغەمبەر ﷺ موسلمانانی تێدانوسیبوو. دوایی نامەكەى دایە دەستی ئافەرەتێك و، ئەویش لە ناو زولفوكەزەكانیدا شاریدیەو و، بەرە و مەككە بەرپێكەوت. خودای گەرە ئەو هەوایی بە پێغەمبەری ﷺ خودای ڕاگەیان و ئاگاداری كردەو. پێغەمبەری خودا ﷺ بەدوای عەلى كۆپی ئەبو تالیب و، زوبەیری كۆپی عەوامدا ﷺ نارد و، پێی فەرموون: بڕۆن بەدوای ئافەرەتێكدا نامەییەكی لە حاتەبی كۆپی بەلتەعەو پێیە و هەموو نەیننی كۆبونەو و خۆ ئامادەكردنی ئیمەى تێدایە، بۆ ئاگادارکردنەوێ قۆرەیشییەكان لە هەلوێست و خۆ ئامادەكردنی ئیمە بۆ سەریان ئەوانیش ڕۆیشتن لە نیوێ ڕینگا بە ئافەرەتەكە گەیشتن و بەماندووبوونێكى زۆرەو هەتا نامەكەیان لە ناو زولفەكانیدا دۆزیەو و لییانوهرگرتەو و گەرانیەو. دوایی پێغەمبەر ﷺ بانگی حایبی كردوو فەرمووی: ئەو حاتەب ئەو كارەت بۆچی كرد و لە پێناوێ چیدا؟ حاتەب گوتی: سوێند بە خودا باوەڕم بە خودا و پێغەمبەری خودا ﷺ هەیە و، هیچ لەودینە پەشیمان نەبوومەو و نەگۆڕام: بەلام ئەمن هاوسەر و منداڵ و خانەوادەكەم هەموویان لە مەككەن، نەخزمێك هەیە و نەدۆستێكى باش وەك و موسلمانەكانی تر ئینجا ویستم بەو نامەییە وابكەم متمانەییەك بۆ هاوسەر و منداڵەكانم دروست بكەم لە ناو قۆرەیشییەكان. حەزەرەتى عومەر ﷺ فەرمووی: ئەو پێغەمبەری خودا ﷺ ئەو بۆتە دووڕوو منافق ڕینگەم پێ بدە با بیکوژم. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو تۆدەلێی چى ئەو عومەر لە خودا دەخوازم كە ئەو بەهاوڕێیانى بەدر لە پۆژى بەدر گەیشتبێ. ئینجا فەرمووی: چیتان ئارەزولێیە بیکەن چونكە من لە ئەهلى بەدر خوش بووم.

میهره بانی پیغه مبه ربو گه له که ی

رحمة الرسول فی أمته

عبدالله ی کوپی عومره (ﷺ) دهگیرێتهوه دهفرمووی: پیغه مبه ربی خدا (ﷺ) ئەو
ئایه تهی سوپه تی ئیپراهیمی خوینده وه { رَبِّ اِنَّهُمْ اَضَلُّنَّ کَثِیْرًا مِّنَ النَّاسِ } فَمَنْ تَبِعَنِ
فَاِنَّهُ مِنِّیْ وَمَنْ عَصَانِیْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ {ابراهیم/ ۳۶} واته: حه زه تی ئیپراهیم (ﷺ)
فه رمووی: خودایه به پراستی ئەو بئانه خه لکانیکی زۆریان گومرا و سه ر لیشیاو
کردوه، ئینجا ئەوانه ی که به شوین پێبازی مندا بپوات ئەوه به پراستی له
پهیره وانی منه، وه ئەوانه ش که نافه رمانی و یاخی ده بی لیم ئەوه خودایه بو
خۆت زۆر لیخۆش بوو میهره بانی. وه دوا یی ئەو ئایه ته ی فه رموو: که خودای
گه وه له سه زه وانی حه زه تی عیسا (ﷺ) فه رموویه تی: { اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَلَهُمْ عِیَادُکَ
وَ اِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّکَ اَنْتَ الْغَفِیْرُ الْکَرِیْمُ } المائدة/ ۱۱۸ واته: ئەو خودای به سوژ و
به زه یی ئەگه ر ئەوه بنده تاوان بارانه ت به هو ی خه راپه و لادانیان سزا و ئازاریان
بده ی خودایه ئەوانه به نده ی خۆتن، وه ئەگه ر لیشیا ن ببوری ئەوه به پراستی بو
خۆت شایانی هه مووشتیکی و زانا و دانای به هه موو کاریک.

دوا یی دهستی بهرز کرده وه و فه رمووی: ﴿اللهم امتی امتی وبکی﴾ واته: ئەو
په ره ردا گه رم گه له که م گه له که مبه گر یا نیکی به کو لیشه وه ده گر یا خودا ش فه رمووی:
ئەو جبرائیل بپۆ بو لای محمد و ﷺ پێی بلی خودا ئاگا داری ته وای کاره کانه و،
پێی بلی خودا خو ی و گه له که ی پا زی ده کات و به هیچ جوړیک له بیر نا که ی ن.

میهره‌بانی پێغه‌مبەری خودا ﷺ بە گۆیلەکاندا

رحمة الرسول بالعبيد

ئەوکاتە سەلمانى فارسی ﷺ گۆیلەى پیاویکی ھۆزى جولەكەى بەنى قورەیزە بوو. کاتى یەكەم جار چاوى بە پێغه‌مبەرى خودا ﷺ كەوت باوەرى ھێنا و موسلمان بوو. ئینجا بەو بۆنەوہ لیپرسراوەكەى كە جولەكە بوو، ھەلسوكەوتى زۆر ناشیرین و خەراپ بوو لەگەڵ سەلماندا. ئەویش ھەوائى ئەو پەرەتارە ناشیرینانەى بە پێغه‌مبەر ﷺ گەياندا: پێغه‌مبەر یش ﷺ بە سەلمانى فەرموو: ئەى سەلمان داواى خۆكۆرینەوہ (مکاتبە) لە گەرەكەت بكە، لیپرسراوەكەشى لەگەڵیدا. پێك كەوت لە سەرئەوہى كە (٣٠٠) سى سەد قۆلتى دارخورماى بۆ لیبدات و نەمامەكانیش بنیژى و، (٤٠) چل ئوقیەشى بداتى لەسەر ئەوہ پێك كەوتن. ئینجا پێغه‌مبەرى خودا ﷺ بە یارەكانى فەرموو: یارمە تى ئەو برايەتان بدەن لەسەر ئەوكارەى. ئەوانیش ھەركەس بەگوێرەى خۆى یارمە تیان دا پیاوى وا ھەبوو (٣٠) سى نەمامى دارخورماى باشى لەسەر خۆى دادەنا. وە پیاوى وابو بیست نەمام و ئیوا ھەبوو پانزە و ، ئیوا ھەبوو دەنەمام و، بەو جۆرە ھەركەس بەگوێرەى تەوانای خۆى ھەتا ھەموو (٣٠٠) نەمامەكانیان بۆ تەواو كرد. ئینجا ئەوكاتە پێغه‌مبەر ﷺ بە سەلمانى فەرموو: بڕۆ قۆلتەكان ھەلكەنە و كە تەواوبوو وەرەوہ بۆلام بامەنیش بۆ خۆم بێم و لەگەڵت گلیان پێدا بكەم. ئینجا بە یارمەتى ھاوڕێكانى ھەموو قۆلتەكانیان ھەلكەند و، ھەوائیان بە پێغه‌مبەر ﷺ گەياندا ئەویش لەگەڵ یاندا پۆیشت و سەلمان نەمامەكانى لە پێغه‌مبەر ﷺ نزیک دەکردەوہ و دەى دایە دەستى و، پێغه‌مبەرىش ﷺ لە قۆلتەكەى دەھاویشت و گلى بەسەردا دەكرد و پێكى دەخست. سەلمان دەفەرموى: سویند بە خودا ھەر ھەموو دار خورمایەكان سەوز بوون و، یەکیان وشك نەبوو. بەو جۆرە دارخورمایەكانم لەسەر شان لاچوو، بەلام مالەكە لە سەرم ماو بوو بیدەم. لە دوايیدا پێغه‌مبەر ﷺ بە ئەندازەى ھێلكەيكە زێر لە ھیندیک كارگەكاندا ھینایى و فەرموى: ئەو سەلمانەى كە خۆى كۆرپۆوہ بۆم

پوخته په ځه له به سهراته ځړنگه ځاني پيغمبر (ﷺ) قېماته من حباله رسول (ﷺ)

بانگ بکن له کوييه؟ منيش که چوم پيغمبر ﷺ زېره که ی دامی و، فهرمووی: برؤ
نه وچه قه ی له سهر ته بیده وه. سهلان ﷺ گوته: نه ی پيغمبر ی خودا ﷻ، دوايی
من نه وماله له کوی بهینم و بیده مه وه؟ پيغمبر ﷺ فهرمووی: برؤ نه وچه قه ی
له سهر ته بیده وه خودا بؤت ده داته وه. منيش پویشتم و کیشامان، سویند به خودا
ته وای چل ثوقیه که ی ته واکرد و، منيش به ته وای به سهر دار و لیپرسراوه که م
به خشی و، نازاد بووم.

به راستی خودا بی نیازه له نازاردانی گیانت

ان الله لغنی عن تعذیب نفسك

ده ځیرنه وه: کاتیک که پيغمبر ی ﷺ خودا بریاه ته خسته نیوانی موهاجر و
نه نصاره کان. (سهلمان) ﷺ به بهر (نه بودرداء) کهوت، نه ویش پویشته لای و
سهری کرد. هاوسره که ی له بهر ځکی پیسی دپاوا ناشیرین دابوو. سهلان
فهرمووی: خوشکم نه وه بوچی واپیس و پوخل و ناشیرینت ده بینم: نه ویش
گوته: برام بوکی خوم جوان و پاک رابگرم. هاوسره که م هیچ ناروزی له ژن نیه و،
به رده وام به پوژ به پوژووه و، به شه ویش هر خهریکی شه ونويز و عیاده ته،
منيش له خوړانندنه وه بیتاقه تم. له وکاتی ووت و ویزو قسه کردنه دا بوون
(نه بودرداء ﷻ) هاته وه مال و به هاوسره که ی گوته: نه وه میوانی پيغمبر ی ﷺ
خودایه و خواردن و شتی باشی بو ناماده بکه. دواي نه وه ی نان ناماده کرا
نه بودرداء ﷻ فهرمووی: نه ی سهلان ﷻ فهرموو نان بخو چونکه من به پوژوم.
سهلمان ﷻ سویندی خوارد که وه لامی نه داته وه و به قسه ی نه کات هه تا نه ویش
نانی له گه لدا نه خوات، به ناچاری پوژوه که ی شکاندوونانی خوارد. کاتی شه و هات
و کاتی خه و تن هات نه بو دهر داء ﷻ گوته: سهلان تو بخه وه منيش خهریکی
شه ونويز و خواپه رستی ده بم. به لام سهلان ﷻ هه ولیکی زوری له گه ل نه بو دهر داء
ﷻ دا که نه ویش بپرواته سهر جیگای خه وی و، لای هاوسره که ی و بخه ویت.
سهلمان ﷻ زور سوور بوو له سهر داوا لیکردنه که ی نه بو دهر داء یش به ناچاری

پوخته پەندە لە بەسەرمانە گەرمەمانە پێغەمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

پۆیشتە سەرجیگای نوستنی و لای هاوسەرەکی. دواى کەسینیەکی شەو پۆیشت سەلمان ﷺ ئەبو دەردانی لە خەو هەستاند بۆ شەو نوێژ ئینجا، بۆ نوێژی بەیانی کە پۆیشتە مەزگەوت ئەبو دەرداء ﷺ پۆیشتە لای پێغەمبەر ﷺ، زۆر لۆمە و سەر زەنشتی سەلمانی کرد کە پۆژوی پۆژی پیشکاندووە و پێگەی تەواوی شەویشی لیگرتووە بۆ شەو نوێژ. پێغەمبەر ﷺ بەرووی بەخشندە و چاپۆشیەووە سەیری ئەبو دەردانی کرد و فەرمووی: ئەی ئەبو دەرداء ﷺ، بەراستی چاپۆشی و بەزە و میهرە بانی پەرەردگار بۆ ئەو زۆرە و، ئینجا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەی ئەبا دەرداء تۆ باش بزانە حق و فەرمانی خودات لە سەرە و، ئەندامەکانی لەشت حەقیان بەسەر تەووە هەیە و، هاوسەر و خێزانە کەشت حەق و مافیان بەسەر تەووە هەیە، وە پێویستە حەق و مافی هەموو خاوەن حەقیك بەدە و بپاریزی.

من لیّت ماره دەبەرم

أنا أزوجك

جارێك (مێقدادی كۆپی ئەسوەد ﷺ) كە یەكێك لە دەولەمەندانى ھۆزى قوڕەیش بوو لەگەڵ (عبدالرحمنى كۆپی عەوف ﷺ) دانیشتبوو. عبدالرحمن ﷺ فەرمووی: ئەی مێقداد بۆ چی ژن ناھێنى؟ مێقدادیش ﷺ گوتی: دەتۆ كچەكەى خۆتم لێمارە بپرە. عبدالرحمان ﷺ یش توپە بوو دەستى كرد بە قسەى ناشرین و خەراپ، مێقداد پۆیشتە لای پێغەمبەر ﷺ ناپەزایى سەر شیتانەى عبدالرحمنى لە لاكرد. پێغەمبەرى خودا ﷺ زۆر دڵ نەوازی مێقدادی دایەو، هەتاھینایەووە سەرخۆی و فەرمووی: مێقداد من كچی مام (زەبەاعەى كچی زوبەیری كۆپی عبدالملیب) ت لێمارە دەبەرم، لە دواى قایل بوونی هەموو لایەك لێنى ماره بپری.

بەزەیی خودای گەورە بە بەندەکانی

رحمة الله بعباده

جارێکیان پێغەمبەری خودا ﷺ لە دەشت و چۆلیە کدا دانیشتبوو لە گەڵ ھاوڕێکانی. کابرا یەك ھاتە لایان و بەرگیکی لە بەردابوو: ھە شتیکیشی لە دەستی دابوو لەناو بەرگە کە یەدا لولی دابوو. پۆیشتە لای پێغەمبەر ﷺ گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ لە ھەر یەك یە ھاتم و چاوم بە تۆ کەوت و بۆ لای بەرێژتان لامدا. لە ڕێگای لادانم بە لای دارێکی چڕ و پردا ھاتم گویم لە دەنگ و جریووی بیچووی ئالندەبوو، منیش چوم و دەرم ھێنان و ھەلم گرتن. دوا یی دایکە کە یان ھات و چاوی بە بیچووەکانی کەوت بە دەستە ھەو یە بە سەر سەرمدا دەھات و دەچوو منیش بیچووەکانیم پیشاندا، دایکە کە یان خۆی بە سەر سەری بیچووەکانی دادا و، منیش دایکیشیانم گرت و، لە گەڵ بیچووەکانی لە گۆشە یە کە بەرگ و پۆشا کە کەم پێچا یە ھە و ھێنامن، ئەو ھەش ئەو دایک و بیچوانە یە کە پێمە. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: دایان بنی. منیش لە بەردە میانم دانا و، پەردە کەم لە سەر لا بردن، دایکە کە یان لە و کاتە شدا لە بەر بیچووەکانی ئە دە پۆیشت و، بە جی ی ئە دە ھیشتن. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: تۆ خودا ئیو ھە لە دڵسۆزی ئەم دایکە بۆ بە چکەکانی سەر سام نابن؟ ئەوانیش گوتیان: بە راستی جیگە ی سەر سامی و سەر سوڕمانە. ئینجا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: سویند بە و کە سە ی کە منی بە حەق و راستی ناردو ھە، خودای گەورە و بە دە سە لات زۆر می ھەربان و بە بە زە یی تر ھە لە دایکی ئەو بیچوانە بۆ بیچووەکانی. لە دوا ییدا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ھە ستە ئەو بیچوانە بە دایکە کە یان ھە ھە لە کویت ھێنان و بیان بە ھە ھە بۆ ئەو شوینە ی لیت ھێنا ھە. کابراش پۆیشت و بردنی ھە ئەو شوینە ی کە ھێنا بوونی.

پوختەمەند لە بەمەرماتە حُرئەتەمانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاتە رسول (ﷺ)

لەم پۆ بە دواوە لەسەر براکەم مەگریەن

لاتبکوا علی أخی بعد الیوم

عبداللەهی کوپی جەعفەری کوپی ئەبو تالیب ﷺ دەفرمووی: لەدوای سێ پۆژ تێپەڕین بەسەر مردنی یاوکم پێغهەبەر ﷺ هات بۆلامان و، فرمووی: لەم پۆ بەدواوە لەسەر برایهکەم مەگریەن. ئیستاش بپۆن منداڵ و کوپی برایهکەم بۆ بانگ بکەن. ئێمەش بۆمان بردن. سەر و قژیان زۆر هاتبوو، ئالۆز و تێک هالۆ بوون. وەک و بیچو وابوو. پێغهەبەر ﷺ فرمووی: بپۆن سەر تاشنیکم بۆ بهێنن. لە دوای هینانی سەری هەموومانی تاشی لە دوایدا پێغهەبەر ﷺ یاری لە گەڵدا دەکردین و دەیفەرموو: بەراستی محمد شیوەی وەک و ئەبو تالیبی مام وایە و، عبداللەش شیوەی دیمەن و سروشتی وەک و من وایە. لە دوایدا دەستی گرتم و بەرزێ کردەوه و فرمووی: خودایە ئەوەمان بە باشتەر و چاکتر لە دوای جەعفەر لە ناو خانەوانەدا بۆ بهێنەوه وە پیرۆزی تەواویش بە عبداللە ببەخشی. پێغهەبەر ﷺ سێ جار ئەوەی دووبارەکردەوه بەراستی ئەوەش شیوەیهکی پرشەنگدارە لە شینوازی بەزهیی و میهرەبانی لە گیانی درەوشاوەی پێغهەبەر ﷺ.

بەزهیی بە هەموو خاوەن گیانلەبەرێک شایانی پاداشت و جەزایە

فی کل ذات کبد حری اجر

جارێکیان کابرایەک بە پێگایەک دا دەپۆیشت، تینواپەتیەکی زۆر تینی بۆ هینا گەیشته پیراوێک، کابرا پۆیشتە ناو بیرەکە و ناوی خواردەوه و هاتە دەرەوه. سەیری کرد سەگێک لەسەر دیواری بیرەکە پراوەستاو و لەبەر گەرما و تینویەتی زمانی دەر هیناوه و گلی دەخوارد. کابرا گوتی: بە خودا ئەو سەگە وەک و من تینوی بووه، بۆ یە پۆیشتەوه بۆ ناو بیرەکە و، پێلۆهەکانی پێکەرد لە ئاوو بەددانی گرتی و سەر کەوتەوه سەر بیرەکە و، ئاوەکە لەبەر دەمی سەگەکەدانا و تێر ناوی کرد، کابراش سوپاس گوزاری خودای میهرەبانی کردو. خوداش لەو کابرایە خوش بوو، بە هۆی ئەو میهرەبانی و سوپاس گوزارییە. هاوێکانی پێغهەبەر ﷺ گوتیان: ئەی پێغهەبەری خودا ﷺ بۆچی ئێمە لە بەزهیمماندا بۆ ئاژەلانیشت خودا پاداشتمان دەداتەوه؟ پێغهەبەر ﷺ فرمووی: بەزهیی بە هەموو خاوەن گیان لەبەرێکدا شایانی پاداشت و جەزایە.

تۆش مندالەكانت ماچ دهكهی نهی پېشه‌وای موسلمانان

اٰتقبل اولادك يا اميرالمؤمنين

پوښتګ عومهری کوږی خه‌تاب ﷺ له ناو منډال و خانه‌واده‌کیدا بوو منډالەکانی له‌سەر باوه‌شی بوو ماچی ده‌کردن. له و کاته‌شدا یه‌کک له کار به ده‌ست و به‌پرسانی ولاتیکی له لابوو. گوټی: نهی پېشه‌وا تۆش منډالەکانت ماچ ده‌کهی؟ پېشه‌وا عومهریش ﷺ فرمووی: به‌لئ ماچیان ده‌که‌م کار به‌ده‌سته‌که‌ش گوټی: به‌خودا نهی پېشه‌وا نه‌من (۱۰) ده منډالم هه‌یه هه‌تا ئیستا یه‌ککیانم ماچ نه‌کردوو، وه هه‌رکاتیک که ده‌پۆمه‌وه بۆ ماله وه هیچ منډالیک له و ناوه‌دا نامینئ و، هیچ هه‌ست و ده‌نگیک له مالی منډا نابیستی، پېشه‌وا عومهر ﷺ فرمووی: به‌راستی شتیکی سامناک و ترسناکه که خودا سۆز و به‌زه‌یی له دل و لاشه‌ت ده‌رکردوو، و، ئیمه‌ش کردوومانئ به‌ لپیرسراو؟ بویه هه‌ر له‌وکاته‌دا پېشه‌وا عومهر ﷺ فرمانئ له سه‌رکار لادانی نه‌و کار به‌ده‌سته‌ی دا و فرمووی: نه‌گه‌ر نه‌تۆ به‌زه‌یی به‌ خیزان و منډالەکانتدا نه‌یه‌ته‌وه، چۆن سۆز و به‌زه‌یی به‌ ژیر ده‌سته و گه‌له‌که‌تدا دیته‌وه. ! دیاره نه‌خیر .

چاکه‌و جوامیری‌الاحسان، الکرم

{ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يُعْظِمُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ } {النحل/ ۹۰} واتای نه‌و نایه‌ته‌مان له باسی دادگه‌ری کردوو. چاکه‌ هیما و نیشانه‌ی گیانیکی به‌خشنده و چاو تی‌ریه. وه نیشانه‌ی خو‌په‌وه‌شتی به‌سۆز و به‌زه‌یه و سروشتیکی تایبه‌تی نه‌رم و نیانه له لایه‌ن خودای دل‌سۆز و به‌به‌زه‌یی و ناگادار به‌ هه‌مووشتیک. وه چاکه‌ سروشتیکه له لایه‌ن خودای به‌به‌زه‌یی و ناگادار به‌ هه‌مووشتیک، وه چاکه‌شتی خه‌راپه و نا‌ریکی لاده‌بات و ږیگی گه‌وره‌یی و میهره‌بانی ده‌گریته‌به‌ر بۆ نه‌هیشتنی کاری دزیوی و ناشیرینی و، فرمیسکی که‌ساسی و داماوان ده‌سپړته‌وه، وه وا له ناده‌میزا ده‌کان ده‌کات که به‌ژیانیکی برایانه و خوشه‌ویستانه ژیانیکی بی‌ئیره‌یی و به‌ بی‌ دووژمنکارانه و به‌ بی‌ قین و بق و دل‌ پیسی له یه‌کتر ببه‌نه سه‌ر و خوش و

پوخته به خدای که به مهر ماته گزیده خدای پیغمبر (ﷺ) بهمانه من حیات رسول (ﷺ)

به خخته و هر بژین، وه به راستی نسلام له زۆریه ی نایه ته کانی قوژنان و فهرمووده به ریزه کانی پیغه مبه رمان ﷺ دا خواز و هاندمری ئاده میزاده کانی بۆ چاکه و چاکه خوازی وه به رامبه ری کردوه له گهل فرمانی راستی به معروف چاکه و پێک خستنی نیوانی ئاده میزاده کان، ههروهک و خودا ده فهرموی: { لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ اتَّبِعْهُ فَرَضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا [النساء/ ۱۱۴] واته: لهو هه موو قسه و گوته و چرپه نه نینانی که ئیوه ده یکن هیچ خیر و چاکه یه که به دی ناکری لییان و، خیری تیدانی، ته نها ئه وشته ی که فرمان به چاکه و به خشیش و چاک سازی و ریکخستن نه بی له نیوانی خه لکاندا ئینجا هه که سینک ئه و کارانه بکات و مه به سستی ره زابوونی خودا بیته ئه وه به راستی خودای گه وره له دوا پوژدا پاداشتی زۆرگه وره و بی سنوری ده داته وه. وه ته نانه ت خودای گه وره به خشینی مال بۆ هه ژاران و نه دارانی له به رزترین پله و نیشانه ی موسلمان داناوه: ههروهک و خودا ده فهرموی: { إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ. الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ. أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا } [الانفال/ ۲-۴] واته: ئه ی محمد ﷺ له مه ودوا پرسپارت لیده که نه له باره ی ده ست کهوت و داهاتی شه ر ئه تو پینان بلی هه موو ده ست کهوته کانی شه ر بۆ خودا و پیغه مبه ری ﷺ خودان و هه ر ئه وانیش به یاری ته وای له سه ر ده دن، که وایه ئیوه له خودا به ترسین و خو پاریزی بکه ن، وه له نیوانی خو تاندا چاک سازی بکه ن و، مه هیلن نیوانتان له سه ر مالی دنیا تیک بجیت، فرمانی خودا و پیغه مبه ری خودا ﷺ به جی به یلن ئه گه ر به راستی باوه ردارن. وه به ته وای باوهرداری راسته قینه ش ئه وانه: کاتی ناوی خودایان له لاهیندرا دلیان ده له رزیت و سامی لیده نیشی، وه کاتی که نایه ته کانی خودایان به سه ردا خویندرا یه وه بیروباوه ر و به وایان زۆرتر ده بیته و به ته وای له هه موو کاریکیاندا پشت به خوی به ده سه لات ده به ستن، وه ئه وانه ی که به ته وای نوێژکانیان ده که ن و له و به شه پوژی به که خودا پیی به خشین ئه وانیش ده ی به خشن و دهیده نه هه ژاران، به راستی ئه وانه باوهرداری راسته قینه ن.

پوختەبەخە لە بەمەرماتە ئەرگەمەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول(ﷺ)

وہ پیغمبەری ﷺ سەرورەیشمان ھانمان دەدات بۆ چاکەو دەفەرموی: خێر کردن ھەرچەند زۆر کەم بێت با بە ئەندازە ی نیو دەنکەم خورماش بێت لە ئاگر دەت پارێزی، بەپراستی ئەوێش گومانێ تێدا نیە کە ھاندەریکی زۆری موسلمانانە کە بەچاکەکردنیکێ زۆرکەم و بێ ئەرزێش ئەو چاکەو خۆپارێزیە ھەبێت دەبێ ئادەمیزاد ئەو بکاتە بەرھەمیکێ زۆری کۆکردنەوێ چاکە ی ھەرۆک و پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿اتقوا النار ولو بشق تمره﴾ وە دووبارە لە فەرموودەییەکی تردا دەفەرموی: ﴿الصدقة تطفيء الخطيئة كما يطفى الماء النار﴾ وە بەپراستی ھەر ئەو ھاندانە بوو بوەمایە ی خێر کردن و بەخشینی موسلمانان لە سەردەمی فەرمان رەوای موسلمانان، وە دەبێ ئەوێش زۆرباش بزانی ھەرخێ و چاکە یە کەمەنت بەسەر چاکەکاردا بکات و لێی بلیتەو و ئازاری دلو دەرونی کابرای خیرپیکراو بکات ، ئەو خێلە کابرای خیرکەر وەرناگیرێ وە ئەوانی کە لێرە بەدواو دەیت ھێندێک لە نمونە جوان و بەپێزانە یە کە لە ژیا نی چاکترین دروست کراوی ئەو بوونەوەرە سەرور و پیشەوامان ھەزەرەتی محمد ﷺ لە گەل یارەکانیدا باس دەکەین پوویداو.

من هیچم لە لانیە بەلام برۆ بیکرە نرخەکە ی لەسەر خۆم

ما عندی شیء و لکن ایتع علی

پیغمبەر ﷺ باشتین ئادەمیزاد بوو بۆ چاکەو بەخشین: جاریکیان خاتو (خەدیجە ی کچی خوێلد) نەوێت ھەزار درھەمی بۆ پیغمبەری ﷺ خودا نارد. پیغمبەریش ﷺ ئەو پارە یە ی لەسەر ھەسیرێک داناو: دەستی کرد بەدا بەش کردنی، وە ھەرچی داوای بکردبایە پێی دەبەخشی و، ھیچ کەسیکی بپێش نەدەکرد. ھەتا ھەموو پارە کە ی دابەش کرد. لە داوای تەواو بوونی نەوێت ھەزار درھەمە کە، کابرایە ک ھاتوو داوای پارە ی کرد و، پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: بەپراستی ھەموو پارە کە دابەش کراو و ھیچ لە لا نەماو: بەلام ئارەزووت لە چییە برۆ بیکرە و پارە کەشی لەسەر خۆم ، ئەگەر بووم ھەقە کە ی دەدەم. پیشەوا عومەر ﷺ فەرمووی: ئە ی پیغمبەری خودا ﷺ خۆ خودا داوای شتێک لێناکات کە توانات نەبێت. پیغمبەر ﷺ ئەو قسە ی عومەری زۆر پێناخۆش بوو. لە داوای

بوختەبەخە لە بەمەرھاتە کُرنگەخانە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

ئەو پیاویکی ئەنصاری گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ هەرچی ئارەزووت لێیە بێبەخشە و لە هەژاری و نەبوونی مەترسە. پێغەمبەر ﷺ بەو قسەیە زۆر دلخۆش بوو پێکنە و فەرمووی: ئەی عومەر ﷺ ئەتۆش ئەوھات فەرمان بکەربایە.

بەراستی ئەو کراسە جوانە

ما أحسن هذه البردة

دەگێرنەو: ئافەرەتێک ھاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ کراسێکی جوانی پەراوێز و دامین چنرا وی پێبوو گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ ئەو کراسە بۆ خۆم بە جوانترین شیوە دووریمەو، پەراوێزەکانیم چنیووە و، بۆ تۆم ھێناو لەبەری بکە. پێغەمبەریش ﷺ زۆر ئارەزووی لێبوو: چونکە کراسەکە ی بەری شپرو دپاوبوو. پێغەمبەر ﷺ بە خۆش حالێ و کراسەکە ی لێوەرگرت و، لەبەری کردوو پۆیشتە ناویارەکانی. یەکیک لە ھاوڕێیانی بە سیلە ی چا و سەیری دەکردوو سەرنجی بۆ لای کراسەکە ڕاکێشابوو، گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ بەراستی ئەو کراسە زۆر جوانە پۆشیو تە پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی بەراستی جوانە، لە دوا ی ئەو ی کە پۆیشتەو بۆ مائەو کراسەکە ی دانا و پێچا یەو و، لەناو شتیکی داناو بۆ ئەو ھاوڕێیە ی پەوانە کرد.

خودایە ئە عوسمان رازییە

اللهم أرض عن عثمان

پۆژێک پێغەمبەر ﷺ ھانی موسلمانانی دەدا بۆ یارمەتی دان و خۆئامادەکردنی سوپای سەغەلەتی. پێشەوا عوسمان ﷺ فەرمووی: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ سەد حوشتەر بەزین و بن زین و، ڕێشمە و ھەموو شتیکیو لەسەر من بێت. دوا ی ماوہیەک پێغەمبەر ﷺ دووبارە داوا ی کۆمەک و یارمەتی کردەو. دووبارە پێشەوا عوسمان فەرمووی: سەد حوشتەری تریش بەزین و بن زین و ڕێشمە و ھەموو شتیکیو لەسەر من بێت. لە دوا ی ئەو ی کە پێغەمبەر ﷺ لەسەر دوانگە ی مینبەرەکە ی ھاتە خوارو، ھەر باسی یارمەتی و کۆمەکی دەکرد.؟ پێشەوا

پوختە بە ئۆلە بە مەرماتە ئۆرنگە ئۆلە پەنەمەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

عوسمان ﷺ بۆ جاری سېئەم فەرمووی: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ سەد حوشتی تر بەزین و بن زین و پێشمە و ھەموو شتی کە ھە لە سەر من بێت. پێغەمبەر ﷺ بە شیوەیەکی زۆر سەرسوڤھێن ڕووی لە عوسمان کردوو فەرمووی: بەراستی لە دوای ئەو کارە ی عوسمان لێرە بەدواوە ھێچ لە سەر نییە. ئینجا پێغەمبەر ﷺ دوعا و نزای بۆ عوسمان کردوو فەرمووی: ﴿اللهم أرض عن عثمان فإني عنه راض﴾ واتە: خودایە لە عوسمان قایل و پرازی بە ، بەراستی من لێی قایل و پرازی .

پەلەکردن لە چاکە

المسارعة فی الخیر

پۆرژیکیان: پێشەوا عومەر ﷺ بۆ یارمەتی دانی ئافرەتییکی پیر پوشت: ئافرەتە کە گوتی: بەخودا ھەر ئیستا لە پێشی تۆدا یەکی تر لە لام بوو یارمەتی دامو ھەموو شتیکی بۆ کردم. ئەو کارەش چەندین جار دووبارە بۆتەو. ھەرچەند جاری کە پێشەوا عومەر ﷺ پێش برکی دەکرد بۆ خزمەت و یارمەتی ئەو ئافرەتە پیرە بیکەسە، بەلام ئافرەتە کە پێی دەگوت: بەخودا براکەم پێویستم بە یارمەتی نییە چونکە پێشی تۆ ھاتوون و یارمەتیان داوم. بۆ ئەو مەبەستە پێشەوا عومەر ﷺ لە شۆینی کە ھە خۆی پەنھان دا بزانی ئەو کەسە ی کە یارمەتی ئەو ئافرەتە دەدات کییە؟ کاتیک پیاویک زۆر بە نھینی و چار شیوی کە ھەت و پوشتە ژوورەو و ھەموو کارەکانی بۆ ئەو ئافرەتە کردوو گەرایەو. پێشەوا عومەر ﷺ بەدوایدان پوشت و چارشیو کە لە سەر سەری لادا سەیر دەکات ئەو پیاو پێشەوا ئەبوبەکر صدیق ﷺ. پێشەوا عومەر ﷺ فەرمووی: واللہی دەمزان ی ھێچ کەسێک بۆ ئەو خیرە پێشم ناکەوێ تەنھا تۆنەبی ئەبوبەکر ﷺ.

لە پێناوی خودا تۆ ئازادی

أنت حر لوجه الله

پۆژێك: پێشەوا ئەبوبەكر (رضي الله عنه) لە كاتى تین و گەرما و تیشكى پۆژ بەشوینيك دا دەپۆیشت كە لەو شوێنەدا بیلای حەبەشى (رضي الله عنه) ئازار و سزا دەدا. بیلایش بەندەى ئومەيەى كۆرى خەلەف بوو كە پێشەوا ئەبوبەكر (رضي الله عنه) چاوى بەو وێنە دزیو ناشیرینە كەوت، كە بەراستی تەواوى پوخسارى موقایەتەى شەرمى لێدەکردوو بەزەیی پێدا دەهاتەو. ئەبوبەكر (رضي الله عنه) فەرمووی: ئەى ئومەيە ئەو تۆ لە سزای خودا ناترسی كە ئەو بەندە هەژار و بێدەسەلاتە بەهەمە شیوەى جۆراو جۆر سزا و ئازارى دەدەى؟ ئومەيە گوتی: بەراستی ئەو ئیوەن كە بەو جۆرە نەرىت و پەوشتان پیس و خەراپ کردوو دەهەر بۆ خوشتان ئازادى بكەن، چۆنى ئازاد نەكەن. ئەبوبەكر (رضي الله عنه) فەرمووی: ئەى ئومەيە من بەندەيەكى رەش پێستى زۆر ئازاو چاپۆكم هەيە و بێباوەرە وەك و خۆت بابیان گۆڕینەو. ئومەيە گوتی: رازیم بانەو بۆتۆبى. بەوجۆرە هەردووکیان قایل بوون و، بە یەكتریان گۆڕیەو و، ئینجا ئەبوبەكر (رضي الله عنه) بە بیلای فەرموو: ئەى بیلال تۆ لە ئیستاو لە پێناو قایل و پەزابوونی خودا ئازادو و سەر بەستى.

بەتەنها ئاوم لە لایە

ماعندى الاماء

پۆژێك كەابرايەك: ھاياتە خەزمەتى پێغەمبەر (ﷺ) گوتی: ئەى پێغەمبەرى خودا (ﷺ) بەراستی زۆرھيلاك و ماندو و برسیمە: پێغەمبەر (ﷺ) ناردى بۆلای یەك بەیەكى ھاوسەرەكانى بزانی چیان هەيە بۆ خواردن و تێر كردنى ئەو پیاو: بەلام ھاوسەرەكانى هەرچى دەچونەلای دەیان گوت سۆیند بەو كەسەى كە تۆی کردوو بە پێغەمبەر (ﷺ) تەنها لە ئاو زیاتر هیچى كەمان نیە. ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: كى هەيە ئەمشەو میواندارى ئەو پیاو بەكات بەرمیەرەبانى خودا بکەیت؟ یەكێك لە پیاوانى ئەنصار فەرمووی: من میوان دارى دەكەم ئەى پێغەمبەرى خودا (ﷺ). كەابراى لەگەڵ خۆیدا بردەو بۆ مال و بە ھاوسەرەكەى گوت: چیمان هەيە؟ ھاوسەرەكەى گوتی: بەخودا بەس خواردنى منداڵە كەمان هەيە. كەابرا بە

پوخته بکړه له بهر ماته کړنګه ګانې پیغمبر (ﷺ) قېماته من حیاة رمول (ﷺ)

هاوسره که ی گوت: مندا له که ی به شتی که وه خریک بکړ؛ کاتی وختی خواردن هات مندا له که بخوینه و، وختی ئاماده بوونی خواردنه که ش چرایه که بکوژینه وه بو ئوه ی میوانه که شهرم نه کا و وېزانی منیش خواردنی له گه لدا ده خوم، هردو کیان له سر سفره ی نان خواردن دانیشتن و میوانه که تیږی خواردو. بو خوشیان به سکی برسی شهویان به یی کرد. کاتی به یانی له دوی نویژ پیغمبر ﷺ به کابرای ئه نصاری فرموو: به پراستی خدای گوره زور له وکاره ی ئیوه به رامبر میوانه که تان کردتان رازی و سر سامبوو.

برو ئه و زړییه ی به بارمته له لا دانی: اذهب بدرعی وأرهنه عندة

به ئی به پراستی پیغمبر ﷺ خدا چاکترین شیوه ی ره سنا یه تی بناغه داریژی بوو له گوftar و، ره ftارو، چاکه و میوانداری. هروک و خدای خوی له باره ی وه ده فرموی: {لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا} الاحزاب/ ۲۱ واته: به پراستی له هلسوکوت و ره وشته کانی پیغمبر ﷺ شتی زورجوان وړیک و پیک هیه هتا ئیوه ش چای لیکن و به شوینیدا برؤن به تایبه تیش ئه وانه ی که په زامه ندی خدا و سرفیرازی پوژی دوا بیان ده ویت و زور زیکر و یادی خدا ده کن.

رافعی پیش خزمه تی مالی پیغمبر ﷺ ده فرموی: جاریک پیغمبر ﷺ میوانی هات هرچی شتی خواردن بیت له مالیاندا نه بوو فرموی: رافع برو مالی فلانه جوله که هیندی ئارد به قهرز بینه هتا مانگی ره جهب دهیده مه وه، جوله که که گوتی: به خوا هیچی ناده می تابارمته (رهن) یکم له لا دانه نی: منیش گه پرامه وه بولای پیغمبر ﷺ هواله که م پیدا. پیغمبر ﷺ فرموی: سویند به خدا ئه من ده ست پاک و ئه مینم له ئاسمان و له زمین ئه گهر قهرزی له گه ل بکردبام دم دایه وه. به لام برو ئه و زړییه له لای بکه به بارمته.

پوختە بەندە لە بەمەرعاتە ئەرگەکانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

هەركاتى پیاوی بەخشنده و خانه دان هاتنه لاتان ریزیان بگرن

إذا أتاكم كريم قوم فأكرموه

پۆرتیک پیغمبەر ﷺ پویشته یەکیک لە مالهەکانی: هاورێکانیشی لە گه‌نیدا پویشته ئورێ بە شیوه‌یه‌ک ژووره‌که‌ زۆرته‌نگ بوو، دوا‌یی جهریری کو‌پی عبداللهی به‌ جه‌لی ﷺ. هاته‌ ژووره‌وه‌ که‌ پیاویکی خانه‌دان و به‌رێز بوو له‌ ناو هۆزه‌که‌ی و چاکه‌ خواز و به‌ خشینەر بوو هه‌رگیز داوا‌ی که‌سی پشت گو‌ی نه‌ده‌خست: به‌لام هیچ جینگه‌یه‌کی به‌ ده‌ست نه‌که‌وت که‌ لێی دابنیشی، بۆیه‌ ناچار له‌لای ده‌رگایه‌که‌ دانیشت پیغمبەر ﷺ. عه‌با و پۆشاکه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی فەرمووی: ئە‌ی جهریر له‌سه‌ر ئە‌وه‌ دابنیشه‌، جهریریش وه‌ری گرت و له‌سه‌ر سه‌روچاوی داینا و ماچی کردو ده‌ستی کرد به‌ گریان و عه‌بایه‌که‌ی دایه‌وه‌ ده‌ستی پیغمبەر ﷺ و گو‌تی: به‌خوا من ئە‌و توانایه‌م نییه‌ له‌سه‌ر به‌رگ و پۆشاک‌ێ تۆ دابنیشم. خودا پایه‌ و ریزت به‌رزتر و گه‌وره‌تر بکات، وه‌ک و ریزت له‌ من گرتووه‌. ئینجا پیغمبەر ﷺ سه‌یری راست وچه‌پی خو‌ی کردو فەرمووی: هەركاتى پیاوی خانه‌دان و خاوه‌ن ریز و به‌خشینەر هاته‌لاتان ریزى لێبنین و حورمه‌تى بگرن.

دایکم داواى کراسیکت لێده‌کات بۆ خودا پۆشین

إن أمی تستکسک درعا

جاریکیان پیغمبهری خودا ﷺ له‌ جینگه‌یه‌ک دانیشتبوو مندالێک هاته‌ لای و گو‌تی: ئە‌ی پیغمبهری خودا ﷺ دایکم هیچ پۆشاک‌ێ نیه‌ و داوا‌ی کرد که‌ به‌رێزت پۆشاک‌ێکی بدات‌ێ خو‌ی پیدابو‌شی: پیغمبەر ﷺ فەرمووی: له‌ سه‌عات ئە‌وه‌نده‌ تا سه‌عاتی ئە‌وه‌نده‌ بۆمان ده‌رده‌که‌و‌ی و داوا‌ی وه‌روه‌ بۆ لاما‌ن. منداله‌که‌ش گه‌رایه‌وه‌ بۆلای دایکی و فەرمایشته‌ و قسه‌که‌ی پیغمبهری ﷺ به‌ دایکی گو‌ت: ئە‌ویش به‌ منداله‌که‌ی گو‌ت: بپۆ به‌ پیغمبەر ﷺ بلی دایکم داوا‌ی کراسه‌که‌ی به‌ری خو‌ت ده‌کات: پیغمبەر ﷺ پویشته‌وه‌ بۆ مال و کراسه‌ که‌ی به‌ری دانا و دایه‌ ده‌ستی منداله‌که‌ و بۆ خو‌شی به‌رو‌تی مایه‌وه‌ و له‌ ماله‌وه‌ دانى شت، نو‌یژ بوو بیلال ﷺ. بانگی نو‌یژی فەرموو: موسلمانانیش چاوه‌پوانی پیغمبەر ﷺ بوون بێت بۆ نو‌یژ، به‌لام له‌وکاته‌دا که‌ هیچی له‌به‌ر دانه‌بوو نه‌پو‌یشت و دواکه‌وت.

خودا لێ بە لا و نازاری ئەو پۆژە بتان پارێزی

وقاهم الله شر ذاك اليوم

دەگێڕنەو (حەسەن و، حوسەین ﷺ) نەخۆش بوون و پێغەمبەری خودا ﷺ لەگەڵ ئەبوبکر و عومەردا ﷺ پۆیشتنە دیدەنی و هەوال پرسینی. پێشەوا عومەر ﷺ فەرمووی: ئەی عەلی ئەگەر لەباتی کۆڕەکانت شتیکت لەسەر خۆت بە پێویست (نەز) بکەربایە خودا شیفای هەردوو کۆڕەکانتی دەدا عەلی ﷺ فەرمووی: سێ پۆژ بە سوپاس گوزاری بە پۆژ و دەبم. فاتمەش گوتی: منیش سێ پۆژ بە پۆژ دەبم حەسەن و حوسەینیش ﷺ گوتیان: ئێمەش سێ پۆژ بە پۆژ دەبین. (فەزی) قەرەواش و پێش خەزەمتیان گوتی: منیش سێ پۆژ بە پۆژ دەبم. خودای بە بەزەیش شیفای بۆ هەردوکیان نارد و چاک بوونەو ئینجا بۆ بەیانی هەموویان بە پۆژ و بوون و هیچ خواردنیکیشیان نەبوو، پێشەوا عەلی ﷺ پۆیشتە ماله دراوسی جولهکەکیان بەناوی (شەمعون) کە کاری خوری شەوی و پەرەکردن بوو. فەرمووی: شەمعون دەتوانی هیندیک خوری مەرم بەدیه بۆ ئەوەی فاتمە کچی محمد ﷺ بۆت پەرەبکات و بپرسی بە ئەندازەی کێشانی سێ کۆتک جو؟ شەمعون گوتی بە ئێ پازیم. ئەوەی پێویستی بوو دایە دەستی پێشەوا عەلیش ﷺ خوری و جۆیهکە هینایەو و دایە دەستی فاتمە و ئەویش پازی بوو خوریە کەچی و پوبەیهکیان بڵێن کۆتکێک لەو جۆیهی هەلگرت هاریان و کردیانە نارد و، دوای تێکیان شێلا و کردیانە هەویر و، کردیان بە نان و، پێنج کولێریان لێدروست کرد. هەریەکە کولێریەکی عەلی ﷺ نوێژی مغریبی لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ کردوو، گەپایە وە بۆمال سفرەیان پاخست و، لە دەورەی سفرە هەموویان دانیشتن، عەلی ﷺ ویستی یەکەم پارچەی کولێرە لێبکاتەو و بیخوات، هەژاریک لەسەر دەرگا پراوەستا و گوتی: السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته. ئەی خانەوادەی مالی پێغەمبەر ﷺ من هەژاریکی موسلمانانم و، برسیمە و داوای خواردنتان لێدەکەم، شتیکم لەو خواردنە خۆتان پێبدەن، خودای گەورەش لە سفرە و خوانی بەهەشتی بێبەشتان نەکات. پێشەوا عەلی ﷺ ئەو پارچە کولێرە کە لە کولێرەکی

پوخته په مړه له بهر مړانه كړنه د خدای پيغمبر (ﷺ) د هماغه من حیة رسول (ﷺ)

پچراندېو دایناپوه سهر سفره که ی و، ناماژدی بۇ فاتمه کرد، که نهووی له سهر سفره که دایه بیبات بۇ نهو هه ژاره، بۇ خوشیان به بی خوراک و برسیایه تی مانه وه و، بۇ به یانیش به بی خواردن تنها به ناو به پوژو بوون. بۇ به یانیش به شیک له و جویه کی که مابوویان کردیانه ئاردو و شیلایان و کردیانه هه ویر و پینچ کولیره کی که یان لی برژاند هه ریه که یان کولیره کی که نهو پوژه ش قه دهری خودا واهات که علی (ﷺ) نویژی مه غریبی له دوا ی پیغه مبه ر (ﷺ) کردو و گه راپه وه بۇ مال و، چونه سهر سفره کی خواردن هه روه ک و پوژی پیشو هه تیویکی هه ژاری موسلمانان هات و، گو تی: السلام علیکم ئه ی خانه واده ی مالی پیغه مبه ر (ﷺ) من هه تیویکی بی که س و هه ژارم له و خوار د نه ی خوتانم پیبدن که بۇ خوتان ده ی خون خودا له خواردن و خوراک ی به هه شتان پی ببه خشی. دووباره علی (ﷺ) ناماژدی بۇ فاتمه کرد که نهو خوار د نه ی سهر سفره که ی پی بدات: نهویش به فرمانی علی (ﷺ) خوار د نه که ی دایه نهو هه ژاره هه تیوه و، بۇ خوشیان نهو شه وه به بی خواردن و خوراک مانه وه تنها ناو نه بی ت. ئینجا بۇ به یانیش بۇ پوژی سییه م هه ر به پوژو بوون به سکی برسی و بیخواردن هه ر به و شیوه ی پیشو نهو به شه جویه کی کوتای ی که مابو و به شیوه ی پوژانی پیش و جویه که یان هاری و کردیانه ئارد و دوا ی شیلایان و کردیان به هه ویر و پینچ کولیره کی سور ه وه کراوه ی جوانیان لی د روست کرد و، به شیوه ی پوژانی پیشو قه دهری خودا واهات له دوا ی نویژ و گه رانه وه ی به ره و مال و دوا ی سفره راخستن و دانیشتنیان بۇ خواردن و ده ست بۇ بردنیان، ئه م جاره دیلیکی موسلمانان هاته سهر دهرگا و گو تی: السلام علیکم ئه ی خانه واده ی پیغه مبه ری (ﷺ) خودا من دیلی ده ستی بیبا وه پانم و هیچ خوار د نیکی شیان پینه داوم داواتان لیده که م که له و خوار د نه ی خوتانم پی ببه خشن خودا له خواردن و خوراک ی به هه شتان پی ببه خشی. پیشه واهه لیش (ﷺ) پاروه که ی دانایه وه و ناماژدی به فاتمه کرد که هه ستیت و نهو خوار د نه به و که سه ببه خشی نهویش به هه مان شیوه ی پیشو خوار د نه که ی به و دیله به خشی و بۇ خوشیان به بی خواردن مانه وه. له دوا ی نهو هه پیشه واهه علی و (ﷺ) هه ردو و کوره که ی له دوا ی نه خوشی و سی پوژ

پوخته بدهند له به سمر ماته گرنه گمانی پیغمبر (ﷺ) هېمانه من حیاة رسول (ﷺ)

به پوژو بوون به پړهنگ و پوڅساریکی زهره و سیس بووی زور برسی پوښتنې بۆ مالی پیغمبر خدای (ﷺ) که پیغمبر چاوی پیکه وتن فېرمووی: ئه ی باوکی حه سەن به پراستی ئه و بارودوخه ی ئیوه زور بیتاقه تم دهکات، وهرن با پړوین بۆلای فاتمه هه مویان پوښتنې بۆلای فاتمه که سهیریان کردوا له میحرا به که ی پیغمبر خدای (ﷺ) دانیشته و خوی به سهر سکیدا هیناوه و چاوه کانیشتی کز و دامار دانه واندوه له بهر برسیه تی پیغمبر (ﷺ) که چاوی پنی کهوت پراستی کرده وه و باوهشی پیدا کرد و فېرمووی: ئه ی هاوار بۆ خانه واده ی پیغمبر (ﷺ) وا خه ریکه له برسان دهرمن. به لام هیشتا پیغمبر (ﷺ) قسه که ی ته واه نه کرد بوو: که خدای گه وره حه زه ته ی جبرائیلی (ﷺ) پراستگۆ و په یام نیزی ناردە لایان و سوپه تی (الإنسان) بۆ هینا که به پراستی له و نایه ته دا خدای گه وره زور سوپاس و ستایشی خانه واده ی پیغمبر (ﷺ) کردوه که ده فېرمووی: {يُوفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا. وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا. إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا. إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا. فَوَقْنَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْنَهُمْ نَصْرَةً وَسُرُورًا. وَحَزَنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا} (الإنسان/ ۷-۱۲) واته: به پراستی ئه و که سانه سهر فیراز و به خته وهرن که شتیگان نه زر کردیان به لینیکیاندا به ئه نجامی ده گه یه نن و پیچه وانه ناجولینه وه، وه له و پوژه ناخوش و دژواره ی پوژی دوا یی دهر سین. وه خواردن و خوراک هه رچه ند خو شه ویست بیت له لایان ده یبه خشن به هه ژار و نه دار و هه تیوو دیله کان. وه ده لاین ئیمه ئه و خواردن و خوراکانه تان پیده ده ین ته نها له پینا و پهره ابوونی خودا به بی داوا و پاداشت و سوپاسیک به سهر تانه وه، چونکه به پراستی ئیمه له پوژیکی سامناک و رهش و تاریک دهر سین، ئینجا هه رکه سی و ابکات ئه وه خودا له شه پ و ناخوشی ئه و پوژه ده ی پاریزی و پووسوری و شادمانی پی ده به خشی و پاداشتی ته وای ئه و سه بر و خوراکریه ی به هه شتی خوش و شادمانی و، ئاوریشمی نهرم و نایابی پیده دات.

پوخته بدهند له بهمه ماته گرانگه نهانی پیغمبر (ﷺ) هبانه من حیاة رمول (ﷺ)

ملوانکه یهك برسیه کی تیر و، پروتیکی پوشته و، هه ژاریکی دهوله مه ند کرد

عقد اشبع جائعا، وکسی عریانا، وأغنی فقیرا

جاریکیان پیغمبهری خودا ﷺ له دواى نویژی بهکومه نی: به رهو پروگه ی قبیله دانیشته و یاره کانیشی به دوریه وه کۆریان به سنبوو دانیشتبوون: کابرایهك له کۆچه ریا نی عه ره ب زۆر پیری بی هیز و لاواز هات و، وهك و هه والیکى پی بیته پیغمبهر ﷺ پروی تیکرد: کابرای پیره گوتی: ئه ی پیغمبهری خودا ﷺ من به راستی برسیمه و تیرم بکه، لاشه م پروته و پوشته م بکه، هه ژارم و دهوله مندم بکه. پیغمبهر ﷺ فرمووی: من هیچ شتیکم له لانیه بیدم به تو، به لام ئه وه ی که شاره زای خه لکی دهکات بو چاکه له پاداشته وهك و بکه ره که وایه. ئه ی بیلال ﷺ له گه نی برۆ بو لای ئه وکه سه ی که خودا و پیغمبهری خوداى ﷺ خوش دهوی و، خودا و پیغمبهری ﷺ خوداش خوشیان دهوی. برۆنه مائی فاتمه له ده رگاوه راوه ستن و سه لامی لیبکه ن کابرا له گه ل بیلال پویشته و له ده رگاوه زۆر به هیز گوتی: السلام علیک ئه ی خانه واده ی پیغمبهری خودا ﷺ، ئه ی شوینی جیاوازی پیغمبه ران و، شوینی دابه زینی جبرائیلی ﷺ ئه مین و: هینانه خواره وه ی قورئانی پیرۆز. فاتمه فرمووی: ئه تو کی نی ئه ی برام ؟ پیره پیاوه که گوتی: من له هۆزی عه ره بم و له جیگه یه کی دووره وه هاتووم و، هانام بو باوکت هیناوه. ئینجانه ی کچی محمد من لاشه م پروته و زۆر برسیمه، یارمه تیم بده رهحه ته ی خوات لیبیت. وه هه ره به هه مان شیوه ش فاتمه و، عه لی و ﷺ، پیغمبهری خودا ﷺ له ماوه ی سی پوژی رابردوودا هیچ خواردنیکیان نه خواردبوو پیغمبه ریش ﷺ ئاگاداری ته وای ئه و پروداوه بوو. فاتمه په لاماری پیستی به رانیکی ده باغ کراوی له مالداهه بوو که کۆره کانی چه سن و حوسینی له سه ر ده نوستن، فرمووی: براکه م ئه و پیسته بگره بو خۆت و ئه گه ر فرسه تیکم بو بره خسی بو زۆرتر ئه وه زۆرتر و باشتتر پیده ده م. کابرا گوتی: ئه ی کچی پیغمبه رمن داواى خواردنم لیکردی چی له و پیسته ره که بکه م؟ فاتمه ته نها له ملوانکه یهك زیاتر هیچی تری شک نه برد. بۆیه ملوانکه که ی له ملی دانا و دایه دهستی کابرا و فرمووی: برۆ بیفرۆشه و خواردن و شتی پی

پوخته بهمه له بهمه رماته خرنه گه گه پيغمبر (ﷺ) هېماته من حياء رمول (ﷺ)

بکړه و منیش له خودا ده پاپیمه وه که خودا پاداشتی با شترم له باتی نه وه بداته وه. نهو پیاوه ملوانکه که ی له فاته وه رگرت و گه پرایه وه بولای پیغمبره ی خودا ﷺ بولمژگه وت که هر له ناو یاره کانی دانیشت بوو. کابرا گوتی: نه ی پیغمبره ی خودا ﷺ فاته ی کچت نهو خه ناوکه ی پی به خشیتم و فهرمووی: بیفروشه و پیویستی که ی خوتی پی به جی بهینه و، منیش له خودا ده خوازم که زوربا شتر و چاکترم له وه بولمژگه پته وه. پیغمبره ﷺ دهستی کرد به گریان: عه ماری کوپی یاسره ﷺ فهرمووی: نه ی پیغمبره ی خودا ﷺ ریگم پیده ده ی نهو خه ناوکه ی لی بکرم؟ پیغمبره ﷺ فهرمووی: به لی بکړه نه ی عه مار. به راستی هر که سی یارمه تی توش بدات بولمژگه ی نهو ملوانکه یه خودا هه موویان له سزای شاگر پزگاریان دهکات و نازاریان نادا! عه مار ﷺ به کابرای گوت: نهو خه ناوکه به چهند ده فروشی؟ نهویش گوتی: به جه میله خواردنی باش به گوشته وه بولمژگه ی برسیه تی خومی پی به جی بهینم و، کراسیکی باشی یه مهنی که بولمژگه کانم خومی پیدا بپوشم و، له گهل دینار یکیش بولمژگه ی بتوانم پینی بگه پیمه وه ناو خانه واده کم. عه مار نهو به شه دهست که و ته ی که له گهل پیغمبره ﷺ به دهستی گه یشتبوو هه مووی فروشت و هیچی بولمژگه یه وه. ئینجا به کابرای عهره بی گوت: له باتی نهو خه ناوکه (۲۰) بیست دینار و (۲۰۰) دو سده درهم بولمژگه ی، له گهل کراسیکی یه مهنی و، ولایگی باشی سواریش بولمژگه ی پینی بگه پیمه وه بولمژگه ی، به میکی خواردنی خوش و نایاب له نانی گهنم و گوشت. کابرای عهره به که گوتی: به راستی پیاری به خشنده و به پیزی، عه مار له گهل کابرا پویش و هرچی په یمانی به کابرای عهره بی دابوو بولی به جی هینا و، کابرا گه پرایه وه لای پیغمبره ی خودا ﷺ و پرسپاری لیکرد برام تیر و پوشته بووی؟ نهویش گوتی: به لی نه ی پیغمبره ی خودا ﷺ به دایک و باو کمه وه به فیداتیم دهوله مهنیش بووم. ئینجا پیغمبره ﷺ فهرمووی: نهویش پاداشت و سوپاسی فاته بکه بولمژگه ی کاره ی له گهل تویدا کرد. کابرا گوتی: اللهم انک اله ما استحدثناک، ولا اله لنا نعبده سواک وانت فی کل حین. اللهم اعط فاطمة مالا عین رأت ولا اذن سمعت ولا خطر علی

پوخته به که له بهمه زمانه کړنگه کانی، پیغمبر (ﷺ) هېماته من حیاة رحول(ﷺ)

قلب بشر! پیغمبر ﷺ خوداش له سر دوعاکه ی ئو کابرایه دهی فهرموو ثامن:
ئینجا پیغمبر ﷺ پووی له هاوړیکانی کردو فهرمووی: بهراستی هر له دنیا دا
خودا ئو شتانه ی به فاطمه به خشیوه: من باوکی فاطمه هیچ که سیکم لهو
بوونه وهره وهک و من نییه، وه عمل هاوسه ریه تی و ئه گهر عه لیش نه بایه کهس
نده بووه هاوکوف و وینه بو فاطمه، وه خودا دوو کوپری پیبه خشیوه که له هه موو
بوونه وهردا کهسانی گهنج و گهره ی گهنجانن و نه وهی پیغمبرانن و، گهره و
سهره وهی دانیشتیوی به هه شتیانن. کاتی پیغمبر ﷺ ئو قسانه ی دهرموو:
میقدا دی کوپری عه مرو، عه مارو، سه لمان ﷺ له دهره ی دانیشتبوون. پیغمبر ﷺ
فهرمووی: له وهش زیاترتان بو بلیم: نه وانیش گوتیان: به لی بومان بهر موو:
ئویش فهرمووی: جبرائیل (علیه السلام) هاته لام فهرمووی: کاتی که فاطمه گیانی دهرده چی
و دهشارد ریتنه وهره یاری لیده کری: لیی دهرسن خودات کییه؟ دهره موو:
خودام الله یه. دوا یی پرسیاری لیده کری پیغمبرت کییه؟ ئویش له وه لامدا
دهره موو: باوکمه. ناگادار بن گهره یی فاطمه تان بو باس ده کهم: خودای گهره
فهرمانی به کومه لیک له فریشته کانی کردو وه که پاریزگاری له فاطمه بکه نه له لای
پیشه وه و، له لای دوا یه وه و، له لای راستیه وه و، له لای چه پیه وه، ئو فریشتانه ی
له گه لدا یه له ژبانی دنیا و، له دوا ی مردن له ناو گوژدا، بهر ده وام زور سه لاوات
ورپه حمهت دهنیرن بو سر خوی و باوکی و، هاوسه ره که ی و، کوپه کانیشی،
ئینجا هر که سی له دوا ی مردن سهردانییم بکات: وهک و له ژبانم داسهردانی
کردیم نه وهایه. وه هر که سیکیش سهردانی فاطمه بکات وهک و سهردانی منی
کرد بیست نه وهایه. ئینجا له دوا ی ئو وه عه مار ﷺ ملوانکه که ی هینا یه دهر و به
میسک بون خوشی کردو و له ناو کراسیکی یه مانی لول داو، بهنده یه کی به ناوی
سه هم هه بوو که به شیک بوو لهو به شه سه همه ی که له پرو داوی خه ی بهر به دهستی
گه یشتبوو. بانگی کردو و خه ناو که که ی دایه دهست و پینی گوت: برؤ ئو شته
بده به دهستی پیغمبر ﷺ بو خوشت بو ئو به. ئو بهنده یه ش پویشست بو لای
پیغمبر ﷺ فهرمانی عه ماری به پیغمبر ﷺ راگه یانند. پیغمبریش فهرمووی:

پوخته بماند له بهرمانه څرنگه گانې پيغمبر (ﷺ) قېماته من حياة رسول (ﷺ)
 برېو بولای فاته و نهو خه ناوکه ی بدهیه و، بو خوشت بو نهو به. نهو بهندهیه به
 خوناوکه وه پوښته لای فاته و فرمانه که ی پیغه مبهری (ﷺ) پیراگه یاند، فاته ش
 خه ناوکه که ی وهرگرت و، بهنده که شی نازادکرد. ښجا له دوی نهو بهنده که
 دهستی کرد به پیکه نین: فاته فهرمووی: نهی لاو بوچی پیده که نی؟ نهویش
 گوتی: به بهرکه ت و گه وره یی نهو خه ناوکه پیده که نم. برسیه کی تیرکردو،
 پروتیکې پوښته کردو، هه ژاریکی دهوله مند کردو، بهندهیه کی نازادکرد و،
 خه ناوکه که ش پوښته وه بولای خاوه نه که ی.

به وام (قرض) داومه ته په روه ردگارم

اقرضته ربی عزوجل

ده گیرنه وه له (عبداللهی کوپی مه سعود ﷺ) فهرموویه تی: کاتې نهو ښایه ته
 هاته خوار. که خودا ده فهرموی: {مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ
 أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ} البقره/ ۲۴۵ واته: چ که سینک
 هیه وام (قرض) به خودا بدات به قهرزیکې چاک به بی پاداشت و سهرمایه ی زیاده
 و منه ت کردنیش به سهر که سدا ښجا خوداش بهو هویه وه چهند قات خیر و
 بهرکه تی بو زیاد دهکات و پاداشتی بی سنور و نه پراوه ی ده داته وه، به پراستی
 خودای گه وره ش پزق و پوزی ده گریته وه و زور و فراوانی دهکات، وه ښمه ش
 حه تمه ن ده گه پینه وه بولای نهو په روه ردگار.

(نهو بده دحاحی نه نصاری (ﷺ) گوتی: نهی پیغه مبهری خودا (ﷺ)، خودای به توانا و
 به ده سه لات وام (قرض) ی له ښمه ده ویت؟ پیغه مبهری (ﷺ) فهرمووی: به لی، (ده دحاح)
 گوتی: نهی پیغه مبهری خودا (ﷺ)، نهو باغه ی که هوی ژبانی خانه واده ی، ده دحاح
 و، دایکی ده دحاحو (۶۰۰) شش سه د دارخورمای تی دایه، بو خودا به قهرزمد.
 له دوی نهو باوکی ده دحاح هاته وه مال و له دووره وه بانگی دایکی ده دحاحی
 کردو وگوتی: نهی دایکی ده دحاح: نهویش گوتی: له خزمه تتدام؟ پینی گوت: لهو
 باخه برېو ده ری چونکه مالی ښمه نیه به قهرز داومه به خودا.

پوختەبەخدا لە بەمەرماتە ئەرکەکانی پێغمەبەر (ﷺ) ھەماتە من حیاة رمول(ﷺ)

ناگەنە چاکەى تەواو ھەتا ئەوێ خوشتان دەوێ نەییە خشن

لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون

دەگیرنەو: باوکی تەلحە ﷺ لە ھەموو پیاو ھەنەنەنەکان دەولەمەندتر و زۆرترین مالى ھەبوو: خوێشەوێست ترين سەرۆت و مالى باخى (بیرحایە) بوو کە کەوتبوو پێشەوێ مزگەوتی پێغەمبەر ﷺ لە مەدینە، ئاویکی زۆر سازگارو خوشی تێدابوو. زۆرجار پێغەمبەر ﷺ دەپوێشتە ناو ئەو باخەو و، ئاوی دەخواردەو و، پشووێ دەدا. کاتى ئەو ئایەتە ھاتە خوارەو کە فەرمووی: {لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى

تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ} وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ {ال عمران/ ۹۲}

واتە: ئێو ھەمەزادەکان ھەرگیز ناگەنە چاکە و چاکەکاری تەواو ھەتا ئەو شتەى کە زۆر خوشتان دەوێ نەى بەخشن، و ھەرشتێکیش کە ئێو دەى بەخشن خودای گەورە پێی ئاگادار و زانیە.

ئەبوتەلحە ﷺ فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خدا خودای گەورە ئەو ئایەتەى فەرموو: منیش خوێشەوێست ترين شتى ژيانى ئەو دونیایەم ئەو باخەى (بیرحایە) ئەوا منیش لە پێناوی خودادا بەخشیم ، بە ئومیدی ئەوێ کە خیر و پاداشتی ئەو باخچەم لە لای خدا دەست بەکەوتەو. ئینجائەى پێغەمبەرى خدا ﷺ تۆ چۆنى بە باش دەزانى لە پێناوی خودا بەکاری بەیتە. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئای لەو خوشیی و بەرەکەتە، بەراستی مالىکی بەخیر و بەرەکەتە، بەراستی مالىکی بە بەرەکەتە. من وای بە باش دەزانم کە لەسەر نزیک ترين خزم و خانەوادەى ھەژاری خۆت دابەشى بەکەى. ئەبوتەلحەش فەرمووی: یارسول الله ﷺ چۆنى پێت باشە وای لێبکە: ئینجا ئەو باخچە خوێشەیان بەسەر خزموکۆرەکانى مامى دابەشیان کرد.

پوختەيمۇ، لە ھەممە مائەتە ئۆزگەتمەي، پېغەمبەر (ﷺ) قېماتە من حياة رسول(ﷺ)

بەندەكانى خودا بە سروشت واراھاتون

عودت عباداللہ عادە

دەگىرپنەوہ: عبداللہى كوپرى جەغفەر(ﷺ) پەروشتى وابوو ھەركەسىڭ داواى ھەر چىيەكى بکردبايە ئاومىد و بىبەشى نەدەکرد. بەراستى زۆر بەخشندە و سەخى بوو. تەنانەت زۆر لە ھاوپىيانى لە سەرئەودەست بلاويىەى لۆمە و سەرزەنشتيان دەکرد. لە وەلام ياندا دەيفرموو: بىرام خودا ئادەمىزادەكانى ھەريەكەى بە جۆرىڭ دروست کردووہ و، پەروشت و ئاكارى منىش بەو جۆرە، كە پىويستە بىبەخشم و بەندەكانى تىرىش پىيان بىبەخشترى. ئىنجا من لەوہ دەترسىم كەواز لەو پەروشتى بەخشىنەبەينم كە خودا لەگەلى کردووم، لىم بگىرتەوہ و پىم نەبەخشى.

دەگىرپنەوہ كە (لەيسى كوپرى سەعد(ﷺ) ھەموو پۆژىڭ سامانەكەى (۱۰۰۰) ھەزار دىنار زىيادى دەکرد و ھەرگىز نەدەگەيشتە ئەندازەى زەكات چونكە نەيدەھىشت ئەو مائە ئەوئەندە بىمىننەتەوہ بگاتە ئەندازەى زەكات و، سالى بەسەردا بىتەوہ: بەلكو بەردەوام دەيبە خشى و دەيكەرە چاكە و لە پىناوى خودادا دەى بەخشى. كە پۆژ دەبۆوہ قسەى نەدەکرد ھەتا خىرى بە (۳۶۰) سىسەد و شەست ھەزار نەکردبايە پۆژىكيان ئافرەتىڭ داواى كەمىڭ ھەنگوینى لىڭرد ئەويش فەرمانىدا جەوئەندەيەك ھەنگوینى بەدەنى گوتيان: ئەى پىشەوا خۆ ئەوئەندەشى نەدەيە ئەو ئافرەتە قاناعەتى ھەيە و دلى تىر دەبىت. ئەويش فەرمووى: ئەو ئافرەتە بە ئەندازەى پىويستى خۆى داواى کردوہ. ئىمەش بە ئەندازەى ئەو نىعمەت و بەخشىنەى كە خودا لەگەلمانى کردووہ پىى دەبەخشىن.

خودا لەباتى يەك درھەم دە درھەمى پىبەخشيوم

ان الله اعطانى بكل درھم عشرة

دەگىرپنەوہ لە سەردەمى خەلافەتى پىشەوا ئەبوبەكر(ﷺ) نەبوونى و گرانيەكى گەورە پرووى کردەولاتى مەدينە: ئادەمىزادەكان زۆر پەريشان و تەنگەتا و بوون و، پويشتن بۆ لای پىشەوا ئەبوبەكر و ﷺ گوتيان: ئەى جىنشىنى پىغەمبەرى

پوختەمەنە لە بەسەر مائە ئەرگەمخانی پێغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

خوداﷻ، ئەوا دەبینین خودای گەوره بارانی لیگرتوینەوه و باران ناباریت و، زەویش هیچ شتێک شین ناکات و ناڕویت و، وا هەست دەکەین ئادەمیزادەکان بەره و هیاک و نەمانی بپۆن: چیمان بۆ دەکەوێ چیبکەین باشە؟ پێشەوا فەرمووی: بپۆنەوه بۆ مائەکانتان و ئارام بگرن و، هیوادارم لە خودای گەوره کە توشی نا ئارامی و ناخۆشیان نەکات. چاوه‌ڕوانی میهره‌بانی خودابن کە دەرووی خێرمان لێبکاتەوه. ئادەمیزادەکان لەو ناخۆشی و تەنگەتاویانە بیریان دەکردەوه هەتا ئیوارە هەواییک بڵاوبووه کە کاروانیکی (١٠٠٠) هەزار حوشتی گەنم و، پۆن و، میوژ و، جۆرا و جۆری خۆراک، ئی (عوسمانی کوپی عەفانﷻ) لە پێگەیه و خەریکە لە شامەوه بگاتە جی: ئادەمیزادەکان بەو هەوالە زۆر دلخۆش بوون هەمویان هاتنەدەر و چاوه‌ڕوانیان دەکرد: کاتی کاروانەکە گەیشته جی و بارگە و بارخانەیان خست و عوسمانﷻ پویشته مائەوه بۆ پشودان. هەرچی بازرگان و فرۆشیارەکانی مەدینە بە هەلیان زانی و پویشتن بۆ مائی عوسمان و گوتیان ئەو عوسمان ئیمە هاتوین ئەو بارگەو بارخانەمان پێ بفروشه کە بەراستی ئادەمیزادەکان زۆر پێویستیان پێیه. عوسمان فەرمووی: زۆر باشە بەلام پێم بڵێن لەوکاتی پێویستیه‌دا چەندەم خێردەهەن؟ ئەوانیش گوتیان: لە باتی هەر دره‌مه‌یک دوو دره‌مت دەدەینی: عوسمان فەرمووی: زیاتریان داومی. ئەوانیش گوتیان: لەباتی هەر دره‌مه‌یک چوار دره‌مت دەدەینی. عوسمانیش فەرمووی: لەوه زیاتریان داومی. بازرگانەکان گوتیان: لەباتی هەر دره‌مه‌یک پێنج دره‌مت دەدەینی. عوسمان فەرمووی: زۆر زیاتریان لەوه داومی. بازرگانەکان بە جارێک پوویان لە عوسمان کردوو گوتیان: ئەو عوسمان خۆ هەرچی بازرگان و فرۆشیاری مەدینە هەیه هەموویان لێرەن: کێیه ئەوهی کە زیاتری پێت داوه؟ پێشەوا عوسمانﷻ فەرمووی: فرۆشتومه بە خودا لەباتی هەر دره‌مه‌یک دەدره‌می پێداوم، ئیوه زیاترم دەدەنی لەو ئەندازه‌یه؟ بازرگانەکانیش گوتیان: بە خودا ئیمە ناتوانین زیاتر بدەین. ئینجا عوسمان فەرمووی: ئیوه دەکەم بە شاهید لەسەر خودا کە ئەو باروبارخانە‌ی کە هی‌ناومه‌مووی خێر و سەده‌قه‌بی، بۆ هەژار و نەدارانی موسلمانان لە پێناوی پەزابونی خودا.

پاداشتی چاکەکاران بە فەرۆ نادات

لانضیع أجرا المحسنين

دەگێڕنەو: (عبداللهی کوپری مبارەك ﷺ) جارێکیان کۆمەڵێک لە زانایان کە (١٠) دە نەفر بوون: بوونە میوانی. بەلام هەرچی خواردن بێت نە ی بوو. تەنهایەک ئەسپ و لاغی سواری هەبوو کە بۆ جیهاد و، بۆ حج پێی دەڕۆشت: وە بە ناچاری ئەو و لاغی سەربەری و میوانەکانی پێی بەڕێکرد. لە دوایدا هاوسەرەکی پێی گوت: ئەو عبدالله ﷺ تۆ لە هەموو سەرۆتی دنیا تەنھا ئەو و لاغەت هەبوو بۆ سەرت بێ؟ عبدالله زۆر ناپەحەت بوو بەو قەسە: دوا یی لە مائەوێگەر هەرچی تێیدا بو بە ئەندازە ی بەشی مارەییەکی، کۆی کردووە و دایە دەستی خێزانەکی و تەلاقیدا و، فەرمووی: ئافرەتێک لە ژبانی هاوسەریما حەزبە میوانان نەکات لە گەڵ ژبانی مندا ناگونجێت. ئینجا لە دوا ی چەند پۆژێک کابرایەک هاتە لای عبدالله و پێی گوت: ئەو پێشەوامن کچیەک هەیە ماوەیەکی دایکی مردووە. ئینجا بەو بۆنە یو زۆر ناپەحەت و غەموو پەژارە و ناشکوری زۆر دەردەبەری و هەرچی جل و بەگی مائەوێگەر تێکی وەردەدا و دەیان دڕینی. بۆیە پێم خۆشە کە بێتە کۆری دانیشتنی تۆ و ئامۆزگاری بکە ی و دلی بدە یو بەو ئارام بگری و دڵنەرم ببیت و، بەوجۆرە پەفتار نەکات. ئینجا هەر بۆ یەکیەم جاری ئامادەبوونی ئەو ئافرەتە لە کۆر و ئامۆزگاری عبدالله، کە لەسەر دوانگە ی مینبەر دانیشیت و، ناوێک بۆی بۆی ئامۆزگاریەکی لە بارە ی دلدانەو و ئارام گری مندا ل و گەنجان لە بارە ی مردن و نەمانی دایک و خۆشەویستیان بوو. هەر کە گەڕایەو بۆ مائەوێ ئەو ئافرەتە، گوتی: ئەو بابەگیان بەراستی من زۆر نەزان و بەدبەخت بووم کە بەو جۆرە پەفتارم دەکرد لە ئیستاهو تۆبە بێت و جارێکی تر کاری و ئافرمانی نەکەم: بەلام باوەگیان من شتیەک لە تۆ دەوێت، ئەگەر بەقسەم بکە ی؟ باوکی گوتی کچم من تەنھا تۆم هە ی و هەرچی بفرمووی: بۆت بەدی دەهێنم کارەکەت بلی؟ ئەویش گوتی: بابەگیان چەند جارێک فرمووتە کە گەنج و لاوان داخواریت دەکەن کە خاوەنی مال و سامانی زۆری ئەو دنیایەن: تکتا لێدەکەم توخودا

پوخته يمه له به سمر ماته خړنگه مانه پېغمبر (ﷺ) هېماته من حياة رسول (ﷺ)

باوکه به مال و سامانی دونیام مده و له پیناوی پایه ی دنیا به شووم مده. با به مالی دنیا هه لنه فریویم و دواړوژم نه دوړینم. به لکو بمده پیاوینکی موسلمانې خواپه رست وک و پېشه و عبدالله و شیوه ی نه وه بیټ چونکه نه گهر نیمه دونیامان هه بیټ نه وه نه دینی هه یه. دوا ی نه وه باوکی پوښت و له عبدالله ی ﷺ ماره بری و، مال و سامانینکی زوړیشی له گه لدا نارد و، ده ولاغی په سه نی سوارچاکی له گه ل کچه که یدا بو عبدالله نارد بو نه وه ی له پرتگای خوادا جیهادی پیبکات. نینجا عبدالله ﷺ ده فرموی: شه ویک له خمودا پینان گوتم نه ی عبدالله نه گهر چی له بهر خاتری نیمه هاوسه رینکی پیرت ته لاقد: نیمه کچینکی لوی جوانمان پیبه خشی. وه نه گهر چی تو ولاخ و نه سپینکت له پیناوی نیمه سه ربرې: نیمه ده نه سپی په سه نی باشمان پی به خشی و توله مان بو کردییه وه بو نه وه ی باش بزانی که چا که له لای نیمه یه که به ده یه و به راستی نیمه پاداشستی چاکان بز ناگه ی. وه هر که سی نیشی نه گه لدا کردین: زهردر ناکات و پاداشتی ده دینه وه.

پاداشتیکی باش

جزاء الکریم

ده گیرنه وه: (مسلمی کوړی وه لیدی ﷺ) شاعر، باس ده کات ده لی: له شوینینکی چولگه ی لای خانوه کم دانیشتبووم: پیاوینکی ناسیاو به لامدا تیپه ری: منیش به ره ولای پوښتم و سه لام و هوال پرسینم لیکردو داوای میوانداریم لیکرد و پوښتینه وه بو مال: به لام به خردا له ماله وه ماندا ته نانه ت نیوه ی دره میکیشم پینه بوو: تنه ا نه وه ی که گومانم ده برد هه مېوو یه که جووت (خوف) گوریه بوو، دامه دهستی مندالیکم و ناردم بو لای دوستیکم بوی فروشتم به (۹) نو درهم هیندیک نان و گوشتی پیکری و گه رایه وه: کاتی دانیشتمنان له سه ر سفره ی نان خواردن، له ده رگادراو منیش به ره ولای ده رگا پوښتم و ده رگام کرده وه: کابرایه که بوو گوتی: تو (موسلمی کوړی وه لیدی) گوتم به لی: داوای به شداریم کرد بو خواردن، نامه یه کی ده رهننا له لایه ن پیشه و (زهیدی کوړی مه زید ﷺ) که نوسرابوو نه و نیمه (۱۰۰۰) ده هزار دره ممان بو ناردی که خو ت ناماده بکه ی

پوختە بە ھەمەرماتە ئەرکە ئاھە پێغەمبەر (ﷺ) ھەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

و بۆ لامان بێیت. کابرام بانگ کردە ژوورەو و خوارد نەکە شمان زیاتر کرد و سەوزە و میوە شمان زیاد کرد. لە دواى نان خواردن ھێندیک لەو پارەیم بە میوانەکەم بەخشى کە ئەویش بۆ مائەوہ دیارى وشتیکیان بۆ بکری. لە دوایدا بەرەولای زەید پۆشتین لە (پوقەى) لەوکاتەدا لە ھەمام بوو. لە دواى تەواو بوون پێگەى پێداین و پۆشتینە ژوورەو، سەر و پێشى بە شانە دادەھێنا. سەلاممان لێى کرد: زۆر بە گەرمی و جوانی وەلامی داینەو و گوتى: (موسلم) بۆچی وازت لێمان ھێناو؟ منیش گوتم: ھۆى دەسەلاتیتە: ھەلبەستیکم لە مەدح کردنى دانا بوو. ئینجا گوتى: دەزانى بۆچی بانگم کردووی؟ منیش گوتم: نەخیر نازانم. گوتى: لەو چەند شەوانە لە لای پەشید بووم، باسی ئەو ھەلبەستانەمان دەکرد: فەرمووی: (زەید) کییە ئەو ھەلبەست و شیعراى بەرامبەرت نوسیو؟

سل الخليفة سيفام بن مضر. يمضى فتحرق الاجسام والهاما

کا لدەرلا بێتنى عمايم بە قەد اوسع النلس انعاما وارغا ما واتە: پێشەوا شیرى لە ھۆزى بەنى نەزیر لە کالان ھێنايەدەر و، پۆشت کە لاشە و مال و حالیان بسوتینى ھەرەو و پۆژگار ھەرگیز دەست لەوشتە ھەلناگرى کە مەبەستى تى، بەپراستى بەخشیش زۆر زۆرە بۆ خەلکان لەگەڵ زۆر لى کردنیشیان. منیش گوتم: بە خوا ئەى پێشەواى موسلمانان نازانم. ئەویش گوتى: سبحان الله تۆ شتى وا دەلییت و ناش زانى کى گوتویەتى؟ دواى پرسیارم کرد گوتیان: ئەو (مسلم ی کوپى وەلید) گوتویەتى: منیش بۆیە بە دواى تۆم دانارد ھەستە بابڕۆین بۆ لای پەشید پێشەواى موسلمانان. کاتى گەیشتنە لای پەشید و، لە دواى مۆلت و پێگە پێدانیان و، سەلام و دانیشتن و، بەخیر ھێنان. ھەلبەستیک کە شیاوی پەشید بێت بۆم گوت: ئەویش لە پاداشتیدا فەرمانیدا (۲۰۰۰۰) دوو سەد ھەزار درھەمی بە خەلات پى بەخشیم. ھەر لەو کاتەدا (زەید) یش فەرمانیدا (۱۹۰۰۰) سەد و نەو ھەزار درھەمی پى بەخشیم و گوتى: نابیت من خەلات و بەخشینەکەم بگاتە خەلاتى پێشەوا. بەپراستى ئەو ئەندازە خەلاتە ھەرچەند زۆر و بى ئەندازە بێت. بە بۆنەى پاداشت و خەلاتى کابرایەك بوو، کە

پوخته به له به سمرهاته كُرنگه گاهي، پښغمېمر (ﷺ) هېماته من حياة رسول(ﷺ)

خوف و گوريه که ی فروشته بۇ پړيلينانی ميوانه که ی. با به نه اندازه يه کی که ميش بېت، خودای گه ورهش به و هويه وه ماليکی زوری پی به خشی. به پراستی گه وره یی و ميره بانی خودای به خشیننه زور نزيکه به رامېر چاکه کاران.

چاکه له گه ل دايك و باوك

برالوالدين

{ * وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا } النساء/ ۳۶

واته: به پراستی په رومردگارتان بپه رستن و عياده تی بۇ بکن و، هرگيز شهريک و هاوېلی بۇ پريار مه دن و، به رامېر دايك و باوكتان به نه مهك و گوپرايه ل و باش بن. به پراستی شتيکی به لگه نه ويسته که دايك و باوك هر دووکیان هوکارن بۇ به دی هينان و په يداوونی منداله کانيان: وه دايك و باوك هه موو خوشی و خوش به ختی خويان له پيناوی خوشی منداله کانيان دا به خت دهکن و، چه ندين ئيشو نازاری ناسور له پيناوی خوشبه ختی منداله کانيان ده چيرن وه هه موو توانای خويان به خت دهکن و هيچکات به فپړناده و خويان هيلاک و ماندوو دهکن بۇ به خته وهری و پيگه ياندنی منداله کانيان بويه خوداش له باره يانه وه ده فرموی: * وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا } النساء/ ۳۶ واتای ئه و نايه ته مان له پيشه وه کرد.

وه نه گهر سهير بکه ين خودای گه وره ته وای به نديا ته تی بۇ خودای گه وره له و چند شته دا کوکردو ته وه: راستی و ته وای له په يمان بردنه سر و، قایل و پازی بوون به وشته ی که هه يه و ، نارام و خوږاگری له سر نه وشته ی له ده ستته ده چیت و پاريز گاری له سنور و نيوانه ی که بؤت ديارى کراوه و، چاکه ی به رده وام و ته وای به رامېر به دايك و باوك. وه وه سمر دارو و پيشه واه و به ديه ين نه رمان ناموزگار يان کردو وين که له گه ل دايك و باوکان په فتار و په وشت جوان بين بۇ نه وه ی له دونيادا سر به رز و له دواپوژيشدا پزگار و سر کهوت و بين و له ژير سينېر و عمرشی

پوخته یه که له به سمراته خرنه گهانی پتعمه مبر (ﷺ) قهسانه من حیا (مول) (ﷺ)

خودا حیسابمان بکهن له گه ل' پیاوچا کاند. وه خودای گه وره نهو ئینسانه ی که دایک و باوکی نازار ددهات دهیان ترسینی و هه ره شه یان لیده کات. که به راستی نه وه به لاو کاره ساتیکی زور گه وره یه: به تایبه تی که دایک و باوک له سهر نازار و سزای منداله کانیا ن ئارامگر و خوڤا گرن. ته نانه ت خودای گه وره کار و کرده وه ی نهو که سانه ی که نازاری دایک و باوکیان ده کهن به فپو ددهات و په شده کاته وه و نه گهر خاوه نی هه موو هیز و سامانی دونیا بیت مادام له گه ل' دایک و باوکی کردار و هه لوستی باشی نییه هه موو هیز و سامانه کی هیچ ناهینی. وه نهو پولا نه ی له فرمانی چاکه ی باوک و دایکیان دان نه وه له ژیر پاریزگاری و په زابونی خودادان و سهر که وتون.

پیشه و (مه ئمون ﷺ) ده فهرمویت: هیچ که سیکم نه دیتوه له ژیا ندا وه ک و (فه زلی کوپی یه حیا ﷺ) به رامبه ر به باوکی باش بیت. ته نانه ت یه حیا هه رگیز به ئاوی سارد ده ست نوژی نه ده گرت له کاتی کدا که دیل بوو له به ندیخانه: له شه ویکی زور سه رمادا دیل و ده رگاوان نه یان هیشت دار بباته ژووری به ندییه که ئاو گهرم بکات: کاتی که یه حیا ﷺ پویشته سهر جیگای خه وتن. فه زلی کوپی هه ستا قاپیکی مسی ئاو گهرم کردنی هینا، بوی هه یه حه وجوش بیت: که وه ک و مه سینه ی ئیستا وابوو به لام له مس دروست کرابوو: پری کرد له ئاوو، بر دیه نزیک چرایه که ی شهویان و هه تا به یانی به پیوه راوه ستا و نهو قاپه ی به دهسته وه بوو بو نه وه ی توژیک گهرم ببیت به پراسی فه زل' بهو جوړه کردارانه ی به رامبه ر به باوکی: خودای گه وره سه ربه رز و سه رفیرازی کرد. وه هه ر که سیکیش به رامبه ر دایک و باوکی کرداری باش بکات، وه یان خه راپه بکات خودا جهزا و پاداشی به رامنه ر چاکه یان ددهاته وه و به رامبه ر سزا و نازاریش یان توله یان لی ده ستینی. نه وه ش چه ند به سه ر هات و چپوکیکن که نهو بارودوخه ده سه لمینی.

بگەرێوێه بۆ لای دایک و باوک

إرجع إلى والديک

کابرایەک ھاتە لای پێغمبەر ﷺ کە پەیمانێ لێوەر بگرێ لە گەڵیدا بپروات بۆ جەنگ و جیھاد لە پێناوی رەزابوونی خودا بۆ ئەو مەبەستە ئەو پیاوێ زۆر دلخۆش و شادمان بوو بە ھۆی ئەوێ کە لە گەڵ پێغمبەردا ﷺ دەروات بۆ جیھاد کاتی گەیشتە لای پێغمبەر ﷺ: ئەو پێغمبەرێ ﷺ کە ئاگاداری زۆرشتی نەینێ و نادیارێ، بۆیە پێغمبەر ﷺ پرسیارێ لێکرد ئایا دایک و باوکت ماو؟ کابرا گوتی: ئەو پێغمبەرێ خودا ﷻ ھەردووکیان ماون و لە ژباندان. پێغمبەر ﷺ فرمووی: بپۆکرداری چاکە لە گەڵ دایکت و باوکتدا بکە: ئەویش گەراییوێ بۆ لای دایک و باوکی، ئەو دایک و باوکی بە گەرانیوێ کوێرەکیان زۆر شادمان بوون و دڵیان گەشاییوێ لە کاتێک ھەرچی پووناکێ و شادی ھەبێت تێیاندا نەماوێ ئەو فرمیسکانە کە لە دوور کەوتنەوێ کوێرەکیان دەیان پشەت سەریانەوێ و وشک بوون. ئەلێرەدا دڵسۆزی و میھرەبانی پێغمبەرێ ﷺ خودامان بۆ دەر دەکەوێ، لەوکاتێ کە پێغمبەر ﷺ ئاواتە خوازی زیاتری جەنگاوەرێک بوو ئەو کابرایە پێغمبەرێ ﷺ نەروژاند و، نەوێ و یست لەوکاتەشدا سۆز و میھرەبانی فرامۆش بکات و یەکیک لە جەنگاوەرانی خۆی زیاتر بکات: دانایی خۆی فرامۆش نەکرد، بەلکو فرمووی: برا پێز و خزمەتی دایک و باوک کە کەسی تریان نەبێت جیھاد و تێکۆشانە، حەجە، عەمریە، ئەگەر پێغمبەر ﷺ بیویستبایە تەنھا لە کاتی زۆر پێویستیشدا خەلکان بۆ بەرژەوێ بەکاربھێنێ ئەوا زۆر بە ئاسانی پێغمبەر ﷺ دەوێ توانی ئەو کابرایە لە دایک و باوکی دوور بخاتەوێ و بەرە و مەیدانی جەنگی دەبرد: بەلام پێغمبەر ﷺ لەو کاتی پێویستیشدا پێز و خزمەت و خۆشەویستی و خۆش بەختی دایک و باوکی بە بەرزتر و گەورە تر داناوێ بەسەر جەنگاوەر و تێکۆشاندا.

پوختەبەندە لە بەسەر ماتە ئُخرا ئەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رمول (ﷺ)

لە دنیا دا هاوڕێ و خزمەتگوزاریکی باش بە بۆدایک و باوکت

وصاحبهما فی الدنيا معروفًا/اللقمان/۱۵

دەگیرنەوێ لە کات و وادە ی حەجدا مەصعەبی کوپی عەمیر (ﷺ) بە سەرکردایەتی (۷۰) حەفتا موسڵمانی مەدینە پوشتن بۆ خزمەتی پێغەمبەر (ﷺ) کە هەموویان لە پەیمانی عەقەبە ی دوویم ئامادەبوون هەر لە گەڵ گەیشتنی بۆ مەککە روشتە خزمەتی پێغەمبەر (ﷺ) کارەکە ی پێشنیار و ئاراستە ی پێغەمبەری خودا (ﷺ) کە چۆنیەتی ئیسلام و موسڵمانانی مەدینە. هەواڵ گەیش بەدایکی مەصعەب کە هاوتە مەککە و بەلام لە پێشی هەموو کەسێک نەهاتوێ بۆ لای ئەو بۆیە دایکی زۆر بە نا ئارامیەوێ سەرزەنشتی زۆری کردو، یەکیکی لەباتی خۆی نارد بۆ لای کوپەکە ی کە بۆچی لە پێشەوێ نەهاتوێ بۆ لای. مەصعەب گوتی: من بە باشم نەزانێوێ کە لە پێشی پێغەمبەری (ﷺ) خوداوێ برۆم بۆ لای هیچ کەسێک، ئینجا لە دوای تەواو بوونی زیارەت و کارەکانی لە لای پێغەمبەر (ﷺ) پوشت بۆ لای دایکی، ئەویش پێی گوت: ئە ی مەصعەب (ﷺ) ئەوێ کەتۆ لە سەری ئەو هەلگەرانەوێە لە دین؟ مەصعەب (ﷺ) گوتی: دایەگیان من بەراستی چومە سەر دین و بەرنامە ی خوا و پێغەمبەری خودا (ﷺ): دایکی گوتی: ئای پۆلەکەم چەند جاریک داد و هاوارم لەبەر کردی جاریک لە حەبەشە و، دوویم جاریش لە مەدینەدا؟ مەصعەب (ﷺ) گوتی: دایەگیان من لاریم نییە لەوێ کەتۆ بەرامبەرمت کردوێ: بەلام تۆ بزانی من لە بەرئاین و پێبازیک کە گرتوێ پام کردوێ لەبەر ئازار و سزای ئێو. لەو کاتەشدا دایکی ویستی وەک و جارانی پێشو بیگری و بەندی بکات، ئەویش گوتی بەخوا هەر کەسێک دەست درێژی بکاتە سەرم دەیکوژم. کاتی دایکی مەصعەب زانی کە ئەم جارەیان بەراستی و بە غێرەتەوێ قسەدەکات نە ی وێرا دەست درێژی بکەن سەر دەستی کرد بەگریان. مەصعەب (ﷺ) گوتی: دایەگیان من چومە سەر دین و ئاینیک، کە فەرمان دەدات بە چاکە و دڵسۆزی بەرامبەر بەدایک و باوکیان و پەوشت و پەفتاریان دڵسۆزانە بێت: بەلام بۆ کاری خەراپە و کوفر بە قسەیان نەکەین، ئە ی دایکی بەرێزم بەراستی من بۆتۆ ئامۆژگاری کاریکی زۆر دڵسۆزم،

پوخته بولمۇ، له بىسمىر ماته كُرنكە ئامى، پىغەمبەر (ﷺ) قىماتە من حىاة رسول (ﷺ)

واز له و ئايىنه پوچ و سەر لىشىئاوويەى له سەرى دورىكەو: وە شاھىدى بده (ان
لا إله إلا الله وان محمدا رسول الله) كه به راستى ئەو بىنەماى راستى و بەختەومر
يىه و ھۆى پازى و قايل بوونى خودا و چاكتىن كارى باشى دونيا و دواپۇژە
بەلام دايكى لەبەر ئەندازە بە دەرى نەزانى خۇپەرستى نەى ويست
ئامۇڭگارىيەكانى كۆپرەكەى وەر بگرى: بۇيە لەبەر قىن و دلېرقى له موسلمانان لەگەل
كافرو ھاوبەش پەيدا كەراندا پۇيشتە بەرەكانى جەنگى بەدر و ئوحد .

خۆشەويست و دلسۆزى دايك

حنان الام

إبن القيم ﷺ دەگىر تەو: له دەوەرەى جاھىليدا مندالېك باوكى دەمرىت مامەكەى
مندالەكە دەباتەلاى خۇى و بەخىوى دەكات ھەتا گەورە دەبىت و دەبى به پياو:
ئىنجا لەوكاتەى كه پەيامى پىغەمبەرى خودا ﷺ پىدەكات ئەو گەنجە بە مامى
دەلېت: ئەى مامە دەمەويت بېرۇم بۇلاى پىغەمبەر ﷺ مامى پىى دەلېت سوئند
بەخودا ئەگەر بېرۇى بۇ لاى محمد ﷺ ھەرچى لەبەرت دايە لىت دەستىنمەو و
پرووت دەكەمەو و ھىچت نادەمى و، تەنانت ئەو بەرگەى لە بەرىشتدایە لىت
دەستىنمەو. ئەو گەنجەش لەو لامىدا دەلې ئەى مامە ھەرچىت لە دەست دىت
بيكە بەدلىيايىو مەن دەپۇم بۇلاى پىغەمبەر ﷺ: مامى ھەموشتىكى لىساندەو
تەنانت بەرگەكەشى لە بەردارنى و پروتى كردهو وەك و ئەوكاتەى كه له دايك
دەبىت: دايكى ئەو كۆپە كه زانى كۆپرەكەى سوورە لەسەر ئەوەى براوات بۇلاى
محمد ﷺ كه چاوى بەوجۇرە بەكۆپرەكەى كەوت سۆزى دايكايەتى بۇ جولا و
پۇيشت جاجمىكى خەت دارى درىژى ھىنا و كرديە دووپارچە و پارچەيەكى بە
كۆپرەكەى داخۇى پىداپۇشى و، ئىنجا بەرە و لاى پىغەمبەر ﷺ رىنگاى گرتەبەر كه
لەوكاتەدا پىغەمبەر ﷺ له جەنگ و جىھاد دابوو. ئەويش پۇيشتە بەرەى جەنگ و
لەگەل سوپاى پىغەمبەرى خودا ﷺ جەنگا ھەتا شەھىد بوو: ئىنجا له دواى ئەو
بەناوى (ذى البجادين) ناوى دەر كرد واتە خاوەنى دوو پارچەكە .

پوختە بەخت، لە بەمەرماتە حەرخەخانە، پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حەلە رسول (ﷺ)

تۆ نازارت داوه پێشی ئەوهی نازارت بدات

عەقەتە قەبل ان یەحەک

دەگیرنەوه کابرایەك رۆیشتە خەزمەتی پێشەوای موسلمانان عومەری کوپی خەتاب ﷺ سکالای لە دەستی کوپەکەیی کردو و گوتی ئەو کوپەم زۆر نازارم دەدات: پێشەوا فەرمووی: کوپە تۆ لە خودا ناترسی نازاری باوکت دەدەوی؟ کوپەکە گوتی: ئەو پێشەوا منداڵ حەق و مافی لەسەر باوکی هەیە؟ پێشەوا فەرمووی: پێویستە کە لە دایکی بوو ناویکی خوشی لێبنیت و، فیزی خۆیندەوه و نوسینی بکات. کوپەکەش گوتی: واللە ئەو پێشەوا باوکم دایکیکی باش و دڵسۆزی بۆ هەل نەبژاردوم، جاریەکی کرپوه و منی لێبووم، وە ناویکی خوشیشی لێ نەنام: ناوم (جەعلا، جەعرا) بە مانای قالوچە وە یەك نایەت و، هیچ شتیکیشی فێر نەکردوم. پێشەوا عومەر ﷺ سەیری کابرای کردو فەرمووی: توخودا تۆ دەلێی کوپەکەم نازارم دەدا؟ ئەتۆ ئەوت نازارداوه پێشی ئەوهی ئەتۆ نازاردات. هەستە لێرەبۆ!!

ئەتۆ بەخۆت و ماله کەشت ئی باوکتی

أنت ومالك لابیك

دەگیرنەوه بۆژێك گەنجێك رۆیشتە لای پێغمەبەری خودا ﷺ و سکالای لە دەستی باوکی کرد گوتی: ئەو پێغمەبەری خودا ﷺ باوکم زولم لێدەکا و مالم لێدەستینی: پێغمەبەر ﷺ داوای ئامادەبوونی باوکی کرد: کاتی باوکی هات پیاویکی پیری بێ هیژ و توانای خۆی بەسەرگۆچان و دار دەستە کەیدا خستبوو: پێغمەبەر ﷺ پرسایاری لێکرد. کابرا گوتی: ئەو پێغمەبەری خودا ﷺ لە کاتی کە ئەو کوپەم لاوازوبی هیژ بوو: منیش بە هیژو بە توانا بووم. وە ئەو هەژار و نەدار بوو: منیش زەنگین و دەوڵە مەندبووم: ئەو کاتە لە هیچ شتی کدا ئەو کوپەم نەگیراوە تەو لە ماله کەمدا. بەلام ئەمڕۆ ئەو بە هیژ و بە توانا، زەنگین و دەوڵە مەندە: بەلام ئەمن فەقیر و هەژارو، بی هیژ و بیتوانام. ئەویش سەپلە و بەدبەختەو پێژدی و چا و چنۆکیم پێو دەکات، مالم لێدەگریته وە هیچ ناداتی. پێغمەبەر ﷺ دەستی کرد بە گریان، و، فەرمووی: بە راستی هەریەردوو داروشتێك گۆنی لەو شتە بێت حەتەن دەگریا. ئینجا پێغمەبەر ﷺ بە کوپەکەیی فەرموو: ئەو برا تۆش و ماله کەشت هەمووی ئی باوکتە.

بوختە بەخدا لە بەسەرمانە ئۆرگەمانی پێغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

چاکەى پێغه مبه‌ر ﷺ به‌رامبه‌ر به‌دايکى

بر الرسول ﷺ بو‌الده

پۆژێك پێغه‌مبه‌ر ﷺ پۆيشته‌ بۆ سه‌ردان و زياره‌تى گۆپستان و كۆمه‌ليكىشى له ياره‌كانى له‌گه‌لدا بوو: هه‌تا گه‌يشته‌ سه‌ر گۆپستان. فه‌رمانى پێكردى هه‌موومان دانىشتى، پێغه‌مبه‌رىش ﷺ به‌سه‌ر گۆپه‌كاندا تێده‌په‌رى، شوقاوى ده‌هاو‌يشته هه‌تا گه‌يشته‌ سه‌ر گۆپێك، دانىشت و ده‌ستى كرد به‌ پارانه‌وه، زۆر پارا‌يه‌وه، له‌دا‌ييدا ده‌نگى به‌گريا نه‌وه به‌رزكرده‌وه، ئيمه‌ش هه‌موومان له‌به‌ر گريانى پێغه‌مبه‌ر ده‌ستمان كرد به‌گريان: دواى پووى له‌ هاو‌پێكانى كرد. پيشه‌وا عومه‌ر ﷺ فه‌رمووى: ئه‌ى پێغه‌مبه‌رى ﷺ خودا بۆچى گرياي ئيمه‌ش له‌به‌ر گريانى تۆ هه‌موومان زۆر په‌ريشان و ترسمان لى‌نىشت و گريان؟ پێغه‌مبه‌رىش ﷺ ده‌ستى پيشه‌وا عومه‌رى گرت و پووى سو‌پاند و به‌ره‌ولاى هاو‌پێكانى پۆيشته‌، فه‌رمووى: گريانى من ئيه‌وى ترساند؟ ئه‌وانىش گوتيان به‌لى ترساين. پێغه‌مبه‌ر ﷺ سى‌جار ئه‌و قسه‌ى دووباره‌كرده‌وه. ئينجا فه‌رمووى: ئه‌و گۆپه‌ى كه‌ له‌سه‌رى ده‌پارا‌مه‌وه ئه‌وه‌ گۆپى داىكم ئامينه‌ى كچى وه‌هه‌ب بوو: داوام له‌خودا كرد پێگه‌ى زياره‌ت وديده‌نى گۆپه‌كه‌ى پى‌دام.

هه‌ركه‌سى هاوسه‌ره‌كه‌ى به‌رێزتر بزانى له‌سه‌ردايكى

من آثر اِمراة على والده

ده‌گيرنه‌وه: عه‌لقه‌مه ﷺ كه‌ له‌ چاك‌ترين پياوه باشه‌كان بوو له‌ سه‌رده‌مى پێغه‌مبه‌ردا ﷺ كاتى نه‌خۆشبوو له‌دا ساته‌كانى ژياندا نزىكى گيانه‌لا‌بوو: ده‌يتوانى هه‌موو قسه‌يه‌ك بكات ته‌نه‌انه‌ى ده‌توانى كه‌ليمه‌ى شاهادەت به‌ده‌ميدا بێت له‌كاتى گوتنى ئه‌و وشه‌يه‌ زوبانى ده‌گير و بۆى ده‌رنه‌ده‌بدردا له‌به‌ر ئه‌وه رۆيشته‌ لای پێغه‌مبه‌رى خودا ﷺ، به‌پێغه‌مبه‌ريان پاگه‌ياندا كه‌ عه‌لقه‌مه‌چى به‌سه‌ر هاتوه؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووى: داىك و باوكى له‌ژياندا ماون؟ گوتيان: ئه‌ى پێغه‌مبه‌رى خودا ﷺ باوكى مردووه‌ وداىكى ماوه‌ له‌ سه‌رپێيه‌كانى به‌چاكى

پوختە بەندە لە بەمەرماتە حُرئەتەمانی، پیغمبەر (ﷺ) قىمانە من حبالە رسول (ﷺ)

ناپرات: پیغمبەر ﷺ ئامارژەى بۆ بیلال و عەمار ﷺ کرد: فەرمووی: بڕۆن بۆلای دایکی
عەلقەمە و پێی بلێن ئەگەر توانای هاتنی هەیە با بۆلامان بێت: ئەگەر ناتوانی من
دەپۆم بۆلای. ئەوانیش پۆیشتن و هەوالەکیان بە دایکی عەلقەمە راگەیاندا ئەویش
گوتی: بە دایک و باوکمەو بە فیدای بێن دەبێ هەربۆخۆم بێم بۆلای پیغمبەر ﷺ ئەو
ئافەرتە بەو حالێ شلە پەتییەو وەک و هیچ نەخۆش نەبێت و هەستاو پۆیشت بۆ
خزموت پیغمبەر ﷺ پرسى لى کرد ئەى دایکی عەلقەمە بارودۆخى عەلقەمە
دەزانى چۆنە؟ دایکیشى گوتى: عەلقەمە زۆر باشە نوێژ دەکات و پۆژو دەگرێت و
لەمالى دەستکەوتى جەنگى پینجیەکی دەدریێت. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ئەدى
بارودۆخى نێوانى خۆت و ئەوچۆنە؟ دایکی گوتى: بەخوا ئەى پیغمبەرى خودا ﷺ
من لاى توپەم و رقم لى هەستاوه. پیغمبەر ﷺ فەرمووی لەبەرچى لى توپەى؟
دایکی گوتى: بەخودا ئەى پیغمبەرى خودا ﷺ عەلقەمە هاوسەرەکەى زۆر بەگەرە
ترو بەرێژ تردادەنى لەسەر من. ئینجا پیغمبەر ﷺ ویستى هەستى خوشەویستى
دایکایەتى بۆپۆلەکانیان لەدایدا بچولێنى و لەکۆپەکەى ببورى و لەسزاو ناگرى
دۆزەخ پزگارى ببێ. بۆیە پیغمبەر ﷺ داواى لە بیلال و عەمار ﷺ کرد کە بڕۆن
کۆلیک دار بەنن. دایکی عەلقەمە گوتى: دارت بۆ چییە ئەى پیغمبەرى خودا ﷺ؟
پیغمبەر ﷺ فەرمووی: بۆئەوێ عەلقەمەى هەر لە دوونیا دا پى بسوتینم لەپیشى
ئەوێ لەپۆژى دوایدا بیسوتینن. دایکی گوتى: توخودا دەتەوێت پۆلە و پارچەى
جگەرم لەبەر چاوى مندا بسوتینی. پیغمبەر ﷺ فەرمووی: بەلى بەراستى یان
دەبێ ئەتۆلێ ببورى و بیبەخشى یان ئیستا لەناوئاگر دەیسوتینم. ئەم جار دایکی
عەلقەمە لەناخی دایەو بەگیانیکی تەواو لیپوردوانەو هەوارى کردو گوتى: ئەى
خوداى بەبەزەى لە ئاسمانەکانو، ئەى پیغمبەرى خودا ﷺ لەسەر زەوى و ئەى
ئەوانەى کە هەمووتان لیڕە ئامادەن دەتانکەم بەشاهید، کەمن لە عەلقەمەى کۆپم
خۆش بووم. ئینجا لەداواى ئەو پیغمبەر ﷺ بەبیلال و عەمارى ﷺ فەرموو: ئیستا
بڕۆن بۆلای عەلقەمە و گوێی لیبگرن بزانن دان بەوشەى شەهادەت دا دەهینی
چونکە وا هەست دەکرى کە دایکی عەلقەمە ئەو لیخۆش بوونەى تەنها بەزوبان

پوخته پەختە لە بەسەرمانە حُرنگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

بیت و لە ناخیەووە نەبیت. کاتی که بیلال و عەمار گەیشتنە لای عەلقەمە لە کۆتا
هەناسە ی دوای ژبانی بوو شەھادەتی دەھینا. ئینجا لەدوای شۆردن و کفن
کردنی: پێغمەبەر ﷺ لەگەڵ تەرمەکی پۆیشتە سەرگۆڕستان و، لەسەرکەناری
گۆڕەکە ی پراوەستا و فەرمووی: ئە ی ئادەمیزا دەکان بزائن هەر کەسی
هاوسەرەکە ی بە بەرێز و گەورەتر لە دایکی سەیر بکات و بە زیاتر لە ئەندازە ی
دایکایە تی ریزی لێنەگرێ و لێی تووڕەبیت. ئەو بزائن تووڕەیی و نەفرینی خودای
لەسەر هەتا پۆزی دوایی.

ئەووە گەورەترین سەرپێچیکاری ئادەمیزادەکانە بەرامبەر بەدایکی

هذا أعق الناس

پێشەوا ئەسمەعی ﷺ دەفەرمووی: کابرایەکی عەرەب قسە ی بۆکردم: گوتی:
کاتیکی زۆرم تەرخان کرد بۆ گەڕان بە دوای سەرپێچی کارتێن ئادەمیزاد
بەرامبەر دایک و باوکی بەو شیوەیە سەرقالی گەڕان بوو لە کۆچە و کۆلانەکاندا
و هختیک گەیشتمە پیریکی بەسالدای چوو پەتیکی لە ئەستۆیدا بوو دۆلکە یەکی زۆر
قورس و گرانی پیووە بوای دەکێشالە کاتی قەرچە بەتین ترین گەرمای نیوهرۆ،
کە حوشتەر توانا و هیزی هەلگرتنی ئەو دۆلکە ی نەبوو. ئینجا لەدوای ئەو پیرە
پیاووە گەنجیکی بەتوانای بەدواوە بوو بەقامچیەکی بەهێز لێشی دەدا و هەموو
پشتی پیاووە پیرە کەش بەولێدان پەتە بریندار و زامدار کردبوو. منیش پێم گوت:
کوپەر تۆ لەخودا ناترسی و شەرم ناکە ی بەرامبەر ئەو پیاووە پیرە وادەکە ی سەرەرای
ئەو دۆلکە ش لێشی دەدە ی؟ ئەو گەنجەش گوتی سەرەرای ئەو هەموو
ئازاردانەشی ئەووە باوکمە. منیش گوتم: خودا پاداشتی خێرت نەداتەووە لەگەڵ
ئەو کارە ی لەگەڵیدا دەکە ی. ئەو گەنجەش گوتی: بڕام وامەلێ و بێدەنگ بە چونکە
ئەو باوکە ی من لەگەڵ باوکی خۆیدا ئەوهای کردووە باوکی ئەویش لەگەڵ باپیری
داوای کردووە هەر کەسەو جەزای خۆی وەر دەگرێتەووە: منیش گوتم: بەراستی
ئەووە سەرپێچی کارتێنی ئادەمیزادە بەرامبەر دایک و باوکی .

ئازادی بیرورا: حریه الرأی

ان افضل الجهاد کلمة حق عند سلطان جائر

لەدیمەن و پۆلەتی ئیسلام بۆ خۆدی کەسایەتی ئینسان زامەن و دەستەبەری تەواوی ئازادی بیروپرایە کە بەشیکە لە بەشەکانی ئازادی و سەرەستی. ئەوەش لە ھەر بەھاترین و بە نرختین ستون و کۆلەکەی گرینگی ئاینی سەرەستی ئیسلامی پێوە دیار و پراوەست. دینی سەرەزێ ئیسلام لە پاپۆرت و بڕیارنامەی ئازادی بیرو پادا دوو تێپوانینی باشی ھەیە.

یەکەم: ئازادی بیروپرای کردەو بەحەقیکی زامنی دەستە بەرکراو بۆ ھەموو ئەو کەسانە کە دروستە بیروپرای تایبەتی باوەرپێکراویان ھەیە.

دووەم: فەرمان دەکات بە فەرمانێکی بنەبەر و کۆتایی، بەدەرخستنی بیروپرای تایبەت لەو گروگرفتە ئالۆزانە کە دین و کۆمەلە ئیسلامیەکانی پێتوان بار دەکری، بۆ ئەوەی ئادەمیزادەکان لەو فیل و پیلانانە ئاگادار بکێنن، بۆ ئەوەی خۆپاریزی بکەن لەو مەترسیانە کە بەرەوپووی کۆمەلگایەکیان دەبێت. یان دەربرینی پێباز و ئارایە کۆمەلگای ئادەمیزاد بۆ بەدی ھێنانی ژيانێکی ئارام گری و ئاسایش و خوش بەختی بیگرنە بەر و پێویستە بیرێکی چاپوک و نەترس بۆپێک ھێنانی کاریکی تەواو بۆ چاوەدێری رووداو و گەرۆکەکان کە لە بەرژێوەندی کۆمەلدا بێت ئازاد و خۆراگرانە بوەستی بەرامبەر ھەموو رووداویکی دژ بە ناشتی و تەندروستی. ھەر لەبەر ئەوەش کە پێغەمبەری ﷺ سەرورمان ھانی ئەو ئازادی و سەرەستیە داوە کە دەفەرموی:

﴿من رای منکم منکرا فلیغیرە بیدە فأن لم یستطع فبلسانه فأن لم یستطع فبلقبه وذلك اضعف الايمان﴾ وە ھەر بەو جۆرەش پێشەوا عومەرؓ فەرموویەتی خوش بەختی گیان و ئاسودەیی ژیان کاتی کە بە دەست دێت کە گەنج و لاوەکانی ولات سەرەستی و ئازادی بیرو پرایان ھەبێت و بایەخ بەحەق و مافیان بدەن و بە تەنگەو بە بن بۆ بەدی ھێنانی رایەکیان بە ئاشکرا و پەنھانی. وە ھەر یاسا و فەرمانێکی راستی دەرچوو بەرەو پووی بڕۆن و بە جێی بەین. ئینجا خۆدای بەبەزەیی سۆز و بەزەیی

پوختەبەخە لە بەمەرماتە ئۆرنگەکانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حەلا رسول (ﷺ)

خۆی بېژێنی بەسەرئەوکار بە دەست و فەرمان پەروایانەى كەتەواو كاروپێویستی خۆیان دەزانن، پێویستی سەرشانی خۆیان بەدى دەهێنن. وەدوو بارە خودای گەورە بەزەیی و سۆزی خۆی بېژێنی بەسەر ئەو كۆپو كۆمەلانی باوەری راستیان بەخودا هێناوە و بە تەنگەوێن بۆبەدى هێنانی ئامانج و فرمانەکانی. وەخودای گەورە ئەو ئاینەى سەربەرزو پارێزراو كرد بۆ بەدیھێنان و گەياندنێ هەدەفو ئامانجەکانی. وە خودای گەورە موسلمانانی پێشوو سەربەرزکردلەژيان دا بە خۆپاگرى و مانەوە یان وەكو گەلێك كە شانازیان بە ئاینەكەیانەو دەكرد. وەسەر بەرزو سەرفیرازی كردن بەهۆى خۆپاگرى لەسەر ئاین و بەرنامەكەیان، وە پێزی تەواوى بۆ بەردى ئادەمیزاد نارد بەهۆى ئاینەو.

نافرەتیك راستی پێكاو عومەر هەلەى كرد

أصاب إمرأة وأخطأ عمر

جاریکیان حەزەرەتى عومەرؓ بێرو پای خۆی لەناو جەماوەریكى زۆردا لەمژگەوت دەرپێو بلاوى كردهو، كە هێچ كەسێك لە ئافرەتانی موسلمان بۆى نیه كەمارەیی زیاترلە كچەكانی پێغەمبەرؐ وەربگرێت. بۆیەدەنگى ناپەزایى لەناو ئاپۆزەى جەماوەر لە مژگەوت بلاوبۆو: پێشەوا عومەرؓ هەموویانى بێدەنگ كرد. بەلام ئافرەتیك دەنگى بەرزكردەو و تەواوى جەماوەرى مژگەوتى خروشانند و هەمووى بێدەنگ كردن و بە بەلگەى تەواو بەپێشەوا عومەرىؓ سەلماند كە لەو پێشینیاری عومەرؓ كردوویەتى هەلەیه. هێچ كەسێك بۆى نەبوو قەسەكە بەو ئافرەتە بپێو بلى تۆ ئافرەتى و بۆت نیه لەو بارەو پەخنە لە پێشەواى موسلمانان بگرى و بێدەنگ ببە. بە پێچەوانە وە پێشەوا عومەرؓ تەواو گوێى راگرتبوو هەتا بە تەواوى ئەو ئافرەتە لە قەسو پێشینیارەكەى بۆو. كاتى عومەرؓ بۆى دەرگەوت كە قەسەى ئەو ئافرەتە راستەو عومەرؓ هەلەى كردووە. پێشەوا عومەرؓ هەر خێرا پۆشیشتە سەر مینبەر و زۆر بەراشكاوى داد پەروەرانی فەرمووى: خەلكینە بەراستى ئاگاداربێن من لەو بارۆو هەلەم كردو ئەو ئافرەتە پێكای و راستى گوت: ئینجا ئەگەر ئێمەش دەمانەوى ئەو بنچینە و بناغەیه

پوخته بماند له بهر ماته گرانگهاني پېغمبر (ﷺ) قېمات من حيا رسول (ﷺ)

ده قاولدهق له ژيانماندا بچه سپينين نه وه زورباشه به لام نه گهر نه توانين حق و راستيه كان به كار به ده ست و لير سر او ان بلين: ده بي زور باش بز انين كه هيج هستي چا كه مان تيدا نه ماوه. له لايه كي تر شته وه، نه گهر كار به ده ست و لي سر او ان په خنه و پيشنيار و راستيه كانمان ليو نه گرن، نه وه به راستي نه و انيش هيج خيرو چا كه يان تيدا نه ماوه. ده بي نه وش زور باش بز انين نه و كو مه ل و جه ماوهره بز گاريان نابيت هه تا به و جوړه ره فتار نه كهن.

نه تو بلي و نيمه گوي ده گرين

اذن قل، نسمع

ده گير نه وه جاريكيان سه لمانی فارسي ﷺ كه يه كيك له عوامي موسلمانان له وتاري هه ايندا عومري كوپي خه تاب ﷺ به رامبر نه وه هه موو جه ماوهره ي موسلمانان راده گريت و په خنه ي ليدنه گريت و پرسياي ليدنه كات و هيج كه سينكيش له وه موو جه ماوهره و كار به ده ست و لير سر او انه بوي نيه پي بلي نه تو چي په خنه له پيشه وا بگري! له بر نه وه ي چونكه راستيه ك كه شاره زايي تيدا يه پووني ده كاته وه، به نه ركي سه رشاني خوي ده زاني له بهر ره زابووني خودانه ري بېري. نه وه و نيمه له زور شتدا خه ري كه دلان ده توقي ناويزين هيج بلين و ده ي شارينه وه. نه و په خنه گرته ي سه لمان ﷺ له كاتيكا بوو سوپاي موسلمانان له جهنگي فارسدا سه ركه وتوو بوون و مال و ده سته كه وتي باشيان هينا بوو: پوژي هيني كه عومره ﷺ روويشته سه ردوانگه ي مينبه ره كه ي و له سه ر بلندگوي مزگه وت فهرمووي: نه ي موسلمانان گوي بگرن و له فرماندانان: له و كاته دا سه لمان هه ستايه سه رپي و گوتي به خوا عومره ﷺ نه گويت ليدنه گرين و نه له فرماننيشت داده بين. عومره يش ﷺ زور له سه ره خو به هيمني فهرمووي: له بهر چي گويم لينا گرن؟ سه لمان گوتي: نه ي عومره ﷺ نه و قوماش و بهرگه ي مالي ده ست كه وتي كه بومان هاتوو تو هر يه كه ي پارچه يكت پيداوين، به لام كه سه ير ده كه م تو دوو پارچه ت له و قوماش له بهر دايه؟ عومره ﷺ هه ره له سه ر دوانگه ي مينبه ره كه سه يري عبدالله ي كوپي ده كات و ده لي: عبدالله هه سته توپيني بلي، عبدالله ي

پوخته به من له به ممراته كرنه مانې پېغمبر (ﷺ) قېماته من حياة رسول (ﷺ)
 كوپى عومر ﷺ هه لده ستى و ده لى: به خوا پارچه كيان له قوماشه نيمن بو. چونكه
 پارچه قوماشه كې باوكم كه له بهرى كرد زور كورت بو. منيش پارچه كې خوم دايه.
 نينجا له وكاته دا سلمان ﷺ گوتى: مادام وايه قسه بكه گویت لیده گرین .

چاونه ترسى له راستيدا

الجرأه فى الحق

جاريكيان (عومرى كوپى خه تاب ﷺ) كه بووه جينشين و پيشه وای موملمانان و،
 لپير سراوى ته وای ناده ميزاده كان: له سر دوانگې مزگهوت له وتاره كيدا
 فهرمووى (من راى منكم منى إوجا جافليقومه) واته: هر كه سينك له نيوه خه راپه
 نارېكيه كې له نيمه ديت باراستمان بكاته وه. كابرايه كه له ناومرستى ئاپوره
 جه ماومردا هه ستايه سه رپى و شيرى له كالان هينايه دهر و هاواری كرد: كه هه مو
 جه ماومره كې سه رسام كرد بوو كه نه و دهنكه چي بوو: كه گوپيان راگرت. كابراكه
 گوتى: ئه ي عومر ﷺ سویند به خودانه گه رلاری و نارېكيه كت تيدا بدینين بهوشيره
 راست ده كينه وه. له وكاته دا پيشه وای عومر ﷺ زوركه يف خوشبوو فهرمووى:
 سوپاس بوئه خودايه كه له نه وه و هوزى پيغه مبر ﷺ داپياوى وا هه يه كه له
 كاتى لاريدا عومر به شير راست ده كاته وه.

نه و كه سه كييه به دنيايي وه به ده وری كه عبه دا ده سورپته وه

من الذى يطوف آمنا

ده گيرنه وه سعدى كوپى موعاز ﷺ بو به جيه ناني عه مړه پويشته مه ككه يه كه مين
 جار پويشته لای دوست و هاوپرېيه كې ئومه يه كوپى خه لف، چونكه ئومه يه ش
 هر چه ندجاری كه ده پويشته شام بو بازرگانی له مه دينه له لای سعد لای
 ده داوده مايه وه به لام ئومه يه دلى زورنيگه ران بوو چونكه موملمان بوونى سعد
 پويشتنى سعد بو سوپانه وې به ده وړه كې عبه و (طواف) كردن جينگې تهنگى و
 دلته راوكه يه كې زور ترسناك و به هيزبوو، له بهرېودانى كاره سات و ناخوشى له
 نيوانى سعد و بياوه رانى مه ككه. بويه ئومه يه بو ئه مه بهسته داوای له سعد

پوختە بە ئۆلە بە سەر مەتە ئۆرنگە ئۆلە پۆتە مەتەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

کرد که نه پوات بۆته وافی که عبه هه تاکاتی گهرمای نیوهرۆ چونکه لهو کاته دا خه ئک له بهر گهرماله ده ره وه نایبو که س ئاگاداری ته و افه که ت نابۆ هه تا کاره ساتت بۆدروست بکه ن. به لām له و کاتی گهرماو چۆلیه دا که سه عد پۆیشه ته و افو دهستی پیکرد: ئه بوجهل بۆلای بهیت پۆیشه ت و سهیری کرد یه کیک به ده وره ی بهیتدا ده سو پۆیشه وه. بۆیه هاواری کردو و گوتی: ئه وه کینه به سه ره بهستی و دنیاییه وه به ده وره ی بهیتدا ده سو پۆیشه وه؟ سه عد یش زۆر به سه ره به ستانه گوتی: ئه وه منم سه عد. ئه بوجهل گوتی: ئیوه محم دو هاوړیکانی تان له مه دینه جیکرد و ته وه، هاوکاریان ده که ن و ده یان حه وینه وه، لیره ش به سه ره به ستیه وه به ده وره ی بهیتدا ده سو پۆیشه وه؟ سه عد ﷺ به دنیاییه وه گوتی: به لئی چۆنی ده لئی وایه. هه راو کیشه یان لیه ره ز بۆوه سه عد به سه ره ئه بوجهلدا نه راندی و، لهو کاته دا ئومه یه ی دۆستی سه عد ﷺ پرووی له سه عد کردو و گوتی: ئه ی سه عد به سه ره ئه بو حه که م دا ده نگ به رزنه که یه وه، ئه وه گه وره و سه ره وره ی ئه و دۆل و شیوه ن. ئینجا سه عد که زانی دۆسته که شی له سه ره ئه بوجهل ده کاته وه، پینیگوت: ئه ی ئومه یه زۆر باش بزانه به خودا وازم لی نه هینن بۆ ئه وه ی ته و افه که م ته وا و نه که م. ئه و پینگیه ت لی ده گرم که بۆ بازرگانی پینیدا ده پۆی بۆشام.

ئە ی دوژمنی خودا به هۆی ئه وه ی کردت پرگارت نابۆ

لن تلفت بما فعلت یا عدو الله

پۆژیک ئه بوجهل به شوینی کدا پۆیشه ت کۆمه لیک خه ئک کۆبوونه وه له ده وره ی پیاویکی لاوازی گچکه و ورد: که سهیری کرد ئه وه عبدا لله ی کوړی مه سه عوده ﷺ به ده نگه ناسک و خوشه که ی ئه و ئایه ته قورئانییه ی ده خویند که خودا ده فهرمو ی: وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا { الفرقان/ ۱۲ واته: بهنده راسته قینه کانی خودا ئه وا نه نکه به سه ره زه ویدا ده پۆن زۆر به هیدی و نه رمی ده پۆن و، هه ر کاتیکیش نه فام و ناحه زانی ئیسلام قسه یان پی بلین ئه وان به قسه ی جوان و پیک وه لām یان ده ده نه وه.

پوخته بیهک له بهمه رماته خرنکه خالی پښمېمېر (ﷺ) هېماته من حياء رمول (ﷺ)

نه بو جهل کاتې گوښې له و قسانه بوو ټاگري غه زه بې هاته جوړ ودارده ست و
که وانیکې به هه موو هیزی له سهری ددهات و سهری دهیشکینې و پټی دهلی نه ی
قوړت به سهر کوړی مه سعود، نه ی کوړی دایکې بهنده نیستاش وازله هاوپه یمان و
بهنده کانهان ناهینې و به دره وشت و خهراپیان دهکې؟ وده من وا هه ست دهکم که تو
واز له وکارهت ناهینې هه تا سزاو نازاریکی زوړ به هیزت نه دهم. عبداللهی کوړی
مه سعود ﷺ له بوسه یه کی خومه لاس داند ا به دهر وونیکې زوړ شپړزه و په شوکاوی،
به نازایه تیه کی بې وینه وه وک و بروسکه هه تا هیزی تیدا بوو مسته کوله یه کی
له سینگی نه بوجهل داو شه قازله یه کیشی له پوخساری دا. نه بوجهل هاواری کرد
سویند بیت نه ی گیزې شوانه ویله هه رگیزله دهستم پزگارت نابیت. کوړی
مه سعودیش فهرمووی: سویند به خدا تو ش له دهستم پزگارت نابې به هو ی
نه وکرده و هت نه ی دوژمنی خدا. به و جوړه پوژگار هات و تیپه پری نه بوجهل
دوژمن ونه یاره که ی خوی چاو پینه که و ته وه هه تا پوژی (به در) نه و پوژه عبداللهی
کوړی مه سعود ﷺ پویشته به ناو کوژراوو برینداره کانی مهیدانی جهنگ دا ده گه پرا
له پردا چاوی به لاشه ی نه بوجهل که و ت که هیشتا گیانی دهر نه چوو بوو پویشته
لای و قاچه باریکه کانی له سهر سینگی داناو گوتی: نه ی دوژمنی خدا، خدا
سوک و پړسواو شهر مزاری نه کردی؟! له و کاته دا نه بوجهل گوتی: نه وه تو ی نه ی
شوانه ویله ی نازله ی؟ به پراستی گه یشتمه د وخیکې زوړ قورس و ناخوش و گران
عبدالله فهرمووی: نه ی دوژمنی خدا به هو ی نه وه مو و دوژمنایه تی و
شهره نگیزیه ت به رامېهر موسلمانان خدا ناواسوک و شهر مزارت دهکات. نیستا
بجیژه سزاو نازاری دنیا. وه سزاو نازاری پوژی دواپی زوړ گه و ره ترو به هیز تره،
که به زنجیر و توق کراوی به ټاگري به تین و ته وژم نازارت ددهن. نیجا له دوا ی نه و
گوفتو گوښه عبدالله شیره که ی به سهر سهری داهینا و تهواوی کرد.

سیخوړی مه ګه ن

ولا تجسسوا

ده ګیرنه وه: پېښه وا (عومری کوړی خه تاب ﷺ) شه ویکی درهنگ و تاریک به ناو کولانه ګانی مه دینه ده سوړایه وه بۇ ناګا داربونی حالی دانیش توانه که ی: له مالیکدا چاوی به تروسکایی و پروناکیه که وت. پوښته پېښه وه و له سر درګا هه لویسته یه کی کردو سیر ی کرد له ژور و ده بېنده یه کی پش له ګه ل کومه لیک له هاوړنیانی سفره ی پازاندو ته وه و عره ق ده خو نه وه. عومره ﷺ ویستی بېواته ژور له درګاوه به لām درګای بۇ نه کرایه وه. به سر دیواره که دا سرکه وت و پوښته سر بان و له وېښه وه بویان پوښته خواره وه که چاویان به عومر که وت درګایان کرده وه و هه لاتن، به لām به نده پشه که ی گرت: به نده که هاواری کرد نه ی پېښه وا به راستی من هه لیه کی زور ګورم کردوه په شیمانم و توبه ی ليوه بګرو لیم ببوره. به لām عومره ﷺ فهرمو ی: من دهمو ی له سر نه و تاوانه ت داری حده ت لیدم. به نده که ګوتی: نه ی پېښه وا نه من نه وشه ویه که تاوانم کردوه: به لām تو سی تاوانت کردوه. یه که م: خودا ده فهرمو ی: { وَلَا تَجَسَّسُوا } الحجات/ ۱۲ واته: سیخوړی و چاودیږی به سر خه لګدا مه ګه ن به لām تو سیخوړیت به سرمانه وه کردوه.

دووه: خودا ده فهرمو ی: { وَأَتُوا النَّبِيَّاتِ مِنْ أُنُوبِهِنَّ } البقره/ ۱۸۹ واته: که پوښتیه مالیک له درګاوه بېونه ژور. به لām توله سربانه وه هاتیه ژورو له درګاوه نه هاتی. { لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا } النور/ ۲۷ واته: به غیری ماله ګانی خوتان مه پونه هیچ مالیک هه تاپنګه تان پېنه دن و سه لامیشیان لیبکن ئینجا بېونه ژور به لām تو هاتیه ژور به بی رنګه پیدان و سه لام کردن. نه و تاوانه ی من له بری تاوانه ګانی خوت بېه خشه. منیش په شیمانم و هرګیز جاریکی تر ناګریمه و سر نه و تاوانه. عومره ﷺ قسه که ی زور پی جوان و له جینگه ی خوی بوو توبه ی ليوه رګرت و لینی خوش بوو.

پوختہ بہت، لہٰذا ہر مہر ماتہ تحریر کے انداز ہی پر ہر مہر (ﷺ) ہر ماتہ من حیث اہل رسول (ﷺ)

بانگه‌وازی رییازی خودا به کارامه‌یی بکه

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ

جاریکیان یه کیڼ له خوداپه رستان پوښته لای پښه وای موسلمانان (هاپونه
په شید ۷) وگوتی: نهی پښه واهه گهر گویم لیبگری ناموژگاریه کی زور گرنګت
ده که؟ که زور به سوده بۆ تو. له وه لاما گوتی: وهری ناگرمو قبولم
نییه. کابرا گوتی: زور سهیره تو پښه وای موسلمانان بیت ودری ناموژگاری و
یادکردنه وای خودا بیت؟ پښه واهه فرموی: نا نه خیر من دری ناموژگاری نیم به لام
خودا زور له تو باشت و چاکتری ناردوه بۆ ناموژگاری که حه زه تی محمد
پښه مبهری خودایه بۆ سره گه لیڼ که زور له من خهراپتو شه پهنګیز تربوون، که
گه لی قوپه یش بوون. به لام، له گه ل نه وه شدا خودا به پښه مبهر ۷ فرموی: اَدْعُ
إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ {النحل/ ۱۲۵} واته: بانگه وازی پښازی خودا
بکه ن زور به دانایی و کارامه یی.

من زیندوو بم و کہم بکات

أوينقص وأنا حي

دەگىرپنە ۋە (ئەبارەجاي ﷺ) بەصرى چاۋى بەرپوداۋىكى دال بزوڭىن كەوت لەدۋاى جەنگى ھەنگەراۋەكان: كەكۆمەلنىكى باۋەر لاۋازى كەم ئەزموون، ياخى وسەر كەشيان لەيەكىك لە پاىە بنەرەتتەكانى ئىسلام كە(زەكات) بوو كرد. لەو بارەۋە پىشەوا ئەبو بكر تىن و ھىزو فشارى زۆرى بۆھات و، ئەۋىش شىر ئازايانە توانى بەرامبەرى ئەو ھەموو زۆرى و تەنگەتاۋيانە خۆى رابگرىت و بەرامبەريان بوو سىتتەۋە. ئەبو رەجا دەفەرمۆى: پۈشتمە شارى مەدىنە چاۋم بە كۆپو جەماۋەرىكى زۆر كەوت لە شوڭنىك كۆبىوونەۋە لەناۋيانداچاۋم بەكا براىەك كەوت سەرى يەكىكى ماچ دەكردودەى گووت: بەقوربان و فیدات بىم بەخا ئەگەرتۆنەباى ئىمە نابووت و رىسوا دەبوو ىن و، دەفەوتائىن. منىش پىرسىارى ئەو دووپىاۋەم كرد ئەوانە كىن؟ گوتيان: ئەۋە عومەرە ﷺ سەرى ئەبوبكر ماچ دەكات. كەلەدۋاى

هه‌وێکی زۆر ناچاربوو که شهر له‌گه‌ڵ هه‌لگه‌راوه‌کانی نه‌دانی زه‌کات بکات. پێشه‌وا ئه‌بوبکر رضی الله عنه ده‌نگی به‌رز کرده‌وه به‌ هه‌مووخه‌لکانی سه‌لماند فه‌رمووی: (والله لو منعونی عقال بعیر کانوا یؤدونه لرسول الله ﷺ لحاربتهم علیه) واته: سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر به‌ره‌له‌ستی یه‌کده‌ست به‌ندی حوشتی بکه‌ن که‌کاتی خۆی داوتانه به‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ ، ئه‌مڕۆ له‌سه‌ر ئه‌وه شه‌رتان له‌گه‌ڵ ده‌که‌م. له‌دوای ئه‌وه پووی به‌لای عومه‌ردا رضی الله عنه سووپاند، که وه‌کو سه‌رسوپمان و ده‌نگی کپ واقعی ووپما بوو له‌بیر کردنه‌وه‌یه‌کی زۆرقولدانوqm ببوو. وه‌کو داواکاریی وهرگرته وه‌ی مافیکی ته‌واوهاواری لی‌کردوو. فه‌رمووی: نه‌ی کوپی خه‌تاب، من هیواو ئومیدی یارمه‌تی و پشت گیریم پێت بوو. به‌لام وا به‌ به‌زیوو تیکشکاوی ده‌ت بینم: که له‌کاتی بیباوه‌رو نه‌زانیتدا به‌تین و به‌هیزبووی، له‌ده‌ووری موسلمانیشندا به‌رو خاوو به‌زیو دیاری؟ باش بزانی پهیامو نیگا کو‌تایی پێهاتووه‌و، ئایینی ئیسلام ته‌واو به‌پایان گه‌یشته‌وه. به‌لام ئیستا که‌من له‌ ژياندا بيم و نه‌ودین و ئایینه پوو له‌که‌مبون و ناته‌واوی بکات هه‌رگیز شتی وانه‌و نایت.

من زور باشترم له تو

بل أنا خير منك

دەڭىز پەنە (عەمرى كۆپى تەفلىۋ، زەھىد ھاتىن بۇلاي پېيغەمبەر ﷺ) ۋە داۋايان كىرگە بەشىككە لە بەرۋوبومى مەدىنەيان بۇ دىيارى بىكرىۋ بىيان دەنى. لەۋ كاتەدا (ئەسىدى كۆپى ھەزىرە ﷺ) لەۋىۋ بوۋ نىزەۋ پەمبەكەى دەرھىناۋ بەسەرى ھەردۈۋكىيانى داداۋ پىۋى گوتى: ھەستىن لىرە بىرۋن. ئەى پىۋى فىلپازىنە. (عامر گوتى: ئەتۈكىۋ؟ ۋەلامى دايەۋە مەن ئەسىدى كۆپى ھەزىرە. عامر گوتى: ھەزىرى كە تائىب؟ گوتى: بەلى ئەۋم. عامر گوتى: بەراستى باۋكت لە تۈۋ باشتىر بوۋ: بەلام ئەسىد گوتى: مەن لەتۈشۈ لە باۋكىشىم باشتىرە. چۈنكە باۋكت لەسەر بىباۋەرى مردۈۋ مىنىش مۇسلمانە.

پوختەيمۇخ لە بمەرماتە ئىزىمىز (ﷺ) ھىماتە من حياة رسول (ﷺ)

واباشە عومەر بېيىستى

الاولى أن يسمع منها عمر

دەگىرنەوہ پۇژىك پىشەوا عومەر (ﷺ) دەگىراودەى فەرموو: سويند بەخودا ئەگەر بەرھەلىست و بى ئاگابىم لە حوشترىكى گەرى لاوازو، قاچ برىندارو، تىمارو چارەسەرى نەكەم دەترسىم لە پۇژى دوايى لەبارەيەوہ پرسىارم لىدەكرى؟ پۇژىك پىشەوا عومەر (ﷺ) لەگەل ھاوپىيەكىدا دەپۇيشت. ئافرەتىك بانگى لىدەكاتو، عومەرىش (ﷺ) رادەوہستى ھەتا ئافرەتەكە دەگات. پىي دەلى: ئەى (عومە) ھەتا دوينى (عومەرۆكە) بووى. ئەمرو بوى بە (عومەر). تەنھا دوينى عومەر بووى و ئەمرو بووى بە پىشەواى مۇسلمانان. ئىنجا لەخودا بترسە لەسەر ئەوكارەى كە فەرمانت پى سپىردراوہ. عومەر (ﷺ) كە گوئى لەو ئافرەتە بوو دەستى كرد بەگىريان. ھاوپىيەكەى پىشەوا عومەر (ﷺ) بە ئافرەتەكەى گوت: خوشكم لەسەرە خوۋەو، بەسەو، وازىننە وا عومەرت بەگىريان خست. عومەر (ﷺ) بەھاوپىيكەى فەرموو: بىرام وازى لىبىننە ئەوہ (خەولەى كچى حەكىمە) كەخوداى گەورەگوئى بۇ گرتووەو، لە قوپئاندا باسى كردووە كەدەفەرموى: {قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَوَائِرُكُمْ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ} المجادلة/۱ واتە: بەپراستى ئەى محمد (ﷺ) خوداى گەورە گوئى لە گفتوگۆى ئەو ئافرەتە بوو كە لەگەل تۇدا گفتوگۆى دەكرد بەرامبەر بە ھاوسەرەكەى و سكالای نارازى بەرامبەر خوادەكات بەپراستى خودا بيسەرو بىنايە. بۇيە زۆر پىويستە كە عومەر (ﷺ) گوئى لىنگىرت.

چاكەتان لى بەدى ناكرى كەئەوہ نەلىن

لاخير فيكم إن لم تقولوها

دەگىرنەوہ جارىكيان پىشەوا عومەر (ﷺ) وتارى دەخويندەوہو ئامۇزگارى خەلكى دەكرد كابرايەكى مۇسلمان. پىوۋبەپىوۋى بۇوہ و گوتى: ئەى عومەر (ﷺ) لەخودا بترسە. ھىندىك لە ئامادەبوانى كۆرەكە گوتيان: كۆرە تۇ چۆن بەرامبەر پىشەواى

پوختە بە ئۆلە بە سەرماتە ئۆرنگە ئۆلە پۆتە مەمەر (ﷺ) ھەماتە مەن ھەتە رەمول (ﷺ)

موسلمانان وادە ئۆلە؟ پېشە و اش فەرمووی: لێگەر ئۆلە با وابلێ: بە راستی باشتەین ئامۆزگاری کردم. چونکە ئۆلە ھێچ چاکە یەکتان تێدانابینم کە بەو جۆرە پەفتار نەکەن: ئۆلە پېشە و اش ھێچ چاکە یەکتان لێبەدی ناکرێت کە ئۆلە ئامۆزگاریانە تان لێومەر نەگەرن.

ئەوێ لێتەن بە دەرگەوت بیکەن

افعلوا ما بادلکم

دەگێر نەوێ لە دوای مردن و کوچ کردنی (صالح الدین ئە یوبی ﷺ) شوێنکە و تەوان و جێنشینەکانی ئیسلام دوو بەرەکی و جیاوازیەکی زۆر کەوتە ناویانەو. بەو ھۆیە شەوێ کۆمەلێ بێباوەرانی جولەکە ی سەلیبی کاتە کە یان بۆخۆیان بە ھەل قۆز تەوێ، بوو مایە ی بە ھیز بوون و تەوانیان. تەنانەت کێبەرکی و (صراع) سەری کێشا بۆ نێوێ دەر سەلات دارانی براو خۆشەوستاندا، وەک و سەلتان (صالح إسماعیل) دەر سەلات داری شام، لە گەل باریەکی دینی سەلتان (نەجمە دین ئە یوب) دەر سەلات داری مەیسەر. سەلتانی شام صالح اسماعیل بوو ھەوێ ھەوێ ھەوێ جولەکە ی سەلیبی و، (بیت المقدس و، تەبریە و، عەسقەلان) ی دایە و پەیمانێ ھێندێک لە ولاتی مەیسەری پێدا ئە گەر بە شەداری پیلانی لە ناو چوون و نەمانی دەر سەلات داری مەیسەری لە گەل دابکات کە باری دینی خۆی بوو (نەجم الدین ئە یوب) لە لایەکی تری شەوێ (صالح إسماعیل) پێگای بە جولەکە ی سەلیبیدا کە بە سەر بە ست و ئازایانە بێنە ناو دیمە شەوێ و ھەلسو کەوت بکەن و چەک و تەقە مەنیش بکەن و ھێچ شتێک پێگەیان پێنە گری. لەو سەردەم و کاتە شەدا (عزال دین عبدالسلام) دادوێر و وتاری بێژی مەزگەوتی ئە مەوێ لە دیمە شەق بوو. لە وتاری ھەینیدا ھەرش و ھەلمە تێکی ھە پەشە ی بە ھیزی کردە سەر سەلتان صالح و، تەنانەت دوێ کردن بۆ سەلتانی بێ و، لەو پۆزە بە دووێ دەرس و وتار و ئامۆزگاریەکانی ھەر ھەمووی ھەرش کردنە سەر سەلتان و پێوێندیەکانی و. ھاندانی خەلکی لە سەر جیھاد و تیکۆشان و کوشتنی خاچ پەرستان بوو. وەچەک و سیلاح فرۆشتنی بە ھەر پام و نەرەوادا نا بەرامبەر خاچ و سەلیبەکان و. وە ھەر یارمەتی و کۆمەکیەک کە

پوختە بەمەنە لە بەمەرھاتە ئەرکەکانی پێغمبەر (ﷺ) قەماتە من حبابە رسول (ﷺ)

دەربارەیان بکړت: خیانت و ستمکاری و ناپاکییه. سولتانیش له و کارو نه لویستهی (عزالدین) دادوهر و تار بیژ تورە بوو له مانه وه دیل و دەست به سه ری ناردوو، دهرس و ده ورووتاری لیکه دهغه کردو، ته نانت عیلاقه و په یوه نندیشی له گهل بجه ماوهر دا نه هیشت. بهو بونه وه (عزالدین) له سالی (۶۳۸) ی کوچی: دیمه شقی به جیهیشت و بهره و میصر پویششت بونه وهی بتوانی له وی هه ول و تیکو شانی خوی دریزه پییدا. به لام دانیشتوانی شام خویشاندان و راپه رین یان به دژی سولتان کرد له بهر پویشتنی عزالدین له بهر نه وه سلتان به ناچاری هیندیك له دار و دهسته و پیوه ندو، وه زیرکی نارد بو نه وهی بیگیر نه وه. له ریگا له (نابلس) توشی ساتن و زور داوایان لیکرد که بگه ریته وه بو سه ر کار و فرمانه کانی پینشوی نه زیاده وه بو شام. به ته نها له لای سولتان داوای لیبوردن بکات و دهستی ماچ بکات. وه هیچ شتیکی ناریکی له نیوانیاندا نامینیت (عزالدین) فرمووی: سویند به خودا نهی فه قیر من رازی نیم که سولتان دهستم ماچ بکات چو ن رازی ده بم دهستی ماچ بکه م. نا هه رگیز شتی وانا بیت: وه زور باشیش بزائن ئیوه له بیرو خه یالیک دان و منیش له بیرو خه یالیک. سوپاس بو خودا که منی پاراستوه و نارمه تی داوم بو نه و شته ی که ئیوه پینی موپته لاوسه ر گهردان بوون. له دوا ی وتو یژیکی زور له و باره وه وه زیر گو تی: من له لایه ن سولتانه وه فرمانم پیکراوه نه گه ر هگه لم نه گه ریته وه ریگات پیناده م بروی و دیلت ده که م. عزالدین فرمووی: چیت ده ده ست دیت بیکه من رازی نیم به هیچ جو ریکی ئیوه بگه ریته وه. عزالدین یان له نابلس به ندکرد و له ناو به نده که ی داماهه یه کی زورما یه وه هه تا سوپای ییصره ات و پرزگاریان کرد. دوا ی به ره و قا هیره ی میصر پویششت بو نه وهی دریزه هه ول و تیکو شان دی دژ به خا خه کان بدات.

باوكو باييرا نمان بهوشيوه بووه

إنا وجدنا آباءنا على أمة

جاریکیان عزالدین ی کوپی عبدالسلام ؑ پویشته لای سولتان (ئەشرف موسی کوپی مهلیك ؑ)ی دادگەر له رۆژی جهژندا سهیری كرد به وپه‌ری گه‌وره و دلخۆش

پوختەبەخە لە بەمەرماتە ئەرکەمانی پێغمەبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول(ﷺ)

و شکۆدار ییە وە، سەرکەردە و لێپرسراوانی دینە لای و لەبەردەمیدا کپنۆشی بۆ دەبن، ئەویش بەعادەت و پرەوشتی جارانی پێی دەلێت ئەی کۆری ئەیوب چیدەکەیت و بەلگەی چیت هەیه لەپۆژی دوازی کەپیت دەلێن، ئایانیە سەردار و کاربەدەستانی میصرمان بۆ ژێردەستەوێرام نەکردی، بەلام شتی سەرخۆش و بێهۆشی دەفروشی؟ سەلتان گوتی: باریان ئەو شتەپووی داوه؟ لەوەلامدا گوتیان بەلێ: لە مەیاخانە، مەستەخانە، فەلانە شوینە شتی مەستبوون، چەندین کاری خەراپە و نا فەرمانی تێدا ئەنجام دەدری، ئەتۆش لەخۆشتەین شوینی ئەو وڵاتە سەرمەستی رابواردنی؟ سەلتان گوتی: بەخوا گەرەم ئەو لەنیش و کارەکانی من نیە بەک و ئەو کارە لە دەوری دەسەلاتی باوکم دایە. عزالدینی پیاو باش فەرمووی: بەراستی تۆش یەکیکی لەو کەسانە کە دەلێن: بەخوا چی بکەین باوکم و باپیرانی شەمان لەو سەر پێباز و کارەبوون. سەلتانیش هەر خێرا فەرمانیدا ئەو بار و مەیاخانە بەگشتی داخەزێن. لە دوایدا پرسیار لە شەخ عزالدین کرا چۆن تۆ توانیت لەناو ئەو زۆرە ئاپۆرە خەلک و پۆژی جەژنە بەناشکرا بەرامبەر بە سەلتان بەجۆرە قەسەبکە و نەترسای؟ ئەویش فەرمووی: پۆلەم من ترس و سامی خودام هێنا بەرچاوم، سەلتانم لەلا شتیکی سوک و بێ باوەخ بوو. ئینجا سەلتانیش لەدوای ئەو کارە بپرای، بپرای جاریکی تر هەرگیز بەلای ئەو کارە نامەرد و ناپەرەیانەدا نەپۆیشت و لەسەر کاری باش بەردەوام بوو تەنانەت لەدوای مردنی عزالدینیش کاری بێشەرمی واپووی نەدایە وە.

جیهان نامۆزگارییە

الدنيا النصيحة

دەگێڕنەو سولەیمانی کۆری عبدالملک ﷺ لەدوای بەجیهانی و اجباتی حج پۆیشتە زیارەت و دیدەنی شاری مەدینە پێغمەبەری خودا ﷺ: بەدوای ئەو حازمی ئەعەرەجی دا نارد: کاتی ئەویش هات بۆلای، پێی گوت: ئەی ئەبا حازم نامۆزگاریە کمان بکە. ئەویش فەرمووی: ئەی پێشەوای موسلمانان پێویستە زۆرباش ئاگاداری ئەو بێت ئەو فرمان پرەوایی کە جێنشینە ئیستا کەوتۆتە

پوخته بماند له بهرمراته څرنگه ځای په غمېمر (ﷺ) هېماته من حیاة رمول (ﷺ)

دهستی تۆ: هیچ که سیک به بی مردن و له ناوچونی نه وهی پیشی خوت نه یگه یشتوتی: باش بزانه توش بهر دهوام نابیت له سر نهو کاره و یه کیکی تریش له دواى تۆ دیت. له دواى نهوه فرمووی: نهی پیشه وای موسلمانان (نزه ربك فى عظمتهم ان یراک حیث نهاک او یفقدک حیث امرک) له دوایدا سلیمان فرمووی: نهی نه بو حازم بوجی نایه ی بولامان و سر دانمان ناکه ی؟ نه بو حازم فرمووی: نهی سلیمان چیده که ی به هاتنم بولات، چونکه نه گهر لیت نریک بېمه وه، نهوه توشی ناژاوه و له دین لادانم ده که ی: وه نه گهر لیشت دور بکه ومه وه نهوه زه لیل و ریسوامان ده که ی، وه هیچ شتیکی واشم له لانیه که له بهر ژه وه ندیم دابیت و لیت بترسیم. وه هیچ شتیشم له لای تۆ نیه تاک و هیوا و نومیدم پیت بیت بۆ به ده ست هینانی نهو شته. پیشه و فرمووی: نه با حازم پیویستیه کانتم بوبلی تاک و بوت به جیبه ینم. نه بو حازم فرمووی: به خودا پیویستیه کانم له لای که سیکی زور به توانا تر له تۆ داوا کردوه. نه گهر پییبه خشیم و هری ده گرم و، نه گهر پیینه دام و بهر ه لستی لی کردم نهوه رازی و قایل ده یم. خودای به ته و اناش ده فرمو ی {حَنَ}

قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا { زخرف/ ۳۲ } واته: به راستی نیمه یین که بزق و پوزیمان له نیوان ناده میزاده کاند دابه شکردوه. ثایا کی ده توانی لهو بهش و دیاری کراوه ی خودای گه وره بۆ بهنده کانی بوی زیاد بکات یان لئی کهم بکاته وه؟ له و کاته دا سلیمانی کوپی عبد الملک ﷺ دهستی کرد به گریانیکی زور به ین.

له خودا بترسی له یه زید دت پاریزی

خف الله في يزيد

ده گیر نه وه کوپی هه بیره ی دادوهر ﷺ و بریار ده ری فرمانر وه ی حسه نی به صری بوو: نامه یه کیان له لای (یه زیدی کوپی عبد الملک) ﷺ وه بۆ هاتبو فرمانی به شتیکی پیچه وانه ی فرمانی خودا کردبوو. بویه گوئی: نه گهر فرمانه که ی یزید به جیبه ینم، نهوا له سزای خودا ده ترسیم و توشی نا زار و سزا بېم. وه نه گهر فرمانه که ی خودا به جیبه ینم نهوا دو باره له خوینی خوم و سزای یزید ده ترسیم. حسه نی به سریش ﷺ فرمووی: نهی

پوختەبەمەند لە بەسەرمانە ئەرکەمانی پێغمبەر (ﷺ) ھەمانە من حیا (مەسول) (ﷺ)

کۆپی ھەبەر لەبەر یەزید لە خودا بترسە و لەبەر خوداش لە یەزید مەترسە چونکە ترسی خودا لە یەزید دەت پارێزێ، بەلام ترسی یەزید لە سزای خودا رزگارت ناکات. هیچ کارو کرداو فەرمان بەری نییە لەبەر خەلکی کاری تاوان کاری بەرامبەر خودا بکە. سەر بکە بزانە یەزید چی بوو نوسیوی ، ئەگەر لەگەڵ فەرمان و بەرنامەکی خودا هاوتاو یەکیوو: ئەو زۆر باشە و بەجیگە ی بەینەو ئەگەر پێچەوانەی فەرمانی خودا بوو ئەو فەرمانەکی خودا بە جی بەینەو گویمە دە فەرمانەکی یەزید چونکە فەرمانی خودا سەر چاوەی ھەموو فەرمانە دەسەلات دارەکانی دۆنیایە. لەوکاتەدا کۆپی ھەبەر دەستی بەسەر شانی ھەسەن داناو فەرمووی: بەخودا ئەو شیخە راستی پی گوتم.

گوینگرە بەلام ھەرچی بیستت کاری پێمەکە

تسمع ولا تعمل بما تسمع

دەگێرنەو: پۆژیک پێشەوا مەنصور ﷺ سەردانی زاناو دانای بەناوبانگ (ئەبوعەمری کۆپی عبدالرحمنی ئەوزاعی ﷺ) کرد پێشەوا مەنصور ﷺ فەرمووی: ئەو ئەبوعەمر لەبەرچی تۆ سەردانمان ناکە ی من زۆر ھەز دەکەم کە بێیە لامان و سوود لەپێزو زانیو زانیارییەکت وەر بگرم. ئەوزاعی خێرا وەلامی دایەو و فەرمووی: گوێ بگرە لەوێ کە پێغمبەر ﷺ دەفەرموی: کەسێک لەپێناوی خودا ئامۆژگاریەکم پی بگەیەنی: ئەو بەراستی سۆزو بەزەیی خودایە پێشکەوتووە ، ئەگەر وەری بگری ئەو سوپاس و شوکری خودات بە ئەنجام گەیاندووە: ئەگەر وەریشی نەگری، ئەو بەلگەیە کە لەسەرت لەلایەن خوداووە بۆ گوناھ و تاوان زۆریت و خودا لێرەنجان. وەھەر کەسێک راستیەکی پێگەیشت، ئەویش پێی قایل و رازیبوو: ئەو خوداش لێی رازییە. بەلام ھەر کەسێکیش بەو راستیە دل گران و ناپازی بوو ئەو خوداش لێی ناپازی و دلگرانە. وە ھەر کەسێک لەراستیەکان بیزارو دل گران بیت. ئەو خوداش لێی بیزارو دل گرانە خودا بمان پارێزێ لەھەموو کرداریکی بەدو خەراپ ھەروەک و خودا دەفەرموێت: {هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ} ۹/الصف

پوختەيمكە لە بەسەر ماتە ئەرگەمانى، پێغەمبەر (ﷺ) قىماتە من حياة رسول(ﷺ)

واتە:خودا ئەو خودايەيە کە پێغەمبەرەكەى ﷺ بە هيدايت و پرينمونی پەوانە کردوو بەدين و ئاينىكى راست و دروست بۆئەوى بەسەر هەموو پياو و ئاين و بەرنامەکانى تر سەر بەرزو سەرکەوتوى بکات، هەرچەند کافرو هاوێل پەيدا کەران پێيان ناخۆش بێت ئینجا ئەو شتانه بەنەزان و هیچ سەیرمەكە ئەى پێشەوا؟ پێشەوا فەرمووی: نەزانی و بێ ناگایى چۆنە؟ ئەوزاعى زاناودانای خوداپەرست فەرمووی: لە هەموو شتێکدا گۆی بیست بە بەلام، هەرچى بیست پەرەفتارى پێمەکە.

کرنۆش بەتەنها بۆ خودا دەبەم

لا نسجد إلا لله

ئەگەر سەیری باوەرداران و پیاو چاکانى پێشین بکەین: باوەرەکیان ئەوەندە راست و بە هیژ بووەکە تەنها لە خودا نەبێ لە کەسى تر نەترساوان و سەرى کرنۆش و نەوازشیان تەنها بۆخودا ئەوى کردو، پادشاو سەرۆک و سەردارانیاں بەلاو شتێكى ئاسایى بوو، زەوق و باق و بریقەى ئەم دونیایە نەگۆپیون و خیانتە و، ناپاکیان نەکردوو بۆ سامانى ئەم دونیایە، چونکە چاویان تێر و باوەریان پتەو بوو، زیڤو گەوهر و سامانى دونیايان زۆر لە بێنرخ بوو ئەوێش جینگەى سەر بەرزى و پێزە لەوبارەو دەگێرێنەو ئەبوموسى دەفەرموى: پویشتین بۆلای نەجاشى پادشاى حەبەشە لەناو کۆڤ و کۆمەلەكەى دانیشتبوو: عەمرى کۆڤى عاص ﷺ لەلای راستى و، عەمارە لەلای چەپى و، گەورەو کار بە دەستەکانى قسیسیش لە پێشەو لەبەردەمى دانیشتبوون، عەمرى کۆڤى عاص و ﷺ عەمارە بە نەجاشیان گوت: ئەو کۆمەلە کە دین بۆ ئێرە کرنۆش بۆ هیچ پادشاو دەسەلات دارێک نابەن. دواى ئەوى کە ئەوکۆمەلە گەیشتنە لای پادشا قەشە و مالمەکان خێرا داویان لەموسلمانەکان کرد کە کرنۆش بۆ پادشایەن بەلام (جەعفەرى ئەبو تالیب ﷺ) هەر خێرا وەلامى دایەو، بە هەموو غیرت و چاو نەترسى و باوەرى پتەوى فەرمووی: ئێم کرنۆش بەتەنها بۆ خودای بەرزو تەوانا دەبەین کە گەورەیی و دەسەلات و تەوانا هەر بۆ ئەو و بەس .

لە ناو ھەموویان دەنگ بەو ھەیان بەدەن

لاصوتن بە ھەیان ھەیان

دەگێرێنەو (ئەبوزەری غەفاریؓ) لە کاتی نەفامی و بێباوەڕیدا پیاویکی ئازاو بە ھێزو چاوەتەرس بوو، جەردەو پێگر و تالان چی بوو، ترس و سامی لە ھیچ شتێک نەبوو، بەتەنھا پووبەرووی کاروانی و ناحەز و قەرزاران وەستاو، ئەوێ پێیانبوو لێیان سەندوو و بەرگ و لێباسی لێیان کردووە و بەبێ ترس لە ھیچ کەسێک گەراوەتەو بواداو. ئینجا کاتی ئەوەکەم چرکە ساتی گۆی بیستی ھەوایی بانگەوازی نەینی (س) ی پێغەمبەری ﷺ خودا بوو پویشتە خەزمت پێغەمبەری خودا ﷺ داوای لێکرد کە بەرنامە ی ئیسلامی پێرا بگەین، پێغەمبەری خودا ﷺ داوایەکی لێوەرگرت و موسلمان بوو. ئینجا لە داوای ئەو داوای لە پێغەمبەری ﷺ خودا کرد کە پێگە بەدا بپرواوە بوو ناو خانەوادەکی و ھەوایی موسلمان بونیانان پێرا بگەین و خوشیان لە دانێشتوانی مەکە بپاریزی: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: من لێت دەترسێم ئازارت بەدەن. بەلام ئەو زەر گوتی: سویند بەخودا لە بەر چاوی ھەموویان دەنگ بەرز دەکەوێ بە موسلمان بوون. ئەبوزەر ﷺ پویشت ھەتا گەیشتە مزگەوتی حەرام ناو بیت. بە ھەموو دەنگی بەرزی فەرمووی: (اشھد انلا إله إلا الله. واشھد ان محمدا رسول الله) خەلکە ھەمووی بە جارێک پەلاماریان داو دەستیان کرد بە لێدانی ئەو ھەندەیان لێدا خستیان سەر زەوی و دەنگی تێدا نەماو ھەر لێیان دەدانە گەر (عباسی کوپی عبدالملک) نەبایە کەپای کردە سەر لاشەکی و پارێز گاری لێکردنە ھێشت زیاتر لێی بەدەن دەنا دەیان کوشت عباس گوتی: ئەو ھاوار بوو ئێوە جەماوەری قورەیش نازان ئەو لەھۆزی (غەفارە) لە پێگای شامە و کەرن و بازەرگانیشتان لەو پێگە ھەو دەپوات ئەگەر بیکوژن ئەو پێگەتان لێدەگیرێ؟ ئینجا لە داوای ماو ھەیکە ھەویشی ھاتەو دووبارە ھاواری کرد و شادە ی ھینایەو ئەوانیش بۆ جاری دوو پەلاماریان داو ھەو و لێیاندا ھەو ئەمجارەش ھەر عباس پارێزگاری لێکردو نە ھێشت زیاتری لێدەن. بەو جۆرە باوەری ئەبوزەر باوەرێکی پتەو پاست و بە ھێز بوو. چەندین سزا و ئازاری بەتین و ئیش لە پێناوی ئاگادارکرنەو و گەشە پێدانی باوەرەکی بەلایەو سوک و بێ نرخ بوو.

به راستی خودا له که مین دایه

ان ربك لبالمرصاد

نه بو جه عفری مه تصور ﷺ به دواي مالیکي کوپی نه نه سو، کوپی تاوسی داﷺ نارد کاتی هاتن و گه یشتنه لای سهیریان کرد نه بو جه عفر له سر چهند فشرینکی له سر یه ک پاخرا و نایاب دانیشتبوو. له ژیر پییه کانیشیه وه فشرینکی نه رمی پیستینی لی پاخرا بوو. له لای پیسه وه شی پیاو کوژ و خوینرینکی (جلاد) به شیریه وه پراوه ستابوو. بولیدانی نه ستوی تاوان باران. نه بو جه عفر ﷺ نامارهی بو کردن که دابنیشن، ماوه یه کی زور تی یانه وه پامو، سهیری ده کردن و هیچ قسه ی نه کرد. دواي پوی له کوپی تاوس کردو، گوتی: باسی به سهراتی باو کتم بو بکه؟ کوپی تاوس گوتی: له باو کم بیستوه دهیفرموو: پیغه مبهری خودا ﷺ فهرموویه تی: ﴿إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَشْرَكَ اللَّهَ فِي حِكْمَةٍ فَأَدْخَلَ عَلَيْهِ الْجُورْفَى عَذَابًا﴾ واته: به هیزترین سزاو نازار له پوژی دواي کابرایه که خودا ده کاته شریک و هاوبه شی له فهران پره واییدا و له باتی راستی دادگری، زلم و ستم له کاره کانیدا ده کات. له وکاته دا مالیک ده فهرموئ: به خودا له ترسان من بهرگو پو شاکه که ی خوم خپر کرده وه نه وه که به خوینی کوپی تاوس پیس بین. چونکه گوتم: نه بو جه عفر به قسه رقی هه ستاوه و هر له وشوینه به پیاو کوژده که ی ده یکوژی. به لام ماوه یه که نه بو جه عفر سهری داخست و دواي سهری بهر ز کرده وه بو لای کوپی تاوس و گوتی: ناموژگاریه کی ترم بکه کوپی تاوس گوتی: گوینت له و نایه ته نه بوه که خودا ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ. إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ. الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبَلَدِ. وَثُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ وَفِرْعَوْنَ بِالْوَادِ ذِي الْأَوْتَادِ. الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ. فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ. فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ. إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾ {الفجر/ ۱۴-۶} واته: نه ی محمد ﷺ تو نه ت زانی خودای به ده سه لات چی به خاوه ن فیله کان کرد. نه دی سهری لی نه شیواندن و هه موو پیلان و نه خشه که یانی پوچ کرده وه؟ کو مه ل کو مه ل ته یرو بالنده ی ده نارندن سهریان هه تا به بهردی بچوکی

پوخته بهمه له بهمه زمانه ئه رنگه مانای پهنه بهمه (ﷺ) قېساته من حیاة رمول (ﷺ)

سوره وه کړاو به رد بارانیان کردن وایان لیکردن ناو سکیان بوش و خالی کردن وهک و گنه و پوشی ناو خوراویان لیها.

مالیک دهلی من پوښاکه کانم کوکرده وه له ترسی پیس بوون به خوینی کوپی تاوس دواى نه وه نه بوجه عفر ماو هیهک به سر سورمانه وه سهرى داخست. له دوايیدا به کوپی تاوسى گوت: نه وه قه له م و دفته ره م بدهیه کوپی تاوس لى نزيك کرده وه به لام نه يدايه دهستى: نه بوجه عفر ﷺ گوتى: نه وه بو نه وه قه له م و دفته رت نه دامه دهست؟ کوپی تاوس گوتى: به خوا له وه ترسام نه وهک و شتيكى خهراپی پى بنوسى و منيش هاو به شى گونا هو تاوانه کهى تو بيم نه بوجه عفر ﷺ گوتى: نه وه کوپی تاوس ههسته بوخوت له باتى من بينوسه. کوپی تاوس گوتى: من نه وه م له تو نه ده ويست. مالیک فرمووى: له دواى نه وه پوداوه وام ههست نه ده کرد جاريكى تر کوپی تاوس جيگه ي متمانو پيز بيت له لای نه بو جه عفر.

پوخته يهک ورده باس

قېسات

قال الله تعالى: { نُورٌ عَلَى نُّورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ } وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ {النور/ ٣٥} واته: بهراستى پووناكى قورئان پوناكيه له سر پووناكى وه خوداش هيدايت و رينمونى نه وه كه سانه دهكات كه خوى حزو نارمزوى ليبيت. وه خوداى گوره چندين وينه و نمونه بو خه لكى دهينيته وه بو نه وهى خه لك تى بگن، وه بهراستى خودا به هه موو شتيك زاناو دانايه.

باس كردنى يه كيک له دواى خوى

في الغيبة

دهگيرنه وه پوزيک (داودى تائى ﷺ) به جيگه يهک داده پروات كه به ته ووى چاوى دهكات وه و دنوا ريت له هوش خوى دهجيت و دهكه ويته سرزه وى دواى هلى دهگرنه وه و دهيه نه وه بو ماله وه: له دواى چاكبوونه وهى پرسيارى ليده كرى بوجى وات ليها؟ گوتى به خوا جاريك له پاشه مله له و جيگه يه باسى كه سينكم كرد بوو كه

پوختە بولمۇ، لە بەسەر ماتە ئۇرۇنغانى، پېغەمبەر (ﷺ) ھېماتە من حياۋە رمول (ﷺ)

گەيشتىمەنۇ بەنۇ جىگىيە بە بىرم كەوتەنۇ: گوتىم ئەگەر ئەنۇ كابرايە لە پۇژى دوايى لەلەي خوداي گەرە سكالاي لىنكردم وەلام چىدەيىت. لەنۇ بىرۇ خەيالانەدا بوومو بېھۆشكەوتىم. ئاي خۆزگەم دەم زانى ئەنۇ پەروشت و نەريتانە ئىستا لە كوي دەست دەكەونۇ، ئەنۇ خۇپارىزى و لەخودا ترسانە بەنۇ ئەندازە گەرەيىيە لە كوي بەدەدەكرى؟ بەلام بەراستى بەنۇ ئەندازە ترسو بىمۇ، پىز و شكۆ، جوامىزىيە ھەرگىز بەدىناكرى. داودى تائى بە پىچەوانەي ئادەمىزادە كان بەنۇ جۆرە بەردەوام لە ترسو بىمىكى تەواو پۇچو بوو: ھەتا گەرايەنۇ لەي خوداو گيانى دەرچوو. كە بەھۇي ئەنۇ ترسانەي لە خودا ھەردەم ئارامو ئۇقرەي نەبوو. حافىزى ئەبونەيم لە سەنەدەكەيدا دەگىرپتەنۇ دەفەرموي: داودى تائى نەخۇشەيەكى بەتىنى توشەت ھۆكارو توشبوونى ئەنۇ نەخۇشەش بەھۇي ئايەتەك لەقورئانى پىرۇزدا بوو كە لەباسى ئاگرى دۆزەخ بوو بەچەندان جار ئەنۇ ئايەتەي دووبارە دووبارە دەكرەنۇ لە شەوكاندا ھەتا تەواو نەخۇش كەوت و بەنۇ نەخۇشەشەنۇ گيانى دەرچوو.

ئەبۇبكر ھەرگىز لەدواي مردنى پېغەمبەرىش ئافەرمانى نەكرەنۇ

عدم مخالفه ابى بكر لىرسول حتى بعد وفاته

كاتى پېغەمبەرى خودا ﷺ لە ھەجى مال ئاوايى گەرايەنۇ: فەرمانى بە ئامادەبوونى سوپايەكى زۆر گەرە كىر بە سەركردايەتى ئوسامەي كوپى زەيد: لە كاتىكدا كەلەناو ئەنۇ سوپايەدا ئەنۇ ھەموو سەركردە لىھاتتو ئازايانەي وەك و ئەبۇبەكرى صديقو، عومەرى كوپى خەتابو، ئەبۇ عوبەيدەي كوپى جەراحو، سەدى كوپى ئەبى وەقاصو، تەوايى كۆچ كىردوانى پىشوشى تىدابوو. فەرمانى بە ئوسامەكرە بەنۇ سوپا گەرەيە وە بىرات بۇ سنورى (بلقاء) و (الداروم) لەخاكى فەلەستىن لەنزىكى (مۇتە) لەنۇ شوئىنەي كەباوكى لىنى شەھىد بووبوو. كە لەنۇ شوئىنەنۇ پەلامارى دوزمنى خوداو دوزمنى خۇشيان بەدنۇ، بىرۇنە سەريان. ئىنجا بە نەخشە دارپۇزىكى كارامەو بىرىكى تەواو، ئازايانەو، سەر لەدوزمن تىك بەدنۇ، لەكاتى بەيانى غافل گىرانە لىيان بەدنۇ گورزى ئاگرىنيان لى بەكاربەيىن و بىيانكوژن پىشى ئەنۇ گەنج و لاويان ئاگادار بكرىنەنۇ لەدواي سەركەوتن

پوختەبەندە لە بەسەرمانە ئەرنگەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول(ﷺ)

بەسەریاندا ھەر خێرا لەو شۆینە زۆر نەمێننەووە بەدەست کەوتی مائی جەنگ و سەرکەوتن بگەرێنەووە. بەلام بەداخەووە پێغەمبەری خودا ﷺ نەخۆش کەوت و ئامادەبوونی ئەو سوپایە بەدرەنگ کەوت و، لەناو ھیندیک لەیارەکانی پێغەمبەری خودا ﷺ کە یەکێک لەوان پێشەوا و مەرئەبووناپازی بوون بەسەر کردایەتی فەرمانرەوای ئوسامە کە تەمەنیککی لەوانی تریچوک ترەو ھونەری (فنون)ی جەنگ نازانی، ئەو ھەوالە سەر پێچکاریە گەیشتەووە بە پێغەمبەری خودا ﷺ. پێغەمبەر نەخۆش بوو سەری پێچابوو: بەو نەخۆشیەووە ھاتەدەر و پویشتە سەر مینبەرەکەی و، فەرمووی: بیستومە کە ھیندیکتان لە فەرمانەکەی من سەرپێچیتان کردووە بەو ھەوی کە بۆچی ئوسامە فەرمان پەرەوای سوپاییت. سویند بەو کەسە گیانی منی بەدەستە وەک و چۆن ئیستا لە فەرمانرەوایی ئوسامەدا ناپەرەزایی دەر دەبێت: بەھەمان شیوە لە فەرمان پەرەوایی باوکیشیدا ھەمان کێشەو ناپەزیتان بەکار ھێنا بەلام سویند بەخودا باوکی باشتەین پالەوان و سەرکردەو، ھونەرزانێ شەپبوو. وە ھەر بەھەمان شیوە ئوسامەش تەواو لیھاتو گونجاووە. ئینجا لەدوای ئامادەبوونی سوپایە سەرکردایەتی ئوسامە لەمەدینە بەرێکەوت تاگەیشتنە (جرف) کە بەئەندازەی سی میل لە باکور (شمال)ی مەدینەووە دووربوو. ھەوالی بەتین بوونی نەخۆشی پێغەمبەر ﷺ لەناو سوپادا بڵاویووە. بەو بۆنەووە سوپا کۆکرایەووە و بارگەیان خست. ئوسامە ﷺ بەچەند نەفەرێکەووە گەرانیووە بۆمەدینە بۆلای پێغەمبەری خودا ﷺ کە لەمالی حەزەرەتی عائیشە راکشابوو. کەچاوی بەو دیمەنە سەرسامەیی پێغەمبەر ﷺ کەوت زوبانی بەستراو و قسەیی بۆناکری زۆر بیتاقەت و بینارام بوو. پێغەمبەر ﷺ کە توانای قسە کردنی نەبوو دەستەکانی بەرز کردووە بۆ ئاسمان و، دوایی لەسەر سەری ئوسامەیی دانا کە ئاماژەیی نزاو پارانەووە بوو بۆ ئوسامە. ئینجا بۆ پۆژی دووھم پێغەمبەر ﷺ تەندروستی تۆزیک باش بوو کەبوو مایەیی دلخۆشی موسلمانان. دوای ئەو ئوسامە فەرمانی بەرێکەوتنی سوپایەکەیی بەرەو شام پێدراو گەرانیووە بۆ ناو سوپا، ئامادەکاری بەسوپا راگیاندا بۆ پویشتن، بەلام بەداخەووە باش بوونی تەندروستی پێغەمبەر ﷺ تەنھا

پوخته بماند له بهر مراماته څرنگه ممانې، پښه مېمر (ﷺ) هېماته من حياه رسول (ﷺ)

پېښكه وته ی كوچ كردن بوو. بویه له دواى بهرېكه وتنی سوپای موسلمانان چەند چركه يهك ژياودوايى گيانه پاكه كه ی گه يشته لای په روهردگاری مه زن. نه و هه والەش زور به خیرایى گه يشته ناو موسلمانان. به و بونه يه وه زور شله ژان و سهرسام و توانايان نه ما. ته نانه ت پېښه وا عومەر ﷺ بهر باوهرې به و هه والە نه بوو. ته نانه ت هوكه سانه ی كه ده یان ويست عومەر ﷺ له و پووداوه راسته قينه ناگادار بكه نه وه بيسود بوو. هرگيز باوهرې نه ده كرد كه پښه مېمر ﷺ بهرېت؟ به لام نه بو بكری صديق ﷺ كاتې نه و هه والە ی پښه يشت پوښت و چاوی به تهرمو لاشه كه ی كه وت: دننیا بوو له وه ی كه پښه مېمر ﷺ مردووه پوښته مزكه وت بو ناو ناپوره ی جه ماوهر و فهرمووی: هر كه سی محمدی ده پرست به راستی محمد مرد. وه هر كه سینكیش خودا ده پرستی نه وه به راستی خودا زیندووه و نامری. ټینجا نه و نایه ته ی خوینده وه كه خودا ده فهرموي: {وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۚ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ} ال عمران/ ۱۴۴ واته: ناده ميزاده كان تیښگن كه محمد ﷺ پښه مېمرېكه هه روهك و پښه مېمرانی پېښی خو ی، نایا نه گهر پښه مېمر ﷺ بهرې یان بكورړی ټیوه په شیمان و پاشگه ز دهنه وه له ناینه كه تان. زورباش بزائن هر كه سینك پاش گه زبیت و هه لگه پرته وه به راستی هر گیز زهرمر به خودا ناگات وه خودای گهره ش به ته واوی پاداشتی شو كرو سوپاسی سوپاس گوزارنده داته وه.

پېښه وا عومەر ﷺ فهرمووی: به خودا ده لینی یه كه م جاره نه و نایه ته ده بیستم دوايى كه زانی به راستی پښه مېمر ﷺ مردووه توانای راوه ستانی نه ماوكه و ته سهر زهوی. ټینجا له دواى نه وه ی كه هه والی كوچی دوايى پښه مېمر ﷺ گه يشته نوسامه. فهرمانی به هه موو سوپایه كه یدا بهرېكه ی خو یاندا بگهړینه وه بو مه دینه له دواى گه يشتنه وه یان نوسامه ﷺ پوښت نالایه كه ی له بهر دمرگای مالی عايشه چه قاند. چاوه پروانی نه وه بوو كه له دواى پښه مېمری خودا ﷺ كې ده بېته جینشین و فهرمان دهره كات. دیاره له دواى نه وه په یمانی جینشینى پښه مېمر ﷺ به پېښه وا نه بو بكر

پوخته بيمه له به صرماته كړنگه ناي پيغمبر (ﷺ) هېماته من حياه رسول (ﷺ)

سپيږدرا. وه يه كه مين فرمانيك كه له پيشهوا نه بوبه كړه وه ﷺ دهرچوو. ناردن و بهر كړدنې نهو سوپايه بوو به فرمان پهوايي نوسامه. به لام سوپايه كه دهرده كهوت كه زور دلخوش نه بن به نوسامه. بويه نوسامه ش پويشته لای عومري كوپي خهتاب ﷺ، كه بهواته لای پيشهوا نه بوبكرو سكالای گه پرانه وهی خوی و سوپای بو بکات چونكه نهو سوپايه ی كه له گهل نوسامه دا دهروات ته نها وهك و لاشه يه كي بنگيان وهان زورده ترسی بهو جوړه دووژمنان به سهرمان دا سهر كهون و بيشوینمان بكن. وه نه نصاره كانيش به عومريان گوت: نه گهر پيشهوا نه بوبكر ﷺ هر له سهر په وانه كړدنې نهو سوپايه سوور بوو. با سهر كړده يه كي باشترو به ته من ترمان له گهلدا بنيری. ئینجا كاتی عومر ﷺ نه وه وه والی به نه بوبكر راگه ياند: نه بو به كړ ﷺ زور تووه په بوو. فهرمووی: سویند به خدا نه گهر زورباش بزانم سهگ و گورگ لهو ريگه يه تیکم ده شكینن: فرمانيك كه پيغمبري خدا ﷺ دهری كړد بیت نای گيږمه وه دواوه؟ دوايي عومر ﷺ هه والی گوته ی نه نصاريه كانی به نه بوبكر گوت: نه بو بكر فهرمووی: نه ی عومر ﷺ دايكت پوله پوت بو بکات، شتيك كه پيغمبري خدا ﷺ پيكي هينابی تو ده ته وی من لای بدهم و تيكي بدهم؟ له دواي نه وه عومر ﷺ گه پايه وه بو لای سوپا وه والی وه لامه كه يانی پيدا پي گوتن: نه ی دايكتان پوله پوتان بو بکات به پرستي ئيوه منتان له لای نه بوبكر شهرمه زارو بهد به خت كړد. بهو جوړه پيشهوا نه بوبكر فرمانه كه ی پيغمبري ﷺ خودای به پرست و په وان به جی هيناو. سهرپيچی و لاری خه لکی نه بوهمايه ی هه لوه شانده وهی فرمانی پيغمبر ﷺ. وه هر به هه مان شيوه نه بوبكر له ژيان و ته منی جينشينيدا نه بوهمايه ی پيچه وانه ی هيچ فرمانيكي پيغمبر ﷺ بهو جوړه نهو سوپايه به فرمان پهوايي نوسامه ﷺ ناماده ی پويشتن بوو. له وكاته دا پيشهوا نه بوبكر ﷺ به پييان بهر وه لای ميدانی سوپا پويشت بو بهر كړدنيان له ناوه پرستي سوپا راوه ستا بوو. نوسامه ش به سواری ولاغ و خو ناماده كړدندا، فهرمووی: نه ی جينشینی پيغمبري خدا ﷺ ئيمه شهرم ده كه ين تو به پييان و ئيمه ش به سواری ، يان، توش سوار به ، يان ئيمه ش داده به زين. نه بو بكر ﷺ فهرمووی: سویند به

پوخته يمد له به سمراته خرنګه تائي پېغمبر (ﷺ) هېمانه من حيا رمول (ﷺ)

خودا نه من سوار ده بمی، نه نیوېش دا ده بز بامنیش ساتیک قاچه کانم له پیناوی
خودا دا خولاوی ببیت. چونکه به راستی جهنگاوهران به هر شوقاویک که ده یه اون
حهوت سهد چاکه یان بو ده نوسری، ههوت سهد پله یان بو بهرز ده بیته وه،
حهوت سهد تاوانیان لی رهش ده بیته وه. نینجا نه بو به کر ﷺ بو ریزلینان له نوسامه
ﷺ داواي مؤلته مانه وهی عومهری ﷺ کرد که له مه دینه بمینیته وه بو راویژکاری
پرس و را له گه لیدا: نوسامه ش ﷺ زور به خوش حالیه وه داوايه که ی پیشه وا
نه بو به کری ﷺ قبول کرد. له داواي به ریکه وتنی سوپای موسلمانان بیست پوژ
تینه پهری بو. که په لامارو هیزشکرایه سهر شاری (بلقاء) وه و په لاماره شدا
نوسامه ﷺ سه لماندی که به راستی سهر کرده یه کی به تواناو لیها توه و
سهرکه وتنیکی زور گهره ی به دینه ناو، گیانی نازایی و خونه ویستی له ناو
موسلماناندا بهرز کرده وه.

زرنګی و بلیمه تی رافع کوری عه میری تائی

عبقرية رافع بن عمر الطائي

ده گېرنه وه کاتیک داوا له (خالیدی کورې وه لید ﷺ) کرا به سوپاوه بهره و شام بو
به رهنګاری سوپای پوم بروت. که به راستی هه لوښتیکي پر مه ترسی بو. خالید
ویستی رینگایه کی کورت هه لېژنری زوو بیگاتی. بو نه و مه به سته له شارمزیانی
رینگیان پرسى، گوتیان: دوو رینګا بهره و شام دېروت، یه کیان: دوو و سه لامه ت
و دلنیايت، دووهمیان: نزیک و پر مه ترسی وزه حمه ته. خالید فهرمووی: رینگى
دووه م: که پر مه ترسیه هه لی بژارد بو نه وهی زوو بگاتی. بو شارمزیای رینګا
(رافعی کورې عه میری تائی ﷺ) له گه ل خویدا برد. عه میر گوتی: نهی خالید تو
ناتوانی بهو رینگایه دا به ولاغی سواری و، مانی ده ست که وتی غه نیمه ت برؤی،
سویند به خودا به ته نها تاکه سواری ناتوانی بهو رینگایه دا برؤی. چونکه له رینگای
پینچ شه و پوښتن توشی هیچ ناویک نابیت. خالیدی کورې وه لید ﷺ فهرمووی:
حه تمه ن پیوښته بهو رینگایه دا برؤین بو نه وهی زوو بگه ینی: نینجا تو پیم بلئ
فهرمانت به چییه؟! رافع گوتی: مادام هر بهو رینگایه دا برؤین پیوښته ناویکی

پوخته بدهد له بهمه زمانه څرنگه ځاني پيغمبر (ﷺ) هېمانه من حياه رموله (ﷺ)
 زور له گهل خويدا هه لېگري هه تا ته نانه ت نه وي که ده تواني گونچکي
 حوشره که شي پرېکات له ناو باپري بکات، چونکه پرېگايه که پرېگايه کي سهخت و
 له ناو بهره. ته نها بؤ نه وانه ي که خودا بيانپاري زي. خاليد بؤ ماوه ي پينج پوژبه و
 هه موو ناخوشي و سهختيه پرېگاي چول و بيابانيان بړي. له هر شوي نيك بارگه يان
 ده خست و نان و خوار دنيا ن ده خوار د. له دواييدا مينديک له و حوشرانه ي که پييان
 بوو سهريان ده بړين و ورگيان هه لده بړي و، خه زانه ي ناوه که يان دمرده ميناو
 ولاغه کاني تريان پي ناوده دا، به و جوړه هه تا گه يشتنه نه و شوي نه ديار ي کراوه ي
 که بويان ديار ي کرابوو.

نيمه به هاناي گالته پيکراوانه وه ده چين

انا كفيناك المستهذنين

جاري کيان نه بوجه هلي کوپي هشام حوشرتي کي له کابرايه کي ده شته کي کړي و
 پاره که ي له کاتي خوي نه دايه. کابرا زور ته نگه تاو ببوو. تواناو هي زي چاوهر واني
 تيدا نه ما بوو. بؤ مه به ستي حقه که ي پويشته يانه ي قوره يشيه کان و، هاوارو
 هاناي بؤ هه موويان برد که نه و حق و مافه ي بؤ وهر بگر نه وه. نه و انيش بؤ گالته
 پيکر دني نامار هيان بؤ پيغه مبر (ﷺ) کرد که نه و مافه ي بؤ وهر بگر نه وه که له و
 کاته دا پيغه مبر (ﷺ) له مزگه وت نوي زي ده کرد گوتيان: بړو نه و پياوه ده تواني
 مافه که ت بؤ وهر بگر نه وه. نه و کابرايه ش پيغه مبر ي نه دهناسي و نه يد هزاني نه وه
 کييه و چي که سه؟. پويشته لاي و داواکاريه که ي پيگوت: پيغه مبر (ﷺ) هر خيرا
 له گهل کابرا دا پويشت بؤ مالي نه بوجه هل و له دهر گايدا: که نه بوجه هل زاني
 پيغه مبر و له دهر گا ددا هر خيرا به دلله راو که و تر سه وهره نگی گؤرا بوو
 هاته دمر. پيغه مبر (ﷺ) فرموي: له بهر چي حقه ي نه و پياوه ناده ي وه بیده وه؟.
 نه بوجه هل به بي راوه ستان خيرا حقه که ي دايه وه. بي باوهره کاني قوره يش که بؤ
 گالته جاري هات بوونه بهرام بهري، له و هه لويسته شکست خوارد و، شهرمه زاريه يان
 سهريان سوپ ماو، به شتي کي نه نگ و خهرا پيان ژمارد. پييان گوت: نه وه بؤ به و
 جوړه لاواز و بي هي زبووي بهرام بهر محمد. نه بوجه هل گوتي: هاوار و به دبهختي بؤ

پوختەبەندە لە بەسەر ماتە ئەرگەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول(ﷺ)

ئێوه، سویند بە خودا هەر که لە دەرگایدا و گویم لەدەنگی بوو، هەموو گیانم هاتە لەرزەو، ترسم لێ نیشیت، کەهاتمە دەرەو بە یۆلای چاومکەوت بە نێرە حوشتێکی گەورە که لە ژیاوندای شتی وامنەدیتبوو که زۆر بەسامەرە کەنپەکانی داپچیری بوو ئەگەر سەر پێچیم بکردبایە لەناوی دەرەدەم و دەوی خواردم.

چیرۆکی موسلمان بوونی عومەری کۆری خەتاب

قصة إسلام عمر بن الخطاب

دەگێرنەوێه پۆژێک کۆمەلێک لە یارو یاوەرانی پێغەمبەر، ﷺ نزیکی (٤٠) چل کەس لە پیاو ئافەرەت کەحەمزەو، ئەبوبەکرێ صدیقو، علی کۆری ئەبی تالب، یان لەگەڵدا بوو لەمالێک لەنزیکی کێوی سەفا دانیشتبوون و کۆبوونەویان بوو: لە کاتیکیدا قورپەیشیەکان خەلاتیکی زۆریان دیاری کردبوو، بۆئەو کەسە دەتوانی محمد بکوژی. عومەری کۆری خەتابیش بە شیوەیەکی زۆردزیو، سەرسامی ودرندانه شیری لە خۆی دەبەستیت و بەرەولای سەفادەکەوێتە پێ. لە پێگا توشی(نەعیمی کۆری عبدالله) دەبیست کە سەیردەکات واعومەرناگری دووژمن کاری لە چاوی دەباریت پێی دەلی: ها عومەر بەو شیوە بۆ کۆی دەرپۆی؟ عومەریش دەلی، بەخوا بۆ لای ئەو موخەمەدە بەدەخت و ناھەموارە دەرپۆم، کە هەموو ئیشوکارەکانی قورپەیشی تیگ داوەو، ئاواتەکانیانی پەرش و بلاوکردووەو، ئاین و پێبازەکانیانی بەشەرمەزاری و دواکەوتەیی داناوەو، جێیو قەسە ناشرین بە خواپەکانیان دەلیت. ئێستا دەرپۆم دەیکوژم! نەعیم گوتی: ئەی عومەر بەپراستی تۆ زۆر بێ ناگایو، خۆت هەل فریواندووە: بۆ تۆ وادەزانی بەو ئاسانیە دەتوانی محمد بکوژی و کۆتایی دیت، بەخوداھۆزی عبدالمناف ناھیلن سەعاتییکیش لەو سەر زەویە بژی، لاچۆ بپۆ واز لە محمد بھێنە؟ بۆچی تۆ ناڕۆیە ناو خانەوادە و کەسەکانی خۆتو، کاری ئەوان بەجێ بھێنە ئیشت بە محمد چییە؟ عومەر گوتی: ئەو تۆ دەلێی چی، کام خانەوادەم، چی بوو؟ نەعیم گوتی: سویندبە خودا فاتمە ی کچی خەتابی خوشکت و زاواپەکەت، سەعیدی کۆری زەیدی کۆری عەمری مامت. موسلمان بوون و لەگەڵ محمدان بپۆ تۆ ئاگات لەوانە بیست. کە

پوخته بهمه له بهمه زمانه كړنگه كړي پښه مېر (ﷺ) قېماته من حياه رسول (ﷺ)

عومەر گوڼی له و قسه یه بوو زور به توپه ییوه گه پایوه بولای مالی خوشکی، که له و کاته دا (خه بابی کوړی نه پرته ﷺ) له لایان بوو په په یه کی له کوړان که سوږه تی (طه) ی تیدا بوو بویانی ده خوینده وه له و کاته عومەر گوڼی له کوړان خویندنه که ی بوو زور به ږقه وه له ده رگایدا نه و انیش زانیان که نه وه عومره له ترسان خه باب خوی په نه اندا و فاته په په کوړانه که ی لیوهر گرت و، شار دیه وه، عومەر که پوښته ژوره وه گوټی: نه و سه روهری وده نکه چی بوو که بیستم؟ فاته گوټی: من هیچ نه بیستوه چی پوویداوه؟ عومەر گوټی: به خوا من گویم لی بوو شتی کتان ده خوینده وه: و من وام خه بر زانیووه که ئیوه به دوا ی ثانی محمد که و تون. نه مجار زور به ږقه وه سه یری سه عیدی کرد و بهر وکی گرت و پنی گوت: خیرا که راستیم پی بلی، چی پوویداوه؟ فاته بولای عومەر پوښت که له سه عیدی هاوسه یری دووری بخاته وه. به لام عومەر سو پایه وه، هتا هیزی تیدا بوو شه قازله یه کی له فاته دا پوخساری دم و چاوی و گوچکه ی به خویندا هات و نازارو تینیکی زوری بو هات. له دوا ی نه وه ی که فاته و سه عید نه و کارو پوو داوه یان دیت هه ردوکیان به یه که دهنگ گوتیان: عومەر ئیمه باوهرمان به خوداو پښه مبه ری خدا ﷻ هیناوه و موسلمان بووین! ئینجا نه تو هه رچیت پیده کری بیکه و دریخی مه که؟ عومهریش کاتی بهوشیوه فاته ی خوشکی چاو پیکه وت که هه موو گیانی بووه به خوین و زوریش به نازاره: زور له کاره که ی په شیمان بووه، به خوشکه که ی گوت: نه و په ری که ده تان خوینده وه گویم لی بوو پیشی ئیستا بیده ن به من بابیدم، بزانه نه وه چییه که محمد هیناویه تی؟ چونکه عومەر بوخوی خوینده وار بوو، به لام خوشکی گوټی: به خوا عومەر ناویرین نه و په ریته و به ناسانی بدهینی؟ عومهر سویندی بوخواردن که مه ترسیتان نه بی و، له دوا ی خویندنه وه ی ده تان ده مه وه. کاتی که زانیان عومەر زور هیمنی ونه رمی دهنوینی و ئومیدی موسلمان بوونی لیده کری. خوشکی گوټی: نه ی برام نه و په په کوړانه نابی هیچ که سیک به پیسی دهستی لیبدات توش ببواوه پو پیسی: برپو پیشه کی خوت بشوو و مروه ده دت دهینی. له دوا ی نه وه ی که عومەر پوښت خوی شوش و

پوختە بەند لە بەسەرمانە ئەرگەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەسائە من حیاة رمول (ﷺ)

هاتەوێ پەرە قورئانەکیان دایەو، ئەویش زۆرجوان بەوردی خوێندیهو، دوايي گوتی: بەخودا گوتهیهکی زۆر جوان و بەپێزە. وە زۆر سەیرەکی هۆزی قورپەیش لەو ووتە جوانو، شیرینانە رادهکەن و نایانەوی گوییان لێی بێت؟ ئەي هاوار بۆ هۆزی قورپەیش بەراستی هەژارونەزانن. کاتی خەباب (رضی اللہ عنہ) لەحەشارگەکی خۆیدا گویی لەو گوتانەي عومەر بوو هاتەدەر، بەرەو لای عومەر پۆیشت و فەرمووی: ئەي عومەر لەخودا دەخوازم کە تۆ بە بەر ئەو دوعا و نزیایە پێغەمبەر کە دویینی کردی کەخۆم گویم لێی بوو بەرەکیکی کە دەیفەرموو: خودایە یارمەتی دەرێکی باش بۆ ئەودینە بنیری: بەموسڵمان بوونی یەکیک لەو دوو عومەرمانە: عومەری کۆپی هوشام، کە ئەبو جەهلە، یان عومەری کۆپی خەتاب. ئینجا ئیستا واتۆ دەبینم پێش خەریت کردووێ بۆ موسڵمان بوون. اللہ اللہ لەو بەرەکەتە. لەوکاتەدا عومەر گوتی: ئەي خەباب وەرە پێگەم پێنیشانبدە بۆ لای پێغەمبەر تا موسڵمان بێم. خەباب گوتی: پێغەمبەر والەمالی ئەرەقەمە لەنزیک کۆی سەفا. عومەر زۆر بە هەلەداوانەوێ شیرەکی هەلگرتەوێ بەرەو مالێ ئەرەقەم کەوتەپێ و لە دەرگایدا یەکیک لە یارەکانی لە کونی دەرگاکیوە سەیری کرد و عومەر بە خۆی و شیرێ بڕندەي لە سەر دەرگا پارەستاو. زۆر بەترسو و دلەراوکیوە گەپایەوێ لای پێغەمبەر (ﷺ) هەوالەکی پێراگەیاندا. حەمزەي کۆپی عبدالملک فەرمووی: ئەي پێغەمبەري خودا پێگەي پێ بدە با بێتە ژورەوێ ئەگەر نیەتي باش بوو، ئەوێ زۆرباشە و ئەگەر نیەتي شەپوخەراپەي هەبوو، ئەوێ هەرلێرە بە شیرەکی خۆي دەیکوژین. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: بابیتە ژوور دەرگایان بۆکرەوێ و هاتە ژوورەوێ، پێغەمبەر (ﷺ) بۆ لای پۆیشت و بەرۆکی کراسەکی گرت و زۆر بە توندی لەدەستی ئالاند و فەرمووی: ئەي کۆپی خەتاب بۆچی هاتووی؟ سویند بەخودا ئەگەر بۆ شەپ هاتووی، لێرە پزگاریت نابێ هەتا توشی کارەساتێکی گەرەت بەسەردی. عومەر گوتی: بەخوا ئەي پێغەمبەري خودا بۆیە هاتووم موسڵمان بێم، باوەر بەخودا و پێغەمبەرەکی بەینم. پێغەمبەر (ﷺ) (اللہ اکبر) یکی زۆر بەهیزی کرد، کە هەموو خانەوادەویارو یاوەرانی پێغەمبەرتیگەیشتن کە عومەر موسڵمان بوو. لەدوای

بوختەبەخەند لە بەمەرماتە ئەرنگەمانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول(ﷺ)

چەند گوشتوگۆیەکی زۆر عومەرﷺ فەرمووی: ئەو پێغەمبەری خودا تۆ ئەو پەيام و بەرنامەیەت بەنەینی هێناوەیان بەناشکرای؟ پێغەمبەرﷺ فەرمووی: بەناشکرای. عومەرﷺ فەرمووی: ئەو بۆچی بە نەینی کار بکەین؟ عومەر لەگەڵ پێغەمبەر و هاوڕێکانیدا هەسات و بەره و کەعبە پۆیشتن: کە زۆریەي دانیشتوانی قورەیش لەلای کەعبە بوون، عومەر بە هەرچی هێزو تینی هەبوو هاواری کرد ئەو کۆمەلانی قورەیش هەركەسێ دەیهوێ دایکی پۆلە پۆی بۆ بکات، سینگێ بۆ بکوێ و، منداڵەکانی هەتیو بکەون، هاو سەرەکەي بێوژن ببیت، بابۆم بیتە ئەودیوی دۆل وشیو. باش بزائن من موسلمان بووم (اشهدان لا إله إلا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله).

چیرۆکی بەسەر هاتی بوختان و درۆ

قصة حديث الإفك

نەریت و ڕەوشتی پێغەمبەرﷺ وابو هەركاتێک کە بۆ سەفەر و گەشتێک دەپۆیشت تێرو پشکی لە نێوانی هاوسەرەکانیدا دەکردو هەركەسێ بەرێکەوتبایە ئەوێ لەگەڵ خۆیدا دەبرد بۆ گەشتەکەي. ئینجا لە جەنگی بەنی (مصطلق)دا هەرەو کە نەریت و ڕەوشتی پێشوی، تێرو پشکی لە نێوانی هاوسەرەکانیدا کرد: خاتو عایشەي هاوسەری بەرکەوت و، ئەویش سواری کەژاوەکەي بوو هەلیان گرت و لەگەڵ پێغەمبەر و سوپادا کەوتە ڕینگا. ئینجا لەدوای تەواوبوونی کارو پێویستیهکانی بەرهو مەدینه کەوتنەو ڕینگاو گەڕانەو لە شوێنێک پێغەمبەر و یارانێ دابەزین، بۆپشودان چەند شەویک مانەو لەدوای ئەو بانگیان ڕا هێشت کە سوپا ئامادەبوی و دەپۆین، لەو کاتەدا حەزرتی عایشەچوو سەراو کاری پێویستی: لەدوای تەواو بوونی هاتەو ناو کەژاوەکەي، بەلام پێشی سەرخستنی کەژاوەکەي ملوانکەیهکی زۆر بەنرخ و نایابی هەبوو لەشیو (زوفار) کە بە ناوی شارێکەو بوو لە صەنعا لەملی دا نەما بوو بەیری کەوتەو کە لە شوێنی بەجیهێنانی سەراوی لێی بەجیماو بۆیه خێرا دابەزی و پۆیشتەو شوێنی سەراوێکەي ملوانکەکەي بێنیتەو. دەلی: تاریک بوو دەستم لە زەویدا گیرا هەتا

پوخته يېمکه له بهر ماته څرنگه ماني پېغمبر (ﷺ) هېماته من حياه رسول (ﷺ)

دوږيمه وه سوپا يه که ش هر يه که ی خه ریکی خو ئاماده کردن و سوار بوون بوون. نو کومه له ی که له گهل که ژاوه که ی مند ابوون و ايان زانیبوو له ناو که ژاوه که مدام هر خیرا که ژاوه که یان بارکړيوو قائیمیان کړيوو، بهر یکه وتبوون و پوښتېبوون. کاتې عايشه خاتوون گه رابووه شوینی که ژاوه که ی که سی لینه مابوو پوښتېبوون. ئینجا لیږه دا حه زړه تی عايشه بو خوی بومان ده گپړېته وه ده فرموی: هر له شوینی که ژاوه که ی خو مدانیشتم و کراسنکی پان و پوړم له بهر دابوو خو م جوان داپوښی و پالم لئی دایه وه گوتم له دوی نه وه ی که زانیان من له ناو که ژاوه که دانیم حه تمه ن بو لام ده گپړېنه وه. سویند به خودا له دوی ماو هیه کی که م (سه فوانی کورې معتلی سه له می) که نه ویش له کاروان به جیمابوو بو چند نیش و کاریکی خوی، کاتې پوښتنی که سه یر ده کات تارما یه کی ره ش به دی ده کات دیت بو لای نه و تارما یه بزانی چییه؟ کاتې سهرم هه لېری له سه سر سه رمه وه راوه ستابوو نه و کاته حجاب واجب نه کرابوو. که چاوی به من که وت گوتی (إنا لله وإنا إليه راجعون) له وکاته دا نه و نافرته تانه ی که له گهل گه شت و گوزاردا ده پوښتن پنیان ده گوتن (ظعنیه) نه ویش هاواری لی کړدم و گوتی: نه ی ظعنیه ی پیغه مبهری خودا پر حه مت لیبی چیده که ی تو بو به جیمای؟ منیش زور ته او خو م له بهر که م پینجا بووه و هیچ قسم نه کړد. له سه سر حوشره که ی دابه زی و لیم دوور که وت وه و گوتی: سواره منیش سه رکه و تمه سه ر حوشره که و، ئینجا لیم هاته پینشه وه و پینشمه ی حوشره که ی گرت و ، به خیرایی رای کیشاپوښتن بو نه وه ی زوو بگه ی نه و ناو سوپا، که گه یشتینه وه کاتې به یانی بووتازه خه ریکی بارگه خستن و پشودان بوون. هیندیک له خه لکی نادوورست و دووژمن کارو دروژن بازه کان، که ده بینن و عايشه له گهل کابرایه کی تر دا سوار بووه و حوشره که ی بو راده کیښی و، له سواری که ژاوه که ی خویدا نییه. هر که سه یان به نار هزووی خوی قسه یه که ده که ن و، هه موو سوپا ده شله ژی! نن و ده نگی نار هزایی بلا و ده بیته وه. به لام سویند به خودامن هوش و ناگام له هیچ نه بووه و به هیچ شم نه زانیوه. له دوی نه وه ی که له ویش بارگه مان بار کړده وه و پوښتینه وه ناو شاری مه دینه. زوری نه برد من نه خوشیه کی

بوختەيمەن لە بەمەرماتە ئەرگەکانی پێغەمبەر (ﷺ) ھەماتە من ھەلا (ھول) (ﷺ)

زۆر سەخت و بەنازەرم توشەت. ناحەزان و دوو پوھەکانی مەدینە ئەو ھەوالە درۆیینەیان لەناو سوپاو لەناو شاردا بلاو کردبوو، بە جۆریك كە تەنانەت پێغەمبەری خودا و دایک و باوکیشم ئاگادار کرابوونەو، بە تەنھا حەزەرەتی عائیشە ئەو ھەوالە نەزانی بوو، کەس پێینەگوتبوو: بەلام ھەر لە خۆمەو شتیکم لە پێغەمبەردا ھەست پێدەکرد، لە پێشودا کە نەخۆش دەبووم پێغەمبەر ھەست و سۆز و خۆشەویستی بە لامەو زۆر زیاتربوو، ئەو جارەیان ئەو ھەموو سۆزەیی پێشوی لی بەدی نەدەکرا، دایک ھەر دەم لەلام بوو ھیچی پێنەدەگوتم. پێغەمبەر (ﷺ) لەوکاتەدا ھاتەلام و تەنھا ئەو نەندە فەرموو: نەخۆشە کەتان چۆن؟! ھیچی تری نەفەرموو: منیش لەدوای ئەوێ کە پێغەمبەر (ﷺ) سۆزو خۆشەویستی بەلامەو کەم بوو پێم گوت ئەو پێغەمبەری خودا من زۆر نەخۆشم حەز دەکەم لەو ماوێ نە خۆشەمدا بڕۆمەو بۆلای دایک، پێغەمبەریش (ﷺ) فەرمووی: منیش پێم باشە بڕۆو. منیش پڕۆشتەو بۆ مائی باوکم. بەلام سویند بەخودا ھەتا ئەوکاتەش ئەو ھەوالە درۆ و بوختان کەرەم ھیچ نەبیستبوو کە دۆنیای پڕ کردبوو. لەدوای (۲۹) بیست و نۆ پۆژ نەخۆشە کەم تۆژی سوک بوو. دەفەرموی: نەریت و باوی عەرەب و ابو لەمالەو سەرا و حەشارگەیی دەست بەناومان نەبوو: ئافەرەتان شەوانە دەپۆشتنە دەرەوێ ئاوەدانی و سەراوکاری پێویستی خۆیان بە جی دەھینا: دەفەرموی: شەویك لەگەل دایکی مەستەحی کچی ئەبی پەھم، کە دایکی کچی سەخروپوری ئەبو بیکرو صدیق بوو، گوتی: بە خودا من لەگەلت دادیم. لەپێگا دایکی مەستەح قاجی بە بەرگ و لیباسەکانی کەوت و ساتمەیی بردو خلیسکا و کەوت و، گوتی: خودایە مەستەح زەلیل و دامابی مەستەح کونیەیی کۆپەکەیی بوو دەناناوی خۆی (عوف) بوو. عائیشە ئەو دوعایەیی زۆر پێناخۆش دەبی پێی دەفەرموی: تو خودا تۆ چۆن قسەیی ناشین بە پیاویکی موسلمانێ لە خودا ترسی کۆچ کردوو: کە ئامادەیی جەنگی بەدر بوو دەلێی: دایکی مەستەح دەلی بۆچی عائیشە تۆ ئەو ھەوالەت نەزانیو کە چیان پێگوتوی؟ عائیشەش زۆر بە سەر سامیەو دەلی ھەوالی چی و چرووی داو؟ دایکی مەستەحیش ھەوال و

پوخته بيمه له به سهرهاته څرنگه ځاني پيغمبر (ﷺ) هېماته من حياه رمول (ﷺ)

پوډاوهكې پيړادهگه يه نې. عائيشه به سهرسامې و سهرسوپرمانه وه ده لې: چوڼ شتي وا بېوه؟! بويه كارو ده ست به ناوي له داخان هر له بير ده چيته وه، ده لېسوڼند به خدا كاري سهرام نه كړدو به گريانه وه گهرامه وه زور له نه خوشيه كم بيتاقت تربووم خو څوراكم نه ماوام هه ست دمكرد نو گريان هه وال جهرگم ده بړت. چومه لاي ديكم گوتم: نه وي كه يو نيوه باسكراوه يو منيشي باس بكن، به لام داتيكم هيچي پي نه گوتم، تنها گوتم: كچم هيچ غم مه خو، سوڼند به خدا زور به كمې پك ده كه وي كه نافرته تيكې واجوانو شوځو شنگ له لاي پياويكي به رزو به ريزو هويډارو خوشه ويس بيتو، ناونا توږه ي خراب ونا به جي پيو هه لنه به ستن ونيږه ي وحه سودي پيو نه بهن، به لې به جوړه پوژگاري! تپه پري و نو به سهرهاته درويه بېوه بنيشته شيرنه ي سهر زووباني دروزنو بوختان كاران. هه تا پوژيك پيغمبر ﷺ له وتاردا له دواي سوپاسو ستايشي خدا فرموي: تو خوا خه لكينه بوچي نه ومنده نازارم ده دن، سوڼند به خدا نيوه شتيكي درېو ناراست بهرام بهريان ده كن سوڼند بهو خدا من له چاكه به ولاوه هيچ خه راپه يه كم لي نه ديتوه. وه بهرام بهر به پياويكي ش قسه ده كن له چاكه به ولاوه ليم نه ديتوه و پويشتوته هيچ ماليك له ماله كانم تنها له گل څومدا نه بيت. له دواي نه وه پيغمبر زور بيتاقت ده بي، بانگي عه لي كوري نه بي تاليبو نوسامه ي كوري زهيد ﷺ ده كاتو راويژيان پنده كات له وياړه وه، نوسامه ده فرموي: به خدا نه ي پيغمبري خدا وازي ليمه مينه به خدا نافرته تيكې زورپاكه و هيچمان لي نه ديتوه. به لام عه لي كوري نه بي تاليب ﷺ فرموي: نه ي پيغمبري خدا چ زوره ژن زوره و نه توش پياويكي به تواناي و ده تواني جيگه ي نه وت بو پر بكا ته وه. به لام نه ي پيغمبري خدا تو كه نيزه كان بانگ بكو، پرسياريان ليكه نه وان وه لامي راستيت ده دنه وه. پيغمبري ﷺ بانگي (به ريره) ده كاتو پرسياري دهر باره ي عائيشه ليده كات حزه رتي عه لي دهراته لاي به ريره و به ترسو تينيكي تونده وه پي ده لې به راست و دروستي وه لامي پيغمبر بده وه؟ به ريره ش له وه لاما سوڼند ده خوات ده لې: هرچي

پوخته به کد له بهمه رماته کړنگه کانی پیغمبر (ﷺ) قېماته من حیاة رمول (ﷺ)

چا که نه بی له عائیشه مان نه دیتووه. وه هر گیز بیرو گومانی خهراپه و ناریکیمان له و نافرته دا به دی نه کردووه. تهنا که من هه ویر ده شپلم له لای عائیشه دای دهنیم بوئوه دی جوان بترشی، نه ویش زوری موالاته و خوی لیده که وی و نازل دینه سهری و دهیخون. عائیشه له و باره ناریک و ناخوښه دا بوو چاوه کانی وشک نه ده بووه. ده فهرمو ی: پیغه مبر هاته لام باوک و دایکم له لام بوون له گهل نافرته تیکی نه نصاری که له گهلما ده گریا هات دانیش و فهرمو ی: ئه ی عائیشه به راستی من له خه لکانه وه له باره ی تو شتیکی نه وهام بیستوه نه گر توش ههل خه له تاوی و کاری وات کردووه په شیمان ببه وه تو به بکه خودای گوره تو به ی تو به کاران و مرده گری، عائیشه فهرمو ی: له و کاته دا فرمیسی چاوه کانم وشکبو و دهنگ نه کردو و چاوه روانی باوکم و دایکم بووم که وه لای پیغه مبر بده نه وه. به لام هیچ قسه یه کیان نه کرد. ئینجا من گوتم: به خوا زور له وه بچو کترم که خودای گوره نایه تم در باره بنیری و پاک و پاک داویندی من در بری چونکه نه گه یشتومه نه و راده یه که خودا قورئان بنیرته خوارو باسم بکات و موسلمانان له ناو نویژدا بیخویننه وه، به لام هیوادارم له خودای گوره که پیغه مبر بوخوی خهون بدینی و له خه وه که ی دا پاکي من و درو بوختانی نه و بوختان که رانه ی بو پوون ببیته وه. ئینجا کاتی که دایک و باوکم هیچ وه لای پیغه مبریان نه دایه وه. گوتم: بوچی ئیوه له باتی من وه لام ناده نه وه؟ ئوانیش گوتیان: به خوانازانین چون و به چی وه لای بدهینه وه. منیش به گریان وه وه لام دایه وه گوتم هیچ وه لامیکم نییه تهنا فهرمو و ده که ی یه عقوبی باوکی یوسف (ع) نه بیت. که ده فهرمو ی: { فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ } یوسف/ ۱۸ واته: یه عقوب فهرمو ی: نه وه ی که ئیوه ده یلین وانیه به براکانی یوسفی فهرمو: به لام سه برو نارامگرتن کاریکی جوانه و هر خوداش داوای یارمه تی و کومه کی لیده کریت له سه ور نه و باسه ی که ئیوه باسی ده کن. له دوا ی نه وه سویند به خودا هیستا پیغه مبر هه لنه ستابوو بروت. حاله تی وه ح و نیگای به سهر داهات و خوی داپوشی. منیش له و کاته دا زور دلشاد و خوش بهخت بووم به و نیگایه و هیچ هاواریکم نه کرد چونکه زوری تاوان بووم.

بوخته يمه، له به سهرمانه خرمه گمانی پیغمبر (ﷺ) قسانه من حیاة رسول (ﷺ)

به لām سویند به خودا که سهیری باوک و دایکم کرد له داخانا خه ریک بوون گیانیان له دست بدهن له ترسی ئه و نیگایه که نه خواسته قورئان به خه راپه باسم بکات و دابه زیت. له دواى ئه وهی که پیغمبر هوشی هاته وه پیده که نی و فهرمووی: ئه ی عایشه مزگینی بیت به راستی خودا بیتاوانی توی ناشکرا کرد. منیش گوتم زور سوپاسی خودا ده که م. دواى ئه وه پیغمبر پویشته ناو خه لکه که و تارینکی بو خویندنه وه ئه و نایه تانه ی بوخویندنه وه که له و باره وه دابه زیبوو که خودا ده فهرمووی: {إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا نَحْسَبُهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ} النور/ ۱۱

واته: به راستی ئه وانه ی که بوختانه که یان به چه زه تی عایشه وه کرد کۆمه لیک بوون له خۆتان به زاهیری موسلمان بوون به لām له راستیدا دوو پوو منافق بوون، به لām ئیوه ئه و پوو داوه خه راپه به خه راپ مه زانن چونکه ئه وه بوئیوه به خیرو چاکه گه را بوئه وهی موسلمانان دوو پوه کان بناسن و لییان جودا ببنه وه وه هه ریه که ی له و تاوانه به شدار بیت گوناھی له ئه ستوی خویه تی، وه سه روک و گه وه ی بوختان که ره کانیش سزاو نازاری زور گه وه ی هه یه. بخاری و مسلم ریوایه تیان کردوه. وه له زۆربه ی سهر چاوه کانیشدا باسی کراوه وه ک و ابن هشام، البدایه والنهایه، تاریخ الطبری، زاد المعاد، ابن إسحاق الرحیق المختوم.

ووته ی جوان

الکلمة الطیبة

له عبداللهی کوپی عومه ره وه ﷺ ده گپه نه وه فهرموویه تی: ئیمه کۆمه لیک بووین له خزمه تی پیغمبر ﷺ دانیشتبووین. فهرمووی: ناوی ئه و داره ی که وه ک و پیاوی موسلمان هه رده م خزمه ت گوزاره و، به سزتان و هاوین ناوه ریت و هه مووکاتی کیش میوه ی جوان و خوشی پیوه یه پیم بلین کامه جو ره داره یه؟ منیش وام به خه یالده ات که داره ی خورما بیت. ئه بو بکرو عومه ر ﷺ دانیش تبوون و هه یج ده نگیان نه ده کرد منیش شه رم کرد له خزمه تی پیغمبر ﷺ ئه و به ریزانه دا قسه بکه م.

پوخته بماند له بهر سهراته څرنگه ځای پېغهمبر (ﷺ) څه ماته من حیاة رمول (ﷺ)

له دواى ماوړه يه ك بېدهنگى پېغهمبر بۇ خوى وهلامى دايه وه فهرمووى: نه وه دار خورمايه، كاتى هه ستاين له و كړه دا به هه زړه تى عومهرى باوكم گوت: سويند به خدا بابو هه كه پېغهمبر پرسياړه كى كرد نه من هاته خه يالم كه دار خورمايه باوكم گوتى: بۇچى دهنگت نه كرد. منيش گوتم به خوا نيوه هيچ قسه تان نه كردو منيش شهرم كرد قسه بكم عومهر (ﷺ) فهرمووى: به خوا عبدالله نه گهر قسه بكد بابه زور زياتر له لای پېغهمبر (ﷺ) خوشه ويست ترده بووى.

نهی په روږدگار له به لا و شهرى نه وه بېم پاريزه

اللهم اكفني

ده گيرنه وه (نهر به دى كورې ره بيه و، عامرى كورې ته فيل) هاتنه خزمهت پېغهمبر به نياز يكي خه راپه وه يه كيان گوتى من محمد مه شغول وسه رقال ده كم به پرسياړو ليپر سينه وه نه توش له و كاته دا كه ناگای له خوى نيه بيكوړه. عامر هاته لای پېغهمبر و ماوړه يه ك پاره ستاو دوايى پويشت عامر به نه ربه دى گوت نه وه بۇچى هيچ نه كړد و نه ت كوشته: نه ربه د گوتى: سويند به خدا شتيكى نه وه نده به سام و ترسى له لا پاره ستاو و قاچه كانى له زه وى بوو سه ريشى له ناسمان نه گهر يه ك تو زيرت به و مه به سته لى نزيك ببومايه وه تيكي ده شكاند و له ناوى ده بر دم وه و خوداشله و باره وه ده فهرمووى: {لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ} مِنْ أَمْرِ اللَّهِ {الرعد/ ۱۱} واته: خودای به ده سه لات چه ندين فريشته ي بيژمارى هه يه كه به نوره و جيا و از به دواى يه كه كتر دايڼ بۇچى او ديږى ئاده ميزاده كان له هه موولا يه كه وه به فرمانى خدا ده يان پاريزن.

نه و نه ربه ده خدا به بروسكه له ناوى بردو، عامر گوتى: نهى محمد بۇ نيمه بينت خاوهن كولكاوى و، نيوه ش ورك زلى و گهره ي: پېغهمبر (ﷺ) فهرمووى: نيوه خاوهن سر شوږى و داماوين، عامر گوتى: سويند بيت نهى محمد نه و ناوه ت ليپر ده كم له ولاغ و پياو واته: هيژيكي گهره ت بۇ سر ده هينم كه پشتى هه لكردو پويشت. پېغهمبر (ﷺ) فهرمووى: نهى خودايه له شهرو به لای نه و پياوه بېم پاريزه. خودای گهره له دواى نه وه لوله يه كى غوده ي له مل و نه ستوى هات و كوشتى.

لەگەڵ خودابەو لە هیچ مەترسە

کن مع الله ولا تبالي

جارێکیان کۆمەڵێک لە موسڵمانان پۆیشتن بۆلای حەزەرەتی عومەرؓ گوتیان ئەو
پێشەوای موسڵمانان ئێمە پێش نوێژێکمان ھەیە ھەموو کاتێک لەدوای تەواو
بوونی نوێژ گۆرانی دەلیت. پێشەوا عومەرؓ فەرمووی: ئەو کەسە کییە؟ بڕۆن
بۆم بەینن. ئەوانیش گوتیان: بەخودا ئەو عومەر دەبێ تۆ لیمان ببوری چونکە
ئێمە زۆرمان پیناخۆشە کەبۆخۆمان بڕۆین و پێی بلێن دوای بەرەو پومان
بکەیتەو پیمان دەلی ئێوە چۆنەلای عومەر سیخوپیو جاسوسیەتان لەمن کردووە
پێشەوا عومەر لەگەڵ ئەو کۆمەڵێک لەیارانی پێغەمبەر ﷺ پۆیشت بۆلای ئەو
کابرایە لەمژگەوت کەچاوی بەپێشەوا عومەر کەوت ھەستاو پینشوازی لیکرد
لەدواییدا کابرا گوتی: ئەو پێشەوا کارت چی بوو چۆنی ھاتی بۆ ئێرە؟ ئەگەر
کارتان بە ئێمە یە ئەو زۆر پێویست بو کە ئێمە بیینە خزمەتان: وە ئەگەر بۆکارو
پێویستی خۆتە ئەوکاتەش زۆر پێویست بو کە ئێمە کارەکتان بۆیکردبایە،
عومەرؓ فەرمووی مال وێرانی بۆتو ئێمەوامان ھەوال پێدراوە کەتۆ کاری زۆر
نارەواو نارێک دەکە: کابرا گوتی: ئەو پێشەوای موسڵمانان ئەوکارە نارێکانە
وەک و چی؟ پینشوافەرمووی: بیستومانەکە لەگەڵ خودا پەرستێکەت گالته
جاری و پەفتاری نادوروست ئەنجام دەدە. کابرا گوتی حاشا لله، کەشتی
نارەوابەکەم تەنھا ئامۆژگاریەکە کەھەمووکاتی گیانمی پی تەربییەت و ئامۆژگاری
دەکەم: عومەرؓ فەرمووی: ئەو ئامۆژگاریە چییەکە پۆژانە لەدوای نوێژەکان
دەیلی با منیش بیزانم ئەگەر باش بوو دەست خۆشیت لێدەکەو ئەگەر خەراپیش
بوو ئەو سەرپێچیت لی دەکەم کەوازی لێبھینی. کابرا گوتی:

وَقَوْلًا دَكَلَمَا عَاتِبْتَهُ	فِي مَدَى الْهَجْرَانِي بِيغِي تَعْبِي
لَا اِرَاةَ الدَّهْرَ اِلَّا لَاهِيَا	فِي تَمَادِيَةِ فَقْدَ بَحْرَ بِي
يَا قَرِينَ السَّوْعَمَا هَذَا الصَّبَا	فَفِي الْعَمْرِ كَذَا فِي اللَّعْبِ
وَيَحْ نَفْسِي لَا اَرَاهَا اَبَدَا	فِي جَمِيلٍ لَا وِلَافِي اَدَبِ
نَفْسِي لَا كُنْتُ وَلَا كَانَ الْهَوَى	رَاقِي الْمَوْلَى وَخَافِي وَارْهَبِي

بەوجۆرە كردمە شعر:

كاتى دَلَم كۆچ دە كاو لە لام نامىنئىتەو
 لاشەى بى ھۆش و ھەستم گۆرژدەبى و دەتوئىتەو
 چونكە بەردەوام دە روا لام ئۆقرە ناگرى دَلَم
 بۆيە ھەردەم ھىلاك و چاوەرپى دە سكى گۆلم
 ھەموو كات ھەول دەدا لە ھەرزەكار دوور كەوى
 بۆيە بى ھەست و بىرەوبەماندوودە ر دە كەوى
 ھەراو ھاوارمە تەواو لە خەراپەى وە گىپر
 گە ر وانەكەم بۆچىمە چۆن دە ست دە كەوى خىرم
 ئاوا تە خوازم كەوا گيانم بۆ خىر بىتەو
 لە نارەواو خە راپە دوور بى و بگەرپتەو
 تەواو لەخوا بترسى و دوور بى لە بەد كردارى
 ڕوو خسارى ئىمە شاد كالەدوارۆزى ھەزارى

واتە: ھەركاتى گۆرژدەو گەلەيم لەدەكەم كردبى لەكاتى ديار نەبوونى كۆچى
 كە ھەر دەم پىويستە ئامادەو تەياربىت بەسال لەلام ديار نىو دەرناكەوى تەنھا
 بۆئارەزۆزىك بوونەو نەبى ئەويش بە مەبەست و دەرڤەتى بەيەك گەيشتن ئەى
 ھاوپىي بەدو نەگريس ئەو پەرۆشى و ھەرزەكارىە چىيە؟ لەتەمەنى ژيانندا ھەر لە
 ھىلكى و يارى و گالتهداى ھاواربۆگيانم كە ھەرگىز چاوم پىي ناكەوئىمەبەستم
 جوانى و ڕوخسارو ئەدەب و پەروشتى گيانم نىيەنەلەوانەو نەھەواوئارەزۆى گيانم
 نىيەچاودىر و چاوەرپوانى سەرور و سەردارم بى لە ترس و سامى خودا
 بترسى و بترسى. پىشەواى مۇسلمانان عومەركە گۆيى لەو سرودو گۆرانیە خوشە
 گرت بوو زۆر شادمان بوو لەگەلى دەگوتەو:

نفسى لاكنىت ولاكان الهوى راقبى المولى وخافى وارھبى.

دواى ئەو پىشەوا ڕووى كردە ھەمووئەوانەى كە لە لايدابوون لەچوار دەورەيدا
 دانىشتبوون فەرمووى: لەسەر ئەو شىئە كى گۆرانی دەلى با بىلى.

لەپادە بەدەرى قورئان

معجزات القرآن

دەگىر نەو جارىكيان (وھلىدى كۆپى موغپە) ھاتەلای پىغەمبەرى خودا پىغەمبەرىش ھىندىك قورئانى بەسەردا خويندەو ھەلىد دلى نەرم بوو موسلمان بىت ئەو ھەوالە گەيشتە ئەبو جەھل ئەویش ھەر بە خىراو بەپراکردن ھات بۆلای وھلىدو پىنى گوت: ئەى مامە گەل و ھۆزەكەت بېريان داو ھۆبونەو ھەك بەكەن و ھىندىك سەرۋەت و سامانت بۆ كۆبكەنەو ھەمتەمانەى تەواوت لىو ھەربىگەن كەنەپۆيە لای محمد گوى بۆ گوتەكانى نەگىرەت و بەر ھەلىستى بەكى: وھلىد گوتى ھۆزى قورەيش باش دەزان كەمن لە ھەموويان دەولەمەند ترم و مائە لە ھەموويان زۆرتە. ئەبو جەھل گوتى وھلىد بېرۆ قەسەيەكى ناشىرىن بەمحمد بلى با ھۆزەكەت بزاننەو كەتۆ لەگەل محمد دانىت و رقت لىيەتەى خۆشت ناوئى. وھلىد گوتى چىپى بلىم سويند بەخودا ھىچ كەسنىك وەك و من ھۆنراو نازانى لەسەر كىش و قافىە بىت يان ھۆنراو سەربەست و ھۆر ھەست و ھۆشدارى پەرى. بەلام سويند بەخودا محمد ھىچ شتىك لەو شتانە نالىت ھەرگىز بەھۆنراو ناچىت سويند بە خودائەو ھى كەمحمد دەلىلى تام و چىزى تىدايەو پىك و پىك و پاراۋەيە، بەزىەكەى ميوە خوارىەكەى بەپىت و باش و بەرىنە بەپراستى ئەو ھى ئەو ھەردەم سەر كەوت و دەبىت و ھەرگىز ھىچ شتىك بەسەرىدا سەر كەوت و نابىت و ئەوانەى كەبەر ھەلىستى دەكەن تىك شكاو نابوت دەبن. ئەبو جەھل گوتى: ئەى وھلىد

بەپراستى مەتەنەو پىزىت لەناو گەلەكەت شكىستى ھىناو ھەبواو پىر پىناكەن كە موسلمان نەبووى ھەتا قەسەى ناشىرىن بەمحمد نەلىنى: وھلىد گوتى: لىم گەپى ھەتا بىرىكى لىدەكەمەو. خوداى گەورە ئەو ئايەتەى ناردە خوارەو كە دەفەر موى {إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَبَسَ وَسَكَرَ ثُمَّ أَدْبَرَ

وَأَسْتَكْبَرَ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَى إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ {المدر/ ۱۸-۲۵}

واتە: وھلىدى كۆپى موغپە فەكرو بىرى كەردەو ھەبەرنامەو پەيامەكەى ھەل سەنگاند

پوختە بە گەلە لە بەسەرمانە ئەرکە ئاوی پێغمەبەر (ﷺ) قەمانە من حیاة رسول (ﷺ)

بە لای بە نەزانین. هەی بە کوشت بچی لە گەل تیفکیرین و هە ئێسەنگاندنی، دووبارە بە کوشت بچی لە گەل هە ئێسەنگاندنی بۆ قورئان ئینجالیی وردبوو و تەماشای کردنیو چاوانی گرژکرد و پەش داگیرسا و خۆی گیف کرد و وەوزۆر بە گەرە ترلە وە ی کەبیری لێدە کرد و وە خۆی نیشاندا و گوتی: بە راستی ئەو قورئانە تەنها سیحرو جادوو و هیچی تر نیە و تەنها قسە ی ئینسانە. خودای گەرە پەیمانی پێدا کە بیباتە دۆزەخ هەر وەک و دەر فەر موی: {سَأْصِلِيهٖ سَقَرًا وَمَا أُذْرِكَ مَا سَقَرُ لَا تُنْقِي وَلَا تَذَرُ

لَوَاحَةٌ لِّلْبَشَرِ عَلَیْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ اَلْمِثْرَ ۚ ۲۶-۲۰ واتە: ئەو بیوی ژدانه بە سەری وە ناچیت حەتمەن دەبی بیخە مەنا و دۆزەخ وە بە لای تو نازانی دۆزەخ چیە؟ هیچ ئەندامێکی ئینسان بە ساغی ناهێلێت وە وە وازی شی لی ناهێنی و پێستی هەلدە قەچینی و پەشو پیسی دەکات نۆز دە فریشتە سەر پەرشتی ئەو ئاگرو دۆزەخ دەکەن.

کاتی وەلید گوئی لەو نایە تەبوو کە ژمارە ی فریشتەکانی ئیشک چی ئاگری دۆزەخ (۱۹) نۆز دەن بە هۆزو گەلە کە ی گوت: بە تەنها دەکەسیان بۆ من دا بنین دەرە قەتیان دیم ئیوەش بە هەموو تان دەرە قەتی نو کەس نایەن؟ خودای بە دەسەلات وە لای خۆ بە گەرە و زەزان و لە خۆ بایی بوونی وەلیدی دایە وە فەر موی:

{وَمَا جَعَلْنَا اَصْحٰبَ النَّارِ اِلَّا مَلَکِیَّةً ۚ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِیْنَ کَفَرُوْا ۚ اَلْمُنۡثَر ۚ ۳۱

واتە: ئێمە کارگوزارانی دۆزەخمان تەنها لە فریشتەکان دا نا و وە ئەو ژمارە ی ش کە دەلێن نۆز دە فریشتەن تەنها بۆ تاقی کردنە وە ی بێبا و پەرە.

گەرە وەریی قورئانی پیرۆز

عظمة القرآن الکریم

لە ئەبو سەعیدی خودرییە وە ﷺ دە گێرێن وە: دەر فەر موی: شەو یەک ئە سیدی کوپی حەزیر لە (مەرد) ئەو شوینە ی کە خورمای تێدا و شک دەکەن وە قورئانی دە خویندن. لە و کاتە دا ئە سپە کە ی حیلان دی و پاپەری. دوا ی دەستی کرد وە بە قورئان خویندن و دووبارە ئە سپە کە ی پاپەری وە. هەر بە و جوۆرە چەند جار ی ئە سپە کە ی رادە پەری و قولاغ دە بوو. ئە سید گوتی زۆر لە یە حیا ی کوپم تر سام کە لە ئە سپە کە نزیک بوو

پوختە پەندە لە بەسەر هاتە حُر ئۆگەندانی پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

پانی بکاتەو وە وابەرز دەبۆو بۆ ئاسمان و هەندە پەری. دواى پۆیشتە لای ئەسپەكەم
سەیرم کرد لەسەر سەریەو وەك و چەترو چرایەكى پووناك لە ئاسمانەو وە
بەرز دەبۆو و زۆر بە جوانی دەدیتر. منیش بە یانی هەسام پۆیشتەم بۆ لای
پێغەمبەر ﷺ گوتم ئەى پێغەمبەرى خوداشەو لە شوینی (مەربد) جینگەى خورما
و شك کردنەو وەكەم قورئانم دەخویند و لاغەكەم راپەری پێغەمبەر ﷺ فەرمووی:
بخوینە منیش خوینم ئەسپەكەم راپەرییەو و پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بخوینە
ئەسپەكە راپەریەو و چەند جارێك ئەو و سێبارە بۆو لەبەر یەحیای كۆرم كە لە
ئەسپەكە نزیک بوو ترسام پانی بکاتەو وە كەچومە لای لەسەر سەرمەو و لە ئاسمان
وەك و چەتر شتی پووناك و نورانیم دەدیت بەرز دەبۆو بۆ ئاسمان لەبەر چاوم.
پێغەمبەر ﷺ فەرمووی ئەو و فریشتە و مەلائیکە تەن گوی یان بۆ تۆ رادەگرت ئەگەر
بەردەوام ببووبای لە قورئان خویندن هەتا بە یانی خەك فریشتەکانی بەچاوی
خوین دەدیت و لییان بزرە دەبوو.

نەدانەو و دواخستنی وام (قرض) ستەمە

مطل الغنى الظلم

دەگیرنەو وە كابرایەك حوشتیكى بە ئەبوجەهل فرۆشت بۆ ماوەى چەند پۆژێك
پارەكەى بداتى چەند پۆژێك بەسەر كاتى پارەدانەكەش تێپەرى بەلام ئەبوجەهل
پارەكەى نەدا بە كابرا. چەندین جارى ترتیپەرى كابرا دەپۆیشتە لای
ئەبوجەهل و پارەى نەدا بە هەردەستى دەستى پێدەكردو دواى دەخست.
ئەو كابرایە هاواری بۆ خەلكانىكى زۆربەرد بۆ وەرگرتنەو وە قەرزەكەى بەلام
هەربیسود بوو و داى كابرا پۆیشتە لای پێغەمبەر و سكا لای نەدانەو وە قەرزەكەى
پینگوت: پێغەمبەر ﷺ دەستى كابراى گرت و فەرمووی: وەرە لەگەڵم دا بپۆین بۆمالم
ئەبوجەهل پێغەمبەر ﷺ بانگی ئەبوجەهلی كردو فەرمووی: ئەو پیاو و حوشتیكى
پى فرۆشتووی و پارەكەیت نەداو، نەدانەو وە قەرز لەكاتى خۆیدا ستەم و تاوانە
خێراكە ئیستا پارەكەى بدەو ئەبوجەهل هیچ ورتەى لە دەم دەر نەچوو و پۆیشت و
پارەكەى بۆ هینا و دا بە بیورتەى دەم جولاندنى. دواى لییان پرسى بۆچى هیچ

پوخته یه که له بهمه زمانه کهنه کهنه پینهمه (ﷺ) قهنامه من حیا رسول (ﷺ)

قسه ت نه کردوو به فەرمانی محمد پاره که ت دایه وه نه بوجه هل گوئی: به خودا نه وکاته ی که بانگی کردم ههستم کرد خانوه که به سه رمه و ده له ریه وه نه گهر خیرا پاره که نه دابایه وه خانوه کهم پۆده چوو. بهو بۆنه یه شه وه نه وکابرایه له لای پینهمه باوه ری هیناو موسلمان بوو.

گیانی خۆم به خودا به خشیوه

أهـب نفسی لله تعالی

ده گینه وه (زوبهیری کوپی عه وام) ﷺ به فەرمانی پینشه و اعومهری کوپی خهتاب ﷺ به فرماندهی (۱۲۰۰) دووانزه ههزار سه ربازی موسلمان به ره و میصر به ریکه وت له کاتیک دا که سوپای عه مری کوپی عاص ﷺ چوارده وره ی قه لای (بابلیونی) گرتبوو به لام توانای هیرش کردنیان نه بوو نه و جهنگه زۆربه دوا که وت و سست بوو که س توانی هیرشی تیدا نه ما بوو. به لام زوبهیر غیره تی جولاو گوئی من گیانی خۆم به خودا ده به خشم و ئومیده وارم که به و گیان به خشینه ی من موسلمانان بتوانن نه و قه لایه پزگار بکن. ههستا په یژیه کی به رزو دریزی له سوچیکی قه لایه که قائیم و توند کرد و فەرمانیدا هه رکاتی سهر که وتم و گویتان له دهنگی الله اکبر بوو به یه که دهنگ وه لام بده نه وه و به شوینم دا وهرن له دوا ی نه وه زوبهیر پویشیت و سهر که وه سهر قه لایه که و زۆری نه خایاند که زوبهیر به شیریه دهستی وه پای ده وه شانده دهنگی الله اکبری گوینچه کی کاس ده کرد. هه موسه ربازو جهنگا وهرانی موسلمانان به یه که دهنگ وه لامیان دایه وه و په لاماری قه لایان داو یستیان هه موو به جاریک به سهر قادر مه که دا برۆن به لا عه مه رینگه ی پینگرتن و نه ی هینت به جریک سهر که ون نه با دا قادر مه که بشکیت به لام دهنگی الله اکبر یان نه و ناوه ی پر کردبوو سوپای بیبا و هه ران واگومانیان بر دکه سوپای ئیسلام هه موویان سهر که وتونه سهر قه لایه که و کوتاییان به بویه سوپای زۆری بیبا و هه ران له قه لاهاتنه دهر و هه لاتن له وکاته دا زوبهیر و هاوه لانی په لاماری ده رگای قه لایان داو دهر گایان کرده وه موسلمانان به جاریک پژانه ناوه و قه لاسهخت و به تینه. به و جوړه خودای به به زه یی و دهسه لات موسلمانانی به سهر پۆمه کاندای سهر خست به سهر وهریه کی

پوختەبەمەكە له بەمەرماتە كۆرگەمانە پێغەمبەر (ﷺ) قەساتە من حەبە رسول (ﷺ)
 زۆرەو. بەوجۆرە هەلۆیستی جوامیری و نەبەردی زوبەیری کوپی عەوام بوو بە
 نیشانە سەرکەوتنی ئەوجەنگە و دۆرانی پۆمەکان. ئەوسەرکەوتنەش بوو مایە
 رانی ولاتی میصرو بوو هیزو بازو پشتیوانی بەهیز بۆ ئیسلام.

لەگەورەیی فیڕ قورئان

من فضل تعلم القرآن

پێغەمبەری خودا ﷺ کۆمەلیك لەموسلمانانی بانگ کرد کە هەریەکەى خواوەنى چەند
 ھونەرزانیاریەك بوون، وە بەئەندازەیک قورئانیان لەبەربوو: پێنى خوێندنەو،
 لەدوایی یەکی ترهاتن کە لەهەموویان بەتەمەن تریو پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: تۆ چی
 ھونەریکت ھەیە؟ کابرا گوتی فلان و فلان و سوپەتی بەقەرەشم لەبەرە. پێغەمبەر ﷺ
 فەرمووی: سوپەتی بە قەرەشت لەبەرە؟ کابرا گوتی: بەئى لەبەرە، پێغەمبەر ﷺ
 فەرمووی: زۆر باشە چونکە سوپەتی بە قەرەهەموو یاس و بەرنامەى ئاینی
 تێدا یە. وەرە بپۆن و ئەتۆش پێشەواوسەرکەردەیان بە. یەکیکیان گوتی: ئەى
 پێغەمبەری خودا ﷺ من زۆرباش بەئاسانی دەتوانم لەبەری بکەم بەلام لەترسی
 نەتوانینی بەجى ھینانی فەرمانەکانى سەر پێچی دەکەم و لەبەری ناکەم. دواى ئەو
 پێغەمبەر ﷺ فەرمانی پیکردین قورئان فیڕ بین و بخوین. چونکە بەراستی قورئان
 بۆئەوانەى کە فیڕی دەبن و دەى خوینن وەك و کیسەو دەفریکی گەرە وەھایە کە
 پڕبیت لە عەترو میسکی خوش و بۆنەکەشی بۆ ھەموولایەك بلأو بیتتەو.

دیاری کردنی خەدیجە خاتوون بۆراستی پەيام

اختبار السيدة خديجة لامين الوحي

خەدیجەى کچی خوەیلىدە پێغەمبەری ﷺ فەرموو: ئایا دەتوانی کاتى ھاورێکەت
 (جبرائیل) ھات ھەوالم پێدەى؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەئى دەتوانم. لەوکاتەى
 کە جبرائیل ﷺ گەیشت پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەى خەدیجە ئەو جبرائیلە،
 خەدیجە فەرمووی: ھەستە وەرە سەرپانی چەپەم دا بنیشە؟ پێغەمبەر ﷺ لەسەر
 رانی چەپەى دانیش. خەدیجە فەرمووی: ئەى پێغەمبەری خودا ﷺ ئیستا جبرائیلی

پوخته بيمه له بهرمرماته كړنگه كړئ (پيغمبر ﷺ) هېماته من حياء رسول (ﷺ)

ده بېنی ؟ فرمووی: بهلئ دهیبینم. دوايي پیغه مبهري هینا یه لای راس ته ی و
فرمووی: نیستاش دهیبینی؟ پیغه مبهري ﷺ فرمووی: بهلئ دهیبینم. دوايي له لایان
دانیش ئینجا فرمووی: نیستا دهیبینی ؟ فرمووی: بهلئ دهیبینم. ئینجا له دواي
نه وه خه دیجه سهر پوښه که ی سهری و چار شپوه ی چاوی لابر د، ئینجا فرمووی
نه ی پیغه مبهري خودا ﷺ نیستا جبرائیلی دهیبینی؟ پیغه مبهري ﷺ فرمووی: نه ی
خه دیجه نیستا نای بینم. نه مجا خه دیجه زور به خوشحالیه وه فرمووی: نه ی محمد
مزگینی بیت به راس ته ی نه وه فریشته ی خودایه و دووره له هه موو شهیتان و جنوکو و
خه راپه کاران.

من بونه وه باشم نه ی پیشه وای موسلمانان

أنا لهايا أمير المؤمنين

سهر وerman پیشه وای عومهری کوپی خه تاب ﷺ هه رگیز له هه ول و تیکوشان سست و
سارد نه ده بویه بونه وه ی یه کیکی نه ترس و نازا و به باوهر بدوزیته وه بویه و اشانی
(مسنای کوپی حارسه) دوو سه رکړده ی لیها ت و بیان نیړی برؤن بو جهنگی
فارسان زور جار عومهر وهرسی و بیزاری پروی تیده کړد دهاته نه وېر وایه ی که
بریاریک دهر بکات و کاریکی و ابکات که ترس و سامی فارس له دلی موسلمانان
دهر بکات و نه یه ئلی. هر چهند که ده یویست یه کی که هل بریړی سهری ده کړد
له نا و چا ویدا ترسو سامویی هیزه کی پیوه دیار بوو. بویه کاره که ی
هه لده وه شانده وه و دواي ده خست. بویه هه رده م به ی بیزاری و ماندو و بوون هه ولی
ده دا و ناموزگاری ده کړد و هانیده دان، بو خوشه ویستی و تیکوشان و گیان
فیداکاری و شهید ی. و هه رده م به گو یچ که یانید اده چرپاندو و ده ی فرموو: نیوه
ولای حجاز به مالی تایبه تی خوتانی مه زانن ته نها چهند شتیکی که م و بیسودی
نه بیت دهنه موو توانا و ده سه لاتی کمیان پینه دراوه، برؤن هه روه و خودا بریاری
پیداون به زه ویدا بگه رین بونه وه ی بتان کاته میرات گرو بویه وای دانیشتوانی

پوختەبەخەندە لە بەمەرخاوە ئۆرنگەمانی، پێغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رحول(ﷺ)

پیشو. هەروەك و خودا دەفەرموی: {هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ} {الصف/۹} واتای ئەوانیەتەمان لە پیشەوه کرد.

خودا پەیمانی سەرکەوتنی ناینی خۆی دەگەیهێنێ. ئەدی کوا لە کوێن ئەوبەندە باش و چاكانە؟ پیشەوا عومەر(رضی) هەرخەریکی ئامۆژگاری و هاندانی موسلمانان بوو هەتا پیاویکی موسلمانێ پێبایەری بەهێز ئەو چاوه‌پوانە و بێدەنگیە خۆشانە و هاتە پیشەوه، ناومەیدان (ئەبو عوبەیدە کۆری مەسعودی سەقەفی(رضی)) نەلەلایەنی هۆزی ئەنساڕ بوو نەلەهۆزی موهاجرین بوو. زۆر بەسۆزەوه هاواری کرد و فەرموی: ئەی پیشەوا ئەمن بۆ ئەو کارە زۆرباشم و دەگونجیم بۆ ئەمن هەلبێژرە بۆ جەنگی دوژمنانت و بۆ شەهیدی، هەركە سینکیش ئارەزووی شەهیدی دەکات با بێتەدەر و لەگەڵ مندا بێنێرە ئینجالە و کاتە داپێشەوا عومەر هەستا و چاوه‌کانی پێبوو لە ئا و باوەشی خۆشەویستی بە ئەبو عبیدە داگرت و ماچی کرد. ئینجا لەدوای ئەو ئەوجە ماوەرە کۆمەڵ کۆمەڵ دەهاتنە پیشەوه و خۆیان پێشکەش دەکردەیان گوت بەرەو شەهیدی دەڕۆین. پیشەوا عومەر لێرسراوی سەرکردایەتی بە (ئەبو عبیدە(رضی)) سپارد و پێشێشتن پەيوەندیان بە سوپای موسلمانان کرد لە عێراق بە سەرکردایەتی (موسەنای کۆری حارسە(رضی)) لەدواییدا شەڕێکی بێوێنە کرا و لەکۆتاییدا سەرکەوتن بەشی باوەرداران بوو. ئینجا لەدوای ئەو سەرکەوتنە ئەبو عبیدە پیلانیکی بەدی هێنا و بریارێکی سەرکردایەتی دەکرد کە سوپا لە دەریاوە بپەرێنەوه کە ژمارەیان نەدەگەیشتە (۱۰۰۰۰) دەهەزار جەنگاوەر بەلام ئەو شوێنە بۆی پەڕینەوه لەدوای پرده‌وه، شوێنێکی گەم و بەر تەسک بوو جینگای سوپای ئیسلامی تێدا نەدەبوو. وەنەتوانای هێرشیان هەبوو نەتوانای گەڕانەوه‌شیان هەبوو لەولاشەوه دووژمنانی فارس مۆلەتی ئەوه‌شیان نەدا کە سوپای ئیسلام تەواو بپەریتەوه بە فیلە زلە زەبەلاحانە کە جەرپەس و زەنگولەیی دەنگ گەورە و هۆش بەریان پێوہبوو، هێرشیان بردنەسەر موسلمانان، بەو جەرپەس و زەنگولە دەنگ گەورانە سەپ و لاغی موسلمانەکان ترسیان لێی نیشیت و هەموویان پەوینەوه و هەلاتن. تیرهاویژی فارسی کانیش دەستیان کرد بە تیر

پوختەبەخە لە بەسەر ماتە ئەرگە ئاڤە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

بارانی موسلمانان کۆمەڵیکمی زۆریان لێشەھید بوون و شپەزەوپەشوکان و، سەختی و دژواریەکی زۆرنالەبارو، پاشا گەردانیەکی زۆربوینە کەوتە ناو پێزەکانی موسلمانانەو. تەنانەت ئەبو عوبیدە لەسەر و لاغەکە ی دابەزی و کەوتە پێیان و سوپایەکش ھەموویان لە و لاغەکانیان دابەزین و کەوتنە پێیان و بەرۆ و سوپای فارس گەرانەو و داوای بەرۆ و پووی فارسەکان زۆری تیروبڕیسکە ی شیرئەوناوی پروناک کردبوو و لەو شەپە بیوینەدا (٦٠٠٠) شەش ھەزار جەنگاوەری فارس کوژرا بەو ھۆیەو موسلمانان غێرەتیان بەرز بوو و بوو مایە ی سەر بەرزی و ئاسودەیی دلیان کە بە پراستی مایە ی خوش بەختی و پیروزیان بوو. بەلام بە داخو و ئەو فیلە بە ھێزانەیان ھینایە پیشەو و بە خرتومەکیان و قاچەکانیان پێیان لە موسلمانان دناوشەھیدیان دەکردن، کە ئەبو عبیدە چاوی بەو حالە کەوت ھاواری لە موسلمانان کرد کە خێراکەن بە شیرەکانتان لە پەگی ئەستۆی ملیان بدەن ھەول بەدەن کە سوارەکانی سەریان بخەنە خواری بیان کوژن. ئەمجارە باوەردارەکان ھێرشیان بردە سەر فیلەکان و سوارەکانیان لەسەر فیلەکان بەردەدا یەو خوارە و دەیان کوشتن بەو جۆرە موسلمانان پێگە ی سەر کەوتنیان دۆزیو. بەلام ئەبو عبیدە کە سەیری کرد و فیلێکی زۆر گەورە و توپەو بەلەسە بە خرتوم و لمبۆزەکە ی بە چوار دەورە ی خۆی بەلای راست و چەپدا لە موسلمانانی دەداو پەرتەوازەو تەفرۆ تونای پێدەکردن. ھێرشێ کردە سەری و بە شیرەکە ی لمبۆزەکە ی بڕی. بەلام ئەو فیلە بە جارێک رقی ھەستا و گیلانە شەپۆلی ھەلچونی دەدا و پووی کردە ئەبو عبیدە و جوتیک لەقە ی لێدا و خستێ سەر زەوی و بەسەریدا پویششت و شەھید بوو. ئەو سەرکردە بە پێزە بە مردنێکی زۆر بەرزانە کە میژوو تۆماری کرد و دەو لەگەڵ تۆمارگە ی شەھیدانی سەر بەرزی ئیسلام.

موعاز تۆنەو بە لایەت نایەو

اقتان أنت يامعاذ

دەگێرنەو ھەجاریک موعازی کوپی جەبەل ﷺ پێش نوێژی بۆ موسلمانان دەکرد
 پیاویکی بە ناوی (حەرام) نوێژی بە کۆمەڵی لە گەلیان دای بەست. بە لām موعاز
 نوێژەکی زۆر درێژە کێشا. حەرام لە نوێژی بە کۆمەڵ ھا تە دەرو، پۆشت و
 گەپا یەو ھە ناو باخە دار خورما یەکی کە لە پێشودا لە ناویدا بوو ئاوی دەدا. کاتی
 موعاز لە نوێژەکی بۆو گوتیان ئەی موعاز تۆچی بەرامبەری حەرام
 دەئێی: کەپانەو ھەستانوێژەکی تەواو بکات. موعاز گوتی: (حەرام) دوو پو منافقە
 چۆن دەبێ وازو نوێژەکی ئەو ھەندە بە سوکی بزانی بیپریت بۆ ئاودانی
 باخە دار خورما یەکانی؟ (حەرام) کە قسەکی بیستەو ھە خێرا پۆشتە لای پێغەمبەری
 خودا ﷺ، موعاز لە لای پێغەمبەر دانیشتبوو. (حەرام) گوتی ئەی پێغەمبەری
 خودامان ویستم بچم دار خورما یە کەم ئاودەم بە لām کاتی نوێژیو پۆشتە
 مزگەوت بۆ ئەو ھە نوێژی بە کۆمەڵ بکەم بە لām لەبەر ئەو ھە نوێژەکی زۆر
 درێژ کردەو ھە منیش لە نوێژە کەم دەرچوم ھەو بۆ ئەو ھە موعاز گومانێ پێ بردم کە من
 دوو پو منافقم. پێغەمبەر ﷺ پووی لە موعاز کرد و فەرمووی: ئەی موعاز تۆشی
 بە لات کردو ھە؟ ئەی موعاز تۆ تۆشی بە لات کردو ھە؟ جارێکی تر نوێژ ئەو ھەندە
 درێژ کردەو ھە سوپەتی بچوک وەکو {سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} {الاعلى} ١ {وَالشَّمْسُ
 وَضُحَاهَا} {الشمس} ١. وە شێو ھە ئەوانە بخوینە چونکە تۆ بە لای بۆ کە سێک دەنێری کە
 لە نوێژ دەردەچن و بەو ھۆیە شچەو نایەنە نوێژی بە کۆمەڵ. بە لām ئەگەر نوێژەکان
 کورت بکە یەو ھە ئەو ھەو بە لای ناخۆشیانە دروست نابن ،

پوخته بيمكه له به سمر ماته خړ بڼه لای پيغمبر (ﷺ) قوماته من حياه رسول (ﷺ)

شوخى پيغه مېهړ مرگيڼييه

مزاح الرسول بشاره

جاريكيان پيغه مېهړ ﷺ له ناو بازارې مه دينه دا دېر وېشت چاوى به (زاهيرى كوپى جزامى ﷺ) هاوپړى كهوت شتى پيويستى بوما له وده كړى ، له دواوه لى نزيك بووه و باوه شى پيدا گرت به بى نه وهى بيدينى و ه ستى پيښكات. هاوارى كردو و فرمووى: كى ئو به ندم ليده كړى؟ كه زاهير ئاوپرى بو دواوه دايه وه پيغه مېهړ بو و ده ستى كرد به پيگه نين وگوتى : به خوا ئه پيغه مېهړى خدا بازار كزيه كه س پارهى به من نادا؟ پيغه مېهړيش ﷺ فرمووى: نازاهير وانيه خدا حز بكات له لاي خوداخيرو پاداشتى باشت هيه.

والله پرسيار له و نيعمه تهى نه مړ و ده كړى

لتسألن عن نعيم هذا اليوم

پوژيک له کاتى گهرما پيغه مېهړ ﷺ له مال پوښته دهر بهر و مزگهوت. له ريگا چاوى به نه بو بکرو عومهر ﷺ كهوت نه و انيش له مال هاتبو نه دهر پيغه مېهړ ﷺ فرمووى: پيم بلين ئيوه بوچى به وگهرمايه و له وکاته دا له مال هاتو نه دهر؟ نه و انيش گوتيان به خوا يارسول الله ﷺ برسپه تى دهرى کردو وين. پيغه مېهړ ﷺ فرمووى: ده به خوا منيش برسپه تى له مال دهرى کردووم. ئينجا هر سيکيان به يه کهوه پوښتنه لاي نه بو هه يسه مى کوپى ته يهان) که له هوژى نه نصارى بوو، خدا مال و سامانى باشى پيدا بوو فرمانيدا خيرا مهر يکيان سهر برې و نانى جوې گهرميان دروست کردو، ئاويکى ديمکه ي سارديان بو هيئان و خوارديان بوئامانه کردن و تيريان خوارد ئينجا پيغه مېهړ ﷺ فرمووى: به خوا پرسپارى ئو نيعمه تهى نه مړ ومان ليده كړى و كه و خدا ده فرموى {تُمْ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ } {التكاثر} ۸ واته به راستى له مه و د پرسپارى ئو و نازو نيعمه تان ليده كړى

هاوڕێ کوێرە کەت هات صاحبك الاعمى قد جألك

دەگێر نەوێرە رەببەى كۆپى خەيسەمە ﷺ نۆزەماتوچۆى عبداللەى كۆپى مەسعودى ﷺ دەكردەهەركات كە دەگەيشتە لای عبداللە پێنى دەگوت مزگینى بۆئەوێ كە ئارام گرو خۆپا گرو، لەترسى خوادەترسى و، یادى خودا و نوێرەكانى دەكات. سوێند بە خودا ئەگەر پێغمبەر بت بێنى زۆر كەیف خۆش دەبیت. پەبیع ماوەى بیست سال هاتو چۆى عبداللەى كۆپى مەسعودى ﷺ دەكرد. لەوماوە دوورو درێژەدا كاركەرو خزمەت چى عبداللەى كۆپى مەسعود نەى زانى كە رەبیع چاوەكانى ساغە ، هەروەى دەزانی کوێرە چونكە هەرگیز چاوەكانى بۆ نامەچرەم هەل نەهیناوە و هەر بەسیلەى چاویش لەئەرزى پوانیو. هەرلەبەر ئەوەشە هەركاتى دەهات و لەدەرگەى دەداو ئەو كارەكەرەش كە دەپۆشت دەرگا بكاتەو كە دەى زانى پەبیعە بە عبداللەى دەگوت ئەوا هاوڕێ کوێرە کەت هات ، عبداللەى كۆپى مەسعودیش ﷺ پێدەكەنى و دەى گوت كچی ئەى هاوار ئەو پەبیعە .

كەسێك لەگەڵ فەرمانى خودا راست بكات و بەراستى بزانی پزگارى دەبیت

من صدق الله نجا

ئەبوھوڕەیرە ﷺ لە پێغمبەرەو ﷺ دەگێریتەو دەفەرموى: سى كەس لە دەشت و بیا بانێك دا بوونە هاوڕێ و بارانیكى بەهیزیان لێبارى ئەوانیش پالێان دایە كێو كەو پۆیش تنە ناو ئەشكەوتنكەو هەتا بارانەكە كۆتایى دێت. لەو چاوەپوانیەدا بوون بەردىكى زۆر گەورە لە كێو كە هاتە خوار دەرگای ئەشكەوتەكەى گرت ، لەدواى هەولدانى كى زۆر هیچ چاریكى بەردەكەیان بۆنەكراو بۆیان لانهچوو، تەواو نا ئومید و بێهێوا بوون لە پزگار بوون لەو ناو ئەشكەوتە. لەدواىیدا یەكێكیان گوتى: وەرن با هەر كەسەمان بە هۆى كردارىكى باش و دل سۆزانە لە پێناو پەزابوونى خودا كردوومانە بۆ ئەوێ خودا بەزەبى پێمان داىبێتەو ئەو بەردەمان بۆ لاىداو پزگارمان ببیت.

یەکیان گوتی: ئەى خودایەتۆ زۆرباش دەزانى کەمەن دایک و باوکم ھەبوو زۆر خزمەتم دەکردن و بەبەزەیی بووم لەگەڵیان لە بەر پەزەبوونی تۆدا ئیواران خواردنم بەدەستی خۆم پێدەدان. ئیوارەیک خواردنم بۆیردن ھەردوکیان خەویان لیکەوتبوو منیش زۆر بەلامەوە ناخۆش بوولەخەو ھەلیان بەستینم، وەیان بگەرپمەوە شوینی خۆم و پشو بەدم، بەلکو لەلایانەو بە خواردنەو بە پێو بەرامبەریان پراوەستام ھەتا بەیانی لەخەو ھەستان، ئینجا خواردنەکم پێدان و پۆیشتم. ئەى خودایە ئەگەر ئەووم تەنھالە بەر پەزەبوونی تۆدا کردووە، دەرگای خێرمان لى بکەوێوەو ئەو بەردەمان بۆلابدەى، دەفەرموی: بەردەکە لە جینگەى خۆى ترازابە شیوەیکە پوناکی لیھاتە ژوورەو بەلام نەدەتواندرا لى برۆیە دەرەو.

دوومەيشيان گوتى: ئەي خۇدايە تۆ زۆرباش دەزانى و ئاگادارى كە سەوداسەرو عاشقى ئافرەتلىك بووم لەوپىناو سزاۋنازارىكى زۆرم چىشت ھەتادەستم پىنى گەيشت و ھىواۋ ئاۋاتەكانم ھاتەدى. ئىنجاخۇدايەلەۋكاتەدا كەھەموۋشتىك لەدەستى خۆم دابوۋ تەنھا لەبەر ترسو سامى تۆ وازم لىنى ھىناۋ دوور كەۋتەۋە. خۇدايە كەبۇخۆت زۆرباش دەزانى ئەگەر تەنھا لەترسى تۆكردوۋمە بەزەيىت پىماندا بىتەۋەو لەو تەنگە تاۋيە پزگارمان بكەى. بەفەرمانى خۇدا بەردەكە تۆزىكى تر لە جىگەى خۆى ترازە بەلام ھىشتا ئەۋەندە لانەجوۋبوو كە بتوان برونە دەرەۋە.

سنيهميان گوتى: خودايه بوخوت دهمانى من چەندكرىكارىكم هەبوئيشم پيڊەكرەن ،
ئىوارە حەق وكرى پۇژانەم پيڊان بەلام يەكيان وەرى نەگرتبوو پۇيشت: منيش
پارەى كرىيەكەم بۇيەناژەل وەحيوان دا.بە فەرمانى خودائەوماڵە خيروبەرەكەتى باشى
تىكەوت، بە جورىك كە خزمەت كرىنيان بەزەحمەت بوو: لەدواى ماوەيەكى زۆر ئەر
پياوە كەهيچى نەمابوو هەژارو نەدار كەوتبوو هاتەوہبو پارەى پۇژانەكرىكارىيەكەى:
منيش گوتە: براكەم ئەوہەمووسەرەوت وسامانەى كەدەيبينيى ھەمووى بەپارەى پۇژانە
كەى تۆبەديھاتوہو ئيتۆيە. ئينجاخودايە ئەگەر ئەوہم تەنھا لە پيناوى پەزابوونى تۆ
كردوہ بەزەييت پيمان داييتەوہولەوبەلاگەرەمان رزگاربەكەى وەرگاى ئەشكەوتە
كەمان بۆ بكەيەوہ: بەفەرمانى خودا بەردەكە لە جيڭاى خۆى تەواو هاتە خوار كەبە
تەواوى لىي دەھاتىە دەرەوہ. لەوكاتەدا پيڭەمبەر فەرمووى: ھەركەس لەگەل خودا
راست بكات رزگارى دەبيت.

زێیەكەم لە دەستچوو ئازاریکی زۆریشم بە دیلی پێگەیشتم

ذەبت ادراعی وفجعی بآسیری

عبدالرحمن ی کۆری عەوف ﷺ دەفەرموی: پۆژی بەدر بەلای ئومەییە کۆری خەلەف دا پۆیشتم دەستی کۆرەکە ی گرتبوو دەپۆیشتم: منیش چەند زێیەكەم پێبوو لە جەنگی دووژمندا لەدوای سەر کەوتنی موسڵمانان بەسەر دووژمناندا گرتبووم و بە دەستم هینابوو. کاتی چاوی بە عبدالرحمن کەوت و پێی گوت: ئە ی (عبد عمرو) بەلام عبدالرحمن وەلامی نەدایە وە چونکە ئەوناوہ ناوی پیشی موسڵمان بوونی بوو: پێی ناخۆش بوو لەدوای موسڵمان بوونی ، کەناوہکە ی گۆپی بە عبدالرحمن، بەوناوی دەوری بیباوەری بانگی بکەن. لەدوای ئەو ئەو و وت و وێژە لە نیوانیاندا پوویدا. ئومەییە دە ی گوت: من (الرحمان) ناواسم بۆیە بانگت دەکەم بە (عبدالله) لەسەر ئەوناوہ پێک کەوتن و عبدالرحمن وەلامی دایە وە. ئومەییە گوتی: (عبدالله) ئایا مانی دەست کەوتی جەنگت پێیە یان دەتوانی پارێزگاریمان لی بکە ی؟ بەراستی من زۆر باشترم بۆتۆ لەو زری و تالانیە ی کە پێتە عبدالرحمن گوتی: ھائەوہ زێیکانم فریدا: ئینجا دەستی ئومەییە و کۆرەکە ی گرت و، ئومەییە گوتی: ھەرگیز پۆژی وەکو ئەمڕۆم نەدیتوہ ئایا ئێوہ ئارەزو پێویستی تان بە شیر نییە؟ واتە من بەخشیشی حوشتی شیردەر دەدەم بەو کەسە ی کە کردومی بە دیل. دوا یی ئومەییە بە عبدالرحمن ی گوت عبدالله ئەو پیاوہ ی کە سینگو بەرۆکی خۆی بە ریش و توکی نەعامە پێچابوو کی بوو؟ عبدالرحمن فەرموی: ئەوہ ھەمزە ی کۆری عبدالمطلب بوو. ئومەییە گوتی: ئای ئەوہ چی پێکردین؟ عبدالرحمن ئومەییە و کۆرەکە ی بە دیلی دە ی بردن بۆلای پێغەمبەر. کاتی بیلال چاوی پێیان کەوت ئاگری گرت و چاوەکانی تاریک بوولە داخان کە ئومەییە لە کاتی دەسەلاتیدا چی پێکردووە و چەندی ئازار و سزا داوہ بۆئەوہ ی لە ئاینە کە ی پەشیمانی بکاتوہ. پۆیشتمە نزیک ی و گوتی: ئەوہ سەر چاوە و بنەوانی بیباوەریە ئومەییە ی کۆری خەلەف بە خواپزگاریم نابێ ئەگەر پزگار یت ببێ. عبدالرحمن گوتی: ئەوہ تۆ بە دیلی من دەئێ ی؟ دەزانی کۆری پەشە ی تۆ دەئێ ی چی؟ بیلال

پوختە بە ئۆلە بە مەرماتە ئۆرگە ئۆلە پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رسول (ﷺ)

گوتی: بە خوا پزگاریم نابێ کە ئومە یە پزگاری ببێت. ئینجا بیلال بە هەموو هیزی هاواری کرد و گوتی: ئەو یارمەتی دەرانی ئاینی خودا ئەو سەرچاوە و بێنە وانی کوفرە لیڤرە ئومە یە کۆری خەڵەفە، بە خودا پزگاریم نابێ کە پزگار ببێت. موسلمانان بە جاریک دەورەیان لێیدا و لایێ کۆبوونە وە و عبدالرحمن پارێزگاری لێ دەکرد بە لام کاتی زانی هیچی بۆناکری گوتی: ئومە یە خۆت پزگاریکە بە خودا هیچم بۆناکری. لە و کاتەدا پەلاماریان دا و شیریکیان لە کۆپرەکی دا و کەوت: ئومە یە هاواری کی زۆر بە هیزی کرد و بە شیرلییان دانان و، کۆتاییان بە ژێانی هەردووکیان هێنا. ئینجا لە دوایدا عبدالرحمن دەیگوت: پەحمەتی خودا لە بیلال بێت زێیەکانی لە دەست دام، نازاری زۆری پێگەیاندم بە هۆی دیلەکانم.

ئەگەر ئارەزودە کە ی دیلە کە ی بۆ بەربەدن

إن رأيتم أن تطلقوا لها أسيرها

کاتی سوپای قورەیش رویشتە بە دریاوکی عاصی کۆری رەبیع ڕەهاوسەری زەینە بە ی کچی پێغەمبەریان لە گەل دابوو. کاتی دانیشتوانی مەککە نوینەریان نارد بۆ کڕینە وە ی دیلەکانیان، زەینە بە خاتونی کچی پێغەمبەریش بۆ کڕینە وە ی ئەبو عباسی کۆری رەبیع هیندیک مال و، ملوانکە یەکی هەبوو کە لە کاتی بەبوک چویندا خەدیجە خاتونی دایکی پێی بە خەشی بوو پێغەمبەر ﷺ کە چاوی بەو ملوانکە کەوت بە بێ ئەندازە بە زەیی پێدا هاتە وە دەستی کرد بە گریان. دوا یی فەرمووی: ئەگەر دەتوانن دیلە کە ی بۆ بەربەدن و ماله کەشی بۆ بگەڕێنە وە زۆرباشە: ئەوانیش گوتیان: چۆن تۆ خەزەدە کە ی وادە کەین ئەو پێغەمبەری مەزن. دیلە کە یان بۆ بەرداو مانو خەناو کە کەشیان بۆ گێڕایە وە. کاتی باوکی عاص گەڕایە وە بۆ مەککە مال و ملوانکە کە ی دایە وە زەینە بە و پێی گوت: بڕۆ وە بۆ مەدینە بۆ لای باوکت. چونکە ئاینی ئیسلام جیاوازی خستۆتە نێوانی من و تۆ. بەو جۆرە باوکی عاص لە مەککە مایە وە زەینە بەش لە مەدینە لە لای پێغەمبەر مایە وە. لە دوا ی ماوە یەکی زۆر باوکی عاص لە بازرگانی لە شامە وە دەگەڕایە وە: توشیان بە کەمینێ کۆمە لە سەربازیکی مودەسلمانان هات هەرچی مالی پێیان بوو لێیان گیرا و بۆ خویشیان

پوختەبەخە لە بەسەر ماته ئەرگەمانی پیغمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول(ﷺ)

هەلەاتن و، مسلمانەکان بە خۆیان و هەموو دەستکەوتەکیان دەگەڕێنەو
مەدینە. باوکی عاصیش بەشەودزەدە کات و دەرواته ناو مەدینە و دەچیته لای
زەینەبە ی کچی پیغمبەر و داوای پێگە پێدانی لێدەکات و ئەویش پێی
پێدەدا و داوای لێدەکات کەئەو ماله گێراوەی بۆ بگەڕێنێتەو. بۆبەیانێ کە
پێنەمبەر ﷺ پۆیشت بۆ مزگەوت لە داوای نوێژدا بەستن. زەینەبە لە ژێر ساباتی ژنان
هاواری کرد و گوئی: ئەو خەلکینە من باوکی عاصم بەکری گرتووە بۆ بازرگانی.
لە داوای کۆتایی نوێژی پیغمبەر ﷺ فەرمووی: هاوڕێیان ئەوەی من بیستم ئێوەش
بیستان گوئیان بە ئی بیستان؟ ئینجا پیغمبەر ﷺ فەرمووی: سویند بەخودا ئەم
هیچ شتیکم لەو بارەو نەبیستووە هەتائەوکاتە ی کە گویم لەو دەنگە بوو، کە
ئێوەش گوئیان لێی بوو کە موسلمانان کەمترین کەس لە خۆیان بەکری بگرن و
کەمترین کەسیش بەخشین و پاداشتی پێدەدری. داوای ئەوە پیغمبەر ﷺ پۆیشتە
مالەو و چوو لە کچه کە ی و پێی فەرموو: پێزی بەرامبەر کەت بگەر و ، کارێکی
دڵسۆزانە نەبۆت و چونکە تۆ بۆئەو حەلال و پەوانی: پیغمبەر ﷺ هەموو مالە کە ی
بۆگەراندەو و پۆیشتەو و بۆمە کە هەرچی حەق و مافی خەلکی لەسەر بوو هەمووی
دانەو لە زۆرو لە کەمی داوایی گوئی: ئەو کۆمەلانی قورپەیش کەس ماو
حەق و مافی وەرنەگرتبێتەو و گوئیان خودا پاداشتی چاکەت بداتەو کەس
نەماو و هەموومان حەقمان وەرگرتووە بە تەواوی داوای ئەو گوئی (اشهد ان
لااله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله) سویند بە خوا بۆیە لە مەدینە موسلمان
نەبووم تەنها لە ترسی ئەوەی نەلین بۆیە موسلمان بوو بۆ ئەوەی مالە کەمان
بخوات. ئیستاش کە مالە کە تانم دایەو و هیچ حەقیکم لەسەر نەما موسلمان
بووم. ئینجا لە داوای ئەو پۆیشت هەتا گەیشته خزمەتی پیغمبەر و ئەویش
لە داوای ئەو ماو و دوورو درێژە ی کە لە یەك دابرا بوون زەینەبە ی بۆ گێڕایەو و
بە یەکی گەیانندەو.

ههشتیڤم له وههشته گه وهتر پیرۆزترم نه دیتوه

مارایت ثمانیة اعظم برکة منها

ده گێر نه وه جارێکیان پێغەمبەری خودا ﷺ ههشت درهه می پێده بیئت و ده پواته بازار له پێگا چاوی به ئافرهتێک کهوت ده گریا. پێغەمبەر ﷺ فرموی: کچم بۆچی ده گریه؟ ئافرهته که گوتی: به خوا له ماله وه دوو درهه میان دامی بپۆم له بازار شت بکرم به لām ههردوو درهه مه کهم لی بزر بووه. پێغەمبەر ﷺ دوو درهه می دایه و پۆیشته بازار کراسینکی به چوار درهه کپی وله بهری کرد و وگه پرایه وه. له پێگا چاوی به کابرایه کی پووت کهوت، هاواری ده کرد و دهی گوت: هه رکه سی بهرگ و پۆشتهم بکات، خودا له بهرگو پۆشاکێ سه و زو جوانی به ههشت پۆشتهی بکات پێغەمبەر ﷺ خوی رانه گرت هه ر خیرا کراسه کهی دانا و دای به و کابرایه و، بۆخۆشی گه پرایه وه بۆ بازار کراسینکی تری کپی به دوو درهه و له بهری کرد و گه پرایه وه شه و داهاات له پێگا سهیری کرد ئه و ئافرهتهی دوو درهه مه کهی داوه تی هه ر له سه ر پێگایه و ده گریا پێغەمبەر ﷺ فرموی کچم چیه بۆ نه پۆیشتویه وه هه ر ده گریه؟ ئه ویش گوتی یاره رسول الله ﷺ زۆر له میژده ماله وه هاتومه دهر ده ترسیم ئازارم بدن، پێغەمبەر ﷺ فرموی: وه ره به دوام بکه وه هه تا گه یشتیه و ماله وه سهیری کردته نها ئافرهتیا ن له ماله و هه یچ پیاویان له مال نیه سه لامی لیان کرد. ئافره ته کان ته ماشایان کرد پێغەمبەری خودایه دهنگیان نه کرد، پێغەمبەر ﷺ بۆجاری دووه م، سێیه م به بهر زتر سه لامی لی کرد نه وه، نه وه ک و گوئیان لی نه بیئت: ئه وانیش هه موویان به یه ک جار گوئیان: (وعليك السلام ورحمه الله وبرکاته). پێغەمبەر ﷺ فرموی: ئه وه بۆجاری یه کهم گوئیان له سه لامه کهم نه بوو وه لām تان نه دامه وه؟ گوئیان: به لی ئه ی پێغەمبەری خودا گویمان لی بوو به لām و یستمان زۆر سه لاممان لی بگهی بۆ ئه وه ی زۆر سوو و به ره کهت و هه ر گرین بۆخۆمان و خانه واده مان. ئینجا پێغەمبەر ﷺ فرموی ئه و کاره که ره تان له کپینی شته کانی به درهنگ که و تووه بۆیه من هینامه وه له گه ل خۆمدا که لی بیومرن و قسه ی پێنه لین و به منی به خشن. ئه وانیش گوئیان: ئه وه له بهر خاتری تۆ لی خوش بووین و له بهر

پوخته به من له به ممراته کُرنگه خانې پیغمبر (ﷺ) قهات من حیاة رسول (ﷺ)
 پزامه ندى خوداش نازادمان کردوسه ربه ست بیت. دواى نه وه پیغه مبر
 ﷺ گه پرایه وه بومال و فرمووى: هرگیز هیچ شتی کم لهو هشت دره مه باشترو
 چاکتر نه دیتوو نه ونده گوره وه به سودو به رکه ت بیت: ترسیکمان پی
 هیمن وه ندى کرده وه، دوپو وتمان پی پوشته کرده وه، یه کیکمان پی سهره ست و
 نازاد کرد. پیغه مبر ﷺ فرمووى: هر موسلمانیک موسلمانیکى پروت
 بهرگ وپوشاکى بو بکات. نه وه نهو ئینسانه له ژیر پاریزگارى خودا دا ده بیت
 هه تا پارچه ی نهو بهرگه بمینی.

نه گهر حسابمان له گهل بکهای حسابت له گهل ده گهین

ان حاسبنى لاحاسبنة

ده گپړنه وه و جارنکیان پیغه مبرى خودا ﷺ به دهورى که عبه دا ده سووپرایه وه
 ته وافی ده کرد گوئی له دهنکی عهره بیکی ده شته کی بو ده یگوت یا کریم،
 پیغه مبرى خوداش له دواى نه و ده یفرموو یا کریم عهره به که پویشته لای مه قامی
 ئیسماعیل و بهرامبر به پلو سکه که ی و گوتی: یا کریم پیغه مبریش ﷺ له دوايه وه
 فرمووى: یا کریم عهره به که ناوړنکی دواى خوۍ دایه وه سه یری کرد پیاوړنکی
 به سام و هیه ت و پوخسار پاک و جوان و، به ژن و بالارنک و پینک له دواى نهو
 که چی ده لی، ده یلته وه کا برای عهره نه ی دهناسی که نه وه پیغه مبره بویه پی
 گوت: نه ی پیاو شوخ و شنگو، پوخسار جوان، گالته به من ده که ی؟ سویند به
 خودا نه گهر له بهر نهو به ژن و بالاجوانه ت نه بیت له لای پیغه مبر شکایه تم
 لیده کردی: پیغه مبر ﷺ به وقسه یه پیکه نی و فرمووى: نه ی برام تو پیغه مبرى
 خو ت ناناسیه وه؟ عهره به که گوتی: نه خیر نای ناسم. پیغه مبر ﷺ فرمووى: نه دی
 چون باوهرت پیی هیناوه؟ کا برا گوتی: باوهرم به پیغه مبرایه تی پیغه مبر هیناوه
 نه شم دیتوو: وه باوهریشم به راستی بهرنامه و قورثانه که ی هیناوه و، نه م دیوه و نه ی
 گه یشتومى. پیغه مبر ﷺ فرمووى: برا که م باش بزانه من پیغه مبرى تو م و تکاکارى
 پوژى دوا ییشتم. عهره به که پووی له پیغه مبر کردو خریک بوو نه ستی ماچ
 بکات، پیغه مبر ﷺ فرمووى: نا برای عهره ب کارى وا له گهل مندا مه کن وه و

پوختەبەندە لە بەسەر ماته گەرنەگەندای پێغەمبەر (ﷺ) ئەمانە من حیاە رمول(ﷺ)

چۆن گەلانی عەجەم و غەیرە عەرەب لە گەڵ پاشا و مەلیکەکانیان دەیکەن. خودا منی
نەبۆ گەورایەتی بە سەرتانە وەو نەبۆ زۆرداری پەوانی کردووم، بە لێکو خودا منی
بە پراستی بۆ مزگیننی دەرو ترسینەری ناردووم لە وکاتەدا حەزرتی جبرائیل
ﷺ ھاتە خوار بۆلای پێغەمبەر، فەرمووی: ئەی محمد خودا سەلامی
خۆشەوێستی و پێز لێنانت لێدەکات. بەو عەرەبەو، تەواوی ئادەمیزادەکان
بلی: ھەرگیز لە میھرەبانی و سۆزولەسەرە خۆیی ئیمە بایی نەبێت، لە خۆی
نەگۆڕی: چونکە لە سەر کەمترین شتی بچوک و باریک لێی دەپرسینەو. عەرەبەکە
گوتی: بۆچی ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ، خودا منیش لە یادناکا و لیم دەپرسیتەو؟
پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەلی کە خودا حەز بکات لێت دەپرسیتەو: عەرەبەکە
گوتی: سوێند بە خودا ئەی پێغەمبەر ئەگەر خودا لە من بپرسیتەو منیش لە ئەو
دەپرسمەو، حسابی لە گەڵ دا دەکەم. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: تۆ لە سەرچی
لە خودا دەپرسیتەو؟ عەرەبەکە گوتی: ئەگەر خودا لە سەر تاوانەکانم لیم
بپرسیتەو، ئەوا منیش لە سەر لی خوشبوون لێی دەپرسمەو. و ئەگەر خودا
لە سەر نافەرمانی لیم بپرسیتەو، ئەوا منیش لە سەر لێبوردنی لێی دەپرسمەو. و
ئەگەر لە سەر چا و چنۆکی و بەخیلی لیم بپرسیتەو، ئەوا منیش لە سە بەخشیش و
نیعمەتەکانی لێی دەپرسمەو. لە وکاتەدا پێغەمبەر ﷺ دەستی کرد بە گریان
بە جۆریک کە ریشی ھەموو تەپبوو. دووبارە حەزرتی جبرائیل ﷺ ھاتە وەسەر
زەوی بۆلای پێغەمبەر فەرمووی: ئەی محمد خودای گەرە سەلامت لێدەکات و
دەفەر موی: بامحمد گریانە کە ی کەم بکاتەو چونکە ھەلگرانی عەرش و کورسی
خودا ھەموو زیکرو یادەکانیان بە موسلمانانی ئومەتی تۆ دەبەخشن.
ئینجا بە و برا عەرەبە بلی: بامو حاسە بەو لێپرسینەو مان لە گەلدا نەکا ئیمەش
مو حاسە بەو لێپرسینەو ی لە گەلدا ناکەین، و ئەو عەرەبە ھاوێلی تۆ دەبێت لە بە
ھەشتدا.

پوختە پەندە لە بەسەر مائە ئەرگە کەنای پێغەمبەر (ﷺ) قەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

لە شتە گەرنیەکانی پێغەمبەر دا هاتوو سەر پێچیم لەووە لێنەکردن

معجزات الرسول، ألم أنکم عن ذالک

ئێبێ ئیسحاق ﷺ دەگێڕێتەو کاتێ پێغەمبەری خودا ﷺ بە لای (حجر) دا پۆیشت دابەزی سەیری کرد ئەو خەڵکە هەمووی ئاو لە بیرە کە هەڵدەکیشتن کاتێ لەوێ پۆیشتن پێغەمبەر فەرمووی: ئاوی ئەو بیرە مەخۆنەو، دەست نۆیژی پێ هەل مەگرن و ئەو هەویرانەی بەو ئاوە شیللاوتانە مەبخۆن و بیدەنە و لاغە کانتان، وە ئەم شەو کە ستان بەتەنھا لەناو ڕەشمالە کە تان نەپواتە دەر حەتمەن هاوڕێکە تان لە گەل داییت. هەموویان فەرمانە کە پێغەمبەریان بە جێ هێنا تەنھا دوو کەس نەبێ لە هۆزی (ساعده) کە یەکیان بۆ کاری سەراو چووبوو، ئەوی تریشیان بەدوای حوشرە کەیدا چووبوو. ئەو پیاوێ بۆ سەر ئاو چووبوو هەر لە شوێنی خۆی بیهوش کەوتبوو. وە ئەوێ کە بە شوێن حوشرە کەیدا پۆیشتبوو: خودای گەرە بە هۆی بایەکی بە هیژەووە فرێی دابوو کێوی (طە ی) دوایی هەواییان بە پێغەمبەر ڕاگەیاند، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەدی من سەر پێچیم لێنەکردن بەتەنھا نەپۆنە دەر، ئەو کەسە کە لە سەر ئاو هەناسە ی گێرابوو لە هۆشی خۆی چووبوو پێغەمبەر ﷺ دوعای بۆ کردوو چاک بۆوە و خودا شیفای بۆنارد، وە ئەو کەسە کە ڕەشەبا فرێی دابوو کێوی (طە ی) ئەو لەدوای گەڕانەو هەیان بۆ مەدینە بە ماوەیە کە هۆزی (طە ی) هێنایانەووە بۆ پێغەمبەری خودا ﷺ.

خودای بە بەزەیی دوعای پێغەمبەری وەرگرت

استجابة الله لدعاء رسوله

کاتێ پێغەمبەری خودا ﷺ کە بەرێگای حجر دا دەرپۆیشت و تێدەپەری بەدواییی بەر گەکانی ڕوو خسار و چاوی دا دەپۆشی و لە لاغە کەیدا ڕادەخوپی کە خێراو تێژ بڕوا: وە بە هاوڕێکانی دەفەرموو: مەپۆنە ئەو ژوور و کە لاوانە ی زۆردار و سەتەم کارەکان، تەنھا بە گریان و، ترسو و سامیکی زۆرەووە نەبیت، نەوێ کو ئێوەش وە ک و ئەوان توشی سزاو نازار بێن. ئێنجا کاتێ کە پۆژ بۆوە هیچ کەسیان دڵۆپێک

پوخته بىمىڭ، لە بىمىر مەتە خۇر ئىگە ئامى، پېغەمبەر (ﷺ) قىماتە من حىلە رەمۇل (ﷺ)

ئاويان پېنە بوو، ھاواريان بۇ پېغەمبەرى خۇدا بىردەلە بەرىي ئاوى. پېغەمبەرىش ﷺ لەبەر خۇدا پارايەۋە ھەر لەۋكاتەدا خۇداي بەبەزەيى ھەۋرى ئاردوو بارانىكى باش بارى، كە ھەموو خەلگە كە تىراۋ بوو. ھەرچى پىنشان بوو پىريان كىرد لە ئاۋ.

بىز بىۋىنى حۇشترەكەي پېغەمبەر

ضىياع ناۋقە رەمۇل اللە

دەگىر نەۋە جارىك پېغەمبەرى خۇدا ﷺ لەگەل ھاۋرىكانىدا دەۋىشتىن: حۇشترەكەي پېغەمبەر بىز بىۋىدىيەن مە ھاۋرىكانى ھەۋلى دۆزىنەۋە ياندا بەلام، نەيان دۆزىنەۋە (عەمارەي كۆپى حەزم) لەلەي پېغەمبەرى خۇدا بوو: ۋە (زەيدى كۆپى ئەللەۋىتى) قىنقاعى كە پىياۋىكى دۈۋىۋى مەناق بوو لەگەل كارۋانى عەمارەدا بوو. لەۋكاتەدا كە عەمارە لەلەي پېغەمبەرى خۇدا بوو، زەيدگوتى: ئەدى محمد ئەلى من پېغەمبەرم ۋە ھەۋلى ئاسمانە كانمان پىرادەگە يەنى: بەلام نازانى حۇشترەكەي لە كۆيىيە؟ پېغەمبەر ﷺ لەۋكاتەي كە عمارەي لەلا بوۋەرمۇي: كە سانىك ھەن لە ئاۋ كارۋانە كە ماندا دەلەين چۈن محمد ئەلى پېغەمبەرى خۇدايە ۋە ھەۋلى ئاسمانە كانمان پىدە ئەلى، بەلام نازانى حۇشترەكەي لە كۆيىيە؟ ئىۋە باش بزانن سۆيىند بە خۇدا ھەرچى خۇدا پىم ئەلى من ناي زانم، بەلام ئىستا ھەۋلى پىدام كە حۇشترەكەم لە فلانە دۆلەدايە، پىشمەكەي لەدارىك ھالۋەۋە بەستۈيەتەۋە بىرۈن بىيىننەۋە، لەدۋاي ھىنانەۋەي، عەمارەي كۆپى حەزم پىۋىشتەۋە ئاۋكارۋانەكەي فەرمۇي: سۆيىند بە خۇدا پىش ئىستاشتىكى زۆرسەرسامىم لە پېغەمبەرىست، كەيەك كە لە ئاۋكارۋانەدا قەسەيەكى بەۋ جۆرەي كىردۈۋە بى ئەۋەي كە پېغەمبەر لىرە ئامادە بىت. كەبىرەك گوتى: بەخۇ ئەۋە زەيد بوۋىش ئەۋەي كە تۈيىتەۋە، عەمارە بەپۇكى زەيدى گىرتو، زۆرى قەسە پىگوتو فەرمۇي: بۆلەي خۇدا بگەپنەۋە ئەي بەندەكانى خۇدا، بەپراستى شتىكى شەرمەزاري ۋەمال ۋىرانىيە لە ئاۋكارۋانە كە مەداكارەساتى ۋاھەبىت ۋەمن نەم زانىبى، لاچۇپرۋە ئاۋكارۋانى مەندائەي دۈۋىمنى خۇدا، ھاۋرىيە تىمان مەكە.

دەبی ئەووە ئەبوزەر بیئت

کن اباذر

کاتی پێغمەبەری خوداﷺ بەرەو تەبوک بەرێکەتن زۆر لە موسلمانان دواکەوتن: یارەکان دەیان گوت: ئەی پێغمەبەری خوداﷺ فلانە کەسەش نەهاتووە. پێغمەبەر ﷺ دەیفەرموو لێی گەرین وباسی مەکەن. ئەگەر خێرو چاکە ی تیدا بیئت ئەووە خوداوی لێدەکات بگاتە لای ئێو، وە ئەگەر خێرش ی تیدا نەبی، ئەووە خودا ئێو ی لە دەستی ئەو پزگار کردووە، تەنانەت گوتیان: حوشرە کە ی ئەبو زەریش زۆر سست بوو لە پوێشتن و دواکەوتوو. پێغمەبەر ﷺ بەرامبەر ئەبوزەریش بە تاییبەتی فەرمووی: لێی گەرین ئەگەر خێرو چاکە ی هەبیئت ئەووە پیتان دەگات و ، وە ئەگەر خێرش ی تیدا نەبیئت ئەووە لە دەستی پزگارتان دەبی. ئەبو زەریش لەبەر سستی و تەمبەلی حوشرە کە ی زۆر بینھێز و بیتوانا دەبیئت بۆیە لە حوشرە کە ی دادەبەزیت و تفاق و شتەکانی بە کۆلی خۆی دادەدات و پزگای دوورو درێژی بە شوینی پێغمەبەر و موسلمانان بە پینان دەبڕیت. پێغمەبەر سوپای ئیسلام لە شۆینیک دادەبەزن و پیشو دەدەن. یەکیک لە ھاوڕێانی پێغمەبەر ﷺ سەیر دەکات لە دوور وە تارماییەک بە دی دەکات بە پینان دیت، گوتیان: ئەی پێغمەبەری خودا وایەکیک لە دوور وە دیارە بە پینان دیت. پێغمەبەر ﷺ فەرمووی: دە ی ئەووە ئەبا زەر بیئت. کاتی نزیک بۆو، یارەکان سەیریان دەکرد بۆیان دەرکەوت کە ئەووە ئەبوزەر ھاواریان کرد ئە ی پێغمەبەری خودا بەراستی ئەووە ئەبوزەر. پێغمەبەر ﷺ فەرمووی: خودا سۆزو میهرەبانی لەگەڵ ئەبو زەر دا بکات: بە تەنیا دەروات، بە تەنیا دەریت، بە تەنیا زیندو دەکریتەو.

لە عبدالله ی کۆری مەسعودﷺ ئەو دەگێرێ ئەو ئەو کاتە ی کە پیشەوا عوسمان ھاواری لە دانیشتوانی شام وە پێدەگات کە ئەبوزەر بە بانگەوازە کە ی دنیای خروشاندوو: عوسمان ﷺ ئەبوزەر بانگ دەکات وە بۆ مەدینە کە لە لای خۆی بمینیتەو، بە لām ئەبوزەر دەلی هیچ پنیوستیم بە دنیای ئێو نیه، ئینجا لە دوی ووت و ویزیک زۆر دەلی، ئە ی پیشەوا من پوانی (رەبزه) بکە پیشەوا

پوخته په ځه له بهر ماته څرنگه ځای پېغمبر (ﷺ) هېماته من حیاة رسول (ﷺ)

عوسمانیش (رضی الله عنه) پښه پیده دات و بهرو په بزه ده که ویته پښه گاته نه خوی و هاوسهرو بهنده یه کی، نه بو زهر له پښه توشی چاره نویسی ئیش و نازاری زورده بیت، و ناموزگاری هاوسهرو پښه خزمه ته که ی ده کات که ئینسان هه موومان بومردن و دهرین و که سیش پرزگاری نابی و خه موبیزاری ناویت و نه گهریش مردم بمشون و کفم بکه و، له سهر پښه پښه وارنم دابن و یه که مین کاروان که بیره دا تیده په پښه پښان بلین، نه وه تهرمی نه بو زهر هاوپښی پښه مبهری خودایه، یارمه تیمان بدن بوبه خاک سپاردنی. له دوی نه وه نه بو زهر گیانی سپارد. وه سیه ته که یان به جی هینا وله سهر پښه گیاه که دایاننا له دوی ماوه یه که کاروانیکی عراقی بهو پښه پښه دا تیده په پښه که عبداللهی کوپی مه سعودیان (رضی الله عنه) تیدابوو. سهیریان کرد تهرمی که له شوینه چول و هو له سهر پښه داندراوه، که خهریک بو به ژیر پښی ولاغه کان بکه و. پښه خزمه ته که یان پویشته لای عبدالله و گوتی: نه وه تهرمی نه بو زهر هاوپښی پښه مبهری خودایه یارمه تیمان بدن بیشارینه وه. عبداللهی کوپی مه سعود (رضی الله عنه) هاواری کردو دهستی کرد به گریان و، فهرمووی: به راستی پښه مبهری خودا راستی فهرموو: به ته نیا دهرپواو، به ته نیا دهری و، به ته نیا زیندو ده کرتنه وه. ئینجا عبدالله و هاوپښه کانی دابه زین و تهرمه که یان شارده وه.

هه رکسیک خودا توشی چا که ی بکات له دین شاره زای ده کات

من یرید الله به خیرا یفقه فی الدین

ده گپړنه وه پادشای پوم نیردراوینکی به مالینکی زوره وه په وانه ی مه دینه کردو پښی گوت: برؤ بولای محمد: نه گهر نه ی گهیشتنیه پرسیار له جیگره که ی بکه و. سی پرسیار ی لیبکه، نه گهر وه لای دایه وه هه موونه و مال ی که پښه بیده ی. به لام کاتی نه و کابرایه گهیشته مه دینه پښه مبهری (رضی الله عنه) وه فاتی کردو. دواپی پرسیار ی جیگره که ی کردو بردیانه لای نه بو بکری صدیق. نوینه ره که نه و پرسیارانه ی که پښی گوترا بو کردنی: نه بو بکر تووړه بو له پرسیاره کان و فهرمووی: هاوار بو تو کو فريشت له سهر پرسیاره کوفره کانت زیاد کردوه. له دواپییدا په وانه ی لای

پوخته بماند له بهمه زمانه څرنگه ځانې پټغمېمر (ﷺ) هېمانه من حياء رسول (ﷺ)

عومهری کورې خه تابیان کرد. نهویش به شیوهی نه بوبکر به تووړه یی وه لایمی دایه وه. نینجا عبداللهی کورې عباس (ﷺ) گوتی: به پراستی ئیوه له گهل نهو پیاوه باش نه جو لانه وه نهو پیاوه پرسپاری له ئیوه کردو ، بی ئه وهی بلین نه وه لانه نازانین خوتان له کابرا تووړه کرد. نه بوبکر عومهر (ﷺ) فهرموویان: تو وه لانه که یان ده زانی؟ فهرمووی: من نازانم به لام ره وانه ی لای که سینکی ده که م که وه لانه که ی ده زانی. عبدالله دهستی کابرای گرت و نه بوبکر عومهریشی له گهلدا پویشتن بومالی عه لی کورې نه بو تالیب و (ﷺ) هه والی ئه و پیاوه یان پیدا که بوچی هاتوه. عه لی فهرمووی: پرسپاره کانت بکه چین؟ کابرا گوتی: هه والم پییده به و شته ی که خودا نیه تی؟ عه لی (ﷺ) فهرمووی: خودا شهریکی نییه. کابرا گوتی: هه والم پییده به و شته ی که خودانای زانیت؟ عه لی (ﷺ) فهرمووی: نه وهی که ئیوه ده لین عیسا کورې خودایه ﷺ پاک و بی له که یی بو نه و دایه که نازانی نه ولادی هیه. وه و ئیوه ده لین. پرسپاری سییه: کابرا گوتی: هه والم بدمری به وهی که له لای خودا نییه؟ عه لی (ﷺ) فهرمووی: زولم و ستم له لای خوانیه بو به نده کانی. وه واتای نه وهی که خودا نازانی که نه ولادی هیه هه وه وک و بوخوی ده فهرمووی (وَعَبْدُكَ مِنْ دُونَ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعْتُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ) یونس/ ۱۸ واته: به پراستی بیباوه ران شتی که ده په رستن و عیباده تی بو ده که ن نه توانای نه وه یان هیه که زه رهریان پی بگه یهن و نه سود و قازانجیشیان پیبگه یهن و به قسه ی پوچی خو یان ده لین، نه وانه له دواوړژدا ده بنه تکا کارمان له لای خودا ، نه ی محمد پنیان بلی: به وکافرو بیباوه رانه ئیوه که سی ناگدار ده که نه وه به شتی که هه رچی له و ناسمان وزه ویه دایه خودا نای زانیت؟ پاک و بیگهردی بو ئه و خودایه به رزو بلنده ی که نه فام و بیباوه ران به هاوه لی خودای داده نین، له دوا ی نه وه کابرای نوینر گوتی (أشهد أن لا إله إلا الله. وأشهد أن محمدا رسول الله) باوه ری هینا و هه موو نه و مالهی که هی نابوی دای به حه زه تی عه لی (ﷺ) نهویش هه مووی به خشی به حسن و حسین (ﷺ) و فهرمووی: ئیوه ش برؤن به سهر موسلمانان دابه شی بکه ن.

لە پەیمانێ راستیە

في الوفاء

دەگێڕنەووە عبداللەهێ کۆپێ جه عەفری کۆپێ ئەبو تالیب ﷺ کەنیزەیهکی هەبوو بەناوی (عەمەر) کاتێ کە عبداللەهێ نوێنەر ناریدیان بۆلای معاویە کەنیزەیهکی لەگەڵ خۆی برد. یەزیدی کۆپێ معاویە پڕویشتە دیدەنی عبداللە و ماویە کە لەلای مایەووە چاوی بەو کەنیزە کەوت عاشق و شەیدای بوو بەلام لەبەر باوکی نەهێ درکاندو باسی نەکرد بەو جۆرە ئەو خەیاڵ و هەستەێ دەر نەبڕی هەتا باوکی معاویە کۆچی دواێی کردو فرمان پەرەواێی و دەسەلات کەوتە دەستی یەزید پڕۆژیک پراوێژی بەچەند کەسیکی متمانەو باوەر پیکراوی خۆی کرد لەبارەێ ئەو کەنیزەووە، ئەوانیش زۆرباش دەیانزانای کە عبداللە ئەو کەنیزەێ خۆش دەوێ و ئەگەر داوای لێبکەین هەرگیز نامان داتێ، وە ئەگەر بە زۆریش لێی بستینین نابێ. وە بە فروشتنیش نای فروشی بۆ ئەو مەبەستە سیخوڕو باوەر پیکراوەکانی یەزید هەر لە بیرو پراوێژ کردن دابوون بۆ بەدەست هیانانی ئاواتی یەزید. هیچ پێگە چارەیهکیان نەدۆزیوەوە تەنها پیلانی کە نەبێت. گوتی بڕۆنیپاویکی زاناوداناو بیر تیژی دانیشتی و لاتێ عێراقم بۆ بهینن کە سەرنج پراکیش و نەرموو ووتەو وێژەێ جوان و کارامەو پەسپۆرێ ئەو بوارانە بێت. پیاویکی بەهەمان جۆر شێوەیان دۆزیوەو بۆیان هینا، تۆزیک لەگەڵی دواو قەسەێ لەگەڵ کرد کە بەراستی پیاویکی کارامەو زاناو زوبان شیرین بوو زۆرباش گونجاوو بۆ ئەو کارە. ئینجا پێی گوت من بۆ کارێکی ئاوا کە زۆر پێویستیم پێیهتی بانگم کردووی، ئەگەر ئەو کارەم بۆ بەدی بهینێ ئەو بەراستی لەلای من گەورەترین پلەواپایەێ دەسەلاتت پێدەبەخشم و هەموو هیواو ئاواتەکانت بەدی دەهێنم. ئەو پیاووە گوتی: ئەهێ سەرورەم بەراستی من عبداللەهێ کۆپێ جه عەفر دەناسم هەرچی لەگەڵیدا بکری بێسووە تەنها بە پیلان و فیل نەبێت. وە ئەو کارەش کە هیچ کەس ناتوانی بە جێی بگەیهنی تەنها کەسیک کە بتوانی هیوادارم کە من بیکەم یارمەتیش لەخوداوە. وە هەبۆ

پوخته بدهند، له به سمر ماته گونگه گانای پېغمبر (ﷺ) قېماته من حیاة رسول (ﷺ)

کردنی نه و کارهش پټیوېستم به مالو سهره تیکی باش هیه. یه زید گوتی: هرچی ده ته ویت له ژیر ده ست دایه بؤ به ده ست هیئانی. کابرا وهك و بازرگانیکي کارامو شارمزه رچی شتی جوان و به که لکی ولاتی شامو، بهرگ و پوښاکي میصری و، هرکه ل و په لیکی باشی بازرگانی و کړینی چهن دین کوپلو به نده و ناژهلنی باش و ولاغی سواری و، هرچی پټیوېستی بو به دی هیئا و به بازرگانیه کی گه وره به ره و مه دینه که و ته پری له مه دینه له زه وی و پانتایه کی عبدالله کوپری جه عفره بارگه ی خست و له تهنیشتی مال و خانوی عبدالله خان و شوی نیکی به کړی گرت. له دوايیدا په یوه ندی به عبدالله وه کرد و خوی پیناسانده من خه لکی عیراقم و بؤ بازرگانی هاتووم و نارمزوی دراوسییه تی توم هه بو هتا شته کانم ده فروشم. عبدالله ش وهك پیایوکی مه زن به هه موو پیایان و کار به ده ستانی راگه یاند که زورپریز له و میوانه بگرن و کارو باری فروشتنیشی بؤ ناسان بکه ن، له دواي نه وه ی که به ته واوی خوی دامه زانده و جیگه ی خوی کرده وه و له و ناو ده ا ناوبانگی دهر کرد پوژنك ولاغی کی جوان و په سنی دیاری کرد و و جل و بهرگنیکی جوان و گران به هاو خه لاتیکي نایابی دیاری کرد و. له گه ل نامه یه کی زورپرازاه، که تییدا نوسی بووی گه وره م به پراستی من بازرگانیکي زورده و له مه ندو زهنگینم خدا مالیکي زوری پیبه خشیوم بویه زورحه ز ده که م به هو ی خزمایه تیت له گه ل پیغه مبه ری خدا لیث نزيك بېمه وه و، نه و خه لاته که م و نا قابیله م لیوهر بگری: به و شپوه نامه که ی له گه ل دیبایره کدا ره وانه کرد. عبدالله فهرمووی: زورباشه دیبایره که ی لیوهر بگرن. له دوايیدا بؤ نویژ پویشته و له گه پرانه وه ی لایدايه مالی کابرای بازرگان نه ویش پریزیکي زوری لیئا و به پیلپیه وه پویشته و ده ستی ماچ کرد و، سهیری کرد بازرگانیکي به ره وشت و نه ده به و و ته و پاو یژیکي زورجوان و نایابی هیه. عبدالله زورکه یف خوش بو به بازرگان و پیایوکی و زیره وک و ره وان بیژ. بویه دواي لی کرد له گه لیدا بپرواته وه مال و میوانداری قبول بکات بازرگان له گه ل عبدالله پویشته مال و له دواي نان خواردن کوپو دانیشتنی قسه یان له باره ی

پوختە پەندە لە بەسەر ماته گەرنە گەنای پێغمەبەر (ﷺ) ھەمانە من حیاە رسول (ﷺ)

کەنیزە (عەمارەو) گەرم کرد. کە بە پراستی باسی جوانی وزیرەکی ولیھاتویی عەمارە وەسف و باسی ناکریت، کابرای بازەرگان لە باسی عەمارەدا گوتی من (١٠٠٠٠) دەھەزار دیناری عیراقی پێدەدەم کەئەو نرخە بۆ ئەو کاتە خەیاڵی بوو. عبدالله بە گالتهو فرمووی: باشە کابرای عیراق و بازەرگان گوتی: واکرینە کە مان کۆتایی ھات و گەپایەو بۆ مال. بۆبە یانی کابرای عیراقی (١٠٠٠٠) دەھەزار دینارە کە ی بۆ نارد بەلام عبدالله پارە کە ی وەر نہ گرت و بۆی ناردەو فرمووی: من گالتهم لە گەل کردووی، من ھەر گیز لە یادم نہ بوو کە ئەو بفرۆشم! کابرای عیراقی گوتی: گیانم بە فیدات بێ بۆخۆت دەزانی بە پراستی بێ یان بە گالته کپین و فرۆشتن دادەمەزری و وەکو یە کە. عبدالله فرمووی: تانیستا نہم زانیو کە ھیچ کەنیزە یە کە ئەو نەدە بکات بەلام ئە گەر لە کە سیکی تر بکرا بایە من زۆر ترم پێدەدا. بەلام بە پراستی من گالتهم لە گەلدا کردووی، بەخوا ئەو کەنیزە بە ھەموو سامانی دنیا نافرۆشم لە بەر ئەو ی ئەو نەدە پرێزو خوشە ویستی بە لای منەو ھە یە. کابرای بازەرگانی عیراقی گوتی: ئە گەر چی تۆ گالتهت لە گەل مندا کردووە من بە پراستم بوو و نہم زانیو دلی تۆ چی تێدایە، ئیستاش من خاوەنی ئەو کەنیزەم و پارە کە شیم بۆ ناردووی بە ھیچ جۆرێک ئەو کەنیزە بۆ تو پرەوانیە و بۆ ھەر گرتنی پارە کەش ھیچ چارێکت نییە دەبیو ھری بگری، بەلام عبدالله کەنیزە کە ی پێنەدا. کابرای بازەرگانی عیراقی پۆیشت و دە ی گوت: بە خوا بە ھیچ جۆرێک من دەست بەرداری ئەو کەنیزە نا بوم لە لای پێشەوای موسلمانان شکایەتت لێدە کەم و سویندت دەدەم. ئینجا کاتی عبدالله زانی کە ئەو کابرایە کە ی زۆر بە گرنگی گرتووە پینی گوت بە پراستی میوانیکی خەراپی! ھەتا ئیستا ھیچ کە سیکی لە دەرگای نەداوین و کەس نە ھاتو تە لامان لە تۆ پیس ترو خەراپتر. لە دوا ییدا بە ناچار ی بە قەھرە مان پێش خزمەتە کە یانی گوت: بڕۆ پارە کە ی لیو ھەر گەر و عەمارە ی کەنیزەش بەو شیو ھە ی کە شایانی جوانی ئەو بیت لە جل و بەرگ و بۆندا بپرا زینەو ھەو باشت رین شیو ھە ی جوانی و لاغی سواری بۆبە جی بەینە بە پرێژە ی (٣٠٠٠) سی ھەزار دینار پازاندیانەو ھە

پوختە بە ئۆلە بە سەرھاتە گەرنە ئۆلە پەنەم بەر (ﷺ) ھەماتە من حیاة رمول (ﷺ)

دوایی تەسلىم بە پېش خزمەتە کەیان کردو و گوتیان: بۆ ئۆلە کەنیزە تەسلىم بە کابرای عیراقی بازگان بکە بە ھەموو ئۆلە و شتە کە پێو ھەتە پێی بلی ئۆلە بۆتۆ لە لایەن ئۆلە ھە. چونکە ئۆلە ش لە لایەن خۆتانە و ئۆلە ھەموو سۆز و بەزەییەتان لە گەل ئۆلە نواند. پیاو ھە عیراقیە کە کەنیزە کە ی وەرگرت و گە پرایە ھە، کەلە مەدینە دەر چوو بە عمارە ی کەنیزە ی گوت: من کە ھاتووم بۆ مەدینە بە مەبەستیکی ئۆلە ھاتووم تۆم بۆخۆم نێ بە لکو بۆ یەزیدی کوپی معاویە می بۆیە داوات لێدە کەم لە بەرامبەری من خۆدا پۆشەو بە شەرم شکۆ لە گەلدا بچو ئۆلە و پەفتار بکە چونکە بە پراستی شەیتان لە ناو دل و دەرون و خوینی ئادەمیزاد دە گەری، یان ناتوانی ئینسان بەرامبەری خۆ راگریت. لە دوای ئۆلە پۆشتن ھەتا گەیشتنە ولاتی شام دیمە شق چاوی کەوت بە خەلک تەرمی یەزید یان لە سەر شانە و بەرەو گۆرستانی دەبەن و لە جینگە ی یەزید معاویە ی کوپی بە جینشین داندراو ھە، لە دوای تێپەڕینی چەند پۆژیک زۆر بە ھیمنی داوی چۆنە لای پێشەوای کردو پۆشتنە لای و ھەموو بە سەر ھاتە کە ی بۆ گێ پرایە ھە معاویە ش گوتی: بڕام با ئۆلە کەنیزە بۆ خۆت بێت. دوای ئۆلە کابرای عیراقی گە پرایە ھە و پۆشتن بە کەنیزە کە ی گوت: ئۆلە عەمارە من ئۆلە کاتە ی کەلە مەدینە ھاتینە دەر ھەموو بە سەرھاتم بۆ گێ پرایە ھە کەتۆ ھێچ پە یو ھەندیت بە من ھە نێ بە شەرم ھە سەیرم کردووی. بە لام ئۆلە ستا تۆ مالی ھەق و پەوای منی. بۆیە ئۆلە ستاش شاھیدی دەدەم کە من بە عبداللە ی کوپی جە عفەرت دەبە خشمە ھە، بەو مەبەستە لە دیمە ش بەرەو مەدینە دەرچوو. دووبارە لە شەریکی نزیکی مالی عبداللە بارگە ی خست: ھێندیک لە پیاوان و پێش خزمەتانی عبداللە پۆشتنە لای عبداللە گوتیان: بەرێز ئۆلە بازگانە ی کە ھەرچی خەراپە ھەبوو پێی کردین ئۆلە ستاش زۆر بە بی شەرمانە گە پراو ھە ئۆلە ھە. عبداللە فەرمووی: قەسە ی ناشیرینی پی مەلێن و بۆنە لای و زۆر پێزی لێ بگرن. لە دوای ئۆلە کابرا نییەرداویکی نارد بۆ لای عبداللە گوتی: پێم خۆشە ئۆلە گەر بۆچەند چە کە یەکی ش بێت پێگەم پێیدا بچمە لای بۆکاریکی تاییبەتی خۆم چاوم پێی

پوختە بەدەن لە بەم مەزگەلەدا گەرمە بێ (ﷺ) ھەمانە مەن حیاة رسول (ﷺ)

بکەوی و دەگەریمەو ەبدالله رینگە ی پێدا کە پەروا تەلای، کابرای بازرگان
پۆشتە تەلای ەبدالله ەموو چێژ و بەسەرھاتی تەواوی ھاتنی پیشووی و،
مەرانە وە ی دووبارە ی بۆ گێژایەو ەدوایی سویندی بۆخواردکە تەنھا ئەو کاتە ی
کە ھاتمە مەدینە پیلانە کەم رێک خست دەم و چاوپۆخساری ئەو کە نێزەم دیو ەدەنا
لە رینگای پۆشتەم بۆدیمە شق و گەرانە وەم بۆمەدینە پۆخساری ئەو ئافەرە تەم
نەدیتو ەئەو ەش کە نێزە کە ی ە بەرگ و پۆشاکی خۆی ەو بابیتە ژوور ەو ە کاتی
خانە وادەو دانیشتوانی مالی ەبدالله چاویان پێی کەوت ھاواریان لی بەرز بۆو ە،
کە چاوی ە ەبدالله کەوت بپۆش کەوت، ەبدالله ە قۆلەن گوچکە کە ی دەم و
چاوی دەسپری ەو ەدیفەر موو: ئە ی خودا ئەو ەخو ە یان بیداری ە؟ بازرگان ە
عیراقی ە کەش گوتی: ئە ی ەبدالله ە ھۆی ریزو دلسۆزیت خودای گەر ە ئەو
کە نێزە کە ی بە پاکی بۆناردی ەو ە.

کۆتایی پەراو

خاتمة الكتاب

يارحمة نعمت بها أمم الوري قد جئت في الوجود بضاء
أنت الطبيب لكل أدواء الوري أنت الرحيم وللنفوس شفاء
بهو جوره كردم به شعر:

ئەي مېھرەبانی سەرورەری بوونەووە رت بووژاندەووە
خۆشیت ھێنا نوورو شادی رێگای کوفرت کوژاندەووە
ئەي پزیشکی چاکە خوازی ئەي لایەری زۆلم و ستەم
بۆ گشت دەردو، وەرمو بەلایشغای خوشی لایەری تەم
تۆ پێشەواو مېھرەبانی ئەي خۆشەویست و سەرورەرم
بۆمەت ھێنا خوشی و شادی بێتۆ ھانا بۆ کێ بە م

بەوێندەلویچ و چمکەي لەژانی پێغەمبەری سەرورەمان کەکۆم کردۆتەووە و پێکم
خستوو بە ئومید و ھیوای کەلک و سود مەند بوونی و نامۆزگاری بۆ ھەمووئەوانەي
کەدەیانەوێ پەپرەوی پێبازی پێغەمبەری خودا ﷺ بکەن و بەو ھۆیە و پەرەوشت و
ئەدەب وەرگرن بەشیوہی ئەدەب و پەرەوشتی پێغەمبەر و دەرس و نامۆزگاری لە
پێبازی خوشەو یست گەرە و سەرورەمان و ھاوێلەبەرێزەکان وەرگری لەو نەفس و
گیانە گەرەوہی کە خۆشەویستی خودای لەسەر و ھەموو خۆشەویستانەووە
دانائە وەخۆ بەخت کردن و فیداییبە گیان و مال و ھەمووشتینکی بەنرخ کرد لەپینا و
ی پەزنامەندی و قایلبوونی پەرورەدگاری. ئینجا بەو چمکە کەمە پێرۆزە کۆتایی بە
پەراوہ کەم دەھێنم و ھیوام وایە بەو ھۆیەووە بەبەر پەزایبوون و لیبوردن و مېھرەبانی
خودا بکەوین و ھەررەو ھەیدايت و پێنمونی ئەو وەچەو نەوہیە بدات بۆ
تێروانین و تێگەیشتنی ئەو پەراوہ، بۆ ئەوھە کەمێک کەلک لەژیان و سود و
سەرورەي ئەوپێغەمبەرە گەرەوہ وەرگرن بۆ پێنمونی و شارەزای پێباز و پەرەوشتی
باشی ئەو ژانی دنیاییبە.

پوخته پهغه له بهمه راته څرنگه کانی پېغمبر (ﷺ) هېماته من حياه رسول (ﷺ)

{وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ} {ال عمران/ ۸۵}

واته: هر که سيک بېگه له ئيسلام هر ټاين و بهرنامه يه ک بوځوي هل بڅيری هر چه ند سزاو نازارو ناخوشي له سر بکيشی بادنیا بیت که لینی و هر ناگيری و له دوا پوڅيشدا زهره مندو مال ويرانه.

منيش له دوا و ته مداسوپاس و ستايشی په روه ردگاری بوونه و هر ده کم له سر يارمه تيدانی ته او کردنی نه و کتېبه وله خودای گه ورهش ده خوازم که بېتته مايه ی سودو که لک لیوهر گرتنی موسلمانان و، خه زينه يه کی پرله گه وه رومرواری بی، بو دوا پوڅی خو م و، دايک و، باوکم و، هاوسه ره به ريزه کاند و، کوپو که چه جوانه چاوگه شه کاند و، هه موودوست و، ناشنای موسلمانم، و دواوی لیووردنیش له هه موو خوینه ريکی دلسوزی خوشه ويست ده کم، که له هه موو که م و کوپي و ناته و او يه کاند ببوري و، به دليکی پاکه وه و، به پاک نوسی ناگادارم بکاته وه، له بهر خوداو، به بی توانج و گله یی و، خو ه لکي شان به و ژماره موباي له (۰۷۷۰۱۴۳۷۱۸۵) دواوی خوش به ختی له خودا بو ده خوازم، دياره منيش هر نه و مندم توانا هه بووه. هر خوداش به بی هه له و له که يه. خودا له هه له و تاواني هه موومانم ببوري.

و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيد المرسلين محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

عبدالله حسن سعيد/ خه له کانی

پيش نویڅ ووتار خوینی مزگه وتی ابن خه له کان/ له خه له کان

۶-۳-۲۰۰۹-زاینی و ۹-ربیع الاول-۱۴۳۰

پوختہ پند له به سمر ماته کُرکھ کانی پتغممبر (ﷺ) قلماته من حياه رسول (ﷺ)

سدرچاومکان	
فی ظلال القرآن	سید قطب
التاریخ الكبير	ابن عساکر
الاغانی	ابو الفرج الاصفهانی
احیاء علوم الدین	الامام الغزالی
البيان والتبيين	الجاحظ
حياة محمد	محمد حسین هیکل
الذلول والمرجان	محمد فؤاد عبدالباقي
السيرة الحلیية	
سيرة ابن هشام	
صحيح مسلم	
نهج البلاغة	
مجلة منبر الاسلام	
الحاسن والمساویء	ابراهيم بن محمد البيهقي
قصص العرب	محمد ابو الفضل ابراهيم
	ومحمد احمد جاد المولى
اللائى والامثال	الشيخ محمد على الانسى

لا پەرە	کلیلی باسه کان (پیرست)	بابەت
۳		پیشکەش بێت
۴		پیشەکی
۱۱		شتەکەم وینەکانی پیڤەمبەر ﷺ
۱۲		لەراگەیانندن و ناگاداریەکان
۱۳		ئەو عەمیر بۆچی هاتووی
۱۴		تۆلەو ستم کار
۱۵		پارچە پارچە کردنی کسرا
۱۶		خودای بەبەزەیی پیڤەمبەری ﷺ لەفیلێ
۱۷		گوانەکانی وەک سەردەمی پیشووی
۱۷		ئاو لەنیوانی پەنجەکانی
۱۸		لەشتە کەم وینەکانی پیڤەمبەر ﷺ
۱۸		بەزەیی هاتنەوێ پیڤەمبەر
۱۹		جینگەو سەرسووپمانە
۲۰		مەڕیکی بچوک
۲۱		لەبەرەکەت و پیرۆزی پیڤەمبەر ﷺ
۲۲		ئای لەتۆ ئەبوسوفیان
۲۳		ئیمە دەستە بەری گالته
۲۳		شتیکی کەم وینە
۲۵		کۆتەرە دارێک
۲۵		تۆ ئەو کویشتیرەت ژەهراوی کردووە
۲۶		بازنەو کیسرا
۲۷		مزگینی پیڤەمبەری خودا ﷻ
۲۸		شتیکی کەم وینە
۲۸		ئەبوتەلحەو کولێزەیهکی جۆ
۲۹		ئەوچاوانە ناشیرین و تیک بچن
۳۰		شتیکی کەم وینەو نەدیتراو
۳۱		خودا لەخەلک دەت پارێزی
۳۲		باوەڕی راستە قینە
۳۴		باوەڕو ئازادی
۳۴		باوەڕی راستی

- ۳۶ باوەر کرداری لە پادە بەدەر
 ۳۷ بێباوەر بو باوەر دار
 ۳۸ هاوێی دەبن لە بەهەشت
 ۳۹ پیاوێکی ئەهلی بەهەشت
 ۴۱ خوشەوێستی نیشتمان
 ۴۳ باوەر بەخودا ﷻ
 ۴۴ خودای پەرەردگاری عومەر دەزانی
 ۴۵ بەراستی خودا باوکت
 ۴۵ هاوسنییەتی تۆم ناوی
 ۴۶ لێم گەڕێن خودا دەم پارێزی
 ۴۸ بەردەوامی و خوێراگری
 ۴۹ ئەو ساریە کێوێکە
 ۵۰ هەر کەس فەرمان بەرداری
 ۵۱ چاوەنێ و مەرای
 ۵۲ بۆیە گریام چونکە یەك گیانم هەیە
 ۵۳ بەراستی واز لە ئاینم ناهێنم
 ۵۴ بەراستی من دراوسینی کەسیکم
 ۵۵ باوەری راستی
 ۵۶ پرسیار لە کردار و پەفتاری
 ۵۶ مارەییەکی ئیسلام بوو
 ۵۷ سویند بەخودا ﷻ من لەسەر ئایینی محەمم
 ۵۹ جوانی پەیمان لەباوەرە
 ۶۰ بەراستی خودا لەباتی تۆ
 ۶۱ بەمۆلەت و پێی پێدانی خودا
 ۶۲ متمانە و پشت بەستن
 ۶۲ بەشی ئارامی
 ۶۵ ئازاری قورەیشییەکان
 ۶۶ ئارام گرتنی پێغەمبەر
 ۶۸ ئارامی و باوەر
 ۷۰ ئارامگرتنی لەسەر سەختی و دژواری
 ۷۱ سکالۆ ناپەزایی

- ۷۱ ئارامى باۋەردار
- ۷۲ ئارام گرتن كىلىلى دەرگای خوشیه
- ۷۴ شەپكردن و تىكۆشان
- ۷۷ ئەۋبەھەشتەى كەپانىيەكەى ئەندازەى ئاسمان و زەۋىيە
- ۷۸ ئارام بگرن خانەۋادەى ئال ياسر
- ۸۰ ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ چۆنت ئارەزولىيە
- ۸۱ كى ئەۋشیرەم بەراست و دادپەرۋەرى
- ۸۲ فرىشتە شوشتيان
- ۸۳ ئەگەر بتوتبايە بەناۋى خودا فرىشتەكان بەرزيان دەردييەۋە
- ۸۴ ئەى بەندەكەم داۋام لىبىكە
- ۸۵ پىاۋى واھىيە لەباۋەرداران
- ۸۷ پالەۋانى لەجەنگ دا
- ۸۷ خودا بەدوۋ بالەۋرە لەبەھەشتدا پاداشتت
- ۸۸ تىكۆشانى ئافرەت
- ۸۹ ئازايەتى و پالەۋانى
- ۹۰ سەعدى كۆپى پەبىع
- ۹۱ لەپۇژى ئوحد بۆھەرلايەك
- ۹۲ بەراستى گەيشتيە تۆلەى خۆت
- ۹۳ بەگەلىكەۋەدەيم بولات
- ۹۴ مەن لەپىناۋى عومەرشەپناكەم
- ۹۶ ئەى پىاۋەكان بۆكۆى دەرپۇن
- ۹۷ ئەگەر بېرۋىيە ئەۋپەرى دونيا
- ۹۸ ئازايى و پالەۋانى
- ۹۹ بەپشتىۋانى خوداناگەپىمەۋە
- ۱۰۰ ئەگەر سزا دابەزىبىايە
- ۱۰۲ خودايە لەگەل خاۋەنى چارشىۋ
- ۱۰۳ كەسنىك بەراستى خودا بناسى
- ۱۰۴ مىندال و خانەۋادەكەشم
- ۱۰۶ پىش بركىيان دەرکرد

۱۰۷	لەپیناوی خودا بىرامە
۱۰۷	پیش بېكى لهپیناوی خودا
۱۰۸	باوکی خەيسەمەوتىكۆشانى
۱۰۹	ئەي پەرۋەردگارم بەپراستى من ئىۋارە
۱۰۹	پالەۋانىيەتى ئەسمائى كچى ئەبۇبكر
۱۱۰	جەنگو تىكۆشان
۱۱۲	ئازايى و نەبەردى پىغەمبەرﷺ
۱۱۳	يەكەم وتارلە ئىسلامدا
۱۱۴	ئالابدەنە دەستى كەسنىك
۱۱۵	ئارەزوى لەئىسلامە
۱۱۶	عەلى و عەمرى كۆپە ۋەد
۱۱۶	كەلەگەل خودا پراست بى
۱۱۷	خودايە لەباتى من سەلام
۱۲۰	پەيمانم لەگەل پەرۋەردگارم كردۋە
۱۲۰	سۆيىند بە خودا ھەرگىز لەلاى منەرە
۱۲۱	خودايە ئىسلام سەر بەرز بىكەى
۱۲۳	پاداشتى جەنگاۋەران
۱۲۳	لەپیناوی خودا جەنگا
۱۲۴	ئىمە چەندەۋىيەكمان بۆمردن ھەيە
۱۲۵	توشى گەل و نەتەۋەيەك بووين
۱۲۷	سوپاس بۆ خودائەۋەى بۆكرەدەسەرمایەى
۱۳۰	سۆيىند بىت خودا ئەۋانە سەردەخات
۱۳۱	لەخودا دەخۋازم
۱۳۲	ئازايى و نەبەردى
۱۳۴	ئەي محمد لەمن ناترسى
۱۳۵	لەباۋكى عەمار بگەپىن
۱۳۶	شەھىد عەرش و كورسى خوداى
۱۳۹	ئازايەتى لەجەنگ و شەپدا
۱۴۰	مەترسین

۱۴۱	پیاوان میژویان دروست کرد
۱۴۴	کاتی ئه‌وه‌نه‌هاتوو
۱۴۷	ئازایه‌تی و پاله‌وانیه‌تی ئافره‌تان
۱۴۸	په‌وشت
۱۴۹	من و هاوړنکه‌م زۆرله‌وه‌زیاتر
۱۵۰	براده‌ریک براده‌ره‌که‌ی ده‌گریه‌نی
۱۵۰	ئایامن چاکه‌م له‌گه‌لت داگردوو
۱۵۲	دارم له‌پشتی هه‌ر که‌سیک داوه
۱۵۳	شیر دۆشی مه‌په‌کانه
۱۵۴	خودای گه‌وره له‌وی باشتی پینه‌داوم
۱۵۶	له‌په‌وشتی پینغه‌مبه‌رایه‌تی ﷺ
۱۵۸	بگه‌ریوه بۆلای هۆزه‌که‌ت
۱۵۹	خاوه‌نی که‌ل و په‌ل
۱۵۹	برۆدار به‌ینه
۱۶۰	هه‌ر که‌سی له‌ رێبازی ئیمه
۱۶۱	میرات گران‌ت به‌ ده‌وله‌مه‌ندی
۱۶۲	دادوهر به‌رگری کرد
۱۶۲	دینی نیه ئه‌وه‌ی
۱۶۳	ئاده‌میزادی ئازادو سه‌ر به‌ست
۱۶۴	من بۆئوه نه‌نیردراوم
۱۶۵	پینغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ بانگه‌وازه‌که‌یدا
۱۶۶	کو‌تایی سته‌م و نا‌پاکی
۱۶۸	په‌وشتی ئیسلام
۱۶۹	چاکترینی ئاده‌میزاد
۱۷۰	خۆبه‌خت کردن
۱۷۱	من ئه‌وه‌نیم به‌توانم
۱۷۱	جوانی گومان له‌باوه‌په
۱۷۲	له‌من تو‌په‌بوون
۱۷۲	ئه‌گه‌ر ئه‌و ئه‌وه‌ی فه‌رمووبی

۱۷۴	له پیناوی خودا تۆ نازادی
۱۷۵	له‌ره‌وشت و ئاکاری پیغه‌مبەر ﷺ
۱۷۶	به‌پراستی ئە‌ی محمد ﷺ تۆ له‌به‌رزترین
۱۷۷	ئیمه به‌هۆی ئە‌وه‌ی قسه‌ی پینده‌که‌ین
۱۷۸	هیچ له‌سه‌ر تۆ نیه‌ ب‌رام
۱۷۹	به‌هه‌والی ئاسمانه‌ کانیش
۱۸۱	من ده‌ترسیم خه‌راپه‌و شه‌ر
۱۸۱	دل تیری موسلمان
۱۸۲	پیویسته له‌گه‌یانندی په‌یام
۱۸۴	یارمه‌تی لاوازو بینه‌وایان
۱۸۴	ئە‌وه‌پاش ماوه‌ی میراتی محمده
۱۸۵	هه‌رکەس له‌به‌ر خودا دامای بکات
۱۸۷	چاوپۆشی ئیسلام
۱۸۸	سه‌رپراستی پیغه‌مبەر په‌یمانی جوان
۱۸۸	به‌ره‌و کوی ئە‌ی کچی باوکی ئومه‌یه
۱۸۹	مالی خۆت بۆخۆت بگه‌
۱۹۲	ئە‌وه‌چاکترین و به‌رین ترین
۱۹۲	به‌خیر بیت ئە‌وه‌که‌سه‌ی
۱۹۳	پارێزگاری له‌ زوبان و دل و چاره‌کانت بکه‌
۱۹۴	باش په‌یره‌وکردنی ژن بۆ هاوسه‌ره‌که‌ی
۱۹۵	ب‌رۆ تۆنای ناسی
۱۹۵	خودا لیت خوش بیت
۱۹۷	تۆله‌ی خواردنی مالی نا‌په‌وا
۱۹۷	دان پیندا نه‌هینان به‌به‌خشین
۲۰۰	دادگه‌ری و چاکه‌ی ئیوه
۲۰۱	به‌رگری و سه‌رکێشی
۲۰۲	کی ئە‌م شه‌و چاکه‌و خیری کردوه
۲۰۳	واز به‌ینن و دوور بکه‌ونه‌وه
۲۰۴	به‌ره‌که‌ت و پیروزی له‌کاردايه

۲۰۴	دئسۆزى و سەرپاستى
۲۰۵	خۆتو خانەوادەتن
۲۰۶	رەۋشەتتى باشى خۆشى
۲۰۶	بەرپاستى مارەى بېرى
۲۰۷	گەرەيى پراستى
۲۰۸	ئىيمە ئەۋەمان لەتۆ
۲۰۸	لەيپوردن
۲۰۹	چۆن رەفتار بىكەى ئاۋا
۲۱۰	هېمەن و لەسەرەخۆيى
۲۱۰	موسلمان لەكونىكەۋە
۲۱۱	خۆشەويستى لەبەر خۇدا ﷻ
۲۱۱	خۆشەويستى
۲۱۳	خۆشەويستى عوسمان ﷻ
۲۱۴	من لەۋانە نيم
۲۱۶	ناسى و ھۆگرى بوو
۲۱۷	ئەۋەراخەرى پىنغەمبەرى خودايە ﷻ
۲۱۸	ئەۋانە لەگەل ئەۋانەدان
۲۱۸	ھەموو كارەساتىك لەدۋاى تۆ
۲۱۹	خۆشەويستى ھاۋەلان
۲۱۹	بەيانى دەگەينە خۆشەويستان
۲۲۰	دل خۆشەويستى ئەۋكەسە پادەكىشى
۲۲۰	گيان فېداكردن و تىنكۆشان
۲۲۱	ئەگەر ئەۋقسەم لەباۋكەۋە بېيىستبايە
۲۲۲	سۈھەيب ﷻ قازانجى كرد
۲۲۳	پىياۋ لەگەل ئەۋكەسەدايە
۲۲۳	بۈكى ژىر پەردەى بۈكىنى
۲۲۶	ئەى سەرۋاد چ شتىك
۲۲۷	ئەى خودايە لەپۇژى دواييدا
۲۲۸	من و مالەكەم بۇخوداۋ

۲۲۹	كى ھەيە بۆ ئەو شەھيدانە
۲۳۰	ئەي ئەبابكر مەگرىيە
۲۳۱	خۆشەويستى لىپىرسراوى
۲۳۲	لەخۆشەويستى خودا ﷻ
۲۳۳	خۆبەكەم گرتىن
۲۳۵	خۆبەكەم گرتىنى ئەبو عوبەيدە
۲۳۶	ئەوانە ھىندىكىيان
۲۳۷	لەوھى بخۆ ئەوھ
۲۳۷	لەخۆيان بەگەورەتردەزانى
۲۳۸	خۆبەكەم گرتىن ھەتا مردن
۲۳۹	بەپراستى ئەوھلەمن
۲۳۹	زەينەبە لەلايەن حوسىنەوھ
۲۴۱	كراسى بوكىنى
۲۴۲	ئەوھپاداشتى دىنارە
۲۴۴	دەعوەت و مىوان دارى
۲۴۶	ترسان لەزاتى خودا ﷻ
۲۴۸	ئەي پەرۋەردگار
۲۴۹	ترس لەزاتى خودا ﷻ
۲۵۲	لەناو كفنەكەم بەاۋن
۲۵۴	بەپراستى من لەگوناهوتائەم
۲۵۴	لەخۇتان بېرسنەوھ
۲۵۵	تۆكەوتەو بەدبەخت بووى
۲۵۶	ئايا بۆچى بەزەيىتان
۲۵۶	لەترسى تۆ خودايە ﷻ
۲۵۷	زانىم كەخودا
۲۵۷	خودا لەكۆيىيە؟
۲۵۸	لەپۆژەدا پرسىياري
۲۵۹	داۋات لىدەكەم
۲۶۰	ھەركەس لەخودا ﷻ بترسى

۲۶۱	بەراستى خۇدا لە رېۋژى دوايى
۲۶۲	پەشىمانى
۲۶۳	حەدىم كەوتەسەر
۲۶۴	ھىندىك لەسەررەت و
۲۶۷	خۇدا لىي خۇش بىت
۲۷۰	خۇداي بەبەزەيى ﷺ
۲۷۱	پەيمانەت پىدەدەم
۲۷۳	تۆلە دانىشتوانى
۲۷۳	لەسۆزۈوبەزەيى
۲۷۶	سۆزۈوبەزەيى خۇدا ﷺ
۲۷۷	دادگەرى
۲۸۳	ئەگەر فاتمەي كچى محمد ﷺ
۲۸۴	ئەوەكچى تۆيە
۲۸۵	بۆمۈن پەوانىيە
۲۸۶	ھەستەبېرۇ
۲۸۸	دادگەرى بىنەوانى
۲۹۰	پىشەشەوا ئەبوھەنىفە ﷺ
۲۹۰	لەكۈي خواردن و پۇزى
۲۹۱	ھەرلاشەيەك لەھەرام
۲۹۲	لەكۈشتىنى ئەوپپاۋە
۲۹۳	مىنت بەگەۋرەتردانا
۲۹۳	كەي ئەوخەلكەتان كىردۈۋە
۲۹۴	خۇت لەنزاي ستەم لىكراۋ
۲۹۵	ئەي عومەرئايا
۲۹۶	دادگەرى لە ئىسلام
۲۹۶	كۆمەلىك بوون بەگاۋر
۲۹۸	عومەر ﷺ لىپىرسراۋىيەتى
۲۹۹	مىزگىنى بەھاۋرىكەتان
۳۰۰	ھاۋار بۇ تۇ عومەر ﷺ

۳۰۲	ئىۋەلە ئىمەن و
۳۰۲	لىنى گەپىن
۳۰۳	پى لەسەر كۆلمەم دابنى
۳۰۴	ئەگەر درۆزىنى
۳۰۴	مافى خۆت وەرىگەرە
۳۰۵	ئىمە بۇ دادگەرى
۳۰۶	سۆيىند بەخودا
۳۰۷	لەئەمپۈۋە
۳۰۷	بەپراستىمن
۳۰۸	پىم خۆش نىيە
۳۰۸	دادگەرى عومەر ﷺ
۳۱۰	دادگەرى ئىسلام
۳۱۱	شاھىدلەسەرداۋاكارە
۳۱۳	سۆيىند بەخودا ئىمە
۳۱۳	ئاياسۆيىند دەخۆى
۳۱۳	ئەۋەت لەكۆى بوو
۳۱۵	زىرەكى عومەر ﷺ
۳۱۷	سۆيىند بەخودا لە بىرم
۳۱۷	پازى بوونت فەرمان پەۋايىيە
۳۱۸	ئايا تۆ مەرچت لەسەر داناۋە
۳۱۸	پووخسارتان نەگۆپى
۳۱۹	ئەى برايانم لەۋانەيە
۳۲۰	ئايا ئەتۆ لەپۆژى دوايى
۳۲۱	خودا فەرمان بەداد گەرى دەكات
۳۲۲	بۆچى ئەۋپىرەت لەمال بەجى نەھىشت
۳۲۳	لىپرسىنەۋەى عومەر ﷺ
۳۲۴	بۆچى ھەدەت لىنى دەرئەكرد
۳۲۵	گۆى نەدان بەدونيا
۳۲۷	نەكارم بۆتۆكردۈۋە
۳۲۹	دونيا نەۋىستى خودا پەرىستى

۳۳۰	دواړوژ بوخوپاړيزانه
۳۳۰	نه پاسه وانی ههیه
۳۳۱	من و ژيانی د دنیا
۳۳۲	هول دان و نارووی
۳۳۳	ناموژگاری گهله کت
۳۳۴	دهم به پیغه مبهرو بهنده
۳۳۴	مالی به جیماوهی ئه بوبکر
۳۳۵	دوبازنه ی له زیو
۳۳۶	داد گه ربوی سلامت و
۳۳۷	له خودا بپاړیوه
۳۳۸	تهنھا له بهر خودا
۳۳۸	تهنھا خودا پهرستی و
۳۳۹	ئوبه نده به سهر منیش
۳۴۰	بهړوژ تینو بوون و
۳۴۰	بهراستی کارمان کردوه
۳۴۱	لی بووردن
۳۴۲	لیی گه پری
۳۴۴	لیبووردن له کاتی
۳۴۵	ئوبه بوچ پیغه مبهریکه
۳۴۶	جوانی و پازاوه یی
۳۴۷	ئوانه ی بق و توپه یی
۳۴۸	ئوسه سهر به ست و
۳۴۸	دانی پیندا دهینم
۳۴۹	عبدالله ی کوپری مه سعود ﷺ
۳۵۰	خودا بوخوی چاکتر
۳۵۱	توبه نده و پیغه مبهری ﷺ
۳۵۱	به زه یی و میهره بانی
۳۵۴	میهره بانی پیغه مبهري ﷺ بهرام بهر به نارو لان
۳۵۴	میهره بانی پیغه مبهري ﷺ بهرام بهر به هاوسه رکانی
۳۵۵	بهراستی لاشه ت

۲۵۶	باوکیکم دیت
۲۵۷	ئەتۆمان تەنھا بەسۆزۈ
۲۵۸	ئەوەچی دەلئیی
۲۵۹	میهرەبانی پیغەمبەر ﷺ بۆ گەلەکەیی
۲۶۰	میهرەبانی پیغەمبەر ﷺ بەکۆیلەکاندا
۲۶۱	بەپراستی خودا بئی نیازە
۲۶۲	من لیت مارەدەپرەم
۲۶۳	بەزەیی خودای گەورە
۲۶۴	لەم پۆ بەدواوە
۲۶۴	بەزەیی بەهەمووخواوەن
۲۶۵	تۆش مندالەکانت
۲۶۵	چاکەو جوامیری
۲۶۷	من هیچم لەلانیە
۲۶۸	بەپراستی ئەوکراسە جوانە
۲۶۸	خودایە لە عوسمان ﷺ
۲۶۹	پەلەکردن لەچاکە
۲۷۰	لەپیناوی خودا
۲۷۰	بەتەنھا ئاوم لەلایە
۲۷۱	بپۆ ئەو زرنییەیی
۲۷۲	هەرکاتیی پیاوی
۲۷۲	دایکم داوای کراسیکت
۲۷۳	خودا لە بەلا و ئازاری
۲۷۶	ملوانکەیهک
۲۷۹	بەوام(قرض)
۲۸۰	ناگەنە چاکەیی تەواو
۲۸۱	بەندەکانی خودا
۲۸۱	خودا لەباتی یەک درهەم
۲۸۳	پاداشتی چاکەکاران
۲۸۴	یاداشتیکی باش
۲۸۶	چاکە لەگەڵ دایک و باوک
۲۸۸	بگەڕێوہبۆلای دایک و باوکت

۳۸۹	لەدۇنيادا ھاۋپى و
۳۹۰	خۆشەويست و دىسۆزى
۳۹۰	تۆ نازارت داۋە
۳۹۱	ئەتۆ بەخۆت و مالىكەت
۳۹۲	چاكەى پىغەمبەر ﷺ
۳۹۲	ھەركەسى ھاۋسەرەكەى
۳۹۴	ئەۋەگەرەتەرتىن سەر پىچى
۳۹۵	ئازادى بىرو پا
۳۹۶	ئافرەتىك پاستى پىكا
۳۹۷	ئەتۆ بلى و ئىمە
۳۹۸	چاۋ نەترسى لەپاستى
۳۹۸	ئەۋكەسەكىيە
۳۹۹	ئەى دوۋژمنى خودا
۴۰۱	سىخوپى مەكەن
۴۰۲	بانگەۋازى پىيازى
۴۰۲	من زىندوۋىم و
۴۰۳	من زۆرباشترم
۴۰۴	ۋاباشە عومەر ﷺ
۴۰۴	چاكەتان لى بەدى ناكرى
۴۰۵	ئەۋەى لىتان بەدەرەكەوت
۴۰۶	باۋك ۋاپىرانمان
۴۰۷	جىهان ئامۇزگارە
۴۰۸	لەخودا بترسى
۴۰۹	گوى بگرە
۴۱۰	كېنۇشى بەتەنھا
۴۱۱	لەناۋ ھەموۋيان
۴۱۲	بەپاستى خودا
۴۱۳	پوختەيەك ۋردەباس (قېسات)
۴۱۳	باس كىردنى يەكىك
۴۱۴	ئەبۇبكر ﷺ ھەرگىز
۴۱۸	زىنگى و بلىمەتى

٤١٩	ئىمە بەھانى
٤٢٠	چېزكى موسلمان بونى عومەر
٤٢٣	چېزكى بەسەرھاتى بوختان
٤٢٨	ووتەى جوان
٤٢٩	ئەى پەرودگار
٤٣٠	لەگەلّ خودابەو
٤٣٢	لەرادەبەدەرى قورئان
٤٣٣	گەرەى قورئان
٤٣٤	نەدانەوہو دواخستنى
٤٣٥	گيانى خۆم بەخودا بەخشيۋە
٤٣٦	لەگەرەى مېژو
٤٣٦	ديارى کردنى خەديجە
٤٣٧	من بۆئەوہباشم ئەى پېشەوا
٤٤٠	موعار تۆئەو بەلايەت نايەوہ
٤٤١	شۆخى پىغەمبەر
٤٤١	واللہ پرسىار لەو نىعمەتە
٤٤٢	ھاوپى كۆيرەكەت
٤٤٢	كەسەك لەگەلّ فەرمانى خودا
٤٤٤	زىيەكەم لەدەست چوۋ
٤٤٥	ئەگەر ئارەزوۋدەكەى
٤٤٧	ھىچ ھەشتىكم
٤٤٨	ئەگەر حسابمان
٤٥٠	لەشتەگىرنگىەكانى
٤٥٠	خوداى بەبەزەىى
٤٥١	بىز بوونى حوشترەكەى
٤٥٢	دەبى ئەوہنەبوزەرىيت
٤٥٣	ھەر كەسى خودا توشى
٤٥٥	لەپەيمانى پاستىيە
٤٦٠	كۆتايى
٤٦٢	سەرچاۋەكان
٤٦٣	كلىلى باسەكان (پىرست)